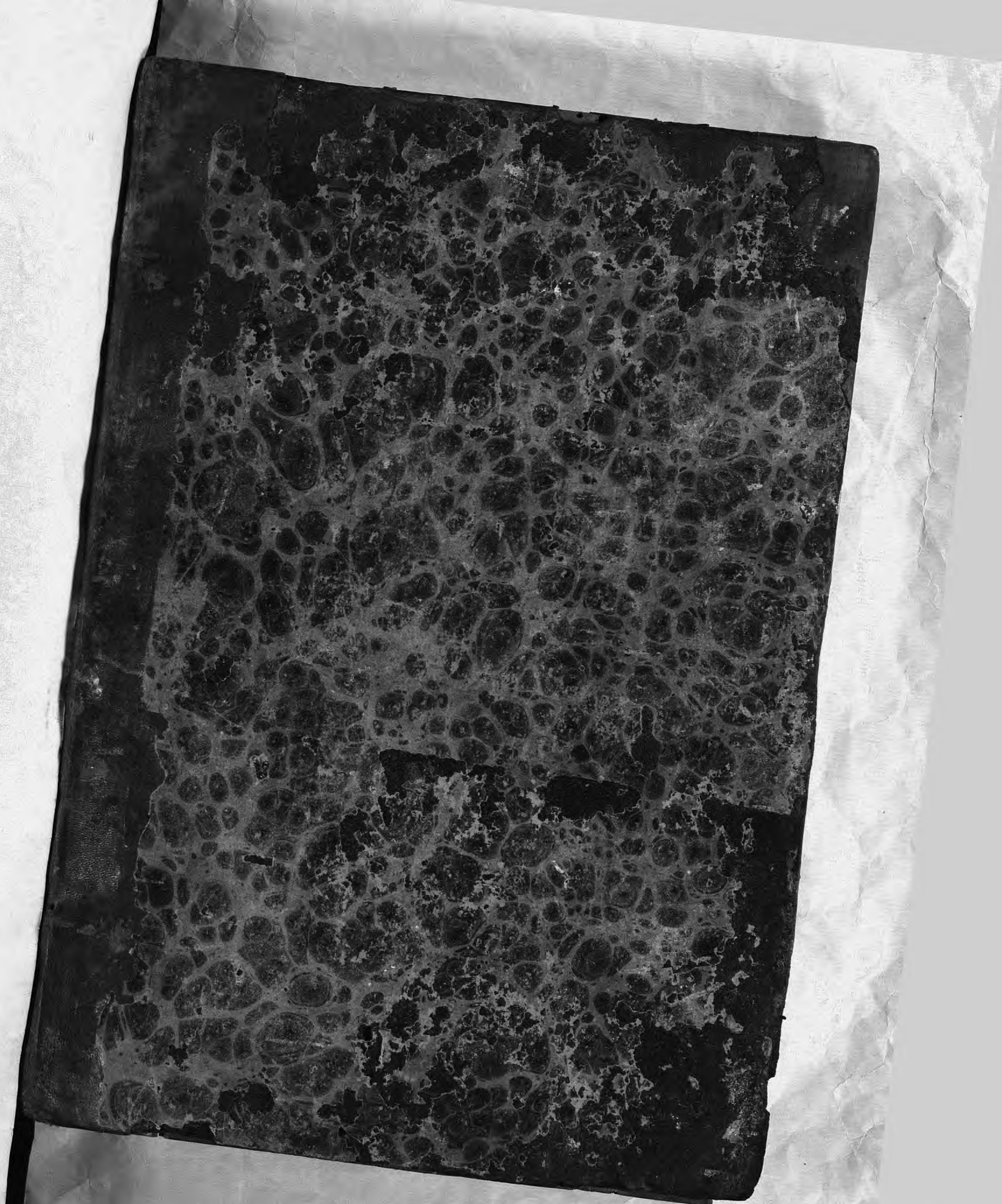

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GRUER - 01275

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθμός Εισαγωγής: 411632

Ημερ. Εισαγωγής: 2-11-81

Χειρ. Αριθμός: 090-0770

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μ Η Ν Ι Ο Υ Π Ε Ι Ο C

Ε'χωρ ἡμόρας, λά. ἡ ἡμόρα ἔχει ὥρας, ιδ'.
καὶ ἡ μὲν ὥρα ἰ.

Εἰς τὴν α'. τῆς Ἀ' γίωρ καὶ θαυματουργῶν
Ἀ' μαργύρων Κοσμάς ἔ' Δαμιάς τῆς ἐν Ρ' ὠ-
μῇ μαρτυρησάντων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ἰς ὧμῳ ἡ. γ'. ἔ' ψάλλομεν ἡ. προσόμοια
τῆς Ἀ' γίωρ γ'. δαδτόρητάν αὐτά. ἡχος,
π. β'. Αὐτόμελον.

Ὁ Ἄνω ἀποθέμενος, ἐν ἑραοῖς τὴν ἐλ-
πίδα, θησαυροὺς ἀσύλητον, ἐαυτοῖς
οἱ Ἀ' γιοι ἐθησαύρισαν, δωρεὰν ἔλαβον, δω-
ρεὰν διδόν, τοῖς μυστοῖς τὰ ἰάματα. χρυ-
σοῦν ἢ ἀργυροῦ, ἀναγγελικῶς ἐκ ἐκτίσαστο.
ἀνθρώποις δὲ ἔ' κτήρεσι, τὰς ἀόργεσίας με-
τέδωκαν. ἡμεῖς διὰ πάντων, ὑπὲρ πάντων γυνό-
μενοι Χριστῶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβύωσιν,
ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοιον.

Ὁ Ἄνω ἐβδελύξατο, τὴν ὧμῳ γῆς φθειρο-
μενῶν, ἑραοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσαγγε-
λοὶ ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκλητος,
ξυλωρεὶς ὁμόφροτος, τῆς ἀγίωρ S ὁμόψυ-
χος. διὸ τοῖς κάμνῃσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βρα-
βύωσιν, ἀναργυροῦ παρέχοντων, τὴν ἀόρ-
γεσίαν τοῖς χηρῇσι. ὡς ἐν ἐτησίῳ, τιμῆσω-
μεν ἀξίως ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβύω-
τας, ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοιον.

Ὁ Ἄνω εἰσοικησάσα, ἐν ἐαυτῇ τὴν Τριά-
δα, δυὰς ἡ αἰοίδιμος, Κοσμάς ἔ' Δαμια-
μός οἱ Θεόφροτες, ὡς κρηνοὶ βλυζέσιν, ἐκ
πηγῆς ράματα, ζωνφόρος τῆς ἰάσεως. ὡς ἔ'
τὰ λείψατα, πᾶθῃ δι' ἀφῆς θόρα πάντες.
ἔ' μόρα τὰ ὁρόματα, μόρας ἐκ βροτῶν ἀπε-
λαύωσιν. πάντων τῆς προσφύγων, σωτή-
ριοι τελῆρτες τῶ Χριστῶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσ-
βύωσιν, ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δαδτόρητάν αὐτά.

Δόξα, ἡ' χ'. π. β'. Αὐτολῖς.

Τελότητος ὑπάρχει τῆς ἀγίωρ ἡ χά-
ρις, ἡ παρὰ Χριστῶ ἐκομίσαστο. ὁ-
θεν αὐτῶν S τὰ λείψατα ἐκ θείας διωά-
μεως, διωκεῖς ἐμὸργῃσι τοῖς θαύμασι.
ὡς S τὰ ὁρόματα μόρα, ἐκ πίστεως ἐπι-
βοώμενα, τῆς ἀνιάτων ἀλγυδῶν ἀπαλ-
λάττωσι. δι' ὧν Κύριε ἔ' ἡμεῖς, τῆς τῆς ψυ-
χῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλάνθέρωσον ὡς
φιλαμῆρωπος.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ Ῥωσά σε σταυρῶμεν, Χριστῶ ἡ σὲ κυή-
σασα, ἀμβόα, τί τὸ ξερόν ὁ ὁρῶ, μυσή-
ριον ἡέ με; πῶς ὧμῳ ξύλῳ θηροκεί, σαρκὶ
κρεμᾶμενος ζῶης χορηγέ.

Εἰ βύλει ἐορτάσαι, εἰπέ ἀναγνώσματα
μαρτυρικά. ζῆται τῇ κ'. τῶ αὐτῶ μῶος.
Εἴτα ψάλλομαι εἰς τὴν λιτῶν, τὰ πα-
ρόντα ἰδίῳ. ἡχος, β'.

Πηγὴ τῆς ἰαμάτων, εἴα ἔ' μόρον ἐ-
θόρα πάντες τῶ ἔ' τας. ἡ σκληρὴ τῆς Ἀ'-
μαργύρων, ἀπὸ τὸ πλῆθος θόρα πάντες τῆς
μυσῆρων. ἀνεδείκνυτο ὑπάρχει, ἔ' ἀδαπά-
μνος, ὁ πλῆθος τῆς Ἀ' γίωρ. ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις Χριστῶ, ἐλέησον ἡμεῖς.

Θεοφάνης, ὁ αὐτός.

Ὁ ὅθω θείῳ S ἔρωτι τῶν μελλόντων,
πρακτικῶς πολιτάσαιμενοι, τὰς σω-
τηρίας οὐδὲς διωύσατε. ὅθω τὸ καρτῶρον τῆς
ψυχῆς, ἀκινλίδωτον τηρήσαντες, τῆς ἐμῶν

τελείως ἀντέστητε, πρῶματι δὲ θείῳ χρυσωτέον, ἀχρυσως τὰς ἰάσεις, τοῖς μοῖσαι παρέχετε, δυὰς ἰδρά, φωταυγὴς ξυμωρίς, πεφωτισμένον θείον ζεύγος Ἀμαργυροί, ἐν θλίψεσι ἐν μοῖσαις, ἐπισκέπτομενοι ἡμᾶς, ἐν τῷ ψυχῶν ἡμῶν τὰς μοῖσαις, ἀμαργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γόρμας.

ΓΕγάλω ἀξιοθεύων δωρεῶν παμύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίᾳ, ἐν τῇ γῇ ἐπολιτάσασθε, ἐν διόρχομενοι πανταχῶ, δωρεῶν τῷ μοῖσαι τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε ἀγγέλων σινώμιλοι, Κοσμά σινώ τῷ Δαμιαμῶ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τὸρπρότατοι, ἐν ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς ἀχῆς ὑμῶν ἰάσασθε. Γόρμας, ὁ αὐτός.

Αλλεται ὁ χορὸς τῷ Ἀγίῳ εἰς αἰῶμας. βασιλείᾳ γὰρ ἑραμῶν ἐκκληρονομήσαν. γῇ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, ὠδία διέπρῴσει. δόλοι Χριστὸς γεγόνασι, κατασκινώσαντων εἰς ζῶν τὴν αἰῶνιον.

Ὁ αὐτός.

Αροὶ τῷ ἀδερῶν, θησαυροὶ τῷ ἰαμάτων, σωτήριοι τῷ πικρῶν, Ἀμαργυροὶ παμύκλειες, τὴν ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, ἐν ὀδυμμένῃς ἰάσασθε, ἰκετάοι τῶν Θεῶν τὸν ἀγαθόν, λυφώσασθαι ἡμᾶς τῷ παγίδῳ τῷ ἐχθρῷ.

Δόξα, ἡ Χ, ἡ Β. Ἀνδρέας Πυρῷ.

ΦΑιδρά ἐπὶ φωτός, ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῷ ἀμαργύρῳ Χριστῷ, λαμπρῶς καταλάμπουσα, ταῖς ἀκτίσι τῷ θάματων. δεῦτε ὅν φιλέοιτο, πικρῶς παμυγυρίσωμεν, δεῦτε τῇ σοφῇ τῷ Ἀγίῳ, προθύμως πάντων προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστῃ ἰασί, ἀφθόρως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀμαργύρως γὰρ παρέχουσι, πᾶσι τῇ ἐμὲν τῷ ἁγίῳ Πρώματι, τῷ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίῳ. Ὁμοίῳ.

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. προσόμοια τῷ Ἀγίῳ, ἡ Χ, α.

Τῶν ἑραμῶν ταυμάτων.

Ωρ Ἀμαργύρῳ τῇ μνήμῃ, πάντων σινωδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἐν ἀγῶ σινωδότη, αὐτοῖς σινωδωτέων, χαίροις δυὰς, τῷ ἀδερῶν ἡ ἰασί. ὅτι ὑμεῖς ἀπειλίσφατε ἐκ Θεῶν, τὴν ἑξοσίαν τῷ ἰάσει.

ἡ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ, ἐθαυμάσωμεν.

Ας ἐμὲν τῷ Κυρίῳ, καλῶς φυλάξασθαι, φυλαργυρίας μόσον, ἐκτεμόντων παρσόφως, ἰάσθαι ἀμαργύρως. ὁ Θεὸς ὑμῶν, τὴν παρσέβασον ἀθλήσιν, ἀξιοχρῆως τιμῶμεν θαυματουργοί. ἰκετάσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

ἡ. Ἰδὲ δὴ τί καλὸν ἡ τί τὸρπρόν.

Ωρ παρρῆσιαν λαβόντων, παρὰ τῷ μόμῳ Θεῷ, τῷ ἐλεῖν ἐν σώσει, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυφώσασθε τὴν πίστιν, ὑμῖν τὰς ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀμαργυροί, ἐκ παθῶν ἐκ κινδύνων ἐκ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα τῷ σώματι.

Δόξα, ἡ Χ, ἡ Β.

Αρτοτε ἐχομῶν Χριστῶν, ἐμὲν τῷ τα ἐν ὑμῖν ἁγίοι Ἀμαργυροί, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀδερῶν τὰς θάλαπώετε. ἐν γὰρ τῷ ἰαρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπαρχει ἀμείψαντος. ἀμείψαντες δὲ μάλλον ὑπὸρεκβλύει, ἐν χεομῇ περιούεται, καθ' ἐκάστῃ κερήμεν ἐκ πληθυνόμενῃ, πᾶσι χορηγῶσα ἐκ μὴ λειπομένη. ἐοὶ ἀρτομῶν κορεμνῶνται ἰάματα, καὶ αὐτὴ διαμείβει ἀδαπαμῆτος. τί ἔν ὑμᾶς καλέσωμεν; θάλαπώτας, ἰαρεῖς ψυχῶν τε σώματων, ἰατῆρας παθῶν ἀμείψαντων, δωρεῶν ἰωμῆς ἀπαμῆτας, εἰληφῶτας χαρίσματα, παρὰ τῷ σωτήρι Χριστῷ, τῷ παρέχοις ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὴ. ἡ. Τελεμῶν ἀνέστη Χριστῷ.

Εταμῶν ἐκείνησι, ψυχῇ ἀμεταμῶντες, τί βραδυῖαι; τῷ θαμῶν ἡ τομῇ, ἐγγίξει ἐκ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσωπον.

Τροπῶν, ἡ Χ, γ.

ΑΓιοὶ Ἀμαργυροὶ ἐν θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀδερῆας ἡμῶν. δωρεῶν ἐλάβετε, δωρεῶν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σινωδὴς ἡλῶ. ὁ Καρῶν τῆς Ὀκτωῆς εἰς ἡ. ἐν τῷ Ἀγίῳ εἰς γ.

Ὡ, δὴ, α. ἡ Χ, δ. Τῷ ὀδηνῶν Θεῷ.

Οὗς ἐκ Θεῶν δεδομένῃς, πᾶσι ἡμῖν χαρίετι, θαυματουργεῖς ἐκ ἰαρεῖς, τῆς ἑκκλησίας τὸ σῆμα, τῶν ὀσεβῶν τὸ κραταίωμα, σήμερον ἀγαλλιάσεως φωταῖς ὑμολογῶμεν.

Ο ἢ βυθῶ ροσημάτων, ὧς χαλεπῶ κλύ-
δωρι, ἀρρώγημάτων χαλεπῶν, ρικυ-
μιζόμενοι πάντοτε, δεῦτε λιμεῖς προσέλ-
θωμεν χαίρομεν, ἢ Ἀ' μαργύρων ἰατρῶν
ὅπως σωθήμεν ~

Ο Ἰ' κοὺς δεῖχθεῖν τῷ θεῷ ὧς παντρυῶ
Πρόματος, ταῖς ἡπερφώτοις ἀρεταῖς,
τῷ ἡμῖν παμμακάριστοι, τὸν θεῶν οἴ-
κον δεικνύετε πέλαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν
ὑμῶν θεῶν ἰάσεως ~ στ.

Ε τῷ θεῷ τὸ χωρίον, τὴν μονὴν ῥα-
πέζαν, τὴν καλλομένην τῷ Ἰακώβ τὴν
ἀδιάβατον γέφυραν, ἐκ ἀδιάσειστον κλί-
μακα, Ἀ' λαοὶ, αἱ γεμεαὶ ἢ γεμεῶν
πόδες μακαρίζομεν ~

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Ο Ὁ δὲ βροτῶν ἐκτίζων πνεῦμα,
σερέωσόν με Κύριε, ἥνα ὑμῶν σε εἰλι-
κεῖν, ἐκ ποίῳ τὸ θέλημα σου. ὅτι ἐκ ἐστὶν
ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ~

Α τὰς σεπτὴν θεῶν Ἀ' μαργύρων, ταῖς
φισηλίοις λάμψεσι, καταυγαθεῖσα
παμπόκλεως, ἰαμάτων δαδουχίας, φωτα-
γωγεῖ τὰ πέρατα εἰς δόξαν τῷ θεῷ ἡμῶν.

Α Γεληκαῖς χορείαις συνημμενοί, ἐκ πα-
ρεσῶτες Ἀ' γιοι, θρόνῳ δόξης παμπό-
κλεως ἐπισκέπτεσθε τὴν κατὰ, ἐν συμπα-
θείᾳ δεινῶν ἡμετέρων ~

Ρ ιαδικῶς τὴν θεῶν μοναρχίαν, θεολο-
γῶντες Ἀ' γιοι, ἐπολιτῶσαθε ἐπὶ γῆς
ὡς πόρ Ἀ' γυελοι, τὸ θεῶν ἀποπληρῶντες
βέλημα. ὧς μὴ μακαρίζεσθε ~

Θεοτοκίον.

Ο Ὁ φοβερὸς ταῖς αἰῶν ἑρατηγίαις, ἐν σοὶ
ἀφράτως ὤκησε, καθαρωτόρα ἀρη-
κῶς, ὅρα τῆς ἐκ ροσημάτων, ἀγνὴ Παρθένε
Φύσεως. διόσε μακαρίζομεν ~

Ο' Εἰρμός.

Ο Ὁ δὲ βροτῶν ἐκτίζων πνεῦμα.
κα. ἡχ. πρ. Τὴν σοφίαν ἐκ λόγου.

Α μάτων φως ἥρεσ θωματοργοί, ἐκ θαυ-
μάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶ-
σι ἀνεδείχθη, τῇ τῷ Πρώματος χάριτι.
ἢ γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίσει δρο-
σίζοντες, ἢ πίσει ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνη-
μα θάλπεται. ὅθεν ἰατρίαν, ἢ ψυχῶν
κεκτημένοι, τὸν θεῶν μαὸν ὑμῶν, θεοφό-
ροι Ἀ' μαργύροι, πρεσβύσατε Χριστῷ τῷ

Θεῷ, ἢ πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόδες τὴν ἁγίαν μνήμην ὑ-
μῶν ~

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Ω Ὁ Παρθένον ὧς μόνῳ ἐν γυναιξί, σὲ
ἀσώρως τεκῆσαι Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν γεμεαὶ ἢ ἀνδρώπων. τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκλῶσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος. ἐκ ὡς
βρέφος θηλάζει, τὸν κτίστην ἐκ Κυρίου. ὅθεν
ἢ Ἀ' γυελοι ὧς ἀνδρώπων τὸ γένος, ἀ-
ξίως δοξάζουσι τὸν Παράγιον τόκον σου, καὶ
συμφῶντες βοῶμεν σοὶ. πρεσβύσατε τῷ σῷ ἢ
ὧς θεῷ, τὸν πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσα-
σαι, τοῖς ἀνυμνεῖσιν ἀξίως τὸν τόκον σου ~

Ω, δὴ, δ. ὁ Εἰρμός.

Ε Ἰσакήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκολούθησιν, ἐκ ἐφο-
βήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου ὧς ἡξέ-
σθην. δόξα τῇ διωάμεσιν Κύριε ~

Α Φαροῖας κατασολῶν ἐνδεδυμένοι. τῇ
ἀπεκδύσει τῷ γεῶντος σκλῶντος Ἀ' γιοι,
ἀγγέλοις πάντοτε, τῷ τῆς Τριᾶδος θρόνῳ
παρίστασθε ~

Π Ολυδῶνα τῶν ψυχῶν ἰάσθε πάθην, ἐκ
ἀρρώγῃας τῶν σωμάτων θόραπάετε,
ἀκλεῖς Ἀ' μαργύροι, ῥῶσιν χαρίζομεν, ἐκ
τῶν λυπῶντων πάντων ἀνάκλησιν ~

Ρ ους προσρέχοντες ἀσεβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ
μαὸν ὑμῶν, ἐπισκέψασθε Ἀ' μαργύροι,
ῥῶσιν χαρίζομεν, ἐκ τῶν λυπῶντων παμ-
των ἀνάψυσιν ~ στ.

Η Λαμπὰς τῷ θεῷ φωτός. ἡ ἀνωτόρα
πάντων, ἡ τὸν ἀνθρώπου θεώσασα, ὡς
Θεὸν κίνησα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται ~

Ω, δὴ, ε. Ἀ' ματαιόμοι Κύριε.

Α Νατολῆς ὁρμῶμεν, τῆς ὁρτῶς φω-
τοδοτῆτος, οἱ ἀκλεῖς Ἀ' μαργύροι,
φωτίζουσι τὸν Κόσμον, ἰαμάτων λάμψε-
σι, ἐκ τὸ σκοτὸς λύσει, τῶν παθῶν τὸ χα-
λεπὸν ~

Ο Ἰ' ῥοσις χειμαζόμενοι, ἐκ πάθῃσι πομ-
τῆμοι, ὧς ρικυμῖαις βυθίζομεν, ἀμέρῳ
συμπωμαμάτων, δεῦτε καταφύ-
γωμεν, τῷ λιμενὶ χαίρομεν, τῶν παμ-
σόφων ἰατρῶν ~

Ρ ιαδα τὴν ὑπόθετον, ποθήσαντες οἱ
Ἀ' γιοι, ταύτης θόραπορτες εἰδείχθη-
σαν. διὸ ἐν συμπαθείᾳ, πάντων θόραπά-
σι, τὰ δεινὰ ροσηματα, θωματοργοί αἱ.

Θεοτοκίου.

Ανάτελόν μοι δέσποια, ἀκτῖνα θείας
 χάσεως, τῷ ἐν τῷ σκοτεινῇ τῆς ἀνθρω-
 πίνης δεινῶς συνεχόμενῳ. ἐπὶ πρὸς φῶς ὁδηγῶ-
 σον, μεταμοίᾳς ἀλγεῖν τε, πύλινθῃς τῆς φωτός.

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Θ Ἀλῆμε λογισμῶν καταλαβῶσα, εἰς βυ-
 θὸν ἀπήγαγεν ἀμέρων ἀμαρτημάτων.
 ἀλλὰ σὺ κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας
 διάσωσον, ὡς τὸν προφήτην Σωσὸν με-

Βρύοντες ὡς πηγαὶ τῆς σωτηρίας, ἰάσεων
 ράματα, ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον,
 ῥοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἀμαργύ-
 ροι φῶς ἦρες, τῆς οἰκνυμένης ὑπὸ ῥαμπροί.

ΑΓιος ὁ μαὸς ὑμῶν, ὑπάρχει θαυμα-
 σίους κοσμητέρας Σημείους. ἐν ᾧ πας
 τις προστρέχω ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶ-
 σιν, χρεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς:-

Ω Σ δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες, ἐν τῷ ε-
 ρεώματι τῆς τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας,
 ἐκ φωτίζετε ταύτην ἀσπερῶς, ἀκτίσιν ἰα-
 μάτων, θαυματουργοὶ μεγαλῶν μοι:-

Θεοτοκίου.

Ελπὸν με ἡ τεκέσσα τὸν σωτήρα. βυθὸς
 γὰρ συνταράσσει με ἀμαρτημάτων, Σ
 χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν, ἐξ ἁλῆς τῆς
 πρῶμάτων τῆς πορνείας ἐκθλίβει με.

Ο' Εἰρμός. Ζάλημελογισμῶν.

Κουτάκιον, ἡχ. β.

Ο τῷ χάρι λαβόντες τῶν ἰαμάτων,
 ἐφαπλοῖτε τῷ ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις,
 ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐμδοχοί. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν
 ἐπισκέψαι, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράσος
 καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς
 θαύμασι:-

Ο' Οἶκος.

Π Ἀφ' οὗ σιωπῆσεως ἐξ σοφίας, ὑπέρκειται
 ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν. τῷ ῥῶσιν
 γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφ' ὁμοῦ. ὅθεν καὶ μοι
 διηγήσεως χάρις δεινῶνται, ὑμῖν ὡς
 θεοφόροις, ἀνέρες Χρυσῆς ἐξ ὁδοῦ ποταμῶν,
 ἰαμάτων πλὴν παρέχοντες. ἀλγυνδόνων
 γὰρ πάντας λυτρῶνται:-

Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μὴν ἱερός ἔχω ἡμέρας λαοῦ ἡμέρας ἔχει
 ὡς αὐτὸς. ἐν ἡμῖν ὡς αὐτὸς. εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ἁγίων
 μαρτύρων ἐξ ἱαματικῶν Ἀμαργύρων Κοσμη-
 τῶν Δαμασκῶν τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Ο Ὑποὶ ὑπὸνχοι ὡς Καρὶν τῆς Βασι-
 λέως, ἰατροὶ τῷ τέχνῳ, ἀφ' ὁμοῦ ποιοῦ-
 ῖς ἐκτῆμεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες. ἐκ μὲν οὖν
 τῆς ἱατρικῆς αὐτῆς, τῷ εἰς Χρυσὸν τῶν
 ὁδοῦ ποταμῶν ὁμολογίαν ἐκτίσιν, ἐκ μὲν
 οὖν ἐξ ὁδοῦ κομίζομενοι. διαβληθέντες ἐν τῷ
 Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς ὁδοῦ ποταμῶν
 ποιοῦσιν, ἐτέρων δὲ αὐτῶν ἀγομῶν, παρέ-
 δωκαν ἑαυτῶν. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χρυσὸν μὴ
 πεποιθότες, μάλιστα ἐκ τῶν Βασιλέων Καρὶν
 τῆς δυοῦς βείας ἀπὸ ἁλλὰ ξανθῆς, ἰάσεως τῆς παρὰ
 τῶν ἁγίων τυχεύοντα. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷ αὐ-
 τῶν, ἐκ τῶν δεινότητων ἀπειλῶν, ἡ τῆς προσώ-
 πῃ αὐτῶν θεοῖς ἐκβραχυνθῆναι, ὡς μὲν οὖν
 αὐτῶν διεσπάρη. ἐκ τῶν τῶν οἱ παρεστώτες
 ἐπίστανται εἰς Χρυσὸν. ἐκ αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς,
 μὲν πάντων τῶν οἰκείων αὐτῶν τὸν Χρυσὸν
 ὁμολόγησε, Σ τὴν ἀγίαν ἐπίτιμος ἐν τοῖς
 ἰδίοις ὅξενεμψιν. ὡς ὁδοῦ δὲ ὁ ἐπίστανται
 αὐτῶν τῆς κατ' αὐτῶν τέχνης φθορῆς αὐ-
 τῶν, ἐπὶ τὴν ὁδοῦ ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλο-
 γῶν δὴ ἐκ τῶν ἱατρικῶν βοτανῶν, Σ ἐπὶ θεμε-
 ρος, λίθους ἀρεῖν αὐτῶν:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν οἰκείων παρὸς ἡμῶν Βασι-
 λέων, τῶν συνησασμένων τῷ μορῶν τῶν βαθέων
 ῥυακῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, γ. Τὸ πρὸν εἰκόμῃ τῇ χρυσῇ.

Ο Λαὸς ὁ τῶν Θεῶν, συναθροισόμενος πίσει,
 ἐν τῷ τεμνεί ὑμῶν μακάριοι, τὰς δω-
 ρεὰς ὑμῶν καταγγέλει, τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ,
 ἀνδρῶν περὶ φανῶς, τὸν ῥόπον τὸν ἐν-
 θεον, ἐκ μακαρίζει αἰεὶ τῷ πολιτείᾳ τῷ
 σεπτῷ:-

Α Εὐτε ἰδῶμεν τῷ πηγῶν, πίσει θαυμά-
 τῶν ῥεῖθρα πηγάζουσαν. ἐκ τῶν Κυρίων
 ἐν ἀφροσύνῃ ἐκβόλῃσιν ὁμοῦ. ὡς θαυμα-
 ρὸς εἰ ὁ Θεὸς παραδόξα τέρατα, ἐπιτε-
 λῶν ὡς τῆς γῆς, διὰ τῶν σῶν ὁδοῦ ποταμῶν.

Ω Ραὶ ὡς ὁ μαὸς τῶν ἰδῶν Ἀμαργύρων,
 ἐν θαυμασίους πολλοῖς Σ τέρασι. ἐν
 αὐτῇ ποικίλᾳ ἰώνται πᾶσι τῶν ἐν πίσει ἀ-
 κληρῶν, προσδύοντων ἐν αὐτῷ, ἐκ τῶν Θεῶν
 αἰνῶν ἀμαρτημάτων αἰεὶ, ὡς χορηγοὶ
 τῶν ἀγαθῶν:-

Θεοτοκίου.

Κ Αταβήσεται Χρυσός, ὡς ὑπὸς ὡς
 πᾶσι ἐν τῇ γαστρίσιν Θεοχαρίτωτε.

ἔτις χειμάρρους τῆς εὐνομίας, καταπαύ-
σαι ὡς Θεός, ὁ ἀφ' ὧν ὁ ζῶν, πη-
γάσει τοῖς μέλεσιν, ἀλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ ἦν πατὴρ ἡμῶν ~

Ω δὲ, ἡ. Γῆ ἐπ' αὐτὰ τὰ ἐν αὐτῇ.

Νῦν οἰκῆτε ἐν ἑρανοῖς, ἐκτίσατε
πολίτευμα σαφὲς, ἀγωνισάμενοι
καλῶς, ἐν τῷ ὄφει καταβαλόντων, ἐχά-
ρει λαβόντες, τῷ ἰαῶναι βροτῶν μοσήματα,
εἰς δόξαν ἐν αἶνον Ἀγγέλων Κυρίων.

Αγαπᾶτε ὁφθαλμοὺς, ἅγιοι ἐντάξει
πρὸς Θεόν. Χωλοῖς παρέχετε σαφὲς
ἀδριανίαν, ἐπαινετοῖς ὑγείαν τελείαν,
θαυμαζόμενοι πίστει Ἀγγέλων Κυρίων. ὅθεν κα-
ταχέως ὑμᾶς ἀνέφημεν ~

Ως παραδείσος μοντὸς, ἅγιοι ἡμεῖς
ταῖς ἡμεῖς ἔτος ὁ οἶκος, μυτικῶς δὴ
δίαν αἰὲν προφύων, πλὴν ἐνθεον χάριν, ὡς
ὑμῖν Ἰησοῦς ἐχαρίσατο, κατόνωδιάζων ἡ-
μῶν τὰς διαφορίας ~

Στ.

Εἰ αἰμάτων σου ἰδρῶν, σεσαρκῶται ὁ πλά-
ς εργὸς ἀπαμύτων, ἐπὶ προήλθεν ἐκ
γαστρὸς, σὲ παρθεῖον διαφυλάξας. ὡς θαῦ-
μα θαυμάτων, ὡς καιρῶν μυστηρίων φανε-
ρωσις, ἐν σοὶ πεπραγμένων εἰς πάντα τὰς
αἰώνας ~

Ο' Εἰρμός.

Τῇ ἐπ' αὐτῇ, θάλασσα. ἐπ' αὐ-
ταῖς αἰ πηγαῖς οἱ ἑρανοὶ ἦν ἑρανοῦ. φῶς
ἐσκότος, ψυχὸς ὁ καύσω, ὑοὶ ἦν ἀν-
θρώπων ἰδρῶν ἀλογεῖτε τὸν Κύριον, ὁ
ὑπὸ φῶς αὐτῶν εἰς τὰς αἰώνας.

Ω δὲ, δ'. Ε' ποιήσε κράτος ἐν βραχίονι.

Ως μέγιστος ἔτος ὁ παρὰ γίγας, Ἀ-
γγέλων Κυρίων. πρὸς ὅν ἐπιφοιτῶντων, με-
γαλεῖα ἐφ' ἑαυτὰ, ἐκτελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα
ὁ τὸν σοφοί. διὸ μεγαλοφῶνως συν-
ελθόντες σήμερον, ὑμᾶς ἀνέφημεν ~

Επὶ τῷ μεθ' αὐτῶν ἡμῶν χορὸς πρῶμα-
τικῶς, δοξάζοντες Κοσμοῦ τὸν Θεό-
φρον, Δαμιανὸν τὸν κλεινόν, πλὴν δὴ
ταῖς σεπτικῶν, δοξάζοντες ἔργοις ἀγα-
θοῖς, τὸν τῷ παντὸς δεσπότην, ἐν Θεῷ ἐν
σωτῆρα πάντων ~

Ηνώκεται πᾶσι ἰαφείον ὡς γῆς, ὁ ἅ-
γιος ἦν Ἀγγέλων οἶκος, τῇ προσ-
φοιτήσει αὐτῶν, ἀποπαύων πυρετοὺς,
πρῶματων λυτῶν δερμῶν τὰς καταπο-

μενέμεν, ὁ παντοῖαν ἰασιν χορηγῶν ἀν-
θρώποις ~

Θεοτοκίον.

Φαρέσα Παρθεῖν ἦν χόρβιν ἀνωτέ-
ρα, ἀνωτόφον ἀπόργασαι τὸν ἡμῶν,
ἦν σαρκικῶν ἡδονῶν, ἐπὶ βίῃ πειρασμῶν. ἐν
δίδυ βαδίζον ἀσφαλῶς, τὰς σωτηρίας τεί-
νες, τὰς φέρουσας Ἀγγέλων πρὸς τὴν αἰῶν
πόλιν.

Ο' Εἰρμός.

Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆς. κα-
τέλεξε γὰρ διώσας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψώσε ταπεινὰς, πεινῶντας ἐρέπλησεν
ἀγαθῶν, ὁ κατόνωσεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν
εἰρήνης ~

Ε' ἑξαποσελ. Ε' ἡν πρῶματι τῷ ἰοῶν.

Ην χάριν ἦν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφό-
τες, Ἀγγέλων μακάριοι, τῷ ἰαῶναι τὰς
νόσους, ἐν θόρα πᾶσι ἀπαμύτων, τὰς πῖν
προσρέχοντες, τῷ θεῷ ὑμῶν τεμεῖν.
διατῆτο συμφῶνως μακαρίζοντες ἀξίως, τὴν
σεπτικῶν ὑμῶν μνήμην ~

Στ.

Φῶς ἀπαλλοιώτων.

Αἴξον ὑπὸ κράτος ἀσπλάγχχον, παρὰ ἡμῶν
τε Θεοτόκε. ὁ σῶς τὰς προσκυνοῦ-
σας, πλὴν ἄχραντον σου εἰκόνα. ὅτι εἰς σὲ
τὰς ἐλπίδας, ἔχομεν πάντες, ὡς ἀσφα-
λῇ προσασίαν ~

Εἰς τὰς αἰῶνας, ἰσχυρὸν ἡ. δ'. ὁ ἄλλομεν
ἡ. προσόμοια, ἡ. δ'.

Ε' δὴ καὶ σημεῖωσιν.

Ημασι τῷ Πρῶματι, ὡς ποταμοὶ
προσκλυζόμενοι, ἐν σαφὲς πελαγί-
ζοντες, πλὴν κτίσιν ἀρδάνετε, ταῖς θεοση-
μείαις, ὁ ταῖς παραδόξοις, ἦν ἰαμάτων
παροχαῖς. ἐν ψυχοφθόρα πᾶσιν ἐνθαίμε-
τε, ἐν νόσους θόρα πᾶσι, ὁ φυγαδάνετε
πρῶματα, θεοφόροι Ἀγγέλων, πρεσ-
βῆται ἦν ψυχῶν ἡμῶν ~

Ο' μοιοι.

Η ἄν ἀλογώτατα, καὶ τυποταξαίτες
ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀν-
θρώποις ἐκ κτήρεσι, τὰς ἀδούργειας, ἐπὶ
ρηγεῖτε, παρὰ Χριστῷ πλὴν δωρεᾶν, ἦν ἰαμά-
των καταπληθίσαντες. διὸ πλὴν ἰοῶν ὑ-
μῶν, ἐν φωτοφόρον παρὰ ἡμῶν, ἐκτελεῖτε
αὐτῶν μεθ' αὐτῶν, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ~

μοιοι.

Ο Θεὸς γὰρ ὑμῶν, ὡς ὑμῶν ἀγαθέδεν-
ται, φωταυγὴς ἐν ἑρανοῖς ὡς ἄστρα τὰ

δαύματα, τὰ σωτηριώδη, μὴ προσκε-
τημένος, ἔωσθ' ἡλίου φαιδρὸν, ἥν' ἱα-
μάτων θείων ἐβόρευαμ, Κοσμά μακα-
ριώτατε, Δαμιάμ παμαιοίδιμε, τῷ Κυ-
εῖς θοράπορτες, πρεσβύται ἥν' ψυχῶν
ἡμῶν:~

Δατερῆρτες τὸ, α. Δόξα, ἡχ', δ.

Π Ἡγὼ ἱαμάτων ἐχορτες ἅγιοι Ἀμαρ-
γυροί, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι
τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστῳ δωρεῶν ἀξιω-
θέντες, παρὰ τῆς ἀεμρίας πηγῆς τῆ σωτη-
ρος Χειρῶ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος
ὡς ὁμοζήτης ἥν' Ἀποστόλων. ἰδὲ δώδε-
κα ὑμῖν τὴν ἑξοσίαν κτ' πρῶμάτων ἀ-
καθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ
θεραπύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν. διὸ τοῖς προσ-στην αὐτῷ κα-
λῶς πολιτάσασθε, δούλοισι ἐλάβετε,
δωρεὰν παρέχετε, ἱατροῦντες τὰ πάθη
ἥν' ψυχῶν ὁ σωματῶν ἡμῶν:~

Καὶ μὴ. Θεοτοκίῳ.

Ε 'Κ παρτοίῳ κηιδιών τὸς δόλους σου
φύλαττε, ἀλογημένη Θεοτόκε, ἵνα
σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα ἥν' ψυχῶν
ἡμῶν:~

Εἰ βέλῃ, ποίησον δοξολογίαν μεγάλην,
Εἰδ' αὖ, εἰς τὸν ὅ. τῆς Οὐκωνχῶ.

Δόξα, ἡχος, β.

Π Πηγὴ τῶν ἱαμάτων, εἷα καὶ μόρον
ἐθεράπευε τῷ ἔτι. ἡ σκλήν τῶν Ἀ-
μαργύρων, ἀπὸ τὸ πλῆθος θεραπύει
τῶν νοσημάτων. ἀμερδὲς γὰρ ὑπάρχει
καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἀ-
γίων. ταῖς αὐτῶν ἱεσίαις Χειρὲς ἐλέν-
σου ἡμᾶς:~

Καὶ μὴ. Θεοτοκίῳ.

Π Ἡν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀρατίθω-
μι, Μήτηρ τῆ Θεῶ, φύλαξόν με ὑπὸ
τῷ σκέπῳ σου:~

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τῆς
Θεοτοκίᾳ, ὁ τῶν ἁγίων ἡσ. ὡδὴ.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ. ἡχ', δ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ.

ἢ. Πρωτόμῳ τῶν Κυρίων.

Ὁ Ἀποστόλος πρὸς Κορινθίους, α.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστέ σῶμα Χειρῶ.

Ἀλλ' οὐκ ἐστέ, ἡχ', β.

Ἰδὲ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον κτ' Ματθαῖον.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰη-
σοῦς τὸς δώδεκα μαθητὰς αὐτῷ,
Κοινοῦν. Εἰς μνημόσυμον.

Μὴν τῶν αὐτῶν, β. ἡ καταθέσις τῆς τιμίας
ἐσθῆτος, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκης ἐν Βλα-
χόρμαις, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἢ.
προσόμοια, ἡχ', δ.

Εἰδ' αὖ, εἰς τὸν ὅ. τῆς Οὐκωνχῶ.

Ε 'Δωκας φιλάμθρωπε, τὴν σὺν μνηδρία
βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγ-
χρος, δι' ἧς τὴν ἀπορρήτορ, Σφραγὶ τὴν
εἰργάσω, σὺν οἰκονομίᾳ, ἔκ τὸ πρωτόκ-
τιστον ἡμῶν, ἐπαμωθώσω θεῶν ἀξίωμα.
διὸ τὴν παρσεβάσμιδν, ταύτῃ τιμῶντες
πατήνυμεν, ἀνυμνεύομεν τὸ κράτος σου, Ἰη-
σοῦ παμτοδιώμεν:~

Ὁμοιον.

Π Ὅλην τὴν τιμῶσάν σε, ἔκαταχρέως
δοξάζωμεν, περιέπεις Παρῳμντε,
ἐσθῆτα τιμίας σου, ἥν' ἀθεωτάτων, ἀλγαστε
βαρβαρῶν, ἀπὸ λιμῶντες ἔσεισμεν, ἔμφυ-
λὶς πολέμῳ πάντοτε, Παρθενὲ ἀπειρόγα-
με. ἔκ διὰ τὸ δοξάζει σε, Παμγία θεο-
νυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια:~

Ὁμοιον.

Ε 'Σθῆτα τιμίας σου, θεοχαρίτωτε Δέσ-
ποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλῆθον
ἀμαφαίρετον, σκέπῳ τε Σκλέος, Σἀρ-
ρήκτορ τέχης, ἔκ ἱαμάτων θησαυρῶν, ἔκ τῶν
δαυμάτων πηγῶν ἀεμρίαν, λιμῶντες σω-
τήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε. διατῆτο
ὑμνεύομεν σε, ὑπερῳμντε Δέσποινα:~

Δατερῆρτες αὐτὰ. Δόξα, ἡμῶν, ἡχ', β.

Φ Ρεῖα καθάρματα καὶ μὲν, σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις Σῆμεῖς παμνυεῖσωμεν,
φαιδρῶς ἑξάρχοντες, δαβιτικῶν μελω-
δίαν, τὴν μεάριδα ρυμφῶν τῇ Βασιλέως
Χειρῶ τῆ Θεῶ ἡμῶν. ἀγάσθητι Κύριε λέ-
γοντες εἰς τὴν ἀράπασίν σου, σὺ Σῆ κι-
βωτὸς τῆς ἀγιάσματος σου. ὡς γὰρ παλά-
τιον τερπνόν, ταύτῃ κατεκόσμησας, Σ
κατεκλήρωσας αὐτῇ τῇ πόλει σου Δέσπο-
τα, περὶ ποιέσθαι ἔσκέπειν, ἐκ πολε-
μίων βαρβαρῶν, τῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου
ταῖς ἱεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν ἅ. ἡ. προσόμοια. ἦχος, α΄.

Παυλόφνητοι Μαρτυροῦν.

Π Αλάτιον ἐμψυχον Θεῷ, μόνη ἐλθ-
μάτισας, ἐπὶ τὴν τιμίαν ἐδῆτά σε, οἱ
καὶ ἀγίασες, τεθησαυρισμένῳ, τοῖς πιστοῖς
ἀγίασμα, ἐπὶ τέχος ἐδωρήσω ἀπορρήτου.
δι' ἧς ἡ πόλις σε, Θεομήτορ διασώζεται, ἀ-
ρμυρῶσα, τὸ εὐθεον κράτος σε.

ἡ. Αἰμακῆδι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ε Σθῆτα τιμίαν σε τὸ σὸν, τίμιον Σ' ἀ-
γίον, σῶμα Σεμνή περιεείλασαν, κα-
τασολῶ δόξης, ἐδωρήσω πᾶσι, ἐπὶ πηγῶν
πηγάζουσα, τῆς χάριτος αἰεζῶν ῥάματα.
ἧς ἐορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντά
σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

ἡ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν.

Ο Ἰός σε Δέσποινά τὸ σὸν, ἰδὸν μα-
φῶριον, ὡς θησαυρὸν ἀγίασματος, φέ-
ρων ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, πίσει τὴς
προσρέχοντας, ἐπὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρί-
ζοντας, ἐν τέτῳ πάντοτε, τὴν ἐλπίδα
ἡψυχῶν ἡμῶν, ἐβεβαίαν σκέπῃ καὶ
κραταίῳ.

Δόξα, ἐμῷ. ἦχος, β΄.

Ω Στέφανον ὑπόβλαμπρον, παπά-
χαρτε Θεοτόκε, τὴν ζώῳόν σε τὴν
ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεῆς περιέδετο, ἐπὶ
φαιδριῶνται χαίρῶσα σήμερον. Σ' μυρι-
κῶς χορδαί Δέσποινά ἐκβοῶσά σοι χαῖρε
διαδῆμα τίμιον, ἐπὶ στέφανον τῆς θείας δόξης
αὐτῆς. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τῆς πληρώματος,
ἐπὶ αἰώνιος ἀφροσύνη. χαῖρε ἡ εἰς σὲ προ-
σσεύχοντων, λιμῶν ἐπὶ προστασία, ἐπὶ σωτη-
ρία ἡμῶν.

Α' πολυτίκιον. ἦχος, γ΄.

Θ Εοτόκε ἀεπαρθέμε ἡψυχῶν ἡ σκέ-
πῃ, ἐδῆτα καὶ ζώῳόν τῆς ἀχαρίστου
σώματος, κραταίᾳ τῇ πόλιν σε περιβο-
λῶ ἐδωρήσω, τῷ ἀσώτῳ τόκῳ σε ἀφθαρ-
τα διαμείρατα. Ὡς σοὶ γὰρ ἐπὶ φύσιν και-
ροτομεῖται ἐπὶ χρόνος. διὸ δυσωπῶμέ σε,
εἰρήνῃ τῇ οἰκουμενῇ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ δὲ τὴν α. ἡλθ. ἡ. ἦχος, δ΄.

Ε' πεφάνης σήμερον.

Π Ἦς σεπτῆς ἐδῆτά σε, τῇ καταθέσει,
ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς παρῳμντε

λαὸς, καὶ ἐκτερῶς ἀπακράζει σοι. χαῖρε
Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δις.

Μετὰ τὴν β. ἡλθ. ἡ. ὁμοιον.

Ε Ὁρτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμενῇ, τὴν σε-
πτῇ κατάθεσιν, τῆς σῆς ἐδῆτάς σε ὡς Σε-
μνή, καὶ μετὰ πόδα κραυγάζει σοι. χαῖρε
Παρθένε πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δις.

Οἱ Κατόντες τῆς Οἰκουμενῆς, ἐπὶ τῆς ὑπόστα-
σῆς Θεοτόκε εἰς ἡ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ε' δῆτα τιμῶν τῆς παμάγνης Παρθένου.

Ἰωσήφ. Ωδὴ, α. ἦχος, δ.

Τριτάτος κραταίως.

Ε Σθῆτά σε σεπτῇ, Θεοτόκε Παρθένε,
τῇ τιμῇ τῇ σε λαῷ, δωρήσασθαι αἰεὶ, ἡ-
ρὸν περιτείχισμα. ἀπάσαν ἡψυχῶν
ἐπαράσασιν πάντοτε, ἐκτρέπομεθα ὡς
μετὰ Πράματος.

Αρχὴ τῆς δι' ἡμᾶς, ἡ ἀγῶν σου αἰμάτων,
τῇ γυναικὶ ἐμῇ ὡς γῆς, ἐδῆτα ἰδὸν
ἐπαφῇ καθυγίαςας, σώματος σε τῇ προσ-
φύσει. δι' ἧς πάντας τῆς δευτέρας, ἀγιά-
ζεις Παρθένε ὑμνῶντάς σε.

Θ Ησαύρισμα σεπτῶν, τοῖς πιστοῖς σε τι-
μῶν, ἐδωρήσω ἀγαθῇ, Παρθένε ἀ-
ληθῶς, τὴν τιμίαν ἐδῆτάς σε, ἀπάσαν
καταπλεῖσσαν, δωρεαῖς θείας Πράματος,
ἐπὶ θαυμάτων πολλῶν ἐπιδείξεσιν.

Η Ἀπὸ τῆς ἀμῆρας, τὸν Ἀμρὸν ἡ τε-
κῆσα, τῆς Θεῆς ὑπερφύως, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὴν τιμίαν ἐδῆτάς σε σπῆλον ὅπως Σ
ρυτίδα ἐκκαθαίρῶσαν πάντοτε, τὴν αὐ-
τῇ προσκυνῶντων Παράμωμε.

Ε' τόρος Καρῶν εἰς τὴν αὐτῇ Ε' οἰκῇ.
ἦχος, ὁ αὐτός.

Θαλασσῆς τῇ ὁρῶνταί σου.

Π Αμπάδα, φωτοφάνη καὶ ἄδυτον, ὁ
τῆς παμάγνης μαός, ὡς ἑραμὸς ἀρά-
μερος φαιδρὸς, τὴν τιμίαν ἐδῆτα αὐτῆς,
τὴν Οἰκουμενῇ σήμερον, ταῖς ἡψυχῶν
αἰδεύει αὐγαῖς.

Σχῶτε, καὶ ἀσφαλείας σιῶδεσμον,
τὴν σὺν Παράχαρτε, ἐδῆτα θείαν
ὅπως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σε, τὸ
κράτος ἀδιάσπαστον ἔχει. διὸ Σ' ἐγκα-
χᾶται ἐν σοὶ.

Π Ἦς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπόρτιμος,
ἡ σὴ σὸς κιβωτῆ, Θεογενήτορ ὡφθῇ

τοῖς ἐν γῇ, ἃ τὰ σύμβολα φόβου, ἀλλὰ
πίσως φυλάττεισα, τῆς ἀληθείας τὰ
χρηίσματα.

Ωδὴ, γ. Ὅτι εἴρα ἔτεκεν.

Π Ὁ τὸν πρὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπαράμιον
πύλιν, τὴν τῷ Θεῷ Μνηστὰ ὑμνήσω-
μεν, ἐπὶ τῷ αὐτῆς ἐδῆτα θεῶν βρύσσαι
χαρίσματα. ἡ πίστις ἀνυμνήσωμεν.

Α Φαρσίας ἐνδύμα, τὸς τῇ φθορᾷ γυ-
μνωθέντας, οὗ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ,
πάντας ἐνέδυσας Σεμνή. οἷς τῷ σεπτικῷ
ἐδῆτα σὺ, δεδωρῆσαι ὁλοῦ ἀφαίρετον.

Ι Ἀρεῖον ἀμύδιον, τοῖς ἀδερῶσιν ὑπαρ-
χει, ὁ θεὸς ἑτοῦ οἴκου. τῷ γὰρ ἐδῆ-
τά σὺ Ἀγνὴ, πηγὴν ἀπαύτως βρύσσαι,
ἰάματα κέκτηται Παράμωμε.

Αἶμος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Π Ἰμνήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς σιωφείας
πρὸς Θεὸν σιωδισμόν τὴν τῆς Ἀγνῆς
σήμερον, ἐδῆτα πίσως ἀλαβέρμενοι.

Ι Ἀματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος
ἡμῶν σήμερον, τῆς ὑπόρτιμης Ἀγνῆς,
ἐδῆτα ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ω Σδροσος ἐωθιῇ, ἡ ἀφροσύνη σὺ αἰ-
ρέουσα, τὴν τῇ παθῶν κάμιον, τῇ
σὲ ἀνυμνωῦν κοιμίζει αἰ.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

κα. ἡ. δ. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Ἰ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ
τῆς πασέπτου σου προδρόμοι,
ὡς ἔξ Εἰς ποτίζου τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς, χάριτας προχέοντάς, τοῖς πίσως
σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνέμεσε, καὶ σε-
πτῶς ἀφηνέμεν, καὶ ἀχαρίως κρά-
ζομεν αἰ. χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῇ ὑμνω-
τῶμεν.

Ωδὴ, δ. Δὲ ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Η Εὐαλιώμεν τὴν μόνην ἀλογημέ-
νῃ, ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἐδῆτα, προσω-
σώμεθα πίστι. ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν
χάριν τῆς πράματος.

Ω Σ πολυτίμον θησαύρισμα κέκτημεν,
ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν ἐδῆτα σου
Κόρη, πίστι κατασπάζεται, καὶ χάριν
κοιμίζεται.

Η Παράμωμος ἐπὶ μόνη ἀλογημένη, τῇ
Χορβίμ φαρεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡ-

μῶν σώσον, πάσης περιγείσεως, τῇ πί-
στει τιμώτῃ.

Αἶμος. Εὐπαρθεύτα σε ἰδῶσα.

Ω Σ ὑπόρτιμον εὐρέωμα Θεοτόκε, ὁ
ποικητὴς ἐκτίσης, σὲ πηξάμενος ὡς περ,
ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θεαῖς ἐλάμ-
ψειν, αἷς καταφαιδρύνει τὰ πόδατα.

Α Πό γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογενήτορ, πρὸς
ἐρατὸν ἡ θεῶν, ἐδῆτα σὺ τῷ πόδῳ Σε-
μνή, ταύτης ἀφαιδρύνει δόρμῳ. διόσε δο-
ξαζόμεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττορος.

Ι Δὲ χάρις ἀνέμνητος, δεῦτε πάν-
τες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσαδε θεῶν
ράματα πηγάζοντα, ἀφθόρως φιλέορτοι,
τῆς σεπτικῆς σου Παμύμνητε.

Ωδὴ, ε. Σὺ Κύριε με φῶς.

Ε Τ Δέσποινά Ἀγνὴ, τοῖς σοῖς δούλοις
δεδωρῆσαι, κραταίωμα τὴν ἐδῆτα, ἐπὶ
τιμῶν σὺ ζώων, Σ θεῶν περιτέχισμα.

Π Αράδειςος τὸν πρὸς, ἀνδράσιν τῇ Πρώ-
ματῳ, Παράχρατε ἀποπέμπων, ὁ
μαὸς ὁ κατέχωρ, τὴν σὴν ἐδῆτα δέδεκται.

Η Αὐς ἡμᾶς Θεῶν, τῇ ἐπὶ σοὶ ἐροικήσα-
τος, ἀνδραξομ Θεοτόκε, τὸς τῷ
θεῷ μαῶς, πίσως σε μακαρίζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ε Τ Κύριε τὴν σὴν, Μνηστὰ ἐμεγάλυνας.
σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, μοῖρας ἔξου-
σίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η Χάρις τῇ Θεῷ, ἡ ἀφθόρως ἐκβλύ-
ζουσα, σὺ Ἀχρατε Θεοτόκε, ἐκ τι-
μῆς σου σὺ, τοῖς πόδῳ προσκυνοῦσιν.

Ε Διῶμι πιστοὶ βασιλεῖς περιζώνων-
ται, σὲ σιωδισμόν Θεοτόκε, ἡ σὲ ἔχουσα
πόλις, ἐδῆτα σὺ σεμνύνεται.

Ωδὴ, ς. Εὐβόησε.

Α Νέδεξας, τῇ πασῶν βασιλίδι τῇ πό-
λεω, ἡ τεκῶσα, Βασιλέα τῇ ὁλῶν
ἐκ Κύριον, ἀνδραγὸς ὡς τέχος, τὴν σεπ-
τικῇ Ἀγίᾳ ἐδῆτα σὺ.

Ι Ηθόμοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δο-
ξάσωμεν, ἐπὶ τῇ ταύτης, Παραγίαν
ἐδῆτα τιμῶμεν. ἔξ ἡς πᾶσα ῥώσις,
ἀδερῶσιν ἀπαύτως προέρχεται.

Ο Κύριος, μετ' σὲ Θεοτόκε γερόμενος,
τῇ ἀνθρώπων, ἐαυτῷ τὴν ἑσῖαν ὡκεί-
ωσεν, ἐπὶ τῇ ἀλλορίᾳ, ἔξ αὐτῆς πᾶσαν
βλαβὴν ἔξωρσεν.

Ἄλλος. Οὕτως σοι, μὲν Φωμῆς.

Ο ἄλλω σε, ὑπόφθωρ ἐδόξασε Κύριος. ὅλῳ ἐλάμπρυνε Κόρη. ὅλῳ σε ἐτίμησεν ὑπὸ λόγον Θεοτόκε, τῷ μαρτυρῶ. σὺ τῇ ζώῃ ἐδῆτα ἐ δαίσα σορῶ.

Σχισσε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι ἐ καύχημα, περιζωμύονται δόξα, τῇ σεπτῇ σε ζώῃ Θεοκνήτορ, κατέχοιτάν, ὡς ὑπόλαμπρον κόσμον ἐ τίμιον.

Δείρσιν, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδύνησαν δαίνας, οἱ Προφῆται πάντων ἀλλ' ἐπ' ἐχάτων, ἡμῖν ὠφθῆν, ἥν ἡμῶν ὁ χροῶν ἐπέκειρα.

Ο Ἐρμος.

ὕσῳ σοι, μὲν Φωμῆς αἰρέσεως.

Κορτακίον, ἡ' Χ', δ'.

Ο ὑψώσεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περὶ βολῶν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας. Θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἰδρᾶν ἐδῆτάς μεθ' ἧς τὸ ἰδρὸν, σῶμά σε ἐσκέπασας, σκέπη δαίσα ἀνθρώπων. ἧς πόρ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζοντες πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντάν κραζόντες πιστῶς. χαίρε Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ο Οἶκος.

Πῆν καθαράν περιβολὴν καὶ σκηνὴν δαίσα Λόγον, τὴν ἐμφυχον μεφέλλω, ἐ γάμνον τὴν τῷ μαρτυρῶ, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ πάντων οἱ σωθέντες διὰ τῆς τόκῃ αὐτῆς, ἐν πίστει μακαρίσωμεν. καὶ τὴν σεπτῇ ἐδῆτα προστυσόμενοι, ἡ πόρ τὸν Δεσπότην κατασχῶσα ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διόπόρ ἥν βροτῶν ἡ φύσις, ἐπῆρθη, πρὸς μεταρσίον ζωὴν καὶ βασιλείαν. ὅθεν γεγενθῶς κραυγάζω μεγαλοφώνως.

χαίρε Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα. Τῷ αὐτῷ Μίλνι, β'. Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας ἐδῆτος τῆς ὑπόστασις Θεοτόκῃς, ἐπὶ Δεορτος τῷ μεγάλῳ, Ὁ Βηρῶν τῆς αὐτῆς γυναικός.

Πατρικοί δύο Γάλλιος ἐ Καμδιδος αὐτάδελφοι ἐν Ἰεροσολύμοις ἀπόρχομενοι προσκυνῶσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίναν. καὶ δὲ τῆς Γαλιλαίας τέτρως γερόμενοι, ἐ τὴν τιμίαν ἐδῆτα τῆς Θεοτόκῃς, παρὰ τιμὴν γυναικὶ Ἑβραία, ἁγρόν-

τες τιμωμένοι, ἀπεδῶν ἔδερτο ταύτῳ ἀφελέσθαι. καὶ δὴ τοῖς Ἰεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ἡ' ἡ τιμία ἐδῆς τῆς Θεομήτορος ἐπαπέκειτο κατασκάδασαντες, ἐν τῷ ἐπαριεῖναι, ταύτῳ μὲν καὶ οὐσιν, ἐπὶ ὀνήματος ἔδερτο. ἐκείνῳ δὲ μετὰ τοῦ ἰδρῶ καὶ δαίσα ἐνδύματος ἀνελόμενοι τῆς ὁδῆς εἶχοιτο. καὶ καταλαβόντες τὴν Κωρσαπτινέπολιν, ἀπέδερτο ἐν ἰδίῳ προαγείῳ Βλαχόρμας ἐπομομαζόμενῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνάμετο, τῷ Βασιλεῖ καταμινύσαν. ἧς τὴν εἰσκομιδῇ ἀκέσας, ἀφάτε μὲν χάραξ πληρῆται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτῷ. μαρὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαγείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέδετο. ἐνθα καὶ μὴ αὐτῇ ἡ τιμία σορὸς κατάκειται. ἥτις μέλει καὶ μὴ φυλακτῆριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ πόσων καὶ πολεμίων ἐλατῆριον.

Καὶ ἀθλήσας τῇ Ἀγίᾳ μαρτυρῶς Κοίτη. καὶ μνήμη τῆς ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰεβεραλῆς, Πατριάρχῃ Ἰεροσολύμων. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δι', ἡ' Ἀβραμῶν ποτὶ.

Υψηλοτάτῳ μοι, ἐ ταπεινῇ καρδίᾳ, τῷ Βασιλεῶς ὑψηλοτάτῳ, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν Παραγίαν Κόριν, τὴν κεχαριτωμένην.

Πατρὶς Θεὸς ἐκλεκτὴ, ἐν τῇ σεπτῇ ταύτῃ, παρὰ δι πίστει τὴν ἐδῆτάς σε, κεμεῖν σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, ἐ ὠσεβουώτων σκέπῳ.

Νακαιρίζεται παῖς, ὁ προσὼν ἐν πίστει, ἐ τὴν Ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν Ἀγνήν Παρθένε, φωτοειδῆ ἐδῆτα.

Θεογενῆτορ Ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, λιμὲ σεισμῶν τε Ὁ κακώσεως, ἀπάσης περισώζε, ἐ ἐθρικῆς ἐφόδῃς, καὶ ἐμαρτίας βλάβης.

Ἄλλος, Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εὗς ἡλῖος δικαιοσύνης μόρος ὡς ἀγαθὸς, δαίνας, τὸν μαρὸν ἐφαιδρυνῶς τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σε χαρίσμασιν,

ἐν ᾧ ἀνίσχουσα τὰς ἀκτίρας ἐκπέμπει
ἐδῆτος αὐτῆς .

ΥΠόβλυζον οἱ τῷ θαυμάτῳ θεοὶ
Πάναγρε , χάριν ἀληθῶς κρατήρες
σε τοῖς πιστοῖς , ὧς ἀφ' ὧς τοῖς τιμῶσι
σε , τῆς σοφῆς προχέονται , ὡς ἔξ ἄλλης ἐ-
δὲμ ροντοὶ ποταμοί .

ΝΤ' προσέλθετε μετ' ἀφροσύνης παύ-
τες οἱ ὧς γῆς . δεῦτε , ἡ σορὸς προ-
ρέπεται μυσικῶς , τῆς Κυρίας περιτυ-
ξαδε , τὴν ὑποφύοξον , ἐν ἐμοὶ θησαυ-
ριθεῖσαν ζώρην αὐτῆς .

Ω δὲ , ἡ Λυρωτὰ τῆ παυτός .

ΕΤ' χαρίσιν φωμαῖς ἀνυμνεύω σε , τὴν
παυτοῖω καλῶν ἡμῖν πρόξον , καὶ
τὴν σεπτῶν ἐδῆτά σε , ἀσπαζόμεθα
Κόρη ἀναβοῶντες . ἀλογεῖτε τὰ ὄργα τὸν
Κύριον .

ΝΟητὸν ὡς λαμπαδίου ἔχοντες , ἐν
λυχρία φραπέζης προκείμενον , τὸ
ἰόρον μαφόριον , τῆς Παμάγνης Παρθένου
τὰς τῆς καρδίας , φωτιζόμεθα κόρας ἐκά-
στοτε .

ΟΤ' δαμῶς ἀμοιρουῦτας κατέλιπες , ἱε-
ρας σε Παρθένε προσφάσεως τὸς ἀνα-
ξίους δούλους σε . ἀπὸ σώματος γάρ σου τοῦ
ζωνφόρου , τὴν ἐδῆτά σου πᾶσι δεδώρη-
σαι .

ΥΜνωδίας ἐνθεοῖς τιμῶμεν , τῇ Θεῷ
τὸ ἀνύχωρον σκλήωμα . τὴν ἐν μνή-
σι Παμάγνου , τὴν ἑράμιον πύλιν δι' ἧς
ἐκλείδῃ , ἡ πρὸς θαλάττῃ πύλη εἰσα-
γουσα ,

Ἄλλος . Χείρας ἐκπετάσας .

ΑΤ' γέλοι Παράχαρτε Ἀγνή , μὴ
συγχοράσῃ , ἐν τῷ σεπτῷ σε μαῶ ,
καὶ περιέπῃ Δέσποινά , τὴν τιμίαν
καὶ ἀγίαν , ἐδῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ .
καὶ ἀφροσύνη πολλῇ προσκυνοῦμεν ,
σὲ ἀνυμνοῦντες τὴν δέξαι τοῦ γένους
ἡμῶν .

ΡΑβδος ἡ τὸ ἄρδος τῆς ζωῆς , ἀνα-
βλασάουσα , σὺ εἶ ἡ πάντων
χαρὰ . ἡ πολυτίμητος Ἀχαρτε , μυρο-
θήκη ἡ τῇ Πρώματός . ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν . τῶν ἀρωμάτων πηγὴ , ἔξ ἧς
μύρα τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία
σορὸς .

ΥΜνωσι Παράχαρτε Ἀγνή , τὰ με-
γαλεῖα τὰ σε , αἱ ροδαὶ φραταῖ .
ἀνακηρύττῃς ἅπαντες , Παφάρχει Σ
Προφήται φρατῶς , καὶ Ἀπόστολοι ταῦ-
τα , καὶ τῶν Μαρτύρων χορὸς , καὶ Ὁ-
σίω ἀπὸ τὸ πλήρωμα , μετ' ὧν προ-
σκυνοῦμεν σε .

Ὁ Εἰρμός .

Χείρας ἐκπετάσας Δαμῆλ .

Ω δὲ , ἡ Εὐα φῶ τῇ τῆς παρακοῆς .

ΤΔέ σε τὴν κλίρην Σολομών , γοδαίρο-
μεν χαρμοσίοις μελωδήμασι . ἐ τιμί-
αν σε ἐδῆτα , ὡς ἄλλῃ κιβωτὸν ἀγίασμα-
τος , κυκλοῦντες τὰς ἱάσεις λαμβάμο-
μεν , τὰς σωτηρίας Ἀειπαρθεμε .

ΩΦθηνῶν ἡ θεία σου σορὸς , κατέχε-
σα τὴν ἐδῆτα τὴν τιμίαν σε , ὡς ὅρ-
πην τὴν φωτὸς Παρθένε , ἀκτίρας ἱαμά-
των ἐκπέμπουσα , καὶ σκότος ροσημά-
των διώκουσα . ἡ μετὰ πόθου ἀσπα-
ζόμεθα .

ΕΝ ἴσῳ συχαίρου ἡμῖν , Παράμω-
με , προσκυνεῖς τῆς ἐδῆτός σε , πᾶ-
σαι ἑράναι δυνάμεις , Ἀπόστολοι Προφῆ-
ται ἔ Μαρτυρες , ἔ Ὅσοι ἔ Δίκαιοι ἅπαν-
τες , Δέσποινά μὲν ἀειπαρθεμε .

ΗΤίς σε ἅπαντα ἡ γῆ , Παράμω-
με Δεσποτὴ καταγωγίον , τῇ καταθέ-
σει τῆς ἐδῆτος , τῆς σῆς Σ ὁ Δαβὶδ ἐπα-
γάζεται , τῆς πάλαι κιβωτὴ προτυπῆς
σε , τῇ καταθέσει ἀειπαρθεμε .

ΦΑιδρὸν περιβολαίον τὸ σὸν , μαφό-
ριον ἐδωρήσω Σ προτείχισμα , τῇ σε
τιμῶν βασιλίδι , τῶν πόλεων πασῶν ὡς
βασιλείαν , ἅπαντων ποιημάτων τυ-
χάμεσάν , Θεοκνήτορ μνηροπαρθεμε .

Ἄλλος . Λίθος ἀχερομήτης .

ΘΑλαμὸς ὑπόρτιμος ἔτος , Θεογενῆ-
τορ ἡ σορὸς σε , ὡφθην τὴν τιμίαν σε
ζώρην , ἐ ἐδῆτα παρθερικῶς τε φολῶν ,
ἐ ρυμφικῶς ὡς ἔχουσα , ἐ σωτηροῦσα ὡς
ζωῆς θησαυρὸν .

ΝΑὐτὸν ἐκμυμνῶμεν πᾶσαν , τῶν ἑρα-
μῶν τὴν ἀκοσμίαν , σῆμφορ πιστοῖ
τῆς Παρθένου , κατεληφότες ταῖς τῶν
θαυμάτων ἀγαθῶν , ὡς ὅρ ἄσρασι λάμ-
πῃσι , καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι .

Ἐχει τὴν Ἀγίαν σε ζώρην , Θεογενῆτορ ἡ

σὴ πόλις, ὅτι πῶς αὐτὴ ἐδῆτα ὡς τεῖχος,
καὶ τῶν δογμάτων θείων ἐμότητα, καὶ
ὀρθοδόξων καὶ χύημα, καὶ βασιλέων φρο-
ναιμύημα.

Ὑμῶν μὲν τὴν ἀφ᾽ αὐτοῦ δόξαν, καὶ τὴν
ἀνείκατον χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ
τῆς σοφίας, ἧς ὁ λόγος πᾶσι προδύχε-
ται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἀ΄χραστε, ἐ μεγα-
λύνει τὸν τόκον σου.

Ὁ Ἐπίμοδος.

Λ ίθος ἀχειρότμητος ὄρεος .

Ἐξά ποσ' εἰλ. Φῶς ἀπαλλοίωτον λόγε.

Η Οὐκ ἔστιν ἡ φύσις ἡ ἀφθόρος, ἐκαίμισα
 Θεομήτορ. ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος,
 ἄφθαρτος ὁ ἕως. δι' ἧς πλὴν πόλιν σου
 σκέπεις. ἢ καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς ἀσεβείας
 κρατῶεις.

 Δ_{ic}

Εἰς τὰς αἰρέας, πᾶσα προκ', ἰσ' ὠρμ' ᾧ. δ'. 6
Ἄλλοι μὲν ᾧ. προσόμοια. ἡχ', δ'.

Ὡς γὰρ αἶον ἐν μαρτυρίᾳ·

Σορός ἡ κατέχουσα, τῷ ἐδῆτά σου
 Ἀ' λραπτε, κιβωτὸς τοῖς δόλοισι σου
 ἀγίασματος, Σ' ἰδὸν περιτέχισμα, Σ'
 δόξα Σ' καύχημα, Σ' ἰάσεωρ πηγὴ, καθ'
 ἐκάστῳ γρῳρίζεται. ὡς αὖθις σήμερον, ἱε-
 ρῶς ἀθροισθέντων, ἀνυμνήσας, τὰ πολ-
 λά σου μεγαλεῖα, καὶ ἡ δαυμάτων τὸ
 πέλαγος.

Γ "Δε τὸπος περίδοξος, ἴδε οἶκος αἰέφω-
τος, ἐν ᾧ τεθισαύριται τῆς θεόπαι-
δος, ἐν ᾗ τιμία τῇ χάριτι. προσέλθετε
ἀνθρώποι, φωτισμὸν ἐξ ἰλασμὸν, ὅς αὐ-
τῆς ἀπαρύσασθαι. ἐβοήσατε, ἀχαρίζω
καρδίᾳ, Παμαγία ἀλογῶμεν σε Παρθένε,
οἱ σέσωσμενοι τῷ τόκῳ σε.

¶ Ἡ μ' ἀγίαμ κατάθεσιν, τῆς ἐσθῆτός σου
Δέσποινα, ἐορτῶν κεκτημένα, δῶφραι-
μόμενοι. ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῶναι
ἤξιώσας, ἰδράμ περιβολῶν, φυλακτῆριον
ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀπαφαίρετον πλῆ-
τον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον,
τῇ χαρισμάτων τῆς Πρῶματος.

Δόξα, καὶ μὴν, ἡ^{τος}χ', β.

Φρῆνα καὶ θάρσυντα ἐ' μοιῶ.

ΖΗΤΕΙ ΤΗ ΧΘΙΣ, ΕΙΣ Τὸν ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, ἔξ Α' πόλεως.

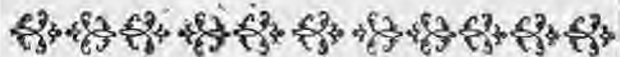
Εἰς τὴν Λατρυίαν, Τυτικὰ 5 ἐκ τῶ κατόρισ, Ω, δὴ, γ. ἔσ.

Ο' Α' πάστορας, πρὸς Ε' βραβεύς.
Α' δελφοί, εἴχω ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιο-
ματα.

Εὐαγγέλιον κατ' Λουκᾶν .

Ἀ' μαρτῖσα Μαριάμ.

Κοιμησάμενος. ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΣΩΤΗΡΙΩΝ.

Μισὶ πρὸ αὐτῶν, γ. Τῆς Ἀγίας Μαρτυρίας
Τακίμδου. Ἐπαύρασις τοῦ, Κυρίου ἐκ-
κρατῆς, ἰσχυρῶν ἡ. ἡ. ἡ. φάλλου ἡ. προ-
σέμοια, ἡ. ἡ. ἡ.

Τί ὑμεῖς καλεῖσθε ἅ ἄγιοι.

Ὁ Φθὸς διανυγεία τῆς Πράμας, ὡς ὁ
λίθος διανυγῆς, τῆς βασιλείας τῆς Χρυσῆς,
ἐμαθλῆσας ἀθλητὰ, ὑπὸ τῆς πίστεως
ἐδρῶν, ἐρέτας ἦν ἀθέων τῶν παρὰ τα-
ξιν, ἐρίκων κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος.
διόσε πίσει δοξαζομένη, ὡς γρατιώτῳ αἰν-
ητομ. ἰκέταε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Όμοιοι :

Ἔματα τῆς πλάνης παρέδραμν, κυβερ-
νώμενος Χειρῶ, πῇ ἀντήτω δεξιᾷ, ἐ-
λπιεῖν μνητῶ, ἐγκαθωρμίδος ἀθλντα,
γαλῶνς, μὴ ληγῶς ἐμφορέμενος, ἐ δό-
ξης, μὴ ρεύσης ἀξίμενος. Μάρτυς Θεό-
φρων Ὑάκιρθε, διαπαπτὸς ἀφραιμόμενος.
ἐκέλευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

○ 満員 -

ΜΕ' λειπὼν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θαυματοῦν ὑπὸ αὐτῆς ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφῆς, δεικνύει, ἐ' δοξάζει σε Ἰάκινθε, σημείοις, ἐ' διδάμειν ἐκάστοτε. Σ' γὰρ πηγὴ ἀγιάσματος ἢ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. ἰκέτ' αὖ τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἔγωγε, Στ. Ο'μοιον.

Πῖμι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετα-
 μοίαν ἐδ' ὅλως ἀμαρύνουσα ψυχῇ· ἐπὶ τὸ πῦρ
 μὴ δειλιῶσα ἤρ' κακῶν ἐπιμορῇ. ἀνάστα, ἔ-
 τιώ μορῶν πρὸς ἀντίληψιν, ταχέως, ἐ-
 πικάλεσαι Σ βόησον. τὸν σὸν υἱὸν Σ Θεοῦ
 Ἀγνὴ, μὴ διαλίπης πρεσβύουσα, ῥυτί-
 ναι με ἤρ' παυγίδωρ τῷ ἀλάσφορος.

Στη συνέχεια δίνεται ο ορισμός

¶ Πρα ἡ Α' μρας ὡς εἴωρακεν, ὧς ἐξύλα
ἡ πλωμεῖον ἐκχέως ἡ αὐριχὼς αὐβεῖον

μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἤέ με, τί
τὸ ξέρον τῆτο θέαμα, ὃ πᾶσι τὴν ζωὴν μέ-
μωρ ὡς Κύριος, πῶς θαυμάσαι μακρόθυ-
με, βροτοῖς παρέχων ἀνάσσειν; δοξάζω
σε, τὴν πολλὴν Θεέ με συγκαταβάσειν·
Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κακοὶ τῆς Ὀκτωχῆς
ἐκ τῆς Ἀγίας εἰς δ. 8 ἡ ἀκροῖ.

Σὲ τὸν διωγὴν Μάρτυς αἰρέσω λίθου.

Ω, δὴ, α. ἡχ., πῶς. Ἰ. γραμ. διωδύσας.

Εἰς τὸν διωγὴν μαρτυρικῇ, πολυτίμῳ
λίθῳ, γεγορῶτα θεία μαρ, μὴ ἐπικα-
λεῖται σωδράτῳ, τῷ σῶν ἐπαίμων μοι
γεμῆσθαι.

Πίγειοι δόξα καταλιπὼν, οὐραίου
κλέος, ἐκκληρώσω διωκῶς, σωτὴρ τῷ
Δεσπότη τῶν ἀπάντων, γεφανηφόρε
Μάρτυς ἐμδοξε.

Ὁ τῆς ἡλικίας μεμικρὸν, ἐκ τῆς διαμοίας,
τὸ γεμῆσθαι ὑπὸ Χυ, ὑπέδεξας Μάρ-
τυς ἀθλοφόρε, κτ. τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πάντων τῶν ὄντων δημιουργός, διὰ σω-
τηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρὶ,
σκληρώσας σαρκῶτα Θεομήτορ, τὸ κατ' ἡ-
μας δημιουργήμενος.

Ω, δὴ, γ. Σὺ εἶ τὸ εὐρέωμα.

Εὖος κατὰ δὲ ἀνδρὸς, πρεσβυτικῶν σα-
φῶς φρόνησις, Μάρτυς Χριστῶ, ὡφ-
θῆς κεκτημένος, ἐκ σωῆσαι κοσμήμενος.

Ρόμον σωτηρώτατον, ἀθλητικῶς δρα-
μῶν ἐφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθ-
μάτων, τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν.

Θωον πρεσβείαις σε, πρὸς τὴν ἑραμίον
αἰδοῖς, τὴν ἀσεβῶς, κεχαριτωμένη,
Θεοτοκὸν φρονοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ εὐρέωμα.

κα. ἡχ., ἡ. Θείας πίστεως.

Ἰθὺς τίμιος, τῆς ἐκκλησίας, φυλαττό-
μενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς ἑραμίοις γέ-
γορας Ἰάκωβ, τὴν προσκυνοῦντάς τὴν
λίθῳ δὴ λυγρῶς, Σ μαρτυρεῖς ποτήριον
ἐπιεῖς. Μάρτυς ἐμδοξε, Χριστὸν τὸν Θεόν
ικέταδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰς γέγορας, σκληρὴν τῆς Λόγῃ, μόνη Πα-
μαρ, παρθενότητορ, ἡ καθαροῦ Αὔ-
γελος ὑπόδρασα, τὸν ὑπὸ πάντας ἐ-

μὲ πλημμελίσαντα, ἀποκάδαρον πρεσ-
βείαις σε, τοῖς ἐνθεοῖς μάμασι, παρέχ-
σα Σεμνὴν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροῦ. ὁμοιον.

Ἡ Αἰμίονος, Αἰματὶ τῆς Λόγῃ, ἡ ἀκίρα-
τος, Παρθενότητορ, ἐν σταυρῷ Θεασα-
μένην κρεμάμενον, τὸν δὲ αὐτῆς ἀνιδιούως
βλαστήσαντα, μηροπρεπῶς θρῆνυδῶσα
ἐκράυγασεν. οἱμοι τέκνον μου, πῶς πά-
χαις θελὼν ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας
τὸν ἀνθρώπον.

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁληθῆς ἐμρομώτατος, πόνοις ἀσεβείας
ἐγγυμασάμενος, ἀνὰ δέδεξαι παμόλ-
βιε, τῇ τυράννῳ θράσος μὴ ποτόμενος·

Ἀκίρτιον γεφανόν, ἑρανοβαφῇ Θεό-
φρων δεξάμενος, συγχορδαῖν κατηξίω-
σαι, τοῖς ἐπὶ ἑραμίοις ὡς ἑραμῖος.

Εὐνητόν φρονηματι, τὸν τῆς ἀσεβείας
λόγον ἐκήρυξας, ἐκ τῶν τυράννων δὴ λυγ-
ξας, ἀποπῆν γῆνι διωκαμένης.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη
Θεομακαρίστ, ἀπὸ πάσης περιστάσε-
ως, Σ κινδυνῶν ῥύσαι τὴν ὑμνοῦντάς σε·

Ω, δὴ, ε. Ὁ ρθίζοντες βοῶμεν σοι.

Ἡ Αἰνόμενον τὸν τύραννον ἡλεγξας,
Αἰθλοφόρε, διώκαμι ἀντήτορ πα-
ρὰ Θεὸν ἐμδυσάμενος.

Θάνατον ἐκτίσω τὴν εὐκλειαν, γεφ-
νὸν θάνατον ἐκτίσω διὰ Χριστὸν προ-
σκαίμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Τῶν ἐμῶν πρεσβείαις σε Παμάμαρ, τῇ
παυίδῳ τῇ ἐχθρῷ, οἱ σέβοιτ' ἂν τὴν
ὑπὸ λόγον σε γεμῆσιν.

Ω, δὴ, ς. Ἰλασθῆντί μοι σωτήρ.

Ἡ Αἰς ἐρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς
πάχων ἡγάλλετο, ἐκ πάθει τῇ ἀπα-
θῆς, τὸν ροῦ κραταῖμενος, ἐν ἡμῶν τῶν
ἄφρονος, πρὸς τὸν ἀθλοθέτῳ, ἀνεδό-
τως ἐπεγόμενος.

Ἡ Αἰκὶνθὸς ὡς φαίδρος, σκληρὴν τὴν θείαν
ἐφαίδρινας, ὡς κόκκιον ἐκλεκτὸν, ἀθ-
λήσεως αἵματι, ἀνὰ θῆμα γέγορας, τῆς τῇ
πρωτοτόκῳ, ἐκκλησίας παμαοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Τῶν ἐμῶν τῇ δεινῶν, πταισμάτων τῇ ἰκε-
σίαις σε, Θεογενήτορ ἀγνή, ἐκ τύχοιμεν

Πάραγμε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τῆ ἐκ οὐ
ἀφράτῳ, σαρκωθέντος ὑπὸ τῆ Θεᾶ.

Ο' Εἰσαγόμενος.

Γ' Λαοφίλοι Σωτήρ.

Κορτάκιον. ἡχ. β'. ἰδιόμ.

ΠΟ' ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, τὴν πίστιν σε Χεῖρ ἐκεκτημένος
ὁ Μάρτυρ σε, τῆ Παραδείσου τῆς Ε' δέμ τι-
μιωτόρος γέγομε. τὸ γὰρ δρυῖν τῆς ἀπά-
της τῆ ὁφείας ἀφαιρέσας, παρρησίᾳ τῆ Πρώ-
ματος ἐφ' ἐφαυῶν, τῇ δόξῃ σε Πολυέλεε.

Ο' Οἶκος.

ΥΠὸ πολλὰς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν
τῆς πόλεως ἡμῶν προΐσμενον. ὃς τὴν
πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυ-
λάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίᾳ ὀπλισά-
μενος, ἐπὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας,
δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνε-
γείρει ἐν ἡμᾶς πρὸς ὀργασίαν τῶν καλῶν.
ἐκβοῶμεν ἐν σὺ αὐτῷ τῷ Χεῖρ. Σὺ εἰ-
μόρος Χεῖρ ἐ Πολυέλεος.

Τῷ αὐτῷ Μωϋ, γ. Τῆς Ἀγίας Μαρτύρος
Τακιδος τῆς Κωνσταντίας.

Ε' Ἐξ ἀρετῆς μὲν Τάκιδος ὡς λίθος,
ἀμπρὸς πλεον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.
Ε' μ' τριτάτῃ Τάκιδοι κτεῖμε λιμὸς τυφ-
λότατος.

Ο Τὸς Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καπ-
παδοκῶν τυχαίων, τῇ φραπέξῃ τῆ
Βασιλέως Τραϊανῆς ὑπηρετῶν λυ. διαβληθεὶς
δὲ ὡς ῥιγισμὸς, τύπτεται κατ' ὅλην τοῦ
σώματος, ὡς φρενὴ βάλλεται. ἐνθα μετ'
ἡμέρας ἀποσιππὸς τυχαίων, τῷ Θεῷ τὸ
πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς
ἡμῶν Ἀματολὶς Πατριάρχῃ Κωνσταντι-
νουπόλεως.

Ο Τὸς πρεσβυτέρους ἐκ ἀποκρισάριος τῆς
Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας ὑπάρχων,
Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προ-
χειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ
μικροῦ. Διοσκὸρος γὰρ ὁ κακοδόξος ἐλπί-
σας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον
ἔξεν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως
προχειρίζεται. ἀλλ' ὅδε τῆς κακουργίας
ἀπώματο. ὅτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀματό-
λιος, πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν
Χαλκηδόνι κατέειλε, ὡς τὸ ὄνομα, τῇ ἐν

Ἀγίοις Φλαμιαῖς ἐν τῇ διωπύχοις ἐμέ-
ταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου ἐπὶ τῆς κατ' ἐκείνον
ληθραίας συνόδου κατὰ τρεῖς τοὺς, ἐν ἐγκυ-
κλίῳ ἐπιστολαῖς, πρὸς τὰς κτ' τόπον Ε'-
πισκόπους ὁρμήσας, ἀναθεματίζει τὸς
ἑτάρους τῶν αἰρέσεων προρεπόμενος. ἐν ὁρ-
δοδόξῳ τῷ Ἐκκλησίᾳ ποιμαίνας, ἀδίκῳ
δαμάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀφαιρεῖται,
διαδόχον αὐτῷ καταλείψας τὸν ἀγιώτα-
τον Γερμάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Θεοδότου, ἐ Θεοδότου, Διομήδους, Εὐλαμ-
πίου, Ἀσκληπιοδότου, ἐ Γολιθίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς Γελασίας.

Α Τὸ κράτος φέρων, τῶν παθῶν ἀν-
δρῶν τὸν ἀσεβῆ λαγισμόν, ρυθμῶν
παρὰ νόμον, κατέπαυσας Παμμάκαρ,
θεῶν λόγῳ ρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων
βοῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἰ.

Ερῶτατον θυμῷ, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ ἐ-
κ ἀγιώτατον, προσέειπεν Θεόφρων,
ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, ὡς κατὰ πόλιν. ὁ
τῶν Πατέρων.

Ν Εμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων
Παρθένῃ τῆς θανάτου φθορᾷ πη-
γὴν ἀθανασίας, ἐ ζωῆς ἀκράτῃ, συλλα-
βῶσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸν Ἀγνὴν τεκέσας.

Ω, δὴ, η. Ἐπαπλάσιος κάμνον.

ΕΚ χαλεπῆς ἐμώσεως, ὡς φρενὴ πρὸς
ἀνύχωρον, πλάτος Παραδείσου, ἐ τερ-
πρὸν κατὰ τῆς, Ἀγίων ὀφόμενος, φω-
τοειδὲς λαμπρότητας, ἐ τὰς τῶν Ἀγγέ-
λων ἐποπιδῶν χορείας, Θεῷ παρισταμέ-
μας, ὡς βοῶσας ἀπαύτως, λαὸς ὑπερυψώ-
τε, Χεῖρ.

Ε Τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέ-
λεις αἱματος, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, ἀθ-
λητὰ Μακάριε, ἀντικαθίσταμενος, ἐ δυσ-
μερῆς ρεπόμενος, ὡς μικτικὸς κεκοσμιμέ-
μος ἐφ' αἰῶνα, προθύμως ἀντακράζεις. ἱε-
ρεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψώτε, Χεῖρ.

Ω ὡς ἀρετὴς ἀνάθημα, διαυγὲς ὡς Ἰά-
κωβος, ὡς ὡραιότατη, ἀλκυὶς ἐκόσ-
μησας, μαρτὸν τὸν ἑαυτοῦ, τὰ τῶν Ἀγίων ἁγία,
ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραίας, ἀ-

παύσας ἀνακράζων . λαὸς ὑπόρψετε ,
Χεῖρ ὅρ εἰς τὸς αἰῶνας ᾤ .

Κὸ γοῦ Θεὸς τὸν ἀναρχόν , ὑπὸ λόγον
γεγεννηκας , ὧς λογικῆς ἀόργεσία
φύσεως , δι' ἧς λελυθήμεθα , φθοροποιῶ
μεκρώσεως , ἐ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦ-
μα . διὸ σε Θεοτόκον , ἀληθῶς ἐ κυρίως , δο-
ξαζόμεν Παρθένε , εἰς πάντας τὸς αἰῶνας .

Ὁ Εἰρμός .

Εἴπα πλάσιως κάμιμον .

Ω δὴ , Σ . Ὁ Εἰρμός .

Εἴπὼν ἀπειρόγαμον , Θεὸς Μητέρα Σ
Παρθένον , σὲ τὴν ὑπὸ ῥῆν κυήσα-
σαν , διὰ λόγου τοῦ ὅπως Θεοῦ , τὴν ὑψι-
λοτόραν ἢ ἀγαπῶν δυνάμεων , ἀσπύ-
τοις θεολογίαις μεγαλιώμεν ᾤ .

Ι Λεὼν ἀπέρχασαι , ταῖς σαῖς πρεσβείαις
τὸν Δεσπότην , πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑ-
μνήσας , τὴν ἀνίκητον ἀθλήσιν , δι' ὧν ἢ
εἰδῶν τὴν ἀπάτην κατήργησας , τὸν δὲ
λόγον τῆς ἀσεβείας διεφάμωσας ᾤ .

Θ Ἐὰν τὸν πρότατον , ταῖς ἢ Ἀγγέ-
λων στρατηγίαις , ἑρανοβαφῆς ὑάκιν-
θος , κεχρισμένος ἐν αἵματι , τῆς ὑπὲρ
Χεῖρ ὁμολογίας , Σ πίστεως , Σ σεφά-
ρα μαρτυρικῶς κατακοσμήμενος ᾤ .

Ο Ἄνδρ' ἐχρημάτισας , Θεὸς παμίδρον δο-
χεῖον . σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγίασεν ,
ἀνέκδοτος ἐφ' αἰσῆς , πρὸς τυραννικὴν πα-
ραφορὰν , Σ παραφορῶν γενομένην . διὸ σε
πάντ' μακαρίζομεν ᾤ .

Θεοτεκνίον .

Ν Ἐκρωσὸν με Δεσποινά , τὴν ἔτι ζῶσαν
ἀμαρτίαν , ζώωσον ψυχῆς τὴν μέκρω-
σιν , ἐφ' ὅργεσιν τῆς ὅπως ζωῆς , τῆς γεγεννη-
μένης ἐκ γαστρός σου , δι' ἧς αὐτὸν ἀσπλάγ-
χισαν . τοῖς ἀσεβῶς σε μεγαλιώσιν ᾤ .

Ὁ Εἰρμός .

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεὸς Μητέρα .

Ἐξαπασηλαστοῦ τῆς ἡμέρας , ἐ ἡ λαιπὴ
ἀκολασία , ἐ ἀπολησις .

Μὴν τῶ αὐτοῦ , Σ . Τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς
ἡμῶν Ἀνδρῶν Ἰεροσολυμίτη , Ἀρχιεπι-
σκοπῆς Κρήτης , εἰς τὸ , Κύριε ἐκέκρα-
ξα , ἢ προσόμοια . ἡ Χ' , πῆ .

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἀγιοί .

Ι σε μὴ Ἀνδρέα καλέσωμεν ; ἀσκητὴν
ἢ παθμάτων ἀμαρτήτων τὰς ὁρμας ,
λειτεργὸν ἰδρυγῶντα Εὐαγγέλιον Χεῖρ ὁ
κιδάραν , μελωδῶσαν τὰ τῆ Πράματος .
κιρμύραν , καταθέλγυσαν τὰ σύμπατα ,
μέον Δαβὶδ γηρωζόμενον , τῆς κιβωτῆς προ-
σκιρτήσαντα , τῆς χάριτος , Σ τῆς μεας
διαθήκης σοφῆς ᾤ .

Ὁμοιον .

Ι σε μὴ Ἀνδρέα προσείπωμεν ; μιμη-
τὴν ἢ ἀνδρικῶς ἠγωνισμένων ἐκλεκ-
τῶν . ἐπαιμέτῃ ἢ μαρτύρων ἢ ἁγίων
ἀφ' αὐτῶν . ἀλείπτῃ , ἀρετῆς πρὸς ἐπαρ-
ληψιν . ζωγράφον , τῆς τῆ βίης ματαιότη-
τος . ὑψηλὴν ἀκρίβειαν . δογματι-
στὴν ἀληθῆσαν . ἰκέτῃ τῆ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ᾤ .

Ὁμοιον .

Ι σε μὴ Ἀνδρέα προσφθέξωμαι ; ἢ
Ἀγίω Ἰεροσολυμίτῃ βλάστημα τόρ-
προν . ἢ δογμάτων ἢ ὁρῶν τῆς ἀσε-
βείας σκηνισμόν , τῆς Κρήτης , ἰδρυγῶν
ἱερώτατον , τὸν Κόσμον , φρυκτωρίαις κα-
ταυγαζόμενα ἀπατολῆς ὁρμώμενον , φω-
τίζοντα τὰ ἑσπέρια . ἰκέτῃ τῆ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ᾤ .

Δόξα , ἐ μὴ . Σ . Ὁμοιον .

Ι μι ὁμοιώθης ταλαίπωρε , πρὸς μετά-
ροισιν ὅς ὅλως ἀμαρτάνουσα ψυχὴ , ἐ τὸ
πῦρ μὴ δειλιῶσα , ἢ κακῶν ἐπιμορῇ ; ἀ-
μάςα , Σ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν , τα-
χῆαν , ἐπικαλεσάμεν ἐ βοήσῃ . τὸν σὸν ἦον
Σ Θεοῦ Ἀγνῆ , μὴ διαλίπης πρεσβύσας ,
ῥυθιῶναι με , ἢ παγίδων τῆ ἀλάστορος .

Σταυροθεοτεκνίον .

Α Ῥα ἡ Ἀμαρτία ὡς ἐώρακεν , ὧς ἔβλε-
πεν ἢ πλωμένην ἐκείνης σκηνικῶς , ἀνέ-
βόα μνηστικῶς ὁδυρομένη ἐν κλαυθμῷ . ἢ
με , τί τὸ ξέρον τῆτο θέαμα , ὃ πᾶσι , τὴν
ζωὴν μένων ὡς Κύριος , πῶς θαυμάσαι
μακρόθυμε , βροτοῖς παρέχων ἀμάρταν ;
δοξαζῶσα , τὴν πολλὴν Θεέ με συγκατά-
βασιν ᾤ .

Ἀπολυτίκιον . ἡ Χ' , πῆ .

Ο Ῥοδοξίας ὁδηγῆ , ἀσεβείας Διδάσκα-
λε ἐ σεμνότητος , τῆς Οἰκουμενῆς ὁ φω-
τῆρ , Ἀρχιερέων Θεοπράτορ ἐγκαλλώ-
πισμα , Ἀνδρέα σοφῆ , ταῖς διδασκαλίαις σου

πάντας ἐφώτισας, λύρη τῷ Πράματι,
πρεσβύε Χειρὶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σιωνίτις ἔλκω. **ΣΑ.** τῆς Ὁκ-
τωνχ. οἱ καρμένες τ' Ὁκτωνχ. ἐ τῷ Ἀγίῳ.

Οὐδ' ἡ ἀκροστιχίς.

Τμοῖς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀμδρέαν.
Ω. δὴ, α. ἡχ. π. α. Ἰππ. α. ἀβατῶν.

Υπὸν ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος,
σεαυτὸν τῷ Δεσπότη δι' ἀρετῆς ἡτοίμα-
σας, φαιδρὸν καταγύγιον Θεοφάντορ. ὁ-
δεῖν ὡφθης ἐ θεῶν ἐνδιαίτημα.

Ελα παραμυρίω, τὴν σὺν κυρία
κινῶν, τὴν Χειρὶ ἐκκλησίαν ὑμνολο-
γῶν ἐφαιδρυνας, Ἀμδρέα Δεσπότη, τῷ Ἀ-
γίῳ Πράματι ἐμνηστεύσας θεία χάριτι.

Ομῶ τῷ Θεογράφῳ, σαφῶς πειθόμε-
νος, τὰ τῷ σώματι πάθῃ, ἀσκητι-
κῶς ἐνέκρωσας, τῷ σφοδρῶς ἐρωτῇ, ἔδωκ
ἄσματα θεία Παμσοφίε.

Λος ἐπιθυμία, ἐ ἀχραντος γλυκασ-
μός, ὁ ὅς ἐ Θεός σου, ἥν' ἀγαθῶν τὸ
πλήρωμα, ὑπάρχει Παράμωμε. ὅν δυ-
σώπει ρύσασθαι, τὴν ἐ πίστεϊ μὴ σοι προ-
τρέχοντα.

Ω. δὴ, γ. Ὁ πῆξας ἐπ' ἡδεμόν.

Θυίας δι' ἀρετῆς, τὸν βίον σου Ὅσιε, ἐ
τῷ θεῷ πόθῳ Θεῷ ἐμνηστεύσας, ὄργανον
ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν,
καταλαμπρυνῶν μελωδήμασι, θεῶν θη-
σαυρὸν ἀνοιχένος.

Οφίας τῆς ἑραπίας γέγονας ἔμπλεως.
τῆς ψυχῆς γὰρ εἶσμα πλατύνεις Ὅσιε,
πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλιω τὴν
φωτοφόρον, τῷ φρονίῳ ἅμα κηρύγματος,
ὡς ἰδρυγός ἰδρωτάτος.

Θεοτοκίον.

Τθῶναι ἥν' παθιμάτων αἰχμαλω-
σίας με μὴ, δυσωπῶσε Μήτηρ Θεῶ
παράμωμε, ἐ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλας, πᾶ-
σας ἔξαλειφθῆναι, τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν
αἵρητα, κόσμῳ παραδόξως κύνισσας.

Ὁ Εἰρμός.

Ο πῆξας ἐπ' ἡδεμόν, τὴν γλῶ.

ΚΑ. ἡχ. π. α. Τὴν Σοφίαν Σ Λόγον.

Αμπρωθεὶς τὴν καρδίαν θεῷ φωτὶ,
ἔξηράξω δογμάτων φωτεινῇ, Μακά-
ριε λόγια, ἐ τὸν κόσμον ἐφώτισας, γεγο-

μὸς δὲ θεῶν, τῷ Πράματι ὄργανον, ἡδυνά-
τοις φθόγγοις, ἡδυνάεις ἐκάστοτε, πάντων
τὰς καρδίας, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, Ἀ-
γίῳ τὰ ταῦματα, καὶ Παρθένον τὴν Ἀ-
χραντον, ἐν ὑμνωδαῖς ἐκήρυξας, Ἀμδρέα
Παμδφίμε. πρεσβύε Χειρὶ τῷ Θεῷ, ἥν'
πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
ταζέσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνημῶν σου.

Θεοτοκίον. Ὁ μόνον.

Σ Παρθένον ἐ μόνον ἐν γυναιξί, σὲ
ἀσπύτως τεκῆσθαι Θεοῦ σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν, γεμεαὶ ἥν' ἀνθρώπων. τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, ἐ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην ἐ Κύριον.
ὅθεν ἥν' Ἀγγέλων, ἐ ἀνθρώπων τὸ γεμῶς,
ἀξίως δοξάζεις, τὸν παρὰ γίον τοκομῶν, Σ
συμφώνως βοῶμεν σοι, πρεσβύε τῷ σὺ ἡ
Σ Θεῷ, ἥν' πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἀνυμνεῖν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ μόνον.

Ον Ἀμρόν ἐ Ποιμένα ἐ λυβρωτῶν, ἡ
Ἀμράς θεωρῶσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡ-
λάλαξε δακρύσας, ἐ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ
μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν
λυβρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχχρα με φλέγονται
ὀρώσης σου τὴν εὐφροσιν. λυπόδ' ἡτομέ-
ρεις διὰ σπλάγχχρα ἔλεος. μακροθυμε Κύ-
ριε, τῷ ἔλεος ἡ ἀβυσσος, ἐ πηγὴ ἀμείψι-
τλητος, σπλάγχχρῳ δῆμι καὶ δώρησαι, ἥν'
πταισμάτων ἀφεσὶν τοῖς πίστεϊ σοι, ἀνυ-
μνεῖν τὰ θεία παθήματα.

Ω. δὴ, δ. Τὴν θεῶν ἀνυμνεῖν σου.

Λόγος σου τῷ βίῳ κοσμημένος, θεολο-
γίας ἀκρυβῆς, καμὼν ἐδείχθην Δεσπότη,
τῆς παρυμνήτης Τριάδος, τὴν δόξαν
σαφηνίζων φαινώτατα.

Ην πρᾶξι θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδει-
ξάμενος σοφίᾳ, Σ θεωρία χρησάμε-
νος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀμδρέα θε-
γόμεν διέπρεψας.

Σ θεῶς Ἰδράρχης παρόλβιε, ποι-
μαστικῶς προπολεμῶν, τῆς ἐκκλη-
σίας ἀπῆλασας, τὰς ἥν' λεόντων ἐφώδης,
Ἀμδρέα τῆς ἀνδρείας φερόμεν.

Εγίγνωμεν ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν
Θεοτόκον ὀρθῶς, σωθῆναι ἐδείκνυς
κατάκλητον, τὴν ὑπόρτυγμα ἐπαίμων, ἐ-
παιμοῖς πολυτρόποις γοδαίρων σοφίᾳ.

Ε'Κτὸς μὲν σωμαθείας σωέλαβόν, ἀ-
διαφθόρως ἐμ γαστρί. ἐ πείν ὠδινῆσαι
ἔτεκόν, ἐ μὲν τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρ-
κὶ τεκῶσα πεφύλαξαι.

Ω, δὴ, ε. Ο' ἀμβαλλόμενος.

ΗΤ' μὲν οἱ σεμνινόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγ-
μασι, μελωδίαις ταῖς Θεοπράτοις,
ἰδὼς ἐ ἠδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν
μνήμην σε γοδαίρομεν.

ΗΤ' γλῆ λαμπρινόμενος, τῆς θεῆς Πρά-
ματος, τὰς ἡγίας Ἀγίων χοροσσίας,
παραγίως ἤρεσας. μεθ' ὧν μὴ ἀγάλλῃ,
Ἀνδρέα παμμακάρισε.

ΗΤ' μὲν δὲ αἰδῆσεω, φθαρτῆς τῆς σώμα-
τος, ἐ φαντασίαις ὅρας τὰ θεῖα. ροε-
ρῶς δὲ Παύσοφε, ψυχῆς ἐνδργείαις ἐνέμε-
μος τῷ κρείττονι.

Θεοτοκίον.

ΑΧρυσὶ προσωπίτω σοι, σφοδρῶς δεό-
μενος, ἐμῶν πταισμάτων μὴ λυθῶ-
θῆναι, διὰ σὲ Παράμωμε, ἐ τῆς αἰωνίης,
χαρὰς ἀξιοθῆσεσθαι.

Ω, δὴ, ς. Μαυρομελὴν κλύδωρι.

Ε'Ητορῶν ἠλεγξας, τὸς ἀθέους ῥόματι
λαμπρῶ. ἡρ σέπῃς εἰκόμωρ γδ' ἐφαύω-
σας παραληθῶς, ἰδρομύστα προσκυῖνσι.

Ερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτρίν ἐνδο-
ξεζωῖν. ἡρ παθῶν γὰρ ταραχὸν κα-
τέσβεσας, καὶ πρὸς ζωῖν, τῆς ἀπαθείας
προσώρμισαι.

ΚΑλλομαῖς ἡρ λόγων σε, ἐ δογμάτων
παπτῶν οἱ πιστοί, ἀσεβῶς ἠδόμενοι
ἀγάλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλοσσαλγίας
φρεπόμενοι.

Θεοτοκίον.

ΟΛικῶς εἰδταί μοι, ὁ ἀμάρχως λάμψας
ἐκ Πατρός. διὰ τῆς σαρκώσεως Παράμω-
με, τῆς διὰ σὲ, γεγεννημένης Θεοτοκίᾳ.

Ο' Εἰρμός. Μαυρομελὴν κλύδωρι.

Κοιτάκιον, ἡχ', β. Τὰ ἀψὺ ζητῶν.

ΕΑλπίσας φάως, τὰ θεῖα μελωδήματα,
ἐδείχθης φῶς ἡρ, τῷ Κόσμῳ τηλαυγέ-
στατος, τῷ φωτὶ λαμπρόμενος, τῆς Τειάδος
Ἀνδρέα ὅσι. ὅθεν παῖτες βοῶμεν σοι. μὴ
παύσῃ πρεσβύωρ τῆς σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, δ. Τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρός
ἡμῶν Ἀνδρέᾳ Κρήτης, τῆς Ἰεροσολυμίτις.

ἡ. Λητῶν βίον πρόσκαιρον Ἀνδρέας πά-
λαι,

Ζῶντα καταλέλοιπε ἀρετῆς βίον.

Τῇ δὲ δ'. ἀρχιθύτῳ μόρος Ἀνδρέᾳ εἴλε.

ΟΣ ἐκ πόλεως Δαμασκῆ ὠρμητο. ἐκ Θεο-
φιλῶν γορέων φύς, καὶ πρὸς τὴν ἡρ
γραμμάτων ἐκδίδεται μάθησιν. ἔτος Θεο-
δώρ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως,
κληρικὸς κείρεται. Σ' ὑπογραφὰς αὐτῷ
καθίσταται. ἐ συγκροτηθείσης συνόδου ἐν
Κωνσταντινπόλει, πρὸς αὐτῷ ῥέλλεται
τοῖς πραχθεῖσι συνάδοκῆσαι. διὰ δὲ τὴν
ἐνδοσὴν αὐτῷ γνῶσιν τε καὶ ἀρετῇ διάκορος
τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται. ἐ μετ'
ὀλίγον, ὀρφανοφύλος. εἴτα Ἀρχιεπίσκο-
πος Κρήτης. ἐ ἐπὶ γερμόμενος μῆσιν, κα-
λεμένη Ἰδριῶ τῇ πλησίον Μιτυλήνης, κα-
ταλυεὶ τὸν βίον, πάντοτε συγγραμμά-
τα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεῆς καταλείψας.

Καὶ ἀθλήσας τῆς Ἀγίας Ἰερομαρτυρίας Θεο-
δώρ Ἐπισκόπος Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀγίας Μαρτυρίας Θεο-
δότῃ, ἐ Δομάτῃ Ἐπισκόπος Λιβύης, καὶ
Μαρίας τῆς Μνήρος τῆς Ἀγίας Συμεῶν τῆς
Στυλῆτις.

Ω, δὴ, ζ. Ο' ὑπερυψόμενος.

Ε'Να τὴν λαμπρότητα, ἡρ Ἀγίων Ο'-
σε, θεάσῃ ἐν πυράματι, τοῖς ὄργοις
λαμπρότατα, τὸν βίον ὀρθώσας, τὰς
πάντας ἐκδιδάσκων, ἀνυμνεῖν τὸν ζωοδότην.

ΠΑ' Ἰεροσολύμα, μὴ λαμπρῶς ἀφραί-
μεται. φῶς ἡρ πολύφωτον, τῷ Κόσμῳ
προπέμψαντα, σὲ Μάκαρ μελωδῶν-
τα, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἰ.

ΕΩμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγμα-
τα, ἐξήλωσας Ο' σε. ἐν οἷς ἀγαλλό-
μενος, συμφῶνως ἀγαμέλεις, ὁ Θεὸς
ἀλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

ΟΠείν μὲν ἀσώματος, σωματῆται πά-
ραχμῃ, δι' οἷκτον ἀμέρητον, ἐκ μήρας
ἀγίας σε. ὡ παπτῶ μελωδῶμεν. ὁ Θεὸς
ἀλογητὸς εἰ.

Ω, δὴ, η. Σοὶ τῷ παντεργῷ.

ΗΕ'ας κιβωτῇ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ,
φαιδρῶς προεσκίρτησας, χορὸς ἡ-
σάμενος. πάντα τὰ ὄργα Χειρῶν βοῶν
ὑμνεῖτε.

ΕΣμα τὸ καιρὸν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ,
ὁ σὶν ἐκρωγάζεις, τῷ Παπτοκρατορι.
πάντα τὰ ὄργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Η Εμὼν ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ ὄργα,
τὴς ἀθλῆς ἀνύμνησας, Ἀνδρέα παρ-
σοφε. πάντων Ἀγίων, ἢ πρὶν θαυμα-
σώδητων, Στελειωθῶντων, Χειρῶν εἰς
τὴς αἰώνων.

Δ Εὐτε τὴν Ἀγρίῳ, ἔθετόκορον Κόρινθ,
ὑμνητῶν λεγορτες, ἐπὶ θεοῖς ἄσμα-
σι. χαίρε Παρθένε. δι' ἧς χαρὰ ἐδώθη,
φύσει ἢ ἀνθρώπων, ὑπερδολογημένη.

Ὁδὸς, ὁ. Ἡ ταῖα χορεύει.

Τ Ἡμάτων ὁ φθόγγος σε, διὰ πάσης ἐ-
δραμε τὴς γῆς. δογματῶν τε τὸ τὸρ-
πρὸν, ἔειλικνήμεν, Ἀνδρέα μακάριε. διὸ
Χειρὸς ὁ παμβασιλῆς, σὲ ἐσφραμίσεν,
ἀπρεπειας διαδήματι.

Ε Νεώσσει κρείττορι, ἀπολαύων αἴγλης
φιλαμπῆς. Ἀνδρέα μυσαγωγέ, ἢ
ὑπερφυῶν, τὴς πόθῳ τελευτῆς σε τὴν ἱε-
ραὴν, μνήμην ἱερῶς, μὴ ταῖς πρεσβείαις
σε, ἐκ κινδύνων διαφυλάττε.

Α Σωμάτων τάξεις, σινδύφραϊν μὴ
ἐν ἔραοις, τὸν τέτων ὁπὶ γῆς, βίου
ἀκλιρῶς, ὡς πολιτάσάμμος, ἔκ τῆς ὁρ-
δῆς, πίστεως φανείς Κήρυξ παμάριστος,
θεορρήμον ἀξιάγαγε.

Θεοτοκίον.

Η Εμομενίῳ ἔστησας, τῆς θαμάτης ἀρετοῦ
ὀρμῇ, τεκῆσα σωματικῶς, ὅπως ὑ-
πὸ ῥῆν, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἢ προσβαλὼν,
τοματι πικρῷ ἄδης κατήρυνται, Θεοτόκε
μνηροπαρθεμε.

Ε Ἐσπερσελοῦ. ὁ. ἡ λοιπὴ ἀκολούθια,
ὡς σινδύες, Σ ἀπολύσει.

Μὴν τὴν αὐτῇ, ἔ. Τῇ Ὁσῇ Σ Θεοφάνη
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθαλάσι τῇ ἐν τῇ Ἀδω.
καὶ τῇ Ὁσῇ Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδὲ τῇ
θαυματουργῇ. Ἐσπερσε εἰς τὸ, Κόρινθ ἐ-
κέρραξε. ὁ. προσόμοια τῇ Ἀγίᾳ Ἀθα-
λάσι. ἡχος, β'.

Ποίσις ἀφηνιῶν.

Π Οἶον, ἀφηνιῶν ἔπαιμον, προσεμέ-
γων Ἀθαλάσι, τῇ πεποικιλμέ-
νῳ ταῖς πράξεσι, ἔ. ἀδυναμῶν ταῖς χά-
ρισι, τῆς θεολαμπῆς φωτοχυσίας. τῇ ξί-
φει, τῇ διατέμνορτι παθῶν τὰς ὁρμας,

τῇ εὐλῳ, τῇ θεωρίᾳ ἀπαρράπτορτι. τῇ
ἐγκρατείας τῇ λύχνῳ. τῇ ἐν τῇ λυχρίᾳ
διαλάμπορτι τῆς ψυχῆς, αὐγάζορτος τῇ
Θεῷ, τῇ πᾶσι ζῶν παρέχορτος;

Ὁμοιον.

Π Οἰοις, οἱ ἀτελεῖς ἐέμμασιν, Ἀθαλά-
σιον ἐέφωμλν λόγων, τὸν αἰθεροδρό-
μον ἰδράκα, τὸν ἔραμοφοίτως αἰρόμλνον,
ἢ θεωρίῳ τοῦ ῥυξί θείας. τὸν πύργον,
τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον. τὸ τέχος,
τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον. τῆς ἢ ἡδῶν ἀ-
κοσμίας, τὴν σεμνὴν ἀπρέπειαν. τὸν ὑπὸ
ἢ τέκνῳ αὐτῆς, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἐκδυ-
σωπῆρτα, τὸν μόρον εὐσωλαγχμον;

Ὁμοιον.

Ο Ῥθρος, ἀειφανῆς Ὁσῇ. ἀνδείχθης
πυρρὸς χαρισμάτων, τὴς πάθει ἀχ-
λὺος τυφλώτορτας, ἔλκων πρὸς αὐγλῇ
τὴν ἀνείσορον, πάτερ Ἀθαλάσιε θεο-
φρων. ὅθεν ὡς ἀνέξισατα τὸ τάλαστον,
ψυχῶν σε θεραπάντῳ Χειρὸς ἀνδείξε,
ἢ ἀμιάτων μωλώπων, σπηδεόμας ξίφει,
τῇ ἢ λόγων τέμνορτα, ἔ. ῥῶσιν σωτηριον,
παρέχορτα τοῖς προσιῶσι σοι.

Ε τερα ὁ. προσόμοια, τῇ Ὁσῇ Λαμπαδὲ,
ἡχος, π'.

Ὁ τὴν παραδόξην θαύματος.

Π Ἀτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρα-
τείας πολλῆς, ἔ. σιντόρως δένσεως, τῆς
σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καδυπέτα-
ξας. ἔ. χαρισμάτων ἐμπλεως γέγονας, τῇ
Παπαγίᾳ Πράματος Ὁσῇ. ὃς ἐνερζόμενος
ἢ πρᾶμάτων φάλαγγας, ἢ πορνῶν,
πάσας καδυπέταξας, ἔ. κατηδάφισας.

Π Ἀτερ Λαμπαδὲ Θεοπράττει, ὡς κε-
κρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανε-
ρῶσαι, ἐν σπηλαίοις κέρμνος, Σ σημε-
οις Σ τὸρρασιν, ἀωδιάζων ψυχὰς ἢ πί-
ττει σοι, προσερχομένων Θεομακάρισε. ὅ-
θεν βοῶμεν σοι. Σ ἡμᾶς ὁξάρπασον, ἢ
δυοχερῶν, σὲ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀν-
φηνιμάς σε.

Π Ἀτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητι-
καὶς ἀγωγῆς, τῇ Θεῷ προσκολλώ-
μνος, ἔ. ταῖς τέττε λάμψεσιν, ἱερῶς φω-
τιζόμενος, λαμπαὶς εἰδείχθης πᾶσιν αὐ-
γάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε.
ὅθεν τὴν μνήμην σε, τὴν φωσφόρον σῆ-

μερομ, χαρμοικῶς, πίσει ἑορταζομένη,
Θεομακάριζε.

Δόξα, ἡχ, π.β.

Ως εὐθεὸς ἡ ζωὴ σου, ἐπαμείρομέν σου τὸ
τέλος Πάτερ Ἀθαλάσιε. ἐν αὐτῷ
γὰρ πᾶσα ἡ τῆ ὄψε πληθὺς συναχθεῖσα,
ὡς ἐβλεπεσθαι ἀπριου ἐν κλήρησε, ῥήμα-
σι γοεροῖς ἀνέβωα. δὸς τελευταῖον λόγον
τοῖς δούλοισιν Ἀγίε. δίδαξον πᾶ κατα-
λείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἀφ' αἰτίας
ὡς Πατὴρ, ὅπως συμπάσης ἐφίλοστο-
νος. ὅμως καὶ ὡς, τῷ τάφῳ καλύπτῃ,
ἀψώσε πάντων, πλητοῦμεν προσάτιν,
καὶ πρεσβύτιν πρὸς Θεόν, οἱ πόθεν τι-
μῶντες σε.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ αὐτῇ μορῇ, ἡ καὶ ἀλλαχῇ εἰ βύ-
λονται ὁ προεφώς, γίμεται εἰσοδος. Εἴτα
τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, Σ ἀμαρτω-
ματα ὁσάκα. Εἰς τὴν λιτὴν, ἡ. ἰδιό-
μελα. ἡχ, α.

Ως ἀνεσπερομφωσῆρα τῆς Οἰκμενῆς,
μελῶμεν μάρτυρα Ἀθαλάσιον. ὑ-
πὸ ἡλίον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίσεως
φρεσώματι. ἐπὶ τῶν ταῖς φρυκτωραῖς
τὰ συσῆματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγη-
σε. τὸ μὲν, Θεοπράτοις διδασκαῖς, Σ
σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἀς περ ἀφ-
θονωτάτης, οἷα κρηρὸς ἀπὸ χελέων ἐ-
πὶ πηγαζε. τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ ἐ-
ἰσαγγέλῳ πολιτεία πρὸς ζῆλον ἐφέλκο-
μενος. ἐκ ἀμφοτέρων βίον ἐκ λόγον ὑπὸ ἡλαμ-
προν, ὡς παιδοτερίβης ἀεισος Θεοπρεπῶς
ἐπιδεικνύμενος. αὐτῇ ταῖς ἰκεσίαις Χει-
ρὲς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴνδε τὴν ποιμνίαν φρέ-
νησον, ἐκ τὴν ὁρθόδοξον πίσιν κράτινον
ὡς φιλάμειρον.

ἡχ, β. Τὸν ὄν τῆς βρομῆς.

Ως Χειρὲς ὁρατὴν, τὸν ἐπώρνον τῆς
Ἀθαλάσιος. τὸν ἀληθὴ μύσιν τῇ Σω-
τήρι, Σ κλέος Σ καύχημα, ἡ μορορό-
πων πάντων ἐκ ποδηγέτιν. τὸν ἡγιασμέ-
νον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέ-
ρων σινελθόντες ἀφ' ἡμῶν. ἔτος γὰρ
ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβῶν, τὴν μὲν
τῇ Κόσμῳ ἐλίπεσιν ἀπάτιν. ἡρε δὲ τὸν ζυ-
γὸν τῇ Χειρὲς ἐπώμαδιον. ἐκ τὰς εἴφῃ ἡ
δαιμόνων, ἐρέψατο ἀνδρείως, δεικνύς ἡ-

μὴν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν
ἀεισος δρόμον. τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκ αὐτὸς δια-
δραμῶν, ἐν σωτῆρ πένθησεν, τὸ φῶς τὸ
ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς παμτρύου. ὡ
θαύματος ἐκσῆσιν, ἐκ πράγματος θεο-
πρεπῆς. ὅτι γνῆμος ὡς τῇ φύσει, ἴσος
γέγομε ταῖς μοεραῖς ὅσαις. δόξα καὶ τι-
μὴν θεοῦ ἀπλετορ λαμβάνων. ἐκ πρεσ-
βυτῆς ἡμῶν γίμεται. ὡς ἂν τύχοιμεν
τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως.

ἡχ, δ.

Εξέσῃ μοας, ἡ ἐπληξε καὶ βροτῆς,
τὰ παμθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀ-
σκήσει βιοτῆς. ὡς γὰρ ἀσάρκος ἡ-
δὸν, ἐκ σαρκίῳ γενεῶν, ἐκ τῶν τοῖς ἀορα-
τοῖς προσεπαλαισας. γεμαὶ γέμει πᾶσαι,
μέλπειν ἡ ἀνέβω. ἡ αἰρέτως δὲ ἡ σὴ τι-
μία ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου ἡ πόμων γη-
λογράφημα. ὡς ἀνέδεξας ὡς πόλιν ἐκ ὁρῆ-
μῳ τὸν πρῶτον. ὡς οἰκητήριον εἴφῃς μοα-
ζόντων ἀπρεπῆς κατέσῃσας. ἡ κατὰ πόρ-
ον δύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς κατωραῖ-
ζεται θαυμασίαις. ἐκ τοῖς γεμαῖς σου ἀ-
θλοῖς, ἐκ σοῖς λιταῖς Ἀθαλάσιε, ἐκ πρεσ-
βείαις ἡ αἰτέ, πρὸς Χειρὲς περιφρεῖ-
σαι, τῇ ἐχομτος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡχ, π.α.

Εκ ἀπὸ τῶν ἐν σαλπυγγὶ ἀσμάτων. ἡ
χάρις γὰρ τῇ Πρώτῳ πάσης σαλ-
πιγγος ἀνχέσθον, πάντας πρὸς ὕμνον
συγκαλεῖ τῇ Θεοφῶν Παφῶς. Βασιλεῖς ἐκ
ἀρχόντων θαυμαζέτωσαν, τῇ Παμβασι-
λέως, τὸν γνήσιον οἰκέτιν. τὸν τῇ κοσ-
μοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἡξίας, Πρώ-
ματος θεοῦ παποπλία ῥοπωσάμενον.
Ποιμένες καὶ διδασκαλοὶ, τὸν τῆς ἀείσε-
ως καμῶνα τε ἐκ τυπορ, ποιμαρτίας ἀ-
φ' ἡμῶν. τὸν ἐκ δόγμασιν ἀκραιφνῇ,
τὸν ἐκ τῇ πίσει γεμαῖον. τὸν ἐκ θεωρίας
ὑψίμου. ἐκ πράξεσιν ὑπόρμεφῃ. ἐκ δι-
δάγμασι τῆς ῥυφῆς χεῖμαρρῃ. τὸν ποδη-
γέτιν ἡ πλαμωμῶν. τὸν ἐδρασῆρα
ἡ κλονεμῶν. τὸν πᾶσι τοῖς ἀδελφῶσι
συμπάθεσιν. Ἀθῶ τὸ μέγα κλέος.
ἐγκωμοιζόντων πάντων ἐπὶ τῶν. Πατέ-
ρων κοινῶν Ἀθαλάσιε. πρὸς ἡμῶν ἡ
οἰκετῶν διαπαρτῆς ἡμῶν Πατὸρ. Σ σω-

σοι τὴν ποιήμησιν ταῖς ἱκεσίαις σου·

Καὶ νῦν, ὦ ἄνθρωποι.

Αλλήλων ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων.
προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παμπάσια
Μητροπαρθενος, ταῖς ἀλογίαις κατασέ-
φει τὰς ἀνυμνήτας αὐτῇ. Βασιλεῖς ἐ ἀρ-
χοὶ τῶν σινορέχέτωσαν, Ὡς τὴν βασιλίδαν
κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλεῖα τέξα-
σαι, τὰς θαλάττας κρατῆμεν περὶ, ἀπο-
λύσαι φιλαμνητῶν δόδοκῃσιν. ποι-
μενὶς ἐ δὲ διδασκαλοὶ, τὴν τῆ καλῆ Ποιμέ-
νος, ὑπέρτατον Μητέρα, σινελθόντων
ἀφηνήσωμεν. τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαν-
γῆν, τὴν φωτοφόρον μεθέλκον, τὴν ἥν ὁ
ρατῶν πλατυτέρα, τὴν ἐμφυχόρτε κι-
βωτὸν, τὸν πυρίμορφον θρόνον, τὴν μα-
ραδόχορον χρυσέαν σάμνον, τὴν κεκλεισ-
μένην τῆ Λόγῃ πύλιν, ἀπ᾽ ὧν χειρια-
μῶν τὸ καταφύγιον, ἁσμοσι θευγόροις,
ἐγκωμιάζοντων ὅπως εἰπωμεν. παλάτιον
τῆ Λόγῃ ἀξίωσον, τὰς ταπεινὰς ἡμᾶς, τῆς
ἑρατῶν βασιλείας. ἔδωκε γὰρ ἀδυνάτοισιν
μεσιτεῖν σου·

Εἰς τὸν ὁ. π. προσέμοια. ἡχ. π. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστα-
σίαις, Ἀθαρᾶσις ὅσι. τὸν βίον γὰρ τῶν
Πάτερ, ὅτι τῆς γῆς ἀληθῶς ἀρετῇ ἀ-
σκήσας πεπολίτῃσαι, φανερὰ καθαρότη-
τος, ἀκτινιδωτὸν ἔσοπτον, ἀκτινοβολῶν,
ἀσραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τῆ Πράμα-
τος, τῆς ἁγίας παρόλβιε. ὅθεν καταυγα-
ζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα πάντα προ-
λέγων ἐκ θείας, φωτοφαρέας μυστήριος,
Χεῖρ ὅν δεισώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος·

ὁ. Τιμὸς αὐατῶν Κυρίου ὁ θαλάττος.

Χαίροις ἡν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενη-
μένος ἐ ἀντήτης πρόμαχος, παθῶν
γὰρ ἐκτέμνω ῥίζας, Ὡς ἡν δαιμόνων ὁρμαῖς,
ὑποστάς ἀνδρείως Ἀθαρᾶσις, αὐτῶν ἐ-
θελάμβδους, τὴν ψυχόλεθρον πλάην-
σιν. τὴν τῆ Σταυρῶν δὲ, τῆ Σωτῆρος ἐμέρ-
γαν, ἐ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας διώματι.
Ὡς ἐ περιζοσάμενος, ἐνίκησας ἀπάρτας,
τὰς ἀθετῆρας τῆν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπι-
φάνειαν, Χεῖρ ὅν δεισώπει, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος·

ὁ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβημένος.

Τὺλος φωτεινῆς ἀρετῆς, ἐσθελυμέρος
ἐ μεθέλκον σκιάζουσα, ἡν ἐν τῷ Ἀθαρᾶ
ὠφθης, πρὸς ἑρατὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν
ὁρώμετον σινηγόμενος, Σταυρῶν βακτηρία,
τῆν τῶν παθῶν ῥήσας θαλάσσαν, τὸν μον-
τὸν δὲ, Ἀμαλὴν ὀρωπασαμένος, ἀμεμ-
πόδιον, τῆν ἑράμιον ἀροδορ, εὖρες Θεο-
μακάριε, ἐ κλήρον ἀκήρατον, σὺ ἀσω-
μάτοις τῷ θρόνῳ, περὶ χαρῶς παρισάμε-
ρος, Χεῖρ ὅν δεισώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, ἡχ. π. β.

Ἡν τῶν Πατέρων καλλομένη, τῶν ἀσ-
κητῶν τὸ κλέος, τῆν βρύσιν τῶν θα-
μάτων, ἐ πρὸς Θεὸν πρεσβύτην ἀκαταί-
χλιτον, σινδραμόντων ὡ φιλέορτοι, ἀσ-
ματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες,
χαίροις ὁ τῆ μοιρῆς βίβιν καμῶν καὶ χα-
ρακτῆρ, Ὡς τύπος ἀκρίβεστατος. χαίροις
φωτῆρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδὲχων τῆν
σύμπασαν ἀρετῶν τοῖς πυρσώμασιν, χαί-
ροις τῶν ἐν ὀδῶν ὁ μέγας παρακλή-
τωρ, καὶ θερμὸς προσάτης τῶν περὶ-
στατῶν. σὺ τοιγαροῦν Ἀθαρᾶσις, μὴ
παύσῃ πρεσβύτων Χεῖρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ
τῆς ποιήμησιν ταύτης, καὶ πάντων πι-
στῶν, τῶν τιμώμετων σου τῆν σεβάσιμον κοί-
την·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἁμπελος ἡ ἀληθ.

Γροπασίου, ἡχ. γ.

Ἡν ἐν σαρκὶ ζῶμεν, κατεπλάγνησαν
Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μὲν σώμα-
τος πρὸς ἀοράτης συμπλοκᾷ ἐχώρησας
Παρθένε, καὶ κατεφραμάτισας, τῶν
δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθαρᾶ-
σις, ὁ Χεῖρ ὅς σε ἠμεῖς, πλυσίαις
δωρεαῖς διὸ Πάτερ, πρεσβύτε Χεῖρ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ σινηγὸς πύλη. ἡχ. π. β.
Ὁκτώηχος. Καὶ οἱ καμῶν τῆς Ὁκτώη-
χου, εἰς. Ὡς τῆ ἁγίας Ἀθαρᾶσις, εἰς.
ἐ τῆ ἁγίας Λαμπρῆς, εἰς. ὁ καμῶν τῆ
Ἀθαρᾶσις, εἰς. ὁ καμῶν τῆ
Ἀθαρᾶσις ὕμνων, ἀρετῆν ἐπαιμέσω α-
μήν.

Ω δὴ, ἡ. ἡ. π. Α' ρματιλατίν Φαρζώ.

Θαμασίας γεγορως ἐπώρυμος, μὲ τὸν βίον τῶν, τῆς ἀληθῆς ὡφθῆς, Πάτὸρ Α' θαμάσιε, ἀθαμασίας μέτοχος, μετασας ἢ προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παρῆς ἄμλος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἔξ ἀπαλῶν γεγόμενον, ὀρύχωρ Ο' σε, πρὸς ἀρετῆς κτήσιν, γεμνητόρων ἑδρήσεις, σὲ ἔδαμῶς ἐκάλυψεν, ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοχόρως ἐκ τῶν ἐφῆσιν, ἔρεψας πρὸς μόρον τὸν κτίσαστα.

Πὸ χελεύωρ ῥυπαρῶν τῶν αἵματιν, πολμήσας ἀδωσοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γεγόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ Πάτὸρ συγγνώμων, γεγὼς Σ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τῷ τὸν προσκομίσαι τὸν ἔπαιμον.

Θεοτοκίον.

Εὐμ παιδίον, ὑπὸ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμῶν, μέας ἐν γῇ ῥίβας, ἀρετῆς δεκνύμενον. ὃ οὐ κλεινὸς θόρακός σου, Α' θαμάσιος Κόρη, τῷ ὄρωτι τιθώσκόμενος, τῷ τὸν σοι τὸν οἶκον ἐδέξατο.

Ε' τόρος καμῶν τῷ Α' γιγ Λαμπαδῷ,

Ω δὴ, α. ἡ. β. Δεῦτε λαοί.

Ρδάτικαῖς, ἢ προσάχων ἐπιδόσεις, τῶν ψυχικῶν λαμπαδάς σου, Πάτὸρ καταρδύσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, ἐκ λόγου ἀνυμνέμεσε ἐμπνέσον Ο' σε.

Τὸν Σταυρὸν, Πάτὸρ ἐπ' ὧμων ἀράμλος, τῷ διὰ σὲ τῶν γαύρωσιν, τῶν ἐθελήσιον, ὑπομείματι Πάτὸρ, μεκρῶσας σου τῶν σάρκα κατηκολύθῃσας.

Σκητικῶς, τῷ δυσμνέει συμπλεκόμενος, Σ τῶν ἔξ ὑψὺς διώαμιν, ἐπικαλέμενος, ἐταπείνωσας τῷ τὸν, ἐκ μίκας ἀμπεπλέξω, Πάτὸρ διαδῆμα.

Θεοτοκίον.

Ις ἔχειπῆρ, σὲ κατ' ἀξίαν διωήσεται, τῶν ὑπὸ λόγον σύλληψιν Θεὸν γὰ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παμαγία, ἡμῶν ἐπιφαιμένα, σωτηρία πάντων ἡμῶν.

Ω δὴ, γ. Ο' ἑδρεύσας κατ' ἀρχάς.

Πὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συμελνόμενος, τῆς ὁμήλικας ἢ παίδων ἀθροίζων. ἐχορέϊα σωλῶν, πρῶματικῶς ὀρύθμιζον, ἢ παιδικῶν παμσόφως, τέτεις ἐθῶν ἔχειρμένος.

Οφίας ὄρωτι βληθεῖς, πρὸς τῶν ἀδαιμόνα πόλιν, παραγίγη Α' θαμάσιε Πάτὸρ. ἐὼς μέλιττα σοφῆ, ἐκ μελεργὸς τὰ καίρια, ἢ λόγῳ σιναθροίσας, τὰ περὶ τὰ καταλέλοιπας.

Στίῳ Πάτὸρ τῷ Σταυρῷ, τῶν ψυχικῶν σὺν ὁλκάδα, κυβδρνήσας ἀσφαλῶς τε Σ κῆφως, τῶν τῷ βίῳ χαλεπῶν, πομπτοπαρίαν ἡρυσας, Σ πρὸς γαλιώνης θείας, ἢ χθῆς λιμερίας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Πρὸ αἰώνων γεμνηθεῖς, ἐκ τῷ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, ἐκ ἐθέωσεν ἡμῶν, τῶν φύσιν Μηροπαρθεμε, τῆς τῶν Ο' σίῳ δῆμης, περὶ φαιμῶς ἐπαγόμενος.

Α' λλος. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Συχάζων ἐν ὄρεσι, ἐκ ἀπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θεϊκῶν, ἐκομίσω, Θεόφρων Μακάριε.

Απεινώσει ὑψόμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερύμενος, πρὸς τὰς μοντάς, καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Γκρατεία σινέζῃσας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν τῷ ἐχθρῷ, τῶν κακίῳ, Θεόφρων διέφυγας.

Θεοτοκίον.

Οὺς εἰς σὲ καταφύγοιτας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς, ἢ τεκῆσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ο' Εἰρμός.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

καὶ ἡ. π. Τῶν Σοφίῳ ἐκ Λόγου.

Κρῆσις πάντα καταλιπὼν, τὰ τῷ βίῳ ἐπὶ κηρα ἐκ τὸν πρᾶ προδύμως ἡκολύθῃσας, τῷ Χριστῷ Α' θαμάσιε. Σ ἐπ' ὧμων ἀράς, Σταυρὸν τῷ Κυρίῳ σου, ἐν μνηστῆρας Πάτὸρ, τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν Σ Ποιμένα, σὲ ψυχῶν, προχειρίζεται, ὃ παμάγαθος Κύριος. Θεοφόρε Μακάριε, πρέσβαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοσι πόθῳ τῶν αἰώνων μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον. Ο' μοι.

Ην Σοφίᾳ ἐκ Λόγου ἐν σὴ γαστρί, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μητὴρ Θεῷ, τῷ κόσμῳ ἐκύνῃσας, τὸν τὰ πάντα σινέχορτα, ἐκ μαζῶν ἐθῆλασας, τὸν πάντας ἐκρέφοι-

τα. καὶ ἐπὶ ἀγκάλαις ἔχον, τὸν πάντα
βασάζοντα. ὅθεν δυσωπῶσε, Παραγία
Παρθεμέ, καὶ πῖσαι δοξάζωσε, τῇ
διδῶναι πταισμάτων, ὅταν μέλλω πα-
ρίσταται, πρὸ προσώπου τῇ κτίσεως.
Δεσποίνα Ἀγνή Παρθεμέ Θεοτόκε, τὴν
σὺ βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. σὲ γὰρ ἔ-
χω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Ω, δὴ, δ. Σύ μιν Χρῖς ἔ Κύριος.

Μουσὴ τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιῶμε-
ρος, ἐπὶ θεοῖς ἔργοις ποδηγέμερος,
σὺ τὴν καλῶν, λύνσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν
δαιμόνων, ἐμέδρας ὧν παρηργάματα, ὧν
τὰς ῥαδικυγίας ἀσβεβῶς ἀπεκρύψω, ὡς ἐχέ-
φρων τὸ κρεῖττον ἐλόμερος.

ΥΠεισελθὼν, τὸν ἐλαφρόν τῇ Κυρίᾳ ζυ-
γόν, ἐπὶ τῷ θεῷ, φόβῳ φοιχοῖμερος, ἐ
καθαθεῖς, σῶμα ὧν ψυχῶν, γέγονας ἀ-
χμεῖας, ὧν σωφροσύνης ὑπόθεσις, ὧν ὅρος
ἐγκρατείας ἐ σφραγίς ἀπαθείας, ἐ ἀγά-
πης εἰκὼν Ἀθαμάσει.

ΜΕτεχνηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐ τῆς θύρα-
θεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα,
τὸ προσφυγὲς ἐ λυσιτελοῦν, ἐκάστῃ διεί-
λῳν, δικαιοσύνη φραττόμερος, φρονήσει
ταπεινώσει, σιωπῇ ἐ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς
ἄλλοις ἐμπρέπων χάρισμασι.

Θεοτοκίον.

ΜΩ τοῖς φεικτῶς, χόρσβικοῖς ἐποχέ-
μερος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὡσὺν πύρι-
νον, τὴν σὺν Ἀγνήν, ὥκησε μηδίῳ, ἐ σαρκὸς
προσλήπει, τὴν ἀνθρωπίνῳ ἐδέω-
σιν, ὥσιν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐπὶ ὁμοῖς,
Ἀθαμάσιος μόνη Παρμήντε.

Α' ἄλλος. Βίσιανονα Κύριε, τὴν ἀκούω.

ΕΤῶδία γεμόμερος, ἐπὶ τῷ Χρῖστῳ ταῖς
θεαῖς ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις
Θεοπρόδρε.

ΦΑνδρῶσαι κρυπτόμερος, ὡς Θεῶν, εἰς
δόξαν τέτε Πατόρ, ὡς ἡρόμοις πλεί-
στοις μακαριώτατε.

ΠΩρ λειψάμενος ἔχορτῶν, μὴν τὴν σο-
ρόν, ἐκ ταύτης ὅσων λῆμν, Λαμπαδὲ
τὰς ῥώσεις ἀνδρῶν μούρτες σε.

Θεοτοκίον.

ΛΤσωπῆμν σε Ἀγχαρτε, τὴν τὸν Θεόν,
ἀσπύρως συλλαβῶσα, τῇ αἰεὶ πρεσ-
βύειν ὑπὸ τῶν δούλων σου.

Ω, δὴ, ε. Ἰ' ῥατὶ με ἀπώσω.

ΩΦθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυ-
κύτητι Πατόρ τῶν λόγων σου, πρὸς δι-
δασκαλίαν, ἐ ἀκρόασιν τῶν παραιμέσεων,
τῆς ἐφιεμένης, διδωκῶς ὁρᾶν ἐ βλέπειν,
τὴν σεπτόν σου ὧν χάρις πρόσωπον.

ΜΟμοῖς θεοῖς ὑπέκων, ἐ ταῖς προση-
γαῖς πειθαρχῶν τῇ ποιήσας, μομο-
θέτης ὡφθης, μομασῶν καὶ καμῶν ἀκρι-
βέστατος, παιδότης ἀφρόνων, καὶ ὁδη-
γὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐπὶ
σκοτεινῇ αἰοῖδιμε.

ΡΕτῶν ἐκμαγείων, ἐ τῶν χαρισμάτων
δοχείων τῇ Πρώματος, τῇ ἀγνῇ πέ-
λων, ἰδὼν ἐ τὸν πρὸν φροντιστήριον, ἐδο-
μήσω πᾶσαν, διαγωγῶν καὶ πολιτείαν,
προσφυῇ μομασῶν ἐκτιθέμερος.

Θεοτοκίον.

ΕΠὸν δῶν ἐ δῶν, ὅμα κατ' ἀξίαν
σε μέλπειν Παρμήντε, ἀντὶ τῶν
ἔσας, Χόρσβιν ἐ ἀπάσης τῆς κτίσεως. διὸ
ἄμα τῷ θεῷ, Ἀθαμάσιῳ τὸν Δεσπότην,
ὑπὸ πάντων ἡμῶν καδικέτατε.

Α' ἄλλος. Ὁ τῇ φωτὸς χορηγός.

Αἰς θεῖκαῖς ἀσραπαῖς, λαμπαδοχέ-
μερος αἰεὶ ἡσραπας, φωτιστικῶν, αἰγ-
λῶν ἰαμάτων, φωτιστὴς τῆς πίστεως, ταύ-
τῶν σου τὴν μνήμην, γοῦναι ὡς ὅσι.

ΚΛήσει κατάλληλον, πρᾶξι δεικνύμε-
ρος λαμπαδὲς πέφυκας, τῇ θεῖκῃ, προ-
σαπαπτομένη, τῇ Πρώματος πυρὶ, ἐ τῇ
ἀμαρτίας, τὴν ὕλιν συμφλέγῃ.

ΜΕΤρομ ἡδύπνοον, ὡς ἀμνῶν θησαυρῶν
ὅσι, τῇ θεῖκῃ, πηγῶν ἀραβλίζεις,
διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν,
εἰς δόξαν Θεῶν ἡμῶν.

ΕΟἱ τῇ τεκνῶν Χριστῶν, τὸν τῇ παντὸς
δημιουργὸν κράζομεν. Χαῖρε Ἀγνή. Χαῖ-
ρε ἡ τὸ φῶς, ἀπατέλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ
χωρήσασα, Θεὸν τὸ ἀχώρητον.

Ω, δὴ, ς. Ἰ' ἡλῶντε μοι Σωτήρ.

ΕΝέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς
πόμοις σου. ἐσάυρωσας σεαυτὸν, κόσμον
καὶ τοῖς πάθεσι, μηδείας καὶ δάκρυσι,
προσάχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνεδότοις προ-
σεδρῶν Θεῶν.

ΠΩρ μομασῶν ἀρχηγός, τῇ ἐπὶ τῷ ὄρει τῇ
Ἀθῶν, ἐ τύπος ἐ χαρακτήρ, ἐπαρέ-

τῶν πράξεων, ὑπάρχωμ ἐκόσμησας, τὰ
ἐκεῖ σε πάντα, τῶν ἀξύγων καταγωγή,
Η Δὺς ἀδύς Σ ληξός, ἐπικηστέ Σ
μέριος, ἀπρόσιτος προσῶνς, ἐλεή-
μων πέφυκας, συμπαθὴς ἐ εὐσπλαγχι-
μος, ἱλαρὸς τοῖς φρόποις, ληξομίμητος τοῖς
ἡδέσι.

Θεοτοκίον.

Η Ἔως καθάπορ Μωσῆς, ἀφαφαεῖς κα-
τεσκάσας, οἷά πορ ἄλλω σκίωλῷ,
μαῖδραν παμσεβάσμιε, λὺ καὶ ὑπόρνήξη-
σας, πόμοις καὶ ἰδρῶσι, καὶ ἀνέδρα τῇ
Μητρὶ τῇ Θεῇ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λ Τελθῶν τὸ τῆ βίης κλυδῶμον, αὔραις
θεῖς Πρώματος οἰακίζομνος, πρὸς
τῆς λιμερίας ἐφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύ-
σεως Ὅσιε.

Η Ορατῶν ὑποτύπωσις γέγονας, τὴν
γὰρ Ἡλὶς ὄξαικόρισας ὄρημον, ἐφθ-
συχάζωμ Ὅσιε, καὶ τὰ πάθῃ ξηραίωμ
τῇ σώματι.

Ο Βυθὸς ἦν δακρύωσιν γέγομε, πᾶν-
των ἦν δαιμόνῳ μακαρίε ὀλεθρος, ἐ
φωτισμὸς τῆς ποιήσεως, τῆς ἀείσε τι-
μώσης παρόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ε Τμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν
συμπαθέστατον Λόγον κινήσασα, τὸν
τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τῆς ἀνθρώ-
που ρυσάμην.

Κουτάκιον, ἡ Χ, πρ. Τῇ ὑπόρμαχῳ.

Ω Σ ἦν αὐλῶν ὁσίων θεωρὸν αἰετον, ἐ
πρακτικὸν ὑφηνητὴν παραληθέστα-
τον, ἀπακράζει σοι ἡ ποιήσεως θεωρήσιμον, μὴ
ἐλλίπης ἱκετάειν ὑπὸρ ἦν δαλωσας, λυ-
ρωθῆναι περασμῶν Σ περιεσσεως, τῆς
βοῶντας σοι, χαίροις Πάτερ Ἀ' θαμάσιε.

Ὁ Ὅσιος.

Α Νωθεμ μὲν τὴν κλήσιν εἰληφῶς πα-
ραδόξως, ἀθάνατον ζῶν ἐκλιρῶσω.
μὲν σώματος γὰρ ὧσιν γῆς, ἀσώματος βίου
μετελθῶν, γέγονας τοῖς πάθεσι μάλω-
τος. διό σε ἀφηνεῖμ Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μομαζόμτων τὸ κλέος,

Χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης γῆλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀειδηλὸν γῆρωμα,

Χαίροις τῆς Παυσόφης φρονήσεως εὐδαίσι.

Χαίροις γὰρ ἡ ἰσοστάσις δικαιοσύνης
ἀκρίβης,

Χαίροις λόγῳ καταρτίσας σε τῶν πρακ-
τέων τὰς ὁρμας.

Χαίροις μὲν ἀπολαύων ἁρμοιῶν ἀπορρή-
των,

Χαίροις πᾶσαν κτίσιν ἀσεβῶς διαθροί-
σας.

Χαίροις δι' ἧς ἡ χάρις δαίμονος,

Χαίροις δι' ἧς πᾶν πάθος μετέκρωται.

Χαίροις Σωτὴρ τῶν πικρῶς σοι βοῶντων,

Χαίροις Πάτερ Ἀ' θαμάσιε.

Τῇ αὐτῇ Μιλῇ, ἔ. Τῇ Ὅσις Σ Θεοφῶρος
Πατὴρ ἡμῶν Ἀ' θαμάσις τῇ ἐν τῷ Ἀ' θῷ.

ἡ. Μ' ἐγας μὲν Ἀ' ρτῶμιος ἀρχὴ Πατὴρ ὦν,

Θ' εἶος δ' Ἀ' θαμάσιος εὐθεὸν τέλος.

Ἀ' θαμάσις Σ μαθητῶν ἐξαδί,

Ναοὶ λύονται σώματι μὰς λύσει.

Κ' ἂν μὲν Ἀ' θαμάσιος ὑς ὁρος ληξοίς,

Ἀ' λ' ὑπὸρ ἔχει Σ παλαιὸς τοῖς πόμοις.

Π' ἐμῶν δ' Ἀ' θαμάσιον ἄγον μὲν ἄς
θεοῖο.

Ο Ὑτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκμενῆς ἀς ἡρ,
παρίδα μὲν ἔχει Τραπεζῆντα τὴν πρὸς
τῇ Λαζικῇ, γεμνητορας δὲ ἦν εὐ γεγορότων
ἐ φιλοθέων. ἀλλ' ὁ μὲν Πατὴρ, ὅς Ἀ' ρτῶ-
χείας εἶλκε τὸ γένος, ἡ δὲ Μητὴρ, θρέμμα
ἐ αὐτῇ τῆς Ἀ' ρτῶχέων ἐτύχαμε. τοιαύ-
τας οὐδ' ὁ παῖς ἀρχὰς ἐχηνκῶς, Σ τοιαῦ-
δε ῥιζαχίας ἀγερῆς ἐκβλασῆσας, προσφυᾶ
καρπῆται ἐ τὴν ἀμᾶγωγῷ, ἐ γραμμάτων
ἰδρῶν ἀδύς εἰς μαθητεῖαν ἐκδίδεται. ὡν
εἰς γὰρ ἐλθῶν, ἐν ἐπιθυμία γίρεται, ἐ
εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδάσεως. μεμ-
τοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου
καταλαβῶν, κατακόρως ἦν μαθημάτων
ἐμπιπλάται. τὸ μὲν, ὑφ' ἐτόρων αὐτὸς
διδάχθαι, τὸ δὲ ἐ διδάξας συχρῆς. μέγα
τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολίον ἐκέκτητο
φρόνημα, σωφροσύνης ἐκθύμως ἐχόμενος,
Σ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιέ-
μενος. ταύτης οὐδ' εἰς τέλος ἀφικέσθαι
διαφορῶν, ὧσιν τὸν Κυμναῖον ὀρχεται.
ὅρος δὲ ὅστις ὁ Κυμναῖος ὧσιν τὴν Ἀ'-
σιαν, ὑφ' ἡλὸν Σ δυσπρόδοτον, ἐν ᾧ μο-
μαζόμτων μὲν, ἀφηνεῖμ ἔχων Μιχα-
ὴλ τὸν Μαλεῖον ἐπικαλεῖμνον, Γε-
ρόν ἀνδρα, καὶ τῇ μομαδικῇ πολιτάμα-

τοσ ἀκριβεστάτον γυμνασίω, ἐ τὴς ὑφ' ἐ-
αυτὸν, πρὸς ἑραρίον πολιτείαν ἰθιύοντα.
οἷος συγκαταλαγείς ὁ μακάριος, ἐ τὴν Α'-
θαμασίαν κλῆσιν ἀνάλαβων (Α'βράμιος γὰρ
ἐλέγετο πρότορον) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ
τὴς σιναγωγῆς τοῖς πόροις ὑπὸρεβάλλε-
το, δαλαγωγῶν τὴν σάρκα ἐ καταρύχων,
ἐ πρὸς μόρην τὴν ἐν ἑραροῖς πολιτείας
ἀποβλέπων ἀπολαυσίμῃ. ἐντεῦθεν διὰ τὴν
ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγο-
μεῖν τιμὴν, ὡς τὸν Α'θω μεταχωρεῖ. ὁ-
ρος ἐ τὸτο κτ' Μακεδοσίαν, ὑψιλοῦτε S
ἐπίμνητες, ὡς πολὺ τῆς θαλάσσης διεχόν,
αὐχλῶν τις ὑπὸς εἰρος. ἐνθα γόροντι τιμὴν
μαθητῶν τὴν ὑποταγῇ ἐν μερίῳ φρο-
νήματι ἀσπαζόμενος, ἐ πολλὰς παρ' αὐτῷ
τὴς πράματικῆς ἰδρῶτας ἐκχέει. ἐκείθεν
ἀπάραι κτ' θείαν ἀποκαλύψιν, τοῖς ἐνδο-
τόροις τῆς δηλωθῆτος ὅρας ἐπιδιμῆ. ἐ πολ-
λὰ καταδυσωπῆθεις παρὰ τῆς στρατηγίας,
ἐ ἐν τῇ βασιλείᾳ διαλάμψαντος Νικηφόρου
τῆς Φωκῆς, προεωραμένῃς ἡδὴ ἐ σιναφθῆτος
αὐτῷ φιλικῶς, μαὸν περιφασῇ τῇ Θεομή-
τει ἀνεδείματο. κελλῖα τε πλείστα ἐ με-
γίστους οἴκους ἔχων αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησι
εἰς διαίτας καταγωγὰς ἀδελφῶν. ἐ Λαύ-
ραν πολυαμθρωπορ μεγίστοις ποροῖς ἀπαρ-
τισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μὴ δ' αὐ-
τῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελότης.
ὡς γὰρ ἐκ ἐνεδίδας βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πό-
ροις κατατεμόμενος, τὴν ἐν αὐτοῖς ὁρο-
φιαίαν εἶναι εἰς τὸ ἀμεινον μετασκάλλειν
ἠπείγετο. ὁ μὲν ἔρ' ἀνέει συγκλεισὼν τὸ ἔρ-
γον, τὸ δὲ κατασώσας, σὺν ἐτόροις ἐξ
τοῦ αἰοιδίμου καταχώρυσιν. ἔτος ὡς ἡ πε-
ρὶ αὐτῆς ἐνδιάσκαλος βιβλος ἔστι ορεῖ, μυ-
ρίων μὲν ἐ ἄλλων αὐτεργῶν θαυματουργῶν
ἀνεδείκνυται, λόγοις διδακτικαῖς ἐ ἔργοις
ἐ προοράσεσι παραδοξαθεῖς. ἰάσατο δὲ S
ὑπὸ λέπρας τινα κατεχόμενον. βυθιθεῖ-
τας τε κτ' θαλατταῖς, τὴς τέτρω συμπλευ-
τας, ἔξαιρείται τῆς κινδυνῆς σὺν τῇ μηί. S
μτ' τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὁθορίῳ πε-
ριτεθεῖν, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνης ἐμβεβα-
πτο, ἀνίσταται τις ἐκ μόσας χαλεπωτά-
της. πλείστα τε ἐτόρα λόγῳ ἐ μνήμης ἀξία
καθ' ἑκάστω δι' αὐτῆς ὁ ἦρ θαυμασίῳ Θεῷ
ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ο' σὺν Πατρὶς ἡμῶν
Λαμπάδῃ.

ἔ. Λαμπάδα θείων ἀρετῶν ἀΨας Μάκαρ,
Λαμπάδῃ χαίρων εἰς χαρὰν μὴ εἰσέδου.
Ο' Σ, ἔξ αὐτῆς ἦρ' ἀπαργαμῶν, ἀσκητικαῖς
ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδὲς, ἐ δὲ ἐγκρατείας
ἐ σωτῆρος δεινέως, τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
καθυποτάξας τῷ πρῶματι, δίκην ἡλίου
ἔξελαμψε, ἐ τὴς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπά-
ταις καταρροφωθεῖτας, ἐφώτισεν. ἔτος ὁ
Α'γιος, ἐ ἐν τῷ βίῳ περὶ ὧν, θαύματα
παραδοξα ἐκτετέλεκε. ἐ πρὸς Κύριον ἐκ-
δημήσας, ἀερμάως τοῖς αἰτέσι ταῦτα παρέ-
χει. ἐ μαρτυρεῖ τὸ σπῆλαιον, ἐνθα τὸ τί-
μιον αὐτῆς, ἐ ἅγιον κατέκειται λείψανον.
Καὶ ἀθλήσις τῆς Α'γίας Μαρτύρος Α'-
γνῆς.

ἔ. Α'γνὴν λάρχοι ρίψαντες εἰς οἶκον σκό-
της,

Πάμφωτον αὐτῇ πρῆξεν ὁ οἶκος.

Τῇ τῷ ῥόπον τῷ ὀνόματι κατάλλη-
λον ἔχουσα, πολλὰς ἦρ' ἀκολάσων γυ-
μαικῶν, ἀπέχεσθαι ἦρ' πορνῶν ἔπειθε
πράξεων, ἐ πρὸς αὐτὴν εἰς Χριστὸν Κύριον.
διὸ, προσάγεται τῷ ἀρχοντι, ἐ πορνοβοσκῶν
τιμὴν ἐκδίδεται. ἡ, τὴν ὀρμὴν ἦρ' πρὸς αὐ-
τὴν ὀρχομένων ἀκολάσων, ἀχῇ χαλινῶ-
σα, ἀχρεῖας ἐμείρεν. εἰς δέ τις θρασύτε-
ρον αὐτῇ ἐπιμαρῆς, τελῶς ἐμεικρῶθη, ἐ τοῖς
ταύτης ποσὶν ἐρρίφη. ὡς δὲ τὸ ἔργον ὁ ἀρ-
χωρ, μετακλήτον αὐτὴν ποινασάμενος, ἐ-
γέραι τὸν τεθνεῶτα ἠτήσατο. ὁ γενομένης,
γοντείας ἐ ἐπασιδίας ἐγκληματι περι-
ώπεται. διὸ, πρὸς παραδοθεῖσα, ἐν αὐτῷ
τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Καὶ ἀθλήσις τῆς Α'γίας Μαρτύρος Κυ-
πριανῆς.

ἔ. Βόρως κυπρίων ἡ Κυπρίλλα Κυρίῳ.
Εἰς αἵμάτων εἰσάσας οἶμαρ θοσμίας.

Τῇ, Πατόρων ὑπάρχουσα ἀσεβῶν,
ἐκ Κυρίων τῆς κτ' Λιβυῶν, ἀνδρῶν
σιναφῆσεν, ὡς δυσὶν ἔτεσιν. ὁ ἔξ ἀνθρώ-
πων γενομένης, πρὸς τὸν Α'γιον Θεοδώρον
τὸν ἑπίσκοπον παρεγέρμετο, θόρα πᾶθῃ-
ναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἄλγος ἔξαιτμεν, ἐν
φυλακῇ αὐτῆς ὄντος ἐγκεκλεισμένης. ὁ S
τυχῶσα, λῶ λοιπὸν διακορῶσα τέτρω, σὺν
Λακίᾳ ἐ Α'ρόα. μτ' δὲ τὴν αὐτῆς τελειώ-

σιν, διαβάλλονται διγμιαῶ τῷ ἡγεμόνι. ὡς παραστᾶσαι, ἐ τὸν Χρῆσιν Θεὸν ὁμολογήσασαι, ἀθρακας πυρὸς ἡ Κυπρίλλα, ἐ λιβασιωτὸν δέχεται. καταφλεχθεῖσα δὲ τὴς δακτύλου ἐ τὸν βραχίονα, ἀμαρτάνεται ὡς ξυλὴ ἐ ξέεται. Σ' ἀπὸ μὲν ἡβῆς πληγῶν, αἷμα, ἀπὸ δὲ ἡβῆς μαζῶν, γάλα παταμνδὸν ῥάσασα, ὅς ὡς λιποψυχήσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. κελύσαντος δὲ τῆς ἡγεμόνος, θάπτεται ὑπὸ ἡβῆς ἀγίων γυναικῶν, ἅσματα λίαν ἡδύτατα αὐτῇ προσκομισασῶν. ὡς δὲ ἀμβλυσεν ὑπὸ ἡβῆς τῆς τάφου αὐτῆς, ἱαματηφόρος τις δρόσος, παντοίῳ παθῶν ἀλέξημα.

Καὶ ἀλλήσις τῆς Ἀγίας Μαρτύρος Βασιλείας, καὶ ἡβῆς αὐτῇ ἐβδομηκοῦτα Μαρτύρων, ἡβῆς ἐν Σκυθοπολεὶ μαρτυρησάντων.

Καὶ τὰ ἐγκαινία τῆς Ἀγίας Μαρτύρος Γ' ἡβῆς πλησίον τῆς πόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ο' σίας Μαρτῆς Μηνίδος τῆς Ἀγίας Συμεῶν τῆς ἐν τῷ θαύμασι ὄρει.

Γ' τῇ πάσῃ ἀρετῇς ἰδέσθαι μετῖδσα, ἐπὶ τὴν ἀσκήσει, ἐ τῇ πρὸς τὴς δεομένης φιλοφροσυνῇ, ἐ πολλῶν πίσι πρὸς τὴν Θεομήτορα ἔχουσα. ἐ πρὸ τῆς τῆς σώματος ἐκδημίας ἡβῆς ἀποκαίμεν αὐτῇ αἰωνίῳ ἀγαθῶν τὴν ἀπολαυσιν, παρ' αὐτῆς ἐμνήθη, ἐ ἡβῆς ἐνθέμετε μεταστᾶσα, τὴς προσεδράοντας αὐτῆς τῷ ἀγίῳ λευκῶν, χαρὰς ἐμὲ πλυσεν ὡς φανείσα, ἐ χάρις εἶπε μεγάλῳ παρὰ Θεῶ λαβεῖν, ὅς διὰ τὸν ἥϊον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Κύριον ὑπομεῖναι τε καὶ ἐν φωτὶ Σ' χαρὰ ἀνεκλαλήτῳ, τὴν διαγωγῇ ἔχειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω' ἡβῆς, ὁ Θεὸς συγκραταβασιν.

Γ' τὴν πάσῃ διεδραμε, ὁχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σε, ἐ ἡβῆς κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ ἐ εἰς περιδοξον, ἔφθασας ὑψος Θεῶ σε δοξάσας, ὡς περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσας.

Η' ἐν τῇ προμήθειᾳ, χερῶν προσάτης προσηκτικῆς ὀφθαλμῶν, λυπημένων ταχέως παραμυθία, κηρυκτικῶν λιμνῶν, ἀδικημένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μνημῆρος Πάτερ διδάσκαλον.

Α' Στόρα παγκόσμιον, ἐ μοραζόντων φως ἡρα αὐτοῦ, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις,

ἀμαρτανόρων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην ἐ πρέσβιν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεωπότῳ Χρῆσιν σὲ παμσεβάσμιε.

Ι' Δεῖν ἐφιεμῶς, ὁ σὸς θόρακον τῆς σῆς ἡβῆς ἐ Θεῶ, τὴν ἀπορρήτον δόξαν Θεογενήτορ, τέτε τὸν τίμιον Σταυρὸν λαβὼν ἡκολούθησεν, τοῖς ζωηφόροις αὐτῆς ἐ θεοῖς ἰχθεῖν.

Εἰρμός ἄλλος. Ο' τὴν κάμνον. πάλαι.

Α' ἐ βράξας καμήνης, ἡβῆς παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ μακάριε ἐβόας. ὡς λουγντὸς ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατέρων ἡμῶν.

Φ' ὡς βοῶντες λαμπᾶσι, ἡβῆς ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας ἡβῆς πίσι μελωδόντων. ὡς λουγντὸς ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατέρων ἡμῶν.

Α' Πειρὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψιλὸς πολιτεία ἐ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀμαμῆλπω. ὡς λουγντὸς ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατέρων ἡμῶν.

Θ' ἐν μήρᾳ οἰκήσας, ἐ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν ἁδὼν σκυλάσας, Σ' τὰ ἔθνη φωτίσας, ὡς λουγντὸς ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ω' ἡβῆς, ἡ ἐπὶ τῇ πλασίως κάμνον.

Η' ἑρμηνεύς ἡβῆς ἡβῆς, τὰς ἀρχὰς Ἀθαμάσι, ἐ τὰς ἡβῆς τὰς τῆς σκότης μέγιστος, διδάσκαλος πέφυκας, ἐ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβλάς Σ' τὰς ἐνέδρας Σ' δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, ἐ τὴν ποιμνίαν σε πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπὸ τῆς φουλάττων.

Ε' Πι τῆς ἡβῆς ὡς ἀνθρώπος, περὶ τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς ἡβῆς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγελοῖς ἐφάμιλλος, ἀφάφαις τῇ διαγωγῇ, ἐ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν τῇ ἐκείρῳ, μεδ' ὡς ἡβῆς ἀμαμῆλπεις, ἰδρῆς ὡς λουγντὸς, λαὸς ὑπόρυψτε.

Ε' σινελθόντες σὺν δόρῳ, ἐπαξίως γεραίρομεν, ἐ τὴν ἡβῆς λευκῶν σε τιμῶν λαμβάνοντες, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἀφῆσιν, πάσης συμφορᾶς, ἐ περὶ ἀσέως λύσιν, αἰτήμενοι, ἀχαις σε, τὴν ἀγίαν σε μνήμην, πῆς Σ' χαρμοσύνῳς τελῶντες εἰς αἰῶνα.

Ω' Σ' ἡβῆς τὸ πρότερον, τὸ καμνίλιον ὡς λουγντὸς, ὅς ἐ αὐτὸς, τῷ ὄρει τῷ τῆ

Εἰρμός. Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.
Ποκαλύψαι φρικταῖς, καὶ σημείοις
φοβόροις Πάτερ Θεοφῶν, ἀγροῶσιν
ἐγνώσθης, ἐς ὅτι χρόνοι πολλοῖς, ἐφά-
νης, Παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰα-
μάτων, ἡμῖν ἀπατηγάζω.

ΧΑῖν ἀνύμας ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ
πηγῶν τῆ σωτηρίας, ἀρδούμενος Μά-
καρ, ἐς σῶζεις ἡμᾶς, κηρυτῶν, ἐς παθῶν
ἐς θλίψεων, τὸς ἐπιτελεῖντας, τὴν σὺ
ἀγίαν μνήμην.

ΑΓελοῦς ὡς ὅτι τῆς γῆς, διαποία καθα-
ρὰ ἐπολυτάσω, ἐς Ἀγγέλοις σιωνήφ-
θης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, ὑμνεῖτε βοῶν
τὸν φιλανθρώπου, ἐς ὑπόρυσσεν, εἰς παμ-
τας τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐ ἐκ Πατρὸς μοιογενῆ, γεμνηθέντα
θεϊκῶς πρὸ ἡμῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων
τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖ-
τε, τὰ ὄντα ὡς Κύριον, ἐς ὑπόρυσσεν,
αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός.

Οὐ ἐκ καμίνων τῆ πυρὸς, ἢ Ἐβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβαῖντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ἐς ὑπερύψεν
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ, 3. Ἐξέστη ὡς τὸ.

ΑΓεῖαν σωφροσύνην ἐκ καθαράν, πολι-
τείαν ἐκ βίου ἀκίβδηλον, ἐκ ἀγωγῶν, ἀ-
σαρκος καθάπερ ὡς τῆς γῆς, τετελεσμένως
ἀνέδραμον, πρὸς τὰς ἑραμίας διατεινὰς, ἐκ
πᾶσι σιναγάλλῃ, ὅσοις ἐκ δικαίοις, κατι-
κετάων ὑπὸ πάντων Χειρῶν.

ΜΕγάλως μεγαλιώεις ὡς τῆς γῆς, τὸν
οἰκέον Δεσπότην ἐκ μέλεσι, τοῖς ἐ-
αυτῶν, διὰ θεωρίας ἐκ πρακτικῆς, τῆς τοῦ δο-
ξάσας ἐνδοξος, ὡς φθὺς ἐκ περιβλεπτος παμ-
ταχῶς, ἐγὼ Θεοφῶν. τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶ-
δεν, αἰδεῖσθαι λίαν ἐκ πολέμιος.

ΗΝώθης ἀσωμάτων ταῖς στραταῖς, ὅς
ὁ σὺν χοροῖς σιωνεῖν μνησται, ἐκλεκ-
τοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετ' ἐχθρῶς τῆς ἀλη-

Δέσποιναν θεράπῳ σου ἀγαθῶν, σεμνέον
Ἀδαμάσιος, ἡγεῖται εἰς δόξαν σὺ ἐκ τιμῶν.
ἐν ᾧ ἀκαταπαύτως, μὴ παύσῃ δωρεμένη,
τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

ΟΔὶ ἡμᾶς ἐκ σιωναίων, γεμνηθεὶς ἐκ Παρ-
θένης, σιωναίῳ κεκρυμμένῳ ἰδῶν,
λαμπαδευχίαν τῆς Πράματος, Λαμπαδὲ
Θεοφῶν, πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σε-
πτῶν, ἢ λειψάμενος ἐκ τῆς, πηγάζου-
σαν ἰάματα.

ΑΣκητικῶς ἡγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελεί-
σας, ἐκ πάσας τὰς παγίδας τῆς ἐχθρῆς,
πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τὰς τιμῶν-
τας σε πόθῳ, Παμμάκαρ Θεοφῶν Λαμ-
παδὲ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τείνον
τὴν ἑραμίον. Θεοτοκίον.

ΦΕἰσαί με Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλας
με κτεῖναι, ὅς μὴ καταδικάσῃς με εἰς
πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπῶ
σε Παρθένος, ἢ σὲ κυοφορήσασα Χειρὲς ἐκ,
ἢ Ἀγγέλων τὰ πλήθη, ἐκ ἡμῶν ὁσίων τάγ-
ματα. Ο' Εἰρμός.

Οὐ ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτων
σοφία ἡκούτα καινεργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς, ὅς ἀ-
γίας Παρθένος, ἀφράτως σωματὸν μνημον
Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς με-
γαλιώμεν.

Ἐξαποσελάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώμεν σε.

ΩΣτηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων,
εἰς φασφῶρος, ἐκ ἐσπερίων μέρη Ἀ-
δαμάσιος ἐφώτισας, σὺν ἀρετῶν λαμπρότη-
σιν. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβύων, ὑπὸ τῆς
Κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

ΠΑρτάγης παρτάσας ἰκεσίαις, τῆς
σὺ τιμιωτάτης Ἀδαμάσιος, φύλαττε
τὴν ποιμήν σου, ἀπρόψαυτον πάσης ἐρα-
τίστητος, διαπαύσας σε ὑμνεῖσας, τὴν προ-
φασίαν τῆς Κόσμου.

Εἰς τὰς αἰῶνας, πᾶσα πνοή, ἰσχύων ἡ δ.
ἡ ψαλλομένη, ἡ προσόμοια, ἡ χ., ἡ π.

Ὁ τὸ παραδοξὸν θαύματος.

Γίμιος ὄντως ὁ θαύματος, τὸ οὐ Ο'σίς
Χεῖρ, ἐφαπτίοντες πέφυκεν. ἰδὲ
γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ παιδὸς ὁ θόρακός σου,
πηνυλὴ αἱμάτων, ἐκ μὲν θαύματος, παρτοίας
μόσας ἀποδιώκοντες, καὶ φυγαδύοντες,
πονηρίας πνύματα. οἷς ἐτι ζῶν, αὐτε-
παρατάξατο, ἐκ μέχους αἵματος.

Ὁμοιον.

Πηνυλὸν θαύματος ἀνέδειξε, ἐκ ποτα-
μῶν δωρεῶν, τὴν σορὸν ἥν λειψάμεν
σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Α' θαύμασι
Παύσοφει. τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὐτὴ δε-
δωρηται. ἐλεφαρτίδα λέπρα ἐκάθηρε.
συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνύμασι,
ἐκ τῆς αὐτῶν, ἕξασας ρύεται, ἐκ σωφρο-
νίας ποιεῖ.

Ὁμοιον.

Χαίροις ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, ἥν μορα-
ζόντων ἀσκή, ἥν Ποιμένων τὸ καύ-
χημα, Πάτερ Α' θαύμασι, ἐκ Ο'σίων ὁμό-
σκλιε. χαῖρε ἀγάπης Σ σωφροσύνης πη-
γῇ. χαῖρε Τριᾶδος τὸ καταγύγιον. χαῖ-
ρε λαμπρότατε, λύχμη διακρίσεως. χαῖρε
καρῶν, ἀρετῶν ἀδύτατε, ἐκ ἡλὸς ἐμφυχε.

Δόξα, ἡ μὴ. Στ. ὁμοιον.

Ομ τῆς ἀθαμσίας ἐπώρυμον ἀπαρτὰν
ἀφηνήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Α' θαύ, ἀν-
δρικῶς ἐγεγραμμένως ἀσκήσαντα. ὅς Σ τὴν
ποιήντων συνήγαγε ταύτῃ, ἐκ οἴκου, Κυ-
ρίῳ ἀνέγειρε πόθον, ἐκ τῆς Μητρὶ τῇ Θεῷ ἀνέ-
θετο ἀπαρτὰ. ἡ ἐκ πρεσβείας ὑπὸ ἡμῶν,
ἥν ἐν πίσει τελόντων τὴν μνήμην αὐτῇ.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Εὐτόχε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν ἀντιπροσώπων ἡ ἀκολογία, ζῆτε
ἀπαρτὰ, εἰς Ο'σίους.

Μὴν τῶν αὐτῶν, εἰ. Τὸ Ο'σίς Παῖς ἡ-
μῶν Σισυφῶν μεγάλη. εἰς τὸ Κύριε ἐκ-
εῖρα, ἡ προσόμοια, ἡ χ., ἡ δ.

Δοξολογία ἀντιπροσώπων.

Φαιδρα ἕξαμέτελε, καθὰ πρὸς ἡλῖος Ο'-
σίε, ἡ παμείορτος μνήμη σου, ἀκτίσιμ

ἀσράπτουσα, ἥν σὼν ἐμαρέτων, πρῆξεων
Παμμάκαρ, ἐκ καταγωγῆς πηγῶν, τὰς
διοποίας φέγγει θαυμάτων σου. αὐτῷ ἔμ
ἐορταζόντων, περιχαρῶς σε γοδαίροντες,
Σ πηγῶς μακαρίζομεν, μοραζόντων τὸ
καύχημα.

Ὁμοιον.

Γυγελος ἐπίγειος, οἷά πρὸς ἄλλος ἐ-
βίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, μα-
ράνας παμόλβιε, Σ ταῖς ἀνρυπρίαις, Σ
μνήμην θαύματος, διλυκῶς ἐμμελετῶν, τὰ
θεῖα Πάτερ ἐπαυξήμενος, μεγίσταις ἀ-
μαβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὁ-
θεν ὄντως προσήγγισας, ὑπ' αὐτῷ τὴν
ἀκρότητα.

Ὁμοιον.

Αὔμα ὑπὸς ἐμμοσῶν, ἐν τῇ κοιμήσει σου
γέγονεν, Ο'σιόφρων θεωπέστε, λυί-
κα ὁ θείας, ἥν Α' γίωρ Πάτερ, ἐπέστη
ἀθρόον. ὡς γὰρ ἡλῖος σοφῇ, τὸ πρό-
σωπόν σου ἕξαματέταλκε, δηλῶν τὴν ἀ-
εραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότη-
τα, καὶ πηγῶν ἀπαρτὰς, οἷς τέλως
τετύχηκας.

Δόξα, ἡ μὴ. Στ. ὁμοιον.

Εκ τῆς καθαρῶτατος, τῇ Βασιλέως πα-
λάτῃ, δυσωπῶ Πολυνύμνῃ, τὸν μῆν
μα καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσης
ἀμαρτίας, ἐκ καταγωγῆς τερπνόν, τῆς ὑ-
περθέος Τριᾶδος ποιήσαν. ὅπως τὴν μεσι-
τείαν σου, ἐκ τῶν ἀμέμνων ἔλεος, μεγαλιῶν
σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Σταυροειδοτοκίον. Ὁμοιον.

Φερὰν Παμᾶμμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι-
δομον, Συμεῶν σοι ὡς ἔφησε, ῥομ-
φαίαν καὶ τέρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σωλάγ-
χηα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν
ῥόν, ὡς τῇ ξύλῃ Σεμνῇ κρεμάμενον. διὸ
ἐκρεκράυγας, τέκνον ἐμὸν μὴ παρί-
δης με, ἀλλὰ σπεύσον ἀνάσῃδι, ὡς προέ-
πας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον. ἡχος, α'.

Τῆς ὁρήμης πολίτης.

Εἰς τὸν ὄρθρον μὲν τὴν συνήδη ἡλῖος. οἱ κα-
μῶν τῆς Ο'κτωνῆς ἐκ τῆς Ο'σίς.

Ὁ, ἡ, α' ἡ χ., ἡ π. Ἀσώμεν τῇ Κυρίῳ.

Αθροῖς μεκρῶντα, ζώωσόν με Πά-
τερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ μὴ
ἥν ζώοντων, παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

2 Ρωτι Πάτρ θείω, ἔρωτας σαρκὸς ἀπο-
κρησάμενος, ἐφωτίσθης Σ πᾶσαμ, ἥρ
παθῶν τὴν ἀχλὺν ζήνφαμίνας ~

Γ γλῶσσιν αὐλοῦ Πάτρ, ἔδωκ ἐν καρδίᾳ
εἰςδεξάμενος, ἠκολούθησας ποθῶ, τῷ κα-
λῆρτι Σισῶν πατὴρ ἡμῶν ~

Ω σὸν με τὴν ἐν ζαλῇ, πασῶν ἡδονῶν
κληδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκῆσα, τῷ
πατρὸς τὴν γαλῶν Παράμωμε ~

Ω δὴ, γ. Σὺ εἶ τὸ εὐδένωμα.

Α ῥκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ εὐ-
ρῶς Ο σιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δα-
λείας, ἥρ παθῶν ἀταπείρωτον ~

Ο ροις σε τὴν ἀρετῶν, τὴν τῆς ψυχῆς
σοφῶς Ο σιε, καλλιέργων, εὐαχίω
ἀπαθείας, ἐ θαυμάτων ἤλῳθης ~

Ε κρωσιρ ἐνδεδυσαι, ζωτοποιὸν Χειρὸν
ἐμδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνίσταί σοι,
ἐ μεκρὲς χάριρ δίδωσι ~

Ο πορ ἀγιάσματος, ἐ μοντὴν Ἀ γνήρ-
πεζαμ, ἀρτον Χειρὸν, τὴν ζῶν ἥρ
ὄλων, δεξαμενὴν ὑμῶν με σε ~

Ο Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ εὐδένωμα.

Ω δὴ, α. Τὴν τάφορ σε Σωτῆρ.

Α ρκὸς τὰς ἡδομὰς, ἐγκρατείας τῷ τό-
μῳ, ἐμῆκρωςας σοφῆς, ἀρετῶν ἐμμελείας.
διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξήμενος ἄριστας,
Πάτρ ἐφθασας, πρὸς τὴν ὑραῖον τείβον.
ἐ παρίσασαι, αἰὶ Χειρὶ σὺ Ἀ γγέλοις,
Σισῶν Πατὴρ ἡμῶν ~

Θεοτοκίον, Ο μοιον.

Εἶσε ἐ ροφὸν, ἐ Μνηστῆρα ἐκάλε, ἐκ
γλῶσσης μνηστῆρας, ὅ τῆς χάριτος Κήρυξ,
Θεὸν τὴν ἐν ἀπλάγχθοις σε, ἐμῶν δια
Πράματος. ἐ ἀμῶν τεχθεῖς, αὐτὸν ἔδεικνυ
δάκτυλῳ, Κόσμος αἶροντα, τὰς ἀμαρτίας
Παρθεῖ, προσλήψαι τῷ χείρομος.

Σταυροδὶ, ὁμοιον.

Ο ῤώσασε Χειρὶ, ἡ Παράμωμος Μήτηρ,
μεκρὸν ὅτι Σταυρὸς ἡπλωμέριον ἐβόα.
ἡ ἐμ σινάφρχε, τῷ Πατρί Σ τῷ Πρώ-
ματι, τίς ἡ ἀφάτος, οἰκονομία σε αὐτῇ,
δὲ ἡς ἐσωσας, τὸ ἥρ ἀχλαπτῶν χερῶν σε,
σοφὸν δημιούργημα;

Ω δὴ, δ. Εἰπαρέκοι Κήρυξ.

Ε Πομβείας τῆς χάριτος, Πάτρ ποτα-
μὸς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολισμῶν

ἀποκαθαίροντας, τὸς ἐν πίσει Μάκαρ
σοὶ προσωίτωρτας ~

Ο Λογύκτοις δέησιν, ἐ ταῖς παρημόροις
Ο σιε εἰσέσει, τὴν ψυχὴν προκαθάρ-
μενος, τῆς Τριᾶδος οἶκον ταύτῃ ἔδειξας.

Ε Νέρημοις ἐμάκρωςας, Πάτερ φυγαδῶν
ἐ προσδεχόμενος, σὲ τὴν σὺζορτα μακά-
ρει, ὀλιγοψυχίας ἐ κακώσεως ~

Α Λατόμῳ ὅρος σε, πάλαι Ἀ ββακὺμ
προεῖδε Παράμωμε. ὁ Θεὸς ἔξ ἑπέ-
φαγε, Σ ἡμᾶς φθαρτέας ἀνέκαιρως.

Ω δὴ, ε. Ο ρδείζοντα βοῶντες σοι.

Α Λὸς τῆς ῥισηλῆς θεότητος, χηματί-
σας, παθῶν τὰ ἰνδαλματα, τῆς
σῆς ψυχῆς ἔξεμείωσας ~

Ε κρώσας τῆς σαρκὸς σε τὸ φρόνημα,
Θεοφόρε, μεκρὲς ἔξαμῆσας, τῇ συ-
μῳργείας τῆς χάριτος ~

Ο Ὑ ἡλιον τεκῆσα τῆς χάριτος Θεοτό-
κε, Παρθεῖ τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμέ-
νῳ με φώτισον.

Ω δὴ, ς. Γ λάδῃ τί μοι Σωτῆρ.

Ο Ὑ κήτης τῷ μοντῇ, παμολεθρίαμ διέφυ-
γὰν, ἐγκράτειαν προσάχην, ἀγάπην ἀ-
δόλωτον κραταιὰν ταπείνωσιν, ἐ φορῶν
βεβαίαν, πρὸς Χειρὸν Πάτρ κτησάμενος.

Ε ὅς σε τὰ πρὸς αὐτὸν, κατάθῃωε διαβή-
ματα. ὁ δινατὸς δινατὸν, σαφῶς ἀ-
περγάσατο, πατῆρτα ἐπ' ὄφειον, ἐ σκορ-
πίων καρὰς, Θεοφόρε παμμακάριε.

Ε ἡ μύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς σαφῶς ἐ-
χηματίσας, τῇ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῆς, εὐ-
γῆ φῶς γεγῆναι, Ἀ γγελος ἐπίγειος,
Θεοφόρε Πάτρ, Σ ὑραῖός τε ἀνθρώπος.

Θεοτοκίον.

Ε Αῖα τὸ καθαρόν, τῆς παρθερίας κει-
μήλιον καθάρισον με τὸν μερ, παθῶν
ἀμαυρώσεως, ἐ πληρώσον χάριτος, ἐ δικαιο-
σινης, τὴν καρδίαν με Παράμωμε.

Ο Εἰρμός.

Γ λάδῃ τί μοι Σωτῆρ.

Κορτακίον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ς. Τῷ Ο σιε Πατὴρ ἡ-
μῶν Σισῶν τῷ μεγάλῳ.

α. Κ ἄλλος Σισῶν ἀσπὶς ψυχῆς ἔχωρ,
Ἀ πῆλθε σῶς εἰς ὑραῖον κλέος.

β. ἡ δὲ Σισῶν γῆθεν εἰς ὑραῖον ἐμφρων
ἐκτῇ.

Ο Τ'τος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, ὁ τὸν τῆ Χρυσῆ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀραμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε. ὁ τὰς παραταξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ὑποπώσας, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. ταπεινόφρων δὲ εἰς ἄκρον γερόμενος, μεκρὺς ἀφίστην αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἀσάρκος, πρὸς τὴν αὐλοῦ ζωὴν μετετάξατο, ὅπως τῶν ἀγίων αἰσκλησάτω, ὃς ἡ αἰδὶς λαμπρότης, Χρυσὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεσμενος·

Καὶ ἀθλήσας τῆς Ἀγίας Μαρτυρίας, Λακτίας τῆς παρθένου, ὁ Ρίξ Βικαρία, ὃς ἄλλων πλείων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Α Τ'τη καταχευθεῖσα παρὰ τῆς Ρίξ, ὁ τοῖς εἰδώλοις θυσαὶ μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασανῶν ἐπαπειλημένων, μάλλον αὐτὴν πρὸς τὴν εἰς Χρυσὸν ἐκκαλεσάμεν πίστιν, ἢ τὸν τῆς ἐκείσε ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμῶς ἀποτέμνονται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Ἰδομαρτυρῶν Ἀγίᾳ Ἐπισκοπῇ Δυρραχίᾳ.

Ο Τ'τος ὑπῆρχεν ὁ Τραϊανὸς τῆ Βασιλέως ἐν Ἀγροικολαῖς ἡγεμόνος. καταχευθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς πρώτης τῆς πόλεως, ὁ δύναι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθεῖς, ἀγεται πρὸς τὸν Ἀγροικόλαον, ὁ τότε τὴν χόρσιν μολυβδίναις, καὶ βοιωδύροις. ἐπιμενῶν δὲ τῇ εἰς Χρυσὸν πίστει, χριθεὶς μελιτι, ὁ τῇ τείχεσσι ἀπεσκολοπιῶν, ὡρᾷ θόρυβος, ἡλὶς φλέγοντος, ὑπὸ μυχῶν ἐσφηνκῶν ἐμὸχλόμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Ἀρχίππῳ ὁ Φιλήμονος, ὁ τῇ Ἀγίᾳ Μαρτύρῳ Ἀπολλωνίᾳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Ἐπιμάχῳ, ὁ Ὀρμισμᾷ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὁ δὲ, ζ'. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Ο Ἄνω τῆς Πράματος τὴν αἴγλιν, ὑποδέξαι μοι κακὰ θαρμῶν, ὃς φῶς ἡρ' ἔστιν πρὸς τῶν βοώντων χρηματίζεις, ἀλογητὸς εἰ Κύριε·

Ο Εἰς πυρὸς τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκαήθας ἀμαρτίας, ὃς πρὸς φῶς μοντὸν μετῴδων ἀνακράζων, ἀλογητὸς εἰ Κύριε·

Θεοτοκίον.

Εὐσὸν με Μῆτορ τῆς Σωτῆρος, σινοχόμλου βυθῷ ἀμαρτημάτων, ὃς παπτοίας ἐχθρῶν ὄξαρ πασον κακίας. ἵνα τὴν σὺν σωζόμενος, μεγαλιῶν προσάσται·

Ὁ δὲ, η'. Ἐπταπλασίως καμίνῳ.

Α Πνευμάτι χρωόμενος, προσάχαις καὶ δέσσει, λυμῶν ἐκ ψυχῆς τὴν τῆς παθῶν ὀξέως, καὶ τῆς διαφορίας, τὸ ὁπτικὸν ἐκάθηρας. ὅθεν προορᾷ προφητικῶς ἡξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισων, ὡς βῶς ἀναμέλπω. λαὸς ὑπόρυψτε εἰς πάντας τὰς·

Α Τ'γελικῶς ἐβίωσας, μετ' σώματος ὀσε, ὃς τὰς ἐραπτίας ἐροπῶσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς αὐλοῦ, μετ' ἀφροσύνης Πάτορ ζωῶν, ὅπως τῇ Ἀγγέλων κατεσκληνῶσας τάξεις. μεθ', ὡς μὴ ἀνακραζεις. ἰδρῆς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε, εἰς πάντας·

Υ Λομαρῶσαν πάθει, τὴν ψυχὴν με καθαρίσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, ἰδρῆς ἐν τάξεσιν. ὃς τῆς σινοχόμλου με, αἰχμαλωσίας λυρῶσαι, Πάτορ Θεοφορε, καθαρῶς ἵνα ψαλλῶ. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἰδρῆς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε, εἰς πάντας τὰς.

Θεοτοκίον.

Α Τ'γιαθῆσα Πράματι, ὑπεδέξω ἐν μνήρᾳ σου, τὸν δημικρὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὃς τῆτον ἐκύνσας, ἀνδρῶν ὡς Κόρη Ἀγνή. ὅς ἀκαταπαύσας, ἀνυμνεῖς βοῶντων. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἰδρῆς ἀνυμνεῖτε·

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως καμίνῳ.

Ὁ δὲ, θ'. Ἐφείξε πᾶσα ἀκοή.

Α Εἰδειται θαῦμα φοβόρῳ, κατ' αὐτόν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ ἡλίου, τῆς σὺ προσώπῃ Πάτορ ἀγράφουτος, λῶντα παρῆσαν χοροὶ, ἀγίων τὸ πνεῦμα σου, παραληφόμενοι, ὁ τῷ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσαγόμενοι·

Α Ἰς θεαῖς μακαρ καλλομαῖς, ἐνδόμενος ὃς θεοὶ θεόμενος, ὃς λαμπρυνόμενος, ταῖς φαιωταταῖς, ἐκείθεν λάμψαι, τὴν φωτοφοροῦσιν πρὸς, μνήμῃν τῆς γοραίωρτας, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἀχλυνῶδες τῇ παθῶν λυμῆς λυρῶσαι·

Α Ἰκαίος ἀμεμπτος παῖς, ἀπεχόμενος κακῆ Πατὸρ γέγονας, ὅς σος ἀκακος, Θεῷ λαβύσας ἐν ὁσιότητι. ἔπαρεπταῖσατο διὸ Τριᾶς τῇ καρδίᾳ σε, ἐν μὲν φαινότορον, ἀπολαύεις πηλαγῶς ἀξιάγαγε :-

Θεοτοκίον.

Ε ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία ἔχ ὑπάρχει Παράμωμε. τὴν ἐραπτίαν γὰρ, ὁδῶν τειβοῖ, σκότους πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀπατείλασα, φωτίσθαι σώσοῦ με, ἐν μὴ παρίδῃς με, δειμῶς ἀπολλύμενον :-

Ὁ Εἰρμός.

Ε' φεῖξε πᾶσα ἀκού.

Η' λοιπὴ ἀκολουθεῖα σιωπῆως, Σ' ἀπολ.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Τῇ Ἀγίᾳ Θωμᾷ τῇ ἐν τῷ Μαλαίῳ, ἐκ τῆς Ἀγίας Μαρτύρου Κυριακῆς, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσχυρῶς ἡ. ε'. ἐκ φαινομένη ἢ προσόμοια τῇ ἀμφότερων ἢ. προσόμοια τῇ Ἀγίᾳ. ἡ. ε', α'.

Τῶν ἑραπίων ταυμάτων.

Θεοφεγγῆσε φῶς ἡρα, Πατὸρ ἐπέχρυσεν, ταῖς μονταῖς ἀκτίσι, καταυγαζοῦντα Κόσμον, ἐκ σκότους ἐκμειῖντα, τῆς πορνείας, ἥν δαιμόνιον συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σε μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἐορταζομένη μακαρίε :-

Ὁ μοῖον.

Πειφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γεγόμενος, πλῆτ' ἐδυνασεία, μοναζόντων τὸ χῆμα ὁσῶς ἡμφιάσω, Πατὸρ Θωμά, τὴν πτωχείαν μιμέμενος, τῇ δὲ ἡμᾶς σαρκωδέπτος. ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσματος ἐπλάτισε :-

Ὁ μοῖον.

Ε τύλω πυρὸς ὁρατῶ σε, Θεὸς ὠδήγυνε, πρὸς σωτηρίαν Πατὸρ, πρὸς γαλιώνη λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας, ὑδὼρ τῆς σῆς, προσάχῃ δὲ ἀνέβλυσεν, ἐκ ἀβλεπτοῦ τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, ἀδρομίαν ἐδωρήσατο :-

Ε' τόρα ἢ. προσόμοια τῆς Ἀγίας. ἡ. ε', β'.

Ὁ τε ἐκ τῆς εὐλῆς.

Με Α' ρυς ἀθλοφόρε τῷ Χριστῷ, ἔσθης πρὸς βηματῶν ἀνδρείως Χρὶς ὁμ κηρύττεισα, γαύρων ἐκείσιν καταδεξάμενον. Σ

δεσμοῖς ὁμιλήσασα, ἐκ πᾶσαις αἰκίαις, χαίρῃς ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἑραπία, δῆμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, σιναριθμηθεῖσα ἐκ δόξης, διαιωνιζέσθης ἀπολαύσας :-

Π ὅγ' τῇ φαινότορ ἐπὶ γῆς, ρύμφῃ ἐκλεκτῇ ἀνεδείχθης, Κυριακῇ ἀληθῶς, καλλὴ διαλάμπουσα, ἐν θείῳ πράξεων, Στῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαίαις. ὅθεν τὸν ἑραπὶον θαλάμον ὤκησας. ἐνθα, ὡς Παρθένος Σ' Μάρτυς, πάντοτε χορεύσας πάντων, τῇ μνημονόρτων σε μνημονόρ.

Ὁ μοῖον.

Τ Ἰζης, ἀκλεῖς Κυριακῇ, κλάδος ὠραίου τατος ὠφθης, καρπὸν σωτηρίου. φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατ' ὁρμάτα, ἐκ μαρτίων ἐν χάρει, φυτὰ ὀσβεβείας. ὅθεν τὴν παρίδρον, μνήμην σε σεβόμεν, πόθῳ, καὶ λειψαράων τὴν θήκην, μὲν περὶ τῶν σόμεθα χάριν, ὅς αὐτῆς ἰάσεως λαμβανόμεθα :-

Δόξα, ἡ. ε', π' β'.

Ε δεξιῶν τῇ Σωτήρι, παρεστῇ ἡ Παρθένος, ἐκ ἀθληφόρος ἐκ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀντήτητον, ἐκ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, ἐκ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἐκ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλίασει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὁρμὴν μύρσας ἔδραμον Χρὶς ἐὶ ὁ Θεός. ὅτι τέρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσης με ρύμφῃ ἐπ' ἑραπία. αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, κατὰ περφόρ ἡμῖν, παμτοδύαμε Σωτὴρ τὰ ἐλέησας.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστη Χρὶς :-

Π ἀνύμνητε καταβάλε, ἐκ θρόνῳ μισθῶν ἰχθῶν, ἐκ τῇ λύπῃ, τῇ Λαῶσιν εἰς χαρὰν, μετὰ βαλε Παρθένε, ἐκ ἔλεος παρὰ χ'α, ὅπως σωθῆντ' ἀνυμνήσοι σε :-

Σταυροῦ, ὁμοῖον.

Ε Ν ξύλω τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παπάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένη μνήκως ὠδύρετο βοῶσα, ἥ με ἐκ Θεῆ με, σώσοῦν τὸς πόθῳ ἀνυμνήσας σε :-

Εἰς τὸν ἢ. τῆς Ὁκτωῆς. Δόξα, ἡ. ε', β'.

Ε Ν πόλει τῇ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ὁρᾷ ἀγίῳ αὐτῇ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπάδα ἀσβεστον τηρήσασα. ἀκίσσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ παρθεμία μαῖος Θεῷ. ὦ παρθεμία Μαρτύρων δόξα. ὦ παρθεμία Ἀγγέλων συνομίλε :-

St.

Π Ἡ ὑπάσα ἐλπίδα μὴ, εἰς σὲ ἀρατῇ
μι. Μητρὶ τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ
τῇ σκέπῃ σου·

Σταυροῦ. Ὅτε ἐκ τῆ ἐξύλσε.

Π Ὅπως, ὑπομείνασα πολλὰς, ἐν τῇ τῷ
ἡς ἐ Θεῷ σου, σταυρώσει Ἀ' χραπτε,
εἰς αὐτὴν δακρύουσα Σ' ὁλολύγουσα, οἱμοί τέκ-
νον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάχεις,
πάντας δέλωρ ῥύσασθαι, τὸς δὲ Ἀ' δάμ
υγιεῖς; ὅθεν Παραγία Παρθεῖ, σὲ πα-
ρακαλῶμεν ἐν πίστει, ἰλεωρ ἡμῶν τῶτον ἀ-
πέργασαι·

Ἀπολυτίκιον. Ἡ Ἀ' μνάσθαι Ἰησοῦ, κρά-
ζει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κατόμερς τῆς Ὀκτωήχης.
Σ' τῶν Ἀ' γίων. ὁ καὶ τῷ τῷ Ἀ' γίῳ.

Ω, δὴ, α. ἡ' χ, β. Δεῖται λαοὶ ἀσωμεν.

Π Ὁ ὑφωτισμὸν, τῆς θείας χάριτος ἐν-
δοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξιμέρος, ὡς ἄλλην
Ἀ' γυῖον, ἥ' παθῶν τῇ ὁμίχλῃ, κα-
τέλιπεν ἐ βίῳ ἔχον ἑαρίον·

Π Εὐειφανὴς, Πάτορ ἐν βίῳ γερόμερος,
κτ' βαρβαρῶν ἔσθας, ἀπειρα ῥο-
παια, ἐ μορῶν ὁσίων, τὸ εἶδος ἥ' δαι-
μόνων κατεβραμῆται·

Α Σκητικῶς, τῷ δυσμερῇ συμπλεκόμε-
ρος, τῇ συμμαχίᾳ ὅσε, τῷ θείῳ Πρώ-
ματος, ἐταπείνωσας τῶτον, Σ' ῥίχης ἑρα-
μόθεν, εἰς αὐτὸν εἰληφας·

Μ Ὁ μὴ Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρη-
τον, σοὶ χωρητὸν γερόμερον, δι'
ἀγαθότητα, ἀπεκύνσας Κόρη. ὅν αἰτῆσαι
σωθῆναι τὸς ἀνυμνήτας σε·

Ε' τόπος καὶ τῆς Ἀ' γίας. ἡ ἁγία.
Χαίρων κροτῶσε Μάρτυς ἀσεβοφρόνως.

Ἰωσήφ. Ἡ' χος, ἐ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Χ Ἀρμονικῶς, ὅτι τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν,
τῆς ἀθληφόρος Μάρτυρος, Σ' ἐκβον-
σωμεν. ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, Χεῖρ ἐ Σω-
τῆρ οἰκτίρμων, σώζε τὸν Κόσμον σου·

Α Ἰγλή τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ εὐδοξος,
Κυριακὴ φιλανθρώπων, σκότος διε-
φυγε, πολυθῆς ἀπάτης, Σ' πᾶσιν ἰαμά-
των, φέγγος ἀπὸς ῥαφει·

Α Να Χεῖρ ὦ, τῷ ἀδατάτῳ ῥυμφίῳ σου,
ἀρεσθῆς θάνατον, ἐ πύρ ἐ βάσανα,
εἰς ὅθεν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀδατάτῃ δόξης ἡ-
ξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Α Ἰγλή Ἀ' γνή, τῷ τῷ θανάτῳ ἀνέγει-
ρας, ἀδατάτῃ προξέον, Χεῖρ ὅν
κυήσασα. ὅν ὁ ἁγὸς θάνατος, βελήσει ἐκ-
σία, ἰδὼν ἐβόμαξεν·

Ω, δὴ, γ. Σταυρώσω ἡμᾶς.

Α Ἰς σαῖς ἐπικαμψθεῖς Θεὸς δέησεν,
χεῖρσε, Προφῆτα δεσμῶν ἀφῆκε, Σ'
πορεύεσθαι ἀνδῶσε, πρὸς ἐπίπονον σκαμ-
μα τῆς ἀσκήσεως·

Ο Στύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τῷ ἔρημον,
Παμμακάρι διέρχεσθαι ἀδοκήσας, διὰ
εὐλῆσε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς
σου τῷ ἀγέῃ σου·

Θεοτοκίον.

Χ Ρυοῦ ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, ἐ εἰ-
μὸν τῷ μαρῶν ἐ θεῶν ὅρος, Σ' πα-
λάτιον τὸν πρότατον, τῷ Θεῷ Παρθεῖ
ὀνομαζομένη·

Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τῷ Θεῷ, Ἀ' γνή σου ἀφθόρον ὡ-
ραίαν, τῷ κάλλει Μάρτυς δεχθεῖσάν,
ἐαυτῷ ῥυμφίῳ προσήγαγεν, ἐραδὲς σου
δι' ἀκρα ἀγαθότητα·

Α καλλὴ τὰ ἐκτὸς καταμαράσας, τῷ
εὐδοῖ, ὑπέδειξας ἀμορφίαν, τῷ γι-
μώσκοντι τὰ κρύφια. διὰ τῷ τῷ Μάρτυς
ἐμνης ὡσαύτο·

Ω Σκλαδὸς ἰδὼς ὡραία τέθνηκας, ἐκ ῥί-
χης, Ἀ' γίας Παρθενομαρτύς, ἐ καρπὸς
ὡραῖος ὡς ἔγκας, τῷ ῥυμφίῳ τῷ ἀγύρῳ προ-
ξέμενός σοι·

Θεοτοκίον.

Ε Οφίαν τῷ Θεῷ τῷ ἐμπόσῳ, τεκῶσα,
Παρθένε τῷ σοφίᾳ ἡμε, τῆς κακίας ἐλ-
θῶσόν, μεστία σὲ μὴ Παραμώμηντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ε Τρέψον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἐξύλ-
μεκρῶσας τῷ ἀμαρτίᾳ, ἐ τὸν φοβόν
σου ἐμφύτῳ, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ἥ'
ὑμνήτων σε·

κα. ἡ' χ, δ. Ε' πεφαιμένη σήμερον.

Ω Κυρίῳ Ὁ' σι, ἀρεσθῆσας, διὰ θείῳ
πραξέων Σ' πολιτείας καθαρὰς, τῆς
κληροχίας ἡξίωσαι, ἥ' ἀσωμάτων Ὁμῶ
Παμμακάρισε·

Καὶ τῆς Ἀ' γίας. ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Α Τρέας εἰληπρότητι, κείνον ὡς εὐοσμον,
κοιλῶν δὲ λῶσας, Κυριακὴ τῷ Χε-
ρῷ, Μαρτύρων Παράφνη. λάμψον ἐφω-

τίωης, ἐπιγνώσεως Θείας, πλαγίης δυσω-
δεσάτης, ἀπελαύμεσα βλάβη. διὸ καὶ
ἐορτάζομεν Μαρτυρὴν πλὴν μνήμην σε.

Θεοτοκίον . Οἶμόν .

Η Στεῖρα τὴν ἑλπίσιν, προκατιδύσα
τὴν σὺν, ἐ σὼν ἀσπασμῶν φωνῇ,
ἐμψυθεῖσα ὡσπὶν, ἠπότε τῷ πράγματι, ἐμδο-
θεν ἐγνωκῆα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε, ἐ-
σκήρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ μητρὶ. διὸ
ἐπεὶ ὅτι γαστρίσιν Θεοῦ ἐγνω τὴν σάρκα σου.

Σταυροθετοκίον. Ο μοίον.

Εταυρώσε ὑψίστου, ὡς θεάσατο, ἡ Ἀ-
 γαπτος Μήτηρ, Λόγε Θεῶν μητρικῶς.
 Σπλυῖσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καιρὸν ἐξήμιον,
 τὸτο θαῦμα ἡμεῖς; πῶς ἡ ζωὴ ἦν ὅλων, ὁ-
 μιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶνται τὰς τεθνεῶτας
 δέλωμι ὡς εὐπλάγχθος.

Ω'δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε,

Ἐγκρατείας ἐμπροσθεν, θεῶν πρὸς ἀ-
καρτίας ἁμαρτίας, ἐδωμάτωρ φευ-
γος, Πατρὶ ἀπὸς ῥαψας.

Ως ψυχῆς σα τὰ ὄμματα, τῆς ἡρ' πα-
 θῶν, ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτήσας
 κόρας, Μάκαρ διλύοιξας ~

Εαυτοὺς ἡλωτρίωσας, ἡβ' κοσμικῶν,
 δορύβωμ Θεοφόρε, ἐ' ὑπὸρκοσμίς γα.
 λιώνς ἐτύχων. ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.

© EOTIMON

Πειρώγαμε Δέσποϊμα, ἡ τὸν Θεὸν,
ἀφράγως συλλαβῶσα, πειρασμῶν ἐ
σλίφειω παύτας λύβωσαι.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός

Πὶ βήματος Ἰσραὴλ, Κυριακὴ, ἀδίκως κερρομένη, ἐ Κερτῇ δικαίῳ σφαι-
τηρίζουσα :

Μ Ἐλὴ σῶματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμὸς,
 ἔαῖματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀ-
 σάκης ἐχθρὸς ἐβύθισας.

Ἐταπείρωτος ἔμελλας, Κυριακὴν, βα-
 σαφοὺς ὁμιλοῦσα, ἐπὶ τῷ ἐπιηρμένῳ ὁ-
 φωνῇ κατέβαλλε. (ΜΕΤΟΧΟΙΟΥ)

⑭ 最точное

Εἴσαι πάσης κακώσεως, τῇ δυσμενείᾳ
Παρθενὲ τῆς εἰδότας, ἀληθῶς Θεῷ σε
Μητόρᾳ Πανάγῃ.

Ω, δὲ, ἐ. ὅ τῷ φωτὶ χορηγός.

Χ Εἰραγωγῶντα σε, πρὸς τὰς ἐρήμους ἀ-
σεβῶς ἔχοντας, τὸν Ἡλίου, Πάτορ
τὸν Θεοβίτῳ, φαιρόμενον μυκτός, ἐ μ-
ταγωγῶντα τὰ θεῖά σε ὄσσε.

ΠΣ ἄλλοι Καρύνηλον, τὸ Μαλεῖ ὄρος
σοφὲ ἔχοντας, ὄψασιν, θείων ἀ-
πολαύων, ἐς θαυματουργίαν. χάρις παρα-
δοξως, Θωμᾷ κομιζόμενος. Στ.

¶ Ἡ ὑπὸ πληρωθῆσαί με, ταῖς προσβολαῖς
τῆ δυσμενῆς Α" ῥαυτε, ὡς συμπαθὲς,
ἴασαι καρδίαν, ἢ τὸν Θεῷ Σταυρῷ, σαρκί
προσηλωθεῖτα ἀρρήτως κινήσασα.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

¶ Ἡ καθαρά σου Ψυχὴ, μαὸν Θεὸ πα-
 μαλινῇ δέξασα, Κυριακὴ, μαὸς Ἰϋ-
 εἰδῶλῳ, ἡδ᾽ ἄφισας Χειρὸν, ὧστικαλεμέ-
 νη, τὸν σὲ διωκαμένοντα. *

Κυριακὴ ἐνδοξε, ἐν φοβερῷ, σεισμῷ τὸς
ἀθέους, κατέπληξας εἰς γλῶ, καταμεμώ-
κotas, ἐ βλέπειμ μὴ θείοντας.

Εὖ ὁ ἦν ὅλων Θεός, παρσσοποιεῖ ζώσιν
 φωρῇ ἀνῶθεν, πρὸς αἰκισμὸς, φῶρ
 ἦν ἀνῶθεν, γεμναίω λογισμῶν, ὅπως ἀ
 μαδῆσῃ, τῆς μίκτης τὸν γεφαιον.

Θεοτοκίον

Εἰς τὴν ἑσπέραν ἡ ἀρχὴ τῶν Προπατόρων τῆς
ἀραῖ τῆς ἑσπέρης, ἀπὸ τῆς σαρκὸς, Σμερὴ θε-
λημάτων, τὴν πάντα τὴν αὐτὴν, θελήματ
θεῶν, σαφῶς ἐκφράσαντα.

Ω δὲ, εἰ. Ἐν ἀβυσσῷ παυσάτω.

ΕΝ ὁρῶντο ἀνδρῶν κατῴκησας, καὶ ἡ
προσάχων ἐπομβεία σε Ὅσιε, ὕδα
ἐν ταύτῃ πλῆσιν, τὸν Δεσπότην πηγα
σαι ἡξίωσας :-

Βρααμ ὡσαύτῃ πάλαι ὁ δίκαιος, πῶς ἐρεγκαμένης σου τὸν ἀπεμάκρυνας, τῷ Θεῷ προσήγγισας, ἕως ἵνα γινῇ πρὸς αὐτὸν ἡ ἐξομολογία σου.

Ε Οραγῆς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, ἔμ
ταφῶν ἰαμάτων χαρίσματα, Πα
τὴρ Θεωῶ τοῖς χηρῶσιν, ἀναβλύζεις δι
μάμει τῷ Πρώματός. ΘΕΟΤΟΚΙΟΙ.

④ 807041071

Βελήσει τὸ παῖ ὄρυαζόμενος, μέρα
βελήσεις ἀπειρογάμου ὥκησας, τὸς
φθορὰ μοσήσαντας, ἀξιώμ ἀφθαρσίας
εὐπλάγυμος.

Τῆς Ἀγίας, ὁ πῶτος.

ΥΠΟΡΕΘΗΣ ΤΕΣ ὍΡΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ, ἐν τῇ
 πορ φύσιν ἀθλήσει Παράδοξοι. Ἐ τ
 τῶν Εὐαγγελισμάτων, τοῖς μεγίστοις σε π
 μοις κατέβρωσας.

Ε Ταλαγμοῖς ἦν αἱμάτων σου Παύσεμμε,
τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήραμας, ὧς
ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πῖσις προσίσσιν
ἀνέβλυσας.

Ε Πι βήματος θῆραν ἠδέσθην σου, σὲ πῶ
ἀδιαφθορὸν ἀμνάδα ἐδόξε, Κυρία σου
καὶ σέβας σοι, ὡς Χρὶς ὁ σεβομένη ἀπέ-
ρεμας. Θεοτοκίου.

Β Ασλέα κινήσασα Κύριον, οἷα πόρ Βα-
σίλισσα θεοχαρίτωτε, τὴν ἐπὶ σοὶ
προσρέχοντας, ὁρατῶν βασιλείας ἀξίωσον.
Ο' Εἰρμός.

Ε μ' ἀβύσσῳ πταισμάτων,
Κορτάκιον, η' χ, β. Τὰ ἀπὸ ζήτων.

Η Μάρτυς Χρὶς, ἡμᾶς συνεκαλέσα-
το, τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, τὴν θείαν ὡς
παλαίσματα, ἐγκωμίοις ἄσαι μὴ. φθω-
ρύνως αὐτὴ γὰρ πέφνηκε, ὡς ἀνδρεία τῷ
φρονήματι, κυρία μὸς τε ὡς πατρὶς ἀπρε-
πῶν. Ο' Οἶκος.

Π Ἦς ἦν εἰδώλων πλατύνει κρατύνει, ἀπὸ
πᾶσαν πῶ γῶ, ὡς περιπολύνει φι-
λόχρητοι, Μεδοντός τε δυσσεβῆς ὡς ἀπα-
θρῶπυ ὅπως παρὰ πάντας ἀνθρώπους,
προσεκινῶτο ἡ ἦν ἀδελφὴ μίαν ὡς δυσώ-
ρυμος αἵρεσις. τῇ τῆς γὰρ ἀδελφότητι φω-
ρῇ τὰ πλήθη ὑπᾶνκε, ὡς τὴν μὴ εἰκο-
τας τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλή-
σαι σφοδρόν τε ὡς δύσμορον. ἀλλ' ἡ Μάρ-
τυς Χρὶς, τὰς ἦν τυραννῶν ἀδελφὰς προ-
σαγάγετε καὶ ἀπειλὰς καταπύσασα, ὡς
Χρὶς ὁ τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τῆς γαδὶς κηρύ-
ξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν
ῶφθην ἀληθῶς, Κυρία μὸς τε ὡς πατρὶς
ἀπρεπῶν.

Τὴν αὐτῇ Μιῶν, ζ'. Τῶ Ο' σὺ Πατρὸς ἡ-
μῶν Ὡμᾶ τῇ ἐν τῷ Μαλαίῳ.

α. Ζωὴν ἐκλιπῶν ὡς Ὡμᾶς μετρεμένη;

Ζωὴν ἐφεῦρεν ὅπως ὡς μετρεμένη.

Ε βδομάτῃ Ὡμαῖ θάνατος μέγας ἐμφρο-
μα εἶλε.

Ο Τὸς ἐν περιφάνει ὡς περιβλέπτῳ ὡς
εὐρατιωτικῶ βίῳ πρότορον ἐνδιαπρέ-
ψας, καὶ πολλὰ ὡς μέγιστα καὶ βαρβάρων
ἐνίσας φρόναια, ὡς ὅσον τὸν Χρὶς ὁ πο-
θῆσας, ὡς ἅπαντα ὡς ὅσον λογισάμενος,
τὸν ζυγὸν Κυρίῳ ὑπέδου τὸν ἐλαφρότα-
τον. τοσούτον δὲ τῷ φθονεπόῳ τῆς ἀρετῆς

τὴν πολλὰς ὑπόδηλασεν, ὡς εὖλος πυρὸς
ἐν τῷ προσάχεσθαι τοῖς πέλας, ὡς τῶν
τοῖς ἀδοκιμωτάτοις διαδείκνυσθαι. ὅθεν
δαίμονας ὡς ἀνθρώπων ἀποδιώξας, ὡς τυ-
φλὰς ὁματώσας, ὡς χολὰς ἀγορῶσας,
ὡς πηγῶν ὕδατος προσάχμενος, ἀνὰ βλύ-
σαι ποιήσας, ὡς χολὰς ἀγορῶσας, ὡς ἐ-
τόρα θάνατα κατόργασάμενος, ἀνέ-
παύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, ἦν Ἀγίῳ Μαρτύρῳ
Πόρεθρῳ, ὡς ἦν αὐτῷ, Λακκιῶν,
Πομπηῖν, Ἡσυχίῳ, Παπῖν, Σατορ-
μῖν, ὡς Γερμανῖν.

Ο Τὸι ὑπὲρ Χρὶς Ἰταλίας, διὰ δὲ
τὸν ὡς Τραϊανῶν γεγονότα διωγμὸν,
ἐν τῷ Δυρράχιῳ ἐρχομαι. ἐν ὧ τὸν Ἀ-
γίου Ἀγίου τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ Σταυρῷ
κρεμάμενον ἰδοῦν, καὶ τὸν μακαρί-
σμενον, συλλαμβανόμενον ὡς ἦν ταξι-
τῶν. ὡς χριστιανὸς ἑαυτὸς ἀνακηρύξασθαι,
προσάξει τῷ Ἀρτυπάτου Ἀγροικολάου,
ἐν τῷ τῷ Ἀδελφῷ πελάγει ἐρρίφθην. καὶ
οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου εὐφρανόμενον ἐκομί-
σατο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δη, ζ. Εἰκόμος Χρυσῆς.

Π Τφλοῖς τὸ ὄρα, καὶ χολοῖς Πάτερ
Ὡμᾶ πῶ ἀνδρομίαν, ἐποχλημενίαις,
ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀδελφῶν πῶ ἱασην,
ἐπιχορηγῶν ἐν δυνάμει, τῷ Χρὶς ὡς ἀμε-
κραυγάζει. ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πα-
τὴρ ἡμῶν.

Π Σύχως πῶ σῶν, διετέλεσας ζωὴν
Πάτερ Παμμάκαρ, ἀκτινομοσύνη,
λαμπρινόμηνος, ὡς ἐγκρατεῖα κοσμήμε-
νος, μέλπων καταπύξει καρδίας, τῷ Δε-
σπότη Παμόλβιε. ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ
ἦν Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Π Ἀρθεῖ Σεμνὴ, ἀπειρόγαμε Ἀγνή
ἀλογημένη, καταπιπτόμενῳ ἐπα-
μόρθωσις, ἀμαρτανόμῳ ἡ λύτρωσις. σῶσόν
με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ ὡς κραυγάζ-
οντα, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πατέ-
ρ ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ο' αὐτός.

Ο Νῆς σε φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεὸς λελαμ-
πυσμένος, μέσον καμίν, ὡς ἀμέμνης σε,

φλογίζομενης βοὸς ὡς αἰὲς ὡς ἡμεῖς, μελωδῶσα τῷ Κτίστῃ σου. ὁ
λογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πατόρῳ ἡμῶν.

Φ Λογίζει τὸς ῥέας, μεαμίας δὲ ἀμῶς τὸ πρὶν
ἢ καμίνος, δὲ τὴν Μαρτυρά, ἀχομεν
ῥῶ, μέσου ἀκλόμητος ἴστατο, δρόσου θεϊκῶ
δεχομεν, ἐν αἰμέσει κραυγάζουσα. ὁ λο
γητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πατόρῳ ἡμῶν.

Π Ὁμφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχ
θρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομαρτυς,
ἐθαράτωσας, κληρονομήσαι ποθήσασα, τὴν
διαωρίζουσα δόξαν, Κυριακὴ ἐκ κραυγάζου
σα. ὁ λογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πατόρῳ ἡ
μῶν.

Θεοτοκίῳ.

Μόμος Θεὸς, μόλις εὗρε καθαράν τὴν
σὺν γὰρ ὅρα, ἐσωματῆται, ἐμωρίζεται,
ἀνθρώπος σώζων τὸν ἀνθρώπον. ὅθεν ὡς
καλῶς σε αἰτίαν, ἐπιγαμῶν φάλλομεν.
ὁ λογητὸς εἰς ὁ Θεὸς σαρκὶ κυήσασα.

Ω δὲ, 4. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρὸς.

Π Ἀθὴν δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας
χαλιῶ καθυποτάξας, τοῖς αὐλοῖς
Ἀγγέλοις, ἔξωμοιῶν βοῶν. ὑμνεῖτε,
τὰ ὄργανα τὸν Κύριον, ἐν ὑπόφυστε εἰς.

Οὐ τῆς θεοβίτης Ἡλίας, ἀνιχνύων ἱε
ρὸν Παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὅρος
ἀνῆλθόν, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, μηδεὶα
τοῦ μοῦ καθαιρόμενος, μέλπων ὁ λογι
τε Χεῖρ οὐ εἰς τῆς αἰῶνας.

Ωσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκῶσα, τὴν ψυχὴν με τα
κεῖσιν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῶ, Πα
ρθεμέ, Θεοτόκε πότισον. ἵμασε δοξάζω,
εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγίας, ὁ αὐτός.

Η Τμήν Χεῖρ παρθερικαῖς, καλλο
μαῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐμω
ρίζου διόσε, ἐπερασίῳ αὐτὸς, θαλά
μῳ, ἀξίως ἡξίωσεν, ἀνυμολογῶσα,
αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Σ Δαμνὴλ μέσου θηρῶν, ἐμβλήθης
τὸν Χεῖρ οὐ δοξολογῶσα, ἐ τὴν τέ
των Παρθεμέ, θηριωδία σαφῶς, τῷ θεῷ,
μετέβαλόν Πράματι. ὅθεν σε τιμῶμεν,
εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Ε ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγῇ, διὰ πόθον
τῆς ἀμνῆς Θεῷ ἐ Λόγῳ, ἀγομεν οἰκ
τείας, ὡς συμπαθὲς φωτεινῆς, ἐκπέμπει,

τὸν πρὸ τῆς τομῆς τῆς ξίφους.

Τ πόρσιος Θεὸς, ὡς ὡς καὶ ἡμᾶς ἐκ
σῆς Παρθεμέ, ἐ ὡς ὡς βρέφος, ὁ πρὸ
αἰῶνῳ Πατρί, ἐ θεῷ, σὺν παρχῶν Πρά
ματι. ὅθεν ὡς αὐτὸς σε, δοξαζομεν Μνητόρα.

Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρὸς.

Ω δὲ, 8. Τὸν ἐκ Θεῷ Θεῷ Λόγον.

Π Νάματι Πατόρ πτωχάσας, ἔρα
μῶν βασιλείῳ, ἀπείληφας σὺν πᾶ
σιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀρρήτης πληρέμενος,
ἐ ἦν πόμῳ ἀξίως, δεχόμενος, Ὁμῶ
τας ἀμοιβᾶς. διὰ τὸ τό σε πίσει, ἐ πόθῳ
μακαρίζομεν.

Τὼν λειψάνῳ σε θῆκη, τοῖς πῖσι ὡς
προσῆσι, πηγαῖς ἰαμάτων ποτα
μῆς, πάθῃ ψυχῶν κατακλύζοντας, Σ
σωμάτων ὀδυνᾶς, ἔξαίρουσας μακάριε Ὁ
μῶ, πρεσβύτα ἦν ἐν πίσει, ἀεὶ μακα
ρίζοντῶν σε.

Ε Τραγελάζων Ὁσίῳ, φαιωτάταις ἀγέ
λαις, ἐ φέγγει ἀπεσπῶν μοντῶς, Πατόρ
Ὁμῶ ἀνγαζόμενος, τὸς τὴν θεῖαν σε μνη
μῶν, τελῶντας φωταγώγησον πῖσι ὡς, ἐ
τυχῆν σωτηρίας πρεσβείας σε ἀξίωσον.

Θεοτοκίῳ.

Υ Πόρας ῥάπτουσα πᾶσι, ἦν θαυμάτων τῆ
αἵ γλῆ, ἦν σὼν θεοχαρίτωτε Ἀγνή, τὴν
ἦν παθῶν καὶ ἦν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὁμίχλῳ, Σ φῶς τῆς ἀφροσύνης μοντῶς
ἐφαπτοῖς, τοῖς Μνητόρα Θεῷ σε μεγαλύ
νουν.

Ο' αὐτὸς, τῆς Ἀγίας.

Σ χυρωτάτη Παρθεμέ, πρὸς Θεὸν πεποι
θήσει, θηριῶν τὰς ὁρμας ἐ τῆς πυρὸς, ἐ ἦν
βασάνῳ τῆς σώματος, τὸ ἐπίπομον Μάρ
τυς, ἔξέκλινας γερμαῖῳ λογισμῶ. διὰ τῆ
τό σε πίσει, ἐ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ραιοτάτῳ μνμφίῳ, ὡραιότατον καλ
λος, τῆς σῆς διδύρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν
παρθεμία ἀκήρατον, διετηρήσας Μάρτυς. ἐ
τέτῳ ἦν μελῶν, τῆς αἰκισμῆς, ὡς ὁ προῖ
κα προσῆξας, Κυριακὴ Παμδύφημε.

Οὐ τὸ πολυάθλον σῶμα, ὡς γῆς τεθαμ
μνῶν, ἰάσεωρ πηγαῖς ποταμῆς, τοῖς ἀ
σεβῶς προσηλάξου, ἐ παθῶν ἀπελαύ
νεις, τὸν ῥύπον Σ βυθίζει ποιητῆς, τῶν
δαιμόνων ἐφῶδες, Κυριακὴ Θεοῦ μφε.

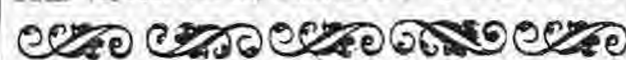
Η Παράγιά σου μνήμη, ὡς ὁ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀμέτελες ἡμῖν Κυριακή, μέφῃ πα-
θῶν ἀπελευθέρωσα, ἐ φωτίζουσα πάντας, τὸς
πίσκει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας
Παρθένε, ἐ πόθῳ μακαρίζοντας. *Ἑ.*

Φωτισμένης λαμπρῶς, τῇ ἐκ σὲ σαρ-
κωθέντος, Παρθένε Παράγιά ὑπὸ ῥομῶν,
οἱ Θεοτόκοι εἰδοὶ σε, φωτίζομεθα πίσκει,
Σκότους ἐκλυθόμεθα παθῶν, Σ παμ-
τοῖων κινδύνων ἐ πάσης περιστάσεως.

Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, ἐ ἀπὸ λυσις.

*Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, ἡ Τῇ Ἀγίῃ ἐνδόξῃ Με-
γαλομάρτυρος Προκοπίου. Ἐσπῶρας εἰς
τὴν Κυρίαν ἐκείραξα, ἰσῶμεν ἡ. ἡ. καὶ
ἐκείραξα, ἡ. προσόμοια. ἡ. ἡ. ἡ.*

Τῶν ἑραρίων ταγματῶν.

Τῷ φωτισμένῳ ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας
Μνήρος, ὑπὸ Θεοῦ πασιδῶν, ἑραρίων
τῷ κλησῶν, ἔχες καὶ Παῦλον. ὅθεν μαθῶν,
τὰ ἐκείραξα πᾶσι Χειρῶν, Κήρυξ αὐτῇ ἀν-
δείχθης καὶ ζήλωτις, ἀληθῶς Μάρτυς
Προκοπίε. *Ο' μοῖον.*

Φωτισμένης παρτάχῃ, καθωπλισμένος
σοφῇ, μικροποιῶ ῥοπαίῳ, τῇ Χειρῶν τῷ
σημείῳ, Προκοπίε Θεοφῶν, θράση ἐχ-
θρῶν, δυσμενῶν ἔξῃ φασίας. καὶ ἡ ἐ-
δῶλῳ τὰ ἑοῦσα καθελῶν, μέλεις αἵμα-
τος ἐν ἡλῃσας. *Ο' μοῖον.*

Στὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺ ταῖς πι-
σταῖς γυναιξὶ, τῷ ἑραρίῳ Μάρτυς,
Βασιλεῖ ἐ Δεσπότη, προσήγαγες Κυρίῳ,
ἔτω ἐ μῶν, τὸς τελούντας τῷ μνήμῳ σου,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χει-
ρῶν, ὡς Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἐ τῶρα ἡ. προσόμοια. ἡ. ἡ. ἡ.

Ἐ δακας σημείωσιν.

Στὸν ἀπατέταλκας, ἐκ τῆς ἐώας πα-
λυφωτον, καταναγάζων Προκοπίε,
τῇ κόσμῳ τὰ πόρτα, ταῖς θεοσημαῖς,
ἐ τῇ καρτερίᾳ, ἡ ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς,
ἐ ταῖς ἡ ἀθλῶν μεγίσταις λάμψεις. διό
σε τῷ παμῶντον, Σ φωτοφόρον παμ-
γυνῶν, ἐορτάζομεν σήμερον, Ἀθλοφόρε
Προκοπίε.

Εὐμας Προκοπίε, καταξέομεν ἐνδο-
ξε, ἐ πνεὶ διαπαρώμεν, εἰρκταῖς
συγκλειόμεν, ὁμιλοῦν παρτοῖαις, ιδέαις
βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῇ, τῷ
Βασιλεῖ σου προεξέτισε, Παμμάκαρ τῷ
ἑραρίῳ, ἐ ἡ χορδαῖς γυνόμενος, Ἀθλο-
φόρε πολυάθλε, ἡ Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Ο' μοῖον.

Αἷον προσερῶντας, τῷ Ποιῆτῃ δια-
πίστεως, ἰδῶς ἐραθλῆσαντα, Θεο-
φῶν Προκοπίε, μεθ' ὧν ἡ Μαρτύρων,
χοροῖς ἡεθμῆτης, καταβαλὼν τὸν δυσμε-
νῇ, ἀνδρείοφρόνως ἀξιοθαύμασε. διό σε
μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτῳ ἀντήτητον,
ὡς γυναικῶν ἀδάμαρτα, ὡς τῆς πίστεως
πρόμαχον.

Δόξα, ἡ. ἡ. ἡ. β.

Εἰλαμψὲ σήμερον ἡ ἐνδόξος μνήμη σου
Προκοπίε πολυάθλε, συγκαλῶσα ἡ-
μας τὸς φιλεόρτες, πρὸς ἀφῆμαίαν ἐ δόξαν
Χειρῶν τῇ Θεῷ ἡμῶν. ὅθεν Σ προσρέχου-
τῶν, ἐ τῇ σοφῇ ἡ λειψάνῳ σου, ἡ μάτῳ
χαρίσματα λαμβάνομεν, ἐ τὸν σὲ γεφα-
μῶσαντα Σωτῆρα Χειρῶν, ἀνυμνῶμεν
εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύτως δοξάζοντες.

Καὶ μῶν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀλ.

Σταυροῦ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστῇ.

Εν ἑσῶ τῷ ζῶν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Πα-
ράμαχος, Θεοτόκος, κρεμαμένῳ
μνήμῳ, ὡδύρετο βοῶσα. ἡ με ἐ Θεῷ με,
σῶσον τὸς πόθῳ ἀνυμνῶντας σε.

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. προσόμοια. ἡ. ἡ. ἡ.

Ὡς γυναικῶν ἐν Μαρτυρίᾳ.

Ο γυναικῶν ἡ κλησίς σου, ὡς τῇ Κήρυκος
γέγονε, ἡ ἐδῶν Προκοπίε παμα-
οίδιμε. ἐ φωτίζεις τῷ διαφῶν, τὸ σκό-
τος κατέλιπες, ἡ ἐδῶν καὶ φῶς ἡ,
ἡ πῖσῳ ἐχρημάτισας, θείαις λάμψεις,
ἡ σε πῖσῳ ἀγῶνι, καταναγάζων,
τὰ πληρώματα τῇ Κόσμῳ, κλέος Μαρ-
τύρων ἐ καύχημα.

ἡ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Εκ κρατεῖα τὸ πρόδρομον, τῆς σαρκὸς τὰ κι-
νηματα, χαλινώσας ὑς ὁρον πρὸς τῷ ἡ
θλῶν, ἀνδρείοφρόνως ἐχώρησας, Παμμάκαρ
Προκοπίε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῇ διωά-
μει τῇ Πράματος. ὅθεν ἀπασαν, ὑπο-

μείρας ιδέαν, ἥν βασιάνω, ρεφνηφόρος
πρὸς τὰς αἰῶν, χοροφασίας ἀνέδραμόν.

5. Τοῖς ἀνίοις τοῖς ἐν τῇ νῇ.

Τραπυγὸς ὡς ἀήτητος, τῷ Σταυρῷ
ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τῆ αἵματος
πᾶσαν διώαμι, ἥν ἐμαρτίων ἐβύδισας,
ἐ ὁμβρὸς ἀνέβλησας, ἰαμάτων δαφιλῶς, ἐκ
πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαγε, τῷ Σωτῆρος ἐ
παύτας, καταρδῶν, τὴς φλογμῷ ἥν πα-
θνήματων, συνεχόμενος Θεόπρωτε.

Δόξα, ἡ Χ, πῃ.

Προκόπιε χαροφυλάκος.

Αἰς μυσικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπὸρ-
φώτε Τρεῖδος, καταυαζόμενος,
Μάρτυς Προκόπιε γυναιόφρων, θέσει Θεὸς
χρηματίζεις, θεῖμος ἐν μεθέξει. ὅθεν
τὴς πίσει τελουῦτάς σε, τὴν φωσφόρον
ἐορτῇ, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, πε-
ρὶσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καί μιν. Θεοτοκίου.

Ω τὴν παραδόξην θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα. χαῖρε αὐ-
γὴ μυσικὴ, ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσαξάσα,
τὸν λαμπρὸν ἐ ἀδυτον, ἐ ἀνέσπδρον ἡλι-
ον. χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα,
ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ Βασιλεῖ τῷ παντός.
χαῖρε Παράκλητε. χαῖρε φυλακτῆριον,
παύτων πεισῶν, ἥν προσκαλεσμένω σε,
ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Σταυροθεοτοκίου, Ὁμοίον.

Ι' τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὄφ-
θαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ σινέ-
χων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνῆρησαι, ἐ
θαματῶσαι, ὃ πᾶσι μένων ζωνῶν, ἡ Θεοτό-
κος, κλαίονσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακον, ἐν
Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ζῆ αὐτῆς, ἀρρή-
τως ἐκλάμψαντα, Θεὸν ἐ ἀνθρώπου.

Α' πολυτίκιον.

Ο' Μάρτυς σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῇ.
Βίος τῶν ὁρῶν μετ' τὴν σιμῆναις ἁλῶ. καὶ
ὀκτωήχης, ἐ ἀμαρτωσὶς εἰς τὸ μαρτύριον
τῇ Ἀγίᾳ. οἱ καμοῖς τῆς ὀκτωήχης, S
τῇ Ἀγίᾳ εἰς ε'.

Ω δὴ, α. ἡ Χ, δ'. Θαλάσσης τὸ ὄνυσσόν.

Π' Λυσίας, μαρμαρυγαῖς τῇ Πράμα-
τος, περιχέομενος, τὴς τὴν φωσ-
φόρον ταύτῃ καὶ σεαυτῇ, ἐορτῇ σου
γυραίρομας, παθῶν ἀχλὺς λύρωσαι,

καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Κλῆσις, ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγομεν,
ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' ἔραμόθεν Παῦ-
λον ὡς τὸ πρῶν, ὁ Χεῖς ὁς ἐσαυλώσει,
παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παραληθῶς σε
ὀργαζόμενος.

Τρατείας τῆς ἐπικήρης Παύσοφει, τὴν
αἰωμίζεσσαν, ὡς ρουεχῆς ἡλλάξω S
Σητῇ, βασιλέως ἀθάνατον, ἐ βασιλείᾳ
ἀφθόρου, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίου.

Οὐ φύσει, Δημιουργὸν ἐκύνσας, ἡμᾶς
θεώσαστα, τῇ ὑπὸρ μου ἐρώσει ἀληθῶς,
Θετόκε Παύμμητε. ὅν ἐκτεμῶς ἰκέταί σε,
φωταγωγῆσαι τὴς ὑμνοῦτάς σε.

Ω δὴ, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἡ τὴν ὄν.

Ταυρῇ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χεῖς σοὶ
ὄψαται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν
πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασι, S σὲ πρὸς τὴν
ἀθλήσιν προσεκαλέμενος.

Αὐτὸν ἐ ἡλῶ, ἀνέγειρας σαυτὸν θεῖον
Πράματος, ζῆλος πρῶτον θεῖον, μαρ-
τὴς Προκόπιε.

Τραπεβάλα, δόρματῆρος χιτῶνας τῷ
ξέεσθαι. ἀφθαρσίας δὲ ῥολῶν, περιε-
βάλας Προκόπιε, ἐ τὸν πολυμήχανον Μάρ-
τυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίου.

Τ' σαί με πάσης, προσβολῆς ἐμαρτίας
τῇ ὄφει, Μνησπαρθεμε Ἀγνή, ἐ
τὴν καρδίαν με φώτισον, πίσει σε δοξαζο-
τος τὴν Παμαμῶμητον.

Ο' Εἰρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, S δινώμεν.

κα. ἡ Χ. α. Τῷ ταφου σου Σωτῆρ.

Οὐ Παῦλον ὡς τὸ πρῶν, ὁ Χεῖς ὁς ἐρα-
μόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς
τὴν πίσει, τὸ κάλλος τὸ ἐμδεον, προειδῶς
τῆς καρδίας σε. ὅθεν ἡθλήσας, ἀνδρειοτάτως
κηρύττων, τὰ παθήματα, ἐ τὴν αὐτῇ πρὸς
ἀνθρώπους, Παμμακάρε ἐπέλασιν.

Θεοτοκίου. Ὁμοίον.

Α' πῖς χειρισμῶν, Παραγία Παρθέμε.
ὅν ἔτεκε Θεὸν, ὑπὸρ μου τε ἐ λόγον,
ἅπαντας ἰκέταί σε, σὴν ταῖς αἰῶν δινώμεσι,
δουῶν ἀφῆσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, S
διόρθωσιν, βίος τοῖς πίσει S πόθῳ, αἰ-
σε δοξαζῶσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ο' μοιρ.

Η Α'σπίλος Α'μας, τὸν Α'μὸν καὶ Ποιμένα, κρεμᾶμνον μεκρὸν, ὧπ' ξύλου ὠρώσα, θρῶν' ἔφ' ἔγγετο, μηρικῶς ἀλαλαζσα. πῶς ἐρέγκωσ, τὴν ὑπὲρ λόγον ἡμέμ, συγκατάβαση, καὶ τὰ ἔκδοσι παθῇ, Θεὲ ὑπόραγαθε.

Ω' δὴ, δ'. Ε'παρθεμτα σε ἰδῶσα.

Ε' Παιρόμνον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραμον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατερράξας. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε' Πιφαίμεται φρενὰ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ λυθρῶτης Προκόπτε, θάρσος ἐμπιπλῶσε, ἐκλήσιν κατὰ ἄλλοι χαρίτων ἀνάπλεων, σὲ τῆς προκοπῆς παρεχόμενος.

Ω' τῇ χάριτι τῇ θεῇ λελαμπρυσμένῳ, σὲ κατιδούτῳ πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπίστιας ζοφῶ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπιράσει κομίζονται.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυσμένῳ τῷ ὑπρὸ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μεταβολῆς ὁρῶν με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινι ἡγέειρον, πρεσβεία Σωτὴρ με, μόνη τὸν Σωτῆρα κίνησας.

Ω' δὴ, ε'. Α'σεβῆς ἐκ ὀφθαλμοῦ.

Ω' φωτὶ ἡμῶν λόγων σου, εὐχαρίστησον Θεοπειθῇ, προσεπλήρωσας τῷ Χριστῷ, μαρτυρεῖς αἵματι, κληρονομήσαντα, μὲν σὲ Προκόπτε, βασιλείᾳ τὴν ἀσάλατῃ.

Ης συγκλήτῃ ὠφθῆσας, τῆς αἰῶν κοιμητοί, γυναικῶν αἱ συγκλητικαί, γεμεῖς περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, ἐθαμνῇ ἐλόμεναι, ὑπὲρ σὲ Λόγε ἀθάνατε.

Ω' πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχῇ, φλεγομένης ἐσφειδῶς, ξεομένη σώματος, περὶ φρόνησας, αἱ τὴν σὴν ποθέσασαι, βασιλείᾳ Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Υλαβῶσα τέτοκας, Θεὸν Ε'μμαρῆλ, εἰς ἀνάπλασιν ἡμῶν βροτῶν, Παραγία Α'χραπτε, σαρκα γερούμνον. ὅρ' αἱ ἰκέταί, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω' δὴ, ς'. Οὐσα σοι, μὲν φωρῆς.

Ε' ῥεῖσ, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελίστα ἡ ἐπικρίας, ἀθείας

ὅπως ἀπελυθῆτο, ὡς πεθεῖς σοι, τὴς προερχομένης Μάρτυς Προκόπτε.

Ητόρα, τὴν ἀσεβείαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυοσεβείας ἡγέρεις, σὲ τὴν κτ' σαρκα σεμνὴν Μητόρα. ἐπὶ προσαγείς, ἐραμίῳ Πατρὶ δι' ἀδελφείας.

Ας ὀφθαλμοῦ ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραμος, τῇ λογισμῶν τὸν τόμον, Μάρτυς ἐκ ἐσάλωσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τῇ τὰ πάθῃ σαρκὶ ὑπομένειν.

Θεοτοκίον.

Τίον, ἡμῶν Α'γίῳ ἀρρήτως ἐκύνσας, τὴν πόρτῃ Παρθενῇ, τὴς πίστες αἱ ἀγιάζοντα, ἐκ Μαρτύρων, τὴς χορῆς τοῖς Α'γγέλοις σιναῶντο.

Ο' Εἰρμός.

Οὐσα σοι, μὲν φωρῆς.

Κοιτάκιον. ἡχ', β'. Τὰ αἰῶν ζῆτων.

Ω' ζήλῳ Χριστῷ, τῷ θείῳ πυρπολῆς, ἐκ τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρενῶν, ἡμῶν ἐκθρῶν τὸ φρύαγμα, Στὰ θράση κατέβαλῳ Προκόπτε, καὶ τὴν σεπτῇ ἐκκλησίᾳ ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων ἐκ φωτίζων ἡμᾶς.

Ο' Οἶκος.

Ετόμα σιωπῆς μοι παράχου ὁ προάρχων Λόγος, βελομένη ὑμῶν τὸν σὸν ὀπλίτῳ Προκόπιον. ἔχεις γὰρ πλεονεξίας τῆς ἀσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστῷ πελάγει ἡμῶν σὴν κοιμῶν. ἡμα καὶ γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθάρωμαι, τοῦ ροῦ δὲ πάσαν κηλὶδα ἀποσμήξας, μαὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γερόμνος, ἐπαξία μελῶ τῷ Μαρτυρῇ.

Τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς τῷ αὐτῷ Μῶνι, ἡ τῇ Α'γίῳ Μεγαλομάρτυρος Προκοπίῳ.

ἡ. Ε' οἶκε Προκόπιος αὐχρῆς κλίμων, Λέγειν κοπέτω, τῇ πλατῇ ἐκ θυῶ. Ο' γδοάτη Προκοπίῳ ἀρνήθου κρατα κόρσας.

Ο ὅς τῃ Κυρίῳ Μάρτυς, κτ' τὴς χροῦς ὡς Διοκλητιανῷ. παρὸς μὲν ἀσεβῆς ἐκ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τῷ ῥομα Χριστοφόρῳ, μῆρος δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἶδωλα θρησκείας, τῆς Αἰλίου πολέως γεμῖνμα. ὅρ' ἡ μήτηρ μὲν τὴν τῇ πατρὸς τελῶ τῇ,

πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγῶσα, Δέκα τῆς
Ἀλεξανδρείῃ πεποίνκω . ὃς ἔμπολας
παρὰ τῷ Βασιλεῶς δεξιὰ μὲν, τὴν χει-
ριστὴν τιμωρῶσαι, καὶ ὁδὸν τῆς πρὸς Ἀ-
λεξανδρείαν ἀφ' αὐτοῦ, ἑξαίφνης καὶ τὴν
ὁδὸν ἀσραπῶν ἐβρομῶν γεγομενῶν, φω-
ρῆς ἡκαστεν ἑραπόδον, καλῶσθε αὐτὸν
ἕξ ὁρόματος, μεσσίαν . τὸτο γὰρ αὐτῷ τὸ
πρότερον ὄνομα . Ὡς τὴν πορείαν ὁνειδίζου-
σης, ὁ θάνατον ἀπειλῶν, ὅτι θεομα-
χῶν πορεύεται καὶ ἥβη χειριστῶν . τῷ
δὲ Ἀγίῳ σαφές ἐστιν ἐμφανισθῆναι τὸν
λαλοῦντα παρακαλεσάμενος, ὡφθῆναι αὐτῷ
Σταυρὸς ἐν εἶδει κρυφαῖα, καὶ φωνὴ λέ-
γουσα . ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξ αὐρωμένος υἱὸς τοῦ Θεοῦ .
καὶ λοιπὸν ἀπαῖ τοῦ τῆς οἰκονομίας μυστή-
ριον μνηθεῖς, ἕως ῥέφας ἐν Σκυθοπό-
λει, ἐπέρεψε γεμεῖν καὶ τὸν δεχθέν-
τα τύπον αὐτῷ Σταυροῦ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀρ-
γύρου συγκείμενον . ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα
καὶ ἥβη Σαρακηνῶν μέγιστον ἑκόντας ῥο-
παιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώ-
λοις ἀχαιεργεῖς προσμεγαλὴν προε-
ρέπετο, καὶ ὡς τιμὴ ἐπετίσκει, δῆλος
ὢν, αὐτίκα τῷτον ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς
χειριστὸν πρὸς τὸν Βασιλέα . ὁ δὲ, Οὐλ-
κίῳ τῷ τῆς Καισαρείας ἡγεμόνι, ἐπέρε-
ψε τὴν καὶ τῷ Ἀγίῳ ἑξέτασιν . ὅφ' ὃ τύ-
πεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμοτηρίῳ δί-
δοται, δοξὰς ἡμιθαῖος εἶναι . τῇ δὲ τῷ
Κυρίῳ ἐπιστάσι, τῶν δεσμῶν ἐλύθη,
καὶ Προκόπιος ἐκλήθη . εἴτα ἄγεται ἐν
τῷ ἥβῃ εἰδῶλῳ μαῶ . καὶ διὰ προσδύ-
χης, τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα καταβαλὼν, τὴν
εἰσπραττώσας τῶν δύο μεμόνων, σὺν τοῖς
αὐτῶν Τριβυνοῖς, Νικηστράτῳ ἐκ Ἀμτιό-
χω, καὶ δώδεκα γυναῖκας συγκλητικὰς,
ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς
Χειρὸν ἐπιστάται πίσι . ὧν οἱ μὲν,
τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν . αἱ δὲ, ἀ-
φειδῶς αἰκίζονται, καὶ τὴν μαρτύριον ἐκκό-
πονται, καὶ πυρῶν θείας σφαίραις
τὰς μαχαλάς διαπείρονται, καὶ ξίφει
τὰς κεφαλὰς ἐκκόπονται . μετὰ ταῦ-
τα, ἕως Φλαβιανῆς ἡγεμόνος, εἰς ἑξέ-
τασιν ὁ Ἀγίος καθίσταται . ὃς Ἀρχε-
λάῳ τιμὴ ξίφει πλήξαι αὐτὸν, καὶ τῆς
γαστρὸς κελύσας, ὁ εἰς τὸτο προπνῆ-

σας, καὶ γλῶσσαν μεκρὸς ἔκτετο . εἴτα τείρε-
ται ὁ Ἀγίος ἐξέεται, Ὡς ἐπ' ἀνθρακίᾳ
ἀπλωθεὶς καταφλέγεται, ἐξ ὅθεν ἐπαμ-
τλέται ταῖς καύσεσι, καὶ τῇ χειρὶ πῦρ
καὶ λιβασιῶν δεξιὰ μὲν, ἀκίμητον τὴν
χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσε-
βέσι σκορπίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώ-
λοις προσαγαγεῖν . Ὡς πᾶσι τέτοις ἀμαρ-
τηθεῖς, ἑξέεται, καὶ τὰς χεῖρας προσδέ-
εται, καὶ εἰς κλίβατον ἐκπυρῶντα
μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τῷ Χειρὶ
σφραγίδι τῷτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξί-
φους ἀπόφασιν δέχεται . καὶ τμηθεὶς
τὸν αὐχένα, γεφηνφόρος εἰς ἑρμῆς ἀμ-
ήλυθε .

Ταῖς αὐτῇ ἁγίαις πρεσβείαις .

Ω, δὴ, ἔ . Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖος .

Β Ἀρεὶ μολύβδῳ, τὸν σὸν αὐχένα σὺν βί-
βλῳ, Μάρτυς ἐκ ἡδονῆς φέρειν γὰρ
τὸν ζυγόν, ἐπαυχεῖοι ἐπόθῃσας, τὸν
ἐλαφρότατον, τῷ δὲ οἴκτῳ ἡμῶν ὁμι-
λήσας .

Χ Ἀρεὶ ἕξ ὕψους, ἥβῃ ἰαμάτων κομμά-
μιος, μόσχας ἀπελαύρεις, Μάρτυς ἐκ πο-
μῆρᾳ, ἐκβῶν διώκεις πρῶματα . ἀλογητὸς
κρῶν γὰρ εἰ ὁ Θεὸς με ἐκ Κύριος .

Π Ἀς μίφεται δὲ, τῶν δυσμῶν πληγὰς
δεχόμενος, Μάκαρ' ὅς πυρὶ φλεγό-
μιος, καρτὸρῶς τὴν ἀσέβειαν κατέφλε-
ξας, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς με κρῶν γὰρ εἰ
Κύριος .

Θεοτοκίῳ .

Κ Ὁρῶς ἀφθόρῳ, ὑπόρφυως ἀποτίκ-
τεται, Λόγος, ὁ τῷ λόγῳ πάντα
δημιργῶν, ἀλογίας θείων ῥύσασθαι, τῆς
τὴν ἐκείνου δοξολογοῦντας, αὐτῷ συγκα-
τάβασι .

Ω, δὴ, ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ .

Π Ἀμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβε-
λίσκοις τε κατακρυπτεμένος, Ὡς τοῖς
χειρῶν σὺν μῶλῳ, ἀμαξίσεις εἰσδεχό-
μιος, ἐκ αὐγερῶν σφοδρῶς, Μάρτυς
ἐκρῶν γὰρ εἰς . ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον .

Π Ἡ σὴ δεξιὰ τὰ ζοφῶν, δαιμόνων πρῶ-
σῳπα, Μάκαρ ἐρράπισας ταυτὶν γὰρ ἀν-
θραξιν ἐμδόξε, καταφλεγῶνται ὑπεδείξας,
παραμομῶντι δικαστῇ, ἀπ' ἑαυτοῦ

καὶ κραιναῖς, πάντα τὰ ἔργα, ἄλο-
γεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Πῆν πέρας Χριστὸν τὴν ἀρχαὴν, Παμ-
μάκαρ εἰδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις
Προκόπτε ἔχαιρὸν, ὡμοτάτως βαρυνό-
μενος, πρὸς ἀβαρῆσε χαρμοσύνη ἀνακρί-
ξισιν ἐκβοῶντα, πάντα τὰ ἔργα, ἄλο-
γεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸ δὲ πᾶσαι Κόρη γεραί, ὡς προεφῆτά-
σας, σὲ μακαρίζοι, Θεοῦ μακάριον τέ-
ξασα, μακαρίως ὀργαζόμενον, τὴν τοῖς
προσάγμασιν αὐτῇ ἀκολουθούσας πιστῶς,
ἐκβοῶντας, πάντα τὰ ἔργα, ἄλογεῖτε
ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός.

Χείρας ἐκπετάσας Δαυὶδ.

Ω, δὴ, θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ποῦ πεπονημένῃ σοι τέλει, ἐπιτυχῶν
μεγαλοφρόνως, ἐκλήμας Θεῶ τὸν αὐ-
χένα. κρηδεῖς δὲ ξίφει ὡς ὅρ ἐν ἄρματι,
τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν
Μάρτυς ἀνέδραμον.

Βρύεις ποταμὸς ἰαμάτων, παύεις δὲ
φλογὸς παθημάτων, δαιμονικὰς τε
βυθίζεις φάλαγγας, τῇ παροτρύνει τῇ Πρώ-
ματος, θεῖα διυναίνει ἀξιάγασε.

Ποῦς τὴν παραγιασὸν μνήμην, περι-
χαρῶς ἐπιτελοῦσας, πάσης ἀπειλῆς
πάσης μόσχ, πατρὸς κινδύνῳ σῶζε Προκο-
πτε, ταῖς πρὸς τὸν κτίστην Κύριον, ἰδρω-
τάταις σε δέησιν.

Θεοτοκίον.

Φως ἡμῶν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου
σε μηδύος, ὁ Δημιουργὸς τῆ ἡλίου, ἐκ τῆ
ἀστέρος ἐκ πάσης κτίσεως. ὅν ἐκτεμῶς ἰκέ-
τάει, φωταγωγησάμενος τὴν ὑμνοῦσά σε.

Ο' Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀπαλλοιώτου Λόγε.

Εὐχαριστῶς τῷ Παύλῳ, ἐγχετό σοι ἡ
ἐκλήσις, ἡ φόβω μύως προκοπτῶν, Προ-
κόπτε τῷ Κυρίῳ, χορὸς προσήλας Μαρ-
τύρων. μετ' ὧν πρεσβύεις, ὑπὸ τῶν σε
ἀφηναικῶν.

Θεοτοκίον.

Εοὐ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν
πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ μῆκος, καὶ

βαρβαρῶν παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσ-
βείας, ἡ ἐδωρησῶν, ληξιαστοῖς προσάσας,
Εἰς τὴν αἶψαν, ἡ. ἰδιόμ. ἰσώμεν ἡ. δ. καὶ
ψαλλόμεν τὰ ἰδιόμ. ταῦτα.

Η' Χ, β. Βυζαντιν.

Ως προκοπτῶν ἐν Θεῷ, πάντας πρεσ-
βύει Α'θλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐ-
τῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπτε,
ὡς παρήσια ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκ τῆ τέ-
τε θροῦν αἰ παρὶς ἄμελος, ἐν θεαρέσις
οδοῖς ἐκ θεῖας πράξεσιν, ἀρεσποῦσας αὐ-
τῷ, ἐκ σὲ μακαρίζοντας.

Η' Χ, γ. Γόρμας.

Εσπικλῶ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς ὅρ ὁ
Θεωπείστος Παῦλος ἐκ τῆς ὑψίστης, τὸ
θεῖον χάρισμα ἐδέξω, ἐκ τῆς δεξιᾶς πολεμήτο-
ρος τὰ θράση, τῇ παμπολίᾳ τῇ Σταυρῷ κατέ-
βαλόν. Μαρτύρων τὸ καύχημα, Α'θλο-
φόρε Προκόπτε, ὑπὸ ἡμῶν πρὸς Κύριον
ἰκέτῳ, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η' Χ, δ. Κυπριανῶν.

Πῆν τῷ Θεῷ ἐκ χοικῶν χειλέων προ-
σάδεται, ὡς τῇ θεῖα μνημῶν, Προκο-
πτε πολυάθλε. σὺ γὰρ ὡφθης ἀκραφῆς
κατιώτης τῆ λόγῃ τῆς πίστεως, φαυλί-
σας ἐν τῷ σκάμματι εἰδῶν τὰς μορφὰς.
Σμῶν προσδρέμεις τῷ φέγγει τῆς Τριά-
δος, καταπυρσῶν ἡμῶν τὰς διαμοῖας ταῖς
πρεσβείαις σε.

Η' Χ, π. α.

Εκκλησία σὺ μόνον εὐλογοῦσάμεν, τὸ
κράτος σε Μάρτυς τῇ Χριστῷ ἀφραί-
μεται, ἐκ τῇ σὺν παρόρασον μνήμην, κατ'
ἀξίαν ἀφῆμῳ κραιναῖς γόρμας. χαί-
ροις ὁ τὸν Παῦλον ζήλωσας, ἐκ τῷ Σταυρῷ
τῇ Χριστῷ ἀρα μῆκος, ἐκ τὰς παγίδας σωτη-
ρίας τῇ ἀντιπαλῇ. χαίροις Μαρτύρων τὸ
καύχημα, ἐκ Βασιλεῶν κραταίωμα. Προ-
κόπτε πολυάθλε, ὑπὸ ἡμῶν πρὸς Κύ-
ριον μὴ διαλίπης πρεσβύων, ὡς παρή-
σια ἔχων, Α'θλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, η' Χ, π. β. Α' ματολίς.

Ως πρὸς τὸν Παῦλον τὴν κλήσιν, ἐκ τῇ Θεῷ
δεξιᾶ μῆκος Μάρτυς Προκόπτε, ἐκ προ-
κόπτῳ ἐν Θεῷ, τῇ τῇ Σταυρῷ πεπονησῇ,
τῇ τυραννῶν τὸ δυναστεῖς, ὡς τῇ βασιλείᾳ
ἀνδρικῶς κατήχησας. διὸ ἐκ μέχρως αἵμα-
τος ἀντεκατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς

ἀοράτης ἐχθρὸς ἀνταγωνισάμενος, καὶ
πρεσβύεις ἀπαύτως τῷ λυβρωτῇ ἐ Θεῷ,
δωρηθῆναι τῇ οἰκουμενῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Λ Έσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις ἡρ
δέλωσεν, Σ λυβρῶσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης ἐ θλίψεως·

Εἰ βλεπὲς, δοξαλογία μεγάλη, Σ ἀπολύσις.

Εἰδ' οὖν εἰς τὸν ἅ. τις Ὁ κτηνῆς.

Δόξα, ἐ μὲν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικῶς, ἐ ἐκ τῶ καμ
μος τῆς Ἀγίας, ὁ δὲ, γ. ἐ γ. Προκείμενον, ἡ γ. δ.
Θεομαρτος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ.

ἡ. Ε' μ' Ἐκκλησίαις ἀλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζῆτε Κυριακὴν ἁβ.

Εὐαγγέλιον καὶ Λειτουργίαν.

Ζῆτε παρασκευὴν τῆς ζ'. Ἐβδομ.

Κοιμητικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μὲν τῷ αὐτῷ, γ. Τῇ Ἀγίᾳ Γενομαρτυ
ρος Παγκράτις Ἐπικόπη Ταυρομαρτίας
τῆς ἐν Σικελίᾳ. Ἐσθράς, εἰς τὸ, Κύ
ριε ἐκέκραξα, ἡ. προσομοία. ἡ γ. β.

Ὅτε ἐκ τῆς ἔξλης.

Ο Τε ἡ κρητὶς ἡρ μαθητῶν, περιόρχο
μεν τὸν κόσμον ὅλον ἐς ἡμεῖς, τότε σε
ἀράμενον λίθον ὡς ἐπιμον, Ἐκκλησίας
θεμελίον, προβάλλεται Μάκαρ, ἡ ἡλας
κατασρέφοντα, εἰδωλικάς ἐ μαὺς, θεία
διωσεία τῷ Λόγῳ, τῷ διὰ σαρκὸς ὁμιλή
σαι, Πάτορ τοῖς ἀνθρώποις ἀδοκίματος.

Ὁμοιον.

Ο γὰρ φυγαδῶν πομῆρ, πρῶματα
κακίας ἐτέλεις, πρῶματικὸς τῆς
λαὸς, Πρῶματος τῇ χαρίτι Μάρτυς Παγ
κράτις, ἀπατέμνῳ τῷ αὐλακα, τῆς τῶ
των καρδίας, ἐ καταβαλλόμενος ἀπόρου τὸν
ἐπιθεῖον. ὁμπόρ, γεωργῶ προσηγάγω, τῷ
ἐπαραίῳ πρεσβύῳ, ὑπόρ ἡρ πῖς ὡς ἀ
μάρτυρ τῶν σε..

Ὁμοιον.

Λ Τὴν φεικτικὴν ρομφαίαν, σὺ ἀπατο
λῶ ἀπειργάσω, ἡλιον φέρωσαν,
θείας ἐπιγνώσεως, τῆς ἐκ Παρθένου ἡμῶν,
ὑπόρ μὲν ἀπατέλατος. Σ δύσας ἀθλήσει
Πάτορ ὁραμέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπε
ρον. ἐπὶ θά, ἡρ ἐσὺ πρῶν λυθέρτων, βλέ

πεις τὸ ποθήμενον κάλλος, τῷ ἀγομεθέ
τε σε Παγκράτις·

Δόξα, ἐ μὲν, Σ. Ὁμοιον.

Π Ἀντὶν προσάτεις ἀγαθῇ, ἡρ κα
ταφλόγῳ τῷ ἐν πῖς, τῇ κραταίᾳ σε
χειρί. ἄλλῳ γὰρ ἐκ ἐχθρῶν, ἀμαρτωλοὶ
πρὸς Θεόν, ἐν κηρυδαῖς ἐ θλίψεσιν, αἰεὶ με
σιτέαμ, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ τῶν
μάτων πολλῶν, Μῆτορ τῷ Θεῷ τῷ ὑφίς, ὅ
θεν σοι προσάιτω μὲν ρῦσαι, πάσης πε
ριστάσεως τῆς δόξης σε·

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Υ Βρεῖς ὑπομείματα πολλὰ, καὶ ὡς
Σταυρὸς ὑφωθέντα, τὸν τῷ πατρὸς Ποι
νῶν, βλέψασα Παράχραυτε, ἐς ἐμὴν λέγ
σα, ὑπόρ ὑμῖν Κε, ἡ ἐ Σ Θεέ μου, πῶς τιμῇ
σαι θέλωσεν τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις
ἐν σαρκὶ ἀτιμία; δόξα τῇ πολλῇ ἀσπλαγ
χρίᾳ, ἐ συγκαταβάσει σε φιλαμῶν τῷ

Γροπείῳ. Καὶ ῥόπων μέτοχος·

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ σκηνή σου ἁβ. οἱ Καρδίας
τῆς Ὁ κτηνῆς, Σ τῇ Ἀγίᾳ.

Ὁ δὲ, α. ἡ γ. α. Ὁ δὲ ἐπὶ ἡμῶν.

Υ Πέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γρω
εῖζει Παγκράτις, ἐδρασμῶ ἡρ λόγων
σε ἡνείκελ ἡ αἰ. ἐ διὰ τῶν σε τιμῶν
μνήμῳ σήμερον·

Εώσας ἀρόφωσεν, ἡρ θείων λόγων,
καρδίας Παγκράτις, χορσωθείσας
πρότορον, κακοπιστίας αὐχμῶ, γοίμης
ἐδείξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως·

Οραδα ἡρσιαιδῶν ἐν ἡμῶν, ταυ
τότητι φύσεως, καταγγέλλων ἐσβε
σας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, ἐ φωτοβόλοις δι
δαχαῖς λαὸς ἐφώτισας·

Κ σε ἀπατέταλκον, ὁ φωτοδότης, φω
τίζων τὰ πέρατα, ἡ ἡσὺς ὁ Κύριος, Ἀ
χραυτε Δέσποινα. δι' οἱ ἐν σκότει ἐ σκιά
φῶς ἐδείξαστο·

Ὁ δὲ, γ. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υ Πὸ τῇ Πρῶματος ἀράμενος, πομῆρ
ἐδίωξας πρῶματα, Σ τῷ μοχλῷ ἡρ
προσάχων, τὰ τεμῆν ἡδᾶφισας, ἡρ εἰδῶ
λων, ἐκκλησίας ἀνίστην ἀξία γὰρ·

Ο τμητικῶς λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας
Ὅσε ἀκαθάρτα, ἐ κατεφύλασας ψυ
χαῖς, τὰ σωτηρία δόγματα, ἀρετῶν ἀνι
μεμῆταις, τῇ αὐξήσει Παγκράτις·

Κεῦος ἄρῳ σε θεῖς Πράματος, καθαρὰ ἀκτίνας δεχόμενον, ὁ κορυφαῖος Μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν παμσεβάσμε.

Θεοτοκίον.

Ετὴν μεφέλην τὴν ὀλόφωτον, Ὁ Θεὸς τὴν γάμμον τὴν πάγχρυσον, τὴν πλατυτέρα φραγῆ, ἐμετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο' Εἰρμός.

Τόρεω θήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θελήμα σου Χεῖρ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων ἔραφον, εὐρεώσας τὸν δάκτυλον, ἐεδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν Παμτοδιώαμε.

κα. ἄχ. δ. Επεφάνης σήμερον.

Εσεβείας πρόμαχος ῥοπαιοφόρος, ἰδρὲ Παγκράτιε, ἀμνηγοράδης ἐκ Θεῶν, προσκαλυμμένοις σε πάντοτε. ὅτεν δυσώπει ἀπαύτως τὸν Κύριον,

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν τῇ σκέπῃ Ἀλφειῶν, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντας δένησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβύστα, πρὸς τὸν Τίον σε σωθῆναι τὰς δαλὰς σου.

Σταυροδ. ὁμοιον.

Πιξὺλιν βλέπυσσα, προσηλωμένον, σὸν υἱὸν ἐκ Κυρίου, Ὁ θνητὸς δὲ μνηστικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζεν. οἱ μοι πῶς πάχεις ἡμεῖς παμφίλτατε.

Ωδὴ, δ. Εἰς πρῶματι προβλέπων.

Πεῖ τῇ Παρακλήτῃ, πυρίπρως δειχθεῖς, τὴν ἀπάτην ἐφλεξας, Παγκράτιε σοφὲ, ἀπαλάμψας ὡς λύχνος τὰς ἐν θαλάσῃ, βυθίζομενας τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θεῖς ἐμβιβάζεις θελήματος.

Κπέρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδανθεῖς, ἐπληθεῖς ὡς ἄλλοι σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχόρσωμενας ἀρδάνων ψυχὰς Θεόφρων, ἐσσεβείας ποταμὸν ἀποξηραίνον, ῥάμμασι τῇ θεῖς κηρύγματος.

Βίος σου ταῖς θεαῖς, ἀσράπτων καλλομαῖς, πάντων ἀπηναιώρωσε δαιμόνων τὰς ὁρμας, καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, ἡς ἡμῶν ἐραπέδειξας τὰς πόθων, σὲ ταῖς διδασκαίς ἀπειδείσας.

Θεοτοκίον.

Αρχέμερον τὸν Λόγον, ἡσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη ἐκ θελήματος, ἐκύνσας Ἀγνήν, τὸν

τὰς εἰσοδὸν ἡμεῖς παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλατὴν δεικνύουσιν, Ἀλφειῶν Παρθένε παμυμνῆτε.

Ωδὴ, ε. Τὴν σὴν εἰρηλὺν δὸς ἡμῖν.

Αυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώρησας λαὸς, λόγῳ δὲ μαῖς κατηδάφισας, ἐεδομήσω ἰδρώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ καλὰ, εἰς καιρισμόν ἀνθρώπων.

Ποῖς αἵμασιν ἐφοίρηξας, πολλὴν τὴν ἱεραμ, λυθρον δὲ δαιμόνων ἔξήραμας, Ὁ μικροφόρος ἀμειλίχης, πρὸς ἔραφον τῆς μήκης, ἀπολαβὼν τὸ γέφος.

Ερῶν πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ λυοίχθῃ τοῖς ἔθνεσι, ἐδιεδόθη χάρις ἐν θεῷ, ταῖς τῇ πίστει καρδίαις, ἰδρομύσα Πατόρ.

Θεοτοκίον.

Σὀμβρος ἐν τῇ μήρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χεῖρ, Ἀλφειῶν ἐσὺς ὀμβρος ἔξήραμας, πολυθείας ἐἐπῆγασε, θεογνωσίας ὑδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ωδὴ, ς. Τὸν Προφήτην Γωραμ.

Χαλιώσας σου τὸν μῆν, ἐλαμπρινῶς δαφιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῇ ἀπατίῃ ἐθεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς Ἀλογίας λαὸς ἐρῶσατο.

Αρτισμῶν εἰδωλικῶν, ἐαἰμάτων ἐμαγῶν, ἐλυθώσω τῆς λαὸς. ἐτεθείς ὡς ὁρ Ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσωίξαι.

Ερῶντας Θεῷ, ἀγγελίῳ σοφῇ, ταῖς ἐνθεῖς διδασκαίς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἰδρομύσα Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Εμπριγνύτα προσβολαῖς, τῇ ἀκαρπῶν λογισμῶν, ἐπαμάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας Ὁ ζῶν, Παράμωμε, ἡ τὸν Σωτήρα Χεῖρ σου κύνσασα.

Ο' Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην Γωραμ, ἐκμιμνήσκω.

Τῷ αὐτῷ Μωϋσῇ, ς. τῇ Ἀγίᾳ Γενομαρτυρῶς Παγκράτις Ἐπισκόπος Ταυρομυρίας. Ἄ. Προθεῖς ἐαυτὸν Παγκράτιος εἰς βόθρον.

Ἀ' θλίψεως ἡγείρεται οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐμάτη ἀπαγκρατέως δόμ' ἀπέπτη.

Ο "Σωὶ Ἀγτιοχῶς τὸ γένος, παρὰ Πέ-
ρην δὲ τῷ Ἀποστόλῃ, πρὸς τὴν εἰς Χει-
ρὸν χειραγωγείται πίστιν. παρ' ἧς Σχαι-
ροτομήεις Ταυρομήεις Ἐπίσκοπος, Ρω-
μίλλω ἐ Λικαωνίδῃ τοῖς μανκλήροις περι-
τυχῶν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν. ὅς
ἐκ προοιμίων, πρὸς τὴν εἰς Χειρὸν ἐ-
πεσπασατο πίστιν. ἐπεὶ δὲ Στῆ μῆσω ἐ-
πέβη, τῷ τε Φάλκωρος ἐ Λύσωνος, καὶ
ἡ τοιπῶν δαιμόνων, ἠφάνισε τὰ Ἰνδάλ-
ματα. Στὸν ὅτι τῷ τόπῃ ἡγεμόνα Βορη-
φάτιον, πιστεύσαι τῷ Χειρῶ πεποίνκην,
ἐκκλησίαν δέμασαι. πᾶσαν μαλακίαν
ὁ ἅγιος θόραπῶν, ἐκαστὴν προ-
σιθέμενος πλήθιν πολλὰ τῷ Θεῷ, Στὴ
τῷ ἁγίῳ βαπτίσματος τελείων, ἐπεὶ ὁ ἡ-
γεμὼν Βορηφάτιος μὴ παρῶν, ὑπὸ ἡ
Μορταρῶν αἰμαίνεται:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀδελφεοὶ τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Πατόρμηθις, Κόπρη, καὶ
Ἀλέξανδρος.

Ο Τῶι ἡσῶν κτ' τὸς χεῖρας Ἰσλαμῶς τῷ
παραβάτῃ. ὡν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος,
ερατιώτης ὡν. Πατόρμηθιος δὲ, Στὴ Κό-
πρης, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ὁρίμῃ, τὸν
ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον. ἐπεὶ δὲ συνε-
λήφθησαν, ἐπὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν,
ὁ μὲν Κόπρης ταῖς θωπείαις ἐπὶ ταῖς ὑπο-
χέσεσιν ἁλὸς, μῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς,
ἐπὶ τὸν Χειρὸν ἠρμήσατο. ὁ δὲ Πατόρμηθιος,
ἐκ μόνου ἐκ ἠρμήσατο, ἀλλὰ Στὴ παρήσιας
κώτορον ἐδαιμύτερον τὸν λόγον πρὸς Ἰσ-
λαμὸν ἐκ Κόπρην ποιησάμενος, αὐτὸς τῷ
τοῦ ἀνακαλεῖται τῷ πτώματος. καὶ ὁ πρὸ
βραχέος ἀρνήτης τῷ Χειρῶ, μὴ ὁμολογη-
τὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς
σφόδρα, πυράγραμ ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ
δέχεται, ἐπὶ ἐχάρας πυρὸς ἀπλῆται.
ἡς ψυχραυθείσης, αὐτὸς ἀνάπτεται κάμι-
νος, ἐκ ἀμφοτέρωθεν δέχεται. διαμείραντ' αὖ
δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθείς, τὸν ερατιώτην Ἀ-
λέξανδρον εἰς τὴν εἰς Χειρὸν πίστιν ὄξε-
καλεσάμετο. ὅς, ἐκ αὐτοῖς ὑπεισηλθε
τὴν κάμινον. ἡς ὄξελεθόρτ' αὖ, τὸς αὐχέ-
μας τέμνονται:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἀγίῳ Γερομαρτύρῳ
Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῃ Γορτιῶν.
ἦ. Εἰ ἐ γέρων ὡν ὁ Κύριλλος Γορτιῶν,

ἡ βῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ο Τῶς ὡν ὁ Διοκλητιανὸς. ἐ παρασταὶ
τῷ ἀρχοντὶ ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, διὰ
τὸ τὸν Χειρὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσ-
μεῖται, ἐπὶ πυρὶ δίδεται. ἡ δὲ δεσμῶν οἷς
συνείχετο καυθεῖται, ἐπὶ ξύλων εἰς τέ-
φραν διαλυθεῖται, Στὴ ἁγίῳ ἀφλέκτε
μέγαρος, ἐπὶ τῷ ἀρχοντὶ τὸ θαῦμα ὑπερ-
θαυμάσας, τότε μετ' ἀφίεται. ὕστερον
δὲ, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χειρὸν πίστιν
δι' αὐτῆς προσερχομένης μαθῶν, ξίφει τὴν
κεφαλὴν αὐτῆς τμηθῆναι προσάττει. καὶ
ὅπως ὁ μακάριος τὸν τῷ μαρτυρίῳ ἐκομίσαστο
εἴφαρον:-

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡς δὲ, ἡ. Τὸς ἐν κάμινῳ παιδᾶσιν.

Ε Ν αἵματι βεβαπτισαὶ τῷ μῶ, Παγκρά-
τιε πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς, βεβαπτι-
κῶς Στὴ πρὸς Χειρὸν μετῆλθ' αἰσῶν.
μετ' ἧς αὐλιζόμενος, θέσει θεόμνητος αὐτὸν
δοξάζης πάντοτε:-

Φ Οὐς ἄλμῃ συγχωθεῖταις ἡ δεινῶν,
ἀγκίστρωσεν ἡ δὲ λόγῳ ἀνηγὰγ' ἱερέ,
ἐπὶ προσδύχῳ ἱερωτάτῃ ἐπομβρία, θολε-
ρὸν ὄξῃρας, κακοπιθείας βυθὸν ἱερομύ-
στα Χειρῶ:-

Η Πέρασε ἡ ὄντως ἀρραγῆς, θεμέλιον
ἔθετο, ἐκ βάσιμ' ἀρραγῆς τῆς ἱεραῆς ἱερο-
φάντορ Ἐκκλησίας. ἐν ἧς ἐδαφίζεται, πᾶσα
κακία σοφὴ τῷ μηπιώδῃ ἐχθρῶ:-

Θεοτοκίῳ.

Κ Αθαρωτάτῳ μόρῳ σε ἀνῶν, Παρά-
μωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεῶν,
ὅς ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πῖς καθαι-
ρει, μολυσμῶ Θεόμνητε, προσγενομένη
ἡμῖν ὄξ' ἀκρασίας κακῶν:-

Ὡς δὲ, ἡ. Ὁ μὲν φεῖται τῶν Ἀγγέλων.

Π Τεῖ λιπαρὸς ποικίλῳ πειρασ-
μῶν, ἀνάλωτος ἑμερας εὐμενέας
τὸν μῆν, λαμπραῖς θεωρίαις. Στὴ ῥάθῃς
σοφῇ, ξίφος διακόπτον, ὕλῃ πολυθείας.

Χ Αὐς ἐπιγνώσεως, προσάγων τῷ Χει-
ρῶ, σημεῖα καὶ τόρατα ἐτέλεις ἐμ-
φανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφή-
της Θεῶ ταῖς τῷ Παρακλήτῃ Θεόφρῳ ἐπι-
προίας:-

Ε Ἰκόμα τῷ κτίσαντος, δεκνύων τοῖς λα-
οῖς, ἐκὼν ὡν ἐφόρεσεν, ἐνέμενος ἡμῖν,

σημείων διωάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς τῆς πολυθείας, τὸ μῖσος ἀφ' ἐλλώμ ~

Θεοτοκίον.

Ω Σ ὁμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθαι ὁ Χριστός, ἐ πάσαν κατήρδωσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράς Παρθεμέ, θολερὸς ποταμὸς, εἰδωλομασίας, ὁ μόνος ὠεργέτης ~

Ο' Εἰρμός. Ο' μ φεῖττωσιμ Α' γγέλοι.

Ω διθ. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀσύντατον.

Φ Οἱς φωτοβόλοις τῷ Πέτρῳ πυροδύμασι, καταυγαδεῖς ἐ ψυχῶν ἐ διαόισι, ὡς αἱ πολὺ φωτός, πρὸς τὴν δύσιν ἐφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τὸς παρεσδυώτας, εἰς ἀγνώσις Παγκράτιε βαράθρα ~

Ψ Ἡ μ τῆς εἰκόμος τιμῶν διαβαίνοσα, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπὶ ἀμύμος, πανταχῶ τὴν Α' χρατὸν, ἀμερὴν ἐμδοξε, τῷ Γ' ἡσὺ ἐ Θεῷ ἡμῶν εἰκόμα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσι ~

Τ Ἐρωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησι, ὁρῶν Σ ὁρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε ἀγαλλομερὴ ψυχῇ Θεῷ τὴν δόξαν, Γ' ἐραρχῶν Σ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα ~

Θεοτοκίον.

Φ Εἶσαι ἡμῶν ἡμῶν ἐν μήτρᾳ σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθεμῆς ἀνέκφραστον γεμῆσιν, περασμῶν ρυόμενος, παθῶν ἐ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τὸς σὺς οἰκέτας, ὡς ὠεργέτης Σ μόνος φιλαμῆρωπος ~

Ο' Εἰρμός.

Ψ Ἡ μ ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀσύντατον, τὴν φωτοφόρον λυχρίαν τὴν πᾶν χερουσι, τὴν σκηνὴν τὴν ἐμψυχον, τῷ ἁρῶν ἐ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν ~

Ἐξαπτοσ. Φῶς ἀμαλλοῖωτον Λόγε.

Π Ἐφ' ὅς ἡ πῖς-εως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάμ σε κρηπίδα, Μάρτυς ἐ βάσιμ, καδιστὰ τῆς Ἐκκλησίας. μεθ' ὃ Σ σὺ τὴν αἰὼν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ ἐκ τῆς Α' γαρ ἀβλαβῆ ~

Θεοτοκίον.

Π Ἀντὶ πιστοῖσε μεσίτην, πρὸς τὸν ὅσον Σ Θεῶν σε, ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεν, συσσωρεύμενοι τέτρω. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβύει Θεογενήτορ, ὑπὲρ ἡμῶν πῖς-ε σε ἀνυμνήσωμεν ~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολογία, ὡς συνήθως, καὶ ἀπολυσις.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ἰ. Τῶν Α' γῶν Μαρτύρων ἡμῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Α' ρμῆς. Ἐσώρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ προσόμοια, ἡχ', α.

Παράφνημοι Μάρτυρες.

Π Νόφνημοι Μάρτυρ ὑμεῖς, λίθοις σωριβομένοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἀρρηκτον, ἐκ ἔξηρῆσαδε. ἀλλὰ μικροί, χάριτι γερόμενοι, Α' γγέλων τοῖς χοροῖς σιναγαλλεῖς. μεθ' ὧν πρεσβύσατε, δωρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, Σ τὸ μέγα ἔλεος ~

Ο' μοιον.

Κ Αἰλίκοι Μάρτυρ φρεαῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακον, ἐ ἐκτικόμενοι, δι' αἱ ἑρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πρᾶματικῶς ἀμαψύχουσα. διὸ πρεσβύσατε, δωρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ~

Ο' μοιον.

Α Ἡ τῆτοι Μάρτυρ ζωὴν ἀληθῆ ποθήσαντων, ἐ εἰς αἰὲν διαμενέσαν, θάματον ἀδικοῦ, παραμόνῳ ψήφῳ, χαίρομεν ἐπέστητε, καὶ μὴ μτ' Μαρτύρων ἀφραίμεδε. μεθ' ὧν πρεσβύσατε, δωρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, Σ τὸ μέγα ἔλεος ~

Δόξα, ἐ μὴ. Στ. Ο' μοιον.

Ε Τρέχομαι πάντοτε δειροῖς, ἐ πῶ φύγω Δέσποτα, ὁδυσυχὴς καὶ παμάθλιος; εἰμὴ πρὸς σὲ Α' γῆν, καταφάγω μόνον, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπληπισμῶν Θεόμυθε, Σ μὴ παρίδης με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, ψλιβομενῶν, ἐτοίμην βοήθεια ~

Σταυροστ. Ο' μοιον.

Ε Ὁμφαία διήλθεν ὡς ἡ Παρθεμὸς ἐλεγει, ὅτι τῷ ξύλῳ ὡς ἐβλεφε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, ἐ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστη, ἐ διωδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μιτῶρα, ἐ δέλω σε δέομαι ~

Εἰς τὴν πόλιν ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ πόλις
τῆς Ὀκτωήρας, ἐκ τῆς Ἀγίας. ἡ ἁγία.
Θεοσεβὴς φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Η' Χ, π.α. Γωάρης Μοραχῆ.

Ω δὲ, α. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ.

Θεοφρόνῳ πιστοῖς, τὸς στρατιώταις Χριστοῦ,
τὸς ἀθλοφόροις ἀνυμνήσω μὲν, ὡς καθαί-
ρέτας τῆς πλάνης, ἐξ ὀπταίων φαιδρῶν,
Θεῷ ἐπιρίκιον, ὑμνον ἀναμέλποντων.

Πι γὰρ ἀθλῆται, ἡγωνισμοῖσι λαμπρῶς,
ἐκ τῶν βασάνων ὑπομείναντων, ἐν ἡρώοις
τὸς γεφάρνους ὑπεδέξατο, συμφῶνως ἀ-
ναμέλποντων, ὑμνον ἐπιρίκιον.

Μομοία ψυχῆς, σιωδεδεμένοι πιστῶς,
κτ' τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, ἐκ μικτῆς
γεφάρνης ἀφαιρέσαντες, συμφῶνως
ἀναμέλποντων, ὑμνον ἐπιρίκιον.

Θεοτοκίον.

Χραυτε Μήτορ Θεῷ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
σὺ ἐκ τῆς κόλπῳ τῆς Γεννήτορος, μὴ
ἐκφοιτήσαντα Θεῷ, ἀπαύτως πρέσβυν, ἐκ
πάσης περιστάσεως, σῶσαι ἡς ἐπλάσας.

Ω δὲ, γ. ὁ Εἰρμός.

Τράμει τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, εὐρέω-
σόν με τῷ διαμυστῇ, εἰς τὸ ὑμνεῖν, ἐκ
δοξαζέμεν σου, τῷ ῥημόν σου ἀνάστα.

Τρέσει στρατιώται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι
τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπμίξα-
τε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῆς αἱμάτων ὑμῶν.

Ὁ σῶμα παραδόντων πικραῖς, ἐκ ἀφο-
ρήτοις ἀξιάγατοις, βασάνοις θείᾳ εἰ-
λήφατε, κληροχίαν διὰ πίστεως.

Ν λήθω ἀθλοφόροι βοαῖς, τυράννης
γνώμῃ σιωδλαττόμενοι, τῆς ὠσεβείας
τῷ ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Θεοτοκίον.

Κεῖται ἀπαύτως Ἀγνή, τὸν προελθόν-
τα ἐκ λαγόνων σου, ῥυθιζῶν πλάνης δια-
βολῆς, τὸς ὑμνοῦντας σε Μήτορ Θεῷ.

Ὁ Εἰρμός. Δυναμὶς τῷ σταυρῷ σου Χριστέ.

καὶ ἡ Χ, δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γ' στρατιώται τῷ Χριστῷ οἱ γενητοὶ,
ἀγωνισαμένοι καλῶς τὸν Βελίαν, ὁλο-
τελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ῥοαῖς. λήθοις γὰρ
σιωδλῶμενοι ἐκ τεμνόμενοι ξίφει, πυλὶ ἐκ-
καίόμενοι, Σ εἰς ὕδωρ βληθέντων, γεφα-
ρνοὶ ὡφθῆσαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται
ἐκ πίστεως δοξαζοῦνται.

Μὲν ἀκαθάρτων λογισμῶν μετὰ πλῆ-
θῃ, Σ τῷ ἀτόπῳ ἐμμοῖν τὰς μιφά-
δας, τίς ὅστις ἐπὶ διωθήσεται Παράμωμε;
τὰς ἐπαμαρτίας δὲ, τῷ ἀσάρκῳ ἐχθρῷ
με, τίς ἐκδιωθήσεται, καὶ τῷ τῶν κα-
κίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τῶ-
ν μοι πάντων τῷ λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροδ. ὁμοιον.

Ὁ μὲν ἀρχὴ τῆς Πατρὸς γενηθέντα,
ἡ ἐπ' ἐχάτων σὺ Ἀγνή τετοκῆς, ἐπὶ
Σταυρῷ κρεμάμενον ὄρωσα Χριστέ, οἱ μοι
ποθειρότατε, Γησὶ ἀμβόας, πῶς ὁ δοξα-
ζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ
βροτῶν ἀρόμων μὴ ἔ, θέλων σταυρῶ-
σαι; ὑμνωσε μακρόθυμε.

Ω δὲ, δ. Εἰσακήκου τῷ ἀκούῳ.

Φιλοδὸς ἀγάπης, κεκοσμημένος τοῖς
θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῷ
ἀθλοφόρῳ ὁ χορὸς ἐρωπώσατο, κράτει
τῷ Χριστῷ κρατυνόμενος.

Θεόκλητος φάλαγγε, τῷ ἀθλοφόρῳ
τῷ Χριστῷ, τῷ ἀντίθεον πληθύνῃ τῷ
ἀσεβῶν, ἀμαρτέπει ἀναμέλπυσσα, δόξα τῇ
δυναμεί σου Κύριε.

Ὁ ἀπρόσιτον ἰδόντων, οἱ ἀθλοφόροι
ἐν φρεσὶ, κακόζοφον ἀχλὺν εἰδωλι-
κῆς παροινίας διεσκεδάσαν, θεία δυναστεία
μάρτυροι.

Τεμνίζοντων τῷ κάλλει, τῷ ἀκνράτων
ἀγαθῶν, τῷ ἀβέβαιον φορᾶν τῷ
ἀνδρωπύμῳ πραγμάτων, ὁ αἰδιμος δὴ-
μος τῷ Μαρτύρῳ ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Πεσκίασεν ἡ τῇ ὑψίς, Κόρη δυνάμεις
ἐν σοὶ, Σ παραδεισὸν ἐργάσατο ῥυ-
φῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσα, μέσον τὸν μεσί-
τῳ ἐκ Κύριον.

Ω δὲ, ε. Ὁ ῥυθίζοντες βοῶμεν σοὶ.

Ὁ γοῖς τετραμμένοι, τῷ Πρώματός
τῷ Ἀγίῳ, εἰδῶν οἱ Μαρτύρων,
τῷ ἀλογίᾳ κατήγησαν.

Στόβαν φαεσφόροι γεγόματε, ἀθλο-
φόροι ἐκ τῆς πίστεως, τῷ ὡ-
δίᾳ ἐκπέμποντα.

Εὐργίου πεφύλατε Ἀγιοί, τῇ ὑψίς,
δρεπταῖς τεμνόμενον, τῷ μαρτυρίᾳ πα-
μάρτυροι.

Θεοτοκίον.

ΜΗ παύσῃ δυσωπήσα ὅν ἔτεκες, Θεο-
τόκε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν
ἐκτερώς ἀρνημοιῶν σε.

Ω δὲ, ζ. Ὁ Εἰρμός.

ΕΚύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφῆμοι τὸ κῆ-
τος ἐγμέτο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ
τὸν φιλανθρώπου, ἔῃσωσέ με, ἡ δεξιὰ
σὺ Κύριε.

ΤΗ θόμβοι οἱ Μάρτυράν ἀνέβωμεν, εἰς
χεῖρας σε Δέσποτα, προσδέχῃ τὰ
πράγματα ἡμῶν καὶ ἀπάπαντος. σὲ γὰρ
ποθῆμεν, τὸν μόρον πολυέλεον.

ΤΥ γέλων σιωμώσκῳ, ἡ φάλαγγ
ἡ σὺν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων φι-
λανθρώπε, τὸν δρόμον τελέσασα, ἔῃ
πρεσβύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΜΑρτύρων τε ἡ εὐκλεία, Μαρτύρων χο-
ρεα θεόλεκτος, Μαρτύρων ἀπρέ-
πεια, θόρμῳ δυσωπήσατε, σωθῆναι παύ-
τας, τῆς πρὸς ὑμᾶς καταφύγουτας.

Θεοτοκίον.

ΕΤῇ ψέως ἀσπόμενος, τίς λόγος ὁ φρά-
σαι διωκόμενος, τὸ θαῦμα Παράμωμε;
Θεὸν γὰρ σινελαβόν, δι' ἀσπλάγχρῳ,
ἡμῶν ἐπιδημήσαρτα.

Ὁ Εἰρμός. Ε' κύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ἡ. Τῶν Ἀγίων, με-
Μαρτύρων ἡ ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας
μαρτυρησάντων.

Παρεμβολήτις ὡρέθη Θεῷ μέγα.

Τὸ λῆν παρεμβαλῆσα ὁ πυρὸς μέσον.

Κτέρων ἀρυστριάς δεκάτη πῦρ Νικοπο-
λίτας.

ΟΤτοι κτ' τῆς καιρῆς Λικυρίας Βασιλέως,
ἔῃ Λυσίς ἡγεμόνος, ὡμολογήσαν τὸν
Χριστόν. ἔξῃρχον δὲ αὐτῶν οἱ ὁ πόν-
λεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρί-
κιος, Δαριῆλ ἔῃ Ἀρτωμιος. διαφοροῖς δὲ
βασαφοῖς ἔξετασθέντων, ὑς ὅσον ἐν καμί-
νῳ πυρὸς βλήθεντων, τέλος τῆς δρόμης τῆς
ἀθλήσεως εὗραντο.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ἡ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων

κατακαίεται, ὁ δὲ Σιλαφὸς παρεστὼς, ὁ
τῷ τῷ ἁγίῳ καρτερίῳ βλέπων, ἐπὶ δ-
σιν εἰς Χεῖρας, ἔῃ παρατὰ τῷ γλῶσσῳ
ἔξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ κεφαλῷ.
ὁ δὲ Ἀγιος Βιαφὼρ ρυπαῖται τῆς ἀσραγά-
λης, ἔῃ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἔξορύττεται,
ὁ δὲ δόγμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ
τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ἡ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀ-
πολλωνίῳ τῷ ἐκ Σαρδεῶν.

ΟΣ, Περιμῶ τῷ ἀρχοντὶ ἐνδημοῦντι τῷ
Ἰκορίῳ προσαχθεῖς, ὁ τὸν Χεῖρας
ὁμολογήσας, καὶ τὰ ἔδωλα μυκτηρίσας,
Σταυρῷ προσηλθὼν, καὶ τὸ μαρτυρίον
ἐκπληροῖ.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ἡ. Τῶν Ἀγίων ρυπῶν
Πατόρων, ἔῃ διὰ πυρὸς καὶ θανάτω
βιαίῳ, παρέδωκε Θεοφίλος ὁ Ἐπίσκο-
πος Ἀλεξανδρείας, διὰ Γασδῶν τὸν
πρεσβύτερον.

Καὶ σιώσας τῷ Ἀγίῳ Γωάρῳ τῷ Θεολό-
γῳ ἐν τοῖς Βεστί.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Ὁ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

ΕΝ τῇ καμίνῳ Χεῖρας, οἱ Ἀθλοφόροι
ἐμελῶδον, ἀλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἡ
Πατόρων ἡμῶν.

ΤΕλαμπρυσμεῖοι φωτὶ, τῷ τῆς Τειά-
δος Ἀθλοφόροι, μετ' ἀφροσιμῆς ὑ-
μῶν, τὰς ψυχὰς παρεδωκατε.

ΠΑρεσχηκότες Θεῷ, ἡ φανηφόροι Ἀθ-
λοφόροι, ὑπὸ ἡμῶν ἐκτεμῶς, αἰεὶ
πρεσβύετε.

ΩΣ ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς ἀσβεστῆς ὅμ-
τες πυργοί, περιφανεῖς ἀθλῆται,
πιστοῖς ἐδειχθῆτε. Θεοτοκίον.

ΩΣ σωτηρίῳ ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσω-
πῆμεν. ἔξῃμεν ἡμῶν, τὸν σαρ-
κωθεῖντα ἐκ σῆς.

Ω δὲ, ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐκ Πατρὸς παρὰ αἰώνων, γαμήτριον

κοιμητοὶ ἀξιώθεντες, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντάς, καὶ ὑπόρυσοντάς, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Γαλλίαται καρδίας, ὁ χορὸς ἱερῶν καρτῶν ἀθλητῶν, παρὰ Χριστὸς εὐφάμενος, ἀπρεπῶς ἀπολαμβάνει, ὅς φαιδρῶς ἀνυμνεῖ, ἐν ὑπόρυσον, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Εἰθροὶς ἰδίῳ αἵματι, φοιριχθῆντες ἀξιάγαθοι, ἐν ἑραμοῖς τοῦ Χριστοῦ συμβασιλεύετε, ὡσεὶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπόρυσοντες, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Οὓς καρτῶν εὐρατιώτας, τὰς λαμπτήρας τῆς ἀσβέως πυρὸς, τὰς κοιμητὰς ἱερῶν φωτῶν, τὰς ἀσφάδας αἰὲς λαμπόρτας, ὡσεὶς ὑμνεῖν, ἐν ὑπόρυσον, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωμ χορὸς βίμ ὑπόρυσον, ἀνεδείχθης Θεοτοκε Ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τῶν τοις ἐποχῆν βασιλεύσας. ὅν σὺ Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογεῖν, εἰς πάντας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γενηθέντα.

Ὁ δὲ, Σ. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῷ ὑπὲρ μου ἐν λόγῳ Μνῆρα Θεῶν, τῷ ἐν χροῶν τὸν ἄχρονον, ἀφράτως κινήσας, οἱ πῖσσι ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοῖς μεγαλυνόμεν.

Υπὲρ τῆς κοίτης σωτηρίας πρεσβάσατε, ὑπακοιδίμοι Μάρτυρες, Χριστὸν παριστάμενοι, δι' ὃν Σ τὰς αἰῶνας ὑπεμέγατε.

Ωμ κραταῖα, τὸ τῆς πλαγῆς ὀχύρωμα, κατελόντες ἀντήτοι, οἰκίᾳ ἑραμίου, κατοικεῖν σὺ Ἀγγέλοις ἡξιώθητε.

Σαῖ φάει δειγμένοι φωτῆρ ἡμῶν, οἱ καλλίκοι Μάρτυρες, ἀπαύτως αὐγαῖς, φωτοβόλοις λάμψετε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ομοῖς ἐθεσμοῖς μαρτυρίαν κήσαντάς, τὸν ἀλάστορα τύραννον, εὐφάμενος ἐδέξαδε, τὰς τῆς δικαιοσύνης παρσεβάσμοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μνῆρ Χριστὸς τῆ Θεῶν. ὅν ἐκύνσας αἴτησαι, τῶν αἰσμάτων τῷ ἀφῆσιν, δωρηθῆναι τοῖς πῖσσι ἀνυμνεῖν σε.

Ὁ Εἰρμός.

Σ ἐν τῷ ὑπὲρ μου, Σ λόγον.

Ἐξαποστειλ. Ὁ ἑραμὸς τοῖς ἀσφάτοις.

Πολυχεῖα γνώμης, ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσπαρακόρτα περτε, Μάρτυρες πάντας τὰς ἐχθρὰς, συνδιεσπαραξάμ Σωτὸρ. ὡν ταῖς ὁχαῖς ἡμᾶς σώσον.

Θεοτοκίον. Ὁμοῖον.

Επὶ προσάσιον πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὡ παρὰ γὰ Παρθεῖν, σὺ διάλακτον ἡμῶν, ἀπέρχασαι τὸν νόσον, τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ.

Εἰς τὸν ἦ. τῆς Ὁκτωήχης. Δόξα, ἐν μὴ. Στ. τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι. ἡ αἰ. ὡς ὡς σὺν ὡν, Σ ἀπολύσις.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μὴ τὸ αὐτὸ, ἰά. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ παμάρτης Εὐφροσύνης. Ἐπὶ ἑρὰς εἰς τὸ, Κυρε ἐκέρχασα, ἰσχυρῶν ἦ. ε. καὶ ἰσχυρῶν τὰ παρόντα προσομοία, δαδὸν ὡντες αὐτὰ. ἡ χ. π.

Ὁ τὸ παραδόξον θαύματος.

Ω τὸ παραδόξον θαύματος, ἡ τῆ Κυρεῖς Ἀγίας, τῷ αὐτῷ ἐθελῶσιν. μεμνήμεν μέκρως, διὰ πόρῳ ἀθλήσεως, κεμνήντα φῶ, αἵματος προχυσῖν, ἀπαπνηγῆς ὡς τῆ Πράματος. ὡ ἀνυμνοῖ, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τῆ πατὸς, αἵματι προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε. Ὁμοῖον.

Μάρτυς ἀληθῶς παμάρτης, θνητῶν ἐπὶ ἑρὰς ὡς, Δαμῖν ὡς τὸ πρότορον, ἐν πυρὸς ἐν χαλκῷ, ὡς κατεπλήμνους, ἐν πάσῃ ἄλλῃ οἴσας βασιμον, ἐδεξω εὐφῶς, μίκνης ἀμάρτητον, ἐν ἀνελήνθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθεμενον, περιχαρῶς. ὡς σε γοδαίρομεν, ἐν μακαρίζομεν.

Ὁμοῖον.

Θεῶν Πατέρων σὺν ἁθροισμα, πῖσσι ὡς τῇ σὴ κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅν πόρ παρὰ οἰδμε, ἡ καλίσω φυλαττεσθαι, τῷ θεῷ πῖσιν ἀπαρασαλῶσιν, ἐκφεπομένη ἀπασαν αἵρεσιν, Σ καταχινῶσα, τὰς τῆ φάδης ἐνδοξε, προσεσιγῆς. ὡς σε γοδαίρομεν, Σ μακαρίζομεν.

Δόξα, ἡ χ. π.

Εκ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος, παρῆσιν ἡ Παρθεῖν ὡς ἐν Ἀθληφόρος ἐν Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀντήτον, ἐν πεποιθῆ.

μερὴ ἐλαίῳ τῆς ἀγρίας, ὅτε αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἐβώσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὁσμὴν μύρου σὺ ἔδραμον Χεῖρ ὁ Θεός. ὅτι τέρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσης με ρυμφίε ἐπὶ στήθε. αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις καταπεμψοῦ ἡμῖν, παρτοδιώματι Σωτὴρ τὰ ἑλὲν σὺ.

Καὶ ῥῆμα. Στ. Τεῖνόςτος ἀνέστη Χεῖρ ὁ Θεός.

Αἰνέσητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μισοφοροῦντων ἰχθῶν, ἐπὶ τὴν λύπην, τὴν λαβὴν εἰς χαρὰν, μεταβαλε Παρθένε, ἐλὲος παράσχου, ὅπως σωθῶντ' ἀνυμνοῦμεν σε.

Σταυροῦ Θεοτοκίου. ὁμοίου.

Ἐξὺ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παρθένα Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. ἡμεῖς Σ Θεέ μου, σώσον τὴν πόσιν ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν ὅ. τῆς Ὁκτωήχης. Δόξα, ἡ' Χ, ἡ. β.

Διὸν θνητὴν ταῖς ἀρεταῖς, ἐπεφωτισμένην τῷ λογισμῷ, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πιστῶν. ἡ ἐκ τῆς ἐώας ἀπατέλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, ἐκδροισμὸν ποιήσασα, τῆς τῆς Ἀγίας Πράματ' ἐπιφοιτήσεως, τῆς θείας Πατόρας. μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωπῶσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία παμάρφουμε, σωθῶνται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ῥῆμα. Στ. Τεῖνόςτος ἀνέστη Χεῖρ ὁ Θεός.

Χαίρε τὸ σεμνολόγημα, ἡ Ἀποστόλων Ἀλφειά, ἐν Ἀγγέλοις, ἀγαλλίαμα τὸν πρὸν. χαίρε τῆς οἰκουμενῆς, τὸ καύχημα Παρθένε, ἐν ἡμῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Σταυροῦ Θεοτοκίου. ὁμοίου.

Ὁ ῥῶσά σε φανέρωσον, Χεῖρ ὁ Θεός, ὅτι σὺ κύνεσσας, θρῆνυδῶσα, ἀνέβουσα μητρικῶς. ἡμεῖς Σ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπὶ στήθεος σου.

Ἀπολυτικίου.

Ἡ Ἀμμάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη.

Εἰς τὸν ὁρθρον, ἡ σιωνίτις ἡλὸς. οἱ Καθήμεναι τῆς Ὁκτωήχης, ἐπὶ τῆς Ἀγίας εἰς σ.

Ὁ δὲ ῥῆμα. ἡ' Χ, ὁ Εἰρμός.

Σωμὲν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι Φαραὶ ἐν θαλάσῃ, ὡδὴν ἐπιρίκιον ὅτι δεδοξάσαι.

Σωμὲν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σάδι μάρωσαντι τὴν ἑαυτῆς Ἀθλοφόρον, ἐφ-

ρῶς ἐμαθλήσασα, ἐφάρκας ἀμαδύσασθαι.

Ἐγὰρ αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεὸν ὁρῶσα, ὡς πίστεως, τὴν τεταμμένην ὁρῶσα, ὡς πλάκας βαρύνουσα, ἐβρύνουσα ἰαμάτων πηγὰς.

Θαῦμα πῶς ἡ θαρσύνουσα, κατὰ πόρζωσα τῇ λαμπρακίᾳ, μαρτυρικῶς ἐμαθλήσασα, πηγάζει ἰάματα, ἐπικαλεῖται χαρίσματα.

Θεοτοκίου.

Επὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν Ἀγγέλοις, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ἡμῶν Ἀγίων Μαρτύρων ἐδρέωμα ἀσείστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὁ δὲ ῥῆμα. ὁ Εἰρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐσδρεώθη ἡ καρδιά μου. διὸ οἱ ἀδελφοί περικελεύσασθε τὸ δύμα μιν.

Νοιγέτω ἡ σοφία, ἐκ ἀνέδω ὁ Λαὸς τῆς Θεῆς, τὰ ῥείθρα ἡμῶν αἵματων, ὡς ροσμημάτων ἀλεξήθεια.

Καιρῶν ἀκροσμάτων, ἡ ἀθάλης τῆς λόγῳ ἀμπελος, ἐκπαλαί ξηραυθεῖσα, φύει τὸν βόρυν ἡμῶν αἵματων αὐτῆς.

Σπλῶν ἡμῶν ἐν τῇ σοφίᾳ, ὡς σταφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δόξαν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς παμάρφουμε κατωπιδύσωμεν.

Θεοτοκίου.

Ὁ ῥῶν Θεομήτορα Παρθένον, ὁρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβύει γὰρ ἀπαύτως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐσδρεώθη.

Καὶ ῥῆμα. ὁ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ρυμφίον σου Χεῖρ ὁ Θεός, ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς ἀνέπρασας, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας παμάρφουμε. ὅθεν ἐσεληλυθας, σὺ αὐτῷ εἰς τῆς γαμῆς, ἐφ' ὅς τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτῆς δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κηρυγμάτων λύρωσαι ἡμᾶς, τῆς ἐκτελουῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίου. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀχὺ δέξαι Δέσποινι, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἐκ ταύτας προσαγαγε, τῷ σῶν ἡμῶν Θεῷ, Κυρία Παμάρχαρτε. λύσον τὰς περιβάσεις, τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων. σκεδάσον τὰς βελάς τε, ὅτι πάντοτε δράσῃ, τῶν ἐφοπλιζομένων ἀδελφῶν καὶ ἡμῶν δούλων σου. Σταυροῦ Θεοτοκίου. ὁμοίου.

Ταυρῶσε ὑψέμενον ὡς ἐδεάσατο, ἡ ἀ-
χραπτος Μήτηρ σου, Λόγε Θεὸς μητρικῶς,
θρῶνυσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν Σ' ἐξέ-
μου, πῶτο θαῦμα ἡ μέγα; πῶς ἡ ζωὴ ἡβ' ὀ-
λων, ὁμιλεῖς τῷ θαράτῳ; ζῶσαι τὰς τεθ-
μεῖντας θείων ὡς εὐσπλαγχνος;

Ω, δὴ, δ. Ὁ Εἰρμός.

Γσακνῆκοι πλὴν ἀκολῶσιν ἐ' ἐφοβήθην,
κατερόησα τὰ ἔργα σου Σ' ἔξελω Κύ-
ριε. δόξα τῇ διωάμει σου:

Σέβου ἀκροαμα, ἡ ἀδερμὴς τῆ θήλεως
φύσις, ἀνδρικῶς κτ' τῆ δράκοιτος, ἀρ-
ρένωδεῖσα ὀπλίζεται:

Θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὅρος,
ὡς πιστῆσαι μομοφύλακι, Μάρτυς
Χειρὶς ἀπατίθεται:

Πεσφράγισας ὡς ἐν σφραγίδι τῷ θεῷ
τόμῳ, ἡβ' δογματῶν πλὴν ἀσάφειαν, ἐ-
πιγραφείσας σοι αἵματι:

Ητὴρ ἀχραπτε ἀλογημένη Παρθένε,
τὰς ὑμνήρτας σε περισώζε, ἀπὸ πά-
σης περιστάσεως:

Ω, δὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Αματείλας τὸ φῶς, Σ' φωτίσας τὸν
ὄρθρον, ἐ' δείξας πλὴν ἡμέραν, δόξα σοι
δόξα σοι, Ἰησοῦ ἡβ' τῆ Θεῶ:

Χαλκιδῶν σὺν ἡμῖν, ἐορτάζουσα Μάρ-
τυς, τιμᾶς σε τὰς ἀγῶνας, ἐ' ἀπτλεῖ τὰ
αἵματα, Σ' ἀγιάζεται ὁ Λαὸς τῆ Θεῶ.

Τῶν Πατέρων πληθὺς, ἡβ' δογματῶν
τὸν ὄρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐν-
θέω κήρυξι, τῆς ἀληθείας Σ' μτ' θαράτῳ.

Γθαυῶσα σιγᾶς, μὴ κινῶσα τὰ χεῖλη,
ἀλλ' ἐμδοδεῖ ἡ χάρις ἡβ' θαυμάτων
κράζει σοι, τῇ μυρική τῶν δογματῶν σάλ-
πιγγι:

Θεοτοκίον.

Ην τῆ Ἀγγέλου φωνῇ, ἀσιγῆτως ἡ
κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε. χαῖ-
ρε Μήτηρ ἀχραπτε, Ἰησοῦ ἡβ' τῆ Θεῶ:

Ω, δὴ, ς. Ὁ Εἰρμός.

Σ Γωμᾶν τὸν προφήτην, ἐλυρώσω
τὰ κήτους Χειρὶς ὁ Θεός, καὶ μετὰ βυ-
θῶν ἡβ' πταισμάτων ἀνάγαγε, ἐ' σῶσόν με
φιλαφθρῶπε:

Ης Γαδὴ μιμημένη, τὸ ἀρρένωπὸν
Μάρτυς ἀνδρεία φρενῶν, ἀρείλες ἐν
κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογματῶν σου, τὸν
Ὀλοφένην, ἐχθρόν:

Σπερ ἀλάβαστον μύρον, τῶν λειψά-
μων κεῖσθα τὴν λάρνακα, μυρίζεις
ἡμῶν τὰς καρδίας, Σ' γλώσσας ἐμπυρι-
ζεις, αἰρετιζόντων ἐχθρῶν:

Ασιλικῶ ἀλεργίδα, ἡβ' αἱμάτων βα-
φείσας τῶν ἀθλων σου, ἡβ' ἔμφανας τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἐντάξασα τὰς λόγους, τῶν μυ-
ρημάτων Χειρὶς:

Θεοτοκίον.

Αφράγως τεκῆσα, τὸν Σωτῆρα τῆ
Κόσμου Χειρὶς ὁ τὸν Θεόν, αὐτὸν δυ-
σωπῆσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἀπαμ σῶσαι,
τῶν ἀρμυρῶν σε:

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς Γωμᾶν τὸν προφήτην ἐλυρώσω.

Κορτάκιον. ἡβ', β.

Γώνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πί-
σει κατεβάλες θερμῶς, ὑπὲρ Χειρὶς
τῆ ρυμφίσεως, ἀλλὰ ἐ' μὴ ὡς τὰς αἰρέσεις,
Σ' τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα ἐν τοῖς ποσὶ
τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσ-
βουε διὰ τῆς Θεοτοκῆς, ἡ ὑπὸ ἐξακοσίων
φιάκοιτα Θεοφόρων Πατέρων ὄρον λαβῶ-
σα, Σ' φυλάττεσα Παμώφηνε:

Ὁ Οἶκος.

Γ τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἡ τί τῶν σῶν
κατορθωμάτων, ἡ τί τῆς παρθενίας,
ἡ τῆ βίης τῆ ἀμέμπτου σου θαυμάσιε τις πρό-
τερον; σὺ γὰρ εὐφρανῶν τὸν Πατέρα ὡς τῷ
ἡβ' ρυμφάδεσσα, τῷ Πρώματι τῷ ἀγίῳ
σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκαροῖ πρὸς
ταῦτα, τίς λέγει μὴ ἰχύσειν, ὅσαι σε
περιλαμβάνουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύσαι; ὡς
ἡβ' ἀνατολῆς γὰρ παπτι φαίρεις Σ' ἀκτινο-
βολεῖς ἐν γῇ Σ' θαλάσῃ, ἐ' ὡς πᾶσαν ἡ-
πειρον. ἀγιάζεις Σ' μυρίζεις τὰ πέρατα.
διὸ τόμον πεπίσδσαι, ὑπὸ ἐξασίων φιά-
κοιτα Θεοφόρων Πατέρων ὄρον λαβῶσα,
Σ' φυλάττεσα Παμώφηνε:

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ, ια. τῆς ἀγίας μεγαλο-
μάρτυρος Σ' παμώφηνος Εὐφηνίας.

ἡ. Δ. ἱκαζε Μάρτυς ἐ' τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυρῶσα πίστιν ἡς ἐμῆλθας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτη ὄρον ἐμπέδοι Εὐφην-
μῖν.

Ν τοῖς χρόνοις τῆ δισσεβασίας Βασιλέως
Μαρκιανῆ, ἐ' Πηλχερίας τῶν Βασιλέων,
ἐγέρμετο σὺν ἁγίῳ Πατέρων φιά-

κορτα ἔξ εκαοσίω ἐν Χαλκιδόμ. οἱ, τὸς
περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματί-
σασιν, ἔ τὸς μίαν φύσιν ἔ μίαν ἐνδύειαν
ὡς Χρῖς βλασφημίας καθελόντων,
ἐπεὶ μὴ ἐπείδοτο, ἐτόρως τήν τε μετόρ-
χομαι. τὴν ἐκτεθείσαν ὁρδοδοξοῦ πίστιν,
τὴν ἐγγράψαντων, καὶ τὸς αἰρετικὸς τὸ
σφῶν φρόνημα προφάμενοι, ἐν ἐτόρῳ
γράφαι, τὴν λαμβανὰ τε τῆς παμάρτης
διαφοίξασιν, ἔ ὡς τῆ ταύτης ἡνδρας, τὸς
τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θείων,
ἀπαλλάσσονται. ἔ μετὰ τινος ἡμῶν πα-
ραγομένων, εὖρον τὸν μὲν ἦν αἰρετικῶν
τόμον, ὡς τὸς πόδας τῆς ἀγίας ἐρρίμμε-
νον. τὸν δὲ ἦν ὁρδοδοξοῦ, ταῖς τιμίαις
αὐτῆς χόρσι κατεχόμενον. ὅπου ἰδόντων,
αἰχμῶν μετ' οἱ αἰρετικοὶ, χαρὰς δὲ οἱ ὁρ-
δοδοξοὶ ἐπληρώθησαν ~

Α Τῇ δὲ ἡγία κτ' τὸς καιρὸς ἐν Διο-
κλητιανῷ, ἔ Πρίσκῃ τῇ Ἀρτυπᾷ τῇ
Εὐρώπῃ, τῆς Χαλκιδόμῳ πόλεως θρέμ-
μα. ἔ διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χρεῖα-
μῇ, περὶ προσωμίλησε, ἔ θηρίοις ἐκδίδο-
ται, ἔ ἐτόρως μνηστῆρας τισὶ κολασθεῖων.
ἐν αἷς ἐγκαρτόρησασα, τὸν τῇ μαρτυρίου
σέφαρον ἐκομίσασα ~

Α αἷς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χεὶ ὁ Θεός.
Ω. δὴ, 2. ὁ Εἰρμός.

Ο Ἐν τῷ Ὄρει Μωϋσεῖ συλλαλήσας, ἔ τυ-
ποῦ τῆς Παρθένου τῆς βάτον δείξας. ἀλο-
γητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός ἦν Πατὴρ ἡμῶν.
Ο Ἐκδιώξας τὴν τῆς πλατῆς ἀπάτην, τῇ
πίσει τῆς ἐνδόξης Ἀθλοφόρου. ἀλογη-
τὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός ἦν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Σπὸρ φύλαξ ἦν δογμάτων τὸν ὅρον,
ἡ Μάρτυς δεξαμένη ὡς θείας πλα-
κας, φύλαττε τὸν ἄρτον, ἐκ πασῶν
ἦν αἰρέσεων ~

Ε Ν Χαλκιδόμῳ χαλκῷ θείῃ, τῇ πίσει ἡ
Μάρτυς, ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ, τὴν ἦν
δογμάτων μάχαιραν, τὸς ἐχθρὸς ἐροπώ-
σατο ~
Θεοτοκίον.

Ο Ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, ἔ
ταύτῳ ἑρατῶν πλατυτέραν δείξας,
ἀλογητὸς εἰ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε ~
Ω. δὴ, 4. ὁ Εἰρμός.

Π Ὁ βασιλεῖα Χρῖς, ὅν ὡμολόγησαν
οἱ αἰχμάλωτοι παῖδων, ἐν τῇ καμίῳ

λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ. πάντα τὰ ἔρ-
γα ὑμῖν, ἔ ὑπόσχεσθε εἰς πάντας τὸς
αἰῶνας.

Η Τῇ Κυρίᾳ Ἀμαρ, λύκας ὁξέκλι-
μεν, ἐροπώσατο ὄφεις, τὸς ἀσεβεῖς
διώκτας ἐκ παγίδων, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
Χρῖς ἐβουθήθη ~

Π Ἀς, θεομβρίας τῶν σῶν, Μάρτυς ἀποί-
ξασα σεβασμῶν αἰμάτων, τῶν δυσε-
βῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς,
σώσασα ὡς ἐν χερσίν, τὴν ἐμπιστῶν θείῃ
σοι πίστιν ὁρδοδοξίας. **στ.**

Π Ὁ βασιλεῖα Χρῖς, ὅν ἡμῖν ἔτεκεν
ἡ Παρθένος Μαρία, Σμτ' τόκον ἔ-
μενε Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα
ὑμῖν ὡς Κύριον ~

ὁ Εἰρμός.

Τὸν βασιλεῖα Χρῖς.

Ω. δὴ, 5. ὁ Εἰρμός.

Η Εὐαλιώμεν πάντες, τὴν φιλανθρω-
πίαν σὺ Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα τῶν
δύλων σὺ, Σ σέφαρος τῶν πεισῶν, ὁ με-
γαλιώτης τὴν μνήμῃ τῆς τεκνίσεως σε ~

Ε Τῇ φήμῳ ἀφηνία, ἀφηνιέσθω ἡ Μάρ-
τυς τῇ Χρῖς ἡ παμάρτης. ἐν παμ-
τες ἀφηνίῃ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, Σ
τῶν ἀγίων ἀφηνιέ τὸ σινεδοριον ~

Α Ζιέπαιρον σέφος, πλεξαμένη ἡ Μάρ-
τυς, Βασίλειον ἐνδυμα, τόρπρως
ἐπορφύρῳσεν ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς
ἀλκυρίδα τὴν δορὰν ὁξυφάσας ~

Ο Τῇ πεισῇ σινελοδοξοῦ, τὴν μνήμῃ τε-
λέσωμεν, τῆς παμάρτης Μάρτυρος,
προθύμως σινερέχοντες, ἔ βοήσωμεν αὐτῇ.
Χρῖς ὅν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα ~

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε παύσεμμε Ἀγνή, παρθενίας
καύχημα, Μαρτύρων τὸ σῆμα,
ἀνθρώπων βοήθεια, τῇ κόσμῳ ἡ χαρὰ Μα-
ρία δὲ τῇ Σ Μήτηρ τῇ Θεῷ ἡμῶν.

ὁ Εἰρμός.

Μεγαλιώμεν πάντες.

Ἐξαποσίλαο. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Κ Αἱ θάρσσαι ζωῶν, αἰμάτων μύρον
ἐβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα.
καὶ διαθήκης τῆς αὐτῆς, τὰς πλάκας ταῖς
ἀγκάλαις σὺ, Εὐφημία κρατιεύεις. διὸ ἀ-
φηνιέμει ~

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν ἐδωκά-
μι, ἐβόησόν σε παρέχων, ἐν ταῖς θλί-
ψεσι ἡμῶν, ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας
ὅν ἡμᾶς ῥύσαι, ἐκ τῆς ἀπαγκῶν ἡμῶν·
Εἰς τὴν αἶψαν, ἢ ἰδίῳ. ταῦτα, ἡχ', γ'-
ισῶμεν δὲ ἡ. δ'.

Αθλητικῶν παρηγοριῶν πιστοὶ, θεοφρό-
νως τελειοῦν θεώμενοι, τῷ θαυμα-
στῷ ἐν βελαιῖς Θεῷ ἡμῶν, ἀχαριζήτοιον
αἶμον μελωδίσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κρά-
τος τῆς ἐραπείας διωάμεως, ἐν γυναικείᾳ
φύσει κατηγωνίσαστο, ὅτι τὴν θείαν αὐτῇ
διωάμι ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς καλλι-
μαρτύρου. ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σωσον
τας ψυχὰς ἡμῶν· Ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ὅς οἰκείων αἱμάτων
ἀθλητικῶν, ἡ παμδύφημος Μάρτυς
Χριστὸς κόρασάμεν, ἐν τῷ αἵματι τῆς
ἐκκλησίας προτιθεμένη, ἐπ' αὐτῇ τὴν τῆς
ἀσεβείας ροφίμης, σοφίας φωνὴ προρέ-
πεται λέγουσα. ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀπα-
στάσεως μαρτύριον, τῷ ἐχθρῷ διωκτῆριον,
παθῶν καθαρτήριον, ἀσεβῶν δὲ ψυχῶν
φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντῶν. ὁ
ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χερμαρῖον τῆς ρυφῆς τῆς
Πρώματος, σωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ὁ αὐτός.

Ιτὸ αἷματι Χριστῷ, τὰς ψυχὰς σφρα-
γισθέντων, εἰς ἡμῶν ἀπολυτρώσεως,
αἷμα ἁγίον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύ-
ζον ἡμῶν, μετ' ἀφροσύνης πρῶματικῆς
προφητικῶς ἀπτήλίσωμεν, τῷ ζωνορῶντων
παθνημάτων τῷ Σωτῆρι, ἐκ τῆς αἰδίδος δό-
ξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ
ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σε Κύριε, ταῖς
τῆς παμδύφης ἀθληφόρος πρεσβείαις, σω-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Διὰ τὸν ἁγίον τὸν ἁγίον, ἡχ' τῷ.

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖται πρὸς ἀφηνία
τῆς παμδύφης Εὐφηνίας, ἀπαρ-
γέτος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι ἐπαρ-
θενοί, τὴν Χριστὸν Παρθενομάρτυρα, ἐγ-
κωμίσις καταστέφωμεν. νομίμως γὰρ ἀν-
δραστεύμεν, ἐν τῷ χαῖρι τῷ θήλειος ἀπορ-
ρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόρων, τὸν τυ-
ραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. οὐραμῖον
δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται

τῷ μυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος·

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Δέωποιμα πρόσδεξαι, τὰς δέ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τὴν παραδόξην θαύματος.

Εκαθελθόντων βλέψασα, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ Ἰησοῦ, ἐν τῷ πάθῃ δεχόμενον, ἐκείνης
Δέωποτα, ἡ Παρθένος ἐκ Μήτρως, τέκνον
ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδί-
κως πῶς φόβους ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ἰσάμενος βρο-
τῶν τὴν ἀσθενείαν, ὅτι ἐκφοραῖς, ἀπαρ-
τας ῥυσάμενος, τῇ ἀσπλάγχρῳ σε·

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. τῆς ὁκτωῆς. Δόξα, ἡχ', α'.

Εν ἡμῶν χοροὶ Πατέρων παμδύφημε,
συναθροισθέντων διὰ Χριστὸν, τὸν τό-
μον σοὶ προσάγει τῆς ὁρθοδόξης πίστεως. ὅν
πρό λαβῶσα ἐν ταῖς τιμίαις σε χάρισι, φυ-
λάττης μέχρι τέλους. ὅθεν ἐβροτῶν χο-
ροσάσαι συνεληθόντων, τὴν σὴν ἀθλησὶν γε-
ραίρῃσι, βοῶντων ἀσεβῶς, χαίροις παμδύφη-
με, ἡ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, ἐπαροπα-
ράδοτον, ἀρωγὸν φυλάξασα. χαίροις ἡ
πρεσβύς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Παμδύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

ΠΑρμήντε Δέωποιμα ἐλπίς, τῷ πι-
στῷ ἐν τῷ ἡμῶν, καταφυγῇ ἐβόη-
σει, σὲ ἱκετεύωμεν, ἐκ παντὸς κινδύνου,
τῆς δόξης σε φύλαττε, τὴν πίστιν προσκυ-
νῶντας τὸν τόμον σε, αὐτῷ πρεσβύς ὑπὲρ
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
μην, ὅτι τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροστ. ὁμοιον.

Ρῶσα κρεμάμενον Χριστῷ, ἡ ἀγνῶς τε-
κῶσα, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὑδάσι, τὴν γῆν
φιλαμῆναι, οἱμοὶ ἀμβόα, τί τὸ ξέρον
θέαμα; πᾶς ἔδυσεν τὸ κάλλος γλυκύτατε;
πᾶς ἡ ἀπρέπεια; μεγαλιώσας τὸ ἔλεος,
ὅτι πάχεις, ἐκὼν ὑπὲρ πάντας·

Ἡ σωτήριος ἀκολουθία ἐκ ἀπολύσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῃ, ἡχ', δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ἢ. Εὐκλειστὰς ἀλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἢ. Ὁ ἁγίος Ἀποστόλος Βέροιας

Πρὸς Κορινθίους, β'. ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, συνδύστετε παρακαλῶμεν.

Ζήτει Κυριακή, 15.

Α' Ἀντιόχειον, Γ' Προμύων ὑπέμερα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατ' Ἀνταῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις ἡ τοῦ Φαρι-
σαίου.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Εὐδοκίαντος.

Κοινοῦτον. Α' γαλλιάδε δίκαιοι.

Μινὶ τῷ αὐτῷ, 18. Τῶν Ἀγίων Μαρ-
τύρων Πρόκλη, ἔκτατος. Εὐσεβίου
εἰς τὴν Κίτιον ἐκέκρετα, ἢ. προτόμ. ἡ' α'.

Τῶν ὁρατίων ταχυμάτων.

ΠΟΛΥΕΔΕΣΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ ΕΥΚΑΡΤΕΡΗΣΑΜΕΝ,
ΦΩΤΟΕΔΕΙΣ ΣΕΦΑΙΡΕΣ, ΕΚΟΜΙΣΑΔΕ Ἀμ-
φω, Γ' Ἰάριε ἔκτατος. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πα-
μέοτον μνήμην πρὸς, ἐπιτελεσθῆναι δεόμε-
νοι ἐκτενῶς, τῷ πρεσβύτῳ ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν.

Ομοίον.

ΤΟὺς ἀπαγαγὼς τῆς σαρκὸς σα Πρόκλη
ὑπὸνέγκας, τὴν δὲ αἰώνος λήξιν, προο-
ρώμενος Μάκαρ, ἔκτατος τῷ Παραδείσῳ, δια-
γωγῇ, ὅς τὸ φῶς τὸ ἀμέσπερον, ἐν ᾧ ὑ-
παρχῶν ἰκέταε ὁ ἡμῶν, φωτισθῆναι τὰς
τιμῶντας σε.

Ομοίον.

ΑΔΑΠΕΡ ΔΥΟ ΦΩΣ ἦρες κόσμῳ φωτί-
ζετε, τῇ ἡ τοῦ θαυμάτων αἰγλή, Α' Ἰ-
λοφόροι Κυρίε, Γ' Ἰάριε ἔκτατος, τὸν σκο-
τασμόν, ἡ τοῦ παθῶν ἐκδιώκοιτόν. ὅθεν
ὑμᾶς ἀνυμνεῖται περὶ χαρῶς, ἐορτάζοιτόν
τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Σ' ρυῖ, ἡ. Ομοίον.

ΕΟΜΑΚΑΡΙΣΕ ΚΟΡΗ ΤΑΙΣ ἰκεσίαις ἡμῶν, ὡς
ἄμηνος προσάτις, ἡ τοῦ πρὸς Θεοτόκε,
προσάγναι τῷ Κτίστῃ, τὸν ἰλασμόν, διαμέ-
βαι τοῖς δόλοισι σα, ὡς παντελὴς σωτηρία ὁ
ἰλασμός, ἡ τοῦ ψυχῶν ἡμῶν Θεόμνησε.

Σταυροῦ. Ομοίον.

ΕΝ Τῷ ΣΤΑΥΡῳ παρεσῶσα τὴν σὰν ἔκτατος,
ἔκτατος τῇ μακροθυμίᾳ, τὴν ἀποσκοπῶσα,
ἐλεῶν θρηνησά, Μήτηρ Ἀγνή. οἱ μοι τέκνον
γλυκύτατον, τί ταῦτα πάχεις ἀδίκως
Λόγε Θεῶν, ἡ σωσῆς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν ὁρατόν ἢ σιωπῆς ἢ λόγ. ἔκτατος κακοῦ
τῆς ὁρατοῦ. ἡ τοῦ Ἀγίου. ἡ τοῦ ἀκού.

Σεπτῶν ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.
Γ' ἰωσήφ. ὁ δὲ. ἡ τοῦ δ. Τελεσάτας κραταίς.

ΕΥΡΩΤΑ Τῷ Θεῷ, ἔκτατος θείαις ἀκτίσι,
πυρσώμενοι αἱ, γερμαῖοι ἀθληταί, τὴν
ψυχῇ με φωτίσατε, μέλποιτος τὴν φε-
τοφορόν, ὁ σεπτὴν ὑμῶν ἀθλησιν, κα-
ταψύξει καρδίας μακάριοι.

ΕΠΤΕΡΩΣΕΝ ὑμᾶς, ὁ ἔρανος πόθος. ὅθεν
πάντα τὰ τὸν πρῶτον, τῷ βίῳ ἀθληταί, ἐ-
λογίσαδε σκύβαλα, μάσεσι ταῖς πρὸς τὸ
θεῖον, θεωροῦντες ὁ ἀπασαν, ἡ τοῦ ἀδελφῶν
ἰχὺν ταπεινώσαντων.

ΤΕΙ ΘΕΑΡΧΙΚΗΣ, ἀμαρτανῶν Τει-
δος, δυοσεβείας τὴν πυρᾷ ἐσβέσατε
σοφοί, ἡ τοῦ αἱμάτων τοῖς ῥάμασι. ὅθεν ταῖς
ἡ τοῦ ἰαμάτων καθαρᾷς ἐπομβρίσει, ἡ τοῦ
παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλυνάτε.

Η ἄλυτον ζωὴν, τὴν ἔραμιον δόξαν,
Παραδείσῳ τὴν ῥυθλῷ, τὸ φῶς τὸ μον-
τόν, τὴν τὸν πρῶτον ἀγαλλίασιν, Μαρτυ-
ρᾶν ἐπιζητήσαντων, ἡ τοῦ δεινῶν ὑπὸνέγκατε,
ῥικυμῖαν γερμαῖον φρονήματι.

ΤΡΑΠΙΟΙ ΧΟΡΟΙ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κα-
τεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρ-
κὸς, ὁ πολὺπλοκα βάσανα, Μαρτυρᾶν
γερμαῖον φρόνως, ὑπὸνέγκατε χαίροντες,
ἔκτατος τὴν κακίαν σωτρίβοιτες.

Εὐσεβίου.

Ο ἡ τοῦ ἀκού, τῆς προμήτορος Εὐας,
Γαβριήλ σοι προσφωγῶν, τὸ χαῖρε ἀθλη-
τῶν, ἡ τοῦ ἐτίμαξε Δέσποιναν. μόνη γὰρ τὸν
ἀμείρεται, τῆς κακίας τῷ ὅφει, ὑπὸν
ἡ τοῦ ἐκ λόγον ἐκίνησε.

Ὁ δὲ, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ ἔκτατος.

ΟΦΙΑ ΛΟΓΩΝ, θεῖως τῆς ἀσώφους δι-
λεξας, ὁ σεβλώσεις τῆς σαρκὸς,
ἰχὺν Πράματος ὑπὸνέγκας, Πρόκλη Παμ-
μακάρισε, Μάρτυς θεοπράξε.

ΝΑΡΤΗΘΑΝΤΑ, ὡμοτάτως κελᾷ σε
ἐξέσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυ-
χῆς τὰ ὅματα τέροντα, ὁ τὴν καρτε-
ρίαν σα καλλωπιζόμενον.

ΔΑΣΙΝ ἀνδρείως, ἡ τοῦ μελῶν καδυπέμε-
μας παύσοι, αἱματι δὲ τὴν πυρᾷ, τῆς
ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλη διωκαμένη-
μος τῇ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίᾳ.

ΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΕ, τὸν δεσμόν ἡ τοῦ κακῶν
με σιωδέσθαι, τῇ σεργίᾳ με τῷ ἐκ σῶν,
τεχνοῦτος Λόγος Παμάμωμε, ἔκτατος με

Δέσποια ταῖς ἰκεσίαις σου .

Ο' Εἰρμός .

Ο Ἰς ἐμ σοφία, ἐ δυνάμει ἐ πλῆτῳ καὶ
χόμεθα, ἀλλ' ἐμ σοὶ τῇ τῇ Πατρὶς,
ἐνυποστατῶ σοφία Χρῆς ἐ. ὃ γὰρ ἔστιν Ἀ-
γίος, πλῶν σε φιλαμ' ὤρωτε .

ἡ. ἡ. α. Τὸν ταφόν σου Σωτήρ .

Ι Λάριον πιστοί, ἐ τὸν ἐνδοξον Πρόκλον,
ἀθλησάμενος ὁρῶν, ἐ ἐχθρὸν κατελόν-
τας, συμφῶνως τιμῶμεν, τὸν Χρῆς ὁμ
μεγαλιώμετες . ὅτοι θαύμασι, ἡμ' παθημά-
των τὸ σκοτος, ἐκδιώκει, φωταγογοῦν-
τες τὴς πίσε, αὐτοῖς προσελάζοντες .

Θεοτοκίον . ὁμοιον .

Ε Ἀπίς χριστιανῶν, Παραγία Παρθένε,
ὅν ἔτεκες Θεόν, ὑπὸρ μῆρτε ἐ λόγον,
ἀπαύτως ἰκέταί, σὺ τὰς ἀμὲν δυνάμε-
σι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶ-
σι, ἐ διόρθωσιν, βίᾳ τοῖς πίσε καὶ πό-
θῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι .

Σταυροῦ . ὁμοιον .

Η Ἀσπίλος Ἀμράς, τὸν Ἀμρόν καὶ
Ποιμένα, κρεμᾶμεν μεκρόν, ὅτι
ξύλῃ ὁρῶσα, θρίωνσα ἐφθέγγετο, μηρι-
κῶς ἀλαλάξασα . πῶς ἐμέγκω σε, τὴν ὑ-
πὸρ λόγον ἡμέμ . συγκαταβασιν, ἐ τὰ
ἐκείνη παῖδι, Θεὲ ὑπὸρ ἀγαθῶν ;

Ω δὴ, δ. Ο' καθ' ἡμέραν ἐμ δόξῃ .

Η Κολέθησε τοῖς λόγοις, τὸ τῇ πράγ-
ματις βέβαιον . ὃ γὰρ αἰμοβόρος, εἰργε-
το προβαίνειν τοῖς ἐμπροσθεν, ἕως Χρῆς ὁμ
τὸν ἡμ' ὅλων, μόρον Κύριον, ὡμολόγησε,
Πρόκλε Θεόν ὑπὸρ ἀγαθῶν .

Ω Εταμέρος ἐ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμάσι ποδᾶ-
μνος, ἐ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς
ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψυχοῖς
τὸ σεβας, ὃ προσεφίμας, ἐμ Κυρίῳ Θεῷ
σε σαφῶς δυνάμενος .

Η Ἡττητῶ παρρησία, ἐ γεμναίῳ φρονή-
ματι, Ἀθλοφορε Πρόκλε, ἔσῃς πρό βη-
μάτων τὴν σαρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων,
τῇ κερύσαστος, ἐαυτὸν μέλει δὲλῃ, μορ-
φῇς Λυφῶ τῇ ἡμῶν .

Ε Τριβίβῃ τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σε
τὸ ποῖημα, κατοικτηρῶν Λογε, μὴ φαν
ἀπειρογαμῶν ὥκῃσας, καὶ ἐμ δυαὶ ταῖς ὁ-
σίαις, προελήλυθας, ἀφθαρσίας καμνι-
ζῶν ὁδὸς τοῖς εἰδόσι .

Ω δὴ, ε. Σὺ Κυρίως με φῶς .

Ε Τ Κύριε ἰχὺς, τῶν Μαρτύρων Σ ἡ-
ριγμα, σὺ ἅγιε τοῖς ἁγίοις, ἀδιάσει-
στον ἀθλῶσι προθυμώτατα .

Ε Ῥωτι θεῖκῳ, τὴν ψυχὴν πυρακτῶμε-
νος, ὑπέφθορες ταῖς λαμπᾶσι, φλογίζο-
μενος Πρόκλε, Παμμάκαρ ἀξιάγασε .

Π Τρ μόρον δαλιῶ, τὸ αἰώριον ἐκραζες,
φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσ α-
γαῖς τῇ τυράννῃ, Σ ἡρώμῃ δαματῶμενος .

Θεοτοκίον .

Π Ἰς δυνάται τὸ σὸν, ὁρῶμεν εἶσαι μυσή-
ριον, ὃ Δέσποια Θεοτόκε ; τὸν γὰρ
Κτίστω ἡμ' ὅλων, ἀφράγως ἐσωμάτωσας .

Ω δὴ, ε. Ἡλθον εἰς τὰ βαθὴ τῆς θαλάσσης .

Ο Τ πῦρ ἐδὲ μάστιγες ὃ θῆρες, ἐδὲ θαμᾶτε
πέτρα, γεμναιότατοι ὑμᾶς χωρεῖσαι,
τῆς τῇ Θεῷ, καθαραῖς ἀμώμετε, ἀγαπή-
σεως κατήχουσε .

Η Ομοῖς ἐγκωμίων ὃ δαλῶν, ἡ τῶν
Μαρτύρων ὅπως, μέλεις αἵματος
ἀνδραγαθία . μόρος αὐτῆς, ὃ δοξάζωμ Κύ-
ριος, μεγαλιῶν ὡς ἡθέλησεν .

Ε Τ πλῶς τὸ πέλαγος πόρῳντες, τῶν
χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίδῃτε
πρὸς θεῖον ὅρον, τῆς ἐμ Χρῆς ὁμ, Ἀθλο-
φόροι Μάρτυρες, αἰδῶν ἀπολαύσεως .

Θεοτοκίον .

Τ Δὲ ἡ Παρθένος ἀνέβασε, ὃ Ἡσαίας πᾶ-
λαι, βελῆς Ἀγγελοῦ ἔφῃ μεγάλης,
Εμμανήλ, τὸν Θεόν ἐ Κύριον, ἐ Σω-
τήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Ο' Εἰρμός .

Η Ἤλθον εἰς τὰ βάθῃ τῆς θαλάσσης .

Τῷ αὐτῷ Μωϋ, ἡ. Τῶν Ἀγίων Μαρ-
τύρων Πρόκλε, ἐ Γλαριῶν .

δ. Β ἔλεσι μὲν τέφρωται πυκνοῖς ὁ Πρόκλος,
ἔ ἴφει δὲ Γλαριος ἐτμῆσεν καραμ .

Δ ὠδεκάτῃ βελος εἶλε Πρόκλον, ξίφος,
Γλαριόρ τε .

Ο Τ τοὶ οἱ Ἀγιοὶ ὑπῆρχον ὅτι Τραϊαμοῦ
τῇ Βασιλέως ἐ Μαξιμῆς ἡγεμόνος . κα-
τεχεθῇ δὲ πρῶτον ὁ Ἀγίος Πρόκλος, καὶ
ἐμῶπιον τῇ Βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χρι-
στον, Μαξιμῶ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδεται, Σ
λαμπᾶσι πυρὸς τὴν γὰρ ὁρα Σ ταῖς πλά-
ρας κατακαίεται, Σ ξεεται, Σ ὅτι ξύλῳ
κρεμάται, Σ λιθῶ βαρεῖται τῆς ποδᾶς,

και ἀπαγομῆρος τῆ τοξάνωαι, σωματὰ
τὸν ἑαυτῆ ἀνέψιόν Γ'λάριον, ἐλκομῆρον
ὑπὸ τῶν Ε'λλώων. ἔ ο μὲν Α'γιος Πρό-
κλος ταῖς ριφᾶσι τῶν βελῶν καταρωθεῖς,
πρὸς Κύριον ὤξεδνημην.

Ο Δὲ Α'γιος Γ'λάριος ὀρωπηθεῖς ἐ χει-
ριαρὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμηνος, κρε-
μαδεῖς τύπτεται, ἐ ἑσπ' μιλίοις ῥισὶ σύ-
ρεται. εἴτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεῖς κατε-
τέθη μετ' τῆ Α'γίης Προκλῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ Α'γίης Μαρτύρος Σε-
ραπίωνος, καὶ τῆ Α'γίης Μαρτύρων
Α'μδρεῖ τῆ κρατιώτῃ, Φαύτῃ, Μίωᾳ, ἐ
τῆς σιωδίας αὐτῆς, ἐ τῆ Α'γίης Μαρτύρος
Μαμαρτος πόρῳ ἐν τῷ σῶματι.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Α'βραμιάιοι ποτέ.

Ε Ωματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότῳ
πόρῳ, τῆ σαρκωδερτος Λόγῳ Μαρτυ-
ρες, πρὸς τῆς τὸν γέφυρον, τὸν τῆς δι-
καιοσύνης ἐδεξαδε εἰκοτῶς.

Φ Ωτὶ τῷ θείῳ τὸν ροῦν, πεφωτισμένοι
πίσει, βασάνων σκοτὸς παρεδραμε-
τε, βοῶντῶν παρὰ φημοι, ὃ τῆς Πατέρων
ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ε Ρ'ρεῖ τῶν σῶν χειλέων, μελιγαγῶν
λογίῳ, Παμμακαρ Πρόκλε θείῳ ἰα-
μα, ποτιζορ τῆς μέλπορτας, ὃ τῆς Πα-
τόρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ω Σ τῶν κτισμάτων πάντων, ἀγιωτέ-
ρα Α'γνῇ Παρθενῇ ἀπεκύνσας, τὸν
κτίσιν ἐ Κύριον. Παρθενῇ ἀμάρτε, ἀ-
λογημένη Μητηρ, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Ω δὲ, η. Λυφῶτᾳ τῆ παμτὸς.

Μ Ετὰ πλείστας βασάνους τοξάνωαι,
ἀνήμεροις ἐχθροῖς σε προδιδωσι.
ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, παραιοιδίμε Πρό-
κλε χαίρων εἰς χεῖρας, τῆ Θεῶ ἐραπεδῶ
τὸ πρεῦμά σε.

Ε Πληγῶν τὸ τίμιον σῶμά σε, ἀνεδό-
τοις τοξάνωαι Α'γίε, ἐ ἀνιάτως ἐπ-
λίξε, δυσμνέας ἀσωματῆς μὴ μελωδοῦ-
τας, ἀλογεῖτε τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Χ Αμπριωόμενος αἰγλῇ τῆς χάριτος,
ὡσπ' ὅρ λῖθος ἐν γῇ κυλιόμενος, σινέ-
ριφας Γ'λαριε, ὀχυρώματα πλαγῆς μέλ-
πων σωτῶρως. ἀλογεῖτε ὑμρεῖτε τὸν Κύ-

ριον. Θεοτοκίον.

Ε Αρκαθεῖς ὤξ' ἀχρᾶπτῶν αἱμάτων σε, ὃ
Θεὸς ὁ ποιήσας ἐ πλάσας με, Θεοκυῆ-
τορ Δέσποισα, ἀνέκτισατο κόσμον ὕτω
βοῶντα, ἀλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός.

Χ Τρωτὰ τῆ παμτὸς παμτοδιώαμε, τῆς
ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσωντας, συγκα-
ταβας ἐδρόσοντας, ἐ ἐδίδαξας μελπερ, παμ-
τα τὰ ἔργα ἀλογεῖτε ὑμρεῖτε τὸν Κύριον.

Ω δὲ, θ. Εὐα μὲν τῆ τῆς παρακοῆς.

Τ Δε φωταγωγῆς ἐ ἰδρά, Σ' εὐσημος, τῆς
Μαρτύρων μνήμῃ ἐλαμψε, πᾶσαν τὴν
γλῶ φωταγωγῆσα. τὸν ζόφον τῆς κακίας
ὀξάιρσα, ἐ μέφῃ τῆς ψυχῶν ἀπελαύν-
σα, ἐ ἰαμάτων χάριν βρύσσα.

Ω Σ δύο μαζοὶ πρῶματικοὶ, προχέον-
τες ἰαμάτων γάλα Α'γιοι, πᾶσαν
ἐκφέφορτῶν καρδίαν, πικρίαν ροσημάτων
διώκορτες, ἐ παθῇ χαλεπὰ θόρα πᾶν-
τες. ὃθρ' ἀξίως μακαρίζεδε.

Ε Ταγόνιν αἱμάτων ἀθληταί, φοιρίξαμ-
τες, ἀλουργίδα παραιοῖδοιμοι, ταύτῳ
ῥαίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλῶ-
τε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἡμῶν, ὑπὸ τῆ Κόσμου ἰκετάορτες.

Μ Γῇ ἐπ' ἀλόγηται, ὑμῶν τοῖς αἵμασι,
τῆς λειψάνων καταθέσει τε, τῆς πρω-
τοτόκων ἐκκλησίᾳ, τοῖς εἰγυμασιν ἐν θείῳ
φαιδριῶεται. ἐν ἡ μετ' Μαρτύρων ὡς Μαρ-
τυρῶν, ὑπὸ τῆ Κόσμου ἰκετάορτατε.

Θεοτοκίον.

Φ Ωτὸς οἰκητήριον Α'γνῇ γεγενῆσαι, Πα-
ραγία Μηροπαρθεμε, ἐν ὕλῃ Χριστῷ
τῆ παμτῶν Βασιλεως, ὀρωμένη τῆ σώμα-
τος, ἐ παμτας τῆς ἐν σκοτῇ φωτίσας τος.
ὃθρ' σε πῖσει μακαρίζομεν.

Ο' Εἰρμός. Εὐα μὲν τῆ τῆς παρακοῆς.

Η' α. ὦρα, ἐ ἡ λοιπὴ ἀκολουθ. ἐ ἀπολ.

Μίω τῆ αὐτῆ, εγ'. Η' σμῖσας τῆ Α'ρ-
χαγγέλε Γαβριὴλ. καὶ τῆ Ο'σῃ Παρθε-
νῇ Στεφανῆς τῆ Σαβαίτῃ. Ε'σπ' ὅρας
εἰς τὸ, Κυριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἡ. ε. ἐ
ψαλλόμεν ἡ. τῶν ἀμφοτέρων ἀμὰ ῥιῶν.
ἡ. τῆ Α'ρχαγγέλου. ἡ. ε. α.

Γ Αβελὴν ὁ μέγιστος ὁ μὲν, ὁ Θεοειδὲς ἄ-
τος, ὁ φωταυγὴς Σωτήριος, φῶς
τὸ φισήλιον, καθορᾷ Σ μέλπει, σὺ ταῖς
αἰῶν ταξέσι, τὸ θεῖον Σ φρικῶδες μελῶ-
δημα. καθικετῶντε, δωρηθῶναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶνι, Σ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ὁμοιον.

Π Οἱ μέγα μυσῆριον τὸ πρῶν, τοῖς Ἀγ-
γέλοις ἁγῶσιν, ἐκ πρὸ αἰῶνων τη-
ρήριον, μόρος πεπίσδυσαι, Γαβριὴλ Σ
πῶτο, τῇ μορῇ τεθάρρηκας, Ἀγῆ εἰς Να-
ζαρέτ ἀφικόμενος. μεθ' ἧς ἰκέτα, δω-
ρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶνι,
ἐκ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Φ Ωτὸς ὡν ἀπ᾿ πλεως αἰ, ἐκ ποιῶν τὸ
θέλημα, ἐκτελῶν τὰ προσάγματα,
τῷ πατοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων,
Γαβριὴλ παρὰ εἰσε, τῆς πόθουσε τιμῶν-
τας περὶ σῶζε. αἰ αἰ τῶν μὲν, δωρηθῶναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶνι, ἐκ τὸ μέγα.

Καὶ πρὸς ὅσιν, ἡχ, πρ.

παραδόξου θαύματος.

Π Ἀτὸρ Θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρο-
νήσει τὸν μὲν, ὁχυρώσας λαμπρότατα,
τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τῷ ἔφε-
σιν, δικαιοσύνῃ ἅπασαν διάνοιαν, ψυχῆς
ἰδιώας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τὸν πρό-
τατον, ἀρετῶν σωήριος. εἰ ἐπιβάς,
χαίρων ἀμείλιχτος, πρὸς ὑψος ἐνδοξε.

Ὁμοιον.

Π Ἀτὸρ Θεογόρε Στέφανε, θεολογίᾳ
τὸν μοῦν, κατελάμπρινας Ὅσι, δορυ-
φόρον οἶα πόρ, τὸν θυμὸν προτειρόμενος,
κτ' βλασφήμων Μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυ-
μία ρυφῆς τῆς αἰῶν. ἧς κατηξίωσαι,
μεταχῆν Θεωπέσι, παρεσκήως, θρόνῳ
τῷ πατῆρακτος, ἐκ πατοκράτορος.

Ὁμοιον.

Π Ἀτὸρ Θεορρήμον Στέφανε, δι' εὐκρα-
τείας τὸν μοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν,
πρὸς τὸ πρῶτον αἰτιον, ἀμαρῆχειν ἀρέπει-
σας, ἐκ κατάμασας Κόσμον τὸν ταραχόν, ἐκ
τῆς θορύβους ἀποσείσμενος, μὲν καθ' ὁρῶν-
τι, σιωπράτης πάντοτε, πρὸς ἔφετῶν,
ὡς τὸ ἀκρότατον, Θεόφρων Ὅσι.

Ε Τυχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέ-
λων ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ
ὑμῶν, ἐκ ἡμέτερος προσάτης, ὁ μέγας Ἀρ-
χιεράτης, τῷ σήμερον ἡμῶν, ἐκ τῷ
σεπτῶ αὐτῷ τεμῶν παραδόξως, ἐποπτα-
ρόμενος ἀγιάζει. ὅθεν καταχρῆως ἀρυ-
μοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. σκέπασον
ἡμᾶς, ἐκ τῇ σκέπῃ τῶν πατορύων, σκ,
μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Ο Τδεῖς προσρέχωρ ὧν σοί, κατηχυ-
μέρος ἀπὸ σῆς, ἐκπορεύεται Ἀγῆ Παρ-
θέμε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτέται τῷ χάριτι,
καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμ-
φόρον τῆς αἰτίσεως.

Σταυροῦ. Τριήμερος ἀρέτης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέσε, ὧν Σταυρῷ
κρεμάμενον, θρῆνωδῶσα, ἀρεβόα μη-
φικῶς. ἡ μέν ἐκ Θεέμης, γλυκύτατόν μου
τέκνον, πῶς φόρεις πάθος ἐπομείδισον;
Εἰς τὸν β. π. προσόμοια, τῷ Ἀρχαγγέλῳ
ἡχ, δ. Εἰδωκας σημείωσιν.

Ν Οὗς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπερῆσαντο
δῶτόρον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν,
ἐκ θεοῖς φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκονομίαν, Σ
τὸ ἀπ αἰῶνος, ἀκαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον
καὶ μέγα ὅπως μυσῆριον, ἐκ μὲν σω-
ματῶν, Παρθενικῇ τὸν Ἀσώματον,
Σ γερόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι
τὸν ἄνθρωπον.

β. Ὁ πατὴρ τῆς Ἀγγέλης αὐτῷ πρῶτον.

Θ Ρόμφα παρισάμενος, τῆς φισήλις θεο-
πότης, ἐκ πλεσίως λαμπόμενος, ταῖς
θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομενῇσι,
ἅπας ὡς ἐκείθεν. τῆς δὲ πρὸς χαρμο-
νικῶς, χοροσάτης ἐκ ἀφηνουώτας σε,
παθῶν ἀχλὺς λυφῶσαι, ἐκ φωτισμῶν κα-
ταλάμπρινον, Γαβριὴλ ἀρχιεράτην,
πρεσβῆτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

β. Εὐλογεῖς ψυχὴν τὸν Κυρίου.

Θ Ραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἀ-
γῆ τῇ ποιμνῇ σῇ, σιωπῶς ἐπὶ ῥομέ-
μα. κοπασον τὰ ὀκίσματα, τὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας. πρᾶῦρον τὸν σάλον, τῶν ἀ-
μερῶν πείρασμῶν. ρύσαι κινδύνῳ καὶ
περιλάσεως, τῆς πόθουσε γοβαίροντας,
καὶ σὲ τῇ σκέπῃ προσρέχοντας, Γα-

Βελήλ Ἀρχιεράτῃ, πρεσβυτά τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ μὴ, ἡ Χ, πη.

Ως ταξιαρχὸς ἐπρόμαχος, ἐπὶ Ἀγ-
γέλῳ ἀρχηγὸς Ἀρχιεράτῃ, πά-
σης ἀνάγκης ἐλπίφει, μόνῳ δὲ δεινῶν
ἀμαρτημάτων ἐλάθροισιν, τὸς εἰλικρινῶς
ἀνυμνῶντας, αὐτὸς μετὰ σε εὐδοξέ, ἐπα-
γῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τῆ Δεσποτῆς δόξης κα-
ταλαμπόμην. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως,
σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφεν,
σῶσαι βελήεις τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπαίον. Τῶν ὑπαγῶν στρατιῶν ἀρ-
χίς, καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ καμῶν τῆς Οὐκωχῆς,
τῆς Ἀρχαγγέλου, ἐπὶ Οὐσί. ὁ καμῶν τῆς
Ἀρχαγγέλου, ἡ ἀκροῦ.

Ὡς παμμένιστον τὸν Γαβριὴλ αἰρέσω.

Γωπὶφ. ὡ, α. ἡ Χ, δ. Ἀμῶξω τὸ ἑοῦμα μν.

Ως φῶς χηματίζοντα, πρὸς τὸ φῶς
τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξει, θεῶν ἐ
αὐλῳ, ἱκετώσε, Ἀρχαγγέλε τὸν μὲν με
φωτίσαι πρεσβείαι σε, ὅπως ὑμνήσωσε.

Ετηνώμεθα σήμερον, χορὸς ἐν δέξιν γη-
θῶν, τὸν πρῶτον γοῦναι ὁρῶν,
ἡ Ἀσώματων μόνων, τὸν πῶν ἀρρητον,
χαρὰ μεμνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασα
δι' ἀγαθότητα.

Προσάτις σε μέγιστον, ἐπὶ Θεὸν ἀν-
τιλήπτορα, ἐπὶ τείχος ἐπὶ ἑοῦμα Γα-
βριὴλ ἔχοντα, οἱ ποδῶν σε, ρυόμεθα
κινδυνῶν, ἐβλάβης τῆς ὀφείας ἀνὰ φημῶν-
τές σε. Θεοτοκίον.

Αγνῶσε Παράμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώ-
ρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δεσποῖνα, λαμπρῶς
ἐβόησεν, Ἀπειρογάμε, βροτῶν ἡ σωτηρία.
Ἀγγέλω τὸ καυχῆμα ἐπὶ σεμνολογῆμα.

Τῆς Οὐσί, ἡ Χ, β. Εὐβυθῶ κατέστρε.

Εοὐ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδασκῆς, χρέ-
ος προσκομίζοντες, πῶν ἀμοιβῶν,
ἀποτέρομην ἑσέφαρον, ἐγκωμίων πλε-
κοῦτες. σὺ δὲ ἰλεως, δεδεγμένος παρόλ-
βιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χαρὸν μοι παρά-
σχ' πῶν τῷ Πνύματι.

Ο Λεθῶν ὄρμημα παθῶν, Πάτορ κατε-
μάραμας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος Θεό-
φρονα. ὁ μὲν γὰρ γέγονας, ἀπὸρηγο-

ρος, προσλήνῃς τε ἐν κόσμῳ, λόγῳ τε σο-
φίας, Στέφαρε ἐν ἡρώσεως ἑσέφωμος.

Ερῶς ἐκοσμήσας σαυτὸν, Πάτορ διὰ
ἡρώσεως, ἐπὶ πρακτικῆς ἐνδρυείας ἐν χά-
ριτος, θεορρήμον Στέφαρε, θεορρημοσιών-
τες, ἡμφιεσμένος δὲ χάριτος, ἐπὶ τῆς σῆς ἐλ-
πίδος, ἀεὶ Παμμάκαρ ἡ δὴ μαρτες.

Θεοτοκίον.

Ως κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπὸ ῥέ-
ρα πέφλως, ἡ ὁρατῶν ἐν ἀοράτων
Πάτορ. τὸν γὰρ Κτίσιν τέτοκας, ὡς
ἡνδοκῆσε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σε. ὡς σὺ
παρρησία, πρεσβάνε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ω, δὴ, γ. Τὸς σῆς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εθέξει φωτὸς αὐλωτάτε, ὡς αὐλὸς
ὅπως Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτίζομην,
φῶς καθορᾶσαι δάτορον, τὸς ὑλίκους ἐκά-
στοτε, βροτῆς φωτίζω ὑμνῶντας σε.

Ευίσης ἀκλείας ἡξιώθης, τὸ μέγα μν-
σηῖον ἡμῶν, ἀνακαλύπτων μέγιστε,
Ἀγγέλω δι' ἡνδοκῆς, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς
μέγιστον, ὑψος μεγάλως τιμῶντες σε.

Επίφαρον πᾶσιν ὑπαγομέν, τοῖς πόθῳ ζή-
τῳ σε αἰ, ἐπὶ πᾶσιν τὸ κλυδώνιον, τὸ
καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι, ἡ πειρασμῶν καὶ
ἐλπίφει, ὡς Γαβριὴλ ἀρχιεράτῃ.

Θεοτοκίον.

Ενωρίζω τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μν-
σηῖον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκ-
ραῦναζε. χαῖρε Θεὸς παλάτιον, ἐν ᾧ οἱ-
κήσας ἀπαρτας, βροτῆς θεώσῃ ὡς εὐαν-
λαυχῆς.

Ἄλλος. Εὐξιώθης ἡ ἑρμῆς.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σε, Θεοφόρε Στέφα-
ρε, ὁλοκαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ Κόσ-
μῳ δὲ κατεφώτισε, τὸς σοὶ πῖς ἐπὶ πᾶσι
προσαμέχοιτας.

Φωτίζονται τὰ πόρτα, διδασκαίς σε
Οὐσί. ὡς γὰρ φῶς ἡ ἐξέλαμψας,
Θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῷ, ἐν ᾧ ἐξ-
ερέωθῃ ἡ καρδία σε.

Αδελῶτον ἐπήρησας, πῶν ψυχῶν σε πᾶ-
σι, ἐν ἡνδοκῆς τῷ σώματι Θεοφόρε
Στέφαρε τίμιε. διὸ μὴ ἐπαξίως ἀφηναι-
μῶ σε. Θεοτοκίον.

Εφάνης καθ' ἀρότητα, ὡς κρῖνον Δεσποῖ-
να, ἡ ἀκαμθῶν ἐκλάμψασα, λαμπη-

δόμι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε παρσεβάσμιε ~

Ο' Εἰρμός.

Ε' ξυώθησιν ἡ ἔρμος ὡσεὶ κείνομ Κύριε.

ἡ. ἡ. α. Τὸν τάφομα Σωτῆρ.

Ο' Μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγελῶν, δακρύμυθος αἰεὶ, σὺ αὐτοῖς ἀπακράζεις, τὸ θεῖον μελῶδημα, τῇ Τριᾷδι γυνδόμενος. τέτομ ἅπαντες, μεγαλοφωμῶς ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, μελωδικῶς ὁψημεντες, τὸν θεῖον Ἀρχάγγελον ~

Τὸ Ο' σὺν. ὁμοιον.

Ο' αἰμά σου σοφὴ, μυσικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τῇ Ἀβελ θεοφρον. ὡμῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριᾶδα τὴν ἄκτιστον. ὅθεν Ο' σὺν, ποιματικῶς διαπρέφας, ἀπεδίωξας, τὰς τῆς αἵρέσεως λύκας, σφεδρόμι τῇ Πρώματι ~

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Νύμφαυτε Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῆς πίστεως, προσασία Σκέπη, κινδυνῶν ἐθλίψων, Σδεμῶν περιεσσεωμ, πάντας λύρωσαι, τὰς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας. ἐ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θεαῖς πρεσβείαις σου ~

Σταυροῦ. ὁμοιον.

Ρῶσά σε Χρῖς, ἡ Παράμωμος Μήτηρ, μεκρόν ἐπὶ Σταυρῷ, ἡπλωμενον ἐβόα, ἡμεῖς Συναρχε, τῷ Πατρὶ ἐ τῷ Πρώματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὐτῇ, δι ἧς ἔσωσας, τὸν τῆς ἀλαμπτῶν χειρῶν σου, σφεδρὸν δημιῶντα ~

Ω. δ. ἡ. γ. Τὴν ἀνιχνύσασιν.

Στασο μεδέξῃς θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἀξιάγασε, καταφαιδυνῶν, τὸν Προφήτην Δαυὶδ, ἐ ἐπιθεῖς τὴν δὴλωσιν, τῆς ἀμνομενῶν ἐν πρῶματι ~

Τόμασι πηλίοις σε χαρμορικῶς, πύριμον τὴν φύσιν ὑπαρχοντα, ἀνδραγαθῶν. ἔξελθ ἡμᾶς πυρὸς, διημεκῶς φλογίζοντος, θεαῖς Γαβριήλ μεσιτέαις σου ~

Ἡ ὑπὸ τὸν ἥλιον, θεῖον ἑορτῶν, δόξῃ ἀπορρήτων ἀσράπτων, ἡμφιεσμένος, ἑρατηγὲ τῆς λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίσασαι, τῷ ἐπικρατῶν γυνδόμενος ~

Θεοτοκίον.

Ἀνμ σε τῷ Πρώματι, ὁ Γαβριήλ περὶ ἡμῶν Παράμωμε, καταποήσας, ἐκ-

βοᾷ σοι ἐμφανῶς. χαῖρε ἀπᾶς ἡ λύρωσις, ἐ τῆς προπατόρων ἀνάκλησις ~

Ἄλλος. Ἐλθούσας ἐκ Παρθενίας.

Στέφαμε, μοραζόντων ἐγχείς ἑφάμα, ὡς λίθον πολυτιμον, τὴν ἀρετὴν πόρικέμενος. ὡφθης γὰρ Μακάριε, θεοχαρίτωτον ὁμῶς ἐγκαλλώπισμα ~

Ἡ ἐνθεον, Θεοφῶρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῆς χαρίτων σε, αὐτῇ ἑφάμοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξερήσασα Πάτορ παρσεβάσμιε ~

Μαράμτον, ὁ Δεσπότης παμμάκαρ σε Στέφαμον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβομένης, Σάββα τῇ θεοφρονος. σὺ μαθητὴς μὲν ἐγχείς γυνισώτατος ~

Θεοτοκίον.

Εκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐὰ προσιύεγκε. ζῶν δὲ γυνισάσας τὴν ἐνυπόστατον Παράμωμε, αὐτὴς με ἀνῶρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι χαῖρε ἀεπαρθεμε ~

Ω. δ. ἡ. ε. Ἐξέρχῃ τὰ συμπατα.

Οὐς κτ' μέδεξιν, τῇ πρώτῃ φωτιζόμενος, δάτορον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺ ταῖς ἀπείροις Ἀγγελῶν τάξεσιν. Ἄγιος Πατὴρ ὁπαρτερῶς, ὡς ὁ συναρχος, Σ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ~

Ο' εἰδός σε πύριμον, τὸ κάλλος ὑπὸρθαύμασιν, ἅπασαν διαύοισιν ἐκπλήτορ. μέγα τὸ κλέος Γαβριήλ πέφυκε, θεῶν Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῆς πίστεως ἀνυμνήτων σε ~

Θεῖος ὡς εἶδὲ σε, καιρῶ τῇ θυμιάματος, πάλαι συνεσῶτα Ζαχαρίας, μεμεικωδῶν, ὃ γὰρ ἐπίσῳσε, σὲ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φεικτῇ, ἡ πόρ ἔξεφώμισας, Γαβριήλ ἀρχις ῥάτηγε ~

Θεοτοκίον.

Αὐὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Παράμωμε, φωνῇ Γαβριήλ τῇ Ἀρχαγγέλῳ, τὸν ἐν ἀγίοις ἀμαπαυόμενον, τέτοκας παμᾶγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, Σ δεμῶν ἑξαιρεσμενον ~

Ἄλλος. Μεσίτης Θεῶν, ἐ ἀνδρῶντων.

Ῥυλὴ τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἑρωτὶ κατέσβεσας, Θεοφῶρε Στέφαμε, Σ ταῖς θεωραῖς Σ πράξῃς, κατελαμπρυνας Πάτορ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν ~

Η Οἱ καθάρῳ, ταῖς γραφαῖς ὁμίλησας
τῷ Πρώματι, θεορρήμον Στέφανε,
ἐκ τῆς θεωρίας ἐκ τῆς πράξεως, συνελέξω
τὸν πλῆτον, τὸν θεόν Πάτορ Ὅσιε·
Ε Οφίας βυθόν, ὀδύνησας Στέφανε κα-
τέλαβες, ἀρεῖν ὅσον χρίσιμον, ἐκ τὸν
μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόρων
Παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως·
Θεοτοκίον.

Τ Δὲ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναυγε Χρι-
στῶν τὸν Θεόν, ὑπὸ λόγον ἔχουσας,
ὡσὺρ Ἡσαίας προηγόρευσε, ὑπὸ φύσιν
τε τῶν, Θεογενήτορ τέτοκας·
Ὡδὴ, γ. Τὴν θείαν ταύτην.

Τ Εὐδοκίαν γλῶσσαι γοῦναι σε, τὸν μὲν
τὸν φωταυγῆ Στράβιον, ἐκ δὲ χύσει,
περιφανῶς λαμπρινόμενον, ταῖς ὑπὸ
μὲν Σ λόγον θείας λαμπρότησι·

Α Κτίς ἐλὶς πολὺφωτε, πυρίνῳ λει-
τηργῶν ἀρχιστάτη, ταῖς σελασφό-
ροις σε, πρὸς τὸν Δεσπότην δέησεν, τὴν ὑ-
μνήταις τῶν σκότους παθῶν ἑξάρπασον·

Β Ουλαὶ ἐδρῶν διασκεδάσων, τὴν πίσιν
τὴν ὀρθόδοξον κράτιον, παῦσον τὰ
σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχαγγελε,
ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντῳ σε παρα-
κλήσεν·
Θεοτοκίον.

Τ Ἡμάτων θείων ὑπὸ κτος, Ἀγνὴ τῇ
Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, ἐκ τὸν προαμαρ-
χον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύντας, τῆς αἰουρίας
κόσμου ἀπολυτρώμενον·
Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο Ἰκμενὴς φῶς ἢ φαιρότατος, Πάτορ
ἀμαδέδεξαι, λόγῳ λαμπρότησι, κα-
ταφωτίζων Στέφανε, τὴν σοὶ πίστιν καὶ
πόθῳ προσρέχοντα·

Μ Ακαρίως τὸν βίον διέδραμες, μύσας
ταὶς αἰδότησε γὰρ, ἔξω γεγνήσθαι,
τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, ἐκ Θεῶν προσωμί-
λησας Στέφανε·

Ω Καλὸς ὡς ὥραιος ὁ στέφανος, ὅν
μὴν ἐσφάγῃ παρὰ Κυρίου σε, ταῖς
ἀρεταῖς σφόμενος, Σ παθῶν βασιλεύ-
σας πανάρετος·
Θεοτοκίον.

Υ Πρὸ φύσιν Παρθένε ἐκύνσας, καὶ δι-
αιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς

ἀληθῆς θεότητος, τῇ ὑπὲρ Θεῶν τὰ σύμ-
βολα·

Ὁ Εἰρμός·

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κορτάκιον, ἦχ. δ.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκασίως.

Ω Ἐν Ἀσμάτῳ λειτηργῶν σὺ προ-
τάτῳ, τὸ πρὸ αἰώνων ὀριζῶν Φρικ-
τὸν μυήριον, μόρος σὺ πεπνίστασαι, Γα-
βριὴλ παρεδόξε, τὸν τὸν ἀπορρήτον,
τῆς Ἀγίας Παρθένου, χαῖρε προσφωρῶν
αὐτῇ ἡ κεχαριτωμένη. Χρῆστικῶς σε ὁ-
δεῖ οἱ πιστοί, ἐν ἀφροσύνῃ αἰεὶ μακα-
ρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, 17. Ἡ σιμώσις τῇ Ἀρ-
χαγγέλῳ Γαβριὴλ.

Καὶ μνήμη τῇ Ὁσίῳ Πατρὶς ἡμῶν Στεφά-
νῳ τῷ Σαβαίτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γο-
λιμαχῆς τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Τ Ἡ λὺ ἐκ Πόρσιδος, σὺνοικήσασα αὐ-
τῇ Ἀρχιμάγῳ, Ὡς Βασιλέω Πόρ-
σῳ μὲν, Χοσρόῳ, Ῥωμαίῳ δὲ, Μαυ-
ρικίῳ. μεδίεσται δὲ εἰς τὴν τῇ Χριστῇ πί-
στιν Σ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῃ αὐ-
τῇ γεμεῖσθαι, Σ ἰδεῖν τὴν προγόμην αὐτῆς
καὶ τὴν διαφόροντα ἐν τῇ γενεῇ, οἱ ἐν
ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. διὰ τὸ το
παρά τε τῇ ἰδίᾳ ἀνδρὸς Ἀρχιμάγῳ τυγ-
χαίοντος, παρά τε τῇ Βασιλέως εἰς τὸ τῆς
λήθης φρενὸν ἐκ πεμφθῆναι καταδικά-
ζεται. Σ διαγαγῶσα ἐν αὐτῷ χρόνῳ ὁκ-
τὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκ-
κον, ἐν ᾗ δράκων λὺ ἀκορτίζεται, χρό-
νον δὲ τετραμηνίον ἐκέισε ποιήσασα, ὅτε
μόρῳσέτε αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίμε-
ναι καὶ ἐπαπαπαῖσθαι. ἀλλὰ καὶ χά-
ρις ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τῇ λοι-
πῇ ἐμολογεῖσθαι. εἴτα ἐκείθεν ἀνελκυ-
θεῖσα, πρὸ τοῦ Χοσρόου ὑψὲρ κατίετα
εἰς ὕψος, καὶ τύπτεται μάστι-
ξιν. ὅτε ὁ μαθὼς αὐτῆς διαρρήγνυται,
καὶ ἐν σάκκῳ καμνηταῖς αἰδάλῃς πλή-
ρει ἐμβληθῆσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφα-
λιθεῖσα ἐν τῇ τῷ καταμόμῳ προσ-
εῖπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλα-
βῆς, χαμαιτυπικῶς ἐκδίδεται, καὶ πολ-
λοὶ ἡνὶ ἀκολάστῳ εἰσδρόμῳ ταύτῃ

ἐχ' εὐρισκομ, ἀπαγομενὴν δὲ τὴν ἐπὶ θά-
ματα ἐρρύσθην ὑπὸ Ἀγγέλῃ. τῆς δὲ δυσ-
φορίας ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπίστας ὁ Ἀγγ-
γελος ξίφος κατέχωρ, πλήττει αὐτὴν
καὶ τὴν αὐχένος. καὶ ἔδοξε τομῇ ἐργά-
σασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῖαι.
ἔξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμο-
λυώθησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς ἐργάσα-
το. ἡ δὲ Ἀγία παραγομενὴ ἐν Ἰόρσο-
λύμοις, ὅς προσκυνήσασα τὰς ἀγίας τό-
πας, ἐπὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας, ὅς τῶν λοιπῶν αἰρέ-
σεων χρεῖσα θεόθεν, καὶ ἐν Κωρυθατιν-
πόλει παραγομενὴ, σοφῶ μικρὰ κατα-
χευθεῖσα, καταλιμπανέει τὰ τῆδε, ἐπὶ πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὴ, ζ. Ὁ κελευρώσαμ τῇ κτίσει.

Τὸ ἄμην τόκου ἐδόξε ἐμλύνας, τῷ Ζα-
χαρίᾳ ποτὲ, ἐνδομ τῷ θείῳ μαρ, ἐ-
στῶτι ὁ ψάλλοι, τῷ λυρῶν τῷ παρ-
τός. ὑπόδύμνῃτε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος,
ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Περίδοξος τῶ οἴκῳ σου ἀπρέπεια, πε-
ριφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαζέει ψυ-
χὰς, πιστῶν ἐπὶ προρέπεται, μεγαλοφώ-
ως βοᾷ. ὑπόδύμνῃτε, ὁ τῶν πατέρων
Κύριος, ἐπὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἀμπριωμόλιος μεθέξει Ἀρχιερατή-
γε, πρώτῃ φωτὸς μυθικῶς, δεύτε-
ρον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλπο-
τας, φωτίζων κράζοντας, ὑπόδύμνῃτε,
ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ἐπὶ Θεὸς ἀλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Περὶ ἁλὶ Γαβριὴλ ὁ ἀρχιερατὴς,
χαρὰ μνηύω σοι, παρθενομήτορ Ἀ-
γνή. δι' ἧς λύπη πέπρωται ἐπὶ ἡ ἀρὰ ἀλη-
θῶς, ἀπεσέρωται, ἐπὶ ἀλογία λύθησε,
τοῖς πιστοῖς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεου προσάγμα.

Τεῖχος Ὁ σὲ, τῶν σῶν δογμάτων,
οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τῷ Πράγματος
λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβω
ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγῳ τε σάρκωσι ὑ-
μῶν, ἀποδιζέεις ἡμᾶς παρόλβιε.

Βίος τῷ λόγῳ σου, σινδραμὼν Πάτερ,
διπλῆς σοι τὸν σέφαρον, παμμάκαρ

προεξέμισε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ
παρήμεν, γέγονας τῷ Κτίσῃ σου βοῶν,
ἀλογητὸς εἶ ἐπὶ ὑπόδύμνῃ.

Ὁὐκ καθαρότητι, ἐπὶ διαροίας, θεό-
φρων λαμπρότητι, τὸν βίον διελέ-
λυθας, ἀγνεία τε σώματος, ἐπὶ παρθε-
νοτήτι, ἀειστον ἀνάθημα φαιεῖς, τῷ παρ-
τεπότῃ ἐπὶ παρτοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Θυώσα πάμσεμμε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς
τὸν σὸν παρὰδιδόν, λιμένα καθοδηγ-
σον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν
πηνυλὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς,
τὴν ἀφθορίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ω δὴ, η. Παῖδας ἀναγείναι ἐν τῇ καμῖνῳ.

Ἐρολογίαις ἰδράϊς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ
γυνόμενος. σὺ γὰρ τὸν παραίτιον, Λό-
γον σωματομέμον, τὸ κατ' ἡμᾶς Ἀρχαγγ-
γελε, τῇ ἔξ ἡμῶν προσφωρεῖς, Παρθέ-
νῳ ὑπὲρ ῥῆτε ἐπὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς
παῖτας τὰς αἰῶνας.

Οἱ τῷ μεγάλῳ τε ὁ πρῶτῳ, αὐλῶς
Ἀρχαγγελε ἐνέμενος, εἰσὶν ἐν πυ-
ρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβε-
ρὸν ὁ μέλπῃσι, παῖτες ἀγγέλων χοροί.
ἐπὶ Κυρίου ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυ-
ψῆτε.

Ἀρκὶ κατ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώ-
ποις προσομιλήσαι προελόμενος, ἔχει
σε προρέποντα, ὁ προαποτιζόμενος, τὸ
ἱερὸν παλάτιον, ὡς ἱερὸν Γαβριὴλ, ἐπὶ Κυ-
ρίου ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς
παῖτας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στρώον τερπνὸν τῷ βασιλείῳ, ὡς
παῖτων τῶν ποιημάτων ὑπερέχ-
σας, ὡς τὸν ὑπερῖον, μόνην ὀσιώσασας,
ἐπὶ τοῖς βροτοῖς ἐμώσασας, ἐμώσει κρείττο-
νι, γερνύματος ἀρρήτου, ἐπὶ ξένῳ, τὴν ἀ-
λογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθέρον.

Ἄλλος. Καμῖνος ποτὲ.

Τέφος ἀπρεπὲς, Χρῆς ὁ ζωοδότης,
τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε φερύμε
Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἔμεκα, τῶν
ἀπείρων τε καμάτων σου, ὅς χαίρων ἠγώ-
μίσω, τῷ τέτῃ πότῳ πυρέμενος.

Ληρὺ ὑπερβάς, τῇ ἀϊδῶνι παμμάκαρ
ροὶ τῷ πρώτῳ προσομιλήσας, ψυχῆς

καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, σε-
φαιφόρε Στέφαμε, κράζωμ ὑπόρυψτε,
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον·

Ερωτι σφοδρῶ, παμμάκαρ κατιχημά-
σας, τὴν Θεοφόρον Σάββα Στέφαμε,
τὸν βίον τὸν ἐμῶν, πολιτείας τε σεμνό-
τητα, ἐξήλωσας παμύφημε. γέγονας ἐκ-
μαγείον, τέτε γὰρ ὁμῶς παμάρισον·

Θεοτοκίον.

Νοὺς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σε ἐρᾶται,
τῷ ἀνθρώπῳ μοι Παμάγμε, σαρκὸς
τε παχύνητι, ὥσπερ χέρομ τε γερόμνος,
αἰώνων ὁ ὑπόρτορος. ὁ Θεὸς σε Θεοτόκον,
πίσφι Σ πόθῳ δοξαζόμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κάμμος ποτέ.

Ωδὴ, 3. Ἀπας γηγενής.

Στασα φρικτῶς, τῷ λόγῳ τῆς χαρίτος,
διακορέμνος, ἐκ καταστρωτόμνος φω-
τοχυσίαις ταῖς ὑπὸ ἐμῶν, ἐν ἰδῶς θε-
μνος ἀγίε Ἀγγελε, ἐφωτίζωμ, πίσφι τὴν
τιμῶντα σε, ἰδὲ Γαβριὴλ ἀρχιγράτηγε.

Σπὸρ ἔρατος, ὁρᾶσαι κατάστροφος,
θεῖαις λαμπρότησι, ὥσπερ εἰρη-
γέτης δὲ, χόρσι κατέχεις σκῆπτρον ὑπὸρ-
λαμπρον, ἐκ διαθείας ἀπασαμ, τὴν γλῶττον
βέλημα, τὴν Δεσπότην, πάντοτε ποιῶμνος,
Σ δεινῶν τὴν πίσφι ζῆαιρμνος.

Περίκαλλης, διας ἐκ περὶδοξος, Μι-
χαὴλ ἐκ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμε-
νοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρ-
τιῶν συγχώρησι, ἐφῶ κακῶν ἀποχλῶ, ὡς
προσάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τὴν Δεσπότην
ἐν πᾶσι μιμῶμνοι.

3.

Εγγος ἀσραπῆς, τὴν τόκῳ σε ἐλαμψε
ἐκ κατεφαιδρυνεπᾶσιν τὴν ὑψηλῶν, ἐκ
τὸν προσάτῳ τὴν σκότης ὠλεσε, Θεογενή-
τον παμάγμε Ἀγγέλωμ καύχημα, ἐκ ἀν-
θρώπων πάντων τὸ διάσωμα, τῷ ἀπαύ-
στοις φωμαῖς ἀνυμνῶντα σε·

Ἄλλος. Ἀρχαρχ γερμνός.

Υπόρτιμε Στέφαμε, μὴν καθαρώς ἠδὲ-
μνος, Σ ρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὸ
ἐμῶν, ἐμῶν τῷ ἀγίῳ οἱ δῆμοι, περὶ
Θεοῦ, χοράσῃ Μάκαρ, τὴν σε μὴ γορ-
ροῦντας, μεσιτάων πρὸς σε ἔλκυσον·

Μετέτης γηδόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀ-
κρότητα, πρὸς τὸ μόρον τῷ ὁμῶν σα-

φῶς μακάριον, πρὸς τὸ παμπερτάτον
κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὁμῶς ἀγῆ-
ρω, πρὸς φῶς τὸ ἀμέσῳ δρόμῳ, Θεοφόρε πα-
τερ Στέφαμε·

Σ ἡλῖος ἐλαμψας, ἐν μομαῶν συσῆ-
ματι, ἀπαλῶν δὲ ὁμῶν καδιερ-
μνος, οἱ ἀπερ ἀκτίνας ἐκπέμπων, τὰς
ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε
Στέφαμε, Θεοφόρε πάτερ Ὁ σε·

Θεοτοκίον.

Οήσαμτὰν πόρρωθεν, προφητικοῖς
ἐν ὁμῶν, οἱ προφῆται σε πάντων
προσφωμῶν, μέλλασιν γεμῆσαι Μη-
τέρα, τὴν παντρυῶν, καὶ πάντων Δεσπ-
της. διόσε παρῶν, Θεοτόκον καταγ-
γέλλομεν·

Ὁ Εἰρμός.

Αρχαρχ γερμνός, υἱὸς Θεὸς ἐκ Κυρίου.
Ἐξαποσταλῶν. Γνωαῖκα ἀκτινῶν.

Ρήτως πυροδόμνος, ταῖς θεῖαις
ἐλλάμψαι, τῆς ὑπερφῶντε Τριᾶδος,
διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀσραπῇ Ἀρ-
χαγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσαγμα, Γα-
βριὴλ ἀσραπόμορφε, φερῶν φυλάττων ἐκ
σκέπων, τὴν σε φαιδρῶς ἀνυμνῶντας.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰκόμος ἡς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς
κρείττονος, ζῶντι οἱ μοι ὁ τάλας,
δὲ ἀκράσιας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χεῖρ ἐκ
εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοιρωμῆσας μοι. τὴν
χείρομ μετέλῃφας, καιροποιήσας με Λό-
γε, παρθεμῶν δὲ αἰμάτων·

Εἰς τὴν αἶψαν ἡ. προσόμοια τῇ Ἀρχαγγε-
λῇ. 3. α.

Πρὸς Παρῶν Μαρτυρῶν ἡμᾶς.

Αβριὴλ Ἀρχαγγελε Θεῶν. θεῖος Ἀρ-
χιγράτηγος, ἐκ ὑπερῶν ἀπαδεδεξαι.
Σ ταῖς λαμπρότησι, ἐκ ταῖς φρικτωταῖς,
τέτε ἀνυμνῶν, ἀμέσως κτ' μέδεξιν
δύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, ἐκ φωτίζεις
τὴν περὶ γειον, ζῆαςράπτωμ, τῷ κάλλει
τῆς δόξης αὐτῆς.

Αβριὴλ πρωτὰγγελε τὸν σομ, κλέος πε-
ριβόντομ. ἐκ θαυμασῆς ἡ διώμας. ἡ
χάρις ἐμῶν. ἡ μορφήν ὡραία. τὸ εἶδος σε
πίεμον. ἡ τάξις ὑψηλὴ Σ ὑπέρτιμος. ἡ
φάσις αὐλός. ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς
τὸ χεῖρον, τῇ μύσει τὴν κρείττονος.

Αβελή ταξίανχε χαραξ, μυσιχης προ-
αγγελε, ο μυμφοςόλος ο εἰδοξος,
της Θεομήτορος, σὺ αὐτῇ τῷ Κτίσῃ. παύ-
τωρ καδικέτω, λυρδῶται ἡ δειρῶν καὶ
ἡ θλίψεων, τὸς σὲ γοβαίροντας, Σ τὰ
θεῖα ἀαγγέλια, σὲ ἐν πίστει δεχομένους
παύτοτε ~

Δόξα, ἰδιόμ. ἡχος, πᾶ.

Πε ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου Ἀρχάγ-
γελε, ἐκείθεν τῆ διαβόλης διώκεται ἡ
διώαμις. εἰ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμέ-
ρειν, ὁ πεσὼν ἐωςφόρος. διὸ αὐτῷ μετ' σε,
τὰ πυρφόρα αὐτῷ βέλῃ, τὰ κατ' ἡμῶν κι-
νῆμα ἀποσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυρδ-
μερος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκαμδάλων αὐτῷ, ἀ-
ξιῦμηντε, Γαβελή Ἀρχάγγελε ~

Καὶ μὴ. Θεοτοκίου.

Εδυσωπῶμεν ὡς Θεὸς Μητέρα ἀλογημέ-
νη, πρέσβαν τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βέλῃ, ποιήσον δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰδ' οὐδ' εἰς τὸν ἦ. της Ὁκτωήχου.

Εἰς δὲ τῷ Λατρυγίᾳ, ζῆται τῷ ἀκολο-

θίᾳ Σεπτεμβρίῳ. εἰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη της Ἀγίας Μάρ-
τυρος Γολιδῆχ. ἡ ταύτης ἀκολουθία·
ψαλλεται ὁποῖα βέλῃται ὁ προεσῶς. ἦ.
προσῶμοια. ἡχος, πᾶ.

Ὡς τῇ παραδόξῃ θαύματος.

Σφοδρὴν ἡμῖν φαεινότητα, ἐκ της Πόρ-
σιδος Σεμνῆ, Γολιδῆχ ὄξαμέτελλας,
ἀρετῶν λαμπρότησι, Σ τῶν ἀδλῶν φαι-
δρότησι, τῷ Οἰκεμενίῳ πόριανγαζῶσα,
Σ ἀθείας ρύκτα διώκῶσα. ὅθεν τῷ μνή-
μη σου, τῷ φοσφόρου σήμφορῳ, περ-
χαρῶς, πίστει ἐορτάζομεν, ὑμολογῶ-
μεν σε ~

Εἵαις Σεμνῇ εἰσηγήσεσιν, ἔγνων Χει-
ρὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδμησάμ-
τα, ἐ της διαποίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὅμ-
ματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν τομῶς ἐχώρη-
σας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἐ ὠλεσας, τῶν
τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, μικητικοῖς,
ἐστ' ἐσε Κύριος, ὁ ὑπόραγας ~

Πληγοὺν τὸν μῆν ἐτήρησας, ἐν τῷ πλη-
γαῖς ὁμιλῇ, Σ χοροῖαις καθεύξε-
σιν, Ἀθλοφόρε εἰδοξε. κατωτάτω ἐν
λάκκῳ δὲ, ἀπορρίψεῖς ἡμέραις πλείοσι,
φροβλῷ ἐρέψῃ μὴ διαρρέεσθαι, δράκορτα

δόλιον, κεκτημένη σωώκορ, ἐκ της αὐ-
τῆς, βλάβης ἀμερόχλητος, Μάρτυς προσ-
μέμασα ~

Ὁ καρῶν. εἰ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολιδῆχ, Μάρτυς ὠραῖσμάν.

Ὡς δὲ, αἰ. ἡχος, πᾶ. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Αρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν ἑραφῷ, πα-
ρεσῶσα εἰδοξε, ἐ ταῖς θεαῖς ἀσρα-
παῖς, λαμπομένη παύτοτε ἡμᾶς, ἀπροσ-
δέκτοις σου ἀχαῖς Μάρτυς καταύγασον ~

Ποφυγῶσα τὸ σκότος τὸ Πόρσικόν, ὡς
ἀσὴρ ἀμέλαμψας, ἀσεβείας φαι-
νός, Σ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπι-
γνώσει θεῖκῃ Θεομακάρισε ~

Χρηλατῶσα τὸ πάθος τῆ ἀπαθῆς, Γο-
λιδῆχ Παράφνημε, μαρτυρεῖς καλλο-
μαῖς σεαυτῇ ὠραῖσας Σ μὴ, εἰς μυμφῶ-
μα, μόντον εἰσηλθῶν χαίρῶσα ~

Θεοτοκίου.

Τῇ κακίας τῷ φύσιν ὁ πλαστρογός,
τῷ ἡμῶν βελόμερος, ἐκκαθάραι ἐκ της
σῆς, καθαρὰ σεσάρκωται γαστρός, Θεοτό-
κε. σὲ διὸ πάντῳ δοξαζόμεν ~

Ὡς δὲ, γ. Οὐκ ἐστὶν ἁγιος ὡς σὺ.

Νῆς σου μύσει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφω-
τισμένος, ἐμνήθη τὰ θεῖα, Γολι-
δῆχ ἐ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεῖς ἐν αὐτοῖς,
ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρύσατο ~

Σχῶν θεμένη τὸν Χειρὸν, τῇ θεογεμε-
σίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, ἐ τῷ κλῆ-
σιν ἀσεβῶς, ὡσπὲρ τῷ πίστιν τῷ σὺν,
ἐν ἡλάξῳ θεαῖς ἐπιγνώσεται ~

Οφῶν λογίῳ ἰδραῖς. ἀματωπίξει πί-
σει, ἐπιμένῶσα Μάρτυς, ἐμνήθης ἐν
αὐτοῖς, τῷ πρὸς ἡμᾶς τῷ Χειρῷ, παρα-
δόξως, θεῖαν ἐπιφάνειαν ~

Θεοτοκίου.

Νωστὶς κατ' ἰδομεν Θεόν, σαρκωθέντα
Παρθένε, ὅς ἀγρῶν σου αἰμάτων, δι' οἰκ-
τον μὴ τῷ ἡμῶν, ἀγαλαβόρτα μορφῷ.
διὰ τὸτο, πίστει σε δοξαζόμεν ~

Ὡς δὲ, δ. Χειρὸς σου μὴ δώαμις.

Γοῖ Παράφνημε, κατὰ θινόμενοι, πρὸς
τὸν Κύριον δρόμοι πρὸς τῷ ἐχθρῷ, πό-
δῳ εἰ κεκώλυται, ὑποσκελίζοντες αὐτῇ,
τὰς πορείας θεῖας Πράγματι

Τῶν ἀπὸ δόξας, παθῶν συγχύσεως, ἐ
δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρῶ

σα ὠμίλησας, καταδεσμῶσα ἐν αὐτοῖς πα-
σαν πλανάω τῇ ἀλάστορος ~

Τῷ σοὶ δίδωσι, Χεῖρ ὅς ὁ Κύριος, ὑπο-
μείναι βασάνος ἐν πορνείᾳ, ἡρέβλας ἀ-
ξιάγαγε. δι' αὐτὴν κατήργησας ἐχθρὰ, παύ-
τα Κόρη μηχανήματα ~

ΔΕΣΜΩΝ ΔΙΕΛΥΣΑΣ, τῆς παραβάσεως, ἥρ-
καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπὸ βολῇ, τέξασα
λεηλότης, Παρθενονήτορ οἱ πιγοί, δια-
τάττει σε δοξαζομένη ~

ΩΔΗ, ε. Τῷ θεῷ φέγγεις.
Χυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρω-
τάταις φυλακαῖς, χρονον πολὺν ἐ-
καρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμα-
τῶν Χεῖρ, ἀγλαΐσμα μαρτύρων Μάρ-
τυς Παρμόφηνε.

ΥΠὸ Ἀγγέλῳ φωτεινῷ, ἥρ' περικει-
μένῳ σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἤξειδρα-
μες, πρὸς ἀγίωτάτῃ ἀνδρὸς ἀπαύτησιν,
πρὸς σὲ παρὰ Κυρίῳ χαλάρους ἐμδοξε ~

ΧΑΪΡΗΣΑ ὥκησας σκοτεινόν, λάκκον Σ
βαθύτατον σεμνῆς Δαμιῆλ ὁ θαυμά-
σιος, δράκοντι συνῶσα, ὅς τις ἠδέεθ' ἤσεν, Χε-
ῖρ ἥρ' παθημάτων ἐπιγνῶς Μάρτυρα ~

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.
Εμολυσμένος τὸν λογισμόν, ἐν ἡρετω-
μέσῃ ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεῶ
παραβάσει, σὲ καδικετῶν μόρῃ ἀμόλυν-
τε, οἰκτεῖράι με ἐν σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

ΩΔΗ, ς. Τῇ βίᾳ τῷ θαλάσῳ.
Πέριψαφ λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσ-
μερίῃ. ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρω-
σιν ἐδ' ὅλως εἰληφας ἐκ χειρὸς, ἀνδρώ-
πων ἐρέφει γάρ, θεῷ ἀντὶ, τὸν Κτίστην
μεγαλύνουσα ~

Τῇ ἡμῶν ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς
θεῖκῳ, πολυχροῖαν ἀνείρεξιν, κατε-
δικάδης πάσαις ἀσκιτικαῖς, τὸ σῶμα σω-
φίβουσα, ἀγωγῆς ἐν ταῖς πάθῃ ὑποτάττεσθαι.

ΕΛΕΙΩΣ ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκὸς,
ἐν τῷ ῥοπαλοῖς τύπτειν, ἐν ταῖς ὁρᾷ
σωφίβειν ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Παρμό-
φηνε. θεῖκός γάρ σε πόθος ἐπερρώμησεν.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.
Φάσας ὁ ὑψίστος, ἐαυτῷ περιβολῶν, ἐκ
τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὰς γυναικεί-
τας θεῖαις καταβολαῖς, ἐφαιδρυνεν Ἀ-
χαρτε. διὰ τὸ σὲ πόθῳ μακαρίζομεν ~

ΩΔΗ, ζ. Δροσινόλου μεν.
Εὐγυνήριτες περιέφθορον οἱ ἄφρονες,
παικτικῶς πόλιν ἄπασαν. ὀρωμένης
δὲ, ὑδαμῶς ἐφρόντισας Σεμνῇ, αἰσχυρῆς
τῷ δόξαν τῷ ἐκεί, ἀποκειμένη γὰρ μοῖς
ὁμμασιν ἐβλεπες ~

ΩΣΠὸρ ἄσαρκος ὑπὸ πύγκας τὰς μάστι-
γας, Μάρτυς Θεομακάρισε. ἐδυ-
μάμην γάρ, ὁ Χεῖρ ὅς σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φο-
ρέσας συνῶν σοὶ ἐν τῇ, τῷ σὺν καρδίᾳ
Γολιθῶν, ἄρεπτον θεῶν ἡγοῦ.

ΕΩΜΑΛΑΙΩΣ τῷ χροῖαν ἐκαρτέρησας,
καθεῖρεξιν ἀξιάγαγε. ὡσπὲρ κόσμον
δὲ τὰ κλοῖα προφέρουσα σεπτῶν, Χεῖρ ἥρ',
παθημάτων κοινῶς, ὡς Σ τῆς δόξης τῆς
αὐτῆς Γολιθῶν γέγονας ~

ΝΑΥΑΥΗΣΙΝ κομίζεται δι' ὕδατος, Σ
Πρώματος Παρμόφηνε, ἡ τεκῶσα σε,
μεθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεῶ κατα-
γασαυτος αὐτῆς, ἀποκαλύπτει φρικταῖς,
τὸν λογισμόν ἐμφανῶς ~

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.
Λατρίῳ κεκτῆμεθα Παράμωμε, πρὸς
τὸν Θεόν σε πάντοτε, ἤξειδ' ἡμᾶς, τῶν
ἐκεί βασάνων φοβερῶν, ἐν λύρωσαι πάσης
ἀπειλῆς, ἐπιβλήντες ὁρατῶν Σ ἀοράτῳ
ἐχθρῶν ~

ΩΔΗ, η. Εὐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.
Εὐμεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτέρησασαν, ἐν
χροεῖα καθείρεξιν δεσμῶν ἀπέλυσε, θεῶ
προφθῆ δυσμενῆς πορνότητος, Μάρτυς
Ἀθλοφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

ΕΤΑ ΠΟΡΟΣ ΜΥΡΙΑΣ τῆς ἐμαθλήσεως,
ἀκροτάτῃ ἀσκήσει συντηρῇ ἐκδεδωκας,
Θέκλας ἀληθῶς τὴν σεπτῇ πρωτομάρτυρα,
Μάρτυς μιμημένη, μεθ' ἧς σε ἀφηνέμεν.

ΠΤΩΦΘΗΣ τῷ πόθῳ τῇ παντοκράτορος,
ἐν ταῖς θήρασι πάντα τῇ πολεμήτορος,
ὡς περιεὶ δὲ τῇ Χεῖρ ἀξιάγαγε, Μάρτυς
ὑπὸ βέβης, καὶ τῷ Θεῷ ὡμῶς ~

ΟΒΡΩΣ ἐν μερὶ τῷ θεῷ ἐρωτι, τὰς ἐ-
κείρις πλεσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι αἶς
ἐν μὲν ἡμᾶς καταναγάζειν πρέσβυς, Μάρ-
τυς τῆς τελειότητος, τῷ σὺν ἀγίᾳ μνήμῃ ~

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.
Τῷ τῶν σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα,
τὴν κακίαν τῇ πλάνῃ πάσης εἰρῶνσας,
πράξεως Ἀγνῆς ἀγαθῆς τῷ καρδίᾳ μεν, δεῖ.

Ξορ καρποφόρον, Θεὸν ἱλεσμένην·

Ω, δι, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδιώτατον.
Τὸν Θεὸν φῶς μοῶς λαμπρότητι, τὰ
ἀγαθὰ τὰ μεμῶτα ἐκέσσε ἡξίωσαι, ἐν-
δημῶσα εἰσέτι τῷ σώματι. ὡρ μὴ ἐν μετε-
σίᾳ, θεῖα ὑπάρχουσα, τῶν ἐν ἡμᾶς ἐπι-
τυχεῖν Κυρίῳ πρέσβει·

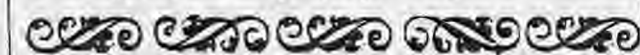
Ως φῶς ὡς ἡλὸς ἀναπῆρσεν, ἡ καρ-
τὸν ἐ θεῖα Σ γεμναία σε ἀθλήσις,
Σ πῖς ὡρ τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεο-
γνώσις, Σ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς
πλάνης σκοτασμόν Θεομακάρισε.

Αὐτὴν ἐνδύμασι πόριεσθαι, σὼν ἰδῶν
αἱμάτων βεβαμμένοισι λαμπρότησι. τὸ
δὲ σὸν ἡμαυμένο ἱμάτιον, Μάρτυς πηνὴν
δαυμάτων, ἔδεξας χάριτι, τοῖς καθα-
ρωτάτῳ λογισμῷ τέττε προσφάουσι.

Ης δὲ δόξα θαι θεῖα κοίμησις, Α' ἡλι-
κῶν ταυμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύ-
ριον. διὰ τὸ τοτέδωκε τὴν μνήμην σε, παύσαν
ἐν ἀφροσύνῃ παμνηγεύοντα, Μάρτυς Α'.
θληφόρε τῷ Χειρὶ ἀξιοθαύμασε. θρ.

Ωρὴ Α' γυέλς Α' ἡν σινελαβάν, Λό-
γον Πατρός ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαν-
τα. ὅν δυσώπει ἀρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, Σ ἡρ ἀ-
μαρτημάτων, λύσιρ Παράμωμε. ὅθεν ἀ-
χαρίσους σε φωμαῖς αἰεὶ δοξάζομεν.

Ο' Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μὴν τῷ αὐτῷ, 18. Τῷ Α' γυίς Α' πρὸς ὅ-
λυ Α' κύλα, ἐνός ἡρ ὁ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα ἡ. προσόμοια. ἡχ, α'.

Τῶν ἁγίων ταυμάτων.

Η Αὐλὸς ὁ μέγας Θεόφρων, τῷ Κόσμῳ ἡ-
λὸς, ὡσπερ φαίδραν ἀκτῖνα, εἰς τὴν
σύμπασαν Κτίσιν, σε Μάκαρ ἐπαφῆκε,
φωτιστικῆς, σὲ ἡρ λόγων λαμπρότησι, κα-
ταφωτίζειν τὴν πάλαι ἐν τῇ μνητὶ, τῆς ἀ-
γνώσις κινδυνεύοντας. Ο' μοιοι.

Η Καθάρσας καρδία τῷ θεῷ Πράμα-
τος, φωτιστικῆς ἀκτῖσι, αὐγαθεῖσα
πλοσίως, Α' κύλα Θεογῶρε, φωτεινὴς, ἀλη-
θῶς ἐχρημάτισας, ἐ ἡρ Ε' λιώων τὸ σκό-
τος τὸ χαλεπὸν, θεῖα χάριτι διέλυσας.

Ο' μοιοι.

Ι τῷ μαῶ σε τῷ θεῷ, πῖς εἰ πρὸς ῥέχου-
τάν, ἐ ἐν αὐτῷ σε Μάκαρ, δυσωπῶντάς

Α' κύλα, λυβῆρται μοσημάτων παμτοδα-
πῶν, ἐ κινδυνῶν ἐ θλίψεων, ταῖς ἰδραῖς σε
πρεσβείαις ἐ πρὸς Θεὸν, μεσιτείαις ἰδρώ-
τατε. Θεοτοκίον. ὁμοιοι.

Εομακάρισε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς
ἀμνην πρὸς ἄτις, ἡρ πῖς ὡρ Θεοτόκε,
προσάγους τῷ Κτίσιν, τὸν ἱλασμόν, ἀντα-
μείβει τοῖς δαλοῖς σε, ὡς παμτελὴς σωτηρία
ἐ ἱλασμός, ἡρ ψυχῶν ἡμῶν Παράμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. ὁμοιοι.

ΕΝ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, τῷ σὲ ἡρ Σ
Θεῷ, ἐ τὴν μακροθυμίαν, τέττε ἀπο-
σκοπῶσα, ἔλεγόν θρημῶσα, Μήτηρ Α'-
γνή. οἱμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταύ-
τα πάχεις ἀδίκως Λόγε Θεῷ, ἡμα σώσης
τὸ ἀνθρώπιον.

Α' πολυτίκιον, ἡχ, γ'.

Α' πρὸς ὅλε Α' γυίς Α' κύλα πρὸς.

Εἰς τὸν ἁγῶν, οἱ κινδυνῶν τῆς ὀκτωκῆς,
Σ τῇ αἰγί. ἡ ἀκροῖ.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Α' κύλαμ πό-
θῳ.

Γωσήφ. Ω, δι, α'. ἡχ, β'. Δεῦτε λαοί.

Εὐ ἰδῶν, ἰδρωτάτοις ὑμνήσωμεν, Α'-
κύλαμ μελωδήμασι, Σ ἐκβοήσωμεν,
ταῖς αὐτῇ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμων πάντας
σῶσον, ὡς ὑπὸ ῥάγας.

Ο Λορ σαντὸν, Μάκαρ δοχεῖον τῷ Πρά-
ματος, φωτεινὴς ἐτέλεσας, κατασφα-
τομέρος, ταῖς αὐτῇ φωταυγίαις. διὸ τῆς
ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Η Ο' μοις Χειρὶ, ὀχυρωθεῖς τὴν δια-
μοίαν, τὸ τῶν ἀνόνων φρύαγμα, ὅ-
λον κατέβαλες, ἐ εἰδῶν τεμερὴν, κατέ-
σρεψας ἀθλήσας, Θεομακάρισε.

Κ Αθαρτικῆς, σὼν πρεσβειῶν ἐπιδόσεις,
τὰ τῶν σωμάτων ἐνδοξε, ἐ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθιν, πῖς ὡς ἐπιτελῶν-
των, τὴν θεῖαν μνήμην σε. θρ.

Τ Ο' γὰρ Σεμνὴ, Λόγον ἐν μήρᾳ σινελα-
βες, τὸν διὰ λόγῳ ἀπαμτας, δημιρ-
γήσαντα. διὰ τὸ τόσε λόγοις, ἐν θεοῖς ἀ-
μυμνέμεν, δεχαρίζετε·

Ω, δι, γ'. Στόρεώσοι ἡμᾶς.

Ε Πόθηςας Θεὸν ὡς θέμις ἐνδοξε, τὸν
μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα. Σ αὐ-
τῷ τὸ θεῖον βῆλημα, ἀδισάκτω καρδίᾳ ἐ-
ξετέλεσας·

Εσχύϊ τῷ σεπτῷ ἐ δέξαι Πρύματος, Α' κύλα, παμώφηνμε τῷ βελίῳ, τῇ ἰχίῳ πᾶσαν κατέβαλῶ, ἐπαθλήσας γερμαίως ἰδρώτατε :

ΗΟἱ σε καθαρώς ποτρεζόμενος, τῷ δόξῳ, Κυρίῳ ταύτης μετέχῳ, τελεώτερον μακάριε, μεταστῶς ἡβ' προσκαίρωμ πρὸς τὰ μέμοντα.

Θεοτοκίῳ.

Ο Μόρος καθαρὸς ὁ μόρος Κύριος, σὲ μόμῳ, ὡς ἔγρω καθαρωτόραμ, πάσης Κτίσεως Παράμωμε, ὅς ἄγρωμ σε αἱμάτων σεσωμάτωται :

Ο' Εἰρμός.

Στορέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

κα. ἡχος, δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΠΟῦ Παῦλος τοῖς ῥήμασι, καταυγαθεῖς τῷ ψυχῷ, ὡς ἡλῖος ἐλαμψας, θεογνωσίας φωτῇ, Α' κύλα μακάριε. ἑξέφως δὲ μαρτυρεῖς, ἀνεπλέξω μομίμως, ὅθεν ἀπαπνηγάζεις, ποταμὸς ἰαμάτων, τοῖς πίσι εἰς ἑορτάζῃσι Μάκαρ τῷ μνήμῳ σε :

Θεοτοκίῳ. Ο' μοῖον.

ΤΑΧὺ δέξαι Δέσποισμα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἐ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ ἡβ' ἐ Θεῷ, Παρθένε παμάρχαμτε, ὅλεσον αὐτοχείρως, ἡβ' βαρβαρῶν τὰ θράση. γνώτωσαν τῷ ἰχίῳ σε, φιλοπόλεμα ἔδρη. τῷ μύματι σε πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίῳ. ὁμοῖον.

Εταυρώσε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀρχαίτος Μήτηρ σε, Λόγε Θεῷ μηρικῶς, θρῶσσα ἐφθέγγετο, τί τὸ καιρὸν ἐ ξέμον τῷ το θαῦμα, ἡέ με; πῶς ἡ ζῶν ἡβ' ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θαράτῳ, ζῶσαι τῷς τεθνεώτας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω. δὴ, δ. Ο' Εἰρμός.

ΕΓ' σακήκω Κύριε, τῷ ἀκολῷ, τῆς σῆς οἰκορομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόμε φιλαμθρῶπε :

ΗΤσαυμὸς τῷ καθάδουρας, τῆς πομῆς, Α' κύλα δυσεβείας, πρὸς τῆς ἀσεβείας τὸ φῶς ὀξήνηρας.

ΥΠόρηφαμον φρύαγμα, τῷ δυσμῆς, κατέβαλες Α' κύλα, ταπερῶσαι θεία θωρακίζόμενος.

ΗΑκαρίως ἐμῆθλησας, ὑπὸ Χριστῷ, τὸ αἷμα σκερῶσας, ἰδῶς ἐ Μάρτυς ἡβ' παθνήματων αὐτῷ.

Θεοτοκίῳ.

ΗΟητόρ σε παλάτιον, ἐ ὑψηλόν, τῷ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποισμα ὁμομαζόμε :

Ω. δὴ, ε. Ο' τῷ φωτὸς χορηγός.

ΗΔίς οὐ λόγον ἄει, ἀπαπνηγάζωμ ἀσεβῶς Παμσοφῆ, ἡβ' πικρᾷ, πλαμῇ ὑπαχθεύτωμ, ἐμῆδωας ψυχᾷς, ὡς ἰδομύσης, Α' κύλα παμώφηνμε.

ΟΙ τῷ ἐπαίμῳ Λεκάς, ὁ Θεογόρος ἀληθῶς ἔγραφε. τῷ ἰδῶς, Παῦλος μαθητῆς γδ', ἐ δέος ξεμαγός, ἐγμῆς τὰ θεία, σοφῶς παιδδόμενος.

ΩΣπὸρ ἀσθρά φαιδρὸν, φωτοβολῶντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἰδῶν, δῶράμενος Παῦλον, πρὸς τέτι τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τῷ Λόγῳ, ἡβ' ὁρῶς λαμπρινόμενος.

Ητῇ ἐ δόλῃ Χριστῷ, τῷ σαρκωθεύτος δι' ἡμᾶς γέγονας. ὅμ' ἐκτεμῶς, πάντοτε δυσώπει, τῷ σώζεσθαι ἡμᾶς, τῷς σὲ Θεοτόκον Α' γυμνὸν ὁμομαζόμε :

Ω. δὴ, ε. Ε' μ' ἀβύσσῳ τῶν πασιμάτων.

ΕΞεχύθη σε χάρις τοῖς χείλεσι, Μάκαρ ἱερῶτατε, ὅθεν ἀλόγησον, ὅ ἡβ' ἀπαμῶν Κύριος, εἰς αἰῶνας Α' κύλα Θεοπύρῳσε.

ΗΟσημάτων παμτοίῳμ ὀξάλεμμα, ἐ ἀμαρτανόμῳμ ψυχῶν ἱλασῆριον, ἡσὴ πρεσβεία πέφυκε, Θεοφόρε Α' κύλα μακάριε.

ΤΓ' πορεῖαί σε θείως γελλόμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδὸς τῷ Θεῷ ἀδινώμεναι, τοῖς πλαμωμεῖσι ὠφθῆσας, ὁδηγία ἐ ῥίβος σωτήριος.

Θεοτοκίῳ.

ΚΤεινόμε Κόρη Παράμωμε, τὸν ἀγαθοδοτῶ Θεῷ ἡ κυνησας, τῷς σὲ ὑμῆρτας πάντοτε, περασμῶμ πολυρόπῳμ διάσωσον.

Ο' Εἰρμός.

Ε' μ' ἀβύσσῳ τῶν πασιμάτων κυκλόμενος.

Κοιτάκιον. ἡχος, δ. Ε' πεφάρης σήμερον.

ΤΠοσὸλῳ σιῷθρονος, ἐ σιωδίτης, γεγομῶς Α' πός ολε, τῷ ὀκνεμῆν διδαχαῖς, ἐ θαυμασίῳις κατήνγασας, ἡβ' ἐφαμον δόξης Α' κύλα δεξάμενος.

Γῶ αὐτῷ Μιῶι, ἰδ. τῷ Α' γίῃ Α' πός ολε Α' κύλα.

α.

Ηπλωσον ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγος, ἡ γράσε δ' ὡς θήραμα θείου Α' κύλαμ.

Α κύλαμ δεκάτη γε τετάρτη τύμβος ἐκρυψεν.

Ο Τῆς ἐπαύρις, ἐν ταῖς πράξεσι, Λα-
καὶ ὁ Θεογυρος ἀμετράφατο. τῇ ἰδρῷ
γὺ Παύλῃ μαθητῆς ὑπαρχῶν ἐξ εὐαγὸς,
παρ' αὐτῆς τὰ θεῖα ἐμνήθη. ὅθεν καὶ τὴν
πλαγίῳ καταπτύσας τῆ βελίῳ, ἰδρῶς Σ
Μάρτυς ἦν παθῶν τῆ Κυρίῳ γεγομῶς,
τὸν εἰς φανὸν παρ' αὐτῆς ἔληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ αὐτῇ Μαρτυρὸς Γ' ἔσθ'.
Ἡ Μ' ἡ θύμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμὸν πῦρ θέλω,
Εἰς πῦρ Γ' ἔσθ' οὗ θύμα βάλλεται ξέμον.

Ο Τῶς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ρώμης
ἐν τοῖς Νεμόροις στρατόμυλος, ὑπὸ
Τριβῆμον Κλαύδιον. παρ' ἧς εἰς Χρὶστὸν
πίστωσαν, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μακρί-
τιον ἀποστέλλεται. ὁρῶντες δὲ, Σ τῇ
πίσει Χρὶστὸς ἐμμεῖν ἐπὶ, τέμεται
σφοδρῶς, ἐν μύροις ὡμοῖς τύπεται. ἐπε-
ρικεφαλαίῳ πυρακτωθεῖσιν, καὶ τῆς κε-
φαλῆς δέχεται. ἐν σφαίραις σιδηραῖς πυ-
ρωθείσιν, τὰς μαχάλας ὑποτίθεται.
ἐν ἑσπέρᾳ πυρὸς ἀπλῆται. Σ τελευ-
ταῖον καμίνω πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦ-
μα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μὴ δὲ μέλει φειχὸς
λυμνημαμένον αὐτὸν τῇ πυρὸς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ο' σὺν Πατρὸς ἡμῶν Σ
θαυματουργὸς ὤρησιν. ἐν τῇ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γ' ὡσὶν Ἀρχιεπισκόπος Θεο-
σαλομίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὴ, Ζ. Εἰρμός Χρυσῆς.

Υ Φάσας σπαντῶ, ἀφθαρσίας εὐολισμόν τῷ
θεῷ πρῶματι, ὅλος ὡραίος ἐχρημάτι-
σας, ἐν τῷ ἐχθρῷ ἀπεγύμνωσας, ἐν τῷ ὑπὲρ
ἐκείνου Ἀκύλᾳ, γυμνωθεῖσας ἐρεδυσας, κα-
ταστολῇ φωτεινῇ ἐν φῶς σωτήριον.

Π Ἰμῶρον τῶν κρατεμένων τῆς Λαῶς Σ
κινδυνάουτας, ἀπὸ τῆς λόγῳ ἀξιά-
γασε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, ἐν τῇ εὐ-
ραρίᾳ φραπέζης, κοιμωρὸς ἀπετέλασας, ἱε-
ρομύσης πεφυκῶς θεοειδέαςτος.

Α Τίω μαῶ, οἱ προσρέχοντες τῷ σῶν ῥῶ-
σιν κομίζονται, ἐν παθνήματι ἀπο-
λύονται, Σ ροσημάτων καθαίρονται, ἀνυ-
μολογῶντες σε πόθῳ, καὶ βοῶντες Πα-
τρίῳ. ὁλοκλήτως εἰ ὁ Θεὸς ὁ ἦν Πατέ-
ρῳ ἡμῶν.

Η Εκρέται τὸ πρῶν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῶν
βρώσει Παράμωμε. σὺ δὲ τεκῆσαι τὴν

ζωὴν ἡμῶν, τῷ Πατρὶ ἐξώσας. ὅθεν ὡς
καλῶς σε αἰτία, ἀνυμνήσαντες κραυγάζο-
μεν, ὁλοκλήτως ἡ Θεὸς σαρκὶ κινῆσας.

Ω δὴ, Η. Τὸν ἐν καμίνῳ τῇ πυρὸς.

Π Εὐχαρῶς τῆς εὐαγίας, σὺ τοῖς θεοῖς
μαθηταῖς ἐν ὑπηρεταῖς, ἐν αὐτόπταις
τῷ Λόγῳ, χαρμορικῶς κατοικῶν, Ἀκύλᾳ,
ἐν θεῷ θεῖμος, μέμνησο ἦν πίσει, Σ
πόθῳ σε τιμῶντων.

Ο Ἦν ἰδρῶτων σε κρηνοῖ, ποταμὸς πᾶ-
σιν ἡμῖν θεῶν θαυμάτων, ἀναβλύξας
Μακάρι, ἐν ἐπηρεῖας παθῶν, ἀτόπων,
ἐκράνισι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις,
βυθίζεις τῇ πλαγίᾳ.

Θ Ἔσει θεῖμος αἰὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ
μοῖ αὐλῶ, ὅλος φῶς χρηματίζας. ἀ-
πολυθεὶς τῆς σαρκὸς, ἐν βλέπεις, ἀν-
πῆσιν Ἀγγέλοι, ἐμδοξε Ἀκύλᾳ, Χρὶστὸς
ἰσομύσης.

Θεοτοκίῳ.

Ω Σ τὸν παλαιότερον Θεόν, ὑπὸ πᾶσιν
ἀληθῶς Ἀγνὴ αἰτία, ἐν γαστρὶ
συλλαβῆσαι, ἐν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὅφθιν-
ται, τεκῆσαι Παράμωμε, τῷ ἐκδυώ-
παι, ὑπὸ τῆς σὲ ὑμνήσαντων.

Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τῇ πυρὸς.

Ω δὴ, Θ. Ο' Εἰρμός.

Υ Οὐκ ἐκ Θεῶν Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτων
σοφία ἡκοῦτα καινεργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς, ὅς ἁ-
γίας Παρθεῖς, ἀφράτως σωματέμνημον
Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς με-
γαλιώμεν.

Γ Ἐρωτάτοις σε ὑμνοῖς, ἰδρὸν πεφυκῶ-
τα, κειμήλιον, τῷ Λόγῳ Σ σεπτῶν,
τέττετε παύσοφον Κήρυκα, Σ τῇ Κόσμῳ
φωτῆρα, ἐν εὐαγγελίᾳ τῆς πίσεως ἡμῶν,
σωλῆσθαι Ἀκύλᾳ, συμφῶνως μακα-
ρίζομεν.

Ω Σ καθαιρέτης τῆς πλαγίης, ἐν ἐθῶν
ποδηγέτης, ἐν θεῷ τῷ Σωτῆρι ἀ-
θλήτης, ἐν συμπολίτῃς ἐν σύσκληρος, ἦν ἁ-
γίῳ Ἀγγέλῳ, Ἀκύλᾳ Θεογῶρε σὺ
αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Εὐφροσύνη μὲν τῇ Παύλῃ, ἐπιγνώρις
Ἀκύλᾳ, ἐν Κόσμῳ δὲ φῶς ἡρα ἀπλά-
μῃ, Σ ἰδρῶτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην

εἰδῶλων, ἐ γράσεως Θεοῦ εἰσηγνῆναι, ὡς-
βεῖ διαφοία, Θεοφρων μακαρίζομαι.

Η Παπαγία σε μνήμη, ἀπατέλασα Κόσ-
μω, ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, ἥ
ὡς βῶς ἀφηνέτωρ σε. ἐν ἡ πρέσβαν Μα-
καρ, δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, ἐ εἰρῶν
βαθεῖαν, ἐ μέγα πᾶσι ἐλεος.

Θεοτοκίον.

Φωτισκίω σε λυχρία, προεώρα προ-
φήτης, τὸ φῶς τὸ ἀπατέλας ἐκ φω-
τός, Παρθενονῆτορ βασιλεύσας, τὸ φωτί-
σαι πλυσίως, τὰ περὶ ἐσκοτισμένα ταῖς
αὐγαῖς, τῆς αὐτῆς ἀνέκφραγτος, Παπάμωμε
θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεοῦ Λόγον, τὸν ἀρρήτων.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἅ. τῆς Ὁκτωήχης, ἐ τὰ λοιπὰ
ὡς συνήθως, ἐ ἀπὸλυσις.

Μνήμη τῶν αὐτῶν, ἰ. Τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων Κηρύκων, ἐ Γελίττας τῆς Μνήμης αὐ-
τῶν. Ἐσπάρτας εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξαι ἡ.
προσέμοια. ἡχ., δ.

Ὁ ἑσπάρτας ἐν Μαρτύροις.

Ηπιοφρονα τυράννον, ἐ τελείω φρο-
νήματι, ἀτελεῖτε σώματι Μάρτυς
Κήρυκε, ἀνδρεοφρόνως κατήχησας. διὸ
πρὸ βημάτων σε, ἀπλῶς δικαστικῶν, κατα-
βάλλει θανάτῳ σε, μνησδόμενον, τὴν ζωὴν
τὴν αὐτῶν, ἥς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι,
περιρρέομενος αἵματι.

Ὁμοιον.

Σκατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις
τῆς Πράματος, Γελίττα ἐδόξε τὸν
ἐκ ἀπλάγχρωσας, ἀναβλάσας ἡσάπτα Κή-
ρυκον, προσάγεις θυόμνον, ἐ ληνοῖς μαρ-
τυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον. μεθ' ὃ
βλύσασα, καταρύξεως οἶνον, τὰς καρδίας,
κατάφραίρεις ἥβ' ἐν πίσει, ἐπιτελοῦν-
των τὴν μνήμην σε.

Ὁμοιον.

Γκισμοῖς ὁμιλήσασα, ἐ ποικίλαις κο-
λάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμειρας ἀξιάγαγε.
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμοῦ δὲ, ἡβ' τὴν τελείω-
σιν, τὸ μαρτύριον διπλῆν, Γελίττα διώνυ-
σας. ὅθεν μέμει σοι, ἐ διπλῆς τῆς στεφάνης
ἀθλοθέτης, ὅ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῖσιν, παμ-
τοδιωμῶς δωρεόμενος.

Δόξα, ἡχ., π. β.

Εὐτε ἐ θεάσατο ἀπατὰν ξέρον θέαμα
ἐ παραδόξον. τίς ἐώρακε μῆπιον, φρε-
νὴ ὄρτα, Τύραννον αἰχμῶντα; ὡς τῆς θαύ-
ματος, Μνηστὴρ ἐθῆλαξε, ἐ τιθωόμενος τῇ
γαλῶν ἐβόα. μὴ πτοῦς Μήτηρ με, τὰς ἀ-
πείλας τῆς δεξιῆς κοσμοκράτορος. Χειρὸς
γαρ ὅστις ἡ ἐλπίς τῆς πίστεως ὁρῶντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροῦ. Τριήμερος ἀρέτης Χρῆς.

Εξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πα-
μάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένῳ μνηρι-
κῶς, ὡδύρετο βοῶσα. ἡμεῖς ἐ Θεέ με, σω-
σον τὴν πόσιν ἀνυμνήσας σε.

Εἰς τὸν ἅ. τῆς Ὁκτωήχης. Δόξα, ἡχ., π. β.

Τελετῆς τὴν Τελετὰν ἐκέρυττε, ἐ γα-
λῶν τὴν Μνηστὴρ ἐξήριξε. παῦσον
ὡς Μήτηρ με, τὸν ὀδυρμόν τῆς δακρύων.
ἀψώθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινά προσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν.

Σταυροῦ. Οἱ Μαρτυρεῖσαι Κύριε.

Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόχον βλέ-
πασα ἐπὶ τῆς ξύλης προσμαρτυρώμενον,
ὀδυρομένη γοδῶς, οἶμοι, ἀνέβόα ποσειμό-
τατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
ἀχάριος Εβραίων, θέλω με ἀτεκνω-
σαι ἐκ σὲ παμφίλτατε.

Τροπαιοῖον. Οἱ Μαρτυρεῖσαι Κύριε.

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ συνήθως ἔλλο. οἱ Καρμέν-
της Ὁκτωήχης. ἐ τῆς ἁγίων εἰς τ.

Ὁδὴ ἀκροατικῆς.

Κήρυκον ὑμῶν σὺ τέκνη προφρόνως.

Γωσῆφ. ὡ, α. ἡχ., π. β. Τροπαιοῖον.

Ηρῆξαντὸν Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σα-
φῶς γεμνηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ
Μνήμης, μαρτυρῶν τῆς τέτης παθνήματων,
διὰ παθῶν ἐ θαμάτι γεγόματε.

Εμθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, σε-
λίω σιωπῶσα, τῷ ἡλίῳ τῷ ὅτι αὐτῆς,
τεχθεῖν Κήρυκον πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῆς
θαυμάτων ἀκτίσι φωτίζουσι.

Εὐρίπων ἡλλάξω τὰ μνησμοῦς, κηρύμε-
να Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν,
ὑὸν φέρουσα σὺ τέτῳ τῆς ἀμύμων, ἐ δια-
βόλῃ τὴν πλατύν ἡμαύρωσας.

Υ Παρχσα γενης περιφανης, δια μαρτυ-
εις, ε βασιμων πολυειδων, Μαρτυς
Γελιττα Βασιλεως, τε αθαματα θυγατηρ
γεγεννησαι. **Θεοτοκίον**

Κ Απύρυνται θαμάτος δια σθ, ε αδελ το
κερίον, ηφαρίσθη Μήτηρ Α' γνή. συ
γδ τον αθαμάτον Δεσποτίω, θαπατωθερί-
τα σαρκί απεκύνσας.

Ω δὲ, γ'. Οὐραμίας ἀψίδος, ὁροφρυγέ.

Ο Τραμίω θαλάμω, ε φωταυγες λήξεως,
διαωριζσης, αλκείας κατηξιώθητε,
Μαρτυρες εἰδοξοι, τε διαβόλη τα κέρια,
πόμοις της αθλήσεως ζαφορίσαντων.

Μ Εοττος ως ωραίος, περιεδράς σώφρο-
μος, ταύτω ἐμιμήσω τῷ πλαίω ἀν-
τιταττόμενος, εἰδοξε Κήρυκε, θαπάτι-
κως προσελθόντι, ε συλήσαι απάδουρι σε
τον ἀήτητον.

Υ Πόρηφατον ὄφιν, εἰς ὕρανης θέμερον,
ε ὅμα ε τῷ γλῶ ζαλείφειν κατακαυ-
χώμερον, μήπιον ἀκακον, τη τε Σταυρῷ
παμοπλοία, παμτελῶς ηδαφισε S ζην-
φαίσε. **Θεοτοκίον**

Μ Η' κενώσας τις κόλπης, τις Παρικης
Α' χραπτε, Λόγος ο το παῖ δσιώσας
σθ τῷ παμάμωμον, γας ὅρα ὠκνσε, ε σαρε
ἀρέτωως ὠραθη, ε βροτεις ἐθέωσεν ο ὑπε-
ρστος. **Ο' Εἰρηός.**

Οὐραμίας ἀψίδος ὁροφρυγέ.

Ω δὲ, δ'. Τῷ σοφίᾳ ε λόγῳ.

Φ Ιλομαρτυράν δεῦτε τις μοντης, μαρυα-
εἰτας Κυρις S αἰλητας, Κήρυκον
ὑμνήσωμεν, ε τῷ τετε Μήτορα. τῷ ριε-
τέ γάρ τετον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ
Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἁμωμον. ὅθεν
S της ρίκης, σὺ αὐτῷ τις σεφαίσε, ἐδέ-
ξατο ἀμώθεν, ε Χειρῶ σιναγαλλονται.
προς οὓς πίσει βοήσωμεν. πρεσβάσατε
Χειρῶ τῷ Θεῷ, ἥβ' πταισματων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι ποθῶ, τῷ
αγίῳ μνήμῳ ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ο' μοιου.

Παραγία Παρθερίε Μήτηρ Θεῷ.

Σταυροθεοτοκίον. Ο' μοιου.

Π Ο' Αμμόν ε Ποιμένα ε Λυβρωτῷ, η
Α' μρας θεωρήσα ερ τῷ Σταυρῷ ἡλά-
λαξε δακρύσας, ε πικρῶς ἐκβοῶσα, ο μὲν
Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τῷ λυβρω-

σιν, τα δὲ απλάγχμα με φλέγονται, ὁρώ-
σης σε τῷ τῶρωσιν, λῷ πόρ ἡσπομενεις,
δια απλάγχμα ἐλέες, μακρόθυμε Κύριε,
τε ἐλέες η ἄβυσσος, S πηγὴ ἀγαθότητος,
απλαγχμίδητι S δώρησαι, ἥβ' πταισμα-
των ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνήσουσι πίσει, τα
δεῖα παθήματα.

Ω δὲ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η Πιάζουρι σώματι, S τελειοτάτω
Μαρτυς φρομήματι, τον ἀρχέκα-
κον κατέβαλῶ, τον τῷ πορνείᾳ κα-
κωρύγσαντα.

Σ κατάκαρπος ἄμπελος, Μαρτυς
Γουλίττα βόριω ζελώθηςας, τον
γεμναίον ὅπως Κύρικον, μαρτυρίε γλεῦ-
κος ἀποσάζοντα.

Τυπαθῶς ἐντερίζῶ, οἶα πόρ Α' μρας
ἀρρίω τῷ μάρτυρι, Γελίττα ἀξιάγα-
ρε, σφαιαζομένη Μαρτυς εἰδοξε.

Πόρηφατον τύραμον, θεῖα ταπεινώ-
σε περιφραττόμενοι, Α' θλοφόροι κα-
τεβάλετε, ε σεφαίσε ρίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Ο μω φύσεως Παάγμε, ερ τη ὑπόρ φύ-
σιν κυοφορία σε, ἐμαλλάττονται τον
πλάσιν γδ, ὑπόρ μεν ε λόγον απεκύνσας.

Ω δὲ, ε'. Ἰ μᾶτι με απώσω.

Ερμομένη Θεόφρων, μάστιγι το σώμα σε
δαπαρωμένη τε, της φθοράς το πάχος,
ζεδύσω σολῷ, εμεδύσω δὲ, λῷ ο ἐκ Παρ-
θερῆς, μορογενῆς σάρκα φορέσας, τις ἀν-
θρώπης θεώσας εμεδύσεν.

Τυμνωθης το σώμα, Μαρτυς παμοί-
διμε καταφρομήσασα, σαρκικῆς αἰχύ-
νης. ε ἐχθρόν τον τῷ Εὐαν γυμνώσαντα,
Γελίττα πάλαι, καρτόρικως ἀνδρυσάμε-
νη, αἰωρίαν αἰχινίω εμεδύσας.

Εθαλλῷ ἐκτμηθεῖσα, καράμ τῷ τε ὁ-
φως Μαρτυς σινέθλασας. ε ὀρθθεῖσα
πλέτε, τον ὕρατον ὀλβον κεκλήρωσαι, μη
σαλάομενίω, παραλαβῶσα βασιλείαν, με-
παύτων Παμάφημε.

Θεοτοκίον.

Θεῷ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀμελάβετο εἰ-
μεν ε ἐμφυχον, ἐκ σθ Παραγία, S
δι οἶκτον ἐγέμετο ἀνθρώπος, ε ἐθέωσέ με,
τον παραβάσει απώδέρτα, ὅρ ικέταε σῶ-
σαι τα σύμπαπτα.

Ω δὲ, γ. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς
Κύριον.

Υ Πέπλῳσας ἦν ἀπείρων βασιλέων, οἱ
παράβηνοι τὸ ἄσασιν ὕδωρ, τῇ τῷ
Σταυρῷ, κυβόρμησι ἐ ὄρωρ, γαλινοτά-
τω σαφῶς προσωρμίδισαν, βυθίσαντες
τὸν Φαραῶν, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥύμασι.

Κιρτὰ σε Ἰκοριέων ἡ πόλις, θρεψάμε-
νη ἐ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σὺ τῇ σεσηπῇ,
ἡ Ταρσὸς Ἰβλίττα. τῇ μαρτυρίᾳ ἐν ταύτῃ
ῥῶ λῶσας, τὸ γὰδίου σὺ τῷ ἡῶ, Σ γε-
φάων τῆς μίχης ἡξίωσαι.

Λόγησας πολυπλόκων βασιλέων, ἐ
φυγῶν ὠραιότατη ἐδείχθης, σὺ μεο-
τῷ, ἀματωῖσα Σ πάντων, ὑπόφαρθεῖσα
παγίδων τῷ ὄφεως, παμύφημε Σ εἰς μο-
μας, ὕραϊς παμσὸφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Πορρίζεις τῷ τμητικῷ σε δρεπάκω, τῆς
πρεσβείας ἐραπόκοφον Κόρη, τῆς
πομῆρας λογισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ἐ καρπο-
φόρον ἀμαδέξον δέομαι. ἀπάντων γὰρ τὸν
φυτεργόν, τὸν Θεόν ἐ Σωτήρα ἐκύνσας.

Ο' Εἰρμός.

Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κορτάκιον, ἡχ., δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ν ἀγκάλαις φέρσας, ἡ χριστομαρτύς,
Ἰβλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ γαδίῳ μνηρι-
κῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ ἦν Μαρ-
τύρων Χεῖς ἐ τὸ κραταίωμα.

Ο' Οἶκος.

Ο ἡ ροιῶν μου φώτισον Χεῖς ἐ, φωτὶ ἦν
ἐμτολῶρ μου, ἡ ὅπως ἐπαξίως, ὅξι-
χύσω ὑμῆσαι τὰς ἀγίας σου, Σ τῆς ἀγῶ-
μας ὅξιεπαῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι
διωνῆ, τῆς ἀθλῆς ἡς ὑπέμειμας Σ τὰ ἐ-
παθλα. διὸ οὐῶσοι προσπίπτω φιλάμ-
θρωπε. ἄμεσιν παράχῃ τῇ ἀθλίᾳ μου ψυ-
χῇ μου, δωρεῶν μοι καιρὸν μετανοίας.
εἰς τῷτο ῥῶ ἐκὼν ἔλαβόν σάρκα, ἡμα πάν-
τας πρὸς ζωὴν ἐπαγαγάης. ἡς οἱ ἀθλη-
ταὶ τυχοῦντες ἀπαύτως μέλπεσι. Σὺ ἦν
Μαρτύρων Χεῖς ἐ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ἡ. ἦν Ἀγίῳ Μαρτύ-
ρων Κήρυκ, ἐ Ἰβλίττης.

ἡ. Ἰβλίττα σὺ ἀθλος ἡῶ Κήρυκ,

ἡ λαιμότμητος τῷ καράμ τεθλασμένω.

Π ἐμῶν Ἰβλίττα δεκάτῃ τάμον ἡ δ'
ἔαξας.

Ι τῇ ὑπῆρχεν ὡς Διοκλητιανῶς τοῦ
Βασιλέως, ὀρμωμένη ὅξι Ἰκορις. διὰ
δὲ τὸν ἐπικρατῆρτα διωγμὸν ἐκείσε, τὸν
αἰδισμόν Κήρυκον φρετῇ ὑπάρχοντα λα-
βοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελάκειαν.
ὄρσας δὲ καὶ τὴν αὐτὴν καὶ ἦν χρι-
στῶν κήρυξιν, ὄρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς
Κιλικίας, ἐν ἡ Ἀλέξανδρος τις ἡγεμὼν,
ὡμὸς καὶ θηριώδης τὸν ῥόπον, τὸς τὸν
Χεῖς ἐν ἐπικαλόμενος ἐτιμωρεῖτο. ὕψ'
ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ἡκίζετο. ἐκ-
σπαθέρτος δὲ ὅξι αὐτῆς τῆ παιδὸς, ὅρ
κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἐλκύσαι πρὸς ἐαυ-
τὸν μὴ διωνθεῖς, ἀλλ' ἀτεμὲς ἐμοῦρτα
τῇ Μνηρί, καὶ ὡς φελλίζον τῇ φωνῇ,
τὸ τῷ Χεῖς ἐπικαλόμενον ὄρομα, ἐπεὶ
λαξ καὶ τῆς γαστρός ἐντεῖμας τῷ ἡγεμό-
ρος, ὡς εἶχεν αὐτὸ, καὶ ἦν βαθμίδων
τῷ βήματος ἐρρίψε. τῇ δὲ προσκρῖσει τῷ
τείχους σιωρὶβὲν αὐτῷ τὸ κράμιον, ἀφῆ-
κε τὴν μακαρίαν ψυχὴν. ἡ δὲ ἀγία Ἰβ-
λίττα μὲν πολλὰς τὰς βασάνους μὴ πει-
θεῖσα τὸν Χεῖς ἐν ὀρμώσασθαι, ἀπετ-
μήθη τὴν κεφαλὴν, ἐ τὸν γέφυρον ἔ-
λαβε τῆς ἀθλίσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῷ Ο' σὲ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσα-
λονίκης.

ἡ. Ἀ' φεῖς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γνήριον,

Παρίσταται μὲν τῷ θρόνῳ τῷ Κυρίου.

Ο ἡτος ὁ μακάριος, ὑπῆρχεν ὡς τῆς
Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρ-
χων Θεοφιλῶν ἐ ὡσεῶν γορέων, Φωτει-
νῶ, ἐ Θεοκτίστης, ἐ ἀνταδελφὸς Θεοδώ-
ρου τῷ ἐν ἀγίοις ὁμολογητῷ, ἐ ἡγεμὲν ἦν
Στυδίων. ὅτος διὰ τὸν ἀξιεπαιμόν αὐτῷ
βίον, κοιμῇ ψήφω, τῆς οἰάκας ἐγχειρίζε-
ται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κα-
κέσε χρόνον συγχρόν διατρέψας, πρὸς τὴν
Βασιλίδαν ἀμέζωξε κελώσει Βασιλικῇ. ἐ
παρασας ἅμα τῷ καλῷ ἀνταδελφῷ, ἐ
μὴ πτονηθεῖς, μὴδὲ πειθεῖς τοῖς ῥήμασι
τῷ ἀσεβῆς, ἀμακρομόλπος ὡς προσκυνη-
τῆς ἦν θείων εἰκόμων, παραυτίκα, ὁ μὲν
ὁμολογητῆς Θεόδωρος, ἐν τῇ τῆς Ἀ' πολ-
λωμαδὸς λίμνῃ πέμπεται ὑπόδρομος.

ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφό-
ροις προσομιλήσας, ὅτι λοιπὴ κακοπα-
θεῖα πυκτάσας, ὅτι πάλιν διὰ τιμὸς ἢ ἀ-
σεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τῆ ἀσεβὸς Βασι-
λέως ἀγαγκαθεῖς, ἐκ τὰ αὐτὰ ἀπολογη-
σάμενος, μείζονα ἢ προτόνῳ κακώσεων
ὑφίσταται πάθῃ. ὅτι σκοτεινοτόναις ὅτι ὁ-
φωδες ὅραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν
αἷς πολλὰς ἐκ ἀνυποίτης βασιλέως ὑποσας
ἐκ λιμῶν ἐκ δίψης, ἐκ πάσῃ κακοπαθείᾳ προ-
σταλαπυρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λήξιν
ἀπῆρεν. ἐδὲ τὸν ὑπὸ τῷ χόρῳ τῆς αὐτῆς
βιοτῆς ἀνέστη ἀρνηκῶς. ὅτι ταῖς πρεσβείαις,
ῥυθιζήμεν ἐκ παντοίων δεινῶν, ἀμύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἁγίῳ Μαρτύρῳ Λω-
λίου.

Ἡ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους.

Ὁ Δωλιχὸς δὲ ποσὶ κρησὶν τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἁγίῳ Μαρτύρῳ Ἀ-
βυδίου.

Ἡ. Ἀβυδίῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,

Ἀὐτῇ δὲ τῷ πρόξενος ἐκ τῆς ἐφέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὁ δὲ, Ἡ. Παιδὲς Ἑβραίων.

Ἡ. Ἀβδοῖς σιωρὶβων σὺ τὸ σῶμα, ὁ παρὰ
ρομος Θεοφῶν Ἰβλῖττα, λογισμὸς τὸ
φερρὸν, ἐσαλάσσει ἐδὲ ὅλως. ῥάβδον ἐκ γὰρ δυ-
ράμεως, τὸν Σταυρὸν Χρῆσθ' κατέχευς.

Ὁ Μβροῖς αἱμάτων ἐκχυθείσιν, ἐγκα-
τέβησαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χρῆσθ'
ἀθληταὶ κραυγάζοντες προθύμως, ἀλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Ἡ ἔρσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὅν ἐκύν-
σας ἐπέστη τὸν γαδίον, ὅτι διπλῶν τὸν
καλὸν ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε,
ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἰ.

Ἡ ἡμασι σοῖς ἀκολοῦθῶντες, μακαρίζο-
μεν γεμεαὶ πάσαι Κόρη, μακαρεῖς Θεὸς
Μνῆρα σε δεχθείσιν, τὴν εἰς αὐτὸν πι-
σάσαντας, μακαρεῖς ἐκτελεῖντα.

Ὁ δὲ, Ἡ. Νικηταὶ Τυράννης.

Ἡ Φαῖδροι ἀσέρες, οἱ τῷ φερρώματι τῆς
Ἐκκλησίας, ἀπλασῶς πηχθεῖτες, ὅτι
τῷ γλῶσσῳ τοῖς θαύμασι, φωταγογῶντες, ἀ-
σεβῶς τιμῶνται, ὅτι πάντων σήμερον, ἢ
ὑμνολογῶντων, Χρῆσθ' εἰς τὴν αἰῶνα.

Ἡ ὁρῶντες κλάδοι, ῥίζα Θεοφύτου
ὡφθης Θεοφῶν, τὸν σεπτὸν σὺ γόνον,

φύσσει, ἐμαρῶμας τῆς ἀσεβείας. τὰ φυτὰ
βοῶσα, σὺ αὐτῷ ὅτι λέγῃσαι, σὺ ὑπόρυ-
ψῃμεν, Χρῆσθ' εἰς τὴν αἰῶνα.

Ἡ Σπὸρ μόχθον μέον, δάμαλις ὑπαρ-
χῇσαι ὡραιότατη, Ἰβλῖττα φέρεις,
Κήρυκον τὸν ἐμδοξὸν θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ
τῆς Παρθένου ἀμῶν ἀνατείλαντι, ἐσθαγια-
σῇτι, δι' ἁκράν ὡσπ' λαγχνῇαι.

Θεοτοκίῳ.

Ἡ Ἀρκωθεῖς ὁ Λόγος, ἐκ ἢ παραχρῆ-
των σὺ αἱμάτων Κόρη, τὴν προμεμῆ-
κῇσαι, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πά-
θῃ, ἐπιγνώσει θεῖα, ἐδέωσεν Ἀ' χραυτε.
ὅν ὑπόρυψῃμεν, εἰς πάντας τὴν αἰῶνα.

Ὁ Εἰρμός.

Ἡ Ἰκνηταὶ Τυράννης, ἐκ φλογὸς τῆς χαρί-
τός σου γεγομῇται, οἱ ἢ ἐμτολῶν σὺ,
σφοδρὰ ἀρτεχόμενοι Παῖδες ἐβόων. ἀλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἐκ ὑπε-
ρυψῇται, εἰς πάντας τὴν αἰῶνα.

Ὁ δὲ, Ἡ. Ἐφείξε πᾶσι ἀκοή.

Ἡ Ἀμα φέρει ἡ σορὸς, ἢ ἐμδοξὸν Ἀ' θλο-
φῶν τῆς χάριτος, τῇ θεῖᾳ Πρώμα-
τος, ἐπαρδομεν δεῦτε ἀρύσαντε, ἐκ ἀγιά-
σῃται ψυχὰς, καὶ ῥύσων καθάρσῃται, οἱ
φιλομαρτυρεῖς, τὸν δοτῆρα ἢ καλῶν με-
γαλῶντες.

Ἡ ὁρῶσα ταῖς μαρτυρικαῖς, ὅτι κηθήσῃται
κοιλῇσι μακάριοι, ὡς κῆμα εὐσῃται,
ὡς παραδείσῃ θεῖα βλασηματα, μυρεψι-
κῇ ὡς ἀληθῶς, γαζῶντα τὸν πρῶτον, ἐκ
ἢ πῃσων τὰς ψυχὰς, ὡσπ' ἀμυρῇ κα-
τάφραυτα.

Ἡ Τίμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώσῃται
Ἡ Καλλίρικοι Μαρτυρεῖς, ἐκ τοῖς Ἀ' γγέ-
λοις σαφῶς, ὁμοιωσῇται σαφῶς παρῃ-
σῃται, ῥίχης διαδῃμα τὸν πρῶτον, λαμπρὸν πε-
ρικῇμεν, ὅτι τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασ-
μὸν ἀμαρτιῶν ὅτι αὐτῇμεν.

Ἡ Νεγκῇ οἱ ἂν πᾶσι Ἀ' μῃται, ὡσπ' ἂν
μα τὸν ὅν αὐτῆς φέρῃσαι, λυκῶν ἀμά-
λωτος. μέσον διηλθε ἐκ εἰς ἁρῃον, μάρδρα
ἐσπῇσῃται ἀεί. τῷ παρῃκῇσῃται, Κύ-
ριε σῶσον ἡμᾶς, τὴν αὐτῶν τῷ ὁρῇ μῇ-
μῇ σέβοντες.

Θεοτοκίῳ.

Ἡ ὁρῶντες πύλη τῇ φωτὸς, τὴν τυφλώ-
σῃται ψυχῇ μῇ τοῖς παθεῖσι, ἐκ πο-

μηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν ὁ κηρυ-
μασίαν, ὅς ἔμελλε περασμῶν, κηρυδίων
ἐν ἁλίφωρ, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα
ἡς πίστεως ὁ κραταίωμα·

Ὁ ἑρμῆς.

Ἐφείξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπορρήτου.

Ἐξαποστειλ. Ἐν πνεύματι τῷ ἰδῶν.

Μὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τε-
λείᾳ, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κή-
ρυκε Ἀδελφοῦ, σὺ Μήτηρ καὶ γαλου-
χῶ, Ἰβλίττα ἡραδε, τὸ τῆς ἀδελφείας
σεφός, μετὰ πάντων Ἀγγίων. ὡν ταῖς
πρεσβείαις ἐν ἡμῖς, ἐλέος ἀξιοθώμεν.

Θεοτοκίον. ὁμοίον.

Χαῖρε παλάτιον τῶν τερνῶν. χαῖρε θρό-
νον Κυρίου. χαῖρε σκηπτοῦ παμμα-
μας, χαῖρε κοῦφον μετέλλει, χρυσοῦ
θυμιατηρίου. χαῖρε Μήτηρ Ἀγγαίης,
καὶ βασιλέως καθεδρᾶ, χαῖρε εὐδία λι-
μῶν, καὶ προφάτης πάντων, Θεοκύντου
Παρθένου·

Εἰς τὴν αἴνῃ, ἡ. ἰδίον. γ'. δαυτοροῦντῶν
τῶν ἁγίων, ἁ. Γόρμας.

Ποῦ γεγραμῶν Ἀδελφῶν, ἐν Κήρυκα τῆς
πίστεως, σὺ Μήτηρ Θεοφροῦ, ἐπα-
ξίως μακαρίσωμεν. ὅτι γὰρ καρτέρως ἐ-
ραδελφίσαντῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν,
τῇ δυνάμει τῆς Σταυρῆς, ἀνδρείως κατέβα-
λον, διὸ σεφάρις ἐλάβον, παρὰ τῆς ἀδελ-
φείας Θεῶν, ὅς πρεσβύτην αὐτῶν, ἐν παρ-
ρησίᾳ ἀκαταπαύτως, σωθῆναι τοὺς ἐν
πίσει ἐκτελουῦντας, τὴν ἰδῶν αὐτὸν Ἀ-
δελφῶν·

Ἡχος. β'. Βυζαντίου.

Λεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίμοις σινελθού-
ντων, σεφάρις διαδά παραγίαν,
Τριᾶδος σεβας κατέχουσαν. ἡ γὰρ εἰδῶ-
λων τὴν πλατύν, ὅς ἡ Τυραννὶς τὴν ἐ-
πίνοιαν, τοῖς ἐαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν.
τάς ἀδελφῶν αὐτῶν ἀνακράξωμεν λέγου-
ντων. χαίροις Ἰβλίττα παρσεβάσμιε, ἡ
τὴν γυναιχείαν ἀδελφίαν ἀπορρήψαμεν,
ὅς ἀνδρείως ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυ-
κε Παμμακάρισε, ὁ ὅρις τῆς ἡλικίας, ἐν
τῶν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλῶν.
χαίρετε τὸ ἡμετέρου κλέος καὶ καύχη-
μα, ἡ γὰρ ἐν πίσει ἐορταζόντων τὴν ἰδῶν
ὑμῶν Ἀδελφῶν, ὅς ἰκετάμεν πρεσβύταιν

αἰ τὸν ἡν ὅλων Κύριον, τῶ Κόσμῳ δω-
ρηθῆναι εἰρήνῃ, ὅς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. τῆ Μαυρολέοντος.

Οὕτως ἀπαργαῶν πεπληρωμένος χάρι-
τος, ἐν ἐχθρῶν πεπολιωμένον φρόνη-
μα, ἐν τῇ μίκῃ ἡν ἀγώνισας Μάρτυς Κή-
ρυκε, αἰτῆσαι σὺ τῇ Μήτηρ σε Χειρὸν τὸν
Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνῃ τῶ Κόσμῳ, ὡς
τῆς Τριᾶδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἡ. ὁ αὐτός. τῆ αὐτῆς.

Ηπίος ἀμφάρις ἐν Μάρτυσι, τέλειος
ἐδείχθης τῶ φρονήματι. ἀφ' οὗ τὸν
ἀρχαῖον Λόγον ἐδέξω Παράφνημε, τὸ πῦρ
ἐκ ἐδειλίαςας ἡν παρανόμων. σὺ τῇ Μήτηρ
σε τὸν Κτίστην ἰκέτα, ἵνα σώσῃ ὡς Σω-
τὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Ποῦ πάσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀπατί-
θηναι, Μήτηρ τῆς Θεῶν, φύλαξόν με ὑ-
πὸ τὴν σκέπῃ σου.

Σταυροῦ. Ὁ τέ ἐκ τῆς ξύλης.

Οὕτως ἡ ἀμάρτυς Ἀμαρ, ἐβλεψε τὸν
ἰδίον ἄρρα, ἐπὶ σφαγῇ ὡς βροτὸν,
θέλοντα ἐλκόμενον θρῆνῶσα ἔλεγε. ἀτε-
κρῶσε μὴ σπᾶν με, Χειρὲ τὴν τεκῆ-
σαν. τί τῆτο πεποιήκας, ὁ λυτῶν τῶν
πάντων; ὅμως, ἀνυμῶ ὅς δοξάζω, σοὺ
τὴν ὑπὸ ροῦν τε ὅς λόγον, ἀκρα ἀγαθό-
τητα φιλαφθρῶπε·

Εἰς τὸν ἡ. τῆς ὁκτωήχης. Δόξα, ἡ. ὁ δ.
Ἀματολῆς.

Αλλὰ τῶν τῶν ἐν ἀφραῖναι, Ἰκοιναίων
ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σὲ ἀνέβλεψεν καρ-
πὸς ἀκλῆς, Ἰβλίττα ἡ παρὰ φημος, ἐν
καλλίμικος Μάρτυς. ὅς αὐτῆς ὁ τίμιος
παῖς, Κήρυκος ὁ φθώρῳμος. πᾶσαν γὰρ
μηχανὴν τῆς Τυραννῆς βελίαν ἀνδρείως κα-
ταπάτησαν, τῆς σεφάρις τῆς μίκῆς
ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σε-
βεῖν ὅς προσκυνῇ τὴν ἁγίαν Τριᾶδα.
ὅθεν ὅς ἡμῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῶ τῆς
δοξάσαντι Χειρὶ τῶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρνεύ-
σαι τὸν Κόσμον, ἐν σώσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Εκ παντοῦ κηρυδίων τῆς δόξης σου φύ-
λαττε, ἀλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δο-
ξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα ἡν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροῦ. Εἰ δὲ ὡς ἀνθρώπων.

Φόβου Παράνωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σε δίδο-
μοι, Συμεῶν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν ὡς
τέρωσαι, ἐν αὐτῇ Σαυλάγχοις, ἐπὶ τὰς
διαθέσεις, ὡς ἐθέλω σὸν ὄψον, ὡς τῇ ἐν-
λα Σεμνὴν κρεμάμενον. διὸ ἐκράυγα-
ζόν, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με. ἀλλὰ
ἐπεῖσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως,
καὶ ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τῆς Ὁ-
κτωήχης, ὡς ἔ. Ω. δὴ, ἡ Α' γίωρ.

Προκείμενον τῆς Α' προσόλης, ἡ Χ, δ.
Ὁ κατοικίζων ἡμᾶς ἐν οἴκῳ Μητόρας ἐ-
πὶ τέκνοις ἀφραινομένη.

ἡ Α' ἱεῖτε παῖδων Κυρίου.

Ὁ Α' πρὸς. πρὸς Κορινθίους, α. ἐπιστολῆς.
Α' δελφοί, ὅτε ἡμῶν μήπιος,

Α' ἀνελκισμένη.

Ὁ εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον καὶ Λευκῶν. Ζητεῖτε τὸν βασιλεῖον τοῦ
Κοινοῦ. Α' γαλλιάδ' ἐδίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, ιε'. Τῇ Α' γίωρ Ἰσομαρτυ-
ρος Α' θωογενίς. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ἡ. προσόμοια, ἡ Χ, πρ.

Ὁ τῇ παραδόξῃ θαύματος.

Θωογενίς ὁ ἐμδοξος, ἰδρωσύνης φαι-
δρὸν, περικείμενος ἐνδυμα, ταῖς βα-
φαῖς τῆς αἵματος, ἰδρωτόρον ἔδειξε. μετ'
ἐκείνου εἰς μαὸν ἁγίον, τῷ παντεπώτῃ
ἐμφανίζομενος, ὡς λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν
αὐτοῖς τάξεσιν, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμ-
πρινότητι. ὅν μακαρίσωμεν.

Ὁμοιον.

Θωογενίς ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε
Χειρῶν, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτε-
ρῶς ἀθλήσαντα, ἐν τῷ δρόμῳ τελέσαντα.
μετ' ὧν μικήσαν τὸν πολυμήχανον, χοροῖς
Μαρτύρων ἀνταλμαβαίνεται, θέσει θεοῦ, ὡς
ἐπρεσβύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, ἡ τὴν
ἰδρᾶν αὐτῆς, μνήμην τελειῶν αἰεὶ.

Ὁμοιον.

Εκαστὸν μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικῶς
ἀγώγας, ἡ πᾶσι τὰ σκληρόματα,
κατελθὼν ἠθλήσε, ἐν τῷ ὄφει ἐνέκρωσεν,
Α' θωογενίῳ καθυπνῶν τὸν ὄρν, ἐν θεῷ

θεῶν καταπληθίσαντα. ταύτης δέησεν,
σῶσον ἡμᾶς ἐν σωλαγχε, τὴν ὡς σε, παμ-
τοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπόδραστον.

Δόξα, ἡ μὴ, ἡ. Ὁμοιον.

Εδυσωπῶμεν Παράχρατε, τὴν προ-
φασίαν ἡμῶν, συχέμετες ἐν θλίψεσι,
μὴ παρίδῃς τέλειον, ἀπολεῖται τὴν δόξαν
σε. ἀλλὰ τάχυνον τῇ ἐξελείξει ἡμᾶς, τῆς
ἐμεσώσης ὀργῆς ἐν θλίψεως, ὡς Παμμακά-
ριστε, Παπαγία Α' χρατε, σὺ γὰρ ἡμῶν, τέ-
χος ὡς βοήθεια ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὸ τὸ ὀρόμιον θεῶν, ὁ τοῖς ἐμοῖς
ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα;
ὁ συνέχωρ ἅπασαν, κτίσιν ἐν ἡμῶν ἀνῆρτη-
σαι, καὶ θαυμάσαι ὁ πᾶσι μέμωρ ζωῶν.
ἡ Θεοτόκος κλαίονσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρα-
κον, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ὡς αὐ-
τῆς, ἀρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν ὡς ἀν-
θρωπον.

Εἰς τὴν ὁρῶν οἱ καπνοὶ τῆς Ὁκτωήχης.
ὡς τῷ Α' γίωρ εἰς δ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σὺν ἀθλητῶν μέλπω Χειρῶν τὸ
κλέος.

Ἰωσήφ. Ω. δὴ, α. ἡ Χ, πρ. ὁ Εἰρμός.

Σωμὴ τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
Λαὸν αὐτῆς, ἐν ὄρνθῳ θαλάσσης. ὅτι
μόνος ἐμδοξως δεδοξάσαι.

Αξίωσι Α' σωμάτων, μὴ περιπολάωμεν
ἀξίασας, ἰδρᾶρχα ἐν Μάρτυς, τὴν
ὑμνήσαντάς σε πίσει περισώζει.

Σπὸρ ἁμωμον θυμῶν, ὁλοκαυτωθεὶς
Θεομακάριστε, τῷ πυρὶ ἡ βασιλῶν,
προσλήχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Ομοῖς τοῖς τῇ Δεσπότη, δῆμος πειθα-
ρχῶν ὁ παρσεβάσιμος, ἡ Χειρῶν Α'-
θλοφόρων, ἡ ἀνόμων βελας ἀπεκρέσατο.

Θεοτοκίον.

Αρκα γεγεννημένης, ἐκ τῆς σὺν αἱμά-
των Α' πειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐν λόγῳ ἐκύνσας.

Ω. δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Τόρῶσον ἡμῶν τὸν ἡμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ,
ὁ τὴν ἡμῶν τῷ λόγῳ ὁρῶσας, εἰς τὸ
ὑμῶν ὡς δοξάζει σε τὸν Σωτῆρα, ὡς Λυ-
ρωτὴν ἐν παροικίᾳ.

Υπὲρ τῶν ἐχθρῶν δεινὰς μηχανουργίας, τῇ
πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθεσῇ, Α' θηρο-

γυνὴς ὁ Μάρτυς ἔστι ὁ ἀρχὴς, σὺ μαθη-
ταὶς δόξης ἡγίωται ~

Η Μβλίσωμ ἐχθρῶν, τὰ βέλη ἐκ τῶν καρ-
πῶν, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐμφάσεσιν οἱ
θεοὶ, ἐκ καταγαζοῦ πάντων τὰς διαμοίας,
ταῖς φωτοβολαῖς αὐτῶν λάμπει· ~

Τ Εἰρας τὴν εὐφροσύνην, ἡμῶν ὁ παράφρων,
ἔξισες ἀπερὶ μὲν μαρτυρῶν ἀμερόδωτος·
ἀλλ' ἐκ ἐσάλωσε τῶν τῆς διαμοίας, τὴν
ἀκατάπληκτον εὐφροσύνην ~

Θεοτοκίον.

Ω Φθὴς ἑσθλῶν Ἀγνὴ ὑψηλοτέρα, ἐκ τῆς
Σοφίας αἰεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἀ-
πάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερ-
φυῶς κυοφορήσασα ~

Ω. δὴ, γ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α Σκῆσαι τὸ πρόθυρον, προκαταβαίης τὴν
ψυχὴν, ἀθλῆσαι τὸ δάκρυον, τελειο-
τάτῳ μοι, Θεῷ ἀνδρέσῃ, ἰδρύσῃ τε ἔν τῳ
Μάρτυρι, γέγονας Θεοφόρε, ἑξῆς δὲ προ-
σηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότη. μεθ' ὧν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτεμῶς πρέσβαν ἐμδοξε ~

Θεοτοκίον. Ομοίον.

Η Μόρην κυήσασα, τὸν ποιτὴν τῆ παρ-
τὸς, ἡ μόρην κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπώ-
τητα, τῷ τόκῳ σε Θεοτόκε, ῥῦσαι με τῶν
παγίδων, τῆς δολίχης βελίας, ἡσὼν με ἑσπὶ
πέφρων, τῆς Χειρὸς Θελημάτων, αὐτὸν δυ-
σώπῃσιν ἐκτεμῶς ὅν ἐσώματῶσιν ~

Σταυροδ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ω. δὴ, γ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ν Οὐὶ τὸν πάντων ἐπέκεμα, θείας ἀνα-
βάσεως φανταζόμενοι τῆς σαρκὸς ἐκ ἐ-
δειλίας, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεοφρόνες.

Χ Ρις οὐκ ἔστι θεόλυπτος, ἐκ ἰδιομαρτυρίας ἀ-
καταγνώστου, δεινότητος κατηξίω-
ται, ὁ Ἀθωογυνὴς θείας χάριτος ~

Ρ Ητορῶντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τῆ
Λόγου καθυπερέμειναι, τὰς αἰκίσεις ἐκ
τῶν θαύματων, πρὸς ἀθανασία μεταβαίνομεν.

Θεοτοκίον.

Ι Σοδιώαμον σὺν θρόνῳ, τῷ γεγενημένῳ
τὸν ὑπόθετον, ἐσώματῶσιν Παράμω-
με, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσασθαι ~

Ω. δὴ, γ. Ὁρθεύοντες βοῶμεν σοι.

Γ Τομῶσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκ-
τόνον, πάθος ὀξυκόμισας, τῆ ἀπα-
θῆς ἀξιάγασε.

Τ Αἷς θείας προβοπαῖς προσερλώχε τῷ
Δεσπότη, μαθητῶν ὁμήγου, Ἀ-
θωογυνὴς ὁ ἐμδοξος ~

Ε Φαίδριμε τὴν μνήμην σε Μάρτυς ὁ φω-
τοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σε, ἐν τοῖς
πίσιν σοι προσρέχου. Στ.

Η Τέρα ἔκ Παρθένου εἰδοτές σε, Πα-
μαγία, συμφῶνως γοδαίρομεν, Σ-
ἀσεβῶς μακαρίζομεν.

Ω. δὴ, γ. Ἰλασθῆναι μοι σωτήρ.

Ε Τελείας μαρτυρικῆς, Ἀθωογυνὴς ἐπέ-
τυχες, ἐκ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐξ ἐ-
φαύωται, ἀσκήσας τὸ πρόθυρον, ἐκ τῶν τῶν
δαιμόνων, ἡρωσάμενος ἀπὸ μοι.

Τ Ἀμπριεῖς σε τὸ σεπτὸν, μνημόσυμον
ὁ Δεσπότης σε, πληρῶν σε τὰς πρὸς
αὐτὸν ἐμδοξίας μακάριε. ἰδὲ γὰρ ἡ ἔλα-
φος, τὸν αὐτῆς σοι γόμον, προσκομίζει
θεῖον μῦθον.

Π Ἀραδειςος μοντὸς, εἰδείχθητε ἀξιάγα-
ροι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ
κατέχορτες. Σ τοῖς θεοῖς ἀμύσην, ὡ-
δίας πάντων, τὰς αἰδύσεις καθιδιώκατε.

Θεοτοκίον.

Ω Σ μοντὴ κιβωτὸς, τὸν μομοδότην ἐβά-
σας. λυχρία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς
ἀπεκύνσας. ὡς ρίζα ἀπὸ τῆς ζωῆς
τὸν βόρυν, Θεοτόκε ἀρεβλάσῃσας.

Ο' Εἰρηός.

Ἰλασθῆναι μοι σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μιῶν, ιγ. τῷ ἁγίῳ Ἰδιομαρ-
τυρῷ Ἀθωογυνῇ, Ἐπισκόπῳ γομομεν
Πηδαχθῆναι.

Α Ἀθωογυνὴς τὴν τομὴν τὴν τῆς ξίφους.
Γεραίως ὑπὲρ ἑγκεν ὡς πρὸς ἀδάμας.

Α Ἀθωογυνὴν ἐκκαδεκάτη ξίφος ἔτα-
μεν.

Ο Τῷ ὁ ἅγιος, ὡς ἀπὸ Σεβαστίας, ἑσπὶ
Διοκλητιανῆς Βασιλέως. Σ κρατηθεὶς
ὑπὸ Φιλομάχου ἡγεμόνος, τῶν δέκα
μαθητῶν αὐτῶν, πολλὰς τε βασάνων αἰ-
κισμῶν αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ
ξίφους δέχεται τελότην. λέγεται δὲ πε-
ρὶ αὐτῶν, ὅτι πρὸ τῆς καταχέσεως αὐτῶν,
ἀπελθὼν εἰς τὸ μομασθῆναι αὐτῶν, τοὺς
μαθητὰς ἐκ εὐρῆ. προκατεχέθησαν γάρ.
τὴν δὲ ὑπαμψίσασαν αὐτῶν ἔλαφον, ὡς ἀ-
μεθρέψατο ἐν τῷ μομασθῆναι ἡνολόγησε.

Σ ἐπνύξατο μὴ ἀγράψῃ αὐτῷ τε Σ τὸ
σῶμα αὐτῆς ὑπὸ ἱβ' κινηγῶν, ἀλλὰ καθ'
ἑκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῆς, αὐτῷ τε
ἐς τὰς ἑξ αὐτῆς μελλούσας φέρεσθαι, μεβρόν
προσάγειν ἕνα, ὃ Σ γέγομεν. ὥρατο γὰρ μὲν
τῷ ἀνάγνωσιν ἱβ' αἰγῶν ἀναγγελίῳ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ εἰσὸνχομένη ἡ ἑλαφος, ἐπὶ τὸν με-
βρόν αὐτῆς μόχον ἀνατιθεῖσα τῷ αἰγῶν, Σ
πάλιν ἔξισα. ὁ δὲ θυμὸς οἱ σινωλεγεμένοι,
ἀωχῆντο ἀφραιμόμωροι εἰς δόξαν Σ τιμῇ
τῆς αἰγῆς, ἐξ αὐτῆς μέγιστον τοῖς ὁρώσι τε Σ
ἀκρόσιν ὁμῶς πιστοῖς Σ ἀπίστοις ᾤ-
κισεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Ἀ-
βελίμω.

Οὗτος ὡς ὡς τῆς βασιλείας Διοκλητι-
ανῆς, κατεχέσθην δὲ Σ θυσοῖς τοῖς εἰδωλοῖς
μὴ ἀναχόμενος, πάλιν ἐκταθεὶς μαρτυρεῖ-
ται ὑπὸ ἡμέρας ἑκατομμυρίων. εἰτα ἀπογύσας
δαίμονας εἰδωλοθύτων μὴ πειθεῖς, σιδηραῖς
ὀρυξὶ ξέεται. Σ μέντοι ἀκαμπτὴς Σ ἀνέμ-
δοτος, τῷ κεφαλῷ ἀφαιρεῖται ἡ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Φαύ-
στου.

Οὗτος ὡς ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίᾳ. διὰ δὲ
τὴν εἰς Χρῆστον πίσιν, σινωλεγήθη. ἐπὶ τὸν
Χρῆστον ὁμολογῶντας παρήσιας, ἑαυτοὺς, ἐ-
βέλεσι κατατιφώσκειται. ἡμέρας δὲ πέντε
ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτοδύνας, εἰς χεῖρας
Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς παρέθετο ἡ

Ταῖς αὐτῶν αἰγῆς πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

Ως ἡ Χαλδαίῳ ἡ κάμπος πυρὶ φλογι-
ζομένη, ἐδρῶσιν ἐπὶ Πράματι Θεοῦ ἐπι-
στασία. οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἑαυτοὺς ἀ-
λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἱβ' Πατέρων ἡμῶν ἡ

Οἱς κρητοῖς ἱβ' αἰμάτων σου, πλάσας ἐσ-
βέσας φλόγα. τῷ πυρὶ ἱβ' αἰγῶν σου,
ἀπετέφρωσας ὑλὴν κακίας μακάριε, ἀλο-
γητὸς βοῶν ὁ Θεὸς ὁ ἱβ' Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ σαρκοῦς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγ-
κρατείας πόμοις, ἐπὶ τῆς πλάσας σεβασ-
ματα, τοῖς αἰμάτων ὁμβροῖς, μειώσαντων
Μαρτύρων, ὡς ἑκατομμύρια Χρῆστον ἀνέμ-
μείδωσαν ἡ

Ἐφ' αὐτῇ ἐκτεμνόμενοι, παραμόμω
προς ἄξει, Σ ταῖς σαρκας ξεόμενοι
πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλό-
μητοι ἐκ ἐσφαλῶντες Ὁσιομάρτυρων ἡ

Θεοτοκίου.

Περὶ τῶν Παράμωμε, διὰ τῆς
ἀρχαίας ἱβ' προγόμων ἐκπτώσεως,
τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, ἐπὶ τῇ εἰδοξαζόμενῃ, τὸν
διὰ τῆς ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον ἡ

Ω, δὴ, η'. ὁ Εἰρμός.

Οἱ Θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
σὺ τῷ πυρὶ Σ τῷ φλόγα, καταπα-
τῆρες ὑπέταλλον, ἀλογητὸς τὰ ἔργα Κυ-
εἰς τὸν Κύριον ἡ

Ἐν τῇ Ναυαρίῳ ταῖς θείαις φωταυγίαις,
εἰδωλικῆς ἑξ ἀπάτης, Ἀθλωγομένης
διέλυσε, τὸ βαθυτάτον σκότος, Σ φῶς
ἐχρημάτισεν ἡ

Οὗτος ὡς ὡς τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ ἱβ' Ἀγγέ-
λων, Ἰδραρχῶν καὶ Ὁσίων, ὡς τῇ
μνήμῃ ἀφραιμεται, ἱβ' σептὼν Ἀθλοφό-
ρων, δοξαζῶν τὸν Κύριον ἡ

Ἐν τῇ θείᾳ Μαρτύρων ταῖς αἰγῆς,
μαθητὰς τῶν δεκάδων Μαρτύρων, ἐ-
παγόμενος Ἰδραρχᾶ. μετ' ὧν σε πιστῶς
μακαρίζομεν ἡ

Θεοτοκίου.

Οὗτος ὡς ὡς τῶν Λόγων, ὑπὲρ λόγον Θεο-
γενητὸν Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώ-
πησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνῶντων, Σ μα-
καρίζομεν σε Ἀχραπτε ἡ

Οἱ Εἰρμός.

Οἱ Θεορρήμονες παῖδες.

Ω, δὴ, θ'. ὁ Εἰρμός.

Οὗτος ὡς ὡς τῶν προδωθέντων, ἐν ὧν τῷ μομοδό-
τῃ, ἐν πυρὶ ἐβάτω, τόκον τὸν τῆς Ἀε-
παρθένης, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν ἡ

Ἐν τῇ φωταυγίᾳ σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων,
ἀπας ῥάπτωσα θάυμασι, ἐπὶ θείαις αἰ-
γῆς, καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα ἡ

Ὡς ὡς τῶν προσφορῶν καὶ ἁμῶν ἀρμεν,
προσλήχθητε Μάρτυρες, τῷ δὲ ἡ-
μᾶς τεχθέντι, παρ' αὐτῆς τῆς γεφύρας τῆς
μῆκας, τῇ ἀγνομαδίᾳ κομισάμενοι ἡ

Ἐν τῇ τάξει οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε
πόμοι, ἐπὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαί-
ρουν, τῶν πίσιν τῷ τεμένει σου προσρεχόμε-
των, ἐπὶ πόθῳ σου ἑορταζόμενων τῷ Ἀθλητῇ ἡ

Θεοτοκίου.

Ὡς ὡς ἐν ἀγκάλας Θεοῦ τὸν φέροντα
πάντα, ῥέφεις τὸν ῥοφέα, ἡμῶν Ἀγνῇ

ἐπέπεσον ἐπ' αὐτὸς τὴν μύκτα αὐτὸς Σοὶ παῖδ' αὐτὴ μετ' αὐτῆς. καὶ ἐπάταξεν αὐτὴς, καὶ ἐδίωξεν αὐτὴς ἕως Χοβαλ, ἢ ὅστις ἐν ἀριγύρῃ Δαμασκῶ. καὶ ἀπέσρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, ὅτι τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέσρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπαρχοντα αὐτῆς, ἔτας γυμναῖας, καὶ τὸν λαόν. ἤλθε δὲ βασιλῶς Σοδόμων εἰς σιναῖτισιν αὐτῆς μετὰ τὸ ὑποσχεῖσθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆς Χοδολογομορ, ἔτι βασιλέων ἤν μετ' αὐτῆς εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Σαβῆ. τὸτο τὸ πεδίον βασιλέως. καὶ Μελχισεδέκ βασιλῶς Σαλήμ, ἤλυνε αὐτὴς, ἔτι οἶνον. ὡς δὲ ἰδὼς τῆς Θεῆς τῆς ὑψίστης, καὶ ἀλόγησε τὸν Ἀβραμ ἔειπεν. ἀλογημενός Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὅς ἐκτίσεν τὸν ἔραρον ἔτι τὴν γλῶσσαν. καὶ ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὅς παρέδωκε τὴν ἐχθρὸς αὐτοῦ ὑποχείρισον.

Διὰ τὸν ὁμῶς τὸ Ἀρχαῖον.

Εἰπε Μωσῆς πρὸς τὴν ἡγίαν Γ'σραήλ. ἴδετε παραδεδωκα ἐμῷ πτόν ὑμῶν τὴν γλῶσσαν. εἰσελθόντων κληρονομήσατε τὴν γλῶσσαν, ὡς ὅμοσε Κύριος τοῖς πατέσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ ἔτι Γ'σακ ἔτι Γ'ακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτῶν. ἔειπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. ἔτι διωθήσονται ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. ἔτι ἴδ' ἐγὼ σημεῖον ὡς τὰ ἄλλα τῆς ἡμέρας τῷ πλήθει, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πατέρων ὑμῶν προδίδει ὑμῖν, ὡς ἐγὼ χιλιόπλασις, ὅτι ἀλογησαί ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ὅτι ὑμῶν ἀνδρας σοφῆς καὶ ἐπιστήμονας καὶ σινοῦς, καὶ κατέστησαν αὐτὴς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατομτάρχους, καὶ πεντηκομτάρχους, καὶ δεκαρχούς, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν τοῖς κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐμετελάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. διακρίτε ἀφ' αὐτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι κρίνετε δικαίως ἀφ' αὐτῶν ἀνδρὸς, ὅτι ἀφ' αὐτῶν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀφ' αὐτῶν προσελύτε αὐτῆς. ἐκ ἐπιγνώσεως προσηλύτου ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ κρίσεις. ἔτι μὴ ὑποσχεῖσθαι

προσηλύτου ἀφ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Διὰ τὸν ὁμῶς τὸ Ἀρχαῖον.

Εἰπε Κύριος πρὸς τὴν ἡγίαν Γ'σραήλ. ἴδ' αὐτὴς τῆς Θεῆς, ὁ ἔραρος, ἔτι ὁ ἔραρος τῆς ἡμέρας, ἡ γῆ ἔτι πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. πλὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτὴς, ἔτι ἔξελεξάτο τὸ σπέρμα αὐτῆς μετ' αὐτῆς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην. ἔτι περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἔτι τὸν φρένον ὑμῶν, ἔτι σκληρυνεῖτε ἐπ' αὐτῇ. ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔτι Κύριος ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς, ὁ φοβερὸς. ὅς τις ἐξ αὐτῶν προσώπων, ἔτι ἐμὴ λάβη δώρον. ποιῶν κρίσιν προσελύτῳ ἔτι ὄρφανῳ ἔτι χήρῳ. ἔτι ἀγαπᾶ τὸν προσελύτῳ δῶμα αὐτῶν ἀντὶ ἑμαυτοῦ. Κύριον τὸν Θεόν αὐτῶν φοβηθήσθαι, ἔτι αὐτῶν μόνῳ λαβῶσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσθαι, καὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς ὀμῆ. αὐτὸς καύχημά σου, καὶ ὁ Θεὸς σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα ὁ θαυμάσιον, ὁ τὰ ἐμὸν αὐτῶν, ὁ ἐμὸν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν ὁμῶς τὸ Ἀρχαῖον, τὰ ἐν ἀλφ.

Δόξα, ἡχος, γ'.

Αὐτὸς ὁμοῦς παραδόσεως, ἀκριβῆς φύλακός γεγόματε Ἀγιοὶ Πατέρες. τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοῦς, ὁμοῦς δοξῶς δογματίσασθαι, Ἀρεῖς τὸ βλάσφημον σινοδικῶς κατεβάλετε, μετ' ὅν Σ Μακεδόνην πρῶτον ἀπελέγεσθαι, κατεκρίνατε Νεστωρίον, Εὐτυχεῖα ἔτι Διόσκορον, Σαβελλιόρτε Σ Σεβήριον τὸν ἀκέφαλον. ὡς τῆς πλάτης αἰτήσασθε ῥυθμίτας ἡμᾶς, ἀκλήδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Αὐτὸς ἐκ Θεῶν Πρώματος.

Τροπαῖον, τὸ Ἀρχαῖον, καὶ ἡ Πατρίων, ἡ Χ, ἡ Π.

Υἱὸς ὁμοῦς αὐτῶν ὁ Χρῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φῶς ἡμῶν ὁ γῆς τῆς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, ἔτι δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγῶν, πολυάσπελον λαλῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ σιωπὴ ἀκολυβία, ἡ
οἱ καμνῶν. ὁ ἀσπασισμός εἰς δ. τῆς Θεοτό-
κας εἰς β. καὶ τῆς Ἀγίας Πατρίων εἰς ἡ.
Οὐ καμνῶν τῆς Πατρίων, ἡ ἁγία.

Π λαμὴ ἀνυμνῶ δεξιὰς καὶ αἰρέτας.

Εἰς δ. τοῖς Θεοτοκίαις, Φιλοθέος.
Ω δὴ, α. ἡ χ. α. Σὺ ἡ βοταμῶν δεξιὰ.

Π λαμὴ καὶ αἰρέτας δεξιὰς, μὴ ἀν-
μῆσαι προθέμῳ Δέσποτα, χά-
ρις τῷ σὺ ἀνῶν, τῷ πατρὶ καλῶ
ἔ τῷ ἐνδύειν. δεξιὰ γὰρ ὅπως, σὺ τῇ
Πατρὶ τε Σ δυνάμεις.

Π Οὐ γοῖς Προφητῶν τῆς ἰδῶν, ἀναγγε-
λίω τε νόμοις ἐπὶ μὲν, τῇ Θεῷ τὸ
ἄγνωστον, Σ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδί-
δαξεν, οἱ σοφοὶ πατρίων, τῆς πλαμῆς
πάντας ῥυσάμενοι.

Α ἡ Νῶθεν χορὸς Προφητικὸς, ἔ Ἀπο-
στόλων ὁ Θεὸς κατάλογος, εἰς ῥι-
πτόσιν, Θεὸν ῥαμῶς ἔ πατρὶ ἐδίδα-
ξαν. ὅν σεπτοὶ πατρίων, σαφῶς ἡμῖν
ῥεκαλύψαν.

Η Οὐμοῖς πειθαρχουμένων θεϊκοῖς, οἱ
Θεοφόροι πατρίων ἐδίδαξαν, κατ'
ῥοίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων
χηματίζοντα, ἐνδύειν νόμους, κα-
λῶς ῥοιᾶσαι τοῖς βλέπουσιν.

Φ Ως τὸ ῥιλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ
γαρεῖς χωρήσασα Δέσποινα, τὰς
καρδίας φωτισοῦ, ὡς ἀγαθὴ τῆς ἀσεβῶς
ὑμνῶν σε. φῶς γὰρ σὺ Σ δόξα, Σ σω-
τηρία αἰώνιος.

Εἰς τὸν καμνῶν τῆς Ἀγίας Πατρίων.
Ω δὴ, α. ἡ χ. π. Ἀρμαπλάτων Φαραῶ.

Η Τῶν Πατρίων, ἀσεβῆς ὁμῆγυρις, ἡ
κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχῆς ὅπως,
τὸν Σωτῆρα ὡρῶν, ἀδιαρέτοις φύσειν,
ἐν δυὶ τοῖς τῇ θεῷ, Πατρὶ Κυρίλλῳ δι-
δάσκασι, βαίμεν σαφῶς ἔ ἐμμενῶν.

Ε ἡ ἑκκοσμία, ἀριθμὸς ῥιπτόντα ἀσεβε-
στάτων ἀνδρῶν, τῷ Εὐτυχῆς πλαμῶν,
ἔ Σεβῆς αἰρεσὶν, καταβαλοῦντες ἔφασαν,
ἐν δυὶ ταῖς ῥοίαις, Χειρὸν κηρυττομῶν
βαίμεντες, ἔπεισι Κυρίλλῳ τῇ μακάρος.

Ο Μὴ κηρυττωμῶν, ἐν δυὶ ταῖς φύσειν, ἔ ἐν-
δύειν Χειρὸν, τὸν τῇ Πατρὶ Λόγον,
χοῖν τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τέταρτη σιωδός,
τῆς Ἀγίας Πατρίων, ἐμφρόνως ἔως

ἐδέσπισε. πάντες οὐκ αὐτὸς μακαρίσω-
μεν. Θεοτοκίον.

Δ Εδοξασμεία, περὶ σὺ λελάλῳτα,
ἐν γεμαῖς γεμαῖς, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον,
ἐν γὰρ χωρήσασα, Ἀγία δὲ διαμείρασα,
Θεοτόκε Μαρία. διόσε πάντες γοβαίρο-
μεν, τῷ μὲν Θεὸν προσάσιν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀ ροῖξω τὸ ῥοίμας.
Ω δὴ, γ. ὁ κόμος εἰδὼς τῆς τῆς βοτῆς.

Η Πρώτη πηγὴ τῆς ἀγαθῆς, ἡ χάρις ἡ
τῇ Πράματι, ὡς ποταμὸς ὑμᾶς ἀν-
εῖξεν, τῷ πλαμῶν ἐνδοξοὶ κατασύροντας,
ἔ πρὸς ποτίζοντας, ἀσεβείας ῥάματα,
Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Ε ἡ ἑργίον Σ Πύρρον τῆς δεινῆς, προσά-
τας τῆς αἰρεσεως, Παῦλον ἔ Πέτρον ἔ
τὸν Θεόδωρον, γεμαῖς ἅμα σοφοὶ κα-
θεῖλετε, τῷ σεπτῶν ῥεῖξαιτες, ἐκ-
κλησίαν ἐνδοξοὶ, Ἀποστόλων Πατρίων
τοῖς δόγμασι.

Α ἡ Νάρχης Θεότητος ῥαμῶς, ἐνδύειν
συναμάρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακρύ-
ξαιτες, κτιστῶ ἐδίδαξαν τῷ ἐνδύειν,
τῇ κτιστῇ προσλήματι, ἐν διπλῇ φύ-
σειν, ὑὸν εἰς Χειρὸν καταγγείλατες.

Θεοτοκίον.
Ι Δεῖν οἱ ποδοιῶν τὰς αὐγὰς, τῆς χά-
ριτος τῇ Πράματι, ἔ τῷ ἀνέσπῳρον
δείξαι ἔλλαμψιν, πηγὴν προσδράμωμεν τῇ
τῆς χάριτος, τῇ Μιτρὶ τῇ κτίσαντι. ἐν
αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται
τὰ βέλτιστα.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ ῥεῖξας κατ' ἀρχάς.
Ο ἡ Σεβῆς ἀνιδῶς, ἐν ἀμβριωμόμῳ
λόγοις, τοῖς ἱερεῶσι θάματι φέρει ἐμπλέ-
οις, καταχινῶντες αἰ, ἀποχωροῦντες
ἅπαντες, τῆς ἐκκλησίας ὡσὺν, λύκοι
ἔ κινεῖς ἀρπακτορες.

Ο ἡ Διαλῶται Σ πρὸς, τὸν πατρὸς
ἔ Σωτῆρα, ἐν δυὶ ἀδιαρέτοις ῥοίαις,
Σ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνδύειν σεβο-
μεν. τῷ τῇ Σεβῆς πλαμῶν, ὅθεν εἰς
τέλος ῥοπόμεθα.

Α Εὔτε Σεβῆς ἀτυχῆς, ἔ Ἰακώβ τῷ
πλαμῶν, Θεοδοσίῳ Διοσκορῶ σὺ τέ-
τοις, ἀποθώμεθα ῥαμῶς, τῷ δὲ τεταρ-
τῷ σιωδῶν, τῆς ἀσεβῶν Πατέρων, μελ-
ψωμῶν θεοῖς ἐν ἄσματι.

Θεοτοκίον.
Τ ὡν

ΠΩρ Χόρσβιμ, Σ Σόραφιμ, ἐδείχθη
ὑψηλότερα, Θεοτοκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέ-
ξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν τῇ γαστρὶ ἀ-
μώλυτε. διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὑμνοῖς Ἀ-
γνῇ μακαρίζομεν.~

ἱερά. ἡ'χ', δ'. Ταχὺ Προκατάλαβε.

ΦΩς ἦρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας
Χειρὲς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ὧς τῆς
γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακαριοὶ, τῆξάμτες
τὰς αἰρέσεις, ἢ δυσφήμων γλωσσάλων,
σβέσαμτες τὰς φλογώδεις, ἢ βλασφημῶν
συγχύσεις. διὸ ὡς Ἰδράρχαι Χειρὲς, πρεσ-
βάσατε σωθῆναι ἡμᾶς.~

Θεοτοκίῳ. Ο'μοιον.

ΠΑχὺδέξαι Δέσποια, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
ἐ ταύτας προσάγαγε, τῷ σὺ ὑψὲς Θεῷ,
κυρία Παράμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις,
ἢ εἰς σὲ προσρεχόρων, πράυμον μνηχα-
μάς τε, ἐ κατάβαλε θράσος, ἢ ὀπλιζο-
μενῶν ἀθέων κτ' ἢ δαλων σκτ'.

Ω, δὴ, δ'. Ο'ρος σε τῇ χάρετι.

ΝΟμν τὸς τῷ Πρώματός, μελέτω
ποιῶμενοι, τὸς παρὶκὰς νόμους σο-
φοὶ, καταπεμφθέντες πρὸς ὑμᾶς, ἐκ
Ρώμης ἐδέξαθε, Σ ἀναπτύξαντες φωτὶ
τῷ τῷ Πρώματός, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς
ἐσχημάτε.~

ΥΜνοῖς κατασέλωμεν, τὴν θείαν ὁ μῆ-
γυριν, ἢ θεοφόρων οἱ πιστοί. τὸν σαρ-
κωθέντα Λόγον γὰρ, Θεοῦ τε ἐ ἀνθρωποῦ,
ταῖς ἐνδρυγαῖς ἅμα ἐ τοῖς θελήμασι, τοῖς
καταλλήλοισι ἡμῖν ἀνέκηνυξεν.~

ΜΕγίστα φυσώμενον Ο'μῶριον παύσο-
φοι, ὧς τῷ θρόνῳ ἐ ἀρχῇ, Ρώμης
ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεσρέφατε, ἐ
μτ' τέλος τῶτον ἀποκνήξαμτες, ὡς τῆς ἀρ-
χῆς ἐ τῷ θρόνῳ ἀνάξιον.~

Στ.

ΠΟῦρον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεμνήσα-
σα, Θεὸς ἐ φῶς ἀληθινόν, τὸς ὀφ-
θαλμοῖς μὴ τῆς ψυχῆς, διαμοῖξον δέομαι,
ἐ τῆς ἐκείθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ
γὰρ μεσίτις αὐτῶν τε ἐ πρύταμις.~

Εἰρμός ἄλλος.

Σὺ μὲν Χειρὲς Κυρίου, σὺ μὲν ἐ δυνάμις.

ΦΡάσον ἡμῖν, ἄφρων Σεβῆρε ἐ μάταιε,
μίαν φύσιν, σὺν θεῷ τὸν Ἀρχαῖον,
φῶς τῷ Πατρὶ, Λόγον ἐ υἱόν. εἰ γὰρ ὅπως
εἶπες, Σ ἄλλω φύσιν ἐστήμας. ἡ σαρξ

γὰρ ἐ ὁ Λόγος, ὅχι μία ἔστι, ἀλλὰ δύο
ὑπάρχουσιν ἄθλιε.~

ΜΕΓίστα εἰπὼν, φύσιν τῷ Λόγῳ ἐπήγα-
γε, σαρκωθέντων, φύσιν ἀνθρωπότη-
τος, ἀνὰ τροπῆς, ὅπως ἐ φερμῇ, ὁ Ἀλε-
ξανδρέων, διδάσκαλός τε ἐ πρόεδρος. ῥα-
μῶς τὰς δύο φύσεις, ἐ θελήσεις διδάσκων,
τὸς φρονητὴν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

ΛΤὸ Χειρὲς, ἀπαυτες φύσεις κηρύττο-
μεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυοῦ-
βειαν, τῷ ἀτυχῆς, ἄρδην οἱ πιστοί, ἐ τῷ
Διοσκόρῳ, τῷ ἀφροῦς ἐκκλητῶντες, ἐπόμε-
νοι τῷ ὁρῶν, ἢ ἀγίῳ Πατέρων, ἐ Κυρί-
λῳ τῷ θείῳ τοῖς ἐπεσιν. Στ.

ΠΩρ Χόρσβιμ, ὅχημα σὺ θεομήτορ Ἀ-
γνῇ. σὺ χωρίον, σὺ ἐ ἐνδιαίτημα, τῷ
Πατρὶ, Λόγῳ ἐ Θεῷ, τῷ ἐκ τῷ ἀγαπῶν,
λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς
ἐστίαις. τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα, προσκυμῶ-
ντες ἀπαύτως δοξάζομεν.

Ω, δὴ, ε'. Ο' φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

ΝΟμνέτας, θεοφόροι Χειρὲς ἡμᾶς ἐδει-
ξεν, ὁδηγῶντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ μετὰ
ἄριστα, Φαραὶ τὸν ἐχθιστὸν βυθὸν δεινῶς τῆς
ἀπολείας, ὡς ὁρῶν ἐκείνος πομπῶσαντας.

ΣΚαλλίστη, ἐ λαμπρὰ ἢ Πατέρων
ἡ Σιώνος. τὸν ἀπλῆν γὰρ, Ἰησοῦν
ἐκμαθῆσα ἐ σὺν θεῷ, ὡς Θεὸν ἐ ἀνθρω-
ποῦ, διπλαῖς αὐτῷ τὰς ἐνδρυγαῖς, πᾶσι
κηρύττει τοῖς πέρασιν.

ΛΩρον θεῶν, τὰς ἐκ Ρώμης γραφὰς
λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις ἀσεβείας
τὸν πύργον ἐσχημάσαν, οἱ σοφοὶ διδάσκα-
λοι, διττὰς Χειρὲς τὰς ἐνδρυγαῖς, ὡς καὶ
τὰς φύσεις κηρύξαντες.

ΕΞηλέγχθη, Παῦλος Πέτρος ὁμῶς καὶ
Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ, Σ Σέργιῳ
Ο'μῶριος, σύγχυσιν ἢ Χειρὲς δὲ φύ-
σεων, τῆς ἐνδρυγαῖς τῇ συγχύσει, κατα-
σκαλῶντες αἰχίσια. Στ.

ΟΛη Κόρη, φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ
ἐλλάμψις, τῷ ἀδύτῃ φωτισμῷ χημα-
τίσασα τέμερος. διὰ τῶν δέομαι, φωτὶ
τῷ σὺν Θεογεμνῶν, ψυχῆς τὰς κόρας μὴ
φώτισον.

Ἄλλος. Ἰ' ῥατί με ἀπόσω.

ΣΕβῆρε τὰς φύσεις, τῷ Χειρὲς μὴ συ-
χῆς δεινῶς παραμόμε. οἱ γὰρ θιασῶται,

ἐ παμμάκαρόν πάντων διδάσκαλοι, ἐν
 σὺν ὁσίαις, ἐ ἐν ἐφ' ἡ Χειρῶν προσώπων, κα-
 ταγγεῖλαμ' ὅντων πάντων ὅθεν ἐρτο ~

ΠΡΟσελάβετο φίλον, τὴν τῆς ἀνθρώπου
 τῆτος σαφῶς ὁ ἀρχός, τῆ Παρὸς
 ὁ Λόγος, ὡς φιλανθρώπος θελῶν οἰκτε-
 ραί ἡμᾶς, τὴς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀ-
 μακρύντω, ἐν ὁσίαις δυοὶ ἐ θελήμασιν ~

ΜΟῦ Σεβήρου καθέλει, ἡ τέταρτη Σύ-
 μοδος ἐ τὸν Διόσκορον, Χειρὸν βλασ-
 φημοῦντας, βεβαιῶσα τὸν τόμον τῆς Λέον-
 τος, τοῦ προέδρου Ρώμης, παύει καλῶς
 τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁ-
 εῖζοντα ~

Θεοτοκίου.

ΜΗρίκλῳ παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν ὅμ
 σε κεκτημένη Παύλα, συγγενῆς
 προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα.
 ὅτι σὲ ἐ μόλις, χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπό-
 τῳ, ἱλασμόν ἀμνηστὴν προβαλλόμεθα ~

Ὡς δὲ, ε'. Σπλάγχμων Γωμῶν.

ΣΕρίκλῳ ἐ καινῶ, σύγχυσιν ἡρ' φύσεων
 Χειρῶν τὸ δειρὸν ὅπως σωέδριον, ὅθεν
 ῥάξαμτο, τὰς διττὰς ἐνδρυεῖας συγχέαν-
 τῶν, εἰς ἐνδρυεῖαν τὴν μίαν ἐ ἀλλόκοτον.
 ὡς πρὸς, ὁρθοδόξων πληρωμα, ἱερῶν, πε-
 ριβάλλον ἀπῆλασεν ~

ΙΝα τὸν δειρὸν, ἐκφύγῃ Νεφύριον, δυά-
 δα ἡμῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ τῆς πλά-
 νης ἐκ βόθρου εἰς βαράθρον, ὅθεν ὠλίθισεν ταῖς
 θελήσεσι ἡρ' φύσεων, μάτῳ, δογματί-
 ζων σύγχυσιν. ἀλλὰ θεοῖς Παράσι διή-
 λευκται ~

ΟΝ πρὸς τῷ Παρὶ, ὅμ ὁμοσίον, Πατόρες
 τὸ πρῶν, ῥαμῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ
 Πράματι, διδασκάλων ἐνδρυῶν ὁ σύλ-
 λογος, ἐνδρυεῖαις θεϊκαῖς πάντα ἐδίδα-
 ξαν, εἰς φύσιν γνωρίσαντῶν, τὴν ἐ-
 νδρυεῖαν ἅμα ἐ θελήσιν ~

ΥΠΟστατικῶ, φρονητῶν τὴν θελήσιν,
 εἰσηγορ κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, Σ
 τὰ πρόσωπα, ἡρ' θελόντων τῆς μάχης οἱ
 πρόμαχοι. ὅς πρὸς κάλλιφα Πατόρες ὅθεν
 λέγεσθαι, φύσει συμφυῇ διδάσκει, τὴν
 κατάλληλον ταύτης ἐνδρυεῖαν ~

Θεοτοκίου.

ΘΥρα θεϊκῆς, ἀκτῆρος σὺν Δέσποινᾳ, πη-
 γυῖντε φωτὸς ἀδύτης γέγονας. τὸ γὰρ πλῆ-

δωσέων Βασιλέων. τῇ χάριτι τῷ ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωμῶ μαῶ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης. ἔβησαν αὐτῶν τὸ ἅγιον σύμβολον, τῶν ῥιακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων Πατέρων τῶν κατὰ τὴν Νικαίαν μητρόπολιν συνελθόντων. ὅτε καὶ αἱ λοιπαὶ ἁγίαι συνόδοι, ἐκύρωσαντες ὧς ἐπεσφράγησαν :

Θεοδόσιος γὰρ ἡσυχαστὴς τὰ σκήπτρα ἰδιωκότος, γεγομέτι τοῖς τοῦ τῶν ῥαβδίου. Εὐτυχίος τις μομαχὸς ὧς πρεσβυτέρος, ἀρχηγὸς αἰρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μίας φύσεως εἶναι, ἔκ μίας ἐνότητος. ὅς ἐκασταίρεται ὑπὸ Φλαβιανῆς τῆς τῶν Κωνσταντίνου πόλεως προέδρου, ἔκ τῶν λοιπῶν ὁρτοδόξων. ὁ δὲ Εὐτυχίος λεησάμενος βοηθοῖς τοῖς τῶν βασιλέων ἀδελφοῖς ἀρχαῖς, ἐκ ἐπαύσατο τῆς αἰρέσεως καὶ ἐμείδρας ποιῆναι, μέχρι οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῶν μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανός, κελῶναι γεμεῖναι τὴν οἰκονομικὴν, ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν, ἑπίσκοποι ἑξακόσιοι ῥιακομτα. ἀμφότεροι δὲ κατασχάσαντες τὸν δόξον, τῶν ὁρτοδόξων καὶ ἐτῶροδόξων. καὶ διαμοιξαίνοντες τὴν λάρνακα τῆς Παράκλητος Μάρτυρος Εὐφροσύνης, ὧς τῶν ταύτης ῥηθῶν σφραγίσαντες ἔθνησαν. ὧς μὲν ῥηθῶν ἡμέρας, ἀξάμενοι καὶ ὑπαυοῖσαντες, εἶδον καὶ ἔξῃσαν. ἐξῃσαν γὰρ, τὸν μετὰ τῶν αἰρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἑρριμμεῖον. τὸν δὲ τῶν ὁρτοδόξων ταῖς τιμίαις χόρσις αὐτῆς κατεχόμενον. τότε δὲ γενομένης, ἔξῃσαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοῖς τοῦ θαύματος. καὶ ὧς πλείον ῥηθῶν τῆς πίστεως, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα κατὰ ἑκάστην παραδοξάν ἔξῃσαν πράγματα, πρὸς ἐπιγροφίαν τῶν πολλῶν ὧς ὠφέλειαν. τελείται δὲ ἡ τοιαύτη συνάξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ :

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις,

ὧς δὲ, ὧς ῥηθῶν, Θεοτοκε καίμημον.

Εν τῷ ὄντι, τῷ Θεῷ ἔκ ἀνθρώπων, καταρτοῖσαντες χοροὶ, θεολόγων Δεσποτα πρὸς, κόσμῳ σε ἐκῆρξαν, διπλῶν ταῖς

θελήσεσι, ὧς ἐν ὁργαῖς φιλαμῶντες, ὧς τὸ διπλῶν ἑκατέρων τῶν φύσεων πρὸς ὁμοιομοιο :

Κὸς λαμπρὸς, ἐκκλησίας ὧς ῥηθῶν. τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς ἐκδέξαμενοι τὰ θεῶν, πάντας ἐδίδαξαν, λόγον τὸν τῆς πίστεως, ῥιαδικὸν ἐνὰ Κύριον, διμικρὸν, ἐν ὁργῶν θελητικῶν παρτοδιώαμον :

Κτιστὸν φῶς, ἔκ ζωῶν ἀθανάτων, καταρτοῖσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τῶν καλῶς, πᾶσι ἐκῆρξαν φύσεως κατὰ τῶν, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐκῆρξαν ὁμοῖα ἑαδία :

Εἰς φῶς, ἀρῶντες ἔξῃσαν, ὧς μίας ἐνότητος ὁ Χριστὸς, τῆς τῆς πλάτης διμικρῶν, ἄρδην κατὰ φλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνεῖν Θεόν ὧς παρτοδιώαμον :

Θεοτοκίῳ.

Εν λαμπρῷ φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνθρώπων, ἐκ σῆς μηδὺς προελθὼν, ἔκ τὸν κόσμῳ ἔσωσε πρὸς ὁ ὑπόρυστος, ὁρτο κατὰ κέτῃ, Θεογενῆτον φωτίζειν μὲν, τῆς σκοτεινότητος καρδίας τὰ μὲν ὁμοιομοιο :

Εἰς ὁμοῖα. Θεῶν συγκαταβάσιν.

Τοῖς μετὰ ἐν φύσεσι, ἔκ ἐν ὁργαῖς ὁμοιομοιο, τῶν τῶν Σεβήρων πλάτης ῥηθῶν. ὧς τὸ πάθος προσληφῆναι ὑποῖσαντα, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :

Εν ἐπιστάμεθα, τὸν ὧς ἑνὸς καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὧς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, ἔκ ἐν μνημείῳ ὧς σωματικῶν σαρκί. ὧς μελωδῶν, συμφῶνως κραυγάζοντες, ἀλογητὸς :

Εν τῇ κέρωσιν, κατατομῶν τῶν σμικροῦς πρὸς, τὴν σωματικῶν αὐτῆς, τῶν Σαβελλίαν τῶν τῆς ῥιαδος ἐκῆρξαν, μεμνησκότες ῥιαδὶ κραυγάζομεν. ἀλογητὸς.

Δόξα.

Εν τῶν μετὰ Κύριος, ἐκ δὲ μόρου μορογενῆς ὧς, ὁρτοδόξως Πατέρα, θεολογῶντες σε καταγγέλλομεν, ὧς ἐν ἐκῆρξαν, ὧς ἐκπορῶμεν, Πνεῦμα ἀδελφῶν, ὧς σωματικῶν :

Ω δὲ, ἡ. Ἐν καμίνω παίδων Ἰσραὴλ.

Ποσὶ ὅλων τε ἔ. Προφητῶν, ὡς ἔξορμη-
τήριον, Πατόρ ὡς κεκρημενοί, τῆς ἐνθεῶς
διδασχῆς, ἐκνήρυξαν λέγοντες, εἰς ὑπαρχει
Κύριος πάντων, Χεῖρ ὅς ἐν ἡτοῖσιν αἰσῶν,
διπλῆς τὰς φύσεις ὁμῶς ἐν ἐνδρυγείας :-

Τῆμα πλατύνω πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ
βλασφημίαν, Πατόρ ὡς τῆς Ἐκκλησίας,
ἔξορμῶσιν ὁμῶς, ἐν ἐνδρυγείαν θέλησιν ὑποσώδην, ἀκ-
τίστον φέρεται τὸν Κύριον, ἀνείποιν, τὴν Κτι-
σὴν δὲ πάλιν, ὡς ἀνδρωποῦν ἐν Κτίσει :-

Πῆμα θεῶν ὁρῶν ἐν χόρσιν, Πατέ-
ρες ὡς ὁρῶν ἔξορμῶν, ἐν ἐνδρυγείας τῆς ἀ-
σεβείας, κατεφλέξατε καλῶς, ἐν ἐνδρυγείαν
θέλησιν τῆς Σωτηρίας, πάντα τε τῶν τα
φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόμεν
καθ' ἑαυτὸν ἐν τὰς φύσεις :-

Θεοτοκίον.

Ο Ἄν Κορὴ ὅλη εἰ καλὴ. ὅλη φωτεινὴς τε
φωσφόρος ἐν θεοφόρος. ὅλη μόνη ἐν λαμ-
πρά. διό μὴ τὰ ὅμματα τῆς καρδίας, φω-
τιστοῦ πρέσβυτος Δεσποῖνα, τὴν δόξαν σου ἐν
τεφρωμένῃ, τῶν πρὸς ἐκείνῳ πόθῳ :-

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἐν πᾶσι πλατύνω καμίνον.

Αταίχων ἐδῶ πρόσωπα, ἐν φημῶν
τὰς εἰματα, ἵνα μὴ κηρυττόμεν ἐν δυ-
σὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀρέπτες, ὡς
ἀσυνχύντως εἰς αὐτὸν. οἱ γὰρ ἀσεβέστατοι
ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ' ἄλλο μὲν ὡς ἄλλο,
ἐν ἐνδρυγείας ἐν θέλει, Χεῖρ ὅς ἐν μὴν προ-
σώποις, ἀλλ' ἐν δυσὶ τὰς φύσεις :-

Ι Γακῶν ἐχόρταν, τῆς κερτόν ἐπι-
κλησιν, τῶν τε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐγγρά-
φοιτες, ἡμῖν ἀποφῆματε, εἰ ἐν τῇ κλήσει
τῶν ὑμῶν, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθη-
τε πάλαι. διό πορ τῶν χάριν, Χεῖρ
ἀπέστητε ὅπως, ἐκὼν ἀναιχωντῶντες,
σὺν τῶν τῶν ληρώδων :-

Ε Ν Χαλκιδόμ Σωδός, ἡ τετάρτη Διό-
σκορον, Εὐτυχῆ Σεβήρον τῆς δεινῆς
κατέβαλεν, εἰς τέλος ἔξωσασα, τὴν ἀ-
καρδίαν πλατύνω αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν
ἵνα ὑμῶν τῆς Σωτηρίας, τῆς θεῆς Ἐκκλη-
σίας, τῆς Χεῖρ ὡς Δεσπότης. μεθ' ἧς ὁρ-
δοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τῶν τε :-

Δόξα.

Ριγοφᾶν θεότητα, εἰς αἰάαν ἐκλάμπει-
σας, αἰγλῶν ἐκ μίας ὑποστάσεως φύ-

σεως, γεμνῶντα ἀρχοῦν, ὁμοφυᾶτε Λό-
γον Πατρός, καὶ συμβασιλεῖον ὁμοῦσι
Πνεῦμα, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἰδρῆς ἀ-
νιμνῆτε, λαὸς ὑπόρυσσεν, εἰς πάντα
τῆς αἰῶνος.

Ω δὲ, θ. Τύπον, τῆς ἀρχῆς.

Ε Χορτες Χεῖρ ὅς μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς
τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, ἐν μὴ κα-
θαρῶς τῶ καθαρῶ σωματώμενοι, τὴν αὐτῆς
Ἐκκλησίαν φημίξατε. ἡ πόνοις ὡς ἰδρῶ-
σι, μεγίστοις ὅπως παρεστήσατε :-

Τπος, ἐν καμίνω γεγόμεναι, τῆς Ἐκκλη-
σίας πᾶσιν Θεῶν ὑποσώδων, σάρκωσιν
Χεῖρ, θεολογίαν διδάξαμεν, τῆς ἀκτίστῃς
μίας τε θεότητος, τὴν μὴν τε γλωσσά-
γιαν, προφητικῶς ἀποκρυσσάμενοι.

Παμδουσεβείας πρόβλημα, προφητι-
κῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν δια-
φορὰν τῆς ἐνδρυγείας διδάξαμεν, φυσικῶν
ἀδιαίρετον ἀκτίστον, ἀξίως προσειπόμεν,
ὡς παμτρῶν ἐν παμτοδιώματι :-

Ε Τόμα τῆς Θεῆς γεγόμενοι, ταῖς ἐνδρυγείαις
μόραις ἐν ταῖς ἐκλάμψεσιν, μεθεκτόν
αὐτῶν ἀγαθὸν ἐκνήρυξατε, τὸν τῆς φύσεως ἀ-
πρόσιτον Ἀγιοῦ. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς
ἐνδρυγέτας μακαρίζομεν :-

Θεοτοκίον.

Ε Τμοι, τῆς ὥδης παρῦμναι, ἐν κορμῇ
χευσὴν ἐν θεῶν συμπέρασμα. ἡ πόρ τῆς
φυγῆς ἐπαμειβόμεν μὴ ἀνέστηκα, τῶν Τίω
σιν Σεμνὴ χαλῆς ἡτοῖν, τὸν ὑμνοῖσιν σινά-
γων, ὡς ἵνα καλῶν αἰτία Παμάμεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ὡς τὸ πᾶν ὁ ἡρώδης.

Α Ἰηλθῶν ὁ Σεβήρος τὴν τῆς Χεῖρ, ἀνα-
γῆν Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, ἐν τὴν ποιῶν
ψήφῳ ἵνα Πατέρων ἵνα ἀσεβῶν, τῆς βλασ-
φημίας εἰς ἡμᾶς, ἐν τῆς εἰσβολῆς τῆς ἐαυτῆς,
ἐδέξατο δικαίως, ὡς ἔρριπται συλλόγῳ, ἵνα
διδάσκαλῳ ὁ κατάκριτος :-

Ας φύσεις τί συγχέει τὰς τῆς Χεῖρ,
ἐν φημῶν ἀντιστάσεις ἐν σύγκρασιν, τὸ
τῆς Σταυρῆς, πάθος προσαρμοτῶν ὡς τὴν
ταφῶν, τῆς ἀπαθείας θεότητι, τῆς μορφε-
ρῆς Λόγῳ τῆς Θεῆς, ὡς δέλαμε Σεβήρ; διό.
πορ τὴν μεγίστῳ, ὡς βλασφημίαν βδε-
λυττόμεθα :-

Θεοτοκίον.

Ο Φρὺν ὡς θράσος ἡμᾶς ἵνα δυσμενῶν, ὁ

τεχνησὶς ἐκ Παύλου κατασκευασθε, καὶ τὰς
βλαβὰς ἡμῶν κακοδοξήτων Δημιουργέ, ἡμῶν δὲ
πίστει τὸ σύστημα, ἡμεῖς ἀκράδαντον
ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πῖς ἐκ
κραταιώσας. ἡμασε παῖτες μεγαλιώμεν.

Ἐξαποστάσιον, τὸ ἀσάφισμον.

Εἰς ἡμῶν ἡμῶν Ἀγίου Πατέρων.

Γνωαίτες ἀκτιώμεν.

Π Ατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην
ἐορταζόμεντες, ταῖς παρακλήσεσι τέ-
των, δεόμεθα Παροικτήριον, πάσης βλά-
βης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε. καὶ
πάντας καταξιώσων, Πατέρα Λόγον δο-
ξαζέμεν, Σὺ τὸ παῖσιον Πνεῦμα.

Εἰς τὴν αἴρεσιν, τὸ, πᾶσα πρὸς. ἡμῶν
ἡ. καὶ ἡμῶν ἡ. ἀσάφισμα δ. καὶ
ἀσάφιστον α. καὶ ἡμῶν Ἀγίου Πατέρων
γ. ἡ. προσόμοια. ἡ. π. β.

Ὁ λὺν ἀποθνήσκοντες.

Ο Ἄνω συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς
ὥσπερ ἡμῶν, ἐκ τῶ θείου Πράματι, σιωδια-
σκεψάμενοι τὸ μακάριον, ἐκ σεπτὸν σύμβο-
λον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, Θεογράφως διε-
χάραξαν, ἐν αἷ σαφέστατα, τὸ γεγεννη-
κότι σιωμάρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκοντες,
ἐκ παλαιότητος ὁμοῖον, ταῖς ἡμῶν Ἀποστό-
λων ἐπόμην προδήλως διδασκαίς, οἱ ἀ-
κλειεῖς ἐκ παλαιότητος, ὅρτες ἐκ Θεοφρονες.

ἡ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν Πατέρων.

Ο Ἄνω εἰσεξάμενοι, τὴν μνημὴν λαμπη-
δόμα, τῶ Ἀγίου Πράματος, τὸ ὑπερ-
φύεστατον ἡμῶν, λόγος, τὸ βραχεῖ ῥή-
ματι, ἐκ πολλῇ σιωέσει, θεοπράτως ἀπέφ-
θέρχοντο, ὡς χριστοκήρυκες, Εὐαγγελι-
κῶν προῖσάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι,
ἐκ ἡμῶν ἀσεβῶν παραδόσεων. ἀνῶθεν λαβόμε-
τες, τὴν τέτων ἀποκαλύψιν, σαφῶς Σ
φωτισθέντες ὅθεν ἐκτετο, ὅρον Θεοδίδακτον.

ἡ. Σιωαγαγέτε αὐτῶ τῆς ὁσίας αὐτῆ.

Ο Ἄνω συλλεξάμενοι, ποιμαστικῶς ἐπι-
στήμην, ἐκ θυμὸν κινήσαντες, μὴ τὸν
δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τὰς βαρεῖς ἡλα-
σαν, ἐκ λοιμῶδαις λύκας, τῇ σφικτόνῃ τῇ τῶ
Πράματος, ἐκ σφικτόνῃσαντες, τῇ τῆς ἐκ-
κλησίας πληρώματος, πεσοῦντας ὡς πρὸς
θαύματον, ἐκ ὡς ἀμιάτως μοσήσαντας, οἱ θεοὶ
ποιεῖτες, ὡς δὲ οἱ γημισώτατοι Χριστοί, ἐκ
τῶ ἐκτετο κηρύγματος, μύσαι ἰδρώτατοι.

Π Ὁ Ἀγίου Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν
τῆς οἰκουμενικῆς περάτων σιωδραμῶν,
Πατὴρ ἐκ τῶ ἐκ Πράματος Ἀγίου, μίαν ἡ-
σίαν ἐδογματίσει ἐκ φύσιν, ἐκ τὸ μυστήριον τῆς
Θεολογίας, ὡς παρὲδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ.
ἡς ἀφηνεῖς ἐκ πῖς ἐκ μακαρίσωμεν λέ-
γοντες. ὡς θεία παρεμβολή, θενγόροι ὁ-
πλῖται, παρατάξεως Κυρίαι, ἀσέρες πο-
λύφωτοι τῇ μνημὴ σφικτόνῃ, τῆς μυσ-
τικῆς Σιωῶν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυ-
εῖπρον ἀμνη τῇ Παραδείσῃ, τὰ πάγχευ-
σα σφικτά τῇ Λόγῃ, ἐκκλησίας τὸ καυχη-
μα, οἰκουμενικῆς ἀγλαΐσματος, ἐκτεμῶς πρεσ-
βάσατε ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μὴ. Τὸ πρὸς ἀλογημένη ὑπαρχας.

Δοξολογία μεγάλη, ἐκ Ἀποστόλων.
Εἰς τὴν αἰώνιον τὸ ἑωσθίον. Δόξα, Σ
μὴ, ἐκ ἀποστόλων. Εἰς τὴν Λατρινίαν,
Τυπικῇ, οἱ Μακαρίοι τῆς Ὀκτωήρας.
Σ ἡμῶν Ἀγίου ἡ. ὡς.

Προκειμένη τῇ Ἀποστόλων, ἡ. δ.

ὡς. ἡμῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν Πατέρων.

ἡ. Ὅτι δίκαιος εἰ ὡς πᾶσι οἱς.

Ὁ Ἀποστόλος, πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τίτε, πῖς ὁ λόγος.

Ζητεῖ Ὀκτωήρας, ἡ.

Ἀγγελίασιν. Σ

Εὐαγγελίου καὶ Γνωμῶν.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ ἐπαράς ὁ Ἰησοῦς τὰς ὁφ-
θαλμίας αὐτῶ ἐκ τὸν ὅρατον εἶπε. Πάτερ
ὅς δέδωκάς μοι ἐφύλαξε. Τέλος.

Καθὼς ἡμεῖς ἐκ ἐσμεν.

Ζητεῖ ἡμῶν Ἀγίου Πατέρων τῆς αἰ. σιωδῆς
ἀπὸ τῆ μέσῃ.

Κοινωνικόν. Ἀ ἡμεῖς τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσινον.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

ἡ. ἡμῶν.

λασσαν, ἔξαλείφειν φάσκοιτος, πρὸς τὴν
γῆν ἐταπεινώσει, ἀπαλὴ Κορὴ ἐπαμαύ-
μητος, τὰς παρηγίας αὐτῆς μίσησας. ὡς τῆς
δυναμείας τῆς Σταυρῆς ἐχάριτος. ἥτις ἡμῶν,
πᾶσαν ὑπὲρ ἡλξε, σαφῶς ἀδειξάμεν.

Ὁμοίον.

Μ Αῖρε Μαρίνα παρήμε, τὰς ἑρα-
ρίας μοι, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺ
Παρθερίων ταγμασι, ἐμαρτύρων κρατά-
μασι, τὰς ἐκτελέσας πῖσι τὴν μνήμην σου,
καὶ προσοίοντας πῖσι τῇ σκέπῃ σου, σὺ
πρεσβείας σου, ἐπαίσια τῶν ἀφῆσιν παρὰ
Θεοῦ, αἴτησαι ἐλπίσιν, ἐμὲγα ἔλεος.

Ὁμοίον.

Μ Αῖρε Μαρίνα παρήμε, ἔτε βα-
σαιὼν τὸ πῦρ, ἔφυγῃς ἡ ἀπολαυ-
σις, ἔτῃ Κοσμοῦ χάριτος, ἔτῃ τῶν πρώτων με-
τητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχωρι-
σιν, ἐφιεμένῳ τῆς ωραιότητος, τῆς ὑπὸ
ἐμῶν, τῆς σεπτῆς Νυμφίης σου ἐπιτυχίῃ.
ἡσυχία κατηξίωσαι Θεομακάρις.

Δόξα, ἡχος, β.

Ε Ν φωνὴ ἀγαλλιάσεως, ἐπὶ ψαλμοῖς
ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνωσάμεν Μαρίνα
τὴν Μαρτυρά. ὅτι κατέλειπον ὅλη γῆς, ἥ
εἰδωλῶν τὴν πλατύν. ἐπὶ τὸν ἀντίπαλον
ἐχθρόν, ἀνδρείως ἐπὶ τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθε-
λε. διὸ ἐτελειωθεῖσα, εἰς Οὐρανὸν ἀνι-
σταται, τὴν κάραν γεφνηφόρῃσα ἐπακράζουσα.
σὲ Νυμφίε μὴ πυθῶ, ἐπὶ τὸ τῆς ποδὸς φίλτρον
ἔχουσα, ὑπὸ ὅσας σαρκάς μὴ, τῶ πυρὶ πα-
ρεδωκά. κατασκηνώσω ἐν εἰς τὰς αἰῶνας
σου μοι, εὐχαρίστησιν ἥ ἀφραϊμομενῶν ἡ κα-
τοικία.

Εἰς τὴν λιτύν. ἡ. ἰδιόμελα, ἡχος, α.

Ω Σ ἐπὶ πέτρας ὁρῶν τῆς ὁμολογίας
Χριστοῦ, προσδεδείξασα Μαρίνα πα-
ρήμε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, εἰς
χάος ἐβύθισας. καὶ γεφὺς τὸ τῆς ρίχης,
ἐπαξίως ἀπειληφας.

Ὁ αὐτός.

Μ Ἐπὶ τῇ ἀνὴρ ταγματῶν, σινηριθμ-
θης ἐμδοξε, Κοσμοῦ λιπῆσα, ἐπὶ τὸν
Χριστὸν ποδῆσας, Μαρίνα παρήμε,
αὐτῶν ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ἡχος, β.

Ω Σ ἀλάβασρον μύρ, τὸ αἷμά σου προ-
σεκλήνωχας, τῶ σὺ Νυμφίῳ Χριστῷ,

Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀντήντη, ἀν-
τάμειψιν δὲ εἰληφας, γεφὺς ἀφθαρτον παρὰ
αὐτῆς ἀξιάγασε. ὅθεν ἐπὶ τὸν ἀρχεκακὸν ἐχ-
θρόν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπατήσας, τῇ ἐ-
πικλήσει τῆς σωτηρίας ὀνόματος τῆς Σωτῆρος
Χριστοῦ. διὸ ἐπὶ ἑραρίων θαλάμῳ ἡξιώθης,
ὡς Παρθένος ἐμαρτύς Χριστοῦ πολυάθλης.

ἡχος, δ.

Δ Οὐξάζομεν σε Χριστέ, τὴν πολλὴν ἀ-
σπλαγχνίαν ἐπὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν
εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι Σ γυναικὸς κα-
τήρυσαν, τὴν πλατύν τῆς εἰδωλοματίας,
διώκει τῆς Σταυρῆς σου φιλαφθρῶπε. Τυ-
ραννοῦ ἐκ ἐπονησάν. τὸν δολίον κατε-
πατήσαν. ἔχουσιν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν.
εἰς ὁσμὴν μύρ σου ἑδραμοῦ, πρεσβύσσαι
ὑπὸ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡχος, π. α.

Π Η παρθερικὴ θελήσει ωραιότητι, ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός. ὡς ἀμώ-
μητον Νυμφίῳ, ἐαυτῷ σε ἡμοίωσαν, ἀκη-
ράτῳ σωμαφείᾳ. ἐπὶ τῇ θελήματι αὐτῆς,
παραχορμῶς τῶ καλλίστου διωκτῆ, κατὰ
ἐχθρῶν τε ἐπαθῶν ἀντήντητον ἔδειξεν, ἐγ-
καρτόρησάν σου αἰκίας πικραῖς, Σ βασι-
μοῖς δειμυτάτοις. διπλῶ γεφὺς διασώσας
κατέγεψε, ἐπαρῆσιν ἐκ δεξιῶν αὐτῆς,
ὡς βασιλίσσαν πεποικιλμένην. αὐτὴν δυ-
σωπῆσαν Παρθενομαρτύς Μαρίνα παρ-
ήμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοξάζου σωτηρίαν
Σ ζωὴν Σ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ Ακαρίζομεν σε Θεοτόκε Παρθεμέ, ἐ-
δοξάζομεν σε οἱ πῖσι καταχρῶν,
τὴν πόλιν τὴν ἀσείστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρ-
ρήκτον, τὴν ἀρραγὴν προστασίαν, ἐκατα-
φυγίῳ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. προσομοία, ἡχος, β.

Ὅτε ἐκ τῆς ξυλῆς σε μετροῦ.

Δ Εὐτε φιλομαρτύρες πῖσι, τὴν ὑπὲρ
τῆς πάντων Δεσπότης ὁρῶν ἀθλη-
σάν, μαρτυρά τιμήσωμεν Μαρίνα νύμ-
φῳ Χριστοῦ. παρθερίας χιτῶνα γὰρ, τὸ
σῶμα κοσμήσας, χεύσειν ὡς ὑφασμα, τῆ-
τῳ ἐπέθηκεν, αἶμα, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας.
Σ διπλοῖς κοσμεῖται γεφύροις, Σ τῷ γε-
φύρῳ τῇ νῦν παρίσταται.

ἡ. Θωμάς σε ὁ Θεός.

ΜΕγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα Σ
παράεισόν ὄντως, οὗ τὸ ἐκρίκημα.
φύσις γὰρ ὠπτόντος, Σ ὠταπέμνωτος,
τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα,
μουῦ τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀλη-
θῶς, εἴλες, ὠτελες ὡς εὐρεθίου, Σ κα-
ταπατῆσα χορδαίς, μὴ μὲν Ἀγγέλων
ἀξιάγαγε: ~

α. Ἰ. πομπῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

ΠΟὔτε τὸ φαρμάκον τοῦ γῆς, μύμφη ἐκ-
λεκτὴ ἀρεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀλη-
θῶς, κάλλι διαλάμπυσα, ἐν δέσῳ πρά-
ξεων, ἐ ματαίωσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας.
ὁδὸν τὴν παρίορον μνήμην σε, σέβομαι
πόθεν, ἐ λειψάνων τὴν θήκην, μὴ πε-
πειωτοσόμεθα χάρι, ὅς αὐτῆς ἰάσεων
λαμβάνομετες: ~

Δόξα, ἡχος, π.β.

ΕΚ δεξιῶν τῷ Σωτῆρι, παρέστη ἡ Παρ-
θεύς, Σ Ἀληθόρος ἐ Μάρτυς, πε-
ριβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, Σ
πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ
αἵματι τῆς ἀθλήσεως, Σ βοῶσα πρὸς αὐ-
τὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κα-
τέχουσα. εἰς ὁσμὴν μύρσεως ἔδραμον Χει-
ρὲς ὁ Θεός, ὅτι τέρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐ-
γώ. μὴ χωρίσης με μύμφη ἐπαράμει. αὐ-
τῆς ταῖς ἰκεσίαις κατὰπεμψόν ἡμῖν, παρ-
τοδιώαμε Σωτὴρ τὰ ἐλέησας: ~

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Α' πολυτίμιον, ἡχος, δ.

Η Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ
φωρῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον καρόμεν, εἰ βέλεις τῆς Θεο-
τόκης, εἰδὲν ἡμῶν τῆς ὀκτανήχης, ἐ τῆς ἀγίας.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Χειρὸς παρθενομάρτυρα μύμφην ἄσματος
μέλπω.

Ω δὴ, α' ἡχος, π.β. Ὡς γὰρ διδοῦσας ὡσεὶ.

ΧΟΡΩΝΤΑ Μάρτυς περὶ Θεοῦ, ἐ τῷ λαμ-
πνότητι, πληρῶμένη τῷ παρ' αὐτῆς,
αἵ γλῶσσοι παράχρη φωτοφόρων, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καλλιπαρθερε.

ΠΕΡΙΤΩΝ τὸ ἄσπετον ἐ φθαρτὸν, σοφῇ
διαφοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χειρὲς,
παρείδες ἐμφρόνως ἐ δικαίως, κατηξιώθης
τῆς ἁγῆς λαμπρότητος: ~

ΚΕΤΗΣ προσέρχομαι σοὶ Σεμνή, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, τῷ τῆ βίβ με δυσχόρῳ,
διάσωσον Μάρτυς Ἀληθόρε, Σ τῶν πα-
θῶν κατὰμασον τάραχον: ~

ΕΟΦΙΑ Σ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ μὲν
σε Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπει-
λὰς, ἐκ ἔπτηξε Μάρτυς τῷ Σωτῆρι, θείᾳ
διωάμει κρατιωόμενος.

Θεοτοκίον.

ΠΗρ τρέβομαι ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν
ἐσιώδην, συλλαβῶσα ἐ σαρκικῶς, κινή-
σασα ταύτῃ Θεομήτορ. ἐ τὰ δεσμά τῶ θα-
μάτῃ διεύρηξας: ~

Ε τὸρος καμῶν τῆς ἀγίας.

Ω δὴ, α' ἡχος, δ. Θαλασσοῦ τὸ ἐνδραμόν.

ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΠΕΡΙΦΑΝΩΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΙ,
ΠΕΡΙΑΣΤΡΑΤΩΤΑ, ΠΕΡΙ Θεοῦ ΧΟ-
ΡΔΑΙΣ ἰδρῶς, θεμερὴν Παμώφην, ἐ φω-
τισμὸν πρεσβείαις σου, παραχομένη τοῖς
ὑμῶν σε: ~

ΠΟΛΗΣΕΙ τὴν ψυχικὴν μεώσασα, θεόφρων
ἄρρα, τῇ μαρτυρίᾳ χάριτι γεωργῆς,
γεωργῶ σωτηρέλιον, τῷ τῷ ἰσχυρῶ
πρόσαντι, παρθενομάρτυς ἀξιάγαγε.

ΠΟΡΦΥΡΑΝ ΣΩΝ ὅς αἱμάτων βάψασα,
ἐ φοιτῶσα φαιδρῶς, περιφανῶς
τὰ ἁγῶ κατοικεῖς, ὡς παρθεύς βασιλεῖα,
ἐ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα
κατηυλάισαι: ~

ΠΩΔΕΪΣΑ τῇ πανταγῶ Παμώφην,
διωάμει Πράματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀν-
δρείαις συμπλοκαῖς, ἐταπέμνωσας τύραν-
νον μεγαλαυχία ληρώμενον, ἐ σοῖς ποσὶ
Μάρτυς ὑπέταξας: ~

Θεοτοκίον.

ΛΟΧΕΙΟΝ ΧΩΡΗΤΙΚὸν γεγενησά, τῆς θείας
χάριτος, Θεογεμήτορ Ἀχαιρτε διό,
σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθερικῶς ὀπί-
σσω, τῷ σὺ ἡμῶν προσεπεριμένεται: ~

Ω δὴ, γ. Οὐ ἐστὶν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

ΟΥ ΠΥΡ ὅδε μάστιγες, ὅδε ξίφεις ἀκμή,
ἐ τυράννων ὠμότητες, ὅδε θάνατος ἐ
θνήκων ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισε ἀγά-
πης σε παμόλβιε: ~

ΥΠΗΡΞΑΣ ἄσπετος ἐ ἀσάλατος, ἐ καιρῶ
περιεσέως, πύργος παρμεδόξε, ἀ-
σεβείας κρηπίδα, θεμερὴν τῆς πίστεως, ἐν
πέφρα παμμακάρισε: ~

Παρθεῖος ἐν μαρτυρίᾳ, ἐχρημάτισας. ἐν παρθενοῖς ἀντήτης, Μάρτυς γεγενησά, τῷ Χριστῷ συμφύλαξ, διπλῶς σοι παρέχοντι, τὸν ἑφέαγον παρόλβιε,

Γίων αἱμάτων σου καλλιπαρθερε, οἱ κρημαῖ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν ἢ εἰδῶλῳ τῷ πλατύνῳ, ἐ δὴ μοι προσήγαγον, μαρτύρων τῷ συμφύλῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ωδὲ αὐτῶν τῇ χάριτι, Θεοτόκοι σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν, σάρκα γεγόμενον. τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδόντα γὰρ τέτοκας, ἐ κόσμου ἀνεκαίμιας,

Ἄλλος. Ευφραίνεται ὡς σοί.

Ο πάθος τῆ ἀπαθῆς, τῆ μεκρωθείσης δι' ἡμᾶς μεκρωσιν, Μάρτυς Σεμνὴ ἑδύναται, τὸν μαρτυρικὸν θρησκείας θάνατον.

Εγὶς ὡν ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν παύσεμμε, πόρος σαρκὸς ἔφεραν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Γμάτωμα σου θαλαυμοῖς, τῆς ἀθείας τῷ πυρὶ ἐσβεσας, Σ ἢ πρὶς ὡν ἠρδῶσας, ὡ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Σ Μάρτυς μαρτυρικῶν, ἐνδεκνυμένη καρτάρως ἐστάσιν, τὸν πτόρρις τῷ πτόρρις σου, ταῖς ὡραιόταταις σιμέριψας.

Θεοτοκίον.

Κ Τρίως ἐ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκοι οἱ πρὶς σοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεοῦ τέτοκας, σάρκα γεγενοτά Παμάρωμε.

Ἄλλος. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τῇ Χριστῷ, ἀνὰ φημῶν σε πιστοί. ὅτι τὸν τύραμον ἐχθρὸν, ἐν τῇ διώματι τῇ Σταυρῷ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γεμναοφρόνως. ἐ γεγομας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τῇ ἐχθρῷ πατήσα διώματι. ἐ ἐραπόθεν ἐλάβον τὸν ἑφέαγον, τῇ κορυφῇ σου αὐοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει σωθῆναι πάντας, τὰς τελῶντας τῷ μνήμῳ σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοῖον.

Κ Ατεπλάγη Γωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλαμβάνειν εἰς μου, τὸν ὡς πόρον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσώρῳ συλλήψεις Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀρῶν τῷ βλαστήσασα. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήμων σου καὶ φύλαξ τοῖς ἰδρυσιν ἐκράυγαζε. Παρθεῖος

τίκτει, Σ μὲν τόκον, πάλιν μένει Παρθεῖος.

Ἄλλος. Σὺ με Χριστὸν Κύριον, σὺ με καὶ διώματι.

Θεοπρεπῆς, γεγομεν ὅπως ὁ βίος σου, τοῖς Ἀγγέλοις, ὡφθῃ ποθεμότατος. ἢ δὲ δαιμόνων τῇ ἑρατῇ, Σ τοῖς ὑπηρεταῖς, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος εἰδέχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας. τῇ διώματι σου δόξα φιλαμῶντε.

Πι τῆς γῆς, ἡγορισμένη παρόλβιε, ἐ προσκαίρης, πόρος ὑπομείμασα, ἐν ἑραμοῖς, μὴ τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τῇ Δεσποτῇ καμίζῃ Μάρτυς αὐοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶμας, σὺ Ἀγγέλοις βοῶσα. τῇ διώματι σου δόξα φιλαμῶντε.

Τὺ ὡς σοί, χαίρει Παρθεῖον τὸ καύχημα. μὴ Παρθεῖον, ὁμιλος ἀφραίνεται. μὴ καὶ τὸ πλῆθος ἢ ἀθλητῶν, ἐπισυναχθέντων, χορῶσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντων τῷ Δεσποτῇ, ἐν φωναῖς ἀσκήτοις. τῇ διώματι σου δόξα φιλαμῶντε.

Λη καλὴ, πέφλωας Κόρη ἐ ἀσπίλος. ὡφθῇς ἔλη, μὴ μὴ παμάρωμος, τῷ τῶν ψυχῶν, καλλίως ἐρατῇ. διὰ γὰρ βασάνων, πυρῶσεως παμμάκαρις, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελωδῶσα. τῇ διώματι σου δόξα φιλαμῶντε.

Θεοτοκίον.

Ορὴ Ἀγνή, ἐ μὲν τόκον διέμεναι. σὺ γὰρ Λόγον, μὴ ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σὺ ἑραπορ ὑόν, ἐκ σὲ σαρκοθέντα, γεγενησας Θεομύφωτε. Σ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, ἐ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἄλλος. Ἐπαρθεῖται σε ἰδεῖσα.

Αρτυρί διαλάμπουσα λαμπηδόσι, ἐ ἀφθαρσίας ἑφέαγον ἀνὰ δισαμένη, χαίρουσα παρῆσαι, Χριστῷ τῷ συμφύλῳ σου, Μαρίνα Μάρτυς παμάρωμε.

Ορὸν πτόρρις πάντα ἀπάτη τῷ πρώτῳ Εὐαν, μαρτυρικῶς ἐστάσιν, ἐφέτας καθελάον, δείξασα ἀνίσχυρον, ἐ χαίρουσα ἐκράζον. δόξα τῇ διώματι σου Κύριε.

Ε τὴν ἀσπίλον Ἀμράδα καθάπὼρ λύκοι οἱ δυσμῶντες ἀπαράττορτον, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἀμωμον ὁλόκληρον, Θεὸς ἀπε-

τέλεισται, θεῖον ἰδρεῖον καὶ σφάγιον:—
Π Οὐ ποιμεῖος θεῖος ἵχρεσι ἐπομεν,
τὸ δὲ αὐτὸν ὑπέμεναι, ἐκαστον παθος,
Μάρτυς ὁ ἐκκλῶσας, εἰς μαῖδραν ὑραῖ-
ον. ἐνθα ἦν Μαρτυρῶν τὰ ταῦματα.

Θεοτοκίον.

Π Παράμωμος ἐς μόνη ἀγιοτόρα, ἦν
Χορὸν βίμ φαιῖσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν
σῶσον, πάσης περιστάσεως, ἦν πίσει ὑμ-
νῶν σε, Ἀχρεῖτε Παρθεῖν θεοῦ μφε.

Ωδὴ, εἰς ἱστατέ με ἀπὸ πῶσω.

Π Ὁλητῆρ ἐν σαδῖω, δρόμον σωτομῶτα-
τον Κόρη διλύνσας, ὁ γὰρ θεὸς πόθος,
τὸ πᾶν θήλειος χαῖνον ἐπέρωσε, προφα-
μῶς δεκνῶν, τὸν λογισμόν ἦν παθῶν-
των, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Π Αἰδῶν σὼν αἵματων, Μάρτυς ἀπο-
ξάζσας χλαῖραν πολῦτιμον, ἐκ τῆς
ἀκράτης, ἀφροσύνης χιτῶνα ἔξυφαναι.
ὅμ πόρ μιν θεοφῶν, ἐν ἐρατοῖς ἐμδεδυ-
μένη, ροντῶς πᾶν μνῆφιν παρῖσσαι.

Π Οἷς δεσμοῖς ἦν ἀχῶν σε, Κόρη τὸν
μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμάσας, καὶ
ὄφριν πλὴν πρῶτον, ἐπὶ ἡμῶν πρὸς γλῶ-
σσα πείρσας. ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς
ἀγαθὸς ὁ παμτεπτότης, ἦν αὐτὸν φοβε-
μεῖν τὸ θέλημα.

Π Πόρτερας σε δόξης, θεοῖς διαδήμασιν
ὅμτως ἐκόσμησεν, ὁ μνῆφιος Λόγος,
δὲ αὐτὸν ἐμαθλῶσαν θεωρῶντος, ὁ πυρὸς
πλὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγυδῶ-
νας, καρτῶν ὑπομείρασαι ἐμδοξε.

Θεοτοκίον.

Π Ὑπομενῶν ὁρῶντάς, πᾶν τῆς παρ-
θεῖας σε τόκῳ Παράμωμε, ἦν βρο-
τῶν πλὴν φύσιν, τῆς καταρας τῆς πρῶτον δο-
ξαζομένη, τὸν ἐκ σε τεχθεῖτα, μόνη Ἀγ-
νή δὲ ἀσπλαγχνία. ὅμ δυσώπει Παρ-
θεῖν σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Π Ὡς γέγονας φωτὶ, πᾶν μεγάλῳ θαύ-
τερον, ἐγγίζσας ἐκ φωτίζεις, φωτο-
φόρον, πλὴν μνήμην, πλὴν σὺν τῆς ἐρταζομένης.
Οὐ μόνη καλλομαῖς, ὡς Παρθεῖν ἐνή-
δομαι. σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγια-
ζομαι ξίφει, Μακρίμα ἀνικραυγάζει.

Π Ὡς Μάρτυς δυοσεβῶν, ἀθείας
ἔξήραμας, τοῖς ῥάμμασι ἦν αἵματων,

ἦν ἀδίκως χυθεῖται, καὶ πῦρ ἀπάτης
ἐσβέσας.

Π Λόκληρον σωτῶν, πᾶν Θεῷ προσερῶ-
χας, ἐρῶν παρθεῖας, ταῖς βαφαῖς
ἦν αἵματων, λαμπρότορον τέλεισας.

Θεοτοκίον.

Π Οὗς ἔσθῃ τῆς φθοράς. ἡ Παρθεῖν
ἀφθόρως γὰρ, γεγεμένη τὸν πλὴν
φύσιν, τὸν ἀνθρώπων φθαρείται, φθο-
ρᾶς ἐλάνθῶσαντα.

Ωδὴ, εἰς ἱστατέ με ἀπὸ πῶσω.

Π Πόρτερον πᾶν Χειρῶν, ἐφάμης κάλλος
ἐκ ἀσπίλου, ἐκ πηγῆς διαμῶν, ἐκ κήπος
πολύκαρπος, Μακρίμα παρεμδοξε, ἐκ γῆ-
σια μύμφη, ἐκ παραδεισος ἀσύλητος.

Π Εἰς παμᾶν πρεπῆς, ὅπτις σε ἡκο-
λῶσεν, δραμῶσα πρὸς πλὴν ὁσμῶν, ἦν
μύρῳ σε δέσποτα, τὸ ἀχρεῖτον παθος
σε, διὰ καρτῶν, μιμνήσκον τὸ σεβασμιον.

Π Πέμεναις ἀνδρῶν, ἀγῶνας Μάρτυς
πολύαθλες, ἐκ τὸν πρὸν φρενοβλαβῶς,
μεγάλα καυχῶμενον, μετ' ἡχῆς ἀπωλε-
σας, Σταυρῶν τῆ δαυάμει, ὡ Μακρίμα κυ-
ριώμε.

Θεοτοκίον.

Π Αἰρία τὸ καθαρόν, ἐκ παῖσε τὸν ἐν-
διαίτημα, τῆς παμτῶν δημιουργῶν, ψυ-
χῆς καθαρῆς, παρὰ ἡμῶν δακρυα, ἐκ
ἐπακκῶν μιν, τῆς δένσεως Παράμωμε.

Ἀλλος. Οὕτως σοὶ ἡ φῶς.

Π Γμάτων, πᾶν πλημῦρα θαλάσσης ἔξή-
ραμας, κακοπῆς ἡς Χειρῶν δὲ, πλὴν σεπ-
τῶν κατῆρδῶν Εὐκλῆσας. ὡ Μακρίμα,
Ἀθλητορε Παρθεῖν τὸ καύχημα.

Π Βρόχως, ἦν βασιλῶν διήλθῃ κλυ-
δώριον. ἀκαταπόρτιστος ὅθεν, εἰς
λιμῶνα ἀκλυσον καθωρμῶν, ἐκ τῆς ὁρ-
τως, ἀπολαύεις γαλῶν ἀοίδιμε.

Π Ὑπτεῖται, ἀνθλῶς ἐκ ῥάβδοις σωφρί-
βεῖται, πλὴν τῆς Κυρῆς Ἀμμάδα, πο-
μῆρος διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένῳ,
πρὸς Χειρῶν πλὴν διαφῶν ἔχσας.

Π Ρθεισας, πρὸς Χειρῶν τὸν ἀνέσπε-
ρον ἡλιον, ἐκ ταῖς αὐτῆς φρυκτωραῖς, πλὴν
ψυχῶν θεοφῶν σε κατηνυγάς, Ἀθλη-
φόρε, ἐκ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδῶν.

Π Ἀλαοσας, ἀπαργαμῶσας ὁμίχλην βυ-
λῆματι, κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρ-

Σεφίς Κόρης ἀπειρογάμῃ, ὡσὺρ βρέφος,
Σ' ἀπαργαίοις ἀρήντως εἰλίσσεται.

Κορτάκιον. Ἡ Χ, Υ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Π Αρθρίας κάλλει, πεποικιλμένη
Παρθένε, μαρτυρεῖς γίγνασι γεφα-
ρωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασι ἀθλητικοῖς τε
ρόδρατισμῶν, θαύμασι καταλαμφθεῖσα
ἥ ἱαμάτων, ὡσεὶ Μάρτυς ἐδέξω,
Βραβεῖα μίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ο' Οἶκος.

Ω μνησθὲν Χειρῶν, ἔρωτι τῆς καρδίας
σὺ ἀπὸ βρέφους Σεμνὴ πυρποληθεῖσα
ἔδραμ' αὖ, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγῶν αἰρ-
ρήτοις, Παρθενομάρτυς. καὶ τῇ ἀθλήσει
δὲ σωτὴν σωτηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ
ὄντως τῷ κτίσῃ, μύμῃ ἀκλεῖς, θα-
λάμῳ ἐφθασας. ἐξολισμένη πεποικιλ-
μένη, γεφαινήφορος μικητῆς, λαμπαδη-
φόρος, ἀθαλῆς ἀφθάρτε μνησθῶντος,
τυχῆσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίου, Βρα-
βεῖα μίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ιζ'. τῆς ἀγίας Μεγαλο-
μάρτυρος, Μαρίας.

Ἡ Χ εἰς δὲ μὲν τέμνει σε Μαρίνα ξίφει.

Χ εἰς Κυρίῃ χάριτι θεῖα δὲ γέφει.

Ε' βδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα διηροτομήθη.

Α Τῇ ὑπὸν ἔχον ἐκ κώμης τῆς Πιοσιδί-
ας ἐν τοῖς μόρεσι Ἀρτιοχίας, Αἰ-
δεσίῃ τινος ἰορέως ἥ εἰδωλῶν ὑπάρχουσα
δυγάτηρ μοιρογενής. παραδοθεῖσα δὲ ὑπ'
αὐτῇ γυναικὶ τινὶ, τῆς μικρῆς αὐτῆς τὸν
βίον ἀπολιπύσας, δωδεκαετῆς γενομέ-
νη, τῆς ἥ Χριστιανῶν ἐδέετο πίστεως.
ἐδιδάσκετο δὲ ἀπὸ τινῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ
τῇ κώμῃ. καὶ ἦδη περὶ τε καὶ δεκάτῃ ἀγο-
μῆς αὐτῇ ἔτις, τὸν τῷ μαρτυρεῖς ἀγῶ-
να ἐπεπόθει ἀμύσασθαι. Ὁ λύμβριος δὲ
ὁ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστεί-
λας συνελαβετο αὐτὴν, ἐξέβαλεν εἰς φυ-
λακίῳ. μεθ' ἡμέρας δὲ ἑξαγαγὼν αὐτὴν
τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐ-
τῇ, Σιδῶν αὐτῇ, ὅλος ἑξέστη ὅτι τῇ
ὡραιότητι αὐτῆς. ὄντων θεῖσα οὐκ παρ' αὐ-
τῇ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα ἐ-
φῆ καλεῖσθαι, τῆς Πιοσιδίας γεμῖνμα καὶ
θρέμμα, καὶ τὸ τῷ Κυρίῳ μὲν ὄνομα ἐπι-
καλεῖσθαι. μὴ ἀναχομένης δὲ αὐτῆς τὸν

Χειρὸν ἑξομώσασθαι, ἐκέλευσε ὁ Ἡγε-
μὼν ταθῆναι αὐτῇ, Σ' ῥάβδοις ἀπλυνῶς
καταξαίμεσθαι. ἐν τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ
ἐφοιρίσσετο. εἰδ' ὅπως ἀμαρτηθῆναι ταύ-
τῃ προσάττει, ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἐξέσθαι
ὅτι πολὺ. μετὰ δὲ τῷτο ἐβαλεν αὐτὴν
εἰς φυλακίῳ. ἐγέρετο δὲ σεισμὸς μέγας
ὥστε σαλᾶθῆναι τὸ δεσμωτήριον. δρά-
κων δὲ ποθεὶ ὀρύσσας, δεινῶς τὴν ἡχίαν
ποιέμενος ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύ-
κλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξε ἐμβαλεῖν. φοβη-
θείσης δὲ αὐτῆς ὅτι πολὺ, καὶ σωφρόμου
γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν. καὶ
ὅπως ὁ φοβερώτατος ἐκείνος δράκων εἰς
κινὸς μέλας μορφῇ διεδείκνυτο. ἡ δὲ
ἀγία ἥ ῥιχὼν τῆς δραξαμένης, καὶ
σφαῖραν ὄνῃσα, καὶ τῆς κεφαλῆς Σ' τῇ
μῶν τῷτον τύπτει, εἰς τέλος αὐτὸν
ἐταπείνωσεν. μετὰ δὲ τῷτο, εἰς ἐτόφαν
ἑξέτασεν ἀχθεῖσα λαμπᾶσι πυρὸς κα-
τακαίεται. καὶ ἐπὶ σκάμῃ ὕδατος πλή-
ρης καὶ κεφαλῆς ἐμβαλλεται. ἐπὶ τῷτο
δὲ, πολλοὶ, ἐπίστῃσαν εἰς Χειρὸν, οἱ
καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήνησαν. ἐπὶ τούτῳ
θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει τὴν κεφα-
λὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δι, ζ'. Παῖδ' Ἐβραίων.

Φ Ὡς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώ-
τισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, ἐξ λαμ-
πᾶσι φωτὸς κατηύγαγε βοῶσας. ἀλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Η ῥθης πρὸς θεῖον ὄντως ὑψος, ὑψηλῶν
γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γῆν. ἐξ μνη-
σθῆναι λαμπρὸν κατάρκισας βοῶσα. ἀλο-
γητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Ν Τμῆν γῆν τῇ Δεσπότη, ἀμαδέει-
ξαι Μαρίνα θεοφόρε, ἐξ ὡς Μάρτυς
αὐτῷ ἀντήτης κραυγάζεις. ἀλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Α ῥχω ἐκ ἐτὶ ἡ Γ' ἡδ' ἀλλ' ἡ ἐλίπτει
ἐκ σὸ γ' ὁ Δεσπότης, ἥ ἐθῶν ἡ
ἐλπίς ἀμέτελεν ἀφράγως. ὅν ἀλογῶσιν
ἀπασαι, γεραί φυλαὶ Σ' γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Π Τεῖ τῷ θεῷ φλεγόμεν πυρὸς ἐκ ἐφ-
ρόρτισας, ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε

πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα ράματα, παθὼν
ἐπηρεῖσιν, Ἀθλοφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα :

Π Ολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφουβῶν σε
τύρανος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου περὶ
ὡς ἀλὴθως, εὐδρότοδραν ἀμβόας γ', ἀλογη-
μενος εἰ ἐν τῷ μαθ' τῆς δόξης σου Κύριε :

Ε Τῷ μυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προ-
σηγάγῳ, δῆμον ὁ Λαὸς πιστάσας
εἰς Θεόν. Ὁ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα ταῖς
φωτοβολοῖς σου, θαυματουργίαις ἀποκρυ-
σάμενος :

Θεοτοκίον.

Π Ἀρθεῖ μοῖν, ὡς καθαράν σε ἀδιάφθο-
ρον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε ἐξ ὧν ἄ-
μεπλάστα το σαρκεῖμος, Κόρη τὸν ἀνθρώ-
πον, ὁ Μαρίνα δοξάσας τοῖς θαύμασι :

Ω δὲ, ἡ Μνηστὴρ ὀργάνων συμφωνητῶν.

Ε Ταθρὰν τὴν γυναικὴν κεκτημένη, ἡ-
θρῶς τὰς ἀδελφὰς ἐκαρτέρεις, ἐξ ἑμ-
σιμνητικοῖς ἐξέφθης μελωδῶσα. τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, ἐν ὑπόρρυθτε, εἰς πάντα
τὰς αἰῶνας :

Μ Τρικλὴ Μαρίνα σοὶ πασάδα, ὁ ψυχῶν
μυμφίος Λόγος, ἠνέρεπισεν ἐν ἑραμί-
ῳ βλέπῃ σου κραυγάζει. τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε, ἐν ὑπόρρυθτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας :

Α Ρεταῖς ποικίλαις κοσμημένῃ, δωρεῶν
πλειόνην ἠξιώθης, τὸ ἔχαστον ἡμῶν ἀρε-
τῶν, ὁρῶσα ὁ βοῶσα. τὸν Κύριον ὑμνεῖται,
ὁ ὑπόρρυθτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας :

Ε Ωπηρεῖς ὡφθης Ἀθλοφόρε, τοῖς πολ-
λοῖς αἰτίαις ἐμάρτυρων, προσήγαγῶν
δῆμον Χριστῶν, συμφῶνως μελωδῶσα. τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, ἐν ὑπόρρυθτε, εἰς παῖ-
τας τὰς αἰῶνας :

Θεοτοκίον.

Ι Λασμός ἡμῶν Θεογενῆτορ, διὰ σὲ ἐδό-
θη σὺ γ' μοῖν, ἀπῆλθης τὴν ὀφει-
λὴν, τὸν πάντων συλλαβῶσα, Θεοῦ τε ὁ
Δεσπότης, εἰς πάντων σωτηρία :

Αἴμος. Χάρις ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Π Ἀρθεῖς ἐν σώμα ἐν ψυχῇ, Θεῷ διέ-
σωσας, ἐν προσκυνώχας, ὡς προῖ-
κα παρτίμου ἐδόξε, τὴν αἰοδιμόν σου ἄθ-
λησιν. Ὁ εἰς μυμφῶμα μοντὸν, εἰσῆλθης
μέλπῃσας. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ἀ-
πάντων τὸν Κύριον :

Ε Ἡ μασὶ τυράννης δυσμενῆς, ὑπηρετῆ-
μοι πυρὸς ἐπαξιοί, οἱ ματαιοφρο-

νὰν ζῶσαί σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐρέβαλον.
ἀλλ' ἐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τῇ μυμ-
φίς ἡσυχίας, θεοφόρε δροσιζομένη ὁ τῷ
υπόρρυθτε :

Ι Στασο πρὸ βήματος Χριστοῦ, ἀμακρυ-
τῆσα, Θεὸν ἀθαράτον, καθυπομέμαρτα
σάωσιν, ἐν τῷ πλάτῃ θαυμάσια,
ἐν τῷ ἀθάνατον ζωῇ πιστοῖς παρέχοντα,
τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον :

Θεοτοκίον.

Ω Φθὴς ὑπόρρυθτε ἑραμῶν, Θεὸν ἑρα-
μιον ἀποκυνήσας, τὸν ἑραμῶσα
Πάραγμα, γυναικῶν ὅλον τὸ φύραμα, ὁ
τῆς Μαρίας τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύν-
ματα. ὁ βοῶντι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον :

Ω δὲ, ὁ ἑφθέξε πάντα ἐκόν.

Μ Αἰνὰ Μάρτυς τῇ Χριστῷ, τὴν αἰώ-
μιον ζωὴν ἐν ἀνώλεθρον, Παραδείσῳ
ἡσυχίας ἐπιτηδεύει ὅπως ἐρύγῃσας, τὴν
ερεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης
γ', μαρτύρων αἱμασί, λαμπομένην τηλα-
γῶς καλλιπαρθεῖ :

Ε Φλέξε πάσαι ὑλικῇ, ὁ φιλόκοσμον
σου Μάρτυς διάροια, ἔρωσ ὁ ἑφθεός. ὁ
εἰρηοτάτῃ Μάρτυρα εἰδέξῃ, παρθενικαῖς
μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπῃσας, Μα-
ρίνα πάσεμμε. διὸ πάντῃ σε πιστῶς μα-
καρίζομεν :

Α Τὸν μερὺς ἐκλεκτὴν, ἡ ὑπαισμά-
των τὰς σεράς ταῖς πρεσβείαις σου, ἐν
τῷ χαροῦν, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς
διάρρηξον, παρὶς ἀμὲν ὡς πρεπῶς, Χριστῷ
τῷ μυμφίῳ σου, τῷ παμοικτίρμονι, ἐν πα-
θῶν με τὴν ἀχλὺν διασκεδάσῃ :

Π Ἐπαντα φρύαγμα δειμόν, τῇ ἀλά-
στορος ἰδὲ γ' μεριδῶν, ἐπιλαθόμε-
μαι, τῆς γυναικείας φύσεως ἠθλησῶν, ὁ
κατ' αὐτὴν πόριφαμῶς, τὴν νίκην ἀράμε-
μαι, μὴ τῆς προμήτορος, ἀμεκτῆσας το
σαφῶς τὴν παράπτωσιν :

Θεοτοκίον.

Ω Ῥιμον δρέπομαι ζωῇ, μὴ βλαπτόμε-
νος τῷ ξύλῳ τῆς γυναικείας. σὺ γ' πα-
μάχεσθε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστῷ ἐβλα-
σῇσας, τὸν τὰς εἰσοδὸς τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶ-
σι γυναιζόντα. διὸ σε Πάραγμα, Θεοτό-
κον ὡσεὶ καταγγέλλομεν :

Αἴτιος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ωμ Αἱτιοχέων ἡ πόλις, σὺ τοῖς σω-
γαίοις ἐ τοῖς ἀδελφοῖς, Μάρτυς ἐγκαι-
χᾶται ἡ ἀφ᾽ ἡ, ἡ Ἐκκλησία ἡ πρωτοτό-
κων δέ, μὲν δικαίῳ ἔχεις, πνεῦμα τὸ
θεοῦ ἀφραϊμόλῳμ.

Δόρυτῶν σε Μάρτυς Μαρίμα, τὸς ὑπὸ
πίσεως ἀγῶνας, Αἱ γέλοι ἐθαύμα-
σαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήχυ-
μας, τὸν πρὶν τὴν σὺν προμήτορα, ἐν Πα-
ραδείσῳ θανατώσαντα.

Σ περικαλλὲς Αἱθληφόρος, ἐ περὶ
δέξις Παρθένος, ἡ εἶδος ἀπεπλέξω
μομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα,
καὶ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, ἐ μνηφόρος χη-
ματίσασα.

Ε τὴν μοντὴν χελιδόνα, Σ ἀδιάφθορα
Αἱμαδα, Σ περὶ ὅρα μνηστωγῶσαν,
τὸ μαρτυρεῖν ἔχουσαν τὸν ὄντα, Σ πρὸς
Θεὸν πετάσασα, ἐ καταπαύσασα γε-
ραίρομην.

Νθῆσας κοιλάσιν ὡς κείρου, ταῖς ἡ
Μαρτύρων Αἱθληφόρε, ὡ Μάρτυς
Μαρίμα ὡς ῥόδοι, τὴν παρθένον εὐοσμὸν
φόρεσα. ἐ τὸ τὸν πρὶν μνηφίωσας, θεοῦ
ὁσφραδίου γεγεμένης.

Ως ἡμῖν ἀνέτελλας μήρας, ἡ ἀπει-
ραμὸς σε Παρθένε. ἡ ταῖς φρικτω-
ταῖς ἐμθεως, καταναγαδείσα φῶς ἐχρη-
μάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώρυμος Θεοκυ-
τορ Μνηστωγῶσε.

Ἐξάποσιλ. Ὁ Οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίμα Μάρτυς Κυρίᾳ, ἐ καλλιπαρ-
θενε μύμφῃ, ῥύσαι Λαόν σε ἐ πόλιν,
ἐκδυσωπῶσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυθῶμην οἱ
παῖτῶν, φθορᾶς ὀργῆς Σ κηρυξῶμ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, ἐ δωδεκάτει-
χε πόλις, ἡλίου ἀλακτε θρονε, καθέ-
δρα τῆ Βασιλέως, ἀκαταμόντου θαύμα,
πῶς γαλαχέεις τὸν Δεσπότην.

Εἰς τὴν αἴρην, ἡ προσόμοια. ἡ Χ, δ.

Ὡς γεμναῖον ἐν μαρτυρίᾳ.

Πολυνώδεια βάσαφα, ὑποσᾶσα παμφέ-
δοξε, ἀνδρικῶ φρονηματι ἡντομολη-
σας, Σ ἡ Ἐκκλησίᾳ σεβασματα, ὡς κόμην
ἐλέπτωσας, ἐ τὸν τύραννον ἡ ὀργῶς, Αἱ-
θληφόρε κατέβαλες, ἐγκαιχῶμην, Σ

ἐφύπνῳθην ἄστρον, θρόνον θέμαι, σὺ
κατήχυνας Μαρίμα, ἐ τὴς Λαὸς κατε-
φώτισας.

Ὁμοιον.

Ποῦ ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐαν-
γυμῶσαντα, παραβάσει πρότορον
Μάρτυς ἐδόξε, διὰ Σταυρῶ ἀπεμέκρω-
σας, ἀγῶσι δεσμύσασα, τοῖς διττοῖς σε ἀ-
σεβῶς, Χεῖρ ὁμ δυνάμιν ἔχουσα. ὁμ ἰκέ-
τάει, ἐκ φθορᾶς ἐ κηρυξῶμ, λυθῶθῃ-
μαι, τὸς ἐν πίστει ἐκτελέμτας, τὴν ἀει-
σέβαστον μνήμην σε.

Ὁμοιον.

Σπὸρ προῖκα πολύτιμον, τὸ μνη-
φίῳ προσήγαγες, Αἱθληφόρε ἐδό-
ξε δῆμον ἁγίου, τοῖς θαυμασίοις πιστῶσαν-
τα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνῳτῶρα ἐ ποι-
μῶν, ἐ πυρὸς καταφλέγοντος, Σ ἡρε-
βλώσεων, ἐν Χεῖρ ὁμ δεικνυμένη τὸ τὴν μῆ-
κην, ἡραμόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς
χορηγῶσας.

Δατόρῳμ τὸ πρῶτον.

Δοξα, ἡ Χ, ἡ Β.

Θλητικῶν ὁδῶσας ὁδόν, προγορι-
κῶν ἡρεφυγες βαλῶν, Μαρίμα παμ-
σεβάσμιε. ἐ ὡς μὲν Παρθένος φρομῆμην,
λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τῆ
Κυρίᾳ. ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλα-
βες, ἀπελαύρειν πᾶσαν μόσον ἡ ἀνδρώ-
πων. ἀλλὰ Σ ἡμᾶς τὸς ὑμῶντας σε, ψυ-
χικῶν ἀλγυδῶν ἐλάνθῳσων, ταῖς πρὸς
Θεὸν ἰκεσίαις σε.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἁμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ βέλαι, ποιήσον δοξολογίαν μεγαλῶν.
Εἰς δὲ τὴν Λεπτεργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῆ
καρμῶς τῆς ἀγίας, ὡ δὲ, γ. ἐ.

Προκαίμῳ τῆ Αἱτοσολῆ. ἡ Χ, δ.

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶν.

ἡ. Εἰ μὲν Ἐκκλησίαις ἀλλογᾶτε τὸν Θεόν.

Ὁ Αἱτοσ. πρὸς Γαλατας ἐπιστολῆς.

Αἱ δελφοί, πρὸ τῆ ἐλθέμ τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον καὶ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ
ὅχλοι πολλοί.

Κοιτωρὶκόν. Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, εἰ βέλαι φάλλεθ-
τως. Αἱμασίμα δ. ἡ ἀγίων Πατέρων γ.

ἡ τῆς αἰγίας γ. Δοξα τῷ Πατρί, τῷ
Στ. τὸ πρῶτον τῆ ἡχ. τὰ ἀπαρχαῖα
τῷ Πατρί. Εἰς τὸν ἅ. ἡ. τῆ ἀλφ. Δο-
ξα, τῆς αἰγίας. ἔ. μὴ τῷ Πατρί. ῥοπα-
ριον ἀμαρτίας, ἔ. τῷ ἀμφοτέρω.
Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ ἀμαρτίας κατὸν μτ. τῆς
Θεοτοκίας εἰς τ. τῷ αἰγίω Πατρί εἰς δ.
ἔ. τῆς αἰγίας εἰς δ. εἰς τὰς αἰγίας, ἀμαρτίας
μα, ἔ. τῷ ἀμφοτέρω. ἡ ἀκολοῦσα κοινὴ,
ἔ. εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁμοίως.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ἡ. τῆ Α' γίγ. Μάρτυρος Αἰ-
μιλιανῆ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἡ. προσό-
μοια. ἡχ. δ. Εὐδοκας σημεῖωσι.

Εὐδοκας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σε δύ-
μαμιν, τὴν δὲ ὑψος ἀντητοῦ, ἔ. τῷ
εἰς χυσας, διὰ σὲ βασιλῆα, δὲ ἐχθρῶν ἀφ-
μῶν, ὑπερεγκείν ἀθλητικῶς, ἔ. μαρτυρί-
ς ἐφάμοι δέξαται. δι' ἡμῶν συγχώρησι,
ἀμαρτημάτων κατὰ πεμψον, Ἰησοῦ πατρὸς
διώμα, ὁ Σωτὴρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Εταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σε Κύ-
ριε, ἔ. σὺ ζήλω πυρσῶν, εἰδὼν ἐφ-
πρῆσε, τὰ τεμένη πάντα, ἔ. τὰς παραταξίας,
τῶ ἀρχεκάκῃ καθελῶν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδο-
ξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν
ἀπειληφε, παρὰ σε τὴν ἑραρίαν, ἔ. πρεσβύει
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁμοιον.

Αὐτὸς ὑπὸ ῥαμπρον, τῇ Εὐκλῆσι
ἀνδρείαν, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα,
ὀπλίτην τε ἀριστον, δαδὸς χερτὰ πᾶσαν. μὴ
τὴν Οὐκλῆσιν, θαυματουργίας μυθικαῖς, ἔ.
ἀδείας σκοτὸς ἐλαύροτα. ὑψ. δ. φωταγω-
γῶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνεῖ σε, Ἰησοῦ
πατρὸς διώμα, ὁ Σωτὴρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξα, ἔ. μὴ. Στ. Ὁμοιον.

Πὸν ῥύπον ἀποσμηξον, τῆς ταλαιπώ-
ρης καρδίας μου, Θεοτοκε παρὺμνητε, ἔ.
πάντα τὰ φάσματα, ἔ. τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ
δὲ ἀμαρτίας, ἐκποκαθάρσον Αἰγίη, ἔ. τῇ
μοῦς μου ἡσυχίαν τὸ ἄσαστον. ὅπως τὴν διω-
σίαν σε, ἔ. τὴν μεγάλῃ ἀντίληψιν, μεγα-
λυνῶ ὁ ἄθλιος, ἔ. ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εκρέμενον βλέπῃσα, Χερσὶν ἡ Πα-
μαχος Δέσποινα, Σμερῶντα τὸν

δοκίον, ὡς Δεσποτὶν κλαίῃσα, ὑμνεῖ τὸν
ἐκ ἀπλάγχρων, αὐτῆς προελθόντα, ἔ. τὸ
μακρόθυμον αὐτῇ, ἀποθαυμαζῶσα ἀν-
κραύγῃ. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ
ἐπιλάβῃ τῆς δεξιᾶς σου, μὴ βραδυῆς φι-
λαφθῶντε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κατὰ τῆς Οὐκλῆς,
ἔ. τῆς αἰγίας. Οὐ ἡ ἀκραγίχης.

Αἰμιλιανῆ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Γωσφ. Ω, δὴ, α. ἡχος, δ.

Αἰμιλιανῆ τὸ ῥόμα μου.

ΑΓΓΕΛΟΝ ΣΙΜΟΝ, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεὸν ἡμῶν, Στ. τῆς τὸν Μάρτυρα,
ἀνδρείαν, ἐκποκαθάρσον, ῥομῶν
Στ. τῆς νίκης, τὸ ἑφθός ἀραμῶν, ὅπως
τῇ Πρώματι.

Σχῶν ἐνδυσάμενος, τῇ τὴν ἡμῶν ἀγα-
θότητι, ἀδελφίαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέ-
σατος. ἀπεγύμνωσας, εἰδὼν ἀδελφίας,
τὸ μάταιον φρύαγμα, Θεομακάρισε.

ΜΟΡΑΔΑ Θεότητος, ἐριζομένην ταυτό-
τητι, αἰοῖδι με φύσεως, χαίρων ἐκ-
ρυξας, ἔ. πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀ-
δελφίας ἑφθότατα, ἀξιοθαύμασε.

Θεοτοκίον.

Σχῶν μου ἔ. ὑμνησι, Στ. φωτισμὸς τῆς
καρδίας μου, ὑπάρχει Παράμωμε, Χρι-
στὸς ὁ Κύριος. ὅν ἐκύνσας, ἐν δύο ταῖς ἑσάσι.
μὴ ὑποσάσει δὲ, καταπονεμένη.

Ω, δὴ, γ. Τῆς σε ὑμολογῆς Θεοτοκε.

Τῆς τοῖς ποσὶς ἐγεμῖν, ἔ. φῶς σε
ταῖς ῥιβοῖς ἀληθῶς, ὁ ῥόμος τῇ Θεῷ
ἡμῶν. δι' ἡμῶν καθυποσκελίσας, παρανομῶν
τῶν βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θωας μοῦς σε τὰς πορείας, πρὸς θεῶν
Δελήματος σοφῆ, λιμενα γαλιωτά-
τον, πολυθείας θαλασσαν, κυματεμένην
πρώματι, τῆς πορνείας διέφυγες.

Αἰμιλιανῆς τῆς θείας ἀδελφῆς, τὴν πίστιν
καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατε-
πλάγησας, διώμας αἱ ἑραρίαι, ὅπως σαρ-
κὶ τὸν ἄσαστον, ταπεινωθεὶς καταβέ-
βληκε.

Θεοτοκίον.

Ομῆς τῆς τῆς φύσεως λαθῶσα, ἐπὶ
τῷ ὑπὸ φύσιν τοκετῷ, Παρθέρος
μτ. γέννησιν, Παρθενομήτορ ἑμῆρας, τὴν
πλασθεγὸν γδ' Αἰχλαστε, ἀπάσης κτι-
σεως τέτοκας.

Τὸς αὖς ὑμολόγης Θεοτόκε ,

καὶ ἡ Χ' γ' . Θεῖας πίστεως ὁμολογία .

Πρπολεμῆμος τῷ θεῷ ζήλω, πῦρ ὁμό-
δελου ἐκ ἐποπείης . ἀλλ' ὑπελθὼν
ἀποπότην θελήματι, τὴν ἀπαρθεῖσαν πυ-
ραὶ ὠλοκαύτωσας . ἐ τῷ Δεσπότη ὡς θυμὰ
προσώλεξαι Μάρτυς ἐδόξε, Χειρὸν τὸν
Θεοῦ ἐκέταλε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος . Θεοτοκίον . Ο' μοῖον .

Θείας φύσεως ἐκ ἐχωρίσθ, σαρξ γενόμε-
μος ἐν τῇ γαστρί σου . ἀλλὰ Θεὸς ἐμάνθρω-
πήσας μεμενήκει, ὁ μὲν τόκοι Παρθένου
φυλάξας σε, ὡς πρὸ τῆ τέκῃ Μητόρα πα-
ράμωμον, μόμος Κύριος . αὐτὸν ἐκτερώς
ἐκέταλε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Σταυροθεοτοκίον . Ο' μοῖον .

Η Α' μίσητος Α' μνὰς τῆ Λόγῃ, ἡ ἀκή-
ρατος παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμῆντον, τὸν ἔξ αὐτῆς ἀνώ-
δῖμως ἐκλάμψαντα, μηροπρεπῶς θρηνω-
δῶσα ἐκράυγαζεν . οἱμοὶ τέκνον μὲν, πῶς
πάχεις θέλω ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτι-
μίας τὸν ἀνδρωποῦν .

Ω δὴ, δ' . Ο' καθήμενος ἐν δόξῃ .

Θεῷ σε θεῖος πόθος, παραδόξως ἀμέ-
φλεξε, ἥν πικρῶν μαρτύρων . ὅθεν
τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, ἐ τὴς Θεὸς ἥν ἀ-
θέων, ἐρεπύρσας, ἐ ψυχὰς παμμάκαρ
ἥν πίσω κατεδρόσισας .

Υ Πρέδδ' τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μέ-
ροτα, Σ τῷ θεῷ πόθῳ, ὅλῳ τὴν
ψυχῇ σου προσέδησας . τῆς ἀσεβείας τὸ
κράτος, ὅθεν ἔλυσας, Α' θλοφῶρε Αἰμι-
λιαμὲ ἀξιάγαγε .

Η Γαμ φύσιν μίαν δόξαν, ῥισηλὶς θεό-
τητος, ἀσεβῶς δοξαζῶν, Αἰμιλια-
μὲ πρὸς τὸ γάδιον, ὡς γρατιώτης γεμναῖος
εἰσελήλυθας, ἐ τὸν δράκοντα, τὸν ἰχυρὸν
κατηδάφισας . Θεοτοκίον .

Α Γιάσματός σε τόποι, τῆ ἡμᾶς ἀγιά-
σαντος, Παραγία Κόρη, μόλῳ ἀρε-
θείσας δοξαζομένη . δι' οἱ γλῶσσαι κατοικηστές,
ἐραμωθησάν, ἐ ζωῆς ἀληθινῆς ἡξιώθημεν .

Ω δὴ, ε' . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα .

Αμίσι κατέσβεσας, ἥν ἰδρῶν αἰμά-
των σε, Αἰμιλιαμὲ πῦρ ἀθείας . ὅθεν
θαυμάτων πηγῇ ἀνέβλυσας, λίμνας ἀπα-

γέλλασαν παθῶν, μόσας κατακλύζασαν,
ἐ βυθίζασαν δαίμονας .

Υ Παρχῶν ἀπάπλεως, ἥν δωρεῶν τοῦ
Πράμματος, μόσας ἀμιάτης θόραπείας .
ἀρρώγημάτων παύεις τὸν καύσωμα . πρῶ-
ματα διώκεις πορνεία . πᾶσι τοῖς ἐν θλίψε-
σι, βοηθεῖς ἀξιάγαγε . Θεοτοκίον .

Ε Ομφαία ῥωθεῖτά με, τῆς ἀμαρτίας
ἵασαι, τῷ δρακιωτάτῳ σε φαρμάκῳ,
ἡ τὸν Σωτῆρα Χειρὸν κινήσας, λόγῃ
τὸν ῥωθεῖτά δι' ἐμέ, ἄλυσσιν ἐ ῥώσαντα,
τὴν καρδίαν τῆ ὀφείας .

Ω δὴ, ε' . Ἡ λθοῖς εἰς τὰ βάθη .

Ο Λβιος ἐ πλήρης θεῖας δόξης, τῷ μαρτυ-
ρεῖν Μάκαρ, ἐχρημάτισας ἐ μετ' Α' γ-
γέλωι, τὴς ὑραῖς, κατοικεῖς δεόμενος, τῆ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ε Ωμάτος θρητῆς σὺ ἐκ ἐφείσω . ἀθαμα-
σίαν ὅθεν, διαμείνσας κατεκληρώσω,
θαματοθεῖς, διὰ πόρῳ ἐδόξε, τῆ τὰ πά-
θει θαματοῦσαντος .

Η Τροῦ ἀναβλύζει οἷα ῥέθρον, ἡ ἥν λε-
ψάμῳ θήκη, σὲ παμόλβιε γεμναῖε
Μάρτυς . ἐ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε,
ἥν ἀνθρώπων ἀρρώγηματα .

Ε Τὰ μὲν ἐρύγνυσε τῆ ξύλῃ, καρπὸν θα-
ματηφόρον . σὺ δὲ Πάμαρμε ζωῆς τὸ
ξύλον, καρπογομεῖς . εἰ ἡ γεῦσις ἀπαρτας,
τὴς θαμότηας ἀμείζωσιν .

Ο' Εἰρμός .

Ἡ λθοῖς εἰς τὰ βάθη τῆς θαλ.

Τῷ αὐτῷ Μλωί, ἐκ τῆς ἀγίας Μαρτύρος
Αἰμιλιαμὲ .

Ἡ Αἰμιλιαμὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,

Χειρὶ παρασας τὸρπεται σὺν Α' γγέλοις .

Ο γδοάτη δεκάτη φλογὶ Αἰμιλιαμὸς ἐ-
βλήθη .

Ο Τῶς ὑπῆρχεν ἐκ Ρόδοσ ὅλη Πόλεως
Μυσίας, δδλος ὑπαρχῶν Ε' λλιως τι-
μὸς, καὶ τὴς χρόνης Ἰβλιαμὲ τῆ παραβά-
τε, Σ Καπετολις βικαίης . σεβόμενος δὲ
τὸν Χειρὸν, ἐ τὰ εἰδῶλα μυσαττόμενος,
ἀρῶν ἐπιτιθεῖται ἡσυχίας καιρὸν, λα-
βῶν σφύρα ἐισήλθεν εἰς τὸν μαόν ἥν
εἰδῶλων, ἐ σινερίψεν πάντα τὰ εἰδῶλα,
Σ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν . ἀγομεῖων δὲ
ἐτόρῳ διὰ τῆτο Σ αἰκίζομεῖων, ἐαυτὸν
ἀπελθὼν προσαγγέλλει, ἐ τύπτεται β-

μάροις. Ἐς κάμιρον πυρὸς βληθεὶς, ὁ
ἀφλεκτος διαμείρας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα
παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Παύλου, Θεῶς, ἔουαλόντος.

Τοιαῖοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν
τῷ γένει. Ὡς δὲ τῆς Πόλεως Καισα-
ρείας ἀχθεῖται, παρέστησαν Φιρμίον τῷ ἀρ-
χοῦ. Ἐς τὰς λαίας ἦν πρὸς αὐτὸν καὶ ἡσυχία
ἀχρεῖται. Ἐξίφεσι, ἔπυρ ἀφαιρίζονται.
Ὁ μὲν ἁγία Θεῶν, ὥς ξύλον ταμνωθεῖσα
ξέεται ἀφειδῶς. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, ἔβα-
σανθεῖς, ἐπὶ ξάμνους πᾶσι μεγάλη τῇ
φωρῇ ὑπὸ Χριστιανῶν, ὑπὸ Ἰουδαίων, ἔ-
σαμαρηνῶν, ἔπεπαινώθη τὸν διωγμὸν,
εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε, ἔσως ἐτμήθη
τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ως δὲ, ἔ. Οὐκ ἐλαρώσαμ τὴν κτίσιν.

Αμπριωόμενος τῇ χαρίτι τῆς θεῆς Πρώ-
ματος, τὴν τῆς καμίνου πυρᾶν, ὑπῆλθεν
ἔξ ἑαλλες Μάρτυς Θεοπρόσε. ὑπόρ-
μητε, ὁ ἦν Πατόρων Κύριος, καὶ Θεὸς
ἄλογητος εἶ.

Τραχτέμνος τῷ ἔρωτι τῆς ὁρᾶς σου
Χριστῇ, τὸ πῦρ ἐκ ἐπτηξας. ἐν ᾧ
δρῶσιζόμενος Πρώματι ἑαλλες, ὑπόρ-
μητε, ὁ ἦν Πατόρων Κύριος.

Ραιότητι ἦν ἄθλων ὁξωμοίωσαι, τοῖς
ἁσώματοις σοφῇ, ὠραιότατῳ Χριστῷ.
μεθ' ὧν παρῆλθον, μέλπεις γνηόμενος.
ὑπόρμητε, ὁ ἦν Πατόρων Κύριος, ὁ
Θεὸς ἄλογητος εἶ.

Θεοτοκίον.

Κτεινόμενος θεορῶμε τὸ χαῖρε, σοὶ πί-
σει κραυγάζομεν. ἔνδ' ἐκύνσας, χα-
ραὶ ἀνέκλαλητον Χριστὸν τὸν Κύριον, ὃν
κραυγάζομεν. ὁ ἦν Πατόρων Κύριος, ἔ-
Θεὸς ἄλογητος εἶ.

Ως δὲ, ἡ. Παῖδας ἀγαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν τὰ σεβάσματα τῆς πλαγῆς, δεσ-
μοῖς ἀπὸ τῶν κατεχόμενων, παύ-
σοφει ἀπέλυσας, ἔπρὸς τὸ μαρτύριον, αὐ-
τοτελῶς ἐχώρησας βοῶν παμύμνη. τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄργα, ὁ ὑπόρμητε,
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τρέθω ἰδὼς τοῖς μὴ ζήτῃσι, μὴ ἐπὶ ὁρωτῶ-
σιμ' ἀπεφάνω δὲ, ἐκράζεις αὐοῖδιμε. σύ-
μετε παραύμοι. ὡς γὰρ ἀρμίου ἀκακοῦ, τυθῆ-

μαι ἑσώσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγᾶ-
ζωμ, ἔνδ' ὑπόρμητε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Μέγας ἡμᾶς πρὸς ὁμολογίαν, Αἰμιλία-
μὸς συνεκαλέσατο, προαῖς ἐδέσμα-
τα, τῶν τὰ παλαίσματα πρῶματικῶς
φωφῆσωμεν πιστοὶ, καὶ μέλτωμεν. τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ὁ ὑπόρμητε.

Θεοτοκίον.

Ταγόμα μοι ὁμνήσω ἐλέος, πηγὴν τῆς
ἐλέος ἡ κυήσας, ὁ τῆς ἀμαρτίας μου,
ἐξήρατον ὁμνήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου
πράϊον, ἄγρια κύματα, Παρθεῖ Θεο-
τόκε Μαρία. ἴνα σε δοξάζω εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Εἰρμός. Παῖδας ἀγαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ως δὲ, ἂ. Εὐα μὲν τῇ τῆς παρακοῆς.

Τῶν ἐφειμένους τὴν ἄρρητον, Θεῶν ἀ-
φροσύνην ἔτερπρότητα, πάντων τερ-
πνῶν ἦν ἐν βίῳ, ἡδέων κατεφρόνησας ἐν-
δοξε, ἔχαιρων τὸ μαρτύριον ἡύσας. ὁ Θεὸς
σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Σὺ δὲ ὁμολογῶν πύρ, παμύμνη-
με τῆς τυθῆτος ὡσὺν πρόβατον,
θεῖα φραπέξῃ προσκυνέχνης, ὁμῇ πρῶμα-
τικῇ σωτηρίῳ, ἔδῳξας ἀληθῶς ἀξίωμε-
μος. ὁ Θεὸς σε πάντες μακαρίζομεν.

Ημῶν ἡ μνήμη ἡμῶν, ὁξέλαμψεν
ἄθλοφῶν ὑπὸ ἡλίου, πᾶσαν ἀφραι-
νῶσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διαμοίας φωτί-
ξας, ὁ σκότος μωσῆν τῶν διώκων. ἡ
ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τῶν προτοτόκῳ ἐκλεκτῇ, ὁμῇ γυ-
εις συμπολίτῳ σε ἐκτίσας. Μάρ-
τυρες πάντες σὺν Οἰοῖς, χορῶντα ὁ-
ρῶντ' ἀγαλλοῦνται. μεθ' ὧν ἦν μεμνημέ-
νων σε μέμνησο, μεγαλομάρτυς μεγαλῶ-
νυμε.

Θεοτοκίον.

Ωτί με καταύγασον τῷ σῶ, παμύμνη-
τε, τὸν ἐν σκότει πορῶόμενον. διδῶ-
μοι χεῖρα βοηθείας. τὰ μέλη τῆς ψυχῆς
μου ἀπέλασον. παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κά-
πασον, ἀπεγρῶσμεν καταφύγιον.

Εἰρμός.

Τὰ μὲν τῇ τῆς παρακοῆς μωσῆν, τὴν
κατὰ εἰσώκῃσας. σὺ δὲ Παρθεῖ
Θεοτόκε, τῇ τῆς κυοφορίας βλαστῆματι,
τῇ Κόσμῳ τὴν ἄλογίαν ὁξέλῃσας. ὁ Θεὸς
σε πάντ' ἀγαλλοῦμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σιωπῆς, ἔκ τῆς ὥρας
καὶ ἀπολύσεως.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ἰθὺς. Τῷ Οὐκ οὐκ Πατρὸς ἡ-
μῶν Διῷ, ἔκ τῆς Οὐκ οὐκ Μακεδονίας ἀδελφῆς
τῆς μεγάλης Βασιλείας. εἰς τὴν Κυρίαν ἐκείραν-
τα. ἡ. προσόμοια τῆς ἀμφοτέρωθεν. ἡ. τῆς
Οὐκ οὐκ, ἡχος δ'.

Ἐδωκεν σημεῖωσιν.

Χ Αἶψα τῆς ἰάσεως, ἔκ τῆς θαυμαστῆς ἐ-
πλήτσεως, καθαρθεὶς τὴν διαφθοράν
παθῶν γὰρ ροσήματα, ἔκ σαρκὸς τὸν ζῶον,
Στασὶς φικυμίας, ἀπετιμάξω Σφαιδράν,
τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐρ-
τεῦθαι ἔκ διέλαμψας, ἐκ μοραστῶν ὁμνυ-
ρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλαμθρωπον, ὑπὸ
τῆς ἀνυμνήσεως σε.

Ὁμοίον. Τῆς Ἀγίας.

Α Φθορὸν ἐπλήρσας, τὴν παρθερίαν ἔκ ἁ-
σίου, καθαρῶς βιοτάσασα, ἔκ πλῆ-
τον διεφείρας, τῆς Χειρὸς πληρῆσα, τὴν ρο-
μοθεσίαν, ἔκ ἡκολαθῆσας τὴν γλῶσσαν, καταλι-
πῆσα ἔκ τὰ περιέγρα. διό σοι τὰ ἔραμια, ἔκ
ἐραστῶν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλαμθρωπος,
ἔκ Σωτῆρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοίον.

Α Ἰγλή κατελάμπετο, φωτοειδεῖ σε τὸ
πρόσωπον, ἔκ θαυμάσιος Παράφηνε,
Χειρὸς σε δοξάσαστος, ὡς αὐτῆς Παρθένου,
θεοειδὲς ἅττω, ὡς ἐλεήμονα φαιδράν, ὡς
συμπαθεῖς Σφαιδρήμονα. ζῶν γὰρ τὴν
ἰσαγγελίαν, ὡς τῆς γῆς πεπολίτῃς, ἔκ
Θεῷ ἀνέρεσθας, διὰ βίβλιν λαμπρότητος.

Ἐτορὰ τῷ Οὐκ οὐκ.

Ὡς γεγραπτόν ἐστι μάρτυσιν.

Ω Σὰς ὁρὰ παγκόσμιον, ροντῶς ἀπατί-
λαμπα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε εὐδραμα-
τι, ἀνὰ φημῶν μακαρίε, ταῖς θείαις σε
λάμπρῃς, φωτισθῶντες αἰεὶ, ἔκ ψυχῇ ἔκ διά-
μοιαν, οἱ τιμῶντές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέ-
ραν ἐπὶ σῶς, ἰδὲ θαυματοφορε, τῆς μορα-
στῶν ἐγκαλλώπισμα. Ὁμοίον.

Α Αἶψα ὡς ὁρὰ δαύτορος, τῷ τῆς ράβδος
βλαστῆματι, θεῶν ἰδράτῃμα Πατὸρ
γέγονας. ἔκ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Οὐκ οὐκ, ἐκ πε-
φρας ἔκ ἡγάγες. ὡς Ἡλίας δὲ μεκρόν, προ-
σάχῃ σε ἔκ ἡγείρας, θαυμαζόμενος, τοῖς
μεγίστοις σημεῖοις, Στὰς θείαις, λαμ-

πρωόμενος ἀκλείαις, Διῷ θεοφρῶν πα-
ρόλβιε. Ὁμοίον.

Π Ἡ τῆς Πρώματος ἔλλαμψιν, προφα-
μῶς πληρωσάμενος πορνείας πρῶμα-
τα ἀπεδίωξας, καὶ ἰδὲ φρονητὶς ἡλιον,
ψυχῶν κατεσκάδας, ἐκ ὧν σώζεται πλη-
θὺς, κατ' ἐκείνῃ τιμῶσά σε, τὰ μνημό-
συνα, τῆς ἀνδρείας ἀγῶνας, ἔκ θαυμάτων,
τὰ παραδόξα ἐκ πίστεως, Διῷ Πατὸρ τὸ
καύχημα.

Δόξα, ἔκ τῆς. ἰθὺς. Ὁμοίον.

Κ Ατακρίσεως λύρωσαι, Παπαγία Θεό-
μυθε, ἔκ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν
ἀνάξιον. ἔκ τῆς θαλάττης ἀπάλλαξον, ἀχαι-
ας ἔκ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐκ ἡμῶν
ἐτάσεως. ἡς ἐπέτυχον, τῆς ἀγίῳ οἱ δὴ-
μοι, μετανοία, καθαρθεῖς με πρὸ τέλους,
ἔκ τῆς δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Α Ἄμραν ἡ κυήσασα, τὸ ἀντίον τὸ ἁ-
κακόν, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθόν ἰάσα-
σαι, παντὸς τῆς Κόσμου παρὰ μωμε, οἰκείῳ
ἐκ αἵματι τὸ σφαγεῖ ὑπὸ ἡμῶν, ἔκ ζῶσαν
τὰ σύμπατα. σύ με εὐδυσον, γυμνωθεῖ-
ς τῆς παύτων, ἀφ' θαλάσσης, ὅς ἐστις τῆς
τόκῃ περιβολῇ θείας χάριτος.

Εἰς τὸν ὁρῶν, οἱ καμῶν τῆς ἀγίας, ἔκ
τῆς ὁκτωήχης. ὁ Καμῶν τῆς ἀγίας.

Ὁὐκ ἡ ἀκροστιχίς.

Ν Ὑμῶν Ἀγνῶσε Χειρὸς Μακρίμα εἰ-
φω.

Ὡς δὲ, αὐτῆς, δ. Αἰρεῖται τὸ εὐμαρ.

Ν Ὑμῶν τὸν ἄχραντον, τῆς τῆς ψυχῶν
ὡραιότητος, Μακρίμα παρὰ μωμε, ὅρ ἐ-
πεπόθησας, ὅρ ἡγάπησας, ὅς ὅλης τῆς καρδίας,
φωτίσαι δυσώπησον τῆς ἀνυμνήσεως σε.

Υ Παρῶν ἡ ἀβυσσος, τῆς ὑπὸ ροῦ ἀ-
γαθότητος, Χειρὸς σε τὴν ἁσίου, ὡς
ὑμῶν ἐδόξασας, τὴν τῆς ἐρωτῆς, τῷ σῶ
καθ' ἡμέραν, Μακρίμα τὴν ἀμωμον ἔκ
παρὰ οἰδίου.

Α Ακρίμα Παράφηνε, τῆς παρθερίας
τὸ καύχημα, θορμῶς διεπλήρσας,
ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως, τῆς σῆς Σπο-
λιτείας, τὴν σάρκα τῷ πρῶματι, καδυ-
ποτάξασα. Θεοτοκίον.

Φ Ὡς φῶς ἀνέτειλεν, ἐκ τῆς καρδίας Πα-
ρὰ μωμε, τῆς πίστεως τιμῶντός σε, τῆς θεομῆ-

τορα, **Σ** διήνυσαι, ἡμέρα σελασφόρος,
Χειρὸς ὁ ἐκ μῆρας λαμπρὰς Θεοφυμφε.
Ἄλλος, τὸ ὅσις. Ὡς δὲ, α. ἡχ', ὁ αὐτός.

Θεοδοκίου τὸ ἐρυθραίου.

Λ Ἰόλα ταῖς πρὸς τὸ θεῖον μάσεσι, καλ-
λωπιζομένης, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλα-
βες σοφέ. ἐ Χειρὶ ἡκολούθησας, τὸ τῆς σαρ-
κὸς σε φρόνημα, Δτε μεκρῶσας δι' ἀσκήσεως.

Ο ῥθρῖσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, ἡ-
λιου ὅσις, ὀλοφάνης γεγενῆσαι ἀγῆρ,
ἐ πιστὸς κατεφώτισας, ἥβ' ἀρετῶν μακά-
ριε, **Σ** ἥβ' θαυμάτω σε λαμπρότητι.

Σ Ερώσας τὸν λογισμόν σε παύσοφε, ἥβ'
ἐν τῷ Κόσμῳ τὸν πρῶν, ὑπόκοσμίς
δόξης ἐρασῆς, ἀληθέστατος γέγονας, με-
τὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαῖσας
θεῖα χάριτι.

Θεοδοκίου.

Η Λίς τῆ ροητῆ Παράμωμε; σκλήνωμα
γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν
ἡμᾶς, ἀσεβῶς καταυγάσαυτος, ἐ τὴν ἀχ-
λὴν διόξαυτος, τῆς ἀγνώσεως Ἀπαρθερε.

Ὡς δὲ, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Η Τυλαῖσμεν, καλλομῇ Θεοδότη **Σ**
χάριτι, ἐ Μαρτύρων ἀκλεῶς, κα-
ταγομῇ τὸ γένος Σεμνῇ, τὸν τόπον ἐξ ἡ-
λωσας, τέτων τὸν ἐφ' θεον.

Η Ο μω τῷ θεῷ, πειθαρχῶσα Παρθέ-
με κατέλιπες, πλὴν τῆ βίης ταραχῇ,
ἐ τῆς θορύβου διέφυγες, μηδείας **Σ** δει-
σεσι, πόσῳ ὀχολάζουσα.

Η Γνωσιῶν, ἀπαλῶν ἔξ ὀνύχων ἐπό-
θησας, ὀφθαλμοῖς τε μνηρικοῖς, τε-
τηρημένῃ διέμεναι, Μακρίμα παμάρημε,
Σ παμαμώμντε.

Θεοδοκίου.

Η ἡ σε Παρθένον, Παμαγία Παρθέμε
γινώσκομεν, ὡς τὸν χάριν τῆς ζωῆς,
ἡμῖν ἀσπύτως βλαστήσασαυ. δι' ἧς φησὶ
ὁ μω, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ὁ σοί.

Η Λίς θεῖαις μαρμαρυγαῖς, κατασφα-
τόμενος φως ἡν γέγονας, φωταγω-
γῶν πίσεις σοι, τὸς προσδύχομεν μακά-
ριε.

Ε Τμήφθης Θεοπρεπῶς, τοῖς ἡραμίσις ὁ σοί
γῆς βίον γδ', Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δτε
θεοφῶρε Πατὴρ ἡμῶν.

Η ἄνησας πρὸς ζῶν, τὸς ἐπομενίς
σοι καλῶς ὅσις. τὰ τῆς σαρκὸς πά-
θη γδ', θεῖα διωσάτῃ ἐμέκρωσας.

Θεοδοκίου.

Ε ἡνέκωσας ὁ σοί, ὁ κατοικῶν τὸς ἡρα-
μῆς Ἀχραυτε. ὅν ἐκτενῶς αἴτησαι,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡβ' ὑμνῶντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ὁ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χειρῇ.

ἡ. τῆς ἀγίας. ἡχος, α.

Τὸν τάφον σε σωτήρ.

Η Ἀμωμος Ἀμῆς, ἐ Ἀγῇ τῷ Κυ-
ρίῳ, σιωπῆθης μουσικῶς, ἐν σεμνότη-
τι βίης, τῷ κάλλει τῆς χάριτος σεαυτῷ ὡ-
ραίσασα. ὅθεν εἰληφας, ἥβ' ἰαμάτων πλὴν
χάριν, ἰαφάσας, τὰ ἀρρώγηματα πάντα,
δυάμεν τῷ Πράματι.

Τὸ ὅσις, ἡχ', πη.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Η Ὡς ἀπὸ βρέφους ἀνὰ τεθεῖς, ἐ αὐ-
τῷ μέλει τέλος ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡ-
μῶν ὅσις, χαρισμάτων τετυχηκας. ἐ τῷ
δαιμόνῳ πλήθῃ, διώξας τῇ χάριτι, εἰς
τῆ Κυρίᾳ αἶνον, μοιῶν ὀκδομήσας. ὅθεν
παραδόξως, ἐ μεκρὸς ἡξιώθης, ἐγείρει πα-
μάρημε, ἀδιδάκτω δέσσει σε. διὰ τῆτο βοῶ-
μεῖ σοι, πρέσβυε Χειρὶ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων.

Θεοδοκίου. Ὁμοίον.

Η Εἰρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ὅς
ἐχθρῶν ἀοράτων ἐ ὀρατῶν. τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέρων πταισμάτων με, ἐ
ὡς θερμῇ ἀντίληψιν, ἐ σκέπην με Ἀχραυ-
τε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθοτη-
τος. ὅθεν Παμαγία, τὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα,
ἀσπύτως ἐκέλευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δειλῶν
σε, τῶν ἀπαύτως ὑμνῶντων σε Θεοτόκε
Παμάχραυτε, πρεσβύσας αὐτῷ ἐκτενῶς,
τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρησάσαι, τοῖς
προσκυρῶσιν ἐν πίσει τ' ἀχραυτον τόκον σε.

Σταυροῦ. ὁμοίον.

Η ἡ πλάρας λογχάθεισός σε πλασθε-
γέ, τῇ μῆραν ἀλόχῳ τῇ ἐμῇ,
τηρήσαυτος τῷ τόκῳ σε, ἐ λογχάσαυτος
τύρανον, ἀπλάττεις Εὐάν, πλὴν θεῖαν
ἀπλάσιν, πλασθεγυθῆς τῇ φύσει, Ἀ-
δάμ πρώτῃ δαύτορος. ὅθεν ἀφυπνῶσας,

τὸν φυσίζωον ὑπνον, ζωὴν πᾶσι δεδώρη-
σαι. ὡς ὅτε ὑπνὸς γὰρ ἡγεῖρας, πάντας Λό-
γε ὑπνώσκεισιν, ἐμὲ δὲ τὴν ἀλοχον, κα-
τελόγησας εὐπαιλαυχμε, καὶ τῇ ἀφυ-
πνώσει σὺ ζωὴς ἐσθόρησας;

Ω, δὴ, δ. Ὁ κατὰ φύσιν ἐν δόξῃ.

Εκρωθεῖσάμ σε τῷ Κόσμῳ, ἐ τῷ Κόσ-
μῳ τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆρ μό-
ρῳ, πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τῷ σὺ μύ-
φῃς τὸ κάλλος, διασώζουσα, ἀδιάφθορον
Σκαθαρόν παμσεβάσμιε;

Ζηλώσασα τὴν Θέκλῃ, τὴν σεπτὴν
Πρωτομάρτυρα, ἐ τὸν θεῖον ταύτης,
βίον μνημένη τῆς πίστεως, ὅτε ἐπιπροΐας
ἐνθέος, ταύτης αἰώθου, ἐ τὸ ὄνομα συμ-
βολικῶς ὑπεδέξατο;

Τμφαγωγῶσα παρθένε, σὺ Μακρί-
μα προσήγαγόν, τῷ παρθένῳ Λόγῳ,
τῷ ἐκ τῆς παρθένου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπα-
θεῖ γὰρ οἰκείῃ, ἐ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν
ταύτης σαφῶς ὑπεδείκνυν;

Θεοποιον.

Χαρισματῶν θεῶν ῥεῖθρα, ἐ πηγὰς τῶν
ἰάσεων, Σ τῷ θεῷ πλεῖστα, αἱ διαμο-
μαὶ διαδίδωρται, ζωαρχικῆς ἐκ παλαιῆς,
θεομήμφατε, τῷ τεχθεῖς ἐκ τῆς σῆς γα-
στρός χαριτωμένη;

Ἄλλος. Ἐπαρθεῖς σε ἰδῆσα.

Η τῷ Πράματι αὐτῷ λαμπαδελχία,
τὸν μῆν σὺ φωτίζόμενος, σαρκὸς τὴν
ἀπάτῃ, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν αἰῶν σὺ
μεύσασα, πόλιν θεοφόρε σκοπόμενος;

Μβροτόκος ὡς μεφελὴ τῇ βυζαντιδί,
ἐπιφαεὶς κατηρδύσας, ταύτῃ ταῖς
ἀρδέαις, τῆς διδασκαλίας σὺ, ψυχῶν
φρονητῆς ἡριον, Δτε ἀμείβεις λαμπρότα-
τον;

Εκρωθεῖς τῇ ἀμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας,
μεκροῖς τὸ ζῆρ δεδώρησαι, θεῶν συμ-
μαχία. ὑδὼρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κα-
ταμύξεως, Δτε τοῖς τελῶσι τὴν μνή-
μην σὺ;

Θεοποιον.

Ωποφόρουσε λυχρίαν τὸ θεῖον φέγ-
γος, ἐ τῇ γαστρὶ βασάσασα, ἐρω-
μῶν Παρθένε. ὅθεν δυσωπόμεν σε, φω-
τίσῃ καταυγασον, πάντων τὰς ψυχὰς ἡ
ὑμνήσω σε;

Ω, δὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Σεβείς ἐκ ὀφθαλμοῦ τὴν δόξαν σὺ Χει-
ρὲς, ἀλλ' ἡμεῖς σε μοιγεύμεν, πατρικῆς
ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος, ἐκ μυκτὸς ὀρ-
θείζοντάς, ἀνυμνεύμεν σε φιλαμῆρωπε;

Τπωθῆναι κάλλει, τὸ κάλλος τὸ σε-
πτὸν, τῆς ψυχῆς ἐ θεοειδὲς, ἐκ λυέ-
χῃς πάμσοφες, κάλλος τὸ ἀχραντόν, τῷ σε-
πτῷ μνηφίσεσ, ἐμνήσῃ καλλιπαρθεῖ;

Σχυρὰν παράκλησιν, πλεῖστα τὸν
Χειρὸν, ἀσφαλῆτε καὶ ἀρραγῇ, ἡ
παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυταραχόν, ἐκ
μυκτὸς ὀρθείζουσα, καὶ δοξαζουσα τὸν Κύ-
ριον;

Ταθνηρὰν ἐτήρησας, τὴν γυνῶν τῷ Χει-
ρῶ. ἐπ' αὐτῇ γὰρ ἀπὸ γαστρός, ἐπὶ ὀρ-
φῆς ἀμώμε. ἐ ἀνὰ τέθεικας, τὴν ψυχὴν
ἐ σώμασιν, ἐκ μεότητος ἀσκήσασα;

Οὐ Χειρὸν ἐγείρησας, τὸν Κτίστην
τῷ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθο-
ρὰν, ἐκσῶν ῥύσαντας ἀμαρτωφώσαντας,
ἐ πρὸς δόξαν ἀφραστον, Θεομήτορ ἀνυψώ-
σαντας;

Ω, δὴ, ς. Ὁ ὕψωσόν με φωνῆς.

Πόθος, τῷ Χειρὶ ἐμακμάζων σαφέ-
στατα, σὺ τὴν διάμοιαν πᾶσαν, ἀρετῆς
ιδέα διαφδρόντως, ἐμφυτεύει, ἐ ἀσεβείας
θεῶν διδάγματα;

Μνήσῃ, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεή-
σεσι, τὴν καρτὸν ἐπεσπάσω, παρ
αὐτῇ Παρθένῃ ἐπικρίαν, ἐ ἐνθέος, παρ-
θερίας τὴν χάριν ἀπείληφας;

Τεφάρῳ, ἡ χαριτωμένη Χειρὸς ἐσφά-
μωσιν, ὡς καθαράμ σε Παρθένον, Σ
χορὸν Παρθένων καθηνυμένῃν, ἐ θαλά-
μοις, ὑραμίοις θεοφρονῶν ἐσκήνωσιν;

Θεοποιον.

Νώσῃ, τὰ τὸ πρὶν διεσῶτα σωέδρα-
με. δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, λυώμε-
νας ἔτεκόν ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀλη-
θῶς σαρκωθέντα Παμᾶμωμε;

Ὁ αὐτός, τῷ Ὁσίῳ. Ὁ ὕψωσόν με φωνῆς.

Ψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἑ-
ρωτα, ἐ ἐταπείνωσας πάθῃ, Σ ὁ-
φρῶν δαιμόνων κατέβαλόν, θεοφόρε, μο-
ραστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα;

Ασέξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτορ
ὅσε, γῆν τῇ παθῶν ἐλυτρώσω, τ' αὐτὴν δε-

λείας πληθους ἀζύγων, καὶ μιγάδων, ἀσεβῶς ἐπομεῖω σοι Ὅσιε.

Ο Λβιος, ἐ θαυμαῶν ἀπείρων λαμπρότησι, γεγενημένος μετέβης, πρὸς τὴν αἰῶν πόλιν Δῖε θεοφρων, ἐ πρεσβύεις, λυρωθῆναι καρδιῶν τὴν ποιμνίαν σου.

Η Εἰρωσον, τῆς ψυχῆς μετὰ πάνθῃ Παράμωμε· ἡ τὴν ζωὴν ἡβῆς ἀπαύτων, ἀπορρήτω λόγῳ κυήσασα, ἐ τὸν μουσὸν με, ταρασσόμενον Κόρη εἰρηνώσω.

Ο Εἰρμός.

Θ ὕσω σοι, μετ' ἑωρῆς αἰρέσεως Κύριε.

Κουταχίου. ἡχ', δ. Τὰ αἰῶν ζήτων.

Α Τρέα ψυχῆς ἐνθάδε ὀπλισάμενος, ἐ ἀπαύσω ἀχλὺν, ὡς λόγχιον χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, ἡβῆς δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβύων ἀπαύτως ὑπὸρ πάντων ἡμῶν.

Ο Ὅσιος.

Π Ὡς ἐπαιρέσω τὴν σὴν ἀγῶναν Ὅσιε Πατόρ ὁ τάλας, ἡβῆς δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἔξορδίζομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, ἡβῆς Ἀγγέλων κατέλαβόν τὴν χορείαν, πάντα ὁδεῶν τὰ πάνθῃ ἐγκρατεῖα μεκρῶσας σοφέ. καὶ σὰρκα διαλαγωγῆσας, καθυπέταξας ταύτῃ τῷ πρῶματι. ἀχλὺν δὲ ἔχωρ ὡς μάχαιραν, τὸν τῷ σκοτίῃ προσάτιν κατέβαλόν, πρεσβύων ἀπαύτως ὑπὸρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μιμνήσθ' μνήμη τῆς Ὅσιος Μακρίνης, ἀδελφῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας.

Ε. Φροῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίμα.

Τοῖς ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλιν.

Τῇ δ' ἐμάτῃ δεκάτῃ Μακρίαν μόνην ἐμψυχοῦ.

Α Τῇ καλλεῖ σώματος, ἐ ῥόποις κοσμημένην λησούσας, ἀμάλως συνεζήχθη μνησθῆναι. ἡβῆς γὰρ ἐτι κειμένην ἐν μνήσοις, ἐπεὶ ὁ ταύτῃ ἀρμοσάμενος ἐν ἀποδημίῃς τὰ κοιρὰ πράττων, γέγονεν ἔξ ἀνθρώπων. ἡ μακαρία Μακρίμα πολλῶν ἐτόρων ἀγαγέσθαι βλομεῖων, τὴν χηρείαν ἐ τὰ ἔξ αὐτῆς εἴλετο εἶδεν, τῶν ἐκ τῆ γὰρ μὴ περαθεῖσα τὸν πρῶτον. πάσης ἐν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, σωτὴν τῇ μνήρῃ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς,

ἀκολάζουσα, ἐ ἐν τάξει δούτορας μνήρος, τῆς μετ' αὐτὴν γενηθείσας ἐκρέφουσα. δεκά γὰρ ὁρτῶν ἡβῆς πάντων παιδῶν, αὐτὴ τῶν τῆς γενηθείσας καθηγέτο. ὁσίως δὲ ἐ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταῖς προαῖς, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ὅσιν Πατὴρ ἡμῶν Δῖε τὰ θαυματουργῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μ Ὁμοι ποθεῖς τὸν Χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τέρωμεν προφανῶς ἀνέβους δραμεῖν ὀπίσω σου, ὑπὸρ ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατόρων ἡμῶν.

Α Πωσαμένη ἡβῆς παθῶν, τὰς πολυτάραχας κινήσεις, ἐ ἀπαθείας τὸν φαιδρόν, ἐμεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα. ὑπὸρ ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατόρων ἡμῶν.

Κ Αταβαλῶσα τὴν ὀφρυῶν, τὴν θηριωδῶς ἐπὶ ἡμεῖς, τῇ ἀρχεκάκῃ δυσμνήσας, τὸ βραβεῖον τῆς μίκτης ἀπείληφας, ἀξιάγαγε φάλαγγας. ὁ Θεὸς ὁ ἡβῆς Πατόρων ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ε Ἦξον τῶν παλαιῶν τὰς σειρας, τῇ σὴ μνήρῃ παρρησίᾳ, ἡβῆς ἀσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδοῦντων τῷ τόκῳ σου Παράχμε. ὑπὸρ ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατόρων, ἀλογητὸς εἶ.

Αλλος. Τῇ Ὅσιν. Ἐν τῇ καμύρῳ.

Μ Οὐλὸν ῥιάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας. ὅθεν μοραστῶν ἀνθρακῶν ἀγαγῆς, θεοφόρε φροῦτις ἡμῶν. ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ μαῶν κραυγάζων τῆς δόξης σου.

Α Νασομῶσαι, σὴ τὴν πηγὴν ἡβῆς θαυμαῶν Πατόρ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἐβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελῶσί σου τὴν κοίμησιν Δῖε θαυμάσιε, ἡβῆς μοραστῶν φωστῆρ διαυγέσαστε.

Κ Ατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλως φωταυγῆς ἐς ὅλος φωτισθείς, ἡβῆς φάλλοις προηγούμενος, ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ μαῶν, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίου.

Τιωτέραν, ἡβῆς Χερσβίμ σε ἀπεργάσαστο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ἐμφανῶς, ἀγαθῶν τῆς κραυγάζοντος. ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Παράμωμε Δέσποινι.

Τὸν ἑρπυγὸν πολίτην, ὁ βίβω κακὰ.
Τὸν δὲ δια πείρας, αὐτοὺς ἀνὰ θῆ-
μα, ὡς φθὴς γὰρ Θεοπράδης, ἐσὼν Ἀγ-
γέλοις ἐκράζων, Μακρίμα ἐμδοξε, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπόρυσ-
τε εἰς πάντα.

Νῆς παθῶν ἐμδεδυμένη, πρὸς
θεῶν ἀδυναμίαν μεταβέβηκας, ἀει-
στα διδάξασα, ἐ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς
ψυχῆς ἀθάνατον, ἐ αὐτοκίνητον, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, ὁ ὑπόρυσ-
τε εἰς πάντα.

Γύλη φιλανθρωπίας φωτοχυσίας, τὸν
μοῦ καταλαμπύριζεν ἐ πρόσωπον,
ὑπνωσας παμόλβιε, ὑπὸν τὸν μακάριον,
μετ' ἀφροσύνης βλέπνυσα, τὸν σοὶ ποδῶ-
ν, ἐ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, ἐ ὑπόρυσ-
τε, εἰς πάντα τῆς αἰῶνος.

Θεοτοκίον.

Εὐ τὴν κιβωτὸν τῆς παρὰ γένε-
σιν ἐπισκιαζομένην θεῶν Πράματι, τὴν
τὸν προαιώνιον, Λόγον ἐ αἰδίου, δι' ὁ-
πωλαγχρίαν ἀφάτον, ἐμαρτυρήσαν-
τα, τεκῶσα Θεομήτορ ὑμνῶν, ὁ ὑπε-
ρυψῶν, εἰς πάντα τῆς αἰῶνος.

Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Τὸν βδὸν σὺ βλασφημίας Θεός, τὴν σὺ
κατάκαρπον, ψυχῶν ἐδήλως σοφὴ,
καταφυτάσας ἐγκαρπα, λογικά τε φυ-
σικά θεῶν ῥοπή, ἐν Παραδείσῳ τῆς ῥυθῆς,
τῶ μορῶν τὴν πληθύν, τῶν βοῶντων,
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νῆς σὺ ταῖς θεαῖς καλλογαῖς, κατα-
στρώμενος, ὡραῖος πέφυκε, ἐ μὴ
τὸ ἔχον ἐφθασας, τῶν καλῶν ὡς καθαρῶ-
τατος, θεοὶ θεοὶ αἱ, ἐ μέλπωρ παμ-
τοτε, ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Τὸν σε φωνῶν χαρμονικῶς, παμνυ-
εῖς ὁρῶν, Διὲ γοῶντων, σῶσον τὴν
ποιμνὴν σὺ πάντοτε, τὴν σὺ μνήμην ἐορ-
τάσας. καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεὸν εἰσόδους
ψαλλῶσα, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Φθὴς πλατυτόν, ἑρμῶν, Θεὸν
χωρήσας, Μαρία Παύλα. ὁ
καθιέχεται ῥῶσαι με, τῶν παθῶν τῶν συ-
μεχόντων με, ἐ τῆς μελλούσης φοβόρας δι-

ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ Εἰρμός. Χείρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Ὁ δὲ, ὁ. Οἱ Εἰρμός.

Τὸ μὴ τῶ τῆς παρακλῆς ῥοσμήματι, τὴν
κατὰρ εἰσφύσασατο. σὺ δὲ Παρθε-
νοτοκε, τῶ τῆς κυοφορίας βλαστήματι,
τῶ Κόσμῳ τὴν ἀλογίαν ἔζηώθησας. ὁ Θεὸς
σε πάντες μεγαλιώμεν.

Ο ἔλεος ὁρῶν τῆ Θεῶν, τὸ πλάσιον,
μιμνήμην διετελέσας, ῥέφυσσα πάντα
τῆς περὶ, σὺ καταπονεμένης Παμδύ-
με. ἐμτεῦθε ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὺ τὴν
φαρῆσιν ἐλεήμονα.

Νώπιον ἔσθης τῆ Θεῶν παμἐμδοξε. φω-
τοφόρος φῶς γὰρ γέγονας, βίβω ἐ λό-
γῳ κοσμημένη, ἐ τοῖς παμτοδαποῖς προ-
τόρημασι, ἐ γένεσι τὴν ἀσπίδα λαμπρύν-
σας, ταῖς ὑπὸ τέραις ἀναβάσεις.

Αρῶτατον ὥκνους παρ' ὁρῶν, ἐ θάλαμον,
μακαρία ἐπαράμιον. ἐμθα Παρθε-
νοτοκε, σὺ τοῖς ἀρχιδεῦσι συγγόμοις σὺ,
δυσώπει παρρησία τὸν Κύριον, πάντα
σωθῆναι τῆς ὑμνοῦσάς σε.

Ραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς ἔξελαμψε,
παρὰ πάντα τῆς κοιλίας σὺ. σὺ γὰρ
Παρθενοτοκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγ-
γύμνας, φαμεῖτα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἀνθρω-
πον. ὁ Θεὸς σε πάντες μεγαλιώμεν.

Ἄλλος. Δίδως ἀχειροτόμητος.

Εὐ τῶν ἀρετῶν ἀμφοβία, Πάτορ ὡς
Ἀγγέλου φαμεῖτα, καὶ πρὸς ἑρμῶν
ἀμαπάρτα, κεχρηστωμένης ἔχοντα τῆ-
ρυγας, περιχαρῶς γοῶντων, ὁ ὡσε-
βὼς ἐγκωμιάζομεν.

Λίος πολὺφωτος ὡσὺν ἐκ τῆς
ἐώας ἀματέλλας, Διὲ πάντα χεῖρας
ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε ὁ τῶν θαυμάτων
σὺ, περιφαμῶς ἔξηπλωσας, φωταγωγῶν
Κόσμον τὰ πέρατα.

Εγγος πρὸς ἀμέσῳ Πάτορ, φω-
τοειδὴς γεγεννημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν
φωταυγία, μετέβης χαίρων ἐ κατεσκήνω-
σας, ὅπως ὁ σὺν πρῶτα, ὑπὲρ τῆς ποι-
μνῆς σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Εἴσαι με Χεῖ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κό-
σμον μετ' ἐξουσίας, ἔχωρ δυσωπῶσά με Λό-
γε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπαρθένον, τὰ τῶν

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, κ'. Τῇ Ἀ' γ' ἐνδόξῃ Προ-
φήτῃ Ἡλίου τῷ Θεοβίτῃ. ἐσπόρας μὲν τὴν
συνῆθη ἡλίου τῷ Κύριε ἐκέκραξα ἐν ὧν μὲν
ἦ. γ'. ἐ. φανερῶν ἢ. προσόμοια, ἡ' χ'. α'.
Τῶν ὑραμίων ταυμάτων.

Ὁ τὸν Θεοβίτῃ Ἡλίῳ, πυρίνῳ ἀρ-
ματι ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμων, μετα-
θέμενος Λόγε, ταῖς τέττι ἰκεσίαις, σῶσον
ἡμᾶς τὴς πηγῶς σε δοξάζοντας, ἐ τὴν αὐ-
τῇ ἐκτελέστας χαρμορικῶς, θείῳ μνήμῃ
ἐ σωτήριον.

Ὁμοιον.

Ὁ Ν συνεισμοῦ Σ ἐν αὐτῇ λεωτῇ τεθέα-
σαι, Θεῷ τὴν παρυσίαν, Ἡλίου Θεομά-
καρ, φωτίζοντάς σε πάλαι. ἄρματι δὲ, ἐπο-
χαρμπος τέθρυπτος, τὸν ὑραμὸν δι' ἡπύνας
ξεροπρεπῶς, θαυμαζόμενος Θεόπρωτε.

Ὁμοιον.

Ὁ Οὐς ἰδρῆς τῆς αἰχμῆς, ξίφει κατέσ-
φαξας, τὸν ὑραμὸν τῇ γλώττῃ τῷ
γῆς τῇ μὴ βρέχειν, ἐπέχων ζήλω θείῳ,
πυρποληθεῖς. Ἐλίσσας δὲ ἐπλησας, τῆς
μικρῆς ἐπιδώσει, διπλῆς σοφῆ, Ἡλίου
ἐνδεὲς χάριτος.

Ἀποφύγεται αὐτό.

Δοξα, ἡ' χ'. πβ'. Βυζαντίς.

Ἄ Εὔτε ἡ ὀρθοδοξία τὸ σύστημα, συ-
μαθροιστάς σήμερον ἐν τῷ παρσέ-
τω μαῶ, ἡ δὲ γενόρων Προφητῶν, φαν-
μικῶς ἄσωμν, ἐφαρμόσιον μέλος, τὸν τέ-
τες δοξάσαντα, Χρῆς οὐ τὸν Θεοῦ ἡμῶν.
καὶ ἐν χαρᾷ Σ ἀγαλλιάσει ἀπαβόσων μν.
χαίροις ἐπίγειε Ἀγγελε, ἐ ὑραμῖε ἀνθρω-
πε. Ἡλία μεγαλῶν με. χαίροις ὁ δι-
πλῶ τὴν χάριν παρὰ Θεῷ κομισάμενος,
Ἐλίσσας παρσεβάσι με. χαίρετε ἀντίλη-

Βασιλείων, γ'. τὸ Ἀ μαχμώματα.

Ὁ Γέμετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἡλίου τὸν
Προφήτῃ, ἐ εἶπε. Ἡ Κύριος ὁ Θεός
ἡ δὲ διωάμεω ὁ Θεός Ἰσραὴλ, φ παρέστω
ἐνώπιον αὐτῇ σήμερον, εἰ ἔσαι τὰ ἐπὶ ταῦ-
τα δρόσος Σ ὑέτος, εἰ μὴ διὰ σόματος μν.
Σ ἐγχετο ῥῆμα Κυρίῳ πρὸς Ἡλίου λέγων.
πορώς ἐμτεῦθεν κατὰ ἀπτολας, ἐ κρύβηθι
ἐν τῷ χειμάρρῳ χορράθ, τῷ τῷ προσώ-
πῳ Ἰορδάνης. ἐ ἔσαι ἐκ τῷ χειμάρρῳ πίε-
σαι ὕδωρ, ἐ τοῖς κόραξιν ἐντελέσταις τῇ δια-
ρέφειν σε ἐκεῖ. Σ ἐπορώθῃ, ἐ ἐποίησεν
Ἡλίου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίῳ. Σ ἐκάθισεν
ἐν τῷ χειμάρρῳ χορράθ, τῷ τῷ προσώ-
πῳ Ἰορδάνης. Σ οἱ κόρακας ἔφερον αὐτῷ ἀρ-
της τὸ πρῶν, Σ κρέας τὸ δέλης, ἐ ἐκ τῷ
χειμάρρῳ ἐπινεν ὕδωρ. ἐ ἐγχετο μεθ' ἡ-
μέρας, ἐ ὕμνησεν ὁ χειμάρρος, ὅτι ἔκ
ἐγχετο ὑέτος τῷ τῷ γῆς. ἐ ἐγχετο ῥῆ-
μα Κυρίῳ πρὸς Ἡλίου λέγων. ἀρᾶσθι ἐ
πορώθῃσι εἰς Σάρετωτα τῆς Σιδωνίας. Σ
καθίσθι ἐκεῖ. ἐ ἰδὲ ἐντελέσταις γυναικὶ χή-
ρα τῇ διαρέφειν σε. Σ ἀρέσθι Σ ἐπορώθῃ
εἰς Σάρετωτα, εἰς τὸν πυλῶμα τῆς πό-
λεως. Σ ἰδὲ ἐκεῖ γυνὴ χήρα, σιωλέγε
ξύλα. ἐ ἐβόησεν Ἡλίου ὀπίσω αὐτῆς, Σ
εἶπερ αὐτῇ. λαβε δῆμοι ὀλίγων ὕδωρ εἰς
ἄγγος, ἐ πίομαι. ἐ ἐπορώθῃ λαβεῖν. ἐ
ἐβόησεν Ἡλίου ὀπίσω αὐτῆς, ἐ εἶπερ. λη-
φθὲ δῆμοι ἐ φῶμὸν ἄρτι ἐν τῇ χειρί σου. Σ
εἶπερ ἡ γυνὴ. Ἡ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ
ἔστι μοι ἐγκρυφίας. ἀλλ' ἡ, ὅσον δρᾶξ ἀ-
λάως ἐν τῇ ὑδρίᾳ, Σ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ
καμφάκῃ. Σ ἰδὲ συλλέγω δύο ξυλάρια
Σ εἰσελάσομαι ἐ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ Σ
τοῖς τέκνοις μν. Σ φαγόμεθα, Σ ἀπο-
θαρούμεθα. Σ εἶπερ Ἡλίου πρὸς αὐ-
τῷ. θάρσει, εἰσελθε Σ ποίησον κατὰ
τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν

ἐγκυρῆς φίας μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ῥη-
σεις μοι. σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου
ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων. ὅτι ταῦτα λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. ἡ ὑδρία τῆς ἀλάρης
ἐκ ἐκλείψει, ὁ καμψάκης τῆς ἐλαίης ἐκ
ἐλαττομήσει, ἕως ἡμέρας τῆς δοῦναι Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ὑετὸν, ὥστε προσώπῃ πά-
σης τῆς γῆς. Ὁ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ. Ὁ ἐ-
ποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλίας. Ὁ ἠδίκησεν αὐτὸς,
Ὁ αὐτῇ, Ὁ τὰ τέκνα αὐτῆς, Ὁ ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τῆς ἀλάρης ἐκ ῥέ-
λιπτε, καὶ ὁ καμψάκης τῆς ἐλαίης ἐκ ἐ-
λαττομήσῃ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὁ ἐλά-
λησεν ἐν χειρὶ Ἡλίου. Ὁ ἐγύμνητο μετὰ
τὰ ῥήματα ταῦτα, Ὁ ἠρώσῃσεν ὁ υἱὸς
τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τῆς οἴκου, καὶ ὡς
ἡ ἀρώσῃς αὐτῆς κραταίᾳ σφόδρα. ἕως
ἐκ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. καὶ εἶ-
πεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλίου. τί ἐμοὶ ὁ σοὶ
ἀνθρώπῃ τῆς Θεῶ, εἰσῆλθόν πρὸς με τοῦ
ἀμαρτῆσαι τὰς ἀμαρτίας μου ὁ θανατῶσαι
τὸν υἱόν μου; Ὁ εἶπεν Ἡλίας πρὸς αὐτῷ.
δός μοι τὸν υἱόν σου. Ὁ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς
κόλπῃς αὐτῆς, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτὸν ὥστε
τὸ ὑπὲρ ὅρου, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθιστο ἐκεῖ.
Ὁ ἐκοίμισεν αὐτὸν ὥστε τῆς κλίμης αὐτοῦ.
καὶ ἀνέβλεψεν Ἡλίας καὶ εἶπεν. οἱμοὶ Κύ-
ριε ὁ Μάρτυς τῆς χῆρας μεθ' ἧς ἐγὼ κα-
τοικῶ μετ' αὐτῆς. σὺ ἐκάκωσας τῆς θανα-
τῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Ὁ ἐμεθύσθησε τῷ
παιδαρίῳ ῥίς. Ὁ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύ-
ριον Ὁ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστρά-
φητι δὴ ἡ ψυχὴ τῆς παιδαρίας τούτου εἰς
αὐτό. Ὁ ἐγύμνητο ὥτως. Ὁ ἀνέβλεψεν Ὁ
ἠκούσεν Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλίου. Ὁ ἐπεστρά-
φη ἡ ψυχὴ τῆς παιδαρίας πρὸς τὸν ἐγκά-
των αὐτῆς, Ὁ ἔζησε. Ὁ ἔλαβεν Ἡλίας
τὸ παιδάριον Ὁ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ
τῆς ὑπὲρ ὅρου εἰς τὸν οἶκον. Ὁ ἔδωκεν αὐ-
τὸ τῇ μητρὶ αὐτῆς. Ὁ εἶπεν Ἡλίας. βλέ-
πε ἦ ὁ υἱός σου. Ὁ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Ἡλίου. ἰδὲ τὸτο ἔγνων, ὅτι σὺ ἀνθρώ-
πος εἶ τῆς Θεῶ, Ὁ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόμα-
τί σου ἀληθινόν.

Βασιλεῶν, γ'. τὸ Ἀνάμνημα.

Ἐγύμνητο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἡλίου τὸν θεο-
βίτῳ, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων.
πορεύθητι ὁ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ. Ὁ

δώσω τὸν ὑετὸν ὥστε προσώπῃ τῆς γῆς.
Ὁ ἐγύμνητο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλίου,
ἔρρηκε πρὸς αὐτόν. σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέ-
φω τὸν Ἰσραὴλ; Ὁ εἶπεν Ἡλίας, ὁ δια-
στρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ ὁ
οἶκος τῆς πατρὸς σου, ἐν τῷ καταλιμπανῆν
ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ὁ ἐπορεύ-
θητε ὀπίσω τῆς Βαβυλῶν. Ὁ μὲν, ἀποστεί-
λον Ὁ σωαθροισμὸν πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ
εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Ὁ τῆς Προφή-
τας τῆς Βαβυλῶν Ὁ περὶ τὴν κοίτην τῆς ἐσχισ-
της. Ὁ τοὺς Προφῆτας ὡς ἀλῶν ἐδίοιεν
φάπτεσθαι Ἰεζάβελ. Ὁ ἀπέστειλεν Ἀ-
χαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ. Ὁ ἐπισυνήγα-
γε πάντας τῆς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ
καρμήλιον. Ὁ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίας. ἕως
ποῦ ὑμεῖς χωλαίνετε ἐπ' ἀμφοτέραις
ταῖς ἰσχυραῖς ὑμῶν; εἰ ὅτι Κύριος ὁ Θεός,
πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς. εἰ δὲ ὁ Βαβυλῶν αὐ-
τὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Ὁ εἶπεν
Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν. ἐγὼ ὑπολέ-
λειμαι Προφήτης τῆς Κυρίου μοιῶτα-
τος. Ὁ οἱ Προφῆται τῆς ἄλλης σφόδρα
πολλοί. δότεσθαι οὐκ ἡμῖν δύο βόας. Ὁ
ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν εἷς, Ὁ με-
λισσάσθωσαν, Ὁ ἐπιθέτωσαν ὥστε ἡ
λύων, Ὁ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Ὁ ἐγὼ
ποιήσω τὸν βῆν τὸν ἄλλον, Ὁ πῦρ μὴ
ἐπιθῶ. Ὁ βοάτε ἐν ὀνόματι τῆς Θεῶ ὑ-
μῶν. Ὁ ἐγὼ ἐπικαλέσωμαι ἐν τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου τῆς Θεῶν μου. Ὁ ἔστη ὁ Θεός
ὡς ἀπ' ἀκροῦ ἐν πυρὶ, ὁ τῆς Θεῶ. Ὁ ἀ-
πεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς Ὁ εἶπε. καλὸν τὸ
ῥῆμα ὁ ἐλάλησας σήμερον. Ὁ εἶπεν Ἡ-
λίας τοῖς Προφῆταις τῆς αἰσχύνῃς, ἐκλέ-
ξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόχον τὸν εἷς, Ὁ
ποιήσατε πρῶτοι. Ὁ ἐπικαλέσθε ἐν ὀνό-
ματι Θεῶ ὑμῶν, Ὁ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε. Ὁ
ἔλαβον τὸν μόχον Ὁ ἐποίησαν ὥτως. Ὁ
ἐπεκαλῆν τὸ ὄνομα τῆς Βαβυλῶν ἐκ πρώτης,
ἕως μεσημβρίας λέγωντός. ἐπακουσὸν
ἡμῶν. Ὁ ἐκ ὡς φωνῇ, Ὁ ἐκ ὡς ἀκρόα-
σις. Ὁ διέφερχον ὥστε τῆς θυσιασθῆναι οὐ
ἐποίησαν. Ὁ ἐγύμνητο μεσημβρία. Ὁ ἐ-
μνησθήσεμ αὐτὰς Ἡλίου ὁ Θεοβίτης, Ὁ
εἶπεν. ἐπικαλέσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ,
ὅτι ἀδολεσχία ὅτι τῷ Θεῷ ὑμῶν. Ὁ
ἐγύμνητο ὡς ὁ καιρὸς ἔσθι τοῦ ἀναβλῦναι

τὴν θυσίαν καὶ ἐκ τῆς, ἐλάλησεν Ἡλὶς ὁ
 θεοβίτης πρὸς τὰς Προφῆτας ἡρῶν προσοχ-
 τισμάτων, λέγων· μετάνητε ἀπὸ τοῦ
 μῦθου, ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. ἔ-
 ἔπερ Ἡλὶς πρὸς τὸν λαόν· προσάγαγε-
 τε πρὸς με. ἔ προσήγαγε πρὸς αὐτὸς παῖς
 ὁ λαός. ἔ ἔλαβεν Ἡλίας δώδεκα λίθους
 καὶ ἀριθμὸν ἡρῶν δώδεκα φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ,
 ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων·
 Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ὠκοδόμησε
 τὰς λίθους, ἔ ἰάσατο τὸ θυσιάζηαιον Κυ-
 ρεὶς τὸ κατεσκευασμένον, ἔ ἐποίησε θαλάσσαν,
 χωρῆσαν δύο μερῆτας πωρῶματος κύκλω-
 θεν τῆς θυσιάζηαις. ἔ ἐπέθηκε τὰς χιδα-
 κας ἐπὶ τὸ θυσιάζηαιον ὃ ἐποίησε. ἔ ἐμέ-
 λισε τὸ ὀλοκαύτωμα, ἔ ἐπέθηκεν εἰς τὰς
 χιδακάς, ἔ ὄρθησεν ἐπὶ τὸ θυσιάζηαιον.
 ἔ εἶπε Ἡλίας, λάβετε μοι δύο ὑδα-
 τος, ἔ ἐπιχέετωσαν ἐπὶ τὸ θυσιάζηαιον,
 ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς
 χιδακάς. ἔ εἶπε· δαυτόρωσατε, ἔ ἐδα-
 τόρωσαν. ῥινοῦσατε, ἔ ἐρίνοῦσαν. ἔ
 διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τῆς θυσιάζηαις.
 ἔ τὴν θαλάσσαν ἐπλησεν ὕδατος. Ὁ ἀνέβη-
 σεν Ἡλίας εἰς τὸν ὄρατον· Ὁ εἶπε· Κύριε
 ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ἔ Ἰσαάκ, Ὁ Ἰακώβ,
 ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Ὁ γινώ-
 σκων ὁ λαὸς ἔτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ
 Θεὸς Ἰσραὴλ. ἔ ἐγὼ δέλω σοι, ἔ διὰ σέ
 πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρε-
 φας τὴν καρδίαν τῆς λαῖς τέτις ὀπίσω σου.
 ἔ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τῆς ὄρας,
 Ὁ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, Ὁ τὰς χιδα-
 κάς. Ὁ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὰς
 λίθους, ἔ τὸν χοῦν ὅς ἐλειξε τὸ πῦρ. καὶ
 ἔπεσε παῖς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
 ἔ εἶπε· ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς
 ὁ Θεός. ἔ εἶπε Ἡλὶς πρὸς τὸν λα-
 όν· συλλαβετε τὰς Προφῆτας τῆς βαβυλῶν,
 μηδεὶς σωθῆτω ὅς αὐτῶν. ἔ σιωέλαβον αὐ-
 τὰς. καὶ κατήγαγεν αὐτὰς Ἡλὶς εἰς τὸν
 χειμάρρουν κισῶν, ἔ ἐκεῖ αὐτὰς ἀπέκ-
 τεψε. ἔ εἶπε Ἡλὶς μὲν ταῦτα τῷ Ἀχα-
 αβ. φωνὴν ποδῶν τῆς ὕψους. ζεύξον τὸ ἄρμα
 σου ἔ καταβῆθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὕψος.
 ἔ Ἡλὶς ἀνέβη ἐπὶ τὸν Καρμὴλ, ἔ ἐκ-
 ἔπερ ἐπὶ τὴν γῆν. Ὁ ἔθηκε τὸ πρόσωπον
 αὐτῆς ἀπὸ μέσου ἡρῶν γοράτων αὐτῆς. καὶ ἡ-

ἔατο πρὸς Κύριον. καὶ ὁ ὄρατος σιωεσκό-
 ताσε μεθέλαις, ἔ πρῶματι. Ὁ ἐγείετο
 ὕψος μέγας. καὶ ἐπορεύετο Ἀχααβ, εἰς
 Ἰεζαβὴλ, ἔ ἀνῆγγελεν Ἀχααμ Ἰεζαβὴλ
 τῇ γυναικὶ αὐτῆς πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἡ-
 λὶς. Ὁ ἀπέστειλεν Ἰεζαβὴλ πρὸς Ἡλὶς,
 λέγων· αἰετον θυσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς
 εἶπα ὅς αὐτῶν. Ὁ ἤκουσεν Ἡλὶς Ὁ ἐφοβή-
 θη. ἔ ἀνέστη ἔ ἀνῆλθε καὶ τὴν ψυχὴν αὐ-
 τῆς, ἔ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα. ἔ
 ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτῆς ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς
 ἐπορεύθη ἐν ὁρῇ οὐκ ὁδὸν ἡμῶν. καὶ ἤλθε
 ἔ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκύθου. ἔ ἐκοιμή-
 θη ἔ ὑπνῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Ὁ ἰδὼν
 τὴν ἡψατο αὐτῆς, Ὁ εἶπε αὐτῷ· ἀνίστη-
 θι Ὁ φάγε Ὁ πίε, ὅτι πολλὴ ἡ ἀποσῆ ὁ ὁ-
 δός. ἔ ἐπέβλεψεν Ἡλὶς, ἔ ἰδὼν πρὸς κε-
 φαλὴν αὐτῆς, ἐγκρυφίας ὀλυβίτης, καὶ
 καμψαίης ὕδατος. Ὁ ἀνέστη Ὁ ἔφαγε Ὁ
 ἔπιε. ἔ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. ἔ ἐπίστρε-
 ψεν ὁ Ἀγγελὸς Κυρίου ἐκ δαυτόρος, καὶ
 ἡψατο αὐτῆς ἔ εἶπε αὐτῷ· ἀνίστηθι φάγε
 ἔ πίε, ὅτι πολλὴ ἡ ἀποσῆ ὁ ὁδός. ἔ ἀνέστη
 Ὁ ἔφαγε Ὁ ἔπιε. Ὁ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ
 τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοις ἡμέ-
 ρας, ἔ τεσσαράκοις νύκτας, ὡς ὄρας
 Χωρὴβ. ἔ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον,
 ἔ κατέλυσεν ἐκεῖ. ἔ ἰδὼν ῥῆμα Κυρίου πρὸς
 αὐτὸν Ὁ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα; Ὁ εἶπε
 Ἡλὶς· ζῆλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παρτο-
 κράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
 σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τὰ θυσιάζηαιά σου κατέ-
 σκαψαν, Ὁ τὰς προφῆτας σου ἀπέκτεμαν
 ἐν ῥομφαίᾳ, Ὁ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μορῶ-
 τας, καὶ ζῆτῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν
 αὐτήν. Ὁ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν· πο-
 ρεύσιν καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου. καὶ
 ἤξει εἰς ὁδὸν ἐρήμης Δαμασκῆ, καὶ χρίσεις
 τὸν Ἐλισαίην υἱόν Σαφάτ, αὐτὶς σὺ εἰς
 Προφῆτῶν.

Βασιλειῶν, 8. τὸ Ἀπαμύχμα.

Ὁ γινώσκων ἡμέρα, Ὁ δὲ ἰσχυρὸς Ἡλίας τὸν
 Ἐλισαίην υἱόν Σαφάτ. Ὁ αὐτὸς ἡγορία
 ἐν βασιί. Ὁ ἀπῆλθεν Ἡλίας ἐπὶ αὐτὸν.
 Ὁ κατέλιπον Ἐλισαίην τὰς βόας, Ὁ ἔδρα-
 μῶν ὀπίσω Ἡλὶς Ὁ ἐλειτέρει αὐτῷ. Ὁ
 ἐγείετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλὶς
 ἐν σποσισμῷ ὡς εἰς τὸν ὄρατον, Ὁ ἐπορεύ-

ΘΗ Η'ΛΙΣ Σ'Ε'ΛΙΟΤΑΙΕ, ΕΡ ΓΑΛΓΑΛΟΙΣ. Σ
Εΐπερ Η'λίας τῷ Ε'λιόταιέ. καὶ δὴ ἐμ-
ταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκε με ἕως τῆς
Γορδαίνης. Σ'Εΐπερ Ε'λιόταιέ. ἡ Κύριος,
Σ'ἡ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ
ἐπορεύθης ἀμφοτέρω. Σ'περ τήκοιτα
ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Προφητῆς, ἡλθον ἐ
ἐξήσαν ὅς ἐμαρτίας μακρόθεν. ἀμφοτέρω
δὲ ἐξήσαν ὅτι τὸν Γορδαίνην. Σ'ἐλαβεν
Η'λίας τὴν μηλωτὴν αὐτῆς καὶ εἴλισεν αὐ-
τὴν. Σ'ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, Σ
διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεῖν ἐνθεῖν, ἐ διεβήσαν
ἀμφοτέρω διὰ ξηρᾶς. ἐ ἐγμέτο ὡς διήλ-
θον, εἶπερ Η'λίας τῷ Ε'λιόταιέ. αἴτησον
τί ποιήσω σοι, περὶ ἀγαλλήθης με ἀπὸ
σῶ. ἐ εἶπερ Ε'λιόταιέ. γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ὅτι σοι, διότι ἐπ' ἐμέ. ἐ εἶπερ Η'
λίας, ἐσκήρυξας τῷ αἰτήσασθαι. πλὴν ἐσθ'
ἴδης με ἀγαλλήθης ἀπὸ σῶ, ἐσθ' αἰ σοι
ἔτι. ἐσθ' δὲ μὴ ἴδης, ὅ μὴ γενηται. ἐ ἐγέ-
μετο αὐτῷ πορεύομεν ἐν λαλῶντων, ἐ ἴδῃ
ἀρμα πυρὸς ἐ ἵπποι πυρὸς, ἐ διεχώρισεν
ἀγαλλήθης ἀμφοτέρω, ἐ ἀνελήφθη Η'λίας
ἐν σπασισμῷ ὡς εἰς τὴν ἑραμὸν. ἐ Ε'λι-
σαιέ ἑώρα ἐ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ Πάτερ, ἀρ-
μα Γορδαίνης ἐ ἵπποι αὐτῶ. ἐ ἐκ εἶδον αὐ-
τὸν ἐκ ἔτι. ἐ ἐκράτησεν Ε'λιόταιέ τῷ ἵμα-
τίῳ αὐτῆς. ἐ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Σ'ἀνεί-
λετο τὴν μηλωτὴν Η'λίας Ε'λιόταιέ, τὴν
πεσῶσαν ἐπαύωθεν αὐτῆς. καὶ ἀπέρρεψεν
Ε'λιόταιέ ἐ ἐξή ὅτι τῷ χεῖρὶ τῷ Γορδα-
ίνης. ἐ ἐλαβεν Ε'λιόταιέ τὴν μηλωτὴν Η'λίας
τὴν πεσῶσαν ἐπαύωθεν αὐτῆς, ἐ ἐπάταξε
τὰ ὕδατα, ἐ ἐ διηρέθη. ἐ εἶπερ Ε'λιόταιέ.
πῶς δὴ ὅτι ὁ Θεὸς Η'λίας ἀπῶ; Σ'ἔτι ἐ-
πάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δαυτῶν, ἐ διηρέθη τὰ
ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν λιτὴν αἰ. ἰδιόμ. ἡ'χ', αἰ. Γορδαίνης.

Η'λίας ὁ ζήλωτης καὶ τῷ παθῶναι το-
κράτωρ, ἀδρόβατης ἐδόρκετο ἡμέ-
ρον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προ-
χειρὶ ὁμιλος. ὡς δὲ ἀκραιφνὴς ἡς ἔξω-
ται, ὁ ὑψιπέτης προφήτης. Σ'προφητῆς
ἡχαίρετον ἐγκαλλώπισμα. ἔτις γὰρ ἐν σώ-
ματι Ἀγγελος, Σ'ἄσαρκος ἀνθρώπος δέ-
δεκται τοῖς κατορθώμασι. ὅν ἐπαινεῖται
εἰπῶν. ἀντιλαβὴ ἡμῶν σοφῆς, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως.

Ο' αὐτός.

Αβιτικῶς σήμερον πρὸς τοὺς Προφή-
ταις Κυρίως ὑμνοῖς τιμήσωμεν, Η'λίας
τὸν θεοβίτην ἐ ζήλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον.
ἔτις γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν ἑραμὸν ὡς εἰ
ἐκράτησεν. ἐ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπὸν Ἀ-
καρπὸν ἐποίησεν. ὡς τὸ θαύματος. ὁ πῆλμος
ἀνθρώπος ἑραμὸς τῷ βρέχειν ὑετὸν ἐκ ἔδω-
κεν. ὡς τὸ θαύματος. ὁ φθαρτὸς ἀνθρώπος ἀφ-
θαρσίαν ἐδέδυται, Σ'ἑραμὸς ἀνὰ φέχει ἐν
πυρίνῳ ἀρματι, τῇ μηλωτῇ Ε'λιόταιέ διπ-
λὴν τὴν χάριν χαρίζομεν. Βασιλεῖς ἐλέγ-
χει ἐ Λαὸν ἀπειθῆ λιμῶ διαφθείρει. τὸς ἱε-
ρεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήχυνε, ἐ τῆς
χῆρας τὸν ὕμνον λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτῇ ταῖς ἱ-
κεσίαις Χεῖρ ἐ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ δια-
φύλαξον, τὸς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐ τὰ
τῆς γῆς πρόπαια καὶ βαρβάρων αὐτοῖς δώ-
ρησαι.

Ο' αὐτός. Γορδαίνης.

Νόματικοῖς ἄσμασι, τὸς προφήτας
τῷ Χεῖρ, ἀπατῶν ἀνθρημῶν.
Η'λίας γὰρ ὁ θεοβίτης, ἑραμὸς ὁμοῦς γέγο-
με. ἐ μηλωτῇ Ε'λιόταιέ, τὴν χάριν ἐδέ-
ξατο διπλὴν παρὰ Θεῶ, ἐ φως ἡρῶν φαι-
δροὶ τῇ Οἰκονομῇ ἀνεδείχθησαν, πρεσβύ-
οις ἀπαύτως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η'χ', δ. Γορδαίνης Μοιχαχῆς.

Ως ἡρῶν ἀνέτελεν τῇ Οἰκονομῇ, δύο
παμφαῖς, Η'λίας ἐ Ε'λιόταιέ. ὁ
μὲν θεῶν λόγῳ ἑραμὸς ἑραμὸς ἀπέκλει-
σε, ἐ Βασιλεῖς διήλεγξεν. ἀρματι δὲ πυρίνῳ
εἰς ἑραμὸς ἀνελθῆναι. ὁ δὲ ἀτεκνοῦντα ἰά-
σατο ὕδατα, Σ'διπλὴν διέξωμεν χάριν,
Γορδαίνης τὰ ῥέθρα ἐπόρσε. Σ'μὴ μετ'
Ἀγγέλων χορεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσ-
βύσει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο' αὐτός. τῷ αὐτῷ.

Ο' ἑραμὸς ἀρματι πυρίνῳ, ὡς ἐν
σπασισμῷ εἰς ἑραμὸς, πυρίνῳ χά-
ριν σοι παρέχεται Η'λίας θεοβίτης, τῷ μὴ
ἰδεῖν θάνατον ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῷ πάν-
των σωτῆρᾳ. διὸ παρέσο διδὸς ἡμῖν, τῷ
σὺν κατορθώματι τὴν μύνην.

Δόξα, ἡ'χ', δ. Ἀρσενίου.

Ν'πυρίνῳ ἀρματι ἐπιδίφειρος ἀρθεῖς,
εἰς χώραν φωτισθῇ μετετέθης ὡς θεο-
βίτης Η'λίας αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήχυν-
μας. ὁ τὸν ἑραμὸν λόγῳ μετήσας, ὡσαύτως

λύσονται ἡμῶν τὰ πατήματα, ταῖς πρὸς
Κύριον πρεσβείαις σου, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Κ παρτοίωμ κινδυνῶν τὴς δούλης σου φύ-
λαττε, ἀλογνημένη Θεοτόκε. ἵμασε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἁ. π. προσομοία. ἡχ., δ.
Ὁ Χρ. ὑψίστη κληθεῖς.

Πρὸ συλλήψεως ὡν ἡγιασμένος, ὁ ἐμ-
σαρκος Ἀγγελος, ὁ μὲς ὁ πύριμος, ὁ
ἐπαραίσιος ἀνθρώπος, ὁ τῆς δούλης σου Χει-
ρὸς ἐλάσεως Θεὸς πρόδρομος, Ἡλίας ὁ
ἐμδοξος, ἡμῶν προφητῶν ἡ κρητὶς, πρῶμα-
τικῶς συνεκάλεσε, τὴς φιλεόρτης, παρη-
γυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς. ἡ ταῖς
πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν Λαόν σου Χρι-
στὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παρτοίας,
τῆς δολίης ἀντιόχλητον.

ἡ. Μὴ ἀπειθεῖτε τοῖς ἀγγέλοις.

Οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώ-
μιμος ἀπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν
Ἰσραὴλ ἐκπορεύσας, ἡ τοῖς εἰδώλοις.
προσηκνῶτα ζήλω πυρὸς μῆκος, μεθέλας
συνέειλε, ἡ γὰρ ἡμεῖς, ἡ δὲ ἡμεῖς λό-
γῳ ἐκλασεν, εἰπὼν ἐκ ἑσθαι, τὰ γὰρ ἐν
γῇ εἰμὶ ἐμὲ διὰ τὸ σώματος. αὐτὸς ὑπάρχει
ἐξ ἡμῶν νῦν, ὡς ἀφθόρως ἡμῖν παρεχό-
μιμος, ἀντεκλήθητον χάριν, τοῖς πιστῶς
αὐτὸν γοηταίρην.

ἡ. Σὺ ἰδὼς εἰς τὸν αἰῶνα. ὁμοίαν.

Τῶν ἀρρήτων ἐπὶ τῆς μεσημέριος, σὺ
τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας. σὺ τὴν
ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδῶλων, τῇ
ἀσραπῇ ἡμῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παραπο-
μνησάμενος, ἡλεῖς ἀσραπὰς, ἡ ἰδὼς ἐθαμά-
σας, τῆς ἀφομίας, ἡ τὴν θυσίαν ἀχῇ ἐμέ-
πρησας. ἡ νῦν Λαὸν σου, τὴς φλογώδεις ἡμῶν
παθνήματων ἡ ἐλπίδων ἀνθρώπων, Ἡλίας
σου πρεσβείας, τῶν πνεύματι ἐπαπομαρῶν.

Δόξα, ἡχ., π. β.

Ροφήτα Κίριξ Χειρὸς, τῆς θρόνου τῆς
μεγαλωσύνης, ἡδέποτε χωρεῖς. ἡ
ἐκάστω ἀδελφῷ αἰεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς
ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκονομίαν ἀλο-
γῆς, παρταχὲς δοξαζόμενος. αἰτῆσαι
ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθ.

Τροπαιοῖον. ἡχ., δ.

Εμσαρκος Ἀγγελος, ἡμῶν προφητῶν ἡ
κρητὶς, ὁ δούτος πρόδρομος, τῆς παρη-
σίας Χειρὸς, Ἡλίας ὁ ἐμδοξος, ἀνθρώπου
καταπέμψας, Ἡλίας αἰὼν τὴν χάριν, ὁ
σὺς ἀποδιώκει, ἡ λεπρὰς καθαρίζει. διὸ
ἡ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρούει ἰάματα.

Καὶ, Θεοτοκίον.
Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. π. ἡχ., δ.

Τὸν ταφῆσιν Σωτῆρ.

Ως ἡρα παμφαν, διφρηλάτῳ πυρφό-
ρον, ἡ Ἀγγελοῦ σαρκὶ ζήλω πρεόρτα
θεῖς, δὺς ἐβείαμ ἡρέποντα παραμόμους
ἐλέγχοντα, κορυφαῖον τε ἡμῶν προφητῶν
σε συμφῶνως, καταγγέλλομεν Μάκαρ
θεόπτα Ἡλίας, διὸ ἡμᾶς φέρησον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Σ. νῦν. ἡ.
Μετὰ τὴν β. π. ἡ. καὶ ἡχ., ὁ αὐτός.

Εεὖ δὲ ἀρετῆς ἀκραίφνης ὡς αἰῶνος, ἡρά-
μιον ζῶντι ὡς γῆς βιοσύνας, ζῶντι
ἐμπόσαστον, κεκτημένος σὺ πρῶματι,
σοῖς φύσιν παῖδα θαμῶντα ζώοντας,
μῆκος ἀφθάρτους, κρείττον ἐς ἐτι θαμά-
τες, Ἡλίας τῶ σώματι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Σ. νῦν. ἡ.
**Οἱ καυνοί. ὁ καυὸς τὸ ὀκνητὸν, ἡ τῶ
αἰῶνι δὺς, εἰς ἡ. Ὁ ἡμῶν.**

Ἀ ἡμῶν χάριτι Ἡλίας τὰ θαύματα.

Ἰωάννης Μορταχῆς. τὸ, ἡ. ἡχ., β. ὁ Εἰρμός.

Σωμεν τῶ Κυρίῳ, τῶ ἐν θαλάσῃ
παλαι λαὸν καθοδηγῆσαι, καὶ ἐν
αὐτῇ τὸν Φαραὼ παρηλατῆσαι βυθίσαι,
ὡς ἡ ἐπιμύχιον ὅτι δεδοξασται.

Δεῖν προφητεῖαι, ἡμῶν Ἡλίας θαυμά-
των, τὴν πυρὸς προοὺς διώαμιν, τῆς πυρι-
μόρφης ἡ σεπτῆς, γλώσσῃς τῆς τῶ Πρῶμα-
τος. τὸ ὁσέως ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Λαθὶ θεοφόρε, ἡ τῆς ἀπορίας γλώσσῃς
τὸ τὸν ὅσον τε ἡ δύσιν, τῇ ἐμφορῇ τῆ
ἐν σοὶ, Πρῶματος διαμύχιον, ἡ ἡμῶν
πρὸς ἡμῶν ἡμῶν θαυμασίων σου.

Εμεῖς τὰ ὑπὸ φύσιν, τοῖς πειθαρχ-
χῶσι Λόγε τοῖς σεπτῶς σου προσάγ-
μασι, καὶ ἡποτάττες ὑετῇ, πύλας διὰ
Πρῶματος, θαμῶντον τὸν λόγον ἀπὸρ-
γαζόμενος. **Θεοτοκίον.**

Μὴ ἀλογνημένη, τὸ καθαρόν ἡ θεῶ-
ον τῆς ἀγρίας καμῆλιον τῆς ἀκα-

ἀρτε ἢ παθῶν, καθαροῦ ἰλύος με, αἰ-
σα συγχώρησιν ἢ πταισμάτων μου.

Εὐτόχος καρῶν τῶ ἁγίου.

Οὐκ ἄκροστιχίς.

Εἰμοις μάκαρ μοι θείῳ Ἡλὶ χάρις.

ὡσὶφ. Ω, δὴ, α. ἡχ, πψ. Ἀρματηλατῶ.

Ερεκρωμένῳ, τῷ ψυχρῷ μου ζώω-
σον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, ἐ ἀρε-
αῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, Σ
πρὸς ζωὴν ὁδηγήσον, ἐ τῆς αἰωμίζουσης,
υψῆς ἀπαδείξον μέτοχον, σὲ καταρυφᾶν
φίεμόν.

Ν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γερ-
μήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα.
τῷ γδ' σιτιζόμενον, φλογίτε σπαραγμένον,
σὲ τεθέσται Μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς
παρακλήσεσι, ῥύσαι με πρὸς αἰωμίζον-
τος.

Εγαλιωθείς, ταῖς πρὸς Θεόν σε μᾶ-
σεσι, ζήλωρ ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μά-
καρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε. διὸ με ἐνδιωάμω-
σον, ζήλῳ θείῳ πληθεύματα, τὸ ἐμθεον πράτ-
τεσθαι βέλημα, ἵνα σε γοραίῳ σωζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τ πόρνεος Θεὸς Παμάμωμε, ἐκ σὲ σε-
σαρκῶται, ἐ δὲ ἡμᾶς ὥφθη, καθ' ἡμᾶς
ὡς ἀνθρώπος. ὅν ἐκτεμῶς ἱκέταδε, ὑπὸρ
πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με Παρά-
μμε, σῶσαι Σ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ω, δὴ, γ. Εἰ πέτρα με τῆς πίστεως.

Σ ἄριστος Προφήτης ὁ ἐξιάτωρ, ὁ κό-
ραξι τελῶν σοι τῷ παρδαισίῳ, ὁ μά-
μος ἐμπιπλῶν παρ ζῶνι ἀδοκίας. ὡ παρ-
τὸν κράζομεν. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ἐκ ἐσθι
ἅγιος πλιῶσθαι Κύριε.

Χ αἰς τῷ ἀδρυγέτῃ ἐ κινεμόρι, τῷ χή-
ρα ἐ προφήτῳ ἀλληλορόφῳ, ἀρρήτῳ
ἐκτελέσασθαι προμθεῖα. ὡ πάντ' ἀνθρώπων
κράζομεν. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ἐκ ἐσθι ἅγιος.

Κλείσας ὁμβροτόκας μεφέλας ἔειπ, προ-
φῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφείᾳ, τὰ λεί-
ψα τῆς βρώσεως ἀρεμδοπως, ψεκαζειν
ἐδρασας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἐσθι
ἅγιος πλιῶσθαι Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ε μόνη παρὰ πάντας τῆς ἀπ' αἰῶνος,
μεγάλῳ ἡξιώθης ἐ ὑπὸρ φύσιν. Θεόν
γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσι κτίσει, ἐ μὴ

ῥα λῶεγκας, Σ ἔσω.
τόκοι σε πῖται σέβομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας

Ερεῖς τῆς αἰχμῆς
μας, ἐδόξε Προφ-
πυρπολόμενος. ὅθεν
τῆς αἰχμῆς με ἔργω
πυρὸς ἔξαρπασον.

Ε προβάλλομαι

Θεὸν μέγιστον,
πάσης Μάκαρ κακῶς
θῆτι, τῇ ταπεινῇ μου
δῆς με, παρακαλοῦ

Εγαλιώει Θεός
ξε, παλαι Ἡλὶ
φῆτασε. ὅρ ἐκδυσώπη
με, Σ φωτὸς τῷ μέλ-
τοχον.

Διόδατε πύλην
πύλας μεταφοῖα
μαι, ἀποκαθαίρσας
πομ, ὁμβροῖς τῷ ἐλέ-
ω. ἡχ, πψ. Τῷ

Σ Προφήτης
τῆς Προφήται
λῶν, ἐμ τέτῳ διήλε-
σασθαι, μὴ προσκινῶ
παρδοξε, ἐ ἀχῆ
μάματα. ὅθεν καὶ

Ηλία, ὁχήματι
πρὸς Κύριον. διὰ τὸ
βῆ Χειρῶ τῷ Θεῷ
φῆσι δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον

Σ παρδοίον
ἀσπῶρος τεκνῶ
μακαρίζομεν γερασ-
τῷ ἐσκλιώσῃ, ἐμ
βρέφος θηλαζέας,

ὅθεν ἢ Ἀγγελοῦ
γείος, ἀξίως δοξα-
κομῶν. Σ συμφῶν
βῆ Χειρῶ τῷ Θεῷ
ἄφῆσι δωρήσασθαι

πίται, τὸν ἄσπῶρον

Ω, δὴ, δ

Εισακήκοα Κύριε
κορομίας, ἐ ἐδο

ΠἸσοτόμος μὲν ὠφθης, κακίας σαφῶς
Προφήτα, ἀρετῆς δὲ, φυτοκόμος διό
τιμῶμεν σε.

Ελαιοδορεῖτο λόγοις σε, χίρα ῥοφός,
τὸν θαράτορ Προφήτα, τῆ παιδὸς τὴν
ἐγούσῃ ἐπισπώδυσσα.

ΥΠεσημῆνω δόξαμ Τριαδὸς σαφῶς, ἐμ-
πρύσει ῥισαείθμω, τῇ μηρὶ τὸν παῖ-
δα ζῶντα δωρεῖται. Θεοτοκίον.

Ωκατάκαρπος ἄμπελος, βόρῳ Ἀγ-
νῇ, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀνα-
βλύζεις ἐκνοφόρησας.

Ἄλλος. Σύ με Χεῖρ ἐ Κύριος, σύ με
καὶ διώμεις.

ΚἈμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακ-
τέμνους, καὶ πρὸς χίρα, πέμπει
διαρέφεται, τῆς γυναικὸς, πάλαι ἀπει-
λῇ, Ἡλὶς φυγάδα, γεγεννημένον Θεω-
σε. διό σε ἱκετάω, τὴν ψυχὴν μου πεινώ-
σας, διατρέχει ἐνθέοις χαρίσμασιν.

ΑΜαρτίων μέθυ δειρὰ συγκαλύπτει με,
ῥικυμῖαι, βίβ με χειμαῖσσι, ἐ ἐπιτρέ-
σι χαλεπῶς, καὶ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πο-
νηρίας τὰ πρᾶγματα. Προφήτα Θεηγόρε,
κυβορμήτης γεῖ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον
ἰθύνω με.

ΡΩσιν ψυχῆς, ῥώσιν παράχρη μοι σώ-
ματος, τὸν τὰς μόσας, πᾶσι τὴν ἀφαι-
ρεῖται, ἐκδυσωπῶν, Μάκαρ Ἡλὶς, Κύ-
ριον τῆς δόξης. ἐ ἀβλαβῶς διαρέχει με,
τὰ σκαδάλα τῆ βίβ, κατάδωσον σὲ γὰρ,
ἀγαθὸν με προσάτλω προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

ΜΕτὰ πασῶν ἡρώων διώμεων,
μὲν πᾶσι τὴν Δεσποῖνα Παράμωμε,
ἡ Προφητῶν, Σ ἡ Ἀθλητῶν, καὶ ἡ
Ἀποστόλων ἐ ἡ Ὁσίων ἱκετάω, τυχεῖν
με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, Σ
ῥυθύναι μελλόντος κολάσεως.

Ω δὴ, ἐ. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

ΗὉμος παρῶς σε, ὡς πρεσβῆ τὴν πα-
ραληθῇ εὐδοξέ, τόρα τεργόν, ἐκρέ-
πορτα φύσεις, φοιχείω Ἡλὶς, ἐ ὅσον
θῦμα φλογίζοντα μάμασιν.

ΗΣχίνας ἀρετῶν, ὡς ἀληθείας λαβῶ-
ν τῆς Ὁσῆς, τῆς ἐμαγῆς, Προφήτα
αἰχμῆς, Παμμάκαρ Ἡλὶς, σαφῶς ὑπο-
γράφας, τριαδὸς τὴν διώμειν.

Πὸ γὰρ τῆς χάριτος, ἰδρατῶν Ἡλὶς
τεδυκας, τῆς ἰδρείας, ἡ προσοχθισμά-
των, ἀθώοις σε χόρσι, καθάπορ ποδῆ-
ρει, τῷ ζῆλῳ κοσμεῖται. Στ.

ΕΟὐ τῇ τεκνῶν Χεῖρ ὦν, τὸν τῆ πατρὸς
δημιργόν κραζομένη. χαῖρε Ἀγνῇ.
χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀπατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ
χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἄλλος. Ἰνατί με ἀπώσω.

ΟΜβροτόκας μεφέλας, ἔργεις πυρακ-
τέμνους ζῆλῳ τῆς πίστεως. ἀλλὰ δεομαί
σε, Ἡλὶς ἰδραῖς μεσιταῖς σε, τὴν φλογ-
μῶν τακῆσαι, ἡ ἡδονῶν ψυχῶν μου θεί-
αις, ἐπομβραῖς ἀρδεῦσαι ἐ σωταί με.

Ερδὸς δεδευμένος, τεδυκας ἀθώοις σε
χόρσι παμόλβιε, ἡ προσοχθισμάτων,
ἰδρείας ἐμὸν γουῶντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δεο-
μαί σε, πάσης ἀτόπης ἀμαρτίας, ἀβλαβῇ
με Προφήτα σωτήρησον.

Αυμαρῆσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ μάματα, ἐκτελέσας πί-
στε. διὰ τὸ ἀπαύσως σε δεομαι, τῇ ἐμῇ
καρδίᾳ, τὸν ἰδὸν ἀνάγει πόθον, τὰ ὑλῶδη
μου πάθῃ συμφλέγοντα.

ΕΠὶ σὲ ὡς ὁ ὄμβρος, Λόγος καταβέβη.
κεν ὁ ὑπόρυστος. ἐμ δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρῦσαι μοι μὴν καταμύξεως, καθαρὰς σταγό-
νας, ἀποπλυνῶσας πᾶντα ῥύπον, ἡ
ἀμέρῳ κακῶν μου Παράμωμε.

Ω δὴ, ῥ. Ὁ Εἰρμός.

ΤΒυσος ἀμαρτημάτων ἐκκλῶσέ με ἐ-
χάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτῳ Γωραῖ,
Κυρίε Κύριε, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τῇ ζωῇ μου.

ΙΝδαλμα Θεοσεβείας Σ βίβ ἀκραίφραι-
στάς, φυτεργὸς ἀγνείας Ἀγγελῶν, μί-
μημα πέφλωας Θεωεσε, Ἡλὶς Θεοφόρε.

ΟΓῆρος σε προφητοκτόντος γυναιὶς ἐκδει-
ματώσας, τῆ δεσμεῖν Σ λύειν λαχόμ-
τα, ὄμβρων ἐπὶ κλησιν, Θεωεσε, Ἡ-
λὶς φυγαδῶν.

ΥΨώσας γομυπετήσας μοὸς μεταρσίον ὦμ-
μα, δι' ἱκετηρίας ἰδραῖς, τὴν λύσιν ποῖ-
μνους, ἐ αὐλακας, γῆς ἐμέδυσας ὄμβρων.

Θεοτοκίον.

ΒἈτος σε ἐν τῷ Σηραῖ, ἀφλέκτως
προσημιλῶσα, τῷ πυρὶ προγράφει
Μητόρα, τὴν ἀειπαρθεῖον, ἀνύμφατε,
Θεοτόκε Μαρία.

Α'λλος. Ἰλασθέντι μοι Σωτήρ.

Το Λάθνητι μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρό-
μως παταίσαντι, ἐκ τῆς μύσεως ἐκεί, κολά-
σεως λύρωσαι, ἔχωμ δυσωποῦντά σε, Ἡλὶς
τὸν μέγα, ἐπὶ τῷ Α' ἄσπετον Μήτορα σε.

Τρεῖς ὡς φυτεργός, ἀγρόν ψυχῆς
με σωτήρησον. ὡς ζήλωτις Ἡλὶς,
ζήλῃ θείῃ πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διαποίη, ὅ-
πως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρῶμαι.

Νεφέας βρώσει μῆ, ὁδὸν τεσσάρα-
κομθνήμορον, ἀνύωρ θεία ῥοπή. διὸ
ἱκετάω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρα-
τάωδαί με, Θεοφόρε ἐνδιωάμωσον.

Θεοτοκίον.

Η Πύλη ἡ τῆς Θεῆς, εἰσόδος θείας ὑπό-
δειξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. ἐν αἷς
εἰσελάωμαι, ὁμολογῶνός, Σ κακῶν
τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοιταχίον. Ἡ Χ, ὁ αὐτομέλορ.

Προφῆτα ἐπροσώπα ἡμῶν μεγαλουργῶν
τῆς Θεῆς, Ἡλίας μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ
φθέρματί σε ἤσας τὰ ὕδατόρρυτα μέφῃ,
πρέσβωδε ὑπὸ ἡμῶν τὸν μόρον φιλαμῆρω-
πορ.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν ἡμῶν ἀμῆρωπων ἀφομίαν, Θεῶν
δὲ τὴν ἀμέρομ φιλαμῆρωπῶν, θεασά-
μενος ὁ Προφήτης ἐταράττετο, Ἡλίας θυ-
μῶνός, ἐ λόγους ἀσπλάγχχιας πρὸς τὸν
εὐσπλάγχχον ἐκίνησεν, ὀργίζοντι βοήσας
ὦ τὴν ἀθετήσαστά σε κριτὰ δικαιοῦτατε.
ἀλλὰ τὰ σπλάγχχια τῆς ἀγαθῆς εὐδ' ὅλως
παρεκίνησε πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τὰς αὐ-
τὸν ἀθετήσαστας. αἶψα γὰρ τὴν μετανοίαν
πάντων ἀμαρτίαν, ὁ μένος φιλαμῆρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μωσῇ, κ. ἡ πυρφόρος ἀνίσταται
εἰς ἑρῆς τῆς ἀγίας ἐνδόξης Προφῆτης Ἡ-
λὶς τῆς Θεοβίτης.

Ἡ Ε' πέχον ὁμβρομ πῦρ τρίτον φόρων
κάτω,

Σ χίζει δὲ ῥεῖθρον Ἡλίας ῥέχων αἶω.

Εἰκαδὶ βήσατο Ἡλίας ἔλυμπόνδε τέ-
λειπος.

Ο Σὺ ἡὸς Σωβαὶν ἐκ Θεσβης, ἐκ γῆς
Α'ράβων, ἐκ φυλῆς Α'αρῶν, οἰκῶν
ἐν Γαλαὰδ. ὅτι ἡ Θεσβὴ δόμα λῶ τοῖς
Γόρῃσι δεδομένη. καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ
Μήτηρ αὐτῆς, εἶδε Σωβαὶν ὁ Πάτηρ αὐτῆς,
ὅτι ἀνδρὶν λάκοφαίς αὐτὸν προσηγό-

ρῶν. ἔ' ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάμην,
ἐ φλόγα πυρὸς ἐδίδου αὐτῷ φαγεῖν. Σ
ἐλθὼν εἰς Γόρσαλὴν, ἀπήγγειλε τοῖς
Γόρῃσι. Σ εἶπε αὐτῷ ὁ χρηματισμός.
μὴ δειλιάσῃς ἀμῆρωπε. ἔ' εἰ γὰρ ἡ οἰκὴς
τῆς παιδὸς φῶς, ἐ ὁ λόγος αὐτῆς ἀποφά-
σις, Σ ἡ ζῶν αὐτῆς καὶ Κύριον. ἐ ὁ ζῆλος
αὐτῆς ἀάρετος τῷ Κυρίῳ. καὶ κερρεῖ τὸν
Γόρσαλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ. ἔτος οὖν
προεφῆτάνην, ἔτη κ.ε. προέλαβε δὲ τὴν
ἐλάνην τῆς Χειρῆς, ἔτη ὀκτακόσια ἔξ καὶ
δέκα. ἔτος ἐς τὴν Ἡλίας, ὁ πῦρ ὅς ἔραμῃ
τρίτον κατεμέγας, καὶ τὸν ὑετὸν τῆς ἰδίας
γλώττης βαρύνσας, ἐ μεκρὺς ἐγείρας, ἐ περ-
τήκορτα διοσὺς καταφλέξας, ἐ ἐν τῷ Χω-
ρὶβ ὅρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀμῆρωπῶν δυ-
ματὸν λῶ ἰδεῖν, Σ τὸν Γόρσαλ τῇ μὴλω-
τῇ ὀχίσας. καὶ εἰς ἑρῆς ἐν ἀρματι πυρὸς
ἀνίσταται, καὶ ἐν τῇ μεταμορφώσει μτ'
Μωσέως τῷ Χειρῷ παρασας.

Ὁ δὲ, ἔ. ὁ Εἰρημός.

Β Α' τοῖς ἐν ὅρει πυράφλεκτος, ἐ δροσο-
βόλος κάμινος Χαλδαϊκῇ, σαφῶς
προγράφει σε θεόρρυθμῃ. τὸ γὰρ θεῖον αὐλοῦ
ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω.
διὸ τῷ ἐκ σὲ τεχθεῖντι κραξομῃ. ἀλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατόρῳ ἡμῶν.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδια-
θεῖσαν διώαμιν ἐνδεδυκώς, ῥοφῆ
μῆα τεσσάρακομθνήμορον, Ἡλὶς θεασά-
σε, τὴν δολιχῶν καταλέλυκας ὁδόν. διὸ
ἐν Χωρὶβ χορῶν ἐψάλλω. ἀλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν.

Τρα πράξις ὑπέδειξε, ἐ λεωποτάτη
Κύριον σοι Ἡλὶς, Θεῶν ζήλωτι παρ-
τοκράτορι. ἐχὶ πνεῦμα βίαιον, ἔ σουςισ-
μός, ἐδὲ πῦρ ἐκδειματωῖ. διὸ Ἰησὺ τῷ
πράξῃ ψάλλομῃ. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν.

Θ Εὐφραμείας ἡξίωσαι, Σ προφητείας ὡ-
σὸν ὁ μέγας Μωσῆς, Προφήτης χρί-
ων διὰ πρῶματος, Ἡλὶς θεασάσε ἐ Βα-
σιλεῖς. ἐ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ Χειρῆς θεα-
τὴς γερόμῃ βοᾷς. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
τῷ Πατόρῳ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η ἡμῶν τὴν οὐκ ὁ παράγαθος,
Λόγος οἰκῆσας Α' ἄσπετε ὑπόρ-
φως, Θεοῦ Πατρὸς ἡμᾶς ἀνέπλα-

πλασε, ἐ ζωῆς ἡξίωσε τῆς Ε' δέμ. διὸ Θεο-
τόκοι σε πάντες πιστοί, μὴ προσκυῶντες
ἀγαμέλπομιν, ἀλογητὸς ὁ Θεός.

Α' ἄλος. Θεὸς συγκατάβασιμ.

Αὐτὸ ἀπολλύμενον, κατοικτεῖρσας,
ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσῃς θείαις
πῦρ κατηγάγω φλογίζον ἐμδοξε, ὅσῳ
θῦμα διὸ ἱκετάωσε, τῆς αἰωνίᾳ φλογὸς
ῥῦσαι ἐ σῶσόν με.

Δεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεὸς
τὸ πρόσωπον. ὃν δυσώπει προφήτα
τῆ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, ἐ ἐν ἡ-
μόρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ
ψυχῇ αὐτῇ τὸ πρόσωπον.

Δὸν πορᾶόμενος, τῆ βίβη πλαμάς πολ-
λὰς ὑφίσταμαι. ἀγαθέμῃς προσάτα,
κυβόρηνσόν με τῇ προσασίᾳ σε, ἐπίσημίζω
γνώμη σαλᾶόμενον, ἐ πρὸς σαρκὸς ἡδομὰς
Ἡλὶς μύοντα. Θεοτοκίον.

Μῶσε παρῦμνητε, ἐ μεγαλιώω, Θεο-
χαρίτωτε τὴν ἀγνῶσιν λοχείαν. βοή-
θησόν μοι βίβη τοῖς κύμασι, χεμαζομένη
Σ' δίδε καταύξειν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ
καθαρτικῶν μολυσμῶν.

Ω, δὴ, ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Φοίξε παίδων ἀγαθῶν, τὸ ὁμός ολον
ψυχῆς ἀσπίλον σῶμα. ἐ εἴξε τὸ ῥα-
φὴ ἐν ἀπείρῳ ὑλῇ ἀκάματον πῦρ. αἰεζῶς
δὲ ἐκμαρμυθεύσης φλογὸς, διαιωνίζω,
ὑμνος ἀγαμέλπετο, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καί.

Ῥίσα εὐρεῖ Α' χαάβ, τὴν τῆ γέμης ἐκ-
ροπὴν παρολεθρίαν, προφήτης ἐλεγμῶν,
μιαφόρῃς μίσος ἀπ' ἐκτίστη. ὁ θεοβίτης δὲ ἐκ
πυρὶ πρὸς φρενός, τῷ ζωοδότῃ, ὑμνος ἀγα-
μέλπετο. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Εἰ σοι πῦρ ἔξ ἑραφῆ, καταφλέγοι Ἡλὶς
ἐπιθεμενός, περτήκοις διαστῆς, ὡς Θεὸς
ἀείξω θοράπορτι. τῷ κρατῆρι χάρις, τῆς
αἰεζῶς ῥυφῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὑμνον ἀγα-
κραύγας. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἰωσὲ εἰδεξε Χριστὸς, ὡς ἀγνείας
φυτρυγόν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπὸρθεος
βλαστὸς, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως,
τῆς θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ
αὐτῇ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοι. τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Α' ἄλος. Ε' ὡταπλασίως κάμνον.

Χρητικὸν δοχεῖόν σε, θεὸς Πράμα-
τος ἐγμῶν, Α' γυγελον ἐν γῇ, πῦρ
ζήλω θεὸς πνεῦμα, διοςέβαιον ῥέποντα,
ἐ Βασιλεὺς ἐλέγχοντα, χρίοντα προφή-
τας, Ἡλὶς καὶ αἰχμῆς, συγκότωρτα
μαχαίρα, ἰδρὲς διὰ τοῦτο, βοῶμεν σοι
μελλόντος, ἡμᾶς αἰχμῆς ῥῦσαι.

Ῥμα πυρός σε ἔλαβον, ἀπὸ γῆς πυρακ-
τέμνον, ζήλω Ἡλὶς τῷ θεῖκῳ θεό-
πρῶτε. διὸ ἱκετάωσε, ἥν ἐν τῇ γῇ με παρ-
των κακῶν, ἥν σὼν ἀρετῶν ἐπικαφίζω
τὸν μῦθον, τεθείπη ἐ πρὸς μύσασιν, ὁ-
ρασίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει,
Θεὸν ἐ Βασιλέα.

Ἡματι ζῶντι ἐκλείσας, ἑραφὸν ὑετί-
ζοντα. ῥήματί σε μὴ, πρᾶματι-
κῶ διαφύξοι, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς
μεταμοίᾳς ἀγίᾳ, πέμπω τῇ ψυχῇ μου,
καταύξεως ὁμβρῆς. Σ' σῶσόν με βοῶντα.
ἰδρὲς ἀλογεῖτε. Δόξα.

Σοφίᾳ ὁμότημον, ὁμοῦσιν σιῶθρονον,
σέβοιτ' ὁ Τριᾶδα ἐν μιᾷ θεότητι, Πα-
τόρα δοξάζομεν, ὑὸν ἐ Πνεῦμα ἅγιον, ἄδυ-
τον αὐγλῶν, ὁμοβασιλείον κράτος, ἐ μέλπο-
μεν συμφῶνως. Ἰδρὲς ἀλογεῖτε, Λαὸς
ὑπόρυσθε εἰς πάντας. Σ.

Ουθετῶν ἀσέβαιον, ἐ διδάσκων μετά-
μοιαν, ὁ Ε' μαρτυρῶν, ἐκ σε τεχθεὶς ἐπέ-
φασι. ὃν μὴ ἐκδυσώπησον, ὑπόραγια Δέ-
σποιναν, τῆς δικαιοσύνης, ὑπαμοῖξαι μοι πύ-
λας, ἐ σῶσαί με βοῶντα, Ἰδρὲς ἀλογεῖτε.

Ω, δὴ, θ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν πρὸ Ἡλὶς, φῶς ἦρα τὸν Θεόν
ἔξαματείλατ' αὐτά, σωματικῶς ἡμῖν ἐ-
πιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθεμῶν,
ἀφράσως σωματώσαντα, ἀλογημένη Παρά-
χη, σὲ Θεομῆτορ μεγαλιώομεν.

Τρεῖς τοι ἀνθρώποις, πορείαν ἐπὶ γῆς
πολιτάσαμενος, τῇ μιλῶν τὸν ῥῆν
τὸν Ἰορδαῖον, ὁ Θεοβίτης πόραινθεῖς,
διφρηλάτης αἰθόριος, ἑραφοδρόμον ἰῶναι,
ἐξῶν πορείαν διὰ Πράματος.

Ἡς Θεοσεβείας, τῷ ζήλω ὁ Θεοβίτης
πυρπολέμενος, ἐν πυρὶ μὲν ὁρμῶν ἀρματι
ἐπαίρεται. μιλῶν γὰρ ἐπιβαλὼν, ὃν
λαβεῖν ὁ δεικνύται, Ἐλίσσεε διαστῆμον,
καταλιμπάει θεῖα χάριτι.

οἱ θεοὶ, ἀπάσας ἐκνώσαντων, μεθοδείας
τῷ δράκοντι. τέτρεσσι ἀπαρτὰς, ὡς βοφρό-
μως τιμῶμεν, ἑορταζόμεντες, τὴν ἰδὴ αὐ-
τῶν μηνίαν, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Εὐλαίαι Χριστιανῶν, Παραγία Παρθέ-
με, ὅν ἔτεμες Θεοῦ, ὑπὸ ῥῆν τε Σ λό-
γον, ἀπαύτως ἐκέλευε, σὺ ταῖς αὐτῶν δυ-
νάμεσι, δῆσαι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶ-
σι, ἐξ ὁρῶντων, βίβ τοῖς πίσει Σ πόθεν
αἰετὶς δοξαζέσθην.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Η Ἀσπίλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν ἐ Ποι-
μένα, κρεμᾶμεν μεκρὸν, ὅτι ξύλα
ὀρώσα, θρῶνσα ἐφθέγγετο, μηρικῶς
ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὸ
λόγον υἱέ μου, συγκατάβασις, ἐξ τὰ ἐκ-
σια πάθῃ, Θεὲ ὑπὸ ἀγάθῃ;

Ω δὴ, δ. Εὐπαρθέστα σε ἰδῶσα.

Εὐφροσύνη πρὸς φρίβας δικαιοσύνης, τῷ
Θεοφόρῳ Νίκωρος, θείας πρὸς ἐπαύλεις
Ὅσοι κατήχησθε, σωτήριον ἔλλαμψιν,
τέτρεσσι μεθεσθίαις πληθύνοντες.

Ο Μορόπης ἐξ τὰ αἴσια συμφορῶντων, ὁ
Θεοφόρος Ὅσιος, ὑμᾶς θεωρήσας θείαις
ἐισηγήσας, τῷ θεῷ ἐνδύματι, τῷ ἴσῳ μορα-
ζῶν κατεκόσμησεν.

Η ἡ καρδίαν σε πυξίον κεκαθαρμένοιο, ἡ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι χάρις ἀράμεν,
Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν,
πίστιν Σ ἀγάπην ἀπόστατον.

Ο Καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπὶ ἡμεῶν, Χε-
ρσβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔχον ἐν ἀγκά-
λαις, σὺ ἀπαυσαμένος, Μαρία παύ-
μηντε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ω δὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υ Πόρφωτον αὐγῶν, Γωάρην δεξιάν, ὡς
ἡλῖος καθωράθης, ἴσῳ δαιμόνων τὸ
σκότος μειώσας ἀξιάγαγε.

Ω ἔρωτι Χριστοῦ, πτόρωθεύτες οἱ Ὅσοι,
τὸς ἔρωτας ἴσῳ σωματικῶς, ὡς ἀφρὸς θα-
λαττίης, ἐμφρόνως ἀπεκρῆσαντο.

Λ Τράμει θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς διωαμῆμε-
νοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ὁρμηῖντες
τὰ πάθῃ, Πατόρες ὑραμόφρονες.

Θεοτοκίον. Κεντρικόν.

Ρ Οὗς ἔστι τῆς φθοράς. ἡ Παρθέμος
ἀφθόρως γὰρ, ἐκίνησε Θεοῦ Λόγον,

ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον Παρθέμος διαμεί-
ματα.

Ω δὴ, ς. Θύσω σοι μετ' ἑωρῆς.

Ο Νῆς σε, ὀλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τερόμε-
ρος, ταῖς ἀφειδίτοις μελέταις, σαρκικῆς
ἐσθλῆς ἀφειδήσεως, ἀγαθῶν σοι, προξε-
μῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Η Λείαν, προσποιήσῃ σοφῶς ὑποκρίμε-
ται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν
μωραίων σεσοφισμένων, ἐμὴν γαίαν, τῷ τὰ
πάντα σοφίζοντι Πνεύματι.

Υ Παρχῶν, σαρκικῶν φρονημάτων ἀμώτε-
ρος, τὸν λογισμὸν ἐκ ἐβρώδης, γυναικῶν
ἐν μέσῳ γυναικῶν. ἀπαθείας, Συμεῶν
τὴν εὐλογίαν γὰρ ἐνδεδυσαί.

Ε Τόματι, λογισμῷ ἐκ καρδίας Παμάχα-
τε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω. διὰ γὰρ σὲ κα-
τηλλάγην, ἀπώσμενος, παραβάσει τὸ
πρὶν τῷ προπάτορι.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι μετ' ἑωρῆς αἰμέσεως Κύριε.

Κορτάκιον. ἡχ, δ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Π Ὁ βίον ἀσεβῶς, ἐκτελέσαντες, πίσει,
δοχεῖα καθάρων, τῆς φραδὸς δειχθέντες,
Συμεῶν Γωάρην τε, Θεοφόροι Παμάρη-
μοι, μετ' αἰτήσας τὸν ἱλασμόν ἐξ ἐβρώδης,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμθῶναι πλε-
σίως, Πατέρες παμολβιοί.

Ὁ Οἶκος.

Π Ἦς θείας ἀμπέλους βλαστήματα, ὑπαρ-
χοῦντες, παιδιοῦ ἐδέξαθε σοφίαν
τὴν ἐμπόσαστον. ἡ ἐ σιωπικιδέστες ἀπὸ
γῆς ἐχωρήσατε, καὶ πρὸς ὑψος ἐδράμετε,
ἔξ αὐτῶν ἀμείνων πλέξαντες ἑσέφατον,
καὶ ἡμῶν ἐπιθεῖντες, ἡγιασμένοις κά-
ρες Πατέρες, ὡφθῆτε κεκοσμημένοι. ὁ-
θεῖν ἔξελωσατε τὸ θεῖον, τῷ δοθῶναι
μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυ-
μῆσω, ἡμῶν τὸν βίον ἐνδοξόν. ὅν ὑπε-
ρεδόξατε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες
παμολβιοί.

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, καὶ. Τῶν ὁσίων Πατέ-
ρων ἡμῶν Γωάρην καὶ Συμεῶν τῷ δια Χρι-
στοῦ Σαλῶ.

Ἄ. Ὁ διὰ Χριστοῦ Συμεῶν Σαλὸς πάλαι,
τῷ σιωπῶντι πέφυκεν ἐν τῷ Κυρίῳ.

Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Συμεῶν ἔθαμεν πυκι-
νόφρων.

Οἱ τοὶ ἐκ πόλεως Ἐδέας τῆς κτ' Συρίας
 κειμένης ὁρμώμενοι, ὡς τῆς βασιλείας
 Ἰσίδωρος τῆς μέγας, θεῶν πόθεν κηρύττονται, παρε-
 γομποτο εἰς τὴν αἰνίαν πόλιν. ἐπὶ τὸ ζῶοντιον
 ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ μορῇ τῆς αἰγῆς Γε-
 ρασίμης παραβάλλουσι. Ὁ τὸ αἰνίον παρὰ Νί-
 κωμος τῆς ἐν αἰγίοις ὁρμήν λαβόντες, τῇ μο-
 ρῇ τῆς πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἡ-
 μόρῃς ὁρμῆς, τῇ δὲ ὁρμῇ προβαίνοντες,
 τεσσάρων ἀκοῖν ἐπὶ διεκάρτησιν, πᾶσαν ἁ-
 σκηνισίαν ἐκκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες,
 ἐκείθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης, ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέ-
 μενον. ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν, εἰς τὴν αἰνίαν
 πόλιν ὑπέστρεψε. καὶ ἀξάμενος λαθεῖν τῆς
 ἀνθρώπου, μωρίαν τε προσωποποιήσας, ἐν
 τῇ πόλει Ἐμέσῃ παρεγύμνατο. ἐπὶ πολλὰ θαύ-
 ματα ἐν τῇ προσωποποιήσῃ ταύτῃ ἐπιδειξάμε-
 νος, ἀπεπαύσατο ἐν Κύριῳ. διεγνώσθη δὲ μὲν
 τὴν τελευτὴν αὐτοῦ. ἄλλως, ἄλλοι τῇ θουμά-
 τῳ αὐτοῦ διηγούμενοι. εἰς τὰ ἄλλα δὲ τῇ θου-
 μάτῳ αὐτοῦ εἰς μνήμην ἔλθοντες παρεχωρή-
 θη, ἄλλ' ἔρμηνεα καὶ ῥηθιμῶν τὸ τελευτῶν.
 ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἀνδρες δύο ἀπεπιμέλη-
 τον, ἐκ τῶν ἐν θυμιαμάτων, ἐκ τῶν φαρμάκων
 ἀμοιβόντων, καὶ πρὸς τι πολυαἰδίου ἐπιφέρον-
 τας. ὡς ἐγύμνατο κατ' οἶκον τινὸς Ἐβραίου
 παρεχόμενοι, τὸ τῆς αἰγῆς λείψανον, ὡς το-
 σαύτης ἔδοξε δοξολογίας. Ὁ πληθὺς ἀνθρώ-
 πων μέλος ἀνακινῶντων ἡδὴ δορυφορεῖσθαι
 τε ὡς προτέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἐβραίου
 προκύψαντα, ἐπὶ δύο μόρον τὸν ὅσον ἐκ-
 φορόμενον περιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντες, εἶ-
 πεν. μακάριος εἰ σαλὲ. ὅτι μὴ ἔχω ἀνθρώ-
 πους φάλλοντες σε, ἔχες ἐπικρατίαν δυνά-
 μεις, ἐν ὑμῖν τιμῶντας σε. ὁ κατελθὼν, ἰ-
 δίας αὐτὸν χόρσι περιέειλε ὡς ἐκείνους. ἐ-
 μεθ' ἡμέραν ἔλθοντες ὁ φίλος αὐτοῦ ἐκ σωμασκη-
 νῆς, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ὁρμήσας.
 Καὶ ἡ σωμασκήνῃς τῆς αἰγῆς Μαρτύρος Ἀκακίου
 ἐν τῇ Πασκαλῇ. ἐκ τῆς αἰγῆς τῆς αἰγῆς, Θεοφί-
 λης, Ἰσίδωρος, Τροφίμης, Ματθαίου. ἐκ τῆς σωμασκή-
 νῆς τῆς ὑποφάνης Θεοτόκου ἐν τῇ Σαρμασίῃ.
 Ταῖς αὐτῶν αἰγῆς πρεσβείαις.

Ὁ δὲ, ὡς ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος Πάτερ Θεομιμήτως θεῶν
 ὁρμήν. ἄλλως εἰς τὸ σῶζεν ὅλον πε-
 ριχαρῶς, ἑαυτὸν βοῶν ἐξέδωκεν. ὁ λόγος
 μένος εἰ ἐν τῇ μαῶν.

Πᾶσι σοὶ χορηγούμενον Πάτερ δέ-
 χη ὁρμήν. ταύτη δὲ ἐκ τῶν παπ-
 τας τῆς ἀπειθῆς, δεχομένης σε τὸ πρόστα-
 μα, καὶ τὴν χαμαίην, ἀμαρτίαν λι-
 πόντας μακάριε.

ΙΧνηλατῆρας τῆς τῆς Πατέρων ὁρμῆς σοφεί-
 λυμῶν, ὡς ἐγὼ φάγομαι τῆς δυοσεβῆς,
 ἐγγυήσω τῆς κραυγᾶς σου. ὁ λόγος μένος εἰ
 ἐν τῇ μαῶν τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο τῆς ὑψίστης ἡγιασμένου θεοῦ σκλήνωμα,
 χαῖρε, διὰ τὸ γὰρ δέδοται ἡ χάρις, Θεοτό-
 κε τοῖς κραυγᾶς σου. ὁ λόγος μένος εἰ ἐν γυ-
 μνασίῳ ὑπάρχεις Παράμωμε Δέσποινι.

Ὁ δὲ, ὡς ἐκ τῆς ἐκτετάσας Δαμνίλ.

Λόφωτος πέφνηκας ὡς ἡρ, τῆς ἐν βορβό-
 ρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζῶν. ποιῆς
 γὰρ γύμνασιον ἀσεμνῶν, σωφροσύνην πολιτεύεσθαι.
 Ὁ ἐκδιδώκας χαλεπὰ βοῶν ῥημάτων. ὁ λό-
 γος, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πάρχω ἀκέραιος τὸν ῥῆμα, ἐν ἀποκρύψει
 σοφῶν, θαυμάτων ὅσπερ, πολλὰς ἐξώγρη-
 σας παίζεισθαι, διὰ Κύριον ἐλόμνος, ὡς μυ-
 κτηρίζεσθαι βοῶν καθαρῶς τῇ ψυχῇ. ὁ λό-
 γος, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εσπάρακοι μῆτις ἡμῶν, ἀνὴρ δι-
 αλοῦν, Πνεῦμα τὸ αἰνίον, εἰς τὸ σπῆναι
 σε ὅσπερ, ἡραμίαν ἀγαλλίασιν. ὡς γενησὶ
 Συμεὼν ἐκράζον πρῶματι. ὁ λόγος, πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τόρμος ἐλαμψῇ ἡμῖν, ἐκ σὸς Κύριος,
 Παρθένε Ἀχρατε. ὅν καθικέτω παμ-
 ποτε, τῆς φωτίσαι τῆς ὑμῶντας σε, ὡς περι-
 σάσεως ἡμᾶς ἀπολυρώσασθαι, ἐκβοῶντας,
 πάντα.

Ὁ Εἰσός.

Ἡ εἰς ἐκτετάσας Δαμνίλ.

Λητῆς ῥιᾶδι προθύμως, ἀνὰ τὴν ἐν τῇ
 καρδίᾳ, ἐκ τῆς αἰγῆς μαρμαρυγᾶς, ἀγα-
 δοτότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδῆς γεγόνα-
 τε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Ο ὅθεν θεῖα σινημένοι, ὡς τῇ ἀσκήσει
 λαμπρυνθέντες, τῇ ἐλπιζομένῳ ἀ-
 γαθῶν, ἐν μετῴσῃ ἡδὴ γεγόνατε, καὶ μακα-
 ρίαν εὐρατε, θεομακάριστοι ἀπολαύσι.

Ι τὰς τῆς ἐχθρῆς μεθοδείας, ἀσκητικῶς κα-
 ταβαλόντες, οἱ τῇ μορῇ τῶν φῶς ἡρῆς,
 καλῶν ἰδέαις κατασπαρτῶμενοι, πρὸς ἡρα-
 μίαν ἐχώρησαν, καταβύθωντες τῆς θεώσεως.

Ωσόν με τὸν πάντων τεκῶσα, ἐλυσώτηρ
 ἔδωκεν. λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ μέ-
 φη, κυρία πάντων αἰγία Δέσποινα. Σῶμα ἃ
 ἀπέργασαι, καὶ παθῶν ἡμῶν πολεμήτωρ με.

Ο' Εἰρηνός. Δίδος ἀχειρότμητος .

Ἐξαποστειλάρ. Ο' θαρρὺν τοῖς ἀστροῖς .

Μετὰ τὴν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέρον-
 τες δυσί, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἕνα, ἐν
 διαφόροις τοῖς ὁσίοις, ὡς Συμεῶν Γ' ὡσὶν.
 διὸ ὑμᾶς ἀφηνέμεν. Στ. Ο' μοῖον .

Ο Γλυκασμός ἡμῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβο-
 μένων ἡ χαρὰ, Χειρὶ αἰμάτων ἡ προσέτις,
 Παρθέρε Μήτηρ Κυρίε, ἀπτιλαβὲ ἡμᾶς
 ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων .

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολ. ὡς σιωπῶντες Σ' ἀπολ.

Μετὰ τὸν αὐτὸν, καὶ τῆς αἰγίας μυροφόρε, Σ
 ἱσταμένη Μαρίαν τῆς Μαγδαληνῆς. εἰς
 τὸ Κύριον ἐκράξα ἱσθῶν δ. γ. ἔ. καὶ ἄλλοι δ.
 προσκύν. Πανόθεντοι Μάρτυρες.

Μετὰ προσεκόμισας Χειρὶ ὧν, τεθειμένω
 μνήματι, ἐπὶ τοῖς μεκροῖς τῆν ἀνάστασιν,
 πᾶσιν ἐμπνέοντι. ἔ. ἰδῶσα τῶτον, πρώτη προ-
 σεκινήσας, Μαρία θεοφόρε δακρύσας, διὸ ἰκέ-
 τάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
 νην, Σ τὸ μέγα ἔλεος. Ο' μοῖον .

Ταυρῶ καθηλκόμενον Χειρὶ ὧν, καθαρῶσα
 ἐκλαίεις, Μαγδαληνὴ Σ ἐκράνυγας. τί
 τὸ ὀρώμενον, ἡ ζῶν πῶς θνήσκει, Σ ἡ κτίσις
 βλέπτουσα, κλονεῖται ἐν φῶς ἡρὲς σκοτίζου-
 νται; διὸ ἰκέτάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν. Ο' μοῖον .

Επλήθης σιωπῆσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε
 γνώσεως, ἐν τῷ σιωεῖναι τῷ κτίσαντι,
 Μαρία ἐρδοξε, ἐν αὐτῇ τὰ πάθη, ἐπὶ τὴν συ-
 κατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παρρησίαν. διὸ
 ἰκέτάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἡχος, πβ. Α' ματολὶς.

Πρώτη κατιδῶσα τὴν θείαν ἀνάστασιν,
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ πρῶτη τῶν
 ἀγαθῶν αἰτίων, τῇ τῇ ἡμετέραν ὡσπλαγ-
 χρως φύσιν θεώσατο, πρώτη Σ ἀπαλὴ ἐλί-
 γει εἰδείχθη, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. τὴν
 ὁδομίαν ἀναλαβετε, ἐδεῦτε κατὰ πτάσατε
 Χειρὶ ὧν ἔξαμαρτήτα, ἐκ κόσμῳ παρέχοντα
 τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ μὲν. Θεοτοκίον .

Ο Ἰδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηχόμε-
 νος ἀπὸ σὲ, ἐκπορεύεται αἶγλη, Παρ-
 θέρε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν,
 καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέ-
 ρον τῆς αἰτήσεως .

Σταυρωθῇ. Τριήμερος ἀμέτης Χριστῆ .

Η Πάραυτος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυρῷ
 κρεμάμενον, θρηνηδῶσα, ἀμεβόα μνηρι-
 κῶς. υἱέ μου ἐθέε μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
 πῶς φέρεσαι πάθος ἐπορείδισον;

Εἰς τὸν δ. ἡχ., πβ. Ω. τῷ παραδόξῳ .

Χριστῆ φαμέρτος τοῖς ἰχνεσιν, ἀκολοῦθῶ-
 σα Σεμνῇ, Σ αὐτὸν θόρα πύσσα, γνῶ-
 μιν προθυμότητα, μυροφόρε ὡσπύτη. ἔδὲ
 θαρόντα τῶτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθῶσα
 μύρα σὺ δάκρυσιν, ἀπεκομίσω σὺ, συμπα-
 θῶς Παράφθιμε. ὅθεν τὴν σὺ μνήμην τὴν
 παρίδον, παρηγουρίζομεν.

β. Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἡμῶν .

Ετὴν Μαρίαν ὑπέρλαμπρε, βλέψαι πο-
 θῶν τὴν ζῶν, μεκρωθείσασιν ἐν μνήματι,
 μυκτὸς παραγέγορας, ἐν Ἀγγέλων ἀκήκοας.
 καθὼς προέφη Χριστὸς ἐν ἡμεῖς, σπῆδῃ
 τοῖς τέττα μαθηταῖς φάσκουσα, ἐπὶ τὴν κατή-
 φείαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμῶ,
 χαρὰν ἀμεκλάλητον, ἀναλαβῶσα Σεμνῇ.

γ. Θαυμάσας ὁ Θεός .

Εν ἡμερῶν πιστῶν γυνόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
 τῇ σῇ, μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ μὲν
 δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὅν δυσω-
 πῶσα ἀπαύτως Πάτερ με, αἰωνιζέσης δό-
 ξης τυχεῖν ἡμᾶς, ἐπὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν
 αἰώνων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρησίαν
 πάντοτε θεομακάρισε.

Δόξα, ἡχος, πβ. Βύζαντος.

ΠΩς ἐκασίως πτωχόσασιν, τὴν πτω-
 χείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολὴν ὡσπλαγ-
 χρίας Χειρὶ ὧν Θεῶν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία,
 ὡς μαθητρία πῖς ὡς διακομήσασα, ἐπὶ ξύλῳ
 ταθέμεντα, Σ τὰ φῶ συγκλειθέντα, κατιδῶ-
 σα ἐβόα δακρυρροῦσα. τί τὸ ξέμον θέαμα;
 ὁ μεκρὸς ζωοποιῶν, πῶς μεκρὸς λογίζεται;
 ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξασιν με
 δυσωδίας τῶν δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω,
 τῷ δακρύῳ τῷ ἐμῇ μεταμφιάσασιν
 προμήτορα; ἀλλ' ὁ τῇ συμπαρτος ἀμαρτῆς,
 παραδείσῳ φύλαξ φανείς, δροσισμῶ τῶν αὐ-
 τῶν ῥημάτων, τὸν καύσωρα ἀφανίζει, λέ-

ξας πρὸς αὐτῷ. ἀγγελία χαρὰς ἀνα-
βόησον, ἀναβαίρω πρὸς τὸν Πατόρα μου
ἐν Θεῷ μου ἐν Θεῷ ὑμῶν, ὅπως παρέξω τῷ
Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐραμία ὑμρεῖ σε, κεχαριτωμένη Μή-
τηρ ἀψύμφαυτε, ἐν ἡμεῖς δοξολογῶμεν,
τῷ ἀνέξι-χρίστῳ ὁρῶν γεμῖναι, Θεοτόκε
πρέσβυτε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροῦ. Τί ὑμᾶς καλῶσωμεν.

Αὐραμία ὡς ἐώρακεν, ὡς ἐξύλα-
σεν ἡ πλωμένη ἐκείνῳς τ' αὐτοῦ, ἀνέβω
μνήσκων, ὁδυρμένη ἐν κλαυθμῷ. ἡμεῖς, τί
τὸ ἐξόν τ' ἐτο θέαμα. ὁ πᾶσι, τῷ ζῶντι
νέμῳ ὡς Κύριος, πῶς θαυμάσαι μακρό-
θυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξά-
ζω σε τῷ πολλῷ Θεῷ μου συγκατάβασι.

Τροπαιοῦ. ἡχ', α.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ παρθένου τεχθε-
ντι, Σεμνὴ Μαγδαλινῇ, ἡκολούθει
Μαρία, αὐτὴ τὰ δικαιώματα ἐκ τῆς μόνης
φυλάττεισα. ὅθεν σήμερον, τῷ πανα-
γίῳ σου μνήμῳ, ἐορτάζομεν, ἀνδρόφρο-
ντα σε πίστει, ἐκ πόθῳ γοιταίρομεν.

Εἰς τὸν ὁρῶν ἡ σωθῆναι πλῆθος οἱ κατὰ τὸν
Ὀκτωῖον, ἐκ τῆς ἀγίας ἐκείνης. Οὐ ἡ ἀκροῖ.
Τῷ Μαγδαλινῷ Μαρίᾳ μέλπω πό-
θῳ.

Ὡδὴ, α. ἡχ', πρὸς Τροπαιοῦ διδασκαλίας.

Αἱς θείαις ἐμπρέπυσσα καλλογαῖς, Σ-
φωτοχυσίαις, λαμπομεν ταῖς θεί-
καῖς, τῷ ἀμαυρωθέντι μου καρδίᾳ, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Γίασε Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ, πρῶτα
τῶν κακίας λυρωσάμενος ἐμφανῶς.
ὡς μαθητὰς θῆσα χάρισμάτων, τῷ παρα-
γίῳ πεπλήρωσαι Πνύματος.

Αμάτωρ πληθύνει ζωοποιῶν, πηγῆς
ὡς ἀφ' ὅθεν, τῷ δι' οἶκτον ὡς τῆς γῆς,
φαρμάκος Δεσπότης ἀμαρτίας, τὰ θολῶρα
ἀπεξήραμας ῥύματα.

Θεοτοκίου.

Ητοῖα τῷ φύσει Δημιουργῷ, ὑμνῶμεν
σε Κόρη, καταλλάξασαι τῷ Θεῷ,
προσκύσασαι φύσιν ἡμῶν ἀνθρώπων, Θεο-
γεννητὸν Πατάμε Δέσποτα.

Ὡδὴ, γ. Οὐραμίας ἀφ' ὅθεν ὁρῶντα.

Αγαπήσασαι πρῶτον, ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰ-
τιῶν, τὸν τῷ ἡμετέρῳ ἀσπλάγχχνως
φύσιν θεώσαντα, κατηκολύθης, αὐτῷ

προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτῷ ὑπέκχοντα
θείοις προσάγμασι.

Ευηθῆσα τὸν τάφον, τῷ Λυφωτῇ ἔφ-
θασας, πρώτη κατιδῶσα τῷ θείῳ
Κόρῃ ἀνάστασιν. ἀγγελίσεια, ὅθεν ἐ-
δείχθης βοῶσα. ὁ Χριστὸς ἐγγύρται χεί-
ρας κροτήσατε.

Θεοτοκίου.

Ιασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πατά-
με, σὺ ἐκ τῷ πατάμεν αἱμάτων
πλάτῳ χηρῶντος, λύων ἀποφασί, τῆς
παλαιᾶς καταδίκης. ὅν ἀπαύτως αἰτῶσαι
σῶσαι τῷ ποιμένῳ σου.

Ὁ Εἰρμός. Οὐραμίας ἀφ' ὅθεν ὁρῶντα.

Ὡδὴ, γ. Τῷ Σοφίᾳ ἐκ Λόγου.

Ωπτωχάσασαι Λόγῳ ὑπὸ βολῇ, ἀ-
σπλάγχχνος Μαρία Μαγδαλινῇ,
σαφῶς ὡς μαθητῆς, ἀληθῶς δικαιοῦσας. κα-
θορώσα δὲ τῷ τῷ αὐτῷ ἀμαρτωλῶν, ἐκ
τάφῳ τεθνήτα, ἐθελῶς δακρύσας. ὅθεν
σε τιμῶμεν, ἐκ πίστει Μαρία αἰοῖδι με, μυ-
ροφόρε ὑπὸ βλαμπρε, ἐκ συμφῶνως βοῶμεν
σοι. πρέσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡμῶν πταισ-
μάτων ἀφεσίμω δωρήσασθαι.

Θεοτοκίου. Ὁμοίου.

Σπαρθεῖον ἐκ μόλις ἐκ γυναιξί, σὺ
ἀσπύρως τεκῆσαι Θεῷ σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν γεραί ἡμῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκόλωσεν ἐκ σοὶ τῆς θεότητος, Σὺ ὡς
βρεφὸς θηλάζεις, τὸν Κτίστην ἐκ Κύριον.
ὅθεν ἡμῶν Ἀγγέλων, ἐκ ἀνθρώπων τὸ γεῖος,
ἀξίως δοξάζεις, τὸν πατάμεν τὸν κοῖνον σου,
ἐκ συμφῶνως βοῶμεν σοι. πρέσβυτε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, ἡμῶν πταισμάτων ἀφεσίμω δωρήσα-
σθαι, τοῖς προσκυνῶσιν ἀξίως τὸν κοῖνον σου.

Σταυροῦ Θεοτοκίου. Ὁμοίου.

Νταυρῷ καθορώσασε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος
ἐκ Μήτρως ἐκ κλαυθμῷ. ἐβόα δακρύσας.
οἱ μοι τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε ὡς ἐξύλα,
ἀδίκως ἀνῆρτησα, ἡμῶν Ἐβραίων παῖδαν, οἱ
ὅντως ἀχαριστοὶ ὅμως ὡς οἱ κτήριον, ταῦτα
πάχεις ἡμεῖς, θεῷ ἀνέξικα κε, πολυέλεε Κύ-
ριε, τῇ σαρκί ὡς ἡνδόκησας. ἴνα ῥύσῃς ὅν ἐπ-
λασας ἀνθρώπων, ἐκ κοιλίας τῆς δράκοντος.
ἀνυμνῶ σε τῷ ἄκρῳ συγκατάβασι.

Ὡδὴ, δ. Ἰσακῆσας Κύριε.

Ναὶ λητὸν φέρων, Κόσμος ματαιό-
τητι τῷ διαφθορῇ, τῷ ἐλθόντι, κόσμον
ἀπαρτῶν διασῶσαι πλάτης δικαιοῦσας.

Αὐτοὶ τοῖς δάκρυσι, τάφου τῆς ζωῆς
προφθάσας Α'γγελοι, ἐθεάσω κα-
ταγγέλλοντα, τὴν Χὺ Μαρία τὴν ἀνάστασιν.

Η Καρδία σου ἄνωμος, ἐν τοῖς δικαίω-
μασι Χριστοῦ γέγομε, ἐν αὐτῷ μόνον
ἐπόθησας, τὸν ὠραῖον κάλλει ἀξιάγαγε.

Θεοτόκιον.

Ν Τσαγμῷ ἀμελείας με, ὑπὸς ἀμαρτί-
ας Κόρη ὑπέλαβε, τῇ ἀλγύπτῳ ἰκε-
σίᾳ σε, διαμάσκησόν με πρὸς μετανοίαν.

Ω, δὴ, ἐ. Γ' ματὶ με ἀπώσω.

Η Προμήτωρ τὸν ταῦτ' ἐν λόγοις δελεά-
σαυτα καὶ ῥηοικίσαντα, παραδείσῃ
πάλαι, καθορώσα ποσὶ συμπατέμενον,
ἰδῶν γυναικῶν, γυναικῶν ἀνδρείαν κεκτη-
μέων, σὺ αὐταῖς αἰωρίως ἀγάλλεται.

Ν Ἐκρωθῆντι ἐν τάφῳ, ἐπαπακληθῆντι
τῷ πᾶσι ζωὴ ἐμπρέοντι, τερωμενὴν
πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτῆς ἀγαπήσεως,
εἰσκομίζεις μύρα, Μαγδαλινὴ Σεμνή
Μαρία, Σ' δακρύων προχέεις ἀρώματα.

Η Ἐπὶ πάθος τὸ θέον, μὲν τὴν φρικτὴν
τῇ Σωτῆρος ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον,
πάνταχ' ὅτε σεπτὸν διαγγέλλουσα, ἐν πολ-
λῇς ζωῆς, ἀπατηθῆντας ἀγνώσια, ὡς
τῇ Λόγῳ μαθητῆρα ἐδόξε.

Θ.

Α Νορδοῖ με πεσόρτα, πρὸς τῆς ἀμαρτί-
ας πολὺπλοκα βαράθρα, ὃ ἐκ σὲ τεχ-
θῆναι, ἀδοκήσας δι' ἀμεροῦ ἔλεος, Παπαγία
Κόρη. ὅν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυ-
ρωθῆναι τῆς πίστεως ὑμνοῦντάς σε.

Ω, δὴ, ἐ. Γ' λαοῦντι μοι Σωτῆρ.

Ρ Ἡμάτωρ σου δροσισμῷ, τῆς ἀδυμίας τὸν
καύσωρα, ῥηοῖας τῆς μαθητῆς, Σεμνή
ὡς ἐβόησας. ὁ Χριστὸς ἐγὼ γόρται, ἡ ζωὴ
ἐφάνη. ὁ φαιδρὸς ἦν ῥα φερὴ ἡλιος.

Ι Δὲς ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ῥε-
λαμψε, φωτίζουσα πᾶσι πῆγ' ὡς, ἐν ταύ-
τῃ ὑμνοῦντάς σε, ἐν σκότεινι διώκουσα, πο-
νηρῶν δαιμόνων, ἐπηρεαίεις ἀξιάγαγε.

Θεοτόκιον.

Α Γίασμα μοντῶν, ἐν ἀφανισμῷ ἰλασῆ-
ριον, λυχνία φωτεινῆς, ὡράθης ἐν
γέφυρα, πρὸς Θεὸν μεταγύσας, τῆς ὑμνο-
λογουῦντας, Θεοτόκου σε Παπάμωμε.

Δοξολογία.

Γ' λαοῦντι μοι Σωτῆρ.

Κοιτάκιον. ἡχ', δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Ο Τ' πόρθεος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μὲν
σαρκὸς ἐπιφοιτῶν μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ
μαθητῆρα προσήκατο, ὅλῳ σου τὴν ἐφε-
ση, πρὸς αὐτὸν κεκτημένῳ. ὅθεν Σ' ἰά-
ματα, ἀπετέλεσας πλείστα. ἐν μεταστά-
σει μὲν ἐν ἑραοῖς, ὑπὸ τῆς κόσμου πρεσ-
βύεις ἐκάστοτε.

Ο' Οἶκος.

Ψ Ὁ φῶς τῆς κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακ-
τον ἰδῶν σε, τῆς πίστεως τὸ ζέον, ἀγά-
πης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀπαπόσπασον Σε-
μνή, πρώτη ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοὶ ἀναστά-
σιν ἐκ τῆς μνημείας, ὥκιστα μύρα προσίστη σὺ
δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτὸς σοὶ
ἀμειβομένης, τὴν τῆς πύματος ἰσὺν
ἐνδύειαι δωρεῖται σοὶ, καὶ τῆς πρὸς τὸν
ἀπαρχον Πατέρα ἀπόδοι ἐμφανίζει σοὶ
βελὺ φρικτῶν, καὶ πέμπει δὲ θεῖα
ἀναγγέλια σοφοῖς κατεπληχόσι μύσαις
τῆς αὐτῆς ἐγδόσεως ἀπαγγέλλαι. διὸ με-
γίστῳ πρὸς αὐτὸν, ἔχουσα παρρησίαν,
Τ' πόρ τῆς κόσμου πρεσβύεις ἐκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, κβ. τῆς ἁγίας μυροφόρου
Σ' ἰσαποσώζεις Μαρίας τῆς Μαγδαλινῆς.

ἡ. Α' φαῖς αὐτοῖς ἀπτεταί σε Χριστέ μου.

Μ ἡμῶν πρὸς σὺ ἐφθνας ἀπτεταί Μαρία.

Δωτερίη Μαρίη μύσῃ ἐκάδι Μαγδα-
λινῆς.

Η Τίς προσελθῶσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν
αὐτῷ. αὐτὴ ἐκ τῆς Μαγδαλῶν μὲν τῆς ὁ-
ρίων Συρίας. ἐποχλημένη δὲ ὑπὸ δαιμόνων
ἐπὶ τῇ τῷ Χριστῷ χαρίτι ἀπηνάλαυνεν αὐτῷ.
ἐν ἀκολούθησας αὐτῷ μέλει τῇ πάθῃ αὐτῆς,
ἐν μυροφόρος γέγομε, ἐν πρώτῃ τὴν ἀνάστασιν
ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίας τῇ ὑπόθαγιά Θεοτόκῳ
κατέδεν. ἡμῖκα ὅτε σαββάτω εἶδε τὸν Α' γ-
γελοῦ, πρώτας δὲ δύο Α'γγέλους ἐν λάκοις
καθεζομένους. ἐν πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον,
ὅν ἐκ κηπερὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτῆς,
μῆν ἅπτετα. μὲν γὰρ τὴν θέαν ἐν ἁγίαν ἀνά-
ληψιν, γενομένη εἰς Ἐφῆσον πρὸς τὸν
ἁγίον Γ'ωάννην τὸν θεολόγον ἐν Α' πόρο-
λον, ἐκεῖ ὁσὶως κεκοίμηνται. καὶ ἐτέθη
πρὸς τῇ εἰσοδῷ τῇ ἁγνῇ, ἐν ᾗ οἱ ἅγιοι ἐν
μακαρίοις ἐπὶ κεκοίμηνται παῖδες. ὡς ἐ-
ροῦ δὲ ἐπὶ Λέοντος τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει
γενομένης βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνα-
κομιθεὶν λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς συστάσῃ

μοῦν τῇ ἀγίῃ Λαζάρῳ κατετέθη, ἐν ἧ ἑ-
τησίῳς ἐ ἡ σωάσεις αὐτῆς τελεῖται, Σ ἐν
τοῖς κυράτορος πλησίον τῇ ταυρῷ.

Τ αῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δι, ζ. Παῖδα Εβραίων.

Μ Οὗτος ἐδίδωκε ποικίλας σωδὲργα-
τα σοὶ τὸν Λόγον κεκτημένη. ὡ πα-
ρίσταται μὴ βοῶσα μυροφόρε. ἄλογητος
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα :-

Μ Οὐ κατέδιδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζω-
ὴν ἡμῶν Χριστὸν ἐγγυόμενον. κη-
πρὸν δὲ αὐτὸν ὑπέλαβες βοῶσα. ἄλογη-
τος εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα :-

Θεοτοκίον.

Ε "Σπῆσας ῥύμην τῇ θαλάττῃ, τὸν ἀθάνατον
Θεὸν ὡς συλλαβῆσα, ἐ τεκῆσα Ἀγνὴν,
ὡ πάντες μελωδῶν. ἄλογημένος Παμά-
γμε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :-

Ω δι, η. Ἐπταπλάσιος κάμνον.

Α μπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς
ἀσφαπτόμενος, ὡ Μαγδαληνὴ τῇ ἐ-
μαρέτων πράξεων, τῇ θείᾳ κηρύγματος,
τῆς πρὸς τὸ θεῖον μύσεως, ἐ μαρμαρυγαῖς,
τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης. ὡ μέλπεις
σὺ Ἀγγέλοις, ἰδρῆς ἄλογεῖτε, λαὸς ὑ-
πόρυψ :-

Α Ρὸς τῷ Σταυρῷ παρίσταται, καθορῶσα
τὴν ἀδικίαν, ἐμδοξε σφαγὴν τῇ ἑαυτὸν
κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος. ἐ σμαγμοῖς
ἐ δάκρυσι, περιεπληκμένη, τί τὸ ξύμν
ἐβόας, Μαρία τὸτο θαῦμα, πῶς μεκρῶ-
ται Σ θνήσκει, ὁ θαλάττον μεκρῶσας, ζῶν
ὑπαρχῶν φύσει ;

Θεοτοκίον.

Ω Σ τῇ Θεῷ Μητόρᾳ σε, ὁμοφρώτως δο-
ξαζόμεν, ἐ τῶν ποιημάτων ὑπόρτορᾳ
Πάμαγμε. ἐ σοὶ γὰρ κατάκειμα, τὸ ζῆ Ἀ-
δαμ ἠφαίρισαι, Σ ἡ ἀπωθείσα, ὡ κειώθη
ἀνθρώπων, ὅσα μελωδῶσα, ἰδρῆς ἀνυμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπόρυψτε εἰς πάντας :-

Ο Εἰρμός.

Ε πταπλάσιος κάμνον.

Ω δι, ζ. Εξέστη ἡ εὐαγγελία τὸτο ὁ ἕραμος.

Α Ρὸς θείᾳ μετετέθη μὴ χαρμοῦν,
παραδείσῃ πρὸς πλάτος ὠρυχωρον,
πρὸς μοντᾶς, ἐ ὑπόρκομῖς διαμονᾶς, ὅπως
Ο σίωρ τάγματα, ἡχος ἐνθα πέφυκε κα-
θαρός, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία
μυροφόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν :-

Ω Ὡς προετιμῶσω τῶν εὐαγγ. τῆς Χρι-
στῇ Θεῷ ἀγαπήσεως. ἀλλὰ αὐτῇ, μό-
νη τερωμένη ταῖς καλλογαῖς, ἐ ταῖς ἀμέ-
σως παύσεμμε, ἐπιτεμπομέναις μαρμαρυ-
γαῖς, τοῖς ἵχνεσι τοῖς τέτῃ, ἐβόας ἐπο-
μένη. σὲ μεγαλύνω πολυέλεε :-

Θ Εὐσεως τυχεῖσα Θεοποιῶν, ἐ χεῖμαρρην
φυφῶσα τῆς χάριτος, ἐ ἀμοιβᾶς, πό-
ρῳ δεχομένην θεαρχικῶς, ἐ Ἀποστόλων
τάγμασι, σωμαριθμημένη Μαγδαληνὴ, μα-
θήρια τῇ Λόγῳ, τῆς πόθῳσε τιμῶντας,
σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε :-

Ω Σ Μητὴρ τῇ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν,
ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς
συμπάθῃς, λύσον τῶν πταισμάτων με τὰς
σειράς. ὡς ἀγαθὴ ἀγαθισμῶν, μὴν κεκακωμένην
με τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρεαίς, Παρθέ-
ρε Θεοτόκε. ἴνα ὑμῶνσε τὴν παμάμωμον.

Ο Εἰρμός.

Ε ξέστη ἡ εὐαγγελία τὸτο ὁ ἕραμος.

Εξαποστειλ. Γωσιὰς ἀκατί θῆται.

Α Αεὶα κυριώμεν, Σ τῇ Χριστῷ μα-
θήρια, σὺ ταῖς λοιπαῖς μεροφό-
ροις, Σ τῇ παρθένῳ Μαρίᾳ, ἐ μόνη Θεο-
μήτορι, ἀπαύτως καθικέτα, τὸν σω-
ρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν μυροφόρε,
τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθῳ :-

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνώθηθαι
καὶ ἀπολύσεις.

Μὴν τῶν αὐτῶν, κγ. Τῇ ἀγίῃ Γόρμαρτυ-
ρῇ Φωκᾷ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξαι, ἡ
προσομαία, ἡχ, α.

Τῶν εὐαγγ. τῶν ταγμάτων.

Α Ὁλητικῶν ζῆ αἰμάτων, κρατῆρα πλή-
σας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδᾶν, ἐ τὰς
μόσας ἐλαύρει, Φωκᾷ ὁ Χριστομαρτυς, ἐν
ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας
καλεῖ οἱ διφῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμὸς
χαρίτων δρεφάδε :-

Ομοιον.

Α Ἡς ἀθείας τὴν πλατύν, θεία ἐνστάσει
σε, πολυθείας ζάλην, τῆς θιάδος διωνά-
μα, Φωκᾷ Μάρτυς ἐκρέφας, ἐξίφης ἀκμῶν,
ἐ πυρὸς τε τὴν ἐκκαυσίμ, ἐ μίφης τῶν
βασάνων βέλῃ σαφῶς, ὡς χερσίον ἐκαρ-
τερῆσας :-

Ομοιον.

Ως ζωοδότης ὁ Κύριε, Θεὸς γενόμενος, θανάτου καθαιρέτης, ἀθλήτᾳ ἀνεδείχθης, ὁ Θεὸς Ἀθλοφόρος. ὁ Θεὸς ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστὸς ὁμοῦς, πρὸς τὴν ἀνέσπῳρον ἔβης μαρμαρυγῇ, τῷ Θεῷ Φωκᾷ μακάριε.

Δόξα, ἡ χ, δ.

Κ βρέφης ἐγενήθη Κύριε ὁράσῃς Φωκᾷ παμμακαρίσει, Ἰδομαρτύς. τὸ γὰρ ὄπλον τῷ Σταυρῷ ἐπ' ὧν ἀράμενος, ἀκλιμῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. δι' ἧς ἡμεῖς Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, ὅς τῷ κόσμῳ πρεσβύτης, ὡφθῇς διαπύσιος.

Καί μιν. Θεοτοκίον.

Κ παντοίῳ κηρύττεις τὰς δόξας σου φύλαττε, ἀλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁς γενναῖον ἐν μαρτυρίᾳ.

Ως εἶρακε Κύριε, ἡ Παρθένος ἐκ Μήτηρος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ὄξε-πλήττετο, ἐκτεμνίζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκα, οἱ πολλῶν δωρεῶν, ἀπολαύσαντάς Δέσποτα; ἀλλὰ δεόμεναι, μή με μόνῳ ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεύσου ἀναστῆναι, συναρτίων τὰς προπάτορας.

Εἰς τὴν ὁρῶν οὐρανῶν. οὐκ ἀκροστίχης.

Φωκᾷ ὁ Φωστὴρ, πᾶσι ἐκλάμπει χάριν.

Ως δὲ, α, ἡ χ, δ. Θαλάσσης τὸ ὄρυθρον.

Φωκᾷ, τῆς Θεϊκῆς κατήνυσας, ἀκτίνες ἐδόξε, ὑπερφύως προνοίας ὄξε αὐτῶν, ἡμεῖς ὡδίνων μακάριε. διὸ Φωστὴρ ὑπόλαμπρος, Φωκᾷ εἰδείχθης ἐν τοῖς πόρασιν.

Ως φοῖβε, ὑψιτενὴς ἀνέδραμον, ἐκ βρέφους ἐδόξε, ἡμεῖς ἀρετῶν εἰς ὑψος ῥοτόν. ἐκ καρπὸς τῆς ἡμετέρας ἀθλήσεως, πληθύνως κατεγλύκαμας, πάντας μεδέξει ἡμεῖς θανάτων.

Αἰθάλα, τὰ ἡμεῖς βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μιχαμῇ ἡμεῖς λογώμεθα σοφεί. ὅς Χειρὶς διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἁγίστην, κατοχυρώσας τοῖς διδασκαλαῖς.

Φ' ὑψος, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, μὴ ὑποβιβάζωμεν, ἐν τῇ ἀπλήτῃ ἡμεῖς λογώμεθα κατελῶν, τῷ τοῦ χάριτος Ὁσέ. καὶ κατ' αὐτὴν τὰ ἱστορία, ἀθλητικαῖς μίκαις κεκληρώσαι.

Θεοτοκίον.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Ὁ δὲ, γ. Εὐφραίνεται ὁ Θεὸς σοὶ.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Ο πόθος σε τῷ Θεῷ, ἡμεῖς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοῦ ἐκλυσε, ὅς μοιραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλήματα ἡμεῖς ἡμεῖς.

Φωκᾷ, τῆς Θεϊκῆς κατήνυσας, ἀκτίνες ἐδόξε, ὑπερφύως προνοίας ὄξε αὐτῶν, ἡμεῖς ὡδίνων μακάριε. διὸ Φωστὴρ ὑπόλαμπρος, Φωκᾷ εἰδείχθης ἐν τοῖς πόρασιν.

Ως λαμπρῶν φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν σολὴν ἐβάψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, ἐκ Χειρὶς φωτὶ ἰδρύρησας.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Ο πόθος σε τῷ Θεῷ, ἡμεῖς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοῦ ἐκλυσε, ὅς μοιραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλήματα ἡμεῖς ἡμεῖς.

Φωκᾷ, τῆς Θεϊκῆς κατήνυσας, ἀκτίνες ἐδόξε, ὑπερφύως προνοίας ὄξε αὐτῶν, ἡμεῖς ὡδίνων μακάριε. διὸ Φωστὴρ ὑπόλαμπρος, Φωκᾷ εἰδείχθης ἐν τοῖς πόρασιν.

Ως λαμπρῶν φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν σολὴν ἐβάψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, ἐκ Χειρὶς φωτὶ ἰδρύρησας.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Εμνήτωρ, ἐν παραδείσῳ Ἀ' λαμπρῶν, φθόροσθαται βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀ' λαμπρῶν ἐκ σὺ, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὸς, μετ' ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἀθανάσιον δὲ τῷ γεννητῷ ἡμῶν.

Ο πόθος σε τῷ Θεῷ, ἡμεῖς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοῦ ἐκλυσε, ὅς μοιραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλήματα ἡμεῖς ἡμεῖς.

Φωκᾷ, τῆς Θεϊκῆς κατήνυσας, ἀκτίνες ἐδόξε, ὑπερφύως προνοίας ὄξε αὐτῶν, ἡμεῖς ὡδίνων μακάριε. διὸ Φωστὴρ ὑπόλαμπρος, Φωκᾷ εἰδείχθης ἐν τοῖς πόρασιν.

Ως λαμπρῶν φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν σολὴν ἐβάψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, ἐκ Χειρὶς φωτὶ ἰδρύρησας.

Ω γέωδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδης, Σ
βιοτάωρ ἐδόξε, ἐν σαρκὶ πορείᾳ, αὐ-
λοῦ διλύνσας, Φωκᾷ ὁδὸν χάριτι, Αὔ-
γελος ἐν σώματι πέφυκας ~

Η Αἰκώτος πηγύσας τῆ Παρακλήτε, ἥ
μνητῶν ἐπλήρωσε, Σ θείω θαυμά-
των, ἰδρυάχα ἐδόξε, ἐν πᾶσι προτέθη-
κε, ποταμὸν χαρίτων αἰετῶν ~

Θεοτοκίου.

Ω Σ παραδόξα ἐν ἁγίοις Θεοτόκε, τὰ
τῆ καίρης σου τόκῳ, ἀληθῶς ὑπάρχει,
ξέμα ἐν παραδόξῳ. ἐν οἷς ἡ διάμοια, ἐν ὁρῇ
ἡττάται Παράχαριτε ~

Ω δὲ, ε. Σὺ Κυρίε μου Φῶς.

Π Ορθῶς τῆ ἐχθρῆ, Φωκᾷ τὰ ὀχυρώ-
ματα, διωάμει τῇ ἡθέρῳ θαυμάτων, τὴν
ῥυθμῶν Κυρίῳ, ὡς σκύλα προσελύσας.

Α Ντῶσας σοφῆ, τὰ κτ' σὺ πεμπό-
μῳ, τοξόματα εἰς καρδίας, ἥ
βαλλομένων αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράφωτος.

Ε Τρέλασας Φωκᾷ κεφαλῇ τῇ τῆ δρᾶ-
κοῦτος πατήσας τῆτον γεμνῶν, τῇ
ἐνθέῳ διωάμει, τῆς ἐρῆας σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίου.

Ε Ἀράτω ἑραμὸς, ἀφροσύλῳ ἐν χάριτι
γῆ. ἀνέδωκεν αὐτῇ γὰρ μὴ, ἀφρο-
σύλῳ εἰς ὕψος, τὴν μόρῳ Θεομήτορι.

Ω δὲ, ε. Οὐτως οἱ μὲν Φωκῆς.

Ε Λύος, ἐν βυθῷ τῆς ἀθεότητος ἐδόξε,
τὴν σὺν ἀνείλκυσας ποιμνίῳ, ἡ ἀπο-
καθάρσις ὑποθεσίας τῇ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς
τὸ τῆς χάριτος ὕψους ~

Η Εφῆσιν, ὁ μνητὴν τιθεὶς τὴν ἐπίβα-
σιν, ἀδρόδρομον πορείαν, σὲ Φωκᾷ ἐδόξα
σε τῇ προφθάρειν, τὴν αἰτῶντας, ἐν κη-
δύοις θαλάσσης Σ θλίψεως ~

Ε Λυσας, τὰς συμπλοκάς τῆ ψάλλας, Σ
ἐδῆσας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς
τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Θεοφρονῶν. ἐν κόσ-
μῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίου.

Ε Νώσεως, ἀκνῆς καρπὸν ἀνεβλάστη-
σας, Θεοκνήτορ τῇ κόσμῳ, αἰετῶν πρό-
ξορον ἀφθαρσίας, δακρυμῆς, τοῖς ἐν πί-
στει Σ πόθῳ τιμώσας ~

Ο' Εἰρμός.

Θ Τῶ σοι, μὲν Φωκῆς αἰρέσεως Κύριε, ἡ
ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-

θρα κεκαθαρμένη, τῇ δὲ οἴκτου, ἡ τῆς
πλάσας σου ῥύσασθαι αἵματι ~

Τῷ αὐτῷ Μῶσιν, κτ'. μνήμη τῆς ἁγίας Γε-
ρομαστῆρος Φωκῆς.

Φ ὡς Κυρίε ἐδόξε Φωκᾷ φωτίσαι,
Σ τὴν καρδίαν ἐδέξε φωτὸς δοχεῖον.

Ε ἰκαδὶ δὲ φητάτῃ πυρολοῖσθαι Φωκᾷ.

Ο Τῶς ἡμεῖς τῷ Τραϊανῷ Βασιλέως. προ-
σάγεται οὐκ Αἰφρακῶ τῷ ἐπάρχῳ.
Σ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτῆς, Θεολογῆ παρρη-
σίᾳ καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.
ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Αἰφρακός, βλασφη-
μῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν, Σ τὸν Μάρτυρα
κακῶσαι, σείσμεν ἐπιγενομένον, ὅρα φημι
καταπεσὼν μετὰ τῷ στρατιωτῶν ἀπ' αὐτοῦ
ἐκείτο. ἀλλὰ τῶτον μὲν, ὁ ἅγιος ἀνέστη-
σε, δεινείσης αὐτὸν τῆς αὐτῆς γυναικός.
ἀγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν. ἐν
κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξέεται κρεμασθεὶς.
Σ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται. Σ ἐν λυγρῷ
σφοδρῶς ἐκκατέρυκατακλειθεὶς, Σ ὁξεί-
μῳ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ ἁγίᾳ Προφῆτῃ Γεζε-
κίᾳ, ἐν τῇ ἁγίᾳ Μαρτυρῶν Α' πολυμα-
χίᾳ, ἐν Βιταλίᾳ Ἐπισκοπῶν Ραββίνῳ,
ἐν Α' πολλῶν Ρώμης. ἐν τῇ ἐν Καρχη-
δονί ἑσπῇ Μαρτυρῶν, καὶ ἀμαρτίαις τῇ
ἐν Βελγάρῳ τελειωθέντων Χριστιανῶν,
ἐν Νικηφόρῳ τῷ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ε. Ἐν τῇ καίρῳ.

Κ Αθλῶν θέρτα, τῇ τῇ Χριστῷ σε πό-
θῳ Μάρτυς Σοφῆ, πληθὺν φοβερῶν
βασάνων ἐν ἀπειλῶν, ἐν κατέσεισας ὅχ-
αίλκυσας, ἐκ γεμνῶν τῆς πρὸς αὐ-
τὸν σιναφείας Σ χέσεως ~

Α Τῶν τῇ δόρτι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ
ἐαυτῆς, αἷμα τὸ οἰκείου Μάρτυς ὡς
προσφοράν, ἀντιδεδώκας ἐν ἑλπίδι, ἀλο-
γῆτος εἰ ὁ Θεὸς με κραυγάζων ἐν Κύριος.

Α Ποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος, τὸ
γεννῶν, θεοὶ τῇ Χριστῷ σε Αὔγελοι
ἀθλητῆς, δι' αἵματος μετεκόμιζον, αὐτῆς προ-
γάγματος, ὡς τὸ πρὶν Αἰββακὺμ σιμ-
ωτάμῳ ~

Θεοτοκίου.

Ε Ἰδοὺ Αὔγελοι Θεογεμνῆτορ ξέμα τῇ
τοκῶν σου. φύσιν, τὴν φθαρτὴν τῆ γε-

μὲν τὰ χοῖκᾰ, πρὸς ἀκήρατον ἔσθ' ἄφθαρτον, πάλιν δρομήσασα κατοικίαν ὧς δόξαμ' ἑραῖον· ~

Ω δὴ, ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Πρὸς ἀπαύτως ἔχωμ' ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χεῖρ, Φωκᾰ μακάριε, τὸν δρόμον ἀχέουμ' ἰούσας, πρὸς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως. δι' ἧς τυχωῖν τῷ ἐφέτῃ, σὺν ἀσωμάτοις βοᾷς. ἀλογεῖτε πάντα· ~

Εἴρει ἡ ἐλπίς τὰ σαθρά, πλάνης σεβάσματα. ἔσεσιγῆκας τῆς ματαιότητος ἀπάσαι, αἱ διπλοῖαι ἔν τῷ ψεύδος αὐτῶν, ἡλέγχθῃ γινώσκει ἀληθεῖ τῶν Ἀθλοφορῶν Χεῖρ, κηρυττόμενται εἶμαι σοφίαν Θεοῦ ἐμπνέοντος· ~

Σχιστὴν ἀπροσμάχητον Φωκᾰ, περιζωσάμενος αἷγις Πράματος, ἀκαταγώμιστον ἐφ' ἑαυτὴν, ἔσθ' ἀνδρείαν ἀπερίφρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιήμης ἐνδείξει. ἔρικῃσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν ἡὸν ὅλῳ Θεοῦ· ~

Χαίρει ἄφθονον Χεῖρ ὅς σοι ἐδωρήσατο, Φωκᾰ αἰοῖδιμε, τοῖς ὄξαι τῶσιν ἐπ' ἀπασιν, κατακλῆλως παρεχόμενον, τὰς ἡδοναμάτων δωρεὰς ἀπαύτως κραζέσθαι, ἀλογεῖται πάντα τὰ ἔργα· ~

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παρτὶ, ὡς ἔστι Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, ἔσθ' ἐνδυσάμενος Ἀχλαρτε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγχνος, ὡφθῇ ἀπρόσιτος σαρκὶ, ὧς προσμετράβῃ ἡμῖν. διὰ τῆτο, πόθῳ πολλῶς ὑμῶς τιμῶ ὧς αἰμῶ· ~

Ο' Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ, λεόντων.

Ω δὴ, ὁ Διδὸς ἀχαράτμικτος.

Αρμα ὡς πυρίμορφον ἔχωμ', τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σε, ὧς τὴν ἡγώνων διφρέειν, πρὸς ἑραῖας ἀνέπτυς Ὅσιε, μορὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος· ~

Εἴσει τῆς ἐνθεῆς σοφίας, ἔπλημμυρήσει ἡ λόγων, ἔλυσας τῷ ψάδῃ τῆς ὑλῆς, ἔδωκε βουώντων ψυχὰς κατήρδυσας, ἔκαρποφόρος ἐδείξας, ἐνθεῶν ἔργων διὰ πίστεως· ~

Δά τὴν ὑπόρφωτον αἰγλῶν, τὴν νοσημῶν θεωρίαν, ἐν τῇ ἡγώνῳ σου

πάλιν, τῷ ποθήμεν ἄγνωσθέν Χεῖρ· ἔσθ' ἀθάσαι ταύτῃ ἐσπώσας, Μάρτυς τῷ τέλει ἡ ἀθλήσεως· ~

Νῦν ὡς φαινομένη τὴν δόξαν, ἐμπορῖζόμενος τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡ ἐκ πόθου Φωκᾰ σε, ἀνδρὶν ἡμῶν αὐτὸν δυσώπησον, τῷ μεταχέει τῆς κρείττονος, τῷ ἐδόξης ἔλαμπρότητος· ~

Θεοτοκίον.

Μῶσῃ τὴν χάριν Παρθένε, ἔμεγαλυνῶ σε τὴν δόξαν, σὺ γὰρ φωτισμός τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὅπως ἔστι ἡ παρακλησις, ἡ σὲ τιμώμεν Δέσποισα, καὶ ἀνυμνῶμεν πάντων δόλων σε· ~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ ἀπολυσις.

Μὴνί τῳ αὐτῷ, κ δ. Τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Χεῖρ ἱερῆς. ὡς τὸ, Κυρία ἐξέκραξα, ἡ προσημῖα. ἡ δ. δ.

Εἰδικὰς σημειώσεις.

Εἵαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σε διάροισιν, καταυγᾶσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυρεῖται σε, βαθυτάτης σκοτίας, ἡλῖος ὑπάρχωμ', δικαιοσύνης ἀληθῆς, Μάρτυς Χεῖρ ἱερὰ θεομακάριε. ἐνθεῶν τὰ σεβάσματα, τῆς πορνείας σιωπεύσας, ὧς Χεῖρ τὰ παθήματα καρτόρως ὀξαιόμενος· ~

Ο' Μοῖον.

Πόρως καρτόρησας, τῆς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἀπορον, μεταβέβηκας χαίρεσα, Χεῖρ ἱερὰ ἀπολαυσίμ. ἐφ' ἡ γερμενῇ, καθωραῖμεν, οἷα πόρ ῥήμῃ ἐκλεκτῇ, τῷ βασιλέως Χεῖρ παρὰ φημε, ἡ πῖς τὸ μνημόσυον, ἐπιτελεσμένων μεμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Σπὸρ ὠραίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σπαραγμάτα, μυμφικῶς πόρις ἔλκυσαν πορφύραν ὡς αἵματος, λαμπρὸς βεβαμμενῇ, Μάρτυς ἐμεδύσω. ἔτῳ μυμφίῳ σε Χεῖρ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χεῖρ ἱερὰ μὴ παρίσσαι, πόριχα ὡς τῆς θεωσεως, ἀπολαύσας πάντοτε, σὺν παρθενοῖς ὧς μάρτυσι· ~

Σταυροθετοκίον. Ομοιον.

Ο'ρω, τὸν παμπέπειρον Ἀ'γνῃ, ὃν
ἀγεωργήτως ἐν μήρᾳ ἐκυοφόρησας,
ύλῳ ὡς ἑώρακας, τῷ κρεμάμῳ, θρη-
νώδῃσιν ἡλάλαξες, καὶ ἔκραξες τέκνον,
λεῦκος ἐραπόσταξον, δι' ἧς μέθῃ ἀρ'θῇ,
τὰσα τῶν παθῶν ἀδρυέτα, δι' ἐμῆς τῆς
ἐτετοκίας, θείας παρακλήσεσιν ὡς εὐ-
πλάγυς.

Τροπαίον. Ἡ Ἀ'μράς σε Ἰ'ησοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κατόμῳ τῆς Ὀκτωήχου,
ἐκ τῆς αἰνῆς, εἰς τὴν. Οὐδ' ἡ ἀκροῖα.

Εἰς τὴν μελπωτὴν ἐπώρυμον Κόρῳ.

Ἰωσήφ. Ωδὴ, α'. ἡ'χ', π'σ'.

Τῶν διαδόχων.

Αἰροῖς Ἀ'θλοφόρε παμάνκλης, ἡ Μάρ-
τυς ὁφθείσα, τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστῷ,
Χριστῷ καὶ πᾶσαν ἐκλιπῆσα, παρῶν
τῶν ἐκ τῆς ἀσέβειας.

Α'γνῆτα ἐκείμῳ πρὸ ποδῶν, Κό-
ρης Ἀ'θλοφόρε, καθορῶντες τὸν δυσ-
λῆ, αἶμον τῷ Σωτῆρι δῶμῳ πάντες, τῷ
πικνόφωρῳ αὐτῷ ἀνὰ δέξασιν.

Δείμ τῷ ρυμφίῳ τῷ καθαρῷ, κάλλος
τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς. ὅ-
θεν θείοις ἀθλοῖς Ἀ'θλοφόρε, περιφανῶς
σεαυτῷ καθωραΐσας.

Θεοτοκίον.

Τρέλαβάν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, σαρ-
κὶ ἐνώθεντα, κατ' ὑπόστασιν τῷ ἐκ
σοῦ. ὃν ἐπιποθήσασα Χριστῷ, τῷ μαρ-
τυρίῳ τὸ κλέος ἐκτίσας.

Ωδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ εὐρέωμα.

Εἶρασας τὰ ὄμματα, καὶ τῷ δαμόϊον
ἐμδοξε, εἰς ἕραμον, διὰ τῆς κτισμά-
των, τὸν σὸν Κτίσιον ἐπέγνων.

Λβον ἀνὰ φαίρετον, τῷ πρὸς τὸν Κύ-
ριον ἔχοντας, πίσιν Σεμνῇ. ὅθεν τῷ
περίῳ, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Μῆρον χαρισῆσιον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ
ἐμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσ-
δεθείσα, ἐξ εὐμενῶς ὑποφόρησας.

Θεοτοκίον.

Τῆσόν μου τὸν τάραχον, τῷ λογισμῶν
Ἀ'γνῇ Δέσποινι. παῦσον ψυχῆς, πᾶ-
σαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡκύνσας.

Ο' Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ εὐρέωμα.

ἡ. ἡ. α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

ΠΟ' αἷμά σε Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύ-
ρα, ἐρῶσχας Χειρῶ, τῷ νυμφίῳ σε
πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας, παρ' αὐτῆ
ἀξιάγασε. ὅθεν ἔλαβόν, τῶν ἰαμάτων
τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβῶ-
σα δαιμόνων, δυνάμει τῆ Πράματος.

Θεοτοκίῳ. ὁμοίον.

Ε' Ἀπὸς χειρισμῶν, Παραγία Παρθέ-
με, ὅν' ἔτεκόν Θεόν, ὑπὸρ' μουῦτε Σ
λόγον, ἀπαύτως ἱκέτανε, σὺν ταῖς αἰῶ
δυνάμεσι, δυνάμει ἀφ' ἑσῆ, ἀμαρτιῶν ἡμῶν
πᾶσι, Σ διώρδωσιν, βίαι τοῖς πόθῳ καὶ
πίσει, ἀεί σε δοξάζει.

Σταυροῦ. ὁμοίον.

Η' Ἀσπίλος Ἀ'μράς, τὸν Ἀ'μρόν Σ
Ποιμένα, κρεμᾶμτρον μεκρόν, ὅπῃ
ξύλῃ ὁρῶσα, θρῶνῶσα ἐφ' ἐγγετο, μηρι-
κῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐμέγκωσεν, τὴν ὑ-
πὸρ' λόγον ἡμέμ, συγκατάβασιν, Σ τὰ
ἐκείνα πάθῃ Θεῷ ὑπόδραγαθε.

Ω' δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε' Νεφύφας ταῖς μάστιγι, θείαις ἡδομένη
Μάρτυς χειρῶν με, θεωρίας τῆ νυμ-
φίσεσ, ἐ αὐτῇ τῷ καλλεῖ ἀτερίζουσα.

Η' Ἐμέγκας τὸν πόθον σε, τὸν πρὸς
τὸν Χριστὸν Χρισίνα ὁ δέιλαιος,
ἀθεώτατος Πατὴρ καὶ δεινός, αἰκισμῶς
βασάνῳ ἐπηπείλει σοι.

Ε' Κολλήθῃς ὀπίσω σε, πόθῳ τερωμέ-
νῃ σῆς ἀγαπήσεως, μικηφόρον με ἀνά-
δειξον, ἐν τῷ πάχειν Μάρτυς ἀνεκραι-
γάζω.

Θεοτοκίῳ.

Προφῆτῶν σε ὁ ἐρδοξός, πάλαι Ἡ' σαί-
ας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἀνδρὸς φόρον-
σαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀ'ει-
παρθεμε.

Ω' δὴ, ε. Ὁ' ρεῖζοντὸν βοῶμεν σοι.

Ω' Σ' Ἀγγέλου ἐν σώματι Μάρτυς γε-
νημενίῳ, ἡράριοι Ἀγγελοι, ῥο-
φῇ ἀγγέλων σε ἀρεφον.

Πῆρ' πέφραμ τῆς ζωῆς ἐκ ἡρῆσῳ Χειρῇ
μα Μάρτυς. ὅθεν σε προσδῆσαυτες,
ἐχθροὶ τοῖς ὑδάσιν ἐρρίψαμ.

Η' Ῥπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡ-
σὸν ῥ' ῥυγῶν, ὡπλοῖς θεῶν πρᾶματός,
ἐ πρὸς τὸν Κτίσιν κατέπαυσας.

Η Εκρὸν τῇ ἀμαρτίᾳ γερόμτρον, ζώ-
σόν με, ζῶν ἀμαρτητόν, Ἀ' γνῆ
Παρθεμε κύνεσσα.

Ω' δὴ, ς. Τὴν δέσπῃ ἐκχεῶ.

Ε' Θέλχθῃς καλλομαῖς ἡ καρδία, γλυ-
κυτάτῃ ὄρασι ἀδολοφόρε. ἐ εἰς ὁσμὴν
τῇ αὐτῇ παθῆμάτων, ἀπαδραμῶσα ἐκραι-
γάζεις θέλγομαι, τῷ πόθῳ σε παμβασι-
λεῦ, ἐ ἀγάπῃ τῇ σὴ σφαγιαζομαι.

ΠΑτόρα σε τὸν ἡράριο Μάρτυς, ὁ γε-
νήτωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαμ, βαρβαρι-
κῶς ἐπεδείξατο γνῶμῃ, ἐ πολυρόπῳ κο-
λάσει ὁπέβαλε. τὴν ὅρα γὰρ ὁ δυσεβὴς,
τῆς οἰκείας ἡγρόνσε φύσεως.

Ω' Σ κείνου ταῖς τῇ μαρτύρῳ κοιλάσιν,
ὡς ὑδύπροον ἔξῃθῃσας ῥόδοι, μυρε-
ψικῶς ἀποσάξουσα χάριν, Σ τῇ πῖσι
τὰς καρδίας ἐμύρῃσας, χειρῶν με Μάρτυς
Σεμνή, τῇ ἀγίῳ Ἀγγέλω συμμέτοχε.

Θεοτοκίῳ.

Η Οἵσαυτες θηνόροι Προφῆται, μυσ-
εῖσας Παρθεμε τὸ βάθος, προφητικῶς
προκατήγγειλον θείῳ, καταλαμπόμτροι
πόρρωθεν Πράματι, Μνητόρα σε παλαιᾷ.
Θῆ, τῇ Δεσπότη τῶν ὅλων γεμήσεσθαι.

Ὁ' Εἰρμός.

Τὴν δέσπῃ ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κορτάκιον. ἡ. ἡ. δ.

Ὁ' ὕψους ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΦΩτοειδὴς πόρις ὅρα ἐρῶνθῃς, ἔχ-
ουα ὡπλοῦν γευσας, ἐ πρὸς ὕψος,
τῇ ἡράρῳ κατέπαυσας Χρισίνα Σεμνή.
ὅθεν σε τὴν ἐρδοξὸν ἐορτῇ ἐκτελῶμεν, πί-
σει προσκυνῶντες σε, τῇ λευφῶν τὴν
θῆκῃ, ἔξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἰα-
μα θείου ψυχῆς τε ἐ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ, κδ. Τῆς ἀγίας Μαρ-
τυρος Χρισίνας.

α. Τὴν Χρισίναμ ὡσεὶ Χειρῇ νυμφίῳ,
Ν ὕμῳ ἁμῶν αἷμα τῆ μαρτυρίας.

Πέλτοις Χρισίνα εἰκάδι ἡδὲ τετάρτῃ βλήθῃ.

ΑΤ' τῇ ἐκ πόλεως Τύρῳ, Οὐρβαμῆτινός
ἐρατηλάτῃ θυγάτηρ. ὅς ἐν πύργῳ ὕψῃ
λῶ ταύτῃ ἀγαγῶν, Σ τὴν ἐαυτῆ θεῶς
ἐκ γευσῆς ἐ ἀργύρης, ἐ ἔξ ἄλλης τιμίας κα-
τασκῆλαδῆστας ὕλης, ἐν αὐτῷ διατάσθαι
αὐτῇ διωρῖσατο, Σ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις
προσφέρειν. ἡ δὲ ταῦτα συνήρῃσας, τοῖς

ἐν ἡσὶ διαδεδωκε. διὰ δὲ ταῦτα, πάσαις
μωραῖς ὑπὸ τῆ πατρὸς ὑποβάλλεται,
καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται. ἐνθα ἄσπις προ-
καρτέρησας, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει
οὐκῆς, καὶ τὰ ἐκ ἧς πληγῶν ἔλκει θόρα-
κίζεται. εἶτα ἐν θαλάσῃ βάλλεται, ὅ-
τε ὑπὸ τῆ Κυρίας τοῦ Θεοῦ βάπτισμα δέχε-
ται, καὶ ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῆ χάριτος ἐκ-
δοται. ἔπειτα γνωστὴς ᾖ, εἰς φρε-
σὶ κατακλείεται, τῇ πατρὸς αὐτῆς τῷ το-
ρῶς ἀξίωτος. ὅς αὐτῇ τῇ μυκτὶ ἐκρήμυ-
ται τῆς ζωῆς. Δίωμος δῆτιμος τὴν ἀρχὴν
ἵτ' αὐτῇ εἰληφότος, εἰς ζήτησιν ἄγει τὴν
ἀρτύρα ὁ ἀλιτῆριος. ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κυ-
ξάσα, σφοδρῶς αἰκίζεται. ὅτε παράδο-
τε τελέσασα, ζήκαλέσατο πρὸς τὴν πί-
νυ ἀνδρῶν χιλιάδας ῥεῖς. μετὰ δὲ τὸν Δίω-
μα, Ἰβλιαρὸς τις τὴν ἡγεμονίαν ἐδέξατο.
καὶ καμίνω πυρὸς ὑποβάλλει αὐτὴν, καὶ
ὑπετοῖς ἰοβόλοις, ἀφλεκτορ φυλαχθεῖ-
σαι καταδικάζει. καὶ τὴς μαθῆς ἐκμη-
λῶναι κελεύει. ζῆ ὡς αὐτὶ αἵματος, γά-
λα ῥιφίλῳ φασί. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκ-
μηλῶναι κελεύει. καὶ τελευταῖον ὑπὸ ἧς
ρατιωτῶν, πέλτοις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ
ὁ πνεῦμα παρέδωκε.

αἰς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Μπορὶ τῷ πάντῳ ἀνδρῶν, τῷ παμ-
φλάζοντι πυρὶ προσομιλῶσα, ἀμβόας
τὴν αὐτὴν, δροσίζοντι καρδίαν. ἀλογητὸς εἰ
Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴς αἰῶνας.

Οὐκ Θεὸς τυχεῖν ποθεῖσα, ἐκ ἐφρό-
τισας μελῶν φλογίζομεν. ἐκ ἡρ-
ήσω Χριστὸν, Παρθεμέ μελωδῶσα. ἀλο-
γητὸς εἰ Κύριε.

Μβροῖς αἰμάτων σε τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξή-
ραμας τῆς εἰδωλοματίας. ἐπομβρίζεις
ἐν μῶ, ἰάσεω πελάγη, Παρθενομαρτυ-
ταύσα, τὸν φλογμὸν ἧς παθημάτων.

Θεοτοκίῳ.

Οὐκ Παρθεμέ ὑπὸ βᾶσα τὴς τῆς φύ-
σεως τῆς Θεῆς σε συλλήψαι, ὑπὸ φύ-
σιν Θεοῦ ἐκύνσας βοῶσα. ἀλογητὸς εἰ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴς αἰῶνας.

Ωδὴ, η. Ἐπταπλασίως κάμιμον.

Τμαιρομελῶν θάλασσαν, πειρασμῶν ἐ-
κολάσεω, Θεῆς κυβόρησαι ἀβλαβῶς

διεπλάσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, ἧς σὼν
ἀγῶνι Μάρτυς βυθῶ. ὅθεν παραδείσας,
τὴς ἀκλύτης λιμενίας, κατέλαβόν βοῶσα,
ἰδρὲς ἀλογεῖτε:~

Ἦματι ζῶντι ἡγέρας, τὸν θαμνῆτα
τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, ἰο-
βόλῳ ὄφει. Θεὸς γὰρ τὸν θαμνῆτα, κα-
ταπατήσας Θεῆς ταφῇ, σὸ ἧς προσάχων
καθυπακῆι Χριστῇ. πρὸς ὃν βοᾷς ἀ-
παύσως. ἰδρὲς ἀλογεῖτε.

Ὅφιν δειρὸν ἐνέκρωςας, ζῶτικοῖς ἀγω-
μίσμασι, ὅτε ἧς προσάχων σε ἐπώδαις
ἀμήμορα, θηρία ἐκοίμισας. ὅτε τῆς ἐκ τῶ-
ν βλάβης ἐκτὸς, ἔμερας τῷ Κτίσῃ,
μελωδῶσα Χριστῇ. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε,
ἰδρὲς ἀνυμνεῖτε:~

Θεοτοκίῳ.

Ἥ Κραταῖα βοήθεια, ἧς πηγῶν Ἀ' ἐ-
παρθεμε, ῥύσαι με τῆς πλάνης τῆ δο-
λῆς δράκοντος, δειρῶς πολεμῆντός με, ὅτε
ταπεινῶσαι σπᾶντος, σὺ γὰρ ἀπλάνης,
ἧς σὺ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδη-
γία, ἧς βοῶντων ἀπαύσως. Λαὸς ὑπόρυ-
ψτε, Χριστὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμιμον, ἧς Χαλδαίῳ.

Ωδὴ, θ. Κυρίως Θεοτόκῳ, σὲ

ὁμολογῶμεν.

Τὸν κατηξιῶν, κατηγλαῖσμεν, ἐ-
μαρτυρεῖς εὐλαῖς ζῆας ῥάπτισα, τὸν
σὸν μυμφίον Χριστῇ Μάρτυς πολυάθλε.

Ῥαῖόν σε τὸ κάλλος, ὅπῃ ἀγαπήσας,
ὁ ὑπὸ ἀπαντας κάλλει Χριστὸς, ἐ-
παρῶν θαλάμῳ σε κατηξιῶσιν.

Τῇ φθῆς ἀσωμάτων, ἐνδοξε χορείαις, ἐ-
ἀθλητῇ ὁμνύει σιωτέταξαι, ὑπὸ
ἡμῶν δυσωπῶσα τὸν παροικτίριμον.

Ἥ Λίς λαμπροτόρα, ὥφθῃς ἡ μνήμη,
μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τῇ πρῶ-
ματος, τὴς σὲ τιμῶντας Χριστῇ κατα-
φαιδρῶσα:~

Θεοτοκίῳ.

Φιλάγαθε Παρθεμέ, τὴν κεκακωμέ-
νῳ, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχῇ μου ἀ-
γάθῳ, ἐκ αἰωνίῳ φλογός με ῥύσαι πρεσ-
βείαις:~

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκῳ, σὲ ὁμολογῶμεν.

Εὐπορεῖ. Ἐν πρᾶγματι τῷ ἰσχυρῷ.

Ως εὐχρηστον ἐτίμιον, τῷ Δεσποτῇ σε σκευῶς, Χειρὶ ἡμῶν λημματίσασα, καταχρῆως τιμῶμεν. ὑπὲρ ἧς γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἡ Μαρτύρων καὶ ἡμῶν, ὡς ἡ Παρθένων ἡ δόξα, ἡ τῆς δὲ δαφνίης ἀρεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς ἡμετέροις.

Θεοτοκίον. Οἱ μὲν.

Εραῖροι τὸν τόκον, ἀσωμάτων αἰ τάξεις. χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, οὐ πεπλήρωκας μόνη. διόσε τὴν παρὰ μωμον, οἱ πιστοὶ δοξαζομένη, ἐν ὑμῶν δοξολογῶν. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ὁξυατέλλου ὡς ἄνθρωπον, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν αἰών, ἡ ἰδιότης. ἡ Χ, δ.

Βυζαντινῶν.

Δοξαζομένη Χειρὶ, τὴν πολλὴν ἀσπλαγχνίαν ἐκ τῆς ἀγαθότητος, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι ὡς γυναῖκα κατατήρησας τὴν πλάμην τῆς εἰδωλοματίας, διδάσκει τῷ Σταυρῷ φιλανθρωπῶς. τύραννον ἐκ ἐπτοήθησας, τὸν δόλιον κατεπάτησας. ἰσχυρὰ δὲ ὀπίσσω ἐλθεῖν. εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἑδραμον, πρεσβύτης ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν.

Οἱ αὐτοί.

Ο ἄνθρωποι λιπῶσα παρὶκῶν, Χειρὶ δὲ πο. ὅσα εἰληκτικῶς, δόξα ἡμῶν ἡ Μάρτυς, ὡς πλῆτον ἡμῶν. ὡς τῇ παμταχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τῷ ἁγίῳ, κατεπάτησε τὸν τυράννον. ὅθεν Ἄγγελοι τῶν ἁγίων θαυμάζοντες ἔλεγον. πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. στεφανίτις ἀρεδείχθης ἡ Μάρτυς, ὡς Χειρὶς εἰς τὴν αἰών βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ αὐτοί.

Θαυματούργησε Χειρὶ, τῷ ἁγίῳ σου ἡ δυνάμις. ὅτι ὡς Χειρὶς ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασατο. ὅθεν τὸ ἀδελφὸν τῆς φύσεως ἀπορρίψαμεν, γενηαίως ἀντίστην. ὡς ἡ τυράννων. διό ἐκ τῆς βραβεῖας τῆς μίκτης κομισαμένη, πρεσβύτης ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν.

Οἱ αὐτοί.

Ταυρὸν ὡς ὅπλον κραταῖον, Χειρὶς ἡ Μάρτυς κατέχευσα χάρις, τὴν πίστιν

ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον. ἡ τυράννων τὰς τιμωρίας, ἐμίκησας ἀνδρείως. τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας, κατατήρησας ἐμθῶς. τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν Χειρὶ, ἀδιαλείπτως πρεσβύτης ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡ Χ, π. α.

Η παρθενικὴ σου θελχθεῖς ὡραιότητι, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χειρὶς, ὡς ἀμώμητον σε ῥύμῳ ἐαυτῷ ἠρμώσατο, συναφείᾳ ἀκράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτῷ, παραχόρμπος τῷ κάλλει σου διώαμι, κατ' ἐχθρῶν τε ὡς παθῶν, ἀντητητομ ἔδειξεν. ἐγκαρτέρησας αἰκίας πικραῖς, ὡς βασάνοις δειμυτάταις, διπλῶς ἔφει διόσω σε κατέσπεψε, ὡς παρέστη ἐκ δεξιῶν αὐτῷ, ὡς βασιλεὺς ἀσπλαγχνίᾳ. αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χειρὶς ἡμῶν, τοῖς ὑμῖν δοθῆναι σωτηρίαν, ὡς ζῶν ὡς μέγα ἔλεος.

Καὶ ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομένη Θεοτόκε Παρθένη, ἐδοξαζομένη, οἱ πιστοὶ καταχρῆως, τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὸ τέχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγὴν προστασίαν, ἐκ καταφυγῇ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροῦ. Χειρὶς ἡμῶν ἀσπλαγχνίᾳ.

Τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς τιμῶν, τὸ περιβόητον ὡς ἄχραντον αἵμα, Χειρὶς ἡμῶν, ὁ πάντας θέλων τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀγαπᾶν. διόσε ὁρῶσα, προσηλωμένη ἡ Μήτηρ σου, ὁδυρομένη παρὰ κατέλαίμετο, τέκνον λέγουσα, ὁ ἄνθρωπος ὁ Παράμωμος, κόσμος ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμῶσα αἵματι, ὡς ὁφθαλμῶν μὴ πῶς ἔδυσ, Σωτὴρ ὁ ἄνθρωπος ἡλίας, ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν ἐκ τῆς εἰρήνῃς, ὡς μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. τῆς Ὀκτωβρίου.

Δόξα, ἡ Χ, α. Κυπριαῖ.

Εκ τῶν ἁγίων ταυμάτων, σωτηρίᾳ ἡμῶν ἐδόξε, Κόσμος λιπῶσα, ὡς τὸν Χειρὶς ποθήσας Χειρὶς ἡμῶν παρὰ φημε, αἰτῶσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταυτῶν τὰς δέσεις προσδεχομένη, ἐθλιβομένην στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,

καὶ ἀπολυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆται εἰς γυναι-
κας Μαρτύρας. ὁ Ἀπόστολος, ζῆται Δε-
κεμβριᾶν δ' ὁμοίως ἐν Εὐαγγελίῳ.

Μὴν δὲ τὴν αὐτὴν, καὶ ἡ κοίμησις τῆς Ἀγίας
Ἀννης τῆς Μητρός τῆς Ἱερώσας Θεοτό-
κου. ἑσπέρως εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξαι, ἱερώ-
μεν ἡ. ε. ἐν φαιδριῶν ἡ. προσόμοια, ἡ. χ. α.
Τῶν ἑσπέρων ταχυμάτων.

Η Νήμιω τελευτᾷ δικαίῳ, ἥντιν προ-
πατόρων Χριστῶν, Γωακείμ ἐν Ἀν-
νης, ἥντιν φαιδριῶν τε ἀγίων, δοξαζομένη ἀ-
παύσως, ὡδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτιρμό-
μα Κύριον, τὸν ἀπαδείξαυτα τέτυκτο εἰς τὴν
ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλιρεῖς πρεσβύτας.

Ὁμοίον.

Η Πρώτῳ ἀγορῶν εἶρα, ἡ ἐκβλαστήσα-
σα, τὴν ἀπαρχὴν τῆς γένεως, τῆς ἡ-
μῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη, πρὸς τὴν
ζωὴν, τὴν ἐκείθεν αἰτήσα Χριστῶν, τῆ
δωρηθῆναι παλαισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς
ἐν πίστει ἀνυμνεῖν αὐτόν.

Ὁμοίον.

Η Νήμιω δικαίῳ τελευτᾷ, σὲ ἀνυ-
μνεῖν Χριστῶν, τὸν παραδόξως Ἀν-
νης, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρας, πρὸς ἄλκην-
τον καὶ θείαν, μεταστήσαυτα μὴν, ὡς
Μητὴρα ὑπαρξασαν, τῆς σὲ τεκνύσας ἀ-
παύσως ὑποφύως, Θεοτόκε Σ Παρθένε
Μητὴρ:

Εἴ ποτε εἰσέλθῃ. ἡ. χ. α. ὁ αὐτός.

Ὡς τὴν παραδόξως θείαν.

Η Δε φωταυγὴς παμνήγου, καὶ φαιδρᾶ
ἡμῶν, Σ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοί-

νήμιω, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικλήρας
πρὸς τὴν ἀτελεύτητον. ἡ Ἀννα ἡ ἀκλήρας,
γῆθεν ἀρδεύσα πρὸς τὰ ἑσπέρια, σινω-
φραϊμομένη δῆμοις, ἥντιν Ἀγγέλων σήμε-
ρον. ἡς πρὸς μὴν τὴν ἀγίαν, εὐορταζομένη
παμνήγου:

Η μόρον φαιδρᾶ παμνήγου, ἥντιν πι-
στῶν χορεῖται, τῆ σεπτῇ κοιμήσεισιν,
τιμῶν παμδολαβῶς ἐν θείῳ Πρώματι.
ἐφέστηκε γὰρ ἡμῶν, ἥντιν ἰαμάτων ἀσράπ-
τιστα χάριτας, καὶ φλέγυσσα πομνῶν,
ἐραερίων πρῶμάτων συστήματα. ἐ φω-
ταυγῆσα φρενίας, ἥντιν πιστῶς ὑμνῶντων
σιν, ἀξιάγασε Ἀννα, τὴν σεβάσμιον
μετάστασιν:

Δόξα, ἐμὴν. ἡ. χ. α. πρὸς Ἀματολίαν.

Η Ἰ' ὅς ἀκαρπῶν λαγόνων ῥάβδον ἀ-
γίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαυτῶν. ὅς
ἡς ἡ σωτηρία τὴν Κόσμον ἀμείτλη Χρι-
στῶν ὁ Θεός. τὸ ζεύγος τὸ ἄμωμον, ἡ
ξυλωρὶς ἡ ἀγία, Γωακείμ καὶ Ἀννα.
ἔτοι μεταστάσιν πρὸς ἑσπέρια σινωγῶν,
σινω τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπόβραχράπτῳ
Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύσιν, ὑ-
πὸ τῆς Κόσμου πρεσβείας ποιήμενοι. ὅς
Σ ἡμεῖς σινωλθόντων ὡσεβῶς ὑμνῶντων
λέγωντων. οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος Σ πα-
μάχης Μαρίας, προπάτορες Χριστῶν χη-
ματίσαστες, πρεσβύσατε ὑπὲρ ἥντιν φυ-
χῶν ἡμῶν.

Εὐορταζομένη. Προκειμένη τῆς ἡμέρας, Σ τὸ
ἀνταγμιώματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνταγμιώματα.

Η Ἰκαίον εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, Σ ἐν Κυ-
ρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἐν ἡ φροντίς αὐ-
τῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τῆς το ληφόνται τὸ
Βασιλείου τῆς ὡπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα

τῇ χάριτι ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δε-
ξιᾷ σκεπάσει αὐτὸς, ὅτι τῇ βραχίονι ὑ-
πόρρασει αὐτῶν. λήφεται παροπλίσαν-
τον ζῆλον αὐτῶν. ἔσονται ποιοῦντες τὴν κτί-
σιν ἐν ἀμυνῇ ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώ-
ρα δικαιοσύνης, ἔσονται περιθήσεται κόρυ-
θα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήφεται ἀσπί-
δα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ
ἀπὸ τομοῦ ὀργῇ εἰς ῥομφαίαν. συνεκ-
πολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος, ὅτι τὰς πα-
ράφρονας, πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες
ἀσραπτῶν. καὶ ὡς ἀπὸ ἀκύκλου τόξου
τῶν μεφῶν ὅτι σκοποὶν ἀλουῦνται. καὶ
ἐκ περὶ βόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφῆσου-
νται χάλασαι. ἀγαπηκτῆσαι κατ' αὐτῶν
ὑδὼρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύ-
σουσιν ἀποτόμως. ἀντιθήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα διωγμῶν, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκ-
λικμήσει αὐτούς. καὶ ὀρμήσει πᾶσαν
τὴν γλῶσσαν ἀνομία, ἔσονται κακοπραγία πε-
ριτρέψαι θρόνους διωγμῶν. ἀκούσατε
οὖν Βασιλεῖς καὶ σιώτετε. μάθετε δι-
κασαὶ πόδας τῶν γῆς. ἐμωτίσαθε οἱ κρα-
τουῦντες πλῆθους, ὅτι γεγαυρωμένοι ὅτι
ὄχλοις ἐθρῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου
ἡ κράτης ἡμῖν, καὶ ἡ διωγμία παρὰ
ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ληκαίω ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, ὅ-
τι μὴ ἀφῇται αὐτῶν βάσιμος. ἔδο-
ξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι
καὶ ἐλογίσθη κακῶς ἡ ἐξοδος αὐτῶν,
καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σωτηρισμα.
οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὅ-
ντι ἀνθρώπων ἐπὶ κολαδίῳ, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀσφαλείας πλήρης. καὶ ὀλίγα
παιδάδεσθαι, μεγάλα ἀνδραγαθίσου-
νται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτούς, ὅ-
τι εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν
ἐν χωρὶς τῆς ἐδοκίμασεν αὐτούς, ὅ-
τι ὡς ὀλοκαρπῶμα θυσίας προσεδέξατο αὐ-
τούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
ἀπαλάμψουσι, ὅτι ὡς ἀνιέρων ἐν κα-
λάμῃ διαδραμιῶνται. κερνοῦσιν ἐθνή,
καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύ-
σει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, σωθήσουσιν ἀ-
λήθεως, ὅτι οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-

μνησθῶν αὐτῶν. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὅτι ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ληκαίος ἐπὶ φθασῇ τελειῶνται, ἐν
ἀπαπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον,
οὐ τὸ πολυχρόμιον, οὔτε ἀειδμῶν ἐπὶ
μεμέρηται. πολὺ δὲ ἐστὶν, φρόνησις ἀν-
θρώποις. καὶ ἡλικία γῆρους, βίος ἀ-
κηλίδωτος. ἀάρετος Θεὸς γερόμνητος, ἡ-
γαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξει
σώτησιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσιν ψυ-
χῇ αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φανώσθη-
τος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασ-
μὸς ἐπιθυμίας, μεταλλάξει μοῦν ἀκα-
κον. τελειώθεις ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε
χρόνους μακροῦς. ἀρετὴ γὰρ ὡς Κύριος
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐσώσεν ἐκ
μέσου πορνείας. οἱ δὲ Λαοὶ ἰδοῦντες ὅ-
τι μὴ μόνον αὐτῶν, μηδὲ θανάτου ὅτι διαμοί-
α τὸ τοῖστον. ὅτι χάρις ὅτι ἔλεος ἐν τοῖς
ὁσίοις αὐτῶν, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτῶν.

Εἰς τὴν ἀντίκλιν, ἰδοῦν. ἡχος, α.

Πῆν ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
φαιδρῶς ἡ γενησάσα σήμερον ἐκ γῆς
μεδίσαται, Ἀῖμα ἡ παμσεβάσιμος.
δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχρηστοι,
τὰ ἴψ' ἀσμάτων ἀνθ' ἀνταλαβούρων,
πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. σῶφρον Ἀῖ-
μα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μη-
τόρᾳ τῇ Θεῇ Λόγου βασάσασα, ὅ-
τι μαρτύροις ὡραίοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας.
ὅτι γὰρ αὐτὴ τεκῆσα ἀσπύρως ἴψ' ζωοδό-
τῃ, σὺ αὐτῇ ἡξίωται βασιλεύειν. ὅ-
τι σὲ μὲν μεταστήσας πρὸς ἄλλοις καὶ
θείᾳ ζωῇ, τῇ Μητρὶ αὐτῇ οἰκεῖν καὶ
συναγαλλεῖσθαι κατηξίωσον. ὅ-
τι περὶ σε οἱ τελουῦντες τὴν μνήμην σου
πιστῶς, σὺ αὐτῇ πρεσβύειν, τῇ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἡχος, β.

Εὔτε φιλοπαρθενοὶ πάντες, ὅ-
τι γῆρας ὁρασαί. δεῦτε εὐορτάσωμεν Ἀῖ-
μα τὴν σεβάσιμον κοίμησιν. ὅ-
τι γὰρ ἔτεκεν ὑπόφυον, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν
τὴν θεόπαιδα. ὅ-
τι ἡς ἐτέχθη ὁ λυτρωτής.

φωτίζωμ καὶ αἰγιαζώμ τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν·

Ὁ αὐτός.

Γς ὁ δῆμος ἦν συναθροισθέντων παρα-
γίνεται, ἐν τῷ πασέτωρ μαρ τῶν
προπατόρων ἀλαβῶς, συγχαρτε κραυ-
γάζοντάς, μόρόπων γαίος σήμερον. ὅτι
ἡ Ἀρμα ἀπὸ γῆς μεδίσεται, πρὸς Κύ-
ριον. αὐτῷ παρεσῶσα ὁ ἡμῶν αἰτία, τῷ
δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πῖς τετέλειται ταύ-
της τῷ κοίμησιν.

Ἦχος, δ.

Δ Εὐτε ἀπαρτὰς πῖς οἱ, τῷ ἦν δικαίωμ
μνήμην φαιδρῶς εὐρτάσωμεν, Ἰωα-
κείμ ἐ Ἀρμης ἦν προπατόρων σήμερον. ὅ-
τι ἔτεκον ἡμῶν τῷ Μητόρᾳ τῷ Σωτήρι
Μαρίᾳ τῷ ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτὴν
ἀνακράξωμεν. ζευγος ἀγιόλεκτον, ξυω-
εις ἀγία ἐ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς οὐφύος
ὑμῶν ἀρατείλας Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐ-
τὸν ἱκετεύσατε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν·

Δόξα, καὶ μὴν. Ἦχος, π. α.

Μακαρία δυαῖς, ὑμεῖς πάντων γε-
νητόρων ὑποθήρηθητε. ὅτι τῷ τῆς
κτίσεως πάσης ὑπορέχοντες ἐβλάστησατε.
ὅπως Μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης
παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ
Μήρα σου Ἀρμα, ὅτι τῷ Μητόρᾳ τῆς
ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μα-
στοὶ οἷς ἐδήλασας, τῷ γαλακτοτροφῆσα-
σαν τὸν βρέφορτα πᾶσαν προῦν. ὅν δυσω-
πείμ ὑμᾶς παμμακάριτοι αἰτέμεθα, ἐ-
λεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν αἰ. π. προσομοία, Ἦχος, π. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χ Αἰροῖς ἡ μνητὴ χελιδῶν, ἔαρ τῆς χά-
ριτος ἡμῶν ἡ γρηθείσα, ἀμέμπως
ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμεν καλῶς, καὶ
τῆς παρθενίας τὸ κεμήλιον, σεμνῶς ὠδι-
μήσα, Θεοτόκον τῷ ἁμωμον. ἁμαρ-
τιμία, ἡ κηύσα δάμαλιν, τὸν ὄξαι-
ρομτα, ἁμρὸν Κόσμου τὰ πταίσματα,
Λόγον λόγῳ γενησάσαν, τῷ μόρῳ ἀ-
πείραδρον, Ἀρμα προμήτορ Κυρίου,
τῷ σὲ ἐκ γῆς μετασῆσατος. ὅν μὴν ἐκ-
δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος·

ἡ. Α. γαλιλαῖε διδάσκει ἐν Κυρίῳ.

Χ Αἰροῖς πεπονημένη Θεῷ, ἐκλελεγ-
μένη ἀγιότητος λάμψει, τῷ μόμου
δυαῖς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν
τῇ θεῇ χάριτι μεθαρμόσα, Χριστὸν
τῷ τεκῆσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν, αὐτοὶ τεκόντάς, Ἰωακείμ ὁ Θεό-
ληπτος, καὶ εὐθεὸς Ἀρμα ἡ παμσεβάσ-
μιος. λύχμοι οἱ ἀρατείλας, λαμπά-
δα τῷ ἁσκιον. οἱ ἀθωῆντάς τῷ χά-
ρι, τῷ Θεοτόκον τῷ ἁλφατον. μεθ' ἧς
δυσωπείτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆ-
ναι τὸ μέγα ἔλεος.

ἡ. Μακάριοι πάντες οἱ θεοβήμιοι.

Χ Αἰροῖς ἀλογημένη ἡ γῆ, ἡ τῷ Θεό-
βλαστον τῷ Κόσμῳ ἀνθήσασα. ἡ μό-
μῳ, ἀδιαλείπτως ἐμμελετώσα Θεῷ, καὶ
τῷ χάρι πᾶσαν ὑπογράψασα. δεσμά
τῆς φειρώσεως, ἡ φυγῶσα τῷ τόκῳ σ. ἐ
τῷ θαλάτῳ, τῷ φθορᾷ ἀταμείψασα,
καὶ πρὸς εὐθεὸν, μετασῶσα λαμπρότη-
τα. Ἀρμα θεομακάρισε, προμήτορ Χρι-
στὸν τῷ Θεῷ, ἡ φωτοφόρον λυχρίαν, τῷ
Θεοτόκον κηύσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔ-
λεος·

Δόξα, ἐ μὴν. Ἦχος, π. β.

Δ Εὐτε πᾶσα ἡ κτίσις ἐν κυμβάλοις
ψαλμικοῖς, ἀφηνήσωμεν Ἀρμα
τῷ Θεοφρονα, τῷ τὸ θεῖον ὅρος ἀποκνη-
σασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, ἐ πρὸς ὅρη μνη-
τὰ καὶ Παραδείσους σκηνώματα, σήμερον
μεταβεβηκῶν. ἐ πρὸς αὐτῷ βοήσωμεν.
μακαρία ἡ κοιλία σ. ἡ βαρύνσασα ἀληθῶς,
τῷ φροδὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὅν καδικέται
τῷ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου εὐδον ἐν κοιλίᾳ
βαρύνσασαν. καὶ οἱ μαστοῖ σου ὠραῖοι,
οἱ θηλάσαντάς τῷ θηλάσασαν Χριστὸν,
τῷ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὅ
προσβολῆς τῷ ἐχθρῷ, ἐ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν·

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ.

Ω τῷ τῷ κηύσασαν, ἐκνοφώρησας, ἀ-
γῶν τῷ θεομήτορα, Θεοφρονα Ἀρμα. διὸ
πρὸς λῆξιν ἑραπίον, εὐδα ἀφραινομένην,
κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρεσα μὴ μετέστης,
τοῖς τιμῶσιν πόθῳ, πταίσματων αἰτε-
μένη ἰλασμόν ἀειμακάρισε.

Εἰς τὸν Ὁρδρου ἡ σωτηρία ἡλθ. μὲ τὴν α.
π. κα, ἡχος, γ.

Τὴν ὁρατότητα τῆς παρθερίας σου.

Η Εὐκλέστατος ἔξαιέται, Ἀρ-
μα ἡ εὐθεὸς καὶ παμσεβάσιμος, γῆ-
ρα ἀφ' ἧς ἐκ ζωῆς, προσκαίρει διαιωνί-
ζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων
χορεύουσα, σὺ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, Σ ἀ-
λαφῶ Μήτηρ τῷ Θεῷ, πρεσβύουσα ἀ-
παύτως σωθῆναι, τὴν πίστιν ταύτῃ μα-
καρίζοντας.

Δοξα, τὸ αὐτό. ἔ. μὴ. δ.

Μετὰ τὴν β. ἡλθ. κα. ἡχος, α.

Τὸν τάφομα Σωτήρ.

Μ Ἀς μόνη εὐτολὰς θεαρέτως τηρῶσα,
μητόρας Ἰσραὴλ ὑπὸ ἡρας ἀπάσας,
τὴν μόνην Ἀπαρθεῖον Θεοτόκον κύνει-
σα, ἀγιόλεκτε Ἀρμα προμήτορ Κυρίῃ.
μεταστῆσα δὲ ἐκ γῆς πρὸς Θεὸν μυμφῶρα,
δικαίῳ ὑπὸ ἡρας.

Δοξα, τὸ αὐτό. ἔ. μὴ. δ.

Καὶ οἱ Καρμίες τῆς Ὀκτωήχης, ἔ. τῆς
ἀγίας εἰς ε. Ω. δὴ, α. ἡχ., δ.

Ἀρμὶξω τὸ εἶμα μ.

Η Τεσμάτωρ συγχώρησις, καὶ ἡρ κα-
κῶν ἀπολύτρωσις, ἔ. βίβ. διόρθωσις,
μὴ μοι σεμνὴ αἴτησις, προελομένη, τὴν
σὺ φωσφόρον μνήμην, ἀφ' ἧς σήμε-
ρον Ἀρμα παμάρημε.

Ω Ὡς τὴν κύνεισάν, θεοπρεπῶς ἀπε-
κύνεισας. διὸ πρὸς αἰζῶρα, ζωὴν μεθέ-
στηκας, ἀπολαβῶσα, χαρὰς ἀνεκλαλήτης,
φωτὸς ἀφ' ἧς ὄντες, Ἀρμα θεοκλήτε.

Η Χάρις ἡ εὐθεὸς, πρὸς τὴν χαρὰν
μεταβέβηκεν, ἀσπύτως ὡς ἔτεκε
θυγάτηρ ταύτης Ἀρμή, καὶ παρῖσταται
πολλὴ σὺ παρρησία, Κυρίῳ πρεσβύουσα,
σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ε Ὡς ἡμῖν ἔλαμψεν δικαιοσύνης ὁ ἥλιος,
ἔ. πᾶσαν κατήγαγε, θεογνωσία τὴν
γῆν. ἔ. διέλυσεν, ἀχλὺ τῆς ἀδείας, Ἀ-
ρμή παμαμώμητε, ἔ. παμμακάριστε.

Ω. δὴ, γ. Οὐκ ἐμ σοφία.

Η Ἡ συλλαβῶσα, τὸν σινέχοντα παρ-
τα σινέλαβον. Σ ἐκύνεισας Χειρὸν,
τὴν ὑπὸ λόγον κύνεισάν. διὸ σὺ τὴν κοί-
μησιν Ἀρμα γοδαίρου.

Η Εὐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ εὐδοξία
μνήμης. ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν, τὴν εὐ-
κωμίων ἐπέκειρα, ἀχλὺ θεομήτορα,
Ἀρμα θεοκλήτε.

Η Ἄλιος ὡσὺρ, τῇ σελήνῃ τῇ Ἀρμῇ
ἐν μνήμῃ, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς
παρθερίας ἀκτῖνα γερῶ. δι' ἧς τῆς θεό-
τητος αὐγὴν ἐπέλαμψεν.

Θεοτοκίον.

Ε Ἐπ' προσάσιον, ἀσφαλῆ θεομήτορ κεκ-
μήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνα-
τιθεμένων σωζόμεθα. πρὸς σὲ καταφύ-
γοι τὸν περιφρονούμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Ο Ὡς ἐμ σοφία, ἔ. διδάσκει ἔ. πλάττει καὶ
χώμεθα. ἀλλ' ἐμ σοί τῇ τῇ Παρὸς, ἐ-
μυποστάτω σοφία Χειρὲ. ἔ. γὰρ ὅστις ἄ-
γιος πλῶς φιλαμῶν πε.

Καθίστα. ἡχος, π.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Η Ὡς μητὸς τῇ δεσπότη ἔ. ποιητῇ, Μή-
τηρ γέγονας Ἀρμα παμάρημε, αὐ-
τῇ τὰ προσάγια, ἀφ' ἧς φιλότης φυλάττει-
σα. διὰ τὴν θάλασσαν, ζωὴν πρὸς ἀθάνα-
τον, μετετέθηκε ὡς, ἔ. φῶς πρὸς ἀνέ-
στρον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, ἔ. ἀγίασιν
μνήμην, τελεῖται ἐμ πρῶματι, φωτίζο-
μεθα πάντοτε. ἔ. συμφῶνως βοῶμεν σοί.
πρεσβύει Χειρὶ τῷ Θεῷ, ἡρ πταισμά-
των ἀφ' ἧς δωρησάσθαι, τοῖς ἑορτάζουσιν
πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ω. δὴ, δ. Ὁ κατήμνητος ἐμ δόξῃ.

Η Ἀς ἐμ μόνη γεγραμμένα, μελετῶσα ἐ-
τέλεσας, ἔ. τὴν βομολογίαν, Μήτηρ τῆς
Μητὸς ἐχρημάτισας. διὸ μὴ πᾶσα ἡ Κτί-
σις, ἐποφείλει σοί, ἐκτελεσάσθαι χαρμο-
νικῶς τὸ μνημόσυνον.

Η Ἀκαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βασά-
σασα, τὴν τὸ φῶς τῇ Κόσμῃ, εὐδοκίαν
ἐμ κοιλίᾳ βασάσασαν. ἔ. οἱ μαρτοὶς ὡ-
ραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν
Ἀρμα Χειρὸν τὴν φροῦν ἡμῶν.

Ω Σβίωσας ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως
κύνεισάν, Θεοτόκον κόριν, Λόγον τῇ
Παρὸς ἀπεκύνεισας. ἔ. πρὸς αὐτὸν μὲν δό-
ξης, προσεχώρησας, θεμελίωσας με-
τοχὰς ἀληθείας. Θεοτοκίον.

Θ Τραπὸν ἐκύνσας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς,
τὴν τεκῆσαι τὸν ὄρατον, ποιητὴν τὸν
σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπα-
ραφία, μὲν δόξης Ἀγγεῶν ἐδόξε.

Υ Αἵς αὐτοῖς τάξις, αὐτῶν τῶ μοι, συγ-
χορῶν περὶ χαρῶν, πληρμενὴν λαμ-
φῶς, τῆς πλατοδοτίας. ἄλλ' ἡμῶν μνη-
μόνα, ἵνα ἐν πίσει μεμνημένων.

Ι Ἐσταὶ βλασφάσας, ἐκ ρίζης ἐμφα-
μῶς, ἀθαλῆ ῥάβδον τὴν Ἀγγεῶν, ἐκ-
βλασφάσας ἐδόξε, τὴν ἐκβλασφάσας,
αὐτὸς τὸ ἀμαρταν, Ἰησοῦ τὸν λυτῶ-
ν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε Πι σὲ κατέφυγον, τὴν μόλις κραταίῃ,
ἵνα πρὸς σκέπῃ σου, τὴν ἐλπί-
δα τίθῃμι, τῆς σωτηρίας μου. Παραγία
Δέσποινά, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ω. Ἡ. ς. Ὑψώσοι μὲν Φωρῆς.

Κ Τρεῖς Ἰησοῦ τῶ Θεῷ οἱ προπάτοράν,
Ἰωακείμ τε καὶ Ἀγγεῶν, οἱ δικαιο-
σύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὧν αἱ
ἀφῃμεῖσθαι σήμερον.

Α Παπῶν ἐγκωμίων ἡ Ἀγγεῶν ὑπόρκει-
ται. ὅτι παπὸς ἐγκωμίων, τὴν ὑπόρ-
κειμένῃ ἐκύνσε. διὰ τὸ ἐν χορῶν ἵνα αὐ-
τῶν αὐλίζεται.

Φ Ωσφόρος καὶ λαμπρότης πλήρης ἡ
μνημόνα, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ,
τὰς σωτηρίαις ἐκπέμπουσα, σὺ φρον Ἀγγε-
ῶν, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Ε Ἐ Ἀγγεῶν, ἡ τῶ κόσμου ἐτέχθη βασίλισ-
σα. τὸν τῶ παντὸς Βασιλέα, ἐκ τεκῆσαι
καὶ παρθενώσας, μὲν τόκον, Χόρουβιμ
αὐτῶν Παράμωμε.

Ο. Εἰρμός.

Ὑψώσοι μὲν Φωρῆς.

Κοιτάκιον. Ἡ. ς. β. Τὰ αὐτῶν ἡμῶν.

Π Ρογῶν Χειρῶν, τὴν μνήμῃ εορτά-
ζοντες, τὴν τῶν πρὸς, αὐτῶν
βοήθειαν, τῶ ῥυθίῃ ἀπαρτὰς ἀπὸ πά-

τὴν παραγίαν μετὰ σπιν. σήμερον γὰρ ἐκ-
τῆς προσκαίρας μετὰ σπιν ζωῆς, ἐν τοῖς
ἐπαρμίοις μὲν χαρὰς τὴν πορείαν ποιῶσα
ἀγάλλεται. καὶ ὡς ἴσα Μήτηρ τῆς ὁμῶς
ἀληθῆς Θεοτόκος, κραυγάζει πρὸς. με-
γαλιῶν ἡ ψυχὴ τὸν Κύριον. ὅτι ἐ-
τεκον τὴν τέτη Μήτηρ ἐν γῇ. Ο. τέτη
δοξάσας ὡς ἡδοκῆσεν.

Τῶ αὐτῶ Μιῶν, καὶ ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας
Ἀγγεῶν, τῆς Μιῶν τῆς Τῶν ἁγίας Θεο-
τόκος.

Ἡ. Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένῃ Κόρης,
Ἡ τῶν κυκλῶν Μητρίῳ σωτηρία.

Π. Ἐμῶν ὅξεβίωσε μογοσόκος εἰκάδι Ἀγγε-
ῶν.

Α Τῇ ἡ προμήτωρ τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χειρῶν καὶ σάρκα γενομένη, ἡ ἐν
φυλῇ Λαῶν, θυγάτηρ Ματθαῖ τῶ ἰδῶν.
καὶ Μαρίας τῆς αὐτῆς γυναικός. ὅστις
Ματθαῖ ὑπῆρχεν ἰδῶν τῶν ὧν τῆς
Βασιλείας Κλεοπάρας, καὶ Σαπῶν βα-
σιλέως Πόρῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡ-
ρώδης τῶ ἀντιπάφου. ὅστις ὁ Ματθαῖ ἔχε
θυγατρίαν ἑῶν. Μαρίας, Σοβῆ, καὶ
Ἀγγεῶν. ἔγυνε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ,
καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγυνε δὲ
καὶ ἡ δαυτῶν, καὶ αὐτὴ ἐν Βηθλεὲμ, ὅ-
τι ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγυνε δὲ καὶ ἡ τρί-
τη, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, ἐκ ἑγῶ-
ν Μαρίας τὴν Θεοτόκον. ὡς εἶναι
τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ
τὴν ἁγίαν Μαρίας τὴν Θεοτόκον, θυ-
γατρίαν ἀδελφῶν ῥιῶν θηλειῶν. αὐτὴ
οὐκ ἡ Ἀγγεῶν μετὰ τὸ γεγενησθαι τὴν παν-
τὸς τῶ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀπογαλακ-
τίσαι, ἀμαθιῶν τε ταυτῶν ἐν τῶ μαῖ
ὡς ἀμνημονώσων τῶ παντοκράτορι Θεῷ,
μηδείας καὶ προσδύχαις καὶ ταῖς ἵνα δεο-
μέων ἀποίῃαι τὸν ἐπίλοιπον ταύτης
χρόνον διατελέσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κυ-
ριον ὅξεβησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς συ-
μαξίς, ἐν τῶ δαυτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Πατόρων
ἑ. ἑ. τῆς ἐν τῇ ε. Σινωδά συνελθούσης,
ἐ τὰ Ὁριγένης δόγματα καθελόντων.

α. Λόγοι βελίαν Ὁριγένης οἱ λόγοι.

Ὁ ὑπὸρ καθεῖλον προσκυνῶνται τῷ Λόγῳ.

Πι τῆς βασιλείας Γεργίου, ἡ Πα-
ριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντι-
μοῦς ὁ αἰρετικός, γενομὸς πρόδρομος Τρα-
πεζῆς Εὐπίσκοπος, μετατεθείς ἐ προ-
χειρθεὶς ἀρχιερέως Κωνσταντινουπόλεως.
ἀλλ' αἰρετικός ὡς ἔβληθῇ παρὰ τῆς ὁδο-
δοξῆς. Σέχεροτομήθῃ αὐτὸν αὐτὴ Μιναῶς
ὁ ἁγιοτάτος, Πρεσβύτερος ὡς τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἐ Σεμο-
δόχος τῆς Σαμῶν, ὑπὸ Ἀγαπῆς Πά-
πα Ρώμης. Ὡς τετε ἐπαμασάντων Σε-
βήρος ἐ Πέτρος ἀνθρώποι πάσαν αἵρεσιν ἐν
αὐτοῖς περιφρόντων, σωσιζώοντων Σ τὰ
Ὁριγένης βλασφημία δόγματα, ἐλύπη-
ντες ὁδοδόξους. διάτοι τετο ἐ συκαλεσά-
μενος ὁ Βασιλεὺς Γεργίου ἐν τῷ ἐβδό-
μῳ ἔτει τῆς αὐτῆς βασιλείας Σινωδοῦ, ρξέ.
ἁγίῳ Πατόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἁ-
μα τῷ ἁγιοτάτῳ Πατριάρχῃ Μιναῶ, ἀνα-
θεμάτισαν αὐτέστε, ἐ τῆς ὁμόφρονος αὐ-
τῶν. ἐκτοτε ἐν εὐστάσει ἡ τῆς Θεῆς Ἐκκλη-
σία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξαζούσα
τὸν Θεόν: ~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ε. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Σ τῆς ζωῆς τῆς ἀληθῆς, Ἀῖμα τὴν
Μητόρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν
τὴν ἀληθῆν, μετετέθης πρὸς φῶς ἀπακρά-
ζουσα, ὑποδύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατόρων ἀλογητὸς εἶ.

Τῆς Μητρός τῆς Λυβωτῆς, Μητὴρ
λεηματίσασα Ἀῖμα, ἀπὸ τῆς γῆς
πρὸς κρατὸν, ἀρεταῖς κασμεμένη ἀνδρα-
μῶν, ἐν αἰρέσει κραυγάζουσα, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατόρων ἀλογητὸς εἶ.

Ρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς ἀνυ-
χωρότατον πλάτος, τῆς παραδείσεως
τῆς ἁγίας, πρὸς ἀνέσπῳρον φῶς ἔξεδήμη-
σας, Θεοφῶρε κραυγάζουσα. ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατόρων ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίῳ.

Ραῖσμεν καλομαῖς, ταῖς τῆς ἀρε-
τῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὸ ἡμῶν τῆς γυνε-

μῶν, ἀπεκύνσας Λόγον Παράμωμε, τὸν
τόρπρᾱς ὡραῖότησι, καταφαιδριώοντα
τὸς σὲ ἀνυμολογούντας.

Ω, δὴ, ἡ Παιδας ἀγαθὴ ἐν τῇ καμίνῳ.

Μητὴρ τῆς μόνης Θεοτόκης, ἡ εἶρα τὸ
πρῶν, μὴ δὲ προμήτωρ Χειρῶν, ὡ-
σπὸρ τῆς εἰρώσεως, ἔτω τῆς μεκρώσεως,
ἐκδυσάμεν ἐνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώοντων βοᾷ.
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄντα, ἐ ὑποδύ-
τε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Χρὶς ὅς σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς
αἰῶν περὶ χαρῶς σε ὑπεδέξατο, πύ-
λῳ ὅτι ἔτεκάν, ἡ αὐτὸς διώδασε, ἐ κε-
κλεισμένῳ ἔδειξε, μτ' τὴν παρόδοι, Θεό-
φρῳ ἀξιάγασε Ἀῖμα. ὅθεν σε τιμῶμεν,
εἰς πάντας.

Τίως τὸν βίον ἐκτελέσας, ἁγίας Ἀῖ-
παρθεῖς Μητὴρ γενομένης, ἡ τις τὸν
παράγιον, Λόγον ἀπεκύνσας, ἁγιασμόν
Σ λύτρωσιν ἡμῶν παρέχοντα, Θεόφρῳ ἀ-
ξιάγασε Ἀῖμα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίῳ.

Ὁλοῖς συνεχόμενον κηδυνῶν, ἐ σά-
λῳ τῆς ἀμαρτίας κηδυνῶν, ὅρμον
πρὸς ἀκύματον, αἰνῶν ταῖς τῆς Πράμα-
τος Θεογενήτορ Δέσποινᾳ, μὴ κακοδύνη-
σοι. λιμὴν χειρῶν γὰρ ὑπάρχεις. ὅθεν
σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Παιδας ἀγαθὴ ἐν τῇ καμίνῳ.

Ω, δὴ, ε. Εὐα μὴ τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὰ μὴ τῷ τῆς παρακοῆς μοσμήματι, τὴν
κατὰρ εἰσπῆκῆσατο. σὺ δὲ εἰρώσεως
κατὰρ, λυθείσα ἀλογίᾳ τὴν τέξασαν,
ἐκύνσας Ἀῖμα Θεομήτορα. ἡ συγχοράεις
ἀξιάγασε.

Κ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέ-
νηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, εἰ-
χω βλαστήσασα ἀσπύρας, τῆς κόσμου τὸν
ροφία ἐ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν ροφίᾳ
τὴν ἀδάπαρον, Ἀῖμα παμσώφως μετα-
στήσας.

Δέξατο ἄλυπος ζωὴ ἐ ἀφθάρτος, μτ'
τέλος σὲ παρὰ φημε. ξύλη ζωῆς μὴ
μετέχεις. δικαίῳ συνάφραϊν συστήμασι,
ἐ δειῶν ἀσωμάτων εἰσπῆκῆσαι. ὅθεν σε
πάντων μακαρίζομεν.

μνήμων, ἰδὼς δοξασιῶν, ἔτι αὐτῶν,
μνήμων εὐορταζομένων παρηγορησώμεν.

Ἐπὶ τῇ αἰγίᾳ, ἡχος, ἔ. εἰρημός,
Ὁ αὐτός.

Ω Τὴν παραδόξην θαύματος Παρασκάνην
ἡ σοφὴν, Ἀντιπρὸς τὸ φρύαγμα, ἀν-
δρικῶς κατέβαλον, προθύμως ἐραθλῆσα-
σα. καὶ τῶν βραβείων τῆς ἀνὴρ κλήσεως,
καὶ τῶν γεφάρων ἀξιοθεύσα Σεμνή, ὑπὲρ
τῶν δαλῶν, τῶν πικρῶς τιμῶντων σε,
μρείων ποιῶν, πάντοτε πρὸς Κύριον,
ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὁμοιον.

Μ Ἀρτὺς τῇ Χειρὶ παμάρθην, ἡ τὸν
Δεσπότην Χειρὸν, ὁλοφύχως πο-
θέσασα τῶν βασιλέων ἡρεγκας, τὰς πληγὰς
καρτορώτατα. Ὡς ξομένη πλάρα τῆς
μαγίᾳ, αἰκίας πασας διὰ τὸν σὸν ὄρα-
σιν, καθυπομένεσσα, τῶν γεφάρων ἔ-
τυχον, τῶν παρ' αὐτῆς. ὅθεν ἀφηνεμέ-
σε, θεομακάρισε.

Ὁμοιον.

Ο Σιομαρτὺς παμάρθην, τίς ἔξιστοι εἰ-
πεῖν, τῶν σὸν πόμῳ τὰ ἐπαθλα, ἔ
τῇ μαρτυρίᾳ, τὰ ἀνδρεία τῶν ἀγίων, ὑπο-
μονήν τε καὶ τὴν πρᾶξιν, ὡς ἐμεδύσω
Σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν σινομίλος, τῶν
Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκάνην, μύμφη
τῇ παμάρθην, σκευὸς τῇ Πρώματι.

Δόξα, ἡχ., ἡ.β.

Π Ἀρθενομαρτὺς Ἀθλοφόρε Παρα-
σκάνην παμάρθην, τῇ τὴν ἀθλήσιν τὴν
σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἰτῆσαι ῥυθῆναι
πειρασμῶν ἐν θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν
προσβείαις, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως
Μαρτὺς Παμάρθην.

Καὶ ῥῆ. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰς τὸν ἁ. ἡ. προσόμοια τῆς αἰγίᾳ, ἡχ., δ.

Ὡς γεραίον ἐν Μαρτυρίᾳ.

Π Ολυδὼνα βασίλει, ὑποτάσσας παρ-
εἶδοξε, ἀνδρικῶς φρονήματι ἡτομό-

π. Γ. πομῶν ὑπεμῶν τὸν Κύριον.
Π Ἡς πλακὸς τὴν βαρύτητα, Ὡς πυρὸς
τὴν κατάκαυσιν, θεῖκῃ προνοίᾳ Ἀγ-
γελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέ-
δειξε, τὴν δὲ αὖρα ἐνδροσόν, οἷα πᾶ-
λαι τοῖς παισὶ, τῇ τεταρτίᾳ ἡ ὁρασίᾳ. μεθ'
ὧν ἐκράζον, σὺ τὸ ἔλεος μέγα παμοικτίρ-
μων. ὅθεν σέβω γηθομένη, σὺ τὸ παμύ-
μνητον ὄνομα.

ἡ. Καὶ ἡγήσεν ὁ πῆρ.

Κ Αθρότητα σώματος, ἔ. ψυχῆς τὴν
λαμπρότητα, κησαμένη πάντοτε,
ὡφθης ἁμῶν. σὺ γὰρ μύμφιον ποθέσα-
σα, κατ' ἴχμος ἐβάδισας, ροντῇ μύρᾳ Σε-
μνῇ, Παρασκάνην αἰοῖδιμε. ἔ. ῥῆ πρεσβύει,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, λύσιν δοῦναι,
ὁφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἡχ., ἡ.β.

Λ Εὐτε πάντα τῆς γῆς τὰ πόρτα,
πρώματικῶν χορείων ἐπικροτήσω-
μεν, ἔ. τὴν Χειρὶ Παρθενομαρτὺρα ἀφηνε-
μήσων λέγοιεν. χαίροις, Παρασκάνην
Ὅσια ἔ. θεοτίμητε. χαίροις, ἡ τὸ μαρτύ-
ριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις τῶν
μαρτύρων ἰσος ἄσι, Ὡς ὁ σὸν ὁμόσκη-
με. μεθ' ὧν ἰκέταν τῇ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ ῥῆ. Θεοτοκίον.

Τροπᾶριον.

Ὁ ἰ. Μαρτὺρές σε Κύριε.

Ἐπὶ τῇ αἰγίᾳ, ἡχ., ἡ.

Π Ἡρ σπῆναι σὴ κλήσει κατάλληλον,
ὄργασαμένη φθόρῳ, τὴν ὁμῶν-
μόν σου πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκληρωσαι,
Παρασκάνην Ἀθλοφόρε. ὅθεν προχέεις
ἰάματα, Ὡς πρεσβύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὁρθρον, ἡ σιμῆθης ἡλῶ.

Μετὰ τὴν α. ἡλῶ. καὶ τῆς αἰγίᾳ, ἡχ., δ.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῇ Σταυρῷ.

Π Ὁ ὠραιότατον Χρῆ ἀγαπήσας, ἔ. δι

ἀγρίας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ πα-
τοίῳ πόρῳ τε καὶ θλίψεω, τέτρω κα-
τηγγύωσαι ὡς περ ἄμωμος Μάρτυς. ὅτε
σε ἡξίωσεν ὑπαίῳ θαλάμῳ, ὑπὸ ἡ-
μῶν πρεσβύσας αὐτὸν, ἥν σε τιμῶντων
Παρασκλὴν παμύφημε.

Δόξα τῷ αὐτῷ. Ἐ. μὴ. ἁ.

Μετὰ τὴν β. ἡλδ. κα. ἡχος, α.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ως ἄμωμος Ἀμαρὶς ἐκ Ἀγνῆ τῷ Κυ-
ρίῳ, συνήφθης μυστικῶς ἐν σεμνό-
τητι βίῃ, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως σεαυτῇ
ὠραίσασα. ὅτε ἡλεῖσας ἥν ἰαμάτων τὴν
χάριν, ἰαρόντα, τὰ ἀρρώγῃ ἡμᾶτα παύ-
τα, δυνάμει τῆς Πνύματος.

Δόξα, Σ. μὴ. Θεοτοκίῳ.

Οἱ Καρμῆς τῆς Οκτωήχης, ἐκ τῆς αἰγίῳ.

ὁ Καρμῆς τῆς Αἰγίῳ. Ἐ. ἡ ἀκροατικῆς.

Τμοῖς γοδαίρω τῆς Ἑρμούλας πόρῃς.

Γωσφ. Ω. δὴ, α. ἡχ., πῃ.

Αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Υμοῖς τὴν φωτοφόρον, ἐκ παμύκλει,
ἐκ ὑπὸ ἀδοξοῦ, ἐπαιρέσωμεν μνήμῃν,
Ἑρμούλας Χειρὸν μεγαλιώμεν.

Μεγίστοιμοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρ-
μούλας παμύφημε. τῇ μεγάλῃ χάρι
Λόγῳ, ἀνεδείχθης θοράτῳ θορόμῳ.

Νομίμοι διαψύσας, ἐνδοξε αἰγίῳ κα-
τεπάτησας, ἀπομνήμων τὰ θράση,
παμαιοῖδιμε Μάρτυς Ἑρμούλας.

Θεοτοκίῳ.

Λεώμμοι Παρθεῖς, τὸν Χειρὸν ἀπόρ-
γασαι παμύμωμε, ἐν ἡμῶν τῆς δίκης,
φοβόρας καταδίκης ἡξίωσας.

Εὐτόμος Καρμῆς τῆς Αἰγίῳ.

Θεοφάνης. Ω. δὴ, α. ἡχ., δ.

Θαλάσσης τὸ ὄριον.

Υμοῖς τὴν φωτοφόρον μνήμῃν σου, Μάρ-
τυς παμύφημε. χάριν δοθῆναι αἰτῆσαι
ἡμῖν, Σ. πταισμάτων τὴν ἀφῆσιν, Παρα-
σκλὴν αὐοῖδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δέησιν.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρ-
τυς τὸ εὐτομόν, ὁ τοῖς ἑοαμοῖς τύ-
ραμος δεινῶς, ἀπομνήμων προσκυῶσιν,
ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τέτρω τὸ θράσος ἀ-
παμ λελυται.

Μαρτύρων σου καλλομὴν ἀνέφασας, τὰς
τῇ ἐχθρῇ μηχανᾷ, καταβαλῶσα

ὄπλῳ τῆς Σταυρῇ. Ἐ. τυράμῳ ὠμότητα,
ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῇ πίστιν
ἐκέρχας.

Θεοτοκίῳ.

Ο Λόγος ἐκ σών ἀλγασίων Δέσποισμα,
αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμῶν σαρ-
κα εἰληφώς. καὶ ἡμᾶς ὀλιθίσαντας, ἀ-
πατεῶρος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀν-
πλάσατο.

Ω. δὴ, γ. Σὺ εἶ το ἑδρεῖον.

Θοῖς διναμῶν, τῇ παμτρυγῇ σοφῇ
Πνύματος, τῇ δινατῇ, Πάτῳ ἐν
κακίᾳ, τὴν ἰαχὴν καταβέβληκας.

Νώμῳ γεγῆσας, τῇ παμτοκράτῳ
ἐν αἰγίᾳ, πάντας ἡμῶν, λόγῳ σου
τῷ θείῳ, ἐαυτῷ ὀργαζόμενος.

Γνω διδασκόμενος, ὑπὸ τῆς οὐ σοφῇ
Πνύματος, τὸν ποιητῇ, ὁ Παμτε-
λεῖμῳ, ἐκ μομίμως ἐνθλήσας.

Θεοτοκίῳ.

Τσαί με παμύμωμε, ἀμαρτιῶν δεινῇ
κλύδωρος, ἐκ λογισμῶν, ἥν ἐπεμ-
βαιρόμῳ, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Αἰγίῳ. Εὐφραίνεται ὁ σὸς.

Νῶρ τὸ ἀδερμῇ, τὸ θείῳ Πνεύματι
καὶ φαιδρῶν δεδεχῆναι, ἡξίωσιν ἀ-
ριστῶν, τῆς σῆς ἀκραφίμῳ ψυχῇς ἑλλαμ-
ψιν.

Ωθῆσα θείῳ Χειρῇ, τὰς ἥν βερά-
ρῳ ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χειρῇ
ὑπέφθορες. οἷα τις ἀδάμας ἐδρότατος.

Γάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ ἑαδίῳ
καρτῶν ὡς ὡς, τὸν σκορπισμῶν
τῆς σώματος, ἐκ τῆς ἀνυποίτης πικρῆς αἰ-
κισμῆς.

Θεοτοκίῳ.

Τμόρῳ τοῖς ὁσὶν ἡν, ἥν ὑπὸ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεῷ γέγο-
μας. ὅτε σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ὁ σὸς.

κα. ἡχ., πῃ. Τὴν σοφίαν ἐκ λόγου.

Ερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἰδρῶς
ἀνεδείχθης τοῦ λυφωτοῦ, φωτίζων
τῆς πίστεϊ σοι, προσίοντας ἐκάστοτε, καὶ
ὁσὶν τέλει Μάκαρ, ἐνθῶς ἀπῆσραφας.
ὅτε τὴν φωτοφόρον, καὶ αἰγίῳ σου μνή-
μῃν, τελῶντες ὑμῶν με, ἐκ πικρῆς μα-
καρίζομεν. ἀθλοφόρε Ἑρμούλας, πρέσ-

βόλε Χειρῶ τῷ Θεῷ, ἥς πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ε'Κ παρὰ γὰρ μνησίων σὺ τῷ Χειρῶ, ἀμετέθης ὡς Μάρτυς διωκῶς, αὐτῷ ἀνρέσθης, τῷ Σωτῆρι ἥς ὅλων, καὶ τυραννῶν θράση, εὐδρίως κατεπάτησας, ἐβασίλευσεν ὁρῶς, ἀνδρείως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χειρὸς σοι, τὴς γεφάνης κομίσας, εὐδοξῶς ἡτοίμασεν, εἰς μυμφῶν ἑρασίον. Παρασκδὴ ἀξιάγαγε, πρέσβυς Χειρῶ τῷ Θεῷ ἥς πταισμάτων ἀφῆσιν.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ω'Σ Παρθένον ἐμόλυν ἔν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκῆσθαι Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γεμεῖν ἥς ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ὃ σοι τῆς Θεότητος, ἐὼς βρέφος θηλάζει, τὸν κτίσιν ἐΚύριον. ὅθεν ἥς Ἀγγέλων, ἐάνθρωπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παράγιον τόκον σε, ἐσυνφῶνως βοῶμεν σοι, πρέσβυς Χειρῶ τῷ Θεῷ, ἥς πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἀσπορον τόκον σε.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήρυκα Κύριε.

Α'Γ' πορεύαι σε Πρῶματι, θείῳ ἀδόμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τῆς ἀλάττορος, ἐὼς οὐδὲς ἀθέα πολλοῖς ὥφθισαν.

Ε'Ερῶς ἰδρώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, ἀξιάγαγε Ἑρμόλαε. διὰ τὸ το πᾶντες ἀφηνεμέσῃ σε.

Ε'Ωμαλαίῳ φρονηματι, τῷ παρανομῇ τι ἀντιταξάμενος, μαρτυρεῖς εὐφροσύνης, ἀνδρείως ἀθλήσας ἰδρώτατε.

Θεοτοκίον.

Ω'Σ πόρ θρόνος πνεύμορφος, φόρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε. ὅρ ἰκέτα εὐδελῶν ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλας κινδυνώοντας.

Ἀλλος τῆς αγίας. Ἐπαρθένωτα σε.

Α'Μάτων τυχῶσα ἐχαρισμάτων, Σὺ ὀπτασίας εὐδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γούρῃσιν, ἐπὶ σὺ τεμεῖν προσρέχου.

Ε'Ττίδα ὁρῶς ἐπὶ ἰλου μινδῶως ὀχῶσα, ἀγίασμον τε σώματος, ἐπικτησάμενη, Ἀγγέλους τεθέσσαι. μεθ' ὧν ἀνέκραυγάζω. δόξα τῇ διωάμει σε Κύριε.

Ω'Σ κατάπληκτον σημεῖον φρικτῆς ἡμέρας. τῆ σωτηρίας πάθης γδ', ὅθεν κομιθείσης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρὸν τε Σκάλαμον, εὐφροσύνην Σπύγγον τεθέσσαι.

Θεοτοκίον.

Α'Παιρογάμως ἐκύνσας ὡ Παρθένε, ἐμὲ τόκον ὥφθης, παρθεμύσας πάλιν. ὅθεν ἀσπύρως φωραῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινι, πῖς ἐὰν ἀδίστακτον κραυγάζομεν.

Ω, δὴ, ε'. Ὁ ἐκρυκτὸς ἀγνοίας.

Ε'Οὐς ἐν ρυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, ἐμὲ δὲ ἐκομίσω, τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ο'Γ' τῆ Χειρὸς ὀπλῖται Ἑρμιππός τε, ἐὼς θείος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἰδολογίαις δοξάζονται.

Υ'Πὸρ σεπτῆς Τριᾶδος, οἱ ῥεῖς ὁμῶς ἐμαθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, μυῖ ἐν ἑρατοῖς συναγάζονται.

Θεοτοκίον.

Ε'Ε' προσάσιμ, καταφυγῶν ἐβεβαίωσεν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ῥυθείμεν, διὰ σὲ πάσης θλίψεως.

Ἀλλος. Σὺ Κύριε με φῶς.

Η'Γώμισαι σεμνή, Σὺ τὸν τύραννον ἐκτερας, ῥηθῆσαι ταῖς παυσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χειρὸν καταγγέλλουσα.

Ν'Οὐὼ ἔχουσα εὐδρίαν, ἀποπότην φρονηματι, κατήχουσα ἥς εἰδῶλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Π'Ασάδος ροητῆς, ἐμυμφῶς ἡξίωσαι. χορεύουσα σὺ παρθενοῖς, ταῖς φρομήτοις ἐνθῶς Παρασκδὴ αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ε'Ε' ὀπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἀγκυραν ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεορυσφε κεκτημένα.

Ω, δὴ, ς'. Τῷ δεισῇ ἐκχεῶ.

Ε'Ἑρμόλαος ὁ γενηαῖος ὀπλήτης, Ἑρμοκράτης τε ἐμὲ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν εὐδρίαν, ἐπεδείξατο γυνῶν, ἐπὶ Θεοῦ Σπύγγων κηρύξαντες. ἐθνήσαντες διὰ Χειρὸν ἑρατίης γεφάνης ἐδέξατο.

Ε'Ἀρίστη ἐκχυνθέντων αἱμάτων, ἐαυτοῖς περιφοιμήσαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κύ, τῷ Βασιλεῖ ἥς αἰώνως παρ-

στασαι, δεόμενοι ὑπὸρ ἡμῶν, μὲν πάντων ἡμῶν διωάμεων.

ΜΕμύνται τὴν ἐν πρῶματι θείῳ, διασῶ Παρτελενῶν ὁ μέγας, πῖςιν ὀρθῶν. ἔσθλῃσας μομίμως, τῆ μαρτυρίᾳ σοι πρόξενος γέγομεν, Ἐρμόλαε μεθ' ἡ Χειρὸν τοῦ Θεοῦ ὑπὸρ πάντων ἱκέταί.

Θεοτοκίῳ.

Ο Κλυδὼν με ἡμῶν ἀμέρων πταισμάτων, σωταράττει Σ βυθῶ παραπέμπει, διωεκῶς ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον. καὶ δίδου μοι πρὸς γαλιῶν, μεταποίας λιμεῖας ὀρμίζεσθαι.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μὲν φωνῆς.

ΤΥέλῃ, παρῶσα τὴν εὐδοίᾳς τεθείσαι σοι μεγίστην παύσεμμε πλάκα, ἔχειρῶν τῆς ἡλῆς εὐδοξέ Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπή θείᾳ θάττον ἠφαιῖσιν.

ΝΕἰσε, Πρωτομάρτυρα Θεκλαῖν δοξάζου. οἷα κηρύξασθαι πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ Λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν εὐθεῖαν πῖςιν ῥυθμίζουσιν.

ΕΡρεῖσθαι, ἡμῶν θείων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελίσταυς ἡμῶν χεῖλέων, ἔσθλῳ γνῶσιν πάντων διδάσκουσα, παρῶσα, παρασκλὴν μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Θεοτοκίῳ.

ΘΑῦμα, ἡμῶν ἀπαύτων θαυμάτων καυμότορον. ὅτι παρθεῖος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέπουτα, ἀπειραύδως, συλλαβῶσα ἐκ ἐσπεροχώρησιν.

Οἱ Εἰρμός.

Θύσω σοι μὲν φωνῆς ἀνέσεως.

Κοιτάκιον. ἡχῆ, δ. Εὐπεφάνης σῖμβρον.

ΠΟῦ μαόμην, παύσεμμε ὡς ἱαρεῖον, ψυχικὸν ἀράμην ἐν τέτῳ πάντῳ οἱ πῖςοι, μεγαλοφῶνως τιμῶμεν σε, Οσιομάρτυς Παρασκλὴν ἀοίδιμε.

Οἱ Οἶκος.

ΗΤοῦ μνημῖου σε φωνῆ, καλέσασα ὡς ῥύμβιν, σεφάρῳ ἀφθαρσίας, ἐκόσμησε θεόφρων, Παρασκλὴν παμάνκλης, καὶ μὲν ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων ἡμῶν σεπτῶν, ἀξίως σιωνεῖθμην. μεθ' ὧν ἀφραινομένη μέμνησο, ἡμῶν ἐκτελουῶν τὴν ἀγίαν ἐορτήν, Σ σιωνεῖθμην.

τῶν ἐνδομ τοῦ Ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ μὴν παρέσθλῳ, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομένη σοι τῆς ἡμῶν, Οσιομάρτυς Παρασκλὴν ἀοίδιμε.

Γὰρ αὐτῷ Μῦθῳ, καὶ τῆς Ἀγίας Οσιομάρτυρος Παρασκλὴν.

Θεῶν παρεσκλῶσας ἀγῶν ὡς δόμον,

Σαυτὴν ἀγῶσι σεμνῇ εἰς κατοικίαν.

Παρασκλὴν ἔκταμεν εἰκαδὶ χαλκὸς ἐν ἑκτῇ.

Τῇ τὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρτωρίῳ. ἐκ κόμης τιμὸς, ἐν ὁρίοις τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης, γαῖνμα χειρῶν γομέων, Ἀγάθωρος καὶ Πολιτίας προσαγορευομένων. οἵτινές τας ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκως διατηροῦντες, ἐτύγχαρον ἀτεκνοί. προσνήχοιτο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ δημιουργὸς Θεὸς ὁ Σ τὸ θέλημα ἡμῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. Σ ἔτεκεν αὐτῷ ἡμῶν ἐκ τῆς ἐβδομάδος, Σ ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, ἐπωρόμασθαι αὐτῷ Παρασκλὴν. αὐτὴ δὲ ἐκ σπαργάνων μητρικῶν τῷ Θεῷ ἐαυτὴν ἀπαθείσα, ἔπαρ τῆς μητρός αὐτῆς παιδευομένη Σ μεθετεμένη, χολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀειμάρως ἔσθλῳ προσόχῃ, ἔσθλῳ ἰδρᾷ γράμματα ἐκμαθεῖσα, ἔσθλῳ διωεκῶς τας ἰδρὰς βίβλους ἀναγιγνώσκουσα. τελευτήσασθαι δὲ αὐτῆς ἡμῶν γομέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διαμέμασθαι τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαθεῖσα, ἔσθλῳ μοναδικῶν ὡν περικυβητομένη, ἡμῶν κηρύττειν τὸ ὄνομα τῆς ἀληθινῆς Θεῆς Σ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ πολλὰς ἡμῶν προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καὶ τιμὸς Ἰσδαῖοι διέβαλλον αὐτῷ πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀρτωρίον, λέγοντες. ὅτι γυνή τις ὀνόματι Παρασκλὴν, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευεν ἀχθῆναι αὐτῷ ἐμπροσθεν αὐτοῦ. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτῷ ἐκθαμβὸς ἐγέμετο, ὅτι τῇ σιωπῇ ἔσθλῳ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ, ἐσθλῳ πειθῆς μοι ἔσθλῳ τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσθλῳ κληρονόμος. εἰδὲ μὴ πειθῆς,

εἰς πολλὰς βασάνους παραδώσω· ἡ δὲ
ἀγία εὐφροδύτης λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀ-
πεκρίματο. μή μοι γενοίτο ἀρνήσασθαι τὸ
ὄνομα τῆς Χριστῆς ἡ Θεῆς. Θεοὶ γὰρ οἱ
τὸν ὄρατον ἔχοντες μὴ ποιήσαντες, ἀπο-
λέωσάν. ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερ-
ζέσας, κελᾶει κασιδαν σιδηραὶ πεπνυρα-
κωμένῳ ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς μαρ-
τυρος. οὐ γενομένου, θεῖα δρόσῳ ἀβλα-
βῆς διεφυλάχθη. ὅτι τῷ τοιούτῳ θαύ-
ματι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστανται
ἐπὶ τὸν Κύριον. εἴτα κελᾶει λέβητα
χαλκοῦ ἐλαίου μεθ' οὗ καὶ πίστεως ἐκ-
καυθεῖντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι
αὐτῇ. οὐ γενομένου, ἡ ἀγία ἐφ' ὧσα ἐν
μέσῳ ὥρᾳ τοῦ λέβητος δροσίζομένη.
ἰδὼν δὲ αὐτῇ ὁ Βασιλεὺς ἔφη. ῥαυτι-
σόμεν ἀπὸ τοῦ λέβητος ὡς Παρασκηνίῃ,
ὅπως ἡμῶσιν ἀρὰ ἡ πίστις καὶ τὸ ἔ-
λαιον ὑποκαίον ὅστις. ἡ δὲ ἀγία πλή-
σασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος,
κατὰ τῆς ὁφείας τοῦ Βασιλέως ἔρριψε.
καὶ ἀθέως ἐπιηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ. ἔβονσε φωνὴ μεγάλη
ὁ Βασιλεὺς, λέγων. ἐλέησόν με δέλη τῆς
ἀληθείας Θεῆς, ἔδός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφ-
θαλμῶν μου, καὶ πιστάσω εἰς τὸν Θεόν
ὅν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας ἀπ' αὐ-
τοῦ, ἐπίστανται ὁ Βασιλεὺς Ἀγρίπιος, καὶ
παμπτῶν οἱ ὑπὲρ αὐτὸν. καὶ ἐβαπτίσθη-
σαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος. ἡ
δὲ ἀγία ἐκείθεν ἤλθοῦσα, ἀπῆλθεν
εἰς ἐτόρας πόλεις καὶ κώμας κηρύττου-
σα τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας Ἰησοῦ, εἰσελθῶ-
σα δὲ εἰς ἐτόραν πόλιν, ἐν ἣ ἡ βασιλεύ-
σας Ἀσκληπιοστis, προσήχθη ἡ ἀγία
ἐρωπιῶν αὐτῇ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς σωτῆρος
Χριστῆς ἐπικαλεσαμένη, ὅτι τῷ σημείῳ τῆς
τιμῆς Σταυρῆς ἐαυτῇ σφραγισαμένη χρι-
στισμῷ ἐαυτῇ ὁμολόγησεν εἶναι, καὶ
τὸν Χριστὸν Θεόν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς ἀνέκηρυξεν. ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς
ταραχθεὶς, ἐπεμψεν αὐτῇ πρὸς τὸν
ἐμφυλάτορα δράκοντα φροδύτατον ἔ-
ξω τῆς πόλεως. ὃς ἐκ συνήθειας, τοὺς
καταδίκους θαλάττῃ κατάβρωμα παρέ-
χον. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀγία παρέστη τῷ χώ-
ρῳ ἐν ᾧ ὁ δράκων κατ᾿ ἔχει, ἰδὼν αὐ-

τῇ ὁ δράκων μέγα ἐβρίχθη. καὶ αὐτοῖ-
ξας τὸ εἶδος αὐτῆς καπνὸς ἤλθεν ἔξω
πολύς. ὡς οὕτως ἡ ἀγία παρέστη πλησίον
τῆς θύρας, εἶπε. θνητὸν, ἐφθασεν ἐπὶ
σὲ ὁργὴ Θεῆς καὶ ὁλεθρὸς. ἐμφυσήσασα
δὲ εἰς αὐτὸν, καὶ τὸ σημεῖον τῆς τιμῆς
Σταυρῆς ποιήσασα εἰς αὐτὸν, ὁ δὲ μέ-
γα συρίζας διόρραγνεν εἰς δύο, καὶ ἄφαν-
τος ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ
συνὸ αὐτῷ πάντες ἐπίστανται. ἡ δὲ ἀγία
εἰσελθῶσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελ-
θοῦσα δὲ εἰς ἐτόραν πόλιν ἐν ἣ ἡ βα-
σιλεύσας Βασιλεὺς ἐτόρος ὀνόματι Ταρά-
σιος, ἔμαθον περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς,
παρέστησεν αὐτῇ τῷ βήματι αὐτῆς. ἐρω-
τηθεῖσα οὖν παρ' αὐτῆς, χριστιανὴ ἐαυ-
τῇ ὁμολόγησεν, καὶ Θεοῦ ἀληθινοῦ τὸν
Χριστὸν ἐκήρυξε. ὅτι ἐπὶ τούτῳ λέβητος
χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίστεως καὶ μολύβ-
δου γέμοιτος προτεθείς, καὶ ὑποκά-
τω πυρὸς ἀφαιρούμενος, εἰσῆλθεν ἐν αὐ-
τῷ. θεῖα δὲ Ἀγγελία ἐπὶ τῆς λέ-
βητος ψυχραμένης, ἀβλαβῆς ἡ ἀγία
διέμενε. πολλὰς δὲ καὶ ἐτόρας βασά-
νας αὐτῇ προσαγαγὼν, τὸ εὐφροδύτης αὐ-
τῆς ἐκ ἐσάλωσε. τελευτῶν δὲ ἔειπεν
αὐτῇ κεφαλῇ αὐτῆς ἀπέτεμνεν. ὃ γενο-
μένης, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους
ἀπέπτη μορᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίῳ Ἰερομάρ-
τύρῳ Ἐρμόλῳ, Ἐρμίπῳ, καὶ Ἐρμο-
κράτῃ.

Ἐρμίππος Ἐρμόλαος ἡδ' Ἐρμοκράτης;

Ἐρμὶν σέβοντες ἡχοῦσαν παρρησίαν.

Ἐρμόλαος δ' ἐκκαίδεκάτῃ ταμνὴν αὐχένα
χαλκός.

Τὸς ἐκ τῆς κλήρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ

Ἐκκλησίας ὑπάρχοντες πρεσβύτεροι.
περιλειφθέντες ἐκ τῶν κατέρων ἀγίων ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὑπὸ Μαξιμίου τῆς τυραν-
νίας, κρυπτόμενοι δὲ ἐν τῇ δοματίᾳ. ἐ-
πεὶ ὁ ἅγιος Παρτελεμίων συνελθὼν,
ἔπαρτιμος τῶν χριστιανῶν ἐμνήσθη, πρὸς
τῆς Μαξιμίου ὁρωτῶντος. ἐκείνος μὴ ἐ-
δὼς φάσασθαι, παρὰ Ἐρμόλαον ἔφη τῇ
Πρεσβυτέρῳ. αὐτίκα πέμπονται οἱ τῶ-
τον πρὸς τὸν Μαξιμίου ἄξιοι, ἔσιν
αὐτῷ, ὅτι τῆς περὶ αὐτὸν οἱ γρατῶνται

ἡγαγομ. ἐρωτησάντων οἱ ἅγιοι, ἔπα-
ρήσας τὸν Χειρὸν Θεοῦ εἶναι κηρύξαντες,
ἔξῃται τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Συμεῶν τῷ Στυλῖτι, Πρεσβυ-
τέρων ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ γενομένων. καὶ τῶν
Ὁσίων Γρηγορίου τῷ Τηρομνίτῃ. καὶ τῶν ἐγ-
καίριον τῷ Ἀρχαγγέλῳ Γαβριὴλ, πόρῳ
ἐν Χαλδαίᾳ. Στὴν Ὁσίᾳ Γωάρῃ τῷ Πα-
λαυλαυρίτῃ. ἔν τῳ ἁγίῳ Μωυσεῖ. ἔν τῳ
ἁγίῳ Ἀππίῳ, ἐν Γόρσβαλῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς Γ' οἰκίας.

Αμπρωθεὶς τῷ αὐτῷ, φωτισμῷ
τῆς ἐνδὲς πίστεως ὅσι, πρὸς φῶς
θεογνωσίας, πληθύν τῶν σωζομένων,
μελωδῶσαν ᾠδῆνους. ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Δελφὰ συμφρονητές, Ἐρμοκράτης
ὁ μέγας Σθεῖος Ἐρμιππος, Ἐρμό-
λαε παμμάκαρ, σὺ σοὶ τῷ μαρτυρίῳ πό-
μα πίμπρῃ φάλλοιτες, ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Θεοτοκίον.

Αμαγία Παρθεῖν, ἡ Θεοῦ σαρκοφόρου
ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, ἔ-
θλίφεις βοῶντα, τὸν Λαόν σου περισώζει.
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμῆ.

Πὸ Κυρίᾳ, σὺ φρονεμένη πρὸ βήματος
ἀσεβῶν, μάρτυς, τὰς μαχαλάς ἐξεγεί-
καρτὸρως, φλεγόμενῃ ἐν ὑπέφαιδες, ἀ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός μου ἐν Κύριος.

Λέξω μὴδ' ὅλως, τὸς παρανόμους
καίει μάλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χει-
ρὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῇ, καθὼς διεσώ-
σατο, πυρὸς τῷ βρέμοντος, ἀδεῖς μεομίας
χειρὶ κραταῖα.

Πειρομ πάσαν, σαφῶς ἐν πόλιν μὴ
τεκτῆν ἡμεροί, ὅπως, τὰ δαιμόνια
ξόαμα ἐν θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκράυγας.
Χειρὸς δὲ Κύριος, πλασθεγὸς ὅτι παμ-
τῶν ἐκέρυττες.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένου Θεοῦ
σκιώμα, χαῖρε. διὰ σὺ γὰρ δεδοται
ἡ χαρὰ, Θεοτοκε τοῖς κραυγάζουσιν, ἀ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξί, ὑπάρχεις πα-
ράμωμε Δέσποιν.

Ωδὴ, ε. Ἐπαπλάσιως καμίνον.

Ὁ Ἰδὸς Ἐρμόλαος, ἰδῶς φωτιζόμε-
νος, τῷ δὲ ἀσπλάγχρῳ δι' ἡμᾶς ὡς
πρόβατον, τυθεῖται ἀναιμάκτον, θυσιᾷ
προσεκλῖνε, Σφαιγιαθεὶς ὑπὸ αὐτῇ
ἐκκρίως, ἀπρόδεκτος θυσιᾷ, προσκλῖνε
ἐν κραυγάζουσιν. Λαὸς ὑπόρυσθε Χει-
ρὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἐρεκρωμένος πρόεισι, ἀπιστία τὸ
πρότορον, ὁ Παυτελεῖμων ἐν τῷ ζῆν
δρεψάμενος, σεπτῇ παραιρέσει, ζω-
ποιῶ προσκλῖνει Χειρὸν, τὸν θαυμαθέρ-
τα ἀφάσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε μαρτυ-
ρίῳ, μετὰ τὸν Σωτῆρα, δοξάζουσιν εἰς αἰῶ-
νας Ἐρμόλαε τεισμάκαρ.

Ὁ Ἰδὸς Ἐρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἐρ-
μιππος, ἔν τῳ Ἐρμοκράτῃ οἱ εὐδῶροι ἀ-
δάματῶν, σαρκοῦς ἐκ ἐφείσαστο, ἔν τοῖς
γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. Θύματα δεκτὰ δὲ,
ἐαυτὸς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶν-
τες. Ἰδὸς ἀλογεῖτε. Λαὸς.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ τὸν πρὸν παλάτιον, ἐν φαιδρὸν
ἐνδιαίτημα, τῇ παμβασιλέως Παπα-
γία Δέσποιν, ὑμῶν δέοιμοι, ραδὸς
ἡμᾶς ἀνὰ δεξοῖν, τῇ ἐκ σὺ τεχθέντος κα-
θαράσας πάσης, κακίας ἐμαρτίας, ἐν
βοῶντας ἀπαύτως. Λαὸς ὑπόρυσθε,
Χειρὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χειρὸς ἐκπετάσας Δαριήλ.

Ὁ Ἰδὸς Ἐρμόλαος, ἰδῶς φωτιζόμε-
νος, τῷ δὲ ἀσπλάγχρῳ δι' ἡμᾶς ὡς
πρόβατον, τυθεῖται ἀναιμάκτον, θυσιᾷ
προσεκλῖνε, Σφαιγιαθεὶς ὑπὸ αὐτῇ
ἐκκρίως, ἀπρόδεκτος θυσιᾷ, προσκλῖνε
ἐν κραυγάζουσιν. Λαὸς ὑπόρυσθε Χει-
ρὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἐν τῷ τὸν πρὸν παλάτιον, ἐν φαιδρὸν
ἐνδιαίτημα, τῇ παμβασιλέως Παπα-
γία Δέσποιν, ὑμῶν δέοιμοι, ραδὸς
ἡμᾶς ἀνὰ δεξοῖν, τῇ ἐκ σὺ τεχθέντος κα-
θαράσας πάσης, κακίας ἐμαρτίας, ἐν
βοῶντας ἀπαύτως. Λαὸς ὑπόρυσθε,
Χειρὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἄλλος Στὴν πόρῳ Χειρὸν, Παρα-
σκάν ἡ Ἀγνή, ῥωθεῖσα ἐφῶρε πυ-
ρὸς τῷ ἐκκαυσίμ κρίζουσα. εἰς ὁσμὴν τοῦ
θεοῦ μύρσαν, μὴ σωμαθλῶσα καρτὸρως
δραμεῖται ἄλῃκτα, σὺ ὀπίσω, ἐπὶ ἀλογεῖ-
σα τὸ θεῖον ὄνομα.

ΕΤ· μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενὴ
ἀλξαυτε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῶ. σὺ
τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα παρὰ-
μωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τῶ ἀπροσίτε
φωτός. ὅθεν πάντων, σὲ ἀλογῶμεν Μα-
ρία Θεόφυλλε. Ὁ Εἰρμός.

✠ εἶρας ἐκπετάσας Δαυιδ.

Ω' δὲ, θ'. Ε' φράζεται πᾶσι ἀκοή.

Τῆς ταπεινότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ὁμολογῶν παραοίδιμε. ὁμολογήσασθα. ὁμολογίαν
 ἐπὶ Πιλάτῃ καλῶς. Ἐὰν παχθεῖς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γλῶσσοῦ μετὰ
 τῆς θείας αἱματι, ὅραυς δὲ τῆς ψυχῆς κατελάμπρυνας.

Ὁ **Ψ**Ψ ΦΘΗΤΕ ὡς φῶς λαμπρὰς, θεῶ Πρά-
ματι πυρὶ αἵ ἀπτόμενοι, Ἐρμιππε
ἐνδοξε, σὺν Ἐρμοκράτει ἔρμολάω τε,
καταφαιδριούμεν ψυχὰς, πρὸς θεῶ
χάριτι. ἔκδιώκομεν, δυσσεβείας πλὴν
ἀχλὺ παναοίδιμοι.

Ε Τόματι ἀπαρτῶ λαμπρῶ, γενηθότιτε
 Φρονήματι μέλτωμῳ, τὸς ἀθλοφό-
 ρος Χρῖστῷ, πῶ θείῳ δόξαμ ὡσὺ ἰμά-
 τιον, ἐξολισμέρας ἀπρεπῶς, Σ μῶ τὰ
 ὑβράκια, περιπολώοντας, ἐ δαυμάτωρ πο-
 ταμὸς ἀναβλύζοντας.

Τῷ Διᾷ αὐτὴ Χεὶρ ἐ, Ἐρμολάου ἰδραῖος
 παρακλήσεις, Παπτελεμόμος καὶ
 Ἐρμολάου καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, μὴ
 ἀποσηύξης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέησον.
 ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτερήσας τῶν κακῶν
 ἀπολύτρωσαι.

Θεογονείον.

 Εἰσέ με Σωτὸρ ὁ τεχθεὶς, ἐ φυλά-
 ξας πλὴν τεκῆσά με ἄφθορον, μὴ πλὴν
 κίνησιν, ὅταν καθίσης κεῖναι τὰ σύμπα-
 ρτα, τὰς ἀνομίας παρορῶν, ἐ τὰς ἁμαρτίας
 με, ὡς ἀψαμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς ἐ
 φιλανθρώπος.

Α' ἄνδρες - Λίθος ἀχρεοτύμητος.

Τῆς βιοτῆς ἐ' προσκαίρῃ, Μάρτυς
θεόφρων αὐτὴν λαΐω, κάλλος τὸ ἀμν-
χαροῦ ὄρων, τῷ σὺ μιν φίλῃ ἐπαγομένη
φρατῶς. ὅθεν δευφάτωρ ἐτυχὼν, ἦν ἀκν-
ράτων καλλίπαρθε.

Κύσασα φῶνς βεβαιῶνς, Παρα-
κλῆ σὺ τὰς αἰτήσεις, θεῖας ἑρωοῦσιν

ἔ τὸν δρόμον, προθύμως σεμνὴ διλύνουσας.
ἔ πρὸς αὐτὸν ἀμείδραμες, καράμ τμηθεῖσα
τῷ δρύτιμον.

Κ ἰκλῖν κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Πα-
ρασκλῆ Χειρὸν ὄξαιτε, πᾶσι τοῖς
τῷ Θεῷ Ναῶς, προσδύχομένοις ἐν θόρ-
μοτάτῃ πίσει, ἐν ᾧ πταισμάτων ἄφεσις,
ἐν ᾧ δειρῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

ΘΕΟΤΗΚΙΟΥ .

"Φθης Χόρσβιμ ἀμωτόρα, Σ' ὀραμῶν
 ὑψηλοτόρα, ἄχρατε Παρθένε Μα-
 ρία, βελῆς μεγάλης Ἀγγελοῦ τέξασα,
 τὸν πῶ Πατρὶ σιναμάρχον, κειτῶν ἀπαρ-
 τῶν ἐλάσούλων.

Ἄϊδος ἀχειρότμτος.

Ἐξαρτος εἰλ. Γυναῖκα ἀκιστίζετε.

Τῷ Ὁθεῖσά καλλιπαρθε, Σταυρῷ τῷ
 τῷ Κυρίσσι, τυράννων ἔλυσας θρά-
 σος, ἀθλῆσα Μάρτυς γεγραμῶς. ἔς πρὸς Χει-
 ρὶ ἀπείληφας, βραβεῖα μίκτης παύσοφε,
 Παρασκλῆ παψαύμασε, ὑπὲρ ἡμῶν δυ-
 σωπῆσα, ᾧ σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίαν, Ὁ ποτε,

Β Αἰά καθάρωτατον, χρυσῶν θυμια-
τήριον, τῆς ἀχωρίστῃ Τριάδος δοχείου
γευστηρίον. ἐν ᾧ Πατὴρ ἡνδόκησεν, ὁ δὲ υἱὸς
ἐσχίσωσεν, ἔ Πνεῦμα τὸ πατάγειον, ἐπι-
σχιάσας σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὴν αἴρην ἡ προσωποποιεῖται ἡ Χρ. αἰ.

Τῶν ὁμοίων ταύματων.

Εἰς ταῖς αὐλαῖς τῆ Κυρίᾳ, χοροβατῆσαι
σεμνῇ, ἅμα παρθένοις Μάρτυσι, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκείθεν ἐκομίσω, χάριν
σοφῆς, τῇ ἰαῶναι νοσήματα, ὧς ἐκδιώκει
πράγματα μυστρά, ἐκ τῆς πίστεως προ-
σιούτων σοι.

Ἡ ἕξασα κράτος τυραμῶν, εἰδωλοθύ-
 τωι σεμνῇ, ἐπὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις,
 ἀπαθείσα παρθένε, ἔδ' ὅλως ἐπτοήθης,
 ἕτε κρησμὸν, μολυβδίνων σφυρῶν ἕτε πῦρ.
 ἕτε ξεσμὸς τῷ σαρκῶν σε ἕτε βρασμὸν, τῷ
 λεβητῶν ἕτε εἰς φθας σφαγῶν.

Κ΄Σκήσει πρώτῳ τὸ σῶμα, τήξασα ἐν-
δοξε, τὸ δάυτόρου ἀθλῶσα, ἑομωθεῖσα
πλὴν φρενῶν, τοῖς πᾶσι ἀμείδειχθης, Μάρ-
τυς Χριστοῦ, ἐρατοχάλατον φάσγαγον,
ἡσπὸρ χρυσὸς ἐν χωμαῖα δοκιμασθεῖν, ταῖς
αἰκίαις καλλιπαύσμε.

Δι' ὅτι τὸ, α. Δόξα, ἡχ', β.

ΕἴΝ πόλει τῆ Θεᾶ ἡμῶν, ἐν ὅρῃ ἀγίῳ αὐτῇ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἀγία, τὴν λαμπάδα ἁσβεστον τηρήσασα. ἀκτιστοῦ τῆς Παρθενίας ἐγκώμιον, ὃ παρθενία μαρὸς Θεᾶ. ὃ παρθενία μαρτύρων δόξα. ὃ παρθενία Ἀγγέλων συμμετόχε.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ εἰς σὲ ἀνατίθωμι. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

καὶ ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἀκολουθίαν ζητεῖ Δεκεμβρίου, δ'.

Μὴν τῷ αὐτῷ, κζ'. τῇ Ἀγίῃ Μεγαλομάρτυρι, καὶ ἱερατικῇ Παπτελεήμονος. Ἐσπάρτας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξαι ἱερωὺν ἡ. ε'. ἐ. φάλλομεν ἡ. προσόμοια γ. Δι' ὅτι τὸ αὐτῷ, ἡχ', δ.

Ὁ ἕξ ὑψίστη κληθεὶς.

Οἱ παξίως κληθεὶς Παπτελεήμων, ὅτε τὸ φιλανθρώπων πᾶσιν ἐφῆπλωσας, τὴν ἡψυχῶν ἐπιμέλειαν, ἐ. ἡψωμάτων, τὴν θοράπειαν ἐπιδεικνύμενος. τότε τὴν φόρῳμον κλησὶν ἐπλήσθης, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, ἐ. ἀσεβείας, ἀντιμίσθια Μάρτυς ἀράμενος. γεφαιρφόρος ὁ ἀντήτης, κρατιώτης δεχθεὶς τῆ Θεᾶ ἡμῶν. ὅν ἰκετάει σῶσαι, ἐ. φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἱεράτων τὴν χάριν δεδευμένος, ὅτε τὴν ἀσεβείαν πάντων προέκριμας. τῆς μηδίκης ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, ἐ. πατρικῶν μισήσας δυσσεβείαν. τότε σοι τὴν ἐ. θεορ, αἴγλιον δεδωρηται, ἡψωτισμάτων ἡ ἀβυσσος, ὁ φωτοδότης, τῆ Θεᾶ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεῖα προηρώσει, προεδώσας, Παπτελεήμων σοφὴ τὴν λαμπρότητα. μὴ ὑπέδεξας πᾶσιν, ἀσεβῶς πολυτάσμενος.

Οἱ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τῆ σωτηρίας, ἡψω θείων ἱάσεων αἰετὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαφιλῶς ἀνυόμενος, καὶ διαμέμων, τοῖς προσδίδοι παμκαίρισε, πάντας τῆς τὴν ἐνδοξον σὲ καὶ παρίδρον, ὁ φωτοφόρον παμηνυον, πῶς τελουῖτας,

χάριτι θεῖα τῆς καταύγατον, θεομνήτω κεχρημένος, προσωμῖα σαφῶς καὶ χερσὶ ὀπτη. μὴ δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμῖν σῶσαι.

Δόξα, ἡχ'. τ. β. Βυζαντίς.

Εἰλάμμε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τῆς ἀπαργύρας, τῆς πῶς συγκαλῶσα πρὸς ἀσπίδα μυστικῶν, ἐ. πρὸς παμηνυον ἐόρτιον ἄγασα, ἡψω φιλεόρων τὰ συσῆματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἱερός, τὰς ῥόσας πάντων ἰώμενος, Παπτελεήμων ὁ εὐφρόδης ἀθλητής. ὁ πρεσβύτης ἐκτερώς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σῶθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παπαγία Παρθενία. Εἰσόδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ὁ τὰ ἀνθρώπων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνθρώπων.

ΠΑ' δε λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη σωθήσονται ἅμα. ἐ. σὺν ἁσπασθήσονται ἀρχοντὰς ἡμῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἡ τὰ ἡψω ἀρχῆς, τίς ἀκτῶς ποιήσει ἡμῖν; ἀναγγεῖσω τῆς μαρτυρας αὐτῶν, ὁ δικαιοδότησας, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίμεθ' ἐμοὶ μαρτύρων, ἐ. ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ὁ πᾶς ὅς ἡψω ἐλεξάμεν. ἡρα γρῶτε ἐ. πῶς ἀπῆτε καὶ σῶντε ὅτι ἐγὼ εἰμί. ἐμπροσθέν μου ἡψω ἐγόμετο ἄλλος Θεός, ὁ μετ' ἐμὲ ἡψω εἶναι. ἐγὼ εἰμί Θεός, ὁ ἡψω ἐστὶ πᾶς ἡψω ἐμὴ ὁ σῶζων. ἐγὼ ἀνῆγγελα ἐ. ἐσώσα. ὡρεῖδισα, ὁ ἡψω ἐν ὑμῖν Θεός ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μαρτύρων, ἐ. ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ἐπὶ ἀπαρχῆς ἐγὼ εἰμί. ὁ ἡψω ἐστὶν ὁ ἐκ ἡψω χερῶν μου ἡψω ἀνυόμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; ὁ πᾶς λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυόμενος ὑμᾶς ὁ ἡγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος.

Δικαίῳ ψυχῶν ἐν χερσὶ Θεᾶ, ἐ. ὁ μὴ.

Σοφίας Σολομώντος.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἐ. ἐν Κυρίῳ. Ζητεῖ ταῦτα ἐν τῇ κ. μῦθος τῆς παροῦτος. Εἰς τὴν λητὴν, ἡψω, α. Βυζαντίς.

Πῶς καλὸν ἡψωρίσω, ἐ. δρόμον τετέλεσας τῆς μαρτυρίας σου, Μάρτυς Παπτελεήμων. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων

χοράεις, ἀντάξια ἢ πόρων σου, εἰλη-
φώς τὰ ἀπὸ Βασιλεία. ἀλλὰ πρέσβυς ἰα-
ρεῖ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Ἦχος, β'. Ἀρατολίς.

Α 'Ναργύρων τὴν χάριν παρέχεις τοῖς
ἀνθρώποις, Παπτελενῶν Μάρτυς
ἐδόξε. ἐ πρῶματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει
Χειρῶ. ἐ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρη-
σαι, ὡς αὐτῷ θόρακων γήσιος. ἀλλὰ
πρέσβυς ἰαρεῖ παμμακάριστε, τῷ δωρη-
θῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνῃ γαθραῖ, ὅ
τοῖς σὲ ποθῶν μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρατολίς.

Α 'Περίσω τὴν πλάμιν τῆ παρὸς πα-
ρῆδοξε. ἐ τὴς λόγους τῆς Μηνῶς, ἐμ-
φρόνως δεξάμενος, ὑπὸ χερσίων ἐκαρπο-
φόρησας, κτ' τὴν τῆ Κυρίῃ φωνῇ. ἐ ἰα-
ρὸς αἰετός ἐδειχθῆς, Παπτελενῶν Μάρ-
τυς ἐδόξε. βαιρων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁ-
δῷ, εὐρὴν κειμήλιον χαμόρπες μνήσιον,
ὑπὸ ἐχιδνῆς δειχθῆς. ὅ πρὸς Θεοῦ δι-
ξάμενος, ὅ ἐκτενῶς δυσωπῆσας, ἀδύς
τὸν παῖδα ἀνέστησας, ἐ τὸ θνητὸν διεσπάρ-
αξας. διὸ μνημόνευε ἐ ἡμῶν, ἢ ἐν πί-
σει τελευτῶν τὸ μνημοσύνην.

Ὁ αὐτός. τῷ αὐτῷ.

Μ Ἡρὸς ἀσεβῆς, ἐπιποθήσας πίσει,
τῷ παρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν.
ταῖς γὰρ Ἑρμολάβς σκηχθεῖς διδασκαλί-
αις, ἐν τῷ τῷ ὁ Βαπτισμα ἐτέλεσας.
Παπτελενῶν Μάρτυς ἐδόξε, τῷ ἐλεήμο-
νος Θεῷ, ἢ ὑποστυφῶν θόρακῶν, ἐ ἢ
παθῶν διώκτα, πρέσβυς λυθωθῆναι ἐκ
περιείσεως, τὴς ἐν πίσει τελευτῆς, τὴν
ἀεισέβειαν μνήσιον.

Ἦχος, π. α'. Γόρμας.

Η 'Παμφανς τοῦ Μάρτυρος μνήμη,
λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πόρσι, ὅ
ἀπαύτως δαδῶναι τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάμα-
τα, ὡς ἀποσοβῆσαι, ὅ πᾶν θόρα-
κῶν. ἰκετάει γὰρ αἰ Παπτελενῶν
τῷ Χειρῶ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢχ', ὁ αὐτός. Βυζαντίς.

Α Εὔτε φιλομαρτυρῶν, ὁμοφρόνως ἀ-
παύτως ἀφηνήσιον, τὸν τῷ Χει-
ρῶ ἀδελφόν. τὸν ὑπὸ τῆς ἀσέβειας

καλῶς ἀγωνισάμενον, ὅ τὸ βραβεῖον τῆς
μῆνης ἀπαδοσάμενον. τὸν φῶς ἡρα τῆς Οἰ-
κουμενῆς, ἐ ἀελαμπῇ ἀσέβειας τῆς Ἐκκλη-
σίας. διὸ ἐ πρὸς αὐτὸν βοῶντων ἐπὶ ὡν.
Παπτελενῶν Μάρτυς ἐδόξε, γερῶ ἡμῖν
ψυχῶν τε ἐ σωμάτων σωθῆναι, ὅ σκεπτῆ
ἀσάλατος, πρέσβυς πρὸς Κύριον, ὑ-
πὸ ἡμῶν ἀδιαλείπτως εἰς τὸ σωθῆναι ἡ-
μας. Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.

Η 'Ακαρίζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ἐ
δοξαζόμεν σε οἱ πιστοὶ καταχρέως,
τὴν πόλιν τὴν ἀσέβειαν, τὸ τέχος τὸ ἀρ-
ρήκτο, τὴν ἀρραγῇ προστασίῃ, ὅ κα-
ταφυγῇ ἢ ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἢ. ἢ προσόμοια. ἢχ', α'.

Τῶν ἡρατῶν ταυμάτων.

Π Αρτελενῶν μνήμη, τῷ ἐλεήμο-
νος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλο-
μαρτυρῶν χρεός. ὅτος γὰρ τὸν μόρον, ἐν οἰκ-
τιμοῖς, ἐ ἐλέει ἀνέκατον, τὴν συμπα-
θείαν ζειλώσας τῇ παρ' αὐτῇ, θείαν χά-
ριν ἐκομίσαστο.

ἢ. Δίκαιος ὡς φοῖτη ἀνθήσει.

Π Ἡ κτ' γλώσσῃ σὺ χάριν, ἐφίλοσό-
φησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ὡ ἐ-
πίβασιν εὐρες, μάκαρ θεωρίας, τῆς ἀλη-
θείας, ἀδύτης γενομένης, ἢ κακῆς
ἐν ὡς οἰς παπτοδαπαῖς, Χειρῶν ἐ-
χωρ θείον φάρμακον.

ἢ. Περὶ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίῃ.

Π Ἦς ἀν' ἀξίως τοὺς ἀδελφούς ἐκδηγήσαι-
το, Παπτελενῶν Μάρτυς, ὅς ἀνέ-
της γενομένης, ἀπασαν ἰδέαν, τιμωρῶν
ἀπελέγξας ἀνέχουρον, πρὸς τὸν ἐφόντα
σοι πόθον ὑπὸ Χειρῶ, τῷ σὲ μὴ ἀντιδο-
ξαζόμενος.

Δόξα, ἢχ', πῶ. Βυζαντίς.

Η 'Ἡρικῶν ἀγαπήσας ἀσέβειαν, πα-
ρικῶν ἀδείαν βδελυξάμενος, τῷ
ἰαρεῖ ἢ ψυχῶν κρατῶσάμενος, ἰατρ-
κῶς σεαυτὸν ἤε παιδάσας. καὶ θεία χά-
ριτι ἐν ἀμφοτέροις ἀδοκιμῶν, ἢ πα-
θῶν ὁλοθρότης, καὶ ἢ ψυχῶν θόρα-
κῶν ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἀδελφῶν
τὸ εὐτομόν, ὅ ἐν πρέσβειαις τὸ ἐμμόρον,
κεκτημένος Παπτελενῶν Μάρτυς τῷ Χει-
ρῶ, ἐκτενῶς ἰκετάει τῷ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν. Θεοτοκίον.

Α οὐραμία ὑμνεῖσε, κεχαριτωμένη
Μήτηρ ἀνύμφαυτε. καὶ ἡμεῖς δοξο-
λογῶμεν, τὴν ἀνεξιχνίασόν σου γούνη-
σιν. Θεοτόκε πρέσβυε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ὁχός, γ'.

Θλοφὸρε ἄγιε, Σ' ἱαματικὴ Παρτε-
λεήμων, πρέσβυε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον. οἶον βάλε.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς δὲ τὸν ὕμνον, ἡ σικανὴς ἥλω. μετὰ τὴν
α. ἥλω. ἱα. ἥχ, α.

Τὸν ταφόν σου σωτήριον.

Ηφὸς τὸ ἄσεβες, σὺ ἐπύρηνσας μά-
καρ, παρὸς τὸ ἄσεβες, ἄσεβῶς
διωρθώσω. ὅθεν καὶ χάριν εἰληφας, ἐκ
Θεῷ παντοκράτορος, ἱαρόν σου, ἥρ' ἀ-
θερωμάτων τὰ ἄλγην, μάρτυς ἐμδόξε, Παρ-
τελεήμων ἥρ' πίσει, θόρμῃ προσρεχόν-
των σοι.

Δίς.

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Α πῖς χειρῶν, Παμαγία Παρθέ-
με, ὅμ' ἔτεκ' Θεόν, ὑπὸ ῥ' ῥυτε καὶ
λόγον, ἀπαύτως ἱκέταυε, σὺ ταῖς αἰῶ-
διώμεσι, δῶραι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν
πᾶσι, Σ' διόρθωσιν, βίς τοῖς πίσει καὶ
πόθω, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β. ἥλω. ἱα. ὁχός, δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σ φρατιώτῳ τῷ Χριστῷ ἀκαθαίρε-
τον, ἐ' ἀθλοφόρον οἱ πῖς οἱ γυναιό-
τατον, ἀνδρὶν ἡμῶν ἀπαυτες μαρτύρων
καλλονῇ, πίσει ἐορτάζοντάς, τὴν αἰῶ-
να μνήμῳ. Μάρτυς παμαοίδιμε, τὴς σε-
πτῆς σου αἰῶνας, μελωδικῶς δοξάζοντες
σοφῇ, καὶ τὸν σωτήρα Χριστὸν μεγαλύ-
νοντες.

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Ω μ' ἀκαθάρτων λογισμῶν τα πλὴ-
νη, ἐ' ἥρ' ἀτόπων ἐμροῶν τὰς ριφά-
δας, τίς δ' ἐκπεῖρ διωύσεται παμάμωμε;
τὰς ἐπαμαρτίας δὲ, ἥρ' ἀσάρκων ἐχθρῶν
μα, τίς ἐκδιηγύσεται, Σ' τὴν τέτῳ κα-
κίῳ; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τέτῳ
μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κα. ἥχ, ὁ αὐτός.

Ε' πεφαινε σῆμνον.

Ορτάζει σῆμνον ἡ Οἰκνυμένη, τὴς σε-
πτῆς αἰῶνας σου, Παρτελεήμων ἀθλη-
τὰ, τὸν ζωοδότῳ δοξάζουσα, τὸν σὲ προ-
στάτῳ θόρμον ἀπαδείξαυτα.

Δίς.

Πάλιν τὸ αὐτό. Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Ας ἀχάρτης χεῖράς σου Παρθομοῦ-
τον, ἐφαπλῆσα σκέπασον, τὴς πε-
ποιθότας σοὶ σὲ, ἐ' τῷ ὑψὸς κραυγάζου-
τας, πᾶσι παράσχῃ Χεῖρ ἐ' τὰ ἐλέησιν.

Οἱ Ἀμαθροῖ. Εἰ βέλαι τὸ α. ἀντίθω-
μον τῷ δ. ὁχός. Προκείμενον. ὁχός, δ'.

Δ' ἱκαίος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

δ. Π' ἐφυτάνεμος ἐν αὐλαῖς τῷ Θεῷ.

Πᾶσα τιμὴ.

Εὐαγγελιον μαρτυρικόν. ὁ Ν. Εἰτα,
τὸ Πατηρικόν. ὁχός, β'.

Λέμονα Χεῖρὸν, Παρτελεήμων μὴ
ἐκδυσώπει, θεῖε ἱαρέ, ἀπαλλάξαι με
παθῶν Σ' ἐλεῆσαι με.

Σώσω ὁ Θεὸς τὸν Λέοντα, τὸ, Κύριε
ἐλέησον τὸν β. ἐ' ὁ Καρόν. ὁ Καρόν τῷ
Θεοτοκίῳ μετὰ τῷ Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῷ αἰῶ-
νι εἰς γ. ὁ Καρόν τῷ Θεοτοκίῳ.

Ὁ δὲ α. ἥχ, β. Θεοφάνης. Ὁ Εἰρμός.

Ν βυθῷ κατέσρωσε ποτὲ, τὴν Φαρα-
μίτιδα, παρσρατιὰν ἡ ὑπόροπλος δύ-
ραμις. σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμ-
μόχθηρον, ἀμαρτίαν δ' ἐκλήψεν, ὁ δεδοξασ-
μένος Κύριος, ἐμδόξως γὰρ δεδοξασται.

Σ ὡραία ὡς περικαλλὴ, ὅλῳ ὡς ἀ-
μώμητον, ἐν γυναιξί, Θεὸς σὲ ἐκ-
λεξάμενος, σὲ τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἀ-
μώμητον. ὅμ' δυσώπει παμάμωμε, μώμα
ἐγκλημάτων, ἀπαυτας ρυθῆναι τὴς ὑμ-
νήμας σε.

Αλμικῶς Ἀ' γῆ ἐκ δεξιῶν, οἷα πόρ-
Βασίλισσα, τῷ ἐκ τῆς σῆς μηδύος ἀνα-
λάμψαντος, Βασιλέως ἐσηκας. ὅμ' ἱκέταυε,
δεξιὸν παραστάτῳ με, δεῖξαι ἐν ἡμῶν, τῆς
ἀρταποδόσεως θεόμυμφε.

Ερωθέσαι φύσιν ἥρ' βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκῆσαι τὸν
οὐράμιον, ὅλῳ ἀνεκαίμισας. ἀλλὰ δέο-
μαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀπο-
χόρσωθέσαι, δεῖξον καρποφόρον θεομυμ-
φάτε.

Ο' Καρῶν τῷ Α' γίν. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.
Παπτελέμωρα τὸν παμάρτου μάρτυρα
μέλπω.

Θεοφάνης. Ω, δὴ, α. ἡ χ, β. ἡ εἰρμός, ο αὐτός.
ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ προθύμως τῷ Χειρῶ, πρὸ
τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χειρῶ, τὸν
μεκρὸν πρῶτον ἡγείρας. μὴ δέ με παρόλ-
βιε, μεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δῆγμα-
τι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὡ Παπτελέμων
ζωοποιήσω.

Νατέλας οἷα πόρ ἀγῆρ, φθῶν ἐν
μεότητι, πρεσβυτικῶν, ἐ θεόφρονα
σιώσιν, καλλοῦντε σώματος, τὴν ἀπρέ-
πειαν, τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδο-
ξασμῶν, Λόγῳ καθωράνης ὠραιότατος.

Εκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ ἐ Χειρῶν, μά-
καρ ἐνδυσάμενος, διὰ λυρῆς, τῷ Βα-
πτίσματος γέγονας, Θεοφόρου ὄργανον, ἐ
δοχεῖον τῆς ἐνδρυγείας τῷ Πρώματός, παμ-
τας θοράπῳν, παμτῶν ἰαράων τὰ μο-
σήματα :-

Ἡ σοφία φίλῳ σεαυτῷ, περιποι-
σάμενος, ἐ κοιμηθῶν, τῆς ζωῆς ἐπα-
γόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἐ γεφάγῳ
τῷ ἦν χαρίτων κεκόσμησαι, θείαις ἀ-
γλαίαις, μάκαρ ἀποσῖλβων τὴν λαμπρό-
τητα :-

Θεοτοκίον.
Γ' λογίαις Παμάγμε σεμνῇ, φύσιν τὴν
ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τῷ κτί-
σαντος, τὸν Χειρῶν γεμνήσασα, ἐς εφάρω-
σας, ἐ φθορὰς ἠλάθῳσας. ὅθεν γενη-
δότης, πάντων οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.
Χ' Οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόρτον
δρυθρὸν ἐ ὑρὸν βυθὸν διελάσαντων,
ἀμβατάς φιδάτας, δυσμνέας ὁρῶντων ἐν
αὐτῷ ὑποβρυχίαις, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελ-
πομ. ἄσωμην τῷ Θεῷ ὅτι δεδοξάσαι.

Ω, δὴ, γ. Ο' Εἰρμός.
Ε' Ἐλύθνησιν ἡ ὀρῆμος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
ἡ ἦν ἐθρῶν σεράδωσα Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου. ἐν ἡ ἐς ὀρεώθῃ ἡ καρδία μου.

Φ' Ορέσας με τὸν ἀνθρώπον, ἐκ γαστροῦ
σου πρόεισιν, ὁ ποιητὴς παμάρωμε,
ἀφθαρσίας εὐλὴν δωρήμενος, τοῖς πολ-
λοῖς γυμνωθεῖσιν ἀποτήμασιν.

Υ' Πόρτιμον ἐκύνσας, Θεὸν Λόγον Δέ-
σποιναν. ὅρ ἐκτενῶς ἱκέταί, οἰκτε-

ρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδομῶν ἀ-
τιμίαις σκυνθροπάξασα.

Α' ῥαύματα θοράπῳν, τῆς ψυχῆς
μου ἄχεαυτε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
μου, φαρμαχθεῖσιν ἰῶ τῷ ὅφειος, δραγι-
κῶς φαρμάκῳ περιποιήσω.

Τῷ Α' γίν. ο αὐτός.
Π' Ουγίωρ ἦν τῷ Πρώματος, ἐπακῶσας
γέγονας, ὡς γῆ καλὴ Σ εὐκαρπτος,
δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκῶσα
φισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ε' Νέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακομτίς δῆγ-
ματος, ἐ τὴν ψυχὴν ἐζώσας, Θεο-
πρόως ἀναγνώμενος, Σ βασιλεῖ ἦν ὁ-
λῳν παριστάμενος.

Η' Ἀλοῖωσας τὸ ἄθεον, ἦν τυράννων
πρόσταγμα, ἐ τῷ Χειρῶ προσεδρα-
μες, ἀπὲρ πάντων τῶν κτησάμενος. καὶ
γέγονας θεόφρων μεγαλέμπορος.

Θ' Ἡρόσας τὴν ἀσέβειαν, ἀγαπήσας
ἐνδοξε, τὴν παρικλὴν ἐμίσησας, ἀ-
δείαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ
κρεῖττον ἐκλεξάμενος :-

Θεοτοκίον.
Ο' Φθῶν θείῳ μύματι, πᾶσαν κτίσιν
Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βασιάζεται, σὲ
Παρθένε, ὅρ μὴ δυσώπησον, ῥυθίῳ ἐκ
κηρυγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.
Μ' Οξὸν δινατῶν ἡθέρησε, ἐ οἱ ἀδερφεῖ-
τες περιεζώσαντο διώταμι. διὰ τῷτο
ἐς ὀρώθῃ, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

ἡ α, ἡ χ, β, γ. Τὴν σοφίαν ἐ λόγον.
Η' Αρτυρήσας γεμνῶς ὑπὸ Χειρῶν,
ἐ τὴν πίσιν κηρύξας τῷ σῶ πατρὶ,
ἀνείλκυσας παμάρημε, τῷ βυθῷ τῆς ἀσε-
βείας, καὶ τυράννων μὴ πτηξας, τὸ ἄ-
θεον φρόνημα. ἦν δαιμόνων κατήχουρας,
τὸ ἀνίχουρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χά-
ριν, παρὰ Χειρῶν κομισάμενος, τὰς μό-
σας ἦν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων ἰώμε-
νος, Παπτελέμων παμάρημε, πρέσβυν
Χειρῶν τῷ Θεῷ, ἦν πταισμάτων ἀφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου :-

Θεοτοκίον.
Ἡ σοφία ἐ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ συλ-
λαβῶσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶν, τῷ

Κόσμῳ ἐκύνῃσας τὸν τὰ πάντα συνέχον-
τα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχων, τὸν πάντα
βασιζόμενα, τὸν βοφοδοτίῳ πάντων, Σ
πλάσῃ τῆς Κτίσεως. ὅθεν παμαγία δυ-
σωπῶσε Παρθένε, ἐπὶ τίς κ' κραυγάζω σοι,
τὴν ῥυθιῶναι τῶν αἰσμάτων μου, ὅταν μέλλω
παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τῆς Κτίσεως.
δέσποισα Ἀγνή Ἀγία Θεοτόκε, τὴν σὺ
βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. Σ γὰρ διώσασαι
ὅσα θέλεις παμάνωμε.

Ω. δὴ, δ. Ο. Εἰρμός.

Εὐαγγελιστὰς, ἐκ Παρθένου ὁ πρέσβυς
ἐκ Ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος,
σεσαρκωμένος ἐξ ἑώσας, ὅλον με τὸν ἀν-
θρώπου. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Εὐαγγέλιον μοι, καταμύξεως ὁμολογίᾳ δέ-
σποισα, ἔξαιρέσα ἅπαντα, τὸν τῆς
καρδίας μου καύσωνα, ἐκ τῆς ἀδυναμίας μου,
τὰς βλαβόρας ἐπικλύσεις ἀφ' ἑλπίδας.

Εὐφραίνε με, ἡδονῆς πληρωθεῖσα Σ
καί μου, ῥαυματίᾳ ἀγαπᾷς με, μὴ
ὑπερίδης ἀλλ' ἴασαι, λόγῳ τῇ αἵματι,
τὴν σωτηρίαν σου ἐκ Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐφραίνε με, δεσποτέα ἀπάσης τῆς
Κτίσεως, δεινῶς με πτωχύνουσα,
χαίρεις θείας ἀξίωσον. ὅπως μεγαλύ-
νω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προσάτιν παμάνω-
μντε.

Ἄλλος τῆς αἰγῆς. ὁ αὐτός.

Εὐφρανέ μου, τὴν δεσπότην τῶ πόθῳ διέ-
σπασας, τὸν πλῆτον τοῖς πέμψι,
σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἀθλήσιν. ἡ πόρ
ἐκ δυνάμεως, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προο-
ρῶν.

Εὐφρανέ μου, τῷ Θεῷ τὴν δύσιν προσή-
μευκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ ἡ
εἰδῶν σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα,
ἡ ἀσεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Εὐφρανέ μου, βασκαμία ἐκ φθόνου μαχό-
μενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τέττις ἀν-
τήσας διώκων, Μάρτυς Σ περικηκας,
τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα ῥοπωσάμενος.

Εὐφρανέ μου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρα-
τέμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παρ-
τελέμων ἐξώρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνω-
σιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκ-
λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐαγγελιστὰς, ἐκ Παρθένου ὁπίσω σε ἔδρα-
μον, Παρθένου μεαρίδα, σὲ ἐκ Μήτε-
ρα θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, πρὸς ἐν
συνήφας Παρθένε παμάνωμντε.

Καταβασία.

Εὐαγγέλιον μοι, ἐκδοχὸν οἰκονομίαν σου
Χεῖρ ἐκ Θεοῦ, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
θένου, ἡ ἐκ πλάτης, ῥύστη τῆς κραυγῆς
ζοῦσας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω. δὴ, ε. Ο. Εἰρμός.

Εὐφρανέ μου, Σ ἀνθρώπων γέγονας
Χεῖρ ἐκ Θεοῦ. διὰ σὲ γὰρ Δέσπο-
τα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφωτὸν Πατέρα
σε, ἐκρυκτὸς ἀγνώστως, προσαγωγὴν ἐ-
χῆκαμεν.

Εὐφρανέ μου, ἡ τεκῆσα ἀγαπᾷς με ὁδὴν
γνώσιν, ὁδὸν εἰς ἀγάπην με, ἡ εἰς ἀ-
μοδιὰς τε ἐκ βασιλείας, χαλεπῶν συμπτω-
μάτων, ἀλόγως κρημνίζομενον.

Εὐφρανέ μου, ἐαυτὸν ἀγνώστως Παρ-
θένε Ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώρην
εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος. ἀλλ' ἐ-
πίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλή-
σεσιν.

Εὐφρανέ μου, ἡ σὺν, ζωὴν ῥύτῳ πόντι-
σιν τὸν δόλον σου, φλογμῷ συγκαιό-
μενον, ἡ ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον,
προσβολαῖς ἡ δαιμόνων, παρθενομήτορ
ἀγαπᾷς.

Ἄλλος τῆς αἰγῆς. ὁ φωτισμός.

Εὐφρανέ μου, τῆς ἀγῶνας ὑπέδυσ τὴν μαρ-
τυρίαν, περιπεφραγμένος διώκει
θεία. ἐκ καρτερίας εὐαγγελιστὰς βασκαμίας,
ὑπομείνων χαίρων ἐκράυγαζεν. ἔτρεπον
ἐκτός σου, Θεὸν ὁ γινώσκων.

Εὐφρανέ μου, προῖς ἀνέμους μάκαρ ἀγω-
γισμάτων, θεία διωκτὴς περιεγέ-
μενος, τῆς ἡ ἀθέου δυσσεβῶν τυραννίδος, ἐκ
μαρτίας τῆς δεισιδαιμόνης, τὸν ἀγνοοῦ-
σιν, Χεῖρ ὁ ἐκδυσάμενος.

Εὐφρανέ μου, σὺ τὴν ἐξέσασιν ἔχων ἐκ ῥω-
μαλαίων, ψυχῆς τὸ ἀπάσθημα κεκ-
τημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλαίως ὑπέ-
στης, ἐκ ἀνδρείου μάκαρ φρονήματι, χαίρει
τῇ θείᾳ, Σταυρὸς κρατιώμενος.

Εὐφρανέ μου, διεκρέσατο λέσχην ἡ πλά-
μενόν, τῇ ἐπικρατίᾳ διδασκαλίᾳ, ὁ

ἰθλοφόρος, ἔ πολλοῖς σωτηρίας, παρα-
δόξως γέγοναι αἴτιος, τῇ σὴ σωτηρίᾳ, Χει-
ρὲ διωκαμένης. **Θεοτοκίον.**

Ἦ σεις σοφῶν, ἔ αἰμίγματα πάντων
δεδοξασμένη, ἔ τῷ προφητῶν αἰ προα-
γορεύσεις, σὲ προετύπων, προφανῶς ἐπ'
ἐσχάτων, ἐσαμένῳ Θεῷ γερνήριαν. ἄλλω
αὖ ἐκτός σε, ἀγνῶν ἔ γινώσκωμεν.

Καταβάσι.

Τὴ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον
φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμρεῖ σε
Χεῖρ, τὸν δημιουργὸν ἐν τῷ φωτί σε, τὰς
ἰδὲς ἡμῶν εὐθιῶν.

Ωδὴ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ ἀβυσσὶς πταισμάτων κυκλόμενος,
τὴν ἀνέξιχρίαν, τῆς ἀπὸ λαυχρίας
ἐπικαλεῖσθαι ἀβυσσόν, ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεὸς με ἀπάγαγε.

Ἦ με δείξῃς δαιμόνῳ ἐπίχαρμα, ἐν
τῷ κρητῶν τῷ μέλλοντι δέσποιναν.
Ἐλ' ἀμύνῃς προσβλέψαι μοι, τὸν κρητὶν
ἔ ὑμῶν διωπνήσον.

Ογιαμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ
ταῖς πορνείαις ἔ ἀθέμοις με πράξε-
σιν, εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι, τὴν μητόρᾳ
αἰκτερόν σωσον με.

Θεοτοκίον.

Ἀτακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποιναν, τὸν
αὐτοκατάκρητον ὄντα τοῖς πταισ-
μασιν, ὡς τὸν κρητὶν κηρύσας, ἔ Θεὸν τῷ
ἀπατῶν ἔ Κύριον.

Τὴ ἀγία, ὁ αὐτός.

Ἦ δαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας,
ἔ κορυφῇ ἐν ἁπᾶτι κατήρηνσας,
θαυματοργῶν ἕξαισια, Σ τελῶν τὰς ἰά-
σεις θεόσοφες.

Τεφρώτης ἐδείχθης παμάριστος. σὺ διὰ
πυρὸς γὰρ διήλθον καὶ ὕδατος. καὶ ἐν
ὄχῳ τειρομένης, παραδόξως ἀνείλθον τὴς
ἀφρονας.

Ὡν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες,
τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τῆ σώμα-
τος, τῇ τῆς ψυχῆς εὐρύτητι, διαθλῆσας
θεόφρων ἐν χερσίν. **Θεοτοκίον.**

Κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός,
ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέ-
χεται, περιγραφῇ τῆ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ
μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβάσι.

Ἦ τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
ριον, Σ ἐπῆκυσέ με, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας με.

Κοιτάκιον, Ὡς, π. α.

Ἦ ἱμνήτης ὑπαρχῶν τῆ ἐλεήμονος, ἔ ἰα-
μάτων τὴν χάριν παρ' αὐτῆ κομισά-
μενος, ἀθλοφόρε ἔ Μάρτυς Χεῖρ τῆ Θεῆς,
ταῖς ἀχαῖς σε τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους
θώραπύσον, ἀπελαύνων τῆ αἰετοπολεμίας
τὰ σκαμνὰ, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύτως,
σῶσον ἡμᾶς Κύριε. **Ὁ Ὁϊκος.**

Ἦ Οὐ ἀπαργύρῃς τὴν μνήμην, τῆ γερμαίας
τὴν ἀθλήσιν, τῆ πύξῃ τὰς ἰαφείας,
ἀσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχρηστοι, ἦρα λά-
βωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς
καὶ γὰρ τὴς ἐαυτῶν μακας. ψυχῶν γὰρ ἔ σω-
μάτων ἀγαπητοὶ τὴν θώραπείαν παρέ-
χει. σπυδαῶμεν ἔν πύξῃ ἀδελφοί, ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τῆτον ἀσφαλῶς,
τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τὴς βοώντας ἀ-
παύτως, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κζ. Τὴ Ἀγία ἀνδρόξῃ
Μεγαλομάρτυρος, καὶ ἱαματικῇ Παρτε-
λεήμονος.

Ἦ αλακτόμικτον μάρτυς αἶμα σῆς καράς,
Ἦ ἰὺ ὕδατόμικτον ὁ Χεῖρ ὁς χεῖν.

Ἦ ἀσγαμόν ἐβδομάτη λάρχει εἰκάδι Παμ-
τελήμων.

Ἦ Ἦ τὸς ἰὺ Ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆς,
ἐκ πόλεως Νικομηδείας. παρὸς μὲν
Εὐτοργίᾳ τὴν Εὐλῆως, ὡς ὄρον δὲ χει-
ριστῆ γυροτότος ταῖς τῆ ὑπὸ μεθεσίας. μη-
ρὸς δὲ Εὐβελῆς ἐκ προγόνων τὸν Χει-
ρὸν σεβομένης. ἐκπαιδάζεται ἐν τὴν ἰα-
τρικῇ ἐπιγνήμῳ, παρὰ Εὐφροσύνῃς δό-
ξαν μεγίστῳ ἔχορτος. ὅς ἔ ἔδοκε εἰς ἀ-
κρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. τὴν δὲ κτ'
Χεῖρ ὁ ἰατρικῇ τέχνῳ ἔ πίξιν, πα-
ρὰ Ἐρμολαῖ τῆ Πρεσβυτέρῃ μαρτυρεῖ. δι'
ἧς παῖδα τινα ὑπὸ ἐχιδνῆς πληγῆται,
μερὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἔξαφῆς η-
σεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χεῖρ. βαπ-
τίζεται ἐν παρὰ Ἐρμολαῖ τῆ Πρεσβυτέ-
ρης, ἔ χειραγωγῆται πρὸς τὴν εἰς Χεῖρ ὁ
πίξιν. ὁ δὲ ὄντος τῆς μαρτυρίας αὐτῆς,
γέγονεν οὕτως. τυφλὸς τις προσελθὼν
πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτῆς. ἔ-

ρωτηθεὶς οὕτω παρὰ τῆ Βασιλέως. τίς αὐ-
τῷ θοραπέειας γέγονεν αἴτιος. ὁ Παμτο-
λέων εἶπε. (τὸτο γὰρ αὐτῷ πρότορον ὄμο-
μα,) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χειρὸν, εἰς
ὃν καὶ αὐτὸς ἐφῆν πικρῶν. ἀλλ' ἐκεῖνος
μὴ δίδυς τῷ κεφαλῷ ἀπετμήθη. ὁ δὲ
Παμτολέων ἦχθη πρὸς τὸν Βασιλέα. ἔ-
δρωτηθεὶς καὶ μήτε ὑποχέσσει, μήτε ἀ-
πικλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χειρὸν πίστεως σα-
λάθεις, τύπτεται δειμῶς, καὶ λαμπά-
σι φλέγεται. ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος ἐν ὀνόματι Ἑρμοῦ τῆ Πρεσβυτέ-
ρος, παρρηίᾳ παρακελεύεται. καὶ ἐν τῷ
βράσματι τῆ μολύβδου εἴδα ὁ ἅγιος ἐ-
βλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς τὴν ἀπόρ-
ριφν, ἔδοξε σιωπῆσαι μετ' αὐτῆς. δια-
μεναι οὕτω ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις
ἐκδίδοται. ἤν ὡς ἀσπὴν διαφυλαχθεὶς,
δεσμεῖται ῥοχῶ καθηλωθεῖντι μαχαί-
ραις, καὶ ἀφῆντι ὑψόθεν κατὰ πρα-
ροῦς. εἶτα δεξιὰ μὲν τῷ δια ξίφους ἀ-
πόφασιν, ἠνέστα. καὶ φωνὴ ἀνωθεν
ἠνέχθη αὐτῷ. πληρουμένης δὲ τῆς ἀ-
χῆς, καὶ αὐτὴ Παμτολέοντος, καλοῦσα
Παμτελεμόνα, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν
αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείνατος τῆ δη-
μίου τῷ χεῖρα, ἀπεγράφῃ ὁ σίδηρος ὅ-
ς ἐτάκη ὡς κηρός. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ θαύ-
ματι, ἐπίστανται οἱ στρατιῶται τῷ Χει-
ρῷ. τότε ὁ ἅγιος Μάρτυς ἐκσίως τὸν
αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τῷ κεφα-
λῷ. λέγεται δὲ αὐτὴ αἵματος γάλα
ῤυῖναι. καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ
προσέτεθῃ, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρ-
πὸν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σῶσις ἐν τῇ
αὐτῆ ἐπωμῳ. **Ἐκκλησία.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τῆς ἀγίας Παμ-
τελεμόνος ἰαθεὶς τυφλὸς, ξίφει τε-
λεῖται.**

Α ὑγὺν ἐφάρων σαρκικῶν τυφλὸς λυχ-
μῳ,

Κ αὶ ψυχικῶν ἡθροισμῶν αὐγλῶν ἐκ ξί-
φους.

Τ αῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

Ἄ Ντίθεον πρόσγυμνα παραφορμῶτος,
τυράννης μεταρσίον, τῷ φλόγα ἀ-
πόρριπτε. Χειρὸς δὲ ἐφῆπλωσε, θεω-

σεβέσι παισὶ, δρόσον τῷ τῆ Πράματος.
ὁ ὡς ἀλογημένος ὁ ὑποδέχεται.

Τ Σχῆς με ἐ ὑμῖν ἐ σωτηρία, βεβαία
ἀντίληψις ἐ τέχνης ἀπροσμάχου,
ὑπάρχουσα δέσποια, τῆς πολεμῆσθαι με,
δαίμονας πολέμους αἰ, ἐπιζητήσας τῆ
θαλασσοῦ με.

Θ Εὐὸν σωματώσασα παρθερικῶν, αἰ-
μάτων ἐδέωσας Παρθερὲ τὸ ἀνθρώπι-
νον. διό με τοῖς πάθεσι καταρρύπτειν,
ἐ καταφθερόμενον ἐχθρῶ, ταῖς μεθοδείαις
ῤύσαι πρεσβείαις σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Κάμιος γεγῆσιν προδιετύπῃ, τῷ
οὐκ ἀπαμῶννῃ. τῆς παιδὸς γὰρ
ἐκ ἐφλεξῃ, ὡς ἐδὲ τῷ μήρασι τὸ πῦρ
τὸ ἀσέκτον. ὅθεν ἰκετάωσεν, πυρὸς τῆ
αἰῶνις ῤύσαι τὸν δόλον σε.

Ἄλλος τῆς ἀγίας. Εἰκόμος χερσὶς.

Ἡ Ομίως ἀθλῶν, ἐ μὴσας τὸν ἐχθρὸν
λιμνὴν παρὰ δῖος, τοῖς ἐν θαλάσῃ
παραιοῖς, χερμαζομένοις γεγῆσιν,
φῶς δὲ τοῖς ἐν σκάτῃ τῆ βίᾳ. ἔς ἐ μέλ-
πειν ἐδίδαξας, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός.

Ἡ Ακάριος εἰ, ὁ καλῶς σοι ἔσται μὴ
μακαριώτατε, ἀπολαβούρτι τῷ
ῤυσύλβιον, ἐ μακαρίαν ἐλπίδα σε, τῷ
ἀποκεμῆνι τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυ-
γάζουσιν. ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός.

Ἡ Τίω ψυχῇ, ὁ δικαίω οἱ χοροὶ ὁ
ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προ-
σεδέξαντο, συγχοράτῳ σε μακάριε. ξί-
φει γὰρ τμήθεις τὸν αὐχένα, μελωδείας ἀ-
γαλλόμενος, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ομφαία τὸ πρῶν, ἐκ τῆ ξύλου τῆς
ζῶης ἡμᾶς χωρίσασα, μὴ γεφομέ-
νῃ ὑποδέχεται, τῆς σηματοδότης τῶ αἵ-
ματι, τῷ ἐκ τῆς πλάρας τῆ ὑψὸς, προελ-
θούρτι παμῶννῃ. ἀλογημένη ἡ Θεοῦ σαρ-
κὶ κύνσασα.

Καταβασία.

Ἡ Βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παιδες,
καμίρς φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὑμ-
νοῖς κραυγάζοντες, ὁ ἦν Πατόρων.

Ω, δὴ, η'. ὁ Εἰρμός.

Ἡ Ἀμμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,
ταῖς ἐνδράγαις διεμέριζε, τῷ θεῷ

προσάγματι. τὸς Χαλδαίους καταφλέ-
γουσα, τὸς δὲ πῖσις δροσίζουσα, ψάλ-
λοντας, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα τὸν
Κύριον.

Ἡ λητὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη,
δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχῇ
μου πρεσβύνασα, ὑπὸ σοῦ τὴν θεομή-
τορα, Σ' πάντων ἀκαταίχων, ἔχου-
σα προσάσιν, ὡς συμπαθεῖ Σ' φιλαψ-
φρώπου.

Λυσας δεσμῶν, τῆς πάλαι καταδίκης,
θεοκνήτορ τὸ ἀνθρώπιον. ὅθεν ἰκε-
τάω σε, διαλύσαι πάντα σινδεσμοὺς, κα-
κίας τῆς καρδίας μου, ἄχραπτε σινδεσμοῦ-
σα, θεία φορητὴ τῆς Κτίσεως.

Ὁ ξὺς τῆ πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦ-
σα, τὴν ἀδοξίαν σκυθρωπάζουσα,
πταισμάτων καρδίᾳ μου, Θεοτόκε κα-
ταφαιδριῶν, καὶ δόξης με ἀνὰ δεξιόν,
μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίσει δοξά-
ζω σε.

Ἀλλος. Τῷ ἁγίῳ.
Τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρὸς.

Ὁ περιδέξιον τῆς σῆς, ἀφύϊας ψυ-
χικῶν ἀμβλυωπίας, τῆ πατρὸς θε-
ραπείας, ἀποδιδῶσα τὸ φῶς, τοῖς πῖσις
παμμάκαρ προσρέχουσι, ἐπὶ τὸν Σω-
τῆρα Χριστὸν καθοδηγῶσα.

Πρὸς Χριστὸν σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰῶ-
νιον ζωὴν διεβιβάθης. ἐπεὶ θεοκλήτος
ὥφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ
θεοφρονίᾳ τιμώμενος, Σ' ὑπόφυον τὸν
Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἡ τορκλὴν ἀποβαλὼν, καὶ δερμὴν
τῶν σοφῆς ὡν ἀδολεσχίαν, τῇ Χρι-
στοῦ ἐπικλήσει τῶν ἐπωδιῶν παθῶν,
ταῖς ρίζαις ἐκτέμνεις ἰώμενος, τὸς ὑπε-
ρυφθῆντας Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.
Θαμνάσις διαυγῇ, ἐπιστάμεθα πη-
γλώσε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα τὸν
Λόγον τῆς ἀθανάτης Πατρὸς, τὸν πάντας
θαμάτε λυτρώμενον, τὸς ὑπόφυοντας
αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Καταβάσις.

Ὁ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρ-
πολάμενοι ζήλω, τυραμίου ἐφλογὸς
ἀπειλῶν ἀνδρείως κατεπάτησαν. Σ' με-

σον πυρὸς ἐμβληθέντων, δροσίζομενοι ἐ-
ψάλλον. ἀλογεῖτε.

Ἀλλος. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ Νάρκη γενητόρος, υἱὸς Θεός, καὶ
Κυριός, σαρκωθείς ἐκ Πατρὸς ἡ-
μῶν ἐπέφαμε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,
συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν
παύμενην, Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Εὐσάμνος βρώσεως, μὴ προσηκούσης
θαύατον, ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ ξύλου πικρῶς
ἐρύγησε. ξύλῳ δὲ παγείς ὁ υἱὸς σε, τὸν
γλυκασμὸν τῆς ἀθανάσις, ἐπήγαγεν ἄ-
χραπτε. διὰ τὸ σε γοβαίρομεν.

Ἀσπλιῶσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα
Κύριον, ὑπὸ λόγον τεκῶσα τὸν δια-
λύσαντα, ἅδεν τὰ βασιλεία Κόρη. ὅν ἐκ-
τεμνῶς δυσώπει τῆς αἰῶν, βασιλείας ἀπαμ-
τας, ἀξιώσαι τὸς τιμῶντας σε.

Γαθίωρον Δέσποιναν, τὴν ταπεινῶν
καρδίᾳ μου, ἡδονῶν κακοθέσασιν ταῖς
ἐπικλήσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκῆα, ἐ-
ἀγαθὴν ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετα-
βοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀλλος τῷ ἁγίῳ. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ετέσης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν
τὸ ἔχατον. ἐνθα κατασκηνώσας
μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος,
ἀπολαβεῖν ὅπως ἡξιώθης, σινῶν τῷ
Δεσπότην, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπόφατον.

Φέσεως ἔτυχόν, καὶ πόθου σε πλη-
ρώσεως, συσταζόμενος ἐπὶ θέρμῳ τῷ
αἵματι, τῷ ὑπὸ Χριστοῦ κερωθέντι,
καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ χυθέντι. παρ'
ἐχάριον εἰληφας, τὸς γεφάρας τῆς ἀ-
γωνίας.

Εὐρωτῶν τὰ χάσματα, ἐπὶ τῶν θηρῶν
τὰ ρόματα. Δαρὶνὸν ὡς ὁ πάλαι
σὺ ἐχαλίρωςας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι μαρ-
τύρων, τὴν ἀρετῇ Σ' ἄλογος φύσις. διὸ
σε παμάρημε, σινελθόντων μακαρίζο-
μεν.

Λυσίαν λησότητα, σοὶ Χριστὸς χα-
ρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῶν
δωρήμενος. ἐπεὶ Παρτελεννομα θέσει, σὲ
παραχόν, παρτὶ θλιβομένῳ, ἐλπίμενα
εὐδοίαν, ἐπὶ προσάτῳ, ἐσὺ ληπτορά.

Θεοτοκίον.

Σ' πόκος παμάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν ἑρά-

μιοι, ἐν γὰρ ἐν συλλαβῶσα ἡμῖν ἐκτέτο-
κας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς
ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, ἐς σὲ τὴν παύ-
μητον, Θεοτόκον καταγγέλλοιμι.

Καταβάσι.

Ο Τόκος σὺ ἀφθόρος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
γύων σὺ προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη
Ὡς γῆς, ἐς τοῖς ἀνθρώποις σωμαεσθῆναι.
σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντῳ μεγαλιώμεν.

Ἐξαποστολῆς. Τοῖς Μοναχοῖς.

Π Αρτελεῖμων πάσσοφε, ἦς σεπτὴν ἀ-
μαρτυρίαν, τὸ ἰδὼν ἀγλαΐσμα, Σ
ἦς θείων Μαρτύρων, ἑρανόθεν τὰς μίκας,
τῷ Βασιλεῖ πρυτανίσσον, καὶ εἰρηνῶν τῷ
Κόσμῳ. ἐς τοῖς πίσι, ἀνυμνοῦσι ἄγι-
σωτηρίαν, μὲν τῆς Θεομήτορος, πρέσβαν
ὑπὲρ πάντων.

Καὶ Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Εἰς τὴν αἶψαν, ἱερώμεν ἡ. δ. Σ. φάλλον
ἡ. προσόμοια. ἡ. δ. τῇ.

Ὡς τὴν παραδόξην θαύματος.

Ε Λεὼν Θεὸς μιμνήσκεις, Παρτελεῖμων
σαφῶς ὠμομάσθης κατάλληλον, προσ-
λαβὼν τὸ ὄνομα, ἐς συμβαῖνον τῷ πράγμα-
τι. ὡς συμπαθῆς γὰρ ἡλέεις ἅπαντας,
διτελῶ παρέχων τέτοις τὴν ἴασιν. ῥέ-
φωρ ἰώμενος, καὶ πρὸς μῶσιν ἐμδοξε,
καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπὲρ λαμπρόν,
Χρῆσθ παμόλβιε. Δίς.

Ε Ρυὸν προνοίας τῆς αἰῶν, τὸ Ὡς σοὶ
γεγονώς, τηλαυγῶς ἀπαδέδεικται. ἦς
σωμάτων πάθῃ γὰρ, θόραπῶν σαφές α-
τα, Παρτελεῖμων ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν
ἐδείχθης ἱερός ἐτοιμος, λόγῳ τῆς χάρι-
τος, ἱεράων ἅπαντας, ἐς ῥοδόθεν, πλάμης
ἐκλυφόμενος, τῆς σοὶ προσρέχοντος.

Κ Αἱ Θεόφρων τῆς σώματος, τὴν ψυ-
χικῶν καλλοιῶν, ἀδυβόλως ἀντέ-
θικας, ἐς φρεσὶν ἀπρέπειαν, τῆς σαρκὸς
ὠραιότητι. καὶ τῆς ὁρῶντας Μάρτυς κα-
τέπληξας, τόρα τυργίαις λάμπων καὶ
θαύμασι. ἄρθῃ μεότητος, πρεσβυτέρων
σώεσιν, προσειληφώς, πίσι τε Σ. χά-
ριτι, καταλαμπόμενος.

Δωδονήν τῶν αἰ.

Δόξα, ἡ. δ. δ. Βυζαντινῶν.

Ε Ἡμόροι ἔξελανφε, τῆς ἀδλοφόρου ἡ
μήμη. δεῦτε πίσι οἱ πρῶματικῶς ἀ-

φραδῶμεν, Σ τοῖς ἁσμάσι τῶτον κατα-
σέλωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ
δυνάμει τῆς Σταυρῆς ἀνδρικῶς ἐροπώσα-
το, καὶ ἦς τυράννων τὰς ἀπείρας βασι-
μης μὴ δειλιάσας, μομίμως τὸ βραβεῖον
ἐδέξατο τῆς ἁγῶς κλήσεως. Σ μὲν μετ'
Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας σωμαγαλλεται.
ἀλλ' ὡς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παρτελεῖ-
μων, ἱερέ τῶν μυστηρίων, καὶ λιμῶν
τῶν χειμαζομένων. μὴ διαλίπῃς πρεσ-
βῶν τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Ε Κ παρτοῖων κηρυγῶν τῆς δούλους σου
φύλαττε, ἀλογημένη Θεοτόκε. ἴνα
σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δοξαλογία μεγάλη, καὶ ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὴ καὶ ἐκ τοῦ
Καθόλου Ὡς δὲ, γ. καὶ δ. Ἀποστολῶν
ζητεῖ Ὁκτωβρίου καὶ.

Βυζαντινῶν καὶ Ἱωάννην.

Ε ἵπερ ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινοῦ.

Εἰς μνημόσυνον.

Μὲν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀπο-
στολῶν Προχόρου, Νικάνωρος, Τι-
μῶνος, καὶ Παρμενῆ. στιχῶν προσό-
μοια. ἡ. δ. αἰ.

Τῶν ἑραμίων ταγμάτων.

Ε Ν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμῆντε, δια-
κομῆν ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων ὡς ὄν-
τες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισ-
μῶν, Σ τῆς χάριτος ἐμδοξοί. καὶ μὲν οἱ-
κέτε ἀπαύτως τῆς ἑραμῆς, σὺν Ἀγγέ-
λοις ἀφραιόμενοι.

Φ Ωτισικαὶ ὡς λαμπάδες Πρώματος
χάριτι, ἀποδεχθέντες Κόσμῳ, τὸ
τῆς μώσεως φέγγος, ἡσράφατε πλοσί-
ως, Σ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσα-
τε. καὶ μετασάρτες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ
φῶς, ἐσκήνωσατε τὸ ἄδυτον.

Π Νόθιμειδω Νικάνωρ ὁ ἰδρώτατος,
ἡ Παρμενῆς ἡ Τιμῶν, ἐς σὺν τέτοις
τιμάδῳ, ὁ Πρόχορος ὁ θείος. οἱ πληρω-

ταί, ἢ τὴν Λόγον προσάξωμεν, ἢ πλεν-
ται ἢ ὑπόρων ἢ πρεσβάνται, πρὸς Θεὸν
ἡμῶν θρόνους τοι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς
ἀμύνης προσάτις, ἢ πρὸς πρὸς Θεοτό-
κε, προσάγναι τὴν Κτίσιν, τὸν ἰλασμόν,
αἵματός τοις δούλοις σου, ὡς παντελὴς
σωτηρία καὶ ἰλασμός, ἢ τὴν ψυχῶν ἡμῶν
παράμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΕΝ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα; τὴν σὴν ἢ
Θεῶν, ἢ τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀπο-
σκοπῶσα, ἔλεγεσθαι θρῆνῶσα, Μήτηρ Ἀ-
γνή. οἱμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταύ-
τα πάχαις ἀδίκως Λόγε Θεῶν, ἵνα σώσης
τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἢ σινηθῆς ἡλῶ. ὁ Καρῶν.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τῆς μηνῆς ἡλίου.

Γωσῆφ. Ωδὴ, α. ἡχ., δ.

Θαλάσσης τὸ ὄρυθμα.

Εθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον πάνσοφοι,
φῶς χρηματίσαντες, τὴν τὴν ὑμῶν
φωσφόρον ἢ σεπτῶν, ἔορτῶν ἔορτάζοντες,
παθῶν ἀχλὺς ῥύσασθε, ἢ φωτισμὸς κα-
ταξιώσατε.

Θέλχθητε γλυκυτάτῳ ὄρωτι, Χειρὶ
μακάριοι. ἢ τὰ τὸν πρὸς τὴν βίαν τῆς φθαρ-
τῆς, ἀσεβῶς παρωσάμφοι, αὐτῶν ἡκολαθῆ-
σατε, μαθητὰς θεῶν ἀληθῆς αἵματός.

Αμπήρες ἀπατολῆς ὁρμῶν, τῆς
φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόματε
ψυχῶν. Παρμῆστε καὶ Πρόχορος, Σ
Τίμων ὁ θαυμαστος, καὶ ὁ Νικαῖος ὁ
θεοπρόσος.

Θεοτοκίον.

Ορεῖται αἱ τῆς Θεῶν παράμωμε, ἐν σοὶ
ἐκνήθισαν, γεγεννημένοι ἐξ ἐμὸς τοκετῶν,
ἀσυνκρίτως ἐμῶν τε. ὅθεν ὡς πάντων Δέσ-
ποισιν, ἢ ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ωδὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Σὺ ὅντες πρῶματι καὶ, μετέλπει ὑδὼρ
ἀληθῆς γνῶσεως, τοῖς σοὶ γῆς ἐμῶν
ἐξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐξαλάξατε.

Οὐ Πρῶματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησ-
μένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακορεῖν πα-
σοφοί, χεῖρας ἢ ἀγίῳ ἐτάχθητε.

Εγείνωμεν Παρμενῶν, τὸν ἀκλῆν καὶ
τὸν σοφὸν Τίμων, Σ τὸν σεπτὸν
Πρόχορον, ἢ τὸν ὑψηλὸν Νικαῖον.

Θεοτοκίον.

Ταλάζοντα γλυκασμόν, ἢ ἀπολύρω-
σιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον,
ἀχρῶτε Παρμενῶν παράμωμε.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

ἡχ., α. Τὸν ταφὸν σε σωτήρ.

Ιακοβοὶ σεπτοί, ἢ αὐτόπται τῆς Λό-
γῆς, ἢ σκάν ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε
πίστει, Νικαῖος καὶ Πρόχορε, Παρμενῶν
Τίμων ἐμῶν. ὅθεν σήμερον, τὴν ἰδὼν
ὑμῶν μνήμην, ἔορτάζομεν, ἐν ἀφροσυνῇ
καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νύμφητε Ἀγνή Θεοτόκε Παρμενῶν,
ἢ μόνη ἢ πρὸς πρὸς, προσάτις ἢ σκέ-
πη, κηρύττω ἢ θλίψω, ἢ δεινῶν πε-
ριστάσεων, πάντας λύσῃς, τὴν σοὶ
τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχορτας, καὶ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσον ταῖς θείαις πρεσ-
βείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ρώσασε Χειρὶ, ἢ παράμωμος Μήτηρ,
μεκρὸν σοὶ Σταυρῶν, ἢ πλωμεῖον ἐ-
βόα. ἢ με σιναῖαρχε, τὸ Πατὴρ Σ τὸ
Πρῶματι, τίς ἢ ἄφατος, οἰκονομία σου
αὐτῇ; δι' ἢς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχρῶν
χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργῶν.

Ωδὴ, δ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Ναλάμψαντες τῷ ὑψί τῆς Ἐκκλησί-
ας, ὡς ὁρᾷς ἄστροις ἀδυτοί, τὸν τῆς
δυσσεβείας, σκοτασμοῦ διέλυσαν, ἢ Κόσ-
μον ἐφώτισαν, οἱ τῆς ἀφροσύνης ἀπόστολοι.

Περὶ τῶν καὶ χάρις Εὐαγγελίῳ,
Νικομηδείας γεγόμας, Πρόχορε παμ-
μάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος
πρωτόθρονος, ποιήτης τοῦ Χειρὶ προ-
στάμνος.

Ερας θεῖον ἐκκληρώσω Νικαῖος Μά-
καρ, σφαιαθῆς ὡς πρόβατον, σὺ
τοῖς διὰ χιλίοις, εἰς Χειρὶ ἐλπίζουσι,
καθ' ὃν τετελείωται, Στέφανος ἡμῶν ὁ
πρῶτος.

Θεοτοκίον.

Περιογᾶμος ἐκνήσας Ὁ Λόγον, σωμα-
τωρῶντα παράμωμε, ὑπὸ μῆν ἢ λόγον,

ὅθεν καταχρέως τε, Παρθένου δοξάζο-
μεν, ἔχοντες μακαρίζομεν.

Ω δὲ, εὖ Κύριε με φῶς.

Γ Κύριε πὺς σὺς, μαθητὰς ὡσπὲρ σάλ-
πιγγας, ἀπέστειλας ἐγδύσας, ἐκ μνημά-
των ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογῶντας σε.

Γ Ἰμῶν ὁ ἰός, ποιμὴν Βόσρων γεμό-
μηνος, ὡς ἔγκατο μαρτυρεῖς, τὸ μα-
κάριον τέλος, πρὶ καταφλεγόμενος.

Ο Μέγας Παρμεναῖ, Ἀποστόλων ἐπὶ
ὄψει, κεκοιμῆται ἐκτελέσας, σὺν
αὐτοῦ ἁρμοτᾷ, τὸ θεῖον διακὸνημα.

Θεοτοκίον.

Υ Μῆμερσε δὲ ἡς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώ-
σῃς, παρὰ μῶμε τῆ ἀδύτης, ἐκ τῆς πρὶν
τυραμνίας, κακίας τῆ ἀλάστορος.

Ω δὲ, εὖ. Οὐσῶσι, μετ' φωνῆς.

Ν Ικαίῳ, τῷ ζῳῷ καταγγέλλων
τῷ ἀληκτον, ἐκ τῶν Σταυρῶν Στὰ
πάθῃ, τῆ δὲ ἀσπλαγχνίᾳ σαρκὶ πα-
θόντος, θαυμάζεται, Ἰδαίῳ χόρσιν
ἀμεινόμενος.

Ο Μέγας, ἔξαπτόμενος Τίμων τῷ ὄρω-
τι, τῆς τῆ Κυρίως ἀγάπης, προσγαῖς
ἀρόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειῖται, ὁλο-
καύτωμα θεῖον γεόμενος.

Η Θεία, ἐκ φωσφόρος ἐκ χάριτος ἔμ-
πλεως, ὑμῶν Ἀποστόλων μνήμη,
ἀγιάζει πάντων τὰς διαφορίας, ἥν ἐν πί-
στει, ἐκτελέσων ταύτῳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Υ Ἀξίσεις, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γόρ-
αίρας, ἐκ Ἀποστόλων χορεῖαι, Σ
Μαρτύρων δῆμοι Θεοκνήτορ. τὸν γὰρ παύ-
των, Βασιλέα ἀφράγως ἐκύνσας.

Οὐρίμος.

Οὐσῶσι, μετ' φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ ἡν Ἀγίων Ἀποστό-
λων Προχάρης, Νικαίῳ, Τίμων, Σ
Παρμεναῖ.

Τετράς μαθητῶν τῆ Θεοφάνειας Λόγῃ,

Τετράδα σεπτῶν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοᾷτη μύσῳ ξυμεινέλυθε τε-
τράς.

Ο ὅποι ἠδύνησάν ἐν διαφόροις τόποις ὑ-
πὸ τῆ ἀσεβείας, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν
λόγον τῆς πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὑὸν Θεοῦ, Σ

τέλειον ἀνθρώπου, τὸν εὐφρανόν τοῦ
μαρτυρεῖν ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Μαρτύρῳ Εὐ-
σταθίᾳ τῇ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ο ὅποις εὐχαρίστῃς ὡς, καὶ προσαχθεῖς

Κορνηλίῳ, τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας, Σ
ὁρῶντες, παρρησίᾳ ὁμολόγησε τὸν Χρι-
στόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς. ἐκ τῆς ἀγ-
ραγάλης ῥυπνείας, ἐκ χοιρίοις περιληφ-
θεῖς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας,
ἕως τῆ Σαγκάρου ποταμοῦ, ἀκολουθοῦν-
τος καὶ ὠρῶντος τοῦ ἡγεμόνος. ἐκεῖσε δὲ
ἐν γλωσσόκομῳ βληθεῖς, ῥίπτεται ἐν τῷ
ποταμῷ. κατ' ἀδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπι-
σταθὲς θεῖος Ἀγγέλος, ὅς ἤγαγε τὸ γλωσ-
σόκομον ὡς τῷ ξηρᾷ, καὶ ὠρέθη ἐν
αὐτῷ ὁ ἅγιος ἀβλαβής, ψάλλων. ὁ κα-
τοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. μαθὼν δὲ
τοῦτο ὁ ἡγεμὼν καὶ αἰχμωθεῖς, ἀπασά-
μηνος μάχαιραν, ἀμείλαρ ἑαυτὸν. ὁ δὲ
ἅγιος Μάρτυς ἀξάμηνος, Σ μεταλαβὼν
τῆς θείας δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθεί-
σης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστράς, ταῖς
χόρσι τοῦ ἐπιφανέως Ἀγγέλου, τὸ
πνεῦμα παρέδωκε. καὶ κατετέθη τὸ τί-
μιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει
Ἀγκύρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Μαρτύρῳ Ἀ-
κακίᾳ. Καὶ ἀμεινόμενος τῶν ἐγκαινίων τῶν
ραῖς τῆς Ἱπποκράτους Θεοτοκίᾳ ἐν τοῖς δια-
κορίαις. ἐκ ἀδύτης τῶν ἁγίων Μαρτύρων,
Καρτυλίᾳ, Δαδᾷ, Μαξιμῷ, ἐκ Καλ-
λίστῃ. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σμῆνις ἐν
τοῖς Βυζαντινῇς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, εὖ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμᾷ.

Ο Λικωτάτῃ, διαροῖα Χριστὸν ἀγαπή-
σαρτες, μόρον, τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς
ἀληθῶς, παραοιδίμοι ἀσύγκριτον, κλη-
ροῦ εἰλήφατε, τῷ βασιλείᾳ τῷ ἐπα-
ράμιον.

Υ Πὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῶν
ἀπατείλαρτος, λόγῳ, τιμηθέντες ὄν-
γοις τε ἰδοῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὡφ-
θῆτε, τούτους μετάγοις πρὸς τῷ ὁμο-
λογίᾳ Θεόλητοι.

Η Ὅλθας ξέμεν, Νικαίῳ ἀμεινόμε-
νος, γλώμῃ, δυοσεβῶν Ἑβραίων ἐκ τῶν

Χειρῶν, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, ἀ-
λογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῶ, ἐβόας τῆς δό-
ξης σου.

Θεοτοκίου.

Π Οὔτ' ἐν τῷ Λόγῳ, τὸν τῷ Πατρὶ Κό-
ρη τέτοκας, λόγῳ ὁρατὸν ποιήσασα
καὶ τὴν γλῶσσαν, ὅς δὲ σεβάζεις τὸν πατέρα,
λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ
μὴ πιστεύουσιν.

Ὁ δὲ, ἡ Χείρ σου ἐκπετάσας Δαυὶδ.

Τ Ἄνθρωπος ἐρρύσαδε παῖδων, ἐματαιότη-
τος, τὴν περὶ ἀρχήσας, ὑμῶν δι-
δάγματα πάνσοφοι, ὅς πρὸς ὑψὸς τέτε-
ρῶσεως, ἀναβιβάσας τὸν Θεὸν ἀρεσυνώ-
τας καλῶς, ἐβώρτας, πάντα τὰ ὄργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Θεὸς τιμάτω Παρμενῆα, ἐν δέοις ἄσ-
μασι, ἅμα τῷ Τίμῳ, ἐν ὁ παμύφη-
μος Πρόχως, ὅς Νικαῖον ὁ θαυμάσιος,
ὡς μαθῆται τῷ Ἰησοῦ, ἐπλητίζαι ἡμεῖς
ἐν τῷ, τῶν βωμάτων, πάντα τὰ ὄργα ὑ-
μνεῖτε τὸν Κύριον.

Υ Μὰς μὲν Πέτρον ἐλοιπὰς, προκρίτες
Κύριος, μαθητὰς εἴλετο, σωταττο-
μεῖας μὴ εἰδοῖς, τοῖς λεχθεῖσιν ἐβδομή-
κοις, ἐκλεγεμενοῖς δὲ καλῶς, ὡς πλῆ-
ρεις πίστεως ἡμεῖς ἀγίῳ, διακορῆσαι ταῖς
χρείαις παμύφημοι.

Θεοτοκίου.

Τ Δὲ θενοῦνται αἱ φωναί, πόδας ἐδέξαν-
το, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπὸ δόξαν
Κύριον, ὑπὲρ ἐκείνων τὸν δηλωμένον, εἰς
σωτηρίαν τῶν πιστῶν θεοχαίρων, τῶν
βωμάτων, πάντα τὰ ὄργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Ο' Εὐμῶς.

Χείρ σου ἐκπετάσας Δαυὶδ.

Ὁ δὲ, ἡ Δίδοις ἀχειρότμητος.

Ω Ράθ' ἵνα σκόνη τῷ Λόγῳ, πάσαν χω-
ρήσας τὴν αἰγλήν, πρόχειτοι σε-
πτοὶ διακορῶν, ἀγίῳ χρείαις διακορῆσαι
τῶν, ἐν σὺ τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρ-
ρήν' ἵνα ἀπολαύσῃς.

Ε Ἡ δὲ ἡ σύμπασα Κτίσις, ὑμῶν τὴν
μνήμην ἐορτάζει, Τίμῳ Παρμενῆα ὅς
Νικαῖον, σὺ τῷ Πρόχῳ τῷ χριστοκί-
ρῳ, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεοῦται
παμμακάριτοι.

Η Ράθ' ἵνα σκόνη τῷ Λόγῳ, πάσαν χω-
ρήσας τὴν αἰγλήν, πρόχειτοι σε-
πτοὶ διακορῶν, ἀγίῳ χρείαις διακορῆσαι
τῶν, ἐν σὺ τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρ-
ρήν' ἵνα ἀπολαύσῃς.

Θεοτοκίου.

Φ Ωρμή σοι βοῶντων Παρμενῆα, περιχα-
ρῶς τῷ Ἀρχαγγέλῳ. χαῖρε ἡ χαρὰ
ἡ ἀγγέλων, ἡ ἀποστόλων τὸ σεμνο-
λόγημα, ἐν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, ὅς τῶν
Μαρτύρων τὸ στεφανίωμα.

Ο' Εὐμῶς.

Δίδοις ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως,
Σ' ἀππλυσας.

Μὴν τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων Καλλίμικε, ὅς τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Θεοδότου. εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξαι. ἡ
προσέμοια, ἡ, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ δὲ τῶν παραδόξων θαύματος.

Η Ἄρτις θεοφῶν Καλλίμικε, ὑπὸ τὸ
ζῆν τὸ θαῖν, ἀσεβῶς προελόμε-
μος, τῷ Χριστῷ τὸν θαύματον, ἀληθῶς ὄξει-
κόμισας. ἀθαμασίας ὁδὸν ἐπέτυχας, ὅς
ἀνέσσω δόξου μακαριότητος. εἰδοῖς τὰ τάγ-
ματα, ἡ ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀ-
θλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώ-
σας εἰδοῖς.

Ο' μοι.

Η Ἄρτις παμμακάριος Καλλίμικε, πρὸς
ἀοράτες ἐχθρῶν, τὸν ἀόρατον Κύ-
ριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος
ἀνέστησας, ἀθαμασίας μεγάλα βότταια,
τὸν ὄξαιφειν γλῶσσαν ἐν θαλάσῳ, κα-
τακαυώμενον, τῇ πυγμῇ ἡ ἀθλῶνται,
καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου,
καταπορτίσας ῥοή.

Ο' μοι.

Ω Ὅς τῶν ἀσεβείας πρόμαχον, ἐκαθαι-
ρέτω ἐχθρῶν, ἐμαρτύρων σωόμενον,
ὅς τῶν Πράματων, τοῦ ἀγίου γερό-
μενον, τὸν κρατιώτην τῷ Βασιλέως Χρι-
στῷ, τῶν ἱσμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὅπως
ἐκστασία, ἡ πιστῶν τὸ κήρυγμα,
τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίμικον, ὑ-
μνοῖς τιμήσωμεν.

Εἴ τὸρα τῆς ἁγίας. ἢ χ', δ'.

Ὡς γεγραμὸν ἐν μαρτυρίᾳ.

Ως Παρθένου ἐν Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ
Νύμφην ἀφ' ὁμορφίας, ὡς τῷ θείῳ Πρῶ-
ματι διαλαμπύσαμ, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγα-
πήσαμ, ἐχθρὸν δὲ αἰχμαλώτισαμ, ὡς
ἀθλήσαμ τὸν ὄρθρῳ, καὶ πολυπλοκα βά-
σαμ, ὑπομείραμ, ἀφ' ἡμετέρῃ πί-
σει, Θεοδότῃ, ἐν τῷ μηνί μὴ σελήνῃ,
τῷ φωταυγῇ ἐν σωτηρίᾳ.

Ὁμοίον.

Η Τμῶν δὲ εἶσα ἐν Πρώματι, τῷ Χρι-
στῷ διὰ πίστεως, ὡς ὁρῶν προῖκα παύ-
σεμμε πολυτίμητον, ἥν ὁ σὺ μελῶν τῷ
κατάφλεξι, τὴν πόρην τῷ ἀθλήσει, τὴν
ἀπείρην αἰκισμὸν, τῷ τῷ αἵματος προχυ-
σῃ, ἐπὶ τὸν θάλαμον, εἰσφικίδης τὸν θεί-
ον, γεφνηφόρος, Θεοδότῃ ὑπὸ πάντων,
ἥν σὲ τιμῶντων προσβάσας.

Ὁμοίον.

Ως γεγραμὸν ἀδάμαστα, ὡς Θεοφρο-
να Μάρτυρα, ὡς τῷ πλάτῳ λύσα-
σαμ, τὴν ἀλάστος, ἐν τὸν τῆς Εὐας πολέ-
μιον, γεγραμὸν φρονήματι, συμπατήσαμ
εἰς γλῶσσαν, ἀφ' ἡμετέρῃ εἰδοξῇ, ὅς χωρ-
ήσαμ, Παραδείσῳ πρὸς πλάτος, Θεο-
δότῃ, Θεωθεῖσαμ καὶ τυχοῦσαμ, ἐπιτη-
δεῖα μεθεξῆς.

Δόξα, ἐν μὴ. ἢ. ὁμοίον.

Φ Ὡς τὸν παλάτιον, τῷ Θεοῦ χαῖρε
Δέσποινά. ἐν Ἀγγέλῳ χαῖρε τὸ ἀ-
γαλλίαμα. χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
ὅς Εὐας ἡ λύτρωσις. χαῖρε κλίμαξ μονῆς,
τὴν θυμῶν ἡ μετάνοια, πρὸς ἑαυτὸν, ὅς
ἀκράτου δόξαμ. χαῖρε κράτος, ὁρῶν
Βασιλέω, καὶ ἀρραγὲς φυλακῆ-
σιον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ως εἶρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον
ἔξεπλήττετο, καὶ ἀτερίζουσα ἔλεγε. τί
σοι ἀνταπέδωκα, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν,
ἀπολαύσαμτὰς Δέσποτα; ἀλλὰ δεομαι,
μὴ με μόνῳ εἰσῇ, ἐν τῷ Κόσμῳ. ἀλ-
λά σπεύσον ἀναστῆναι, συναρπάξῃ τὴν
Προπάτορα.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Καρόντες τῆς Ὁκτώ-
ντης, ἐν τῷ ἁγίῳ. Ὁμῶς ἡ ἀκροστιχίς.

Αἱ θλίψαι Καλλίμην, τῷ ὁδῷ δέχου
ὁμοίως.

Ὡς δὲ, α. ἢ χ', δ'. Ὁ Εἰρμός.

Αρματα Φαραῶ, ἐν τῷ διώκῃ αὐτὸν
ἐρρίψῃ εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖος
ἐν πολέμοις Κύριος. ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα
καίμον. ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Αρματα μονῆς, ἐπιβάς ὡς ἀληθῶς,
ῥιζάτας ἐπὶ ὀντισσας τὴν μονῆν Αἰγυ-
πτίου, ἐν τῇ ἥν αἱμάτωμα ὄρνυθρα, Μαρ-
τύρων κλέος Καλλίμην.

Θεῖα περιβολῇ ἐνδυσάμενος σοφῇ,
τολῶν τῷ ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμ-
μάκαρ. ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ὤρμησας, καὶ
τὸν ἐχθρὸν ἐθελιάμβωσας.

Αρματα τῶν ἐχθρῶν πολυπλόκαυς μυχ-
αῖς, δεσμοῖς ἐν τοῖς ἀθλοῖς σε, ἐν ἀμ-
ερόνῳ τῷ τῷ ἐρρίψας εἰς γλῶσσαν Καλλί-
μην, ἐν τοῖς ποσὶ σε σινερίψας.

Θεοτοκίον.

Ην ὁρῶν τῷ προφητῇ προεώρακε χο-
ρὸς, ὡς πύλιν ἑαυτὸν, καὶ βάτον
ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενονήτορ ἄχραν-
τε, Θεοῦ τεκῆσαμ ἐπεχρωμεν.

Εἴ τὸρος Καρὸν τῆς ἁγίας.

Ὁμῶς ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ πρὸς Θεόν μοι μάρτυς ἴδιον ῥίβον.

Ὡς δὲ, α. ἢ χ', δ'.

Θαλασσης τὸ ὄρνυθρα.

Φησὶ θείας φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμ-
πνύσθαι, τὴν ὑμνήτας σε Μάρτυς τῷ
Χριστῷ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῇ
λαμπρότητι, ἐν παρθερίᾳ διαλάμπουσα.

Ηθεῖα διωκωθεῖσα Πρώματι, ὅς
καταχινώσα, ἥν πομηνῶν πρῶ-
μάτων τῷ πληθύνῳ, Θεοδότῃ παμάνημε,
πρώματικαῖς φαιδρότησι, τὴν σὲ ὑμνοῦ-
τας καταφαιδρῶν.

Η Ὁμῶς πρὸς τὴν ἀγῶνισαν εἰδοξῇ,
Μάρτυς ἐχώρησας, ἥν Θεοπράτῳ
λόγων διδασκαίς κοσμημένη λαμπρότατα.
ὅς τὰς βελάς ἐμώραρας, τῶν ἀσεβοῦντων
παραοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Αρθεῖς τῷ βασιλεῖ παρίστασαι, σὺ
ἀπὸ λυγρῆς Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπί-
σω ἐν σελήνῃ, ὑπὸ ἡμῶν Θεομήτορος. ἐν ἰδρὸν
ἀνάδημα, ἐπεραμίς Ναῦ γέγονας.

φίς ης, ἐν τοῖς ἡλοῖς διαρρήσας, τὴν κεφαλὴν
σωφίβεται, Καλλιρίκε τοῖς ἀδελοῖς σου.

Κ Ατατεμὼν τῆς πλαγῆς τὰς ἀκαμάδας,
μαχαίρα πῆ τῆ Πρώματος, τὴν τῆ
Χειρὸς πίσιον ἀπλάσας, ἐγεώρυνσας παμ-
μάκαρ, εἰς ἑκατὸν τὰς πόδας προσάξας τῷ
Δεσποτῇ σου.

Θεοτοκίον.

Α Νόρμινώτε τόκῃ ἐ λοχείας, σὺ μόνη
Μήτηρ γέγονας. ἐν τῇ μηδίῃ σου τὸν πρὸ
σοῦ, συλλαβῶσα θεῖον Λόγον, Σ γαλου-
χῶσα Παρθεῖος, ὡς βρέφος τὸν προά-
μαρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται Ὡς σοί.

Ε Ἡμάτωμα ταῖς πλοκαῖς, περιχε-
θεῖς ὁ δυοσεβὴς τύρανος, ταῖς φυλα-
καῖς ὤφειτο, ἀντικαταχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο Πόθος ὁ τῆ Θεῶν, τὴν προθυμίαν τῆς
Ψυχῆς εὐτορον, Μάρτυς Χειρὸς ἔδει-
ξε, ἐν τῇ Σωτῆρος ἐπίπρωτα.

Ε Ἀρκὸς μὲν περιφρομένη, ἐπιμελεῖσθαι
δὲ Ψυχῆς ἐσώσας. ὅθεν δειναῖς μά-
στιγι, κατατεμνομένη ὑπέφθορ.

Θεοτοκίον.

Θ Τμίαμα προσώπῃς, ἐπιτεθεὶς μαρτυρι-
κοῖς ἀνδραξί, τῷ μοντῷ ἀνδρακι, τῷ
ἐκ τῆς Παρθεῖας σὺ γέγονας.

Ὁ Εἰρμός.

Ε εὐφραίνεται Ὡς σοί.

κα. ἡ γ. Θεῖας πίστεως.

Σ Ἡλὸν ἐνδοθεῖς, ἐν τῇ Ψυχῇ σου, ἔχωρ
ἐνδοξε, τὰς ἀφομοιωτάς, διακομῆς καρ-
τῶρικῶς διηλεγξας. Σ ὁμιλήσας βασιλείαις
διλύνσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γεγραμμένον φρονη-
ματι. Μάρτυς Καλλιρίκε, Χειρὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

μαρτυροῦντοί τε ταπεινοὶ τε προσκυ-
νωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους
Ψυχῆς. Δέσποια βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν
σπλαγχνισθεῖσα. σπεύσον ἀπολλύμεθα,
ὡς πλῆθους πταισμάτων. μὴ ἀπο-
τρέψῃς σὺς δόλως κερές. σὲ γὰρ καὶ μό-
νῳ ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. ὁμοιον.

Π Παμαμώντος ἀμνὰς Σ παρθεῖος,
ὅν ἀπεκύνσας ὑὸν ἡπλωμένον, Ὡς
Σταυρὸς ὡς ἐβλεφεῖν οὐδυνῶν τὴν Ψυχὴν,
καιρίαις κατεπλήττετο, ἐν βόᾳ θρηνῶσα.
πῶς τέκνον φίλτατον, δωρεῶν Σ θαυ-
μάτων, μνήμη ὡς ἀπῆλυσεν, ὁ ἀχά-
ριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν
βροτῶν, ταῦτα μὴ πάσχεις. ὑμῶς τὸ
εὐσπλαγχνον.

Ὡς δὲ, ὁ Εἰρμός.

Ε Γσακίκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκολύσας ἐ ἐφο-
βήθην. κατερόνησα τὰ ὄργα σου ἐ ἐξέ-
στην. δόξα τῇ διωάμει σου Κύριε.

Π Ελεμμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἰ-
μάτων, παμμάκαρ ὦφθης, καθα-
ρώτατος τῷ πρῶματι, ἐ εἰς λῆξιν ἐφθα-
σας ἱὸν ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλιρίκε.

Π Ἰδος ἐντιμος ἀληθῆς, φκοδομήθης τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ἐ μαρὰς εἰδώλων ἔσεισας
Σ εἰς γλῶ κατέβαλες, τῇ ἀκλιρεῖ ἐρτάσει
τῶν ἀδελῶν σου.

Ι Ὁβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, θωπεύ-
ας ὁρῶς ἀπώσω Μάρτυς. ἐν τοῖς
λόγοις δὲ τοῦ Πρώματος, τὴν Ψυχὴν
ῥωμύμηνος, καὶ τῆς πλαγῆς ἔσπας ῥό-
παιον.

Θεοτοκίον.

Ν Τρσεβάτορ τῷ Σιμά, προδιαγράφω
Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον εἰώ-

ρακε, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, ἐν τῇ μηδὺν
φόβησάμ ἄλραυτε.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπην.

Πτόρωμένη τῷ ὄρωτι τῆς Δεσποτῆς, ἡ
ἀλγεῖνών βασιλῶν, ἐκ ἡδονῆς θεο-
φρων, τὸν μὲν μετασχίσασα, πρὸς τὸν σοὶ
ποθῶν.

Ἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ,
καταπατάται κόρης, ὑπὸ ποδῶν ὡραί-
ας, Θεοδότης Μάρτυρος, ἕως θεοφρονοῦ.

Εὐρυμάρμεν ρυμφίῳ τῷ ἀδαμάτῳ,
διὰ σαρκὸς θαμάτε, πρὸς ζωὴν με-
τετέθης, αἰωνίας ληξέως, τυχῶσα πα-
ρόφην.

Θεοτοκίον.

Εὐμνημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου,
ἐκ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας.
σύ μιν εἰ φιλαφθῶντε, ἰσχύς τε ἐκ ὑμῶν.

Ω δὲ, ἑ. ο. Εἰρμός.

Νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς ἡν
γαυμάτωρ σου, ὅτι πρὸς σέ Χειρ
τὸ πνεῦμά μου ὁρθεῖται. σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡ-
μῶν, ἐκ πρὸς σέ καταφύγω, τῆς εἰρήνης
Βασιλεῦ.

Λύει περιέπεσα ἀνυποστάτῳ Κύριε.
ἐκ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, ἐκ τῇ κα-
ταιγίδι ἡν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγείς
κραυγάζω σοι. σὺ γεῖν μοι βοηθός.

Ῥηπιδί καθελόμενος τὸν ποδῶν Μάρ-
τυρος ἑταλλῶ. ἐν τῇ ὁδῷ τῆς μαρτυ-
ρίας σου πλοσῶς κατετόρφθην, ἀθλοθετα
δέσποτα, ὑπομένω σιγῶν, τῇ ἐλπίδι
ἡν μισθῶν.

Λαίῳ σὺ τὸν ἔλεον, καλῶς ἐμπορῶ-
σάμενος, τῇ μαρτυρίᾳ τὴν λαμπράδα
σου, ἐφαιδρυνῶς παμμάκαρ. δι' ἧς ὅλος
γέγονας, ἰδρῆον ἁμῶν, ὁλοκαύτωμα
δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς προφητῶν τὸ κήρυγμα, ἐκ Ἀποστό-
λων καύχημα, ἐκ ἡν Μαρτύρων ἐγ-
καλλώπισμα, ὑπάρχας Θεοτόκε, θεῖον
λόγον φόβησα, ὑπὸ λόγον παύσαμεν,
τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Ἄλλος. Σὺ Κύριε με φῶς.

Νῆς σου ὡσεὶ βῶς, τῇ ἀγάπῃ τῇ κτίσαν-
τος, ἐκ μέλους Θεοδότη, ἡν τῇ Κόσ-
μῳ ἡδῶν, ὡτόμως κατεφρόνησεν.

Θύμωσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν
μέλλουσαν, αἰώνιον ἀφροσύνην, ἀδυ-
μίας βασιλῶν, ἐκ πόρων ἐκ ἐφρόντισας.

Ἀκρότης ἡμῶν, ἐκ τὸρπνῇ ἀγαλ-
λίας, δεδωρηταί σοι θεοφρων, ἀπὸ
κόπων ὡς εἶδαν, ἐκ πόρων ἡν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Γεῖν δωρεαί, ταῖς παρθενοῖς καὶ
μαρτυρί, πηγάζουσι ἐκ παρθένου,
τῇ Χειρὶ γεμνηθέντος, τῆς μόνης θεομη-
τορος.

Ω δὲ, ἑ. ο. Εἰρμός.

Ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ὡς ἐν κοιλίᾳ τῆς κήτης σιωχομένης,
σὺ τῷ Προφῆτῃ κραυγάζω. ἀγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Κύριε.

Τῆς ποιμένης σου μαρδρα ἀνέπιβας,
ἐκ ἡν θηρίων ἐτηρήθην ἡν αἰρέσεων.
τῶν σῶν γὰρ ἀθλῶν ἐδόξε, κατέχουσα
τὴν εὐφροσύνην βακτηρίᾳ, τῶν λύκων ὡφθῇ
διώκτης.

Τῇ ἡλᾶθῃ τῆς πλαγῆς τῇ ἀθλήσει
σου, ἐκ τῆς πίστεως καλλος ἔξαμέ-
τελεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου παρεδόξε,
τῆς Τριᾶδος ὁπλῖτα ὡς ἡλῖος ἐν τοῖς πέ-
ρασιν.

Στῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος,
τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἐτοιμότης. τί
ἀπειλῆς τῷ ἐχορτὶ ἀδάμαπτος, τὴν ψυ-
χὴν εὐφροσύνην. τὰ βέλῃ γὰρ τῶν ἀθῶν
κωφά.

Θεοτοκίον.

Ἰαμερῆς ἐκ τῶν ἀπειρόγαμος, ὡς
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
σοὶ μυστήριον θεορρυθμῆ, ὑπὸ ἁμῶν
πᾶσαν, ὅ πάντα λόγον γινώσκεται.

Ἄλλος. Οὐσῶσαι, μὲν φωνῆς.

Ὁμφαῖαι, αἱ τῇ ἐχθρῇ εἰς τέλος ἔξέ-
λιπον. μὴ γὰρ μεσίδαν τῶν, ὅ
παρθενοὶ κόραι καταπατήσι, τῇ διωμῇ
τῇ τῇ Σταυρῷ προδῆλως ῥωμύλῃ.

Ἡν πῶσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀν-
ώρθωσα, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης,
τοῖς τῆς μήκης ἀθλοῖς εὐφρανθεῖσαι, ὅ
ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι ῥάπαια.

Πένης, τὴν τῇ πυρὸς δειμύτητα παμ-
σοφῆ, τῇ σὲ ρυμφίᾳ τῷ πόθῳ, Θεοδό-
τη Μάρτυς πυρπολαμένη. ἐκ τὴν φλόγα,
τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Ετόματι, θεολόγω ἔγλωσση θεόφρο-
μι, τὰς ἡβ' τυράμῳ θωπείας, ἀπε-
κρῶσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκω-
θεῖτα, θεολογῶσα τῆς θεομήτορος.

Ο' Εἰρμός.

Θ' ὕψωσοι, μὲν φωρῆς αἰμέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μιῶι, καὶ τῷ Α' γίῳ Μάρτυρος
Καλλιμάχῳ.

Βληθεὶς ὁ Καλλιμάχος ἐν τῇ καμίνῳ,

Τὸ μικροκαλλὲς εὗρε ἐν θεῷ γέφος.

Εἰκάδι ἀμφεμάτη φλοξ Καλλιμάχου
κατέδαψε.

Ο ἄνθρωπος ἔχε τὸ γένος ἐκ Κυλικίας. ὡ-
δὲ ἀγαθὸς διαφόρῳ τῶς, φοιχέωντας
ἐαυτὸν τῷ τῷ Κυρίῳ φόβῳ. καὶ πολ-
λοῖς διδάσκαλος ἐγίνετο Σωτηρίας. καὶ
τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα μεμνημένοι, πα-
ρήκει ἀπέχεσθαι ἡβ' ματαίων, καὶ τὸν
ποιητὴν τῷ πατρὶ ἐπιγινώσκει. ὅθεν
συλληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα
Σακρόδωρα. ὑποβάλλεται οὖν παρ'
αὐτοῦ παρτοίαις βασάνοις, καὶ κρη-
πίσι σιδηραῖς, ὁρθῶς ἐχέσταις ἡλούς ὑ-
ποδεθείς, κελᾶται ῥέχειν μέχει τῆς
πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίων,
π'. διῆπτάσας οὖν τὰ ἑσπῆ, ἐπειδὴ
τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στα-
τιῶται συχεθᾶντες ἐκ ἑνὶ πρῶσω βαί-
μεν ἡδυνᾶντο, ἀξάμενος ἐκ πέρας
αἰκίμου ὀξυγὰν ὕδωρ, ὅπου καὶ νῦν
εἰσέτι πηγάζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγ-
γραν, εἰς καμίνον πυρὸς ἐμβαλλεται,
καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σιώαξις, πλησίον τῆς
Γουστιμαίου γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ
Πετρεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Α' γίῳ Μάρτυρος
Θεοδότῃς, ἔτ' ἡβ' τέκνων αὐτῆς.

Θ' εἰδοτὴν τίθῃσι τὴν Θεοδότῃν,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τοῖς τέκνοις φί-
λοις.

Α ἄνθρωπος ἔχε πόλεως Νικαίας. ὠσεβὴς
ἦν, καὶ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς ὁλοκλήσας
τῷ Θεῷ. ἐν ταῖς τέκνοις αὐτῆς, τῇ θεογνω-
σίᾳ ἐκπαιδίσας, καὶ τὰς χεῖρας ἐν
οἷς ὡς καὶ ἡ Α' γία Μάρτυς Ἀρσένια.
συχεθείσα δὲ παρὰ Λάκαϊτον τοῦ ἀρ-

χοῖτος, ὃς αὐτῇ πρὸς γάμου κοινο-
μίαν προσεκαλεῖτο, ἐκ ἔπεισε. διὸ καὶ
παρεπέμφθη Νικητῇ τῷ Ἀρχορτί Βυ-
θωνίας. ὑβ' ἔτ' ἅμα τοῖς τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖ-
σα, τὸν γέγονον τῷ μαρτυρίᾳ ἐκομί-
σατο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σιώαξις ἐν
τῷ μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὅρτι ἐν τῷ
κάμινῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Α' γίῳ Μάρτυρος
Μάματος, Σ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δα-
ρείοις. ἔτ' ἡβ' Α' γίῳ Βεριαμίν, Σ Βηρίν,
πλησίον τῷ παλατίῳ τῷ ἐβδόμου. καὶ
μνήμῃ τῷ μακαρίῳ Γεωργίῳ τῷ στατιῳτῇ,
Σ Κωνσταντίνῳ τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταν-
τινουπόλεως, καὶ τῷ ὠσεβὴς Βασιλεὺς Θεο-
δοσίᾳ τῷ μέν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὲ, ζ, ο' Εἰρμός.

Π ἄνθρωπος ἔχε τὸν ἄγγελον ἐν καμίνῳ ἐ-
ξετίμαξεν. ἡ παῖδες ἐδροσίζοντο.
ἐν ὑμνοῦντάς ἐλεγον. ἀλογητὸς εἰ ὁ μό-
μος ὑπάρχων Θεὸς ἡβ' Πατόρων ἡ-
μῶν.

Η Δοῦναι μοι πρόξενον, τὰ ἡβ' κολάσεω
φόβηται. ἔτ' ἡβ' πῦρ ἔτ' μάστιγες, τῷ
ἀληθοῦς δόρατος, ὁ Μάρτυς ἐβόα χωρί-
σει με.

Ν Ευρέμενος ἐβόα, τῇ συμμαχίᾳ Χει-
ρῶν, εἰς γλῶσσαν ἀντίπαλον, ἐκπα-
λαίσας ἐρρίψας. ἐν φθονῶντως ἐδείχθη,
καὶ τῷ τυράμῳ Καλλιμάχῳ.

Δ Ιάβολου ἡρώνας, Α' γγέλους ἡβ' φρα-
μας, τοῖς ἀδελοῖς σὺν ἐβόᾳ, ἐν Χει-
ρῶν ἐκράυγας. ἀλογητὸς εἰ ὁ μόμος Θεὸς
ἡβ' Πατόρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε ἄνθρωπος τὸν τὸν σὺν, Παρθένῳ ἄχραν-
τε, Εὐας τῆς προμήτορος, τὴν ἀρὰν
ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τῇ πάντων δεσπό-
τε, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Α' ἄνθρωπος. Εἰ τῇ καμίνῳ Α' Βραμιαῖοι.

Η Τετρωμένη, τῆς βασιλείας Μάρτυς
ἡβ' ἡρώνας, ῥίβον, τὴν στατῶν διώ-
δάσας ἀκλήτως, δι' ἀδελφείας κραυγάζουσα,
ἀλογητὸς εἰ ἐν τῷ μαρ.

Θ ἡρώνας, τὸν ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ὅρνον,
Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ ὠσεβὴς, κατὰ τέμ-

ῥωρ σε ταῖς μάξιξι, ἄλογημένος εἰ ἐν τῷ
Ναῶν κραύξασα Κύριε.

Υ Πομοῖν σε, ἐκ καρτορίας τὰ ἐπίχει-
ρα, δόξαμ, ἐκ ρυφλῶ ἀνώλεθρον ὁ Χρι-
στός, Θεοδότῃ ἐδώρησατο. ἄλογημένος
εἰ ἐν τῷ μαῶ βοῶσαμ τῆς δόξης σε.

Θεοτοκίον.

Η Εμεκρωμένῳ, τὴν ἀνθρωπίνῳ φύ-
σιν ἡγερας, μόνη, σὺ ζῶν ἀθάνα-
τον τὸν Χριστόν, Θεοῦ μὲν φάτε γεμῆσασα,
ἄλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πα-
ράμωμε.

Ω δὴ, ἡ. ὁ Εἰρμός.

Α σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σὴ σοφίᾳ
συνεσχίσσω. γῆς δὲ πάλιν ἠδράσας ὡς
οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος
ὡπὶ ὑδάτων ἀπείρων. διὸ πάντες ὑμῶ-
μεν ἀγαμέλποντες. ἄλογεῖτε πάντα
τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Χ Αἶροις ἐμρύφημα, τῶν ὀπλιτῶν τῆς
ἀληθείας. χαίροις τὸ καλλώπισμα
τῆς πίστεως ἐκ κλέος. χαίροις ὁ λαμπρό-
τατος τῶν μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν
πλάτῃν σχεδιάσας, καὶ τῇ ἀθλήσει σου τὸ
φῶς ἀγαλάμψας τῷ Κόσμῳ Καλλίρικε
πάροσφε.

Ο Τύραμνος ἡχώσθῃ, τῇ ἡβῇ ἀγῶνι ἐμ-
στάσει, ἡττηθῆσαμ δῆμιοι τοῖς μῶλωψι
σε μάκαρ. τοῖς ἡλοῖς τῆς τωδότης σου κα-
τερώσθῃ ἡ πλάτῃ. κατεφλέχθῃ δὲ πάμ-
τα, καὶ ἡφάμισαι τῶν εἰδώλων τεμερῇ,
πυρὶ ἐραθλῆρτός σε.

Υ Πόρ τῶν τιμώρων σε, τῇ πρὸς Θεόν σε
παρρησίᾳ Καλλίρικε ληόμενος, ἰκέ-
τάει ἀπαύτως, τῆς ποιήμεν σε πρόσηδι,
ῥηαιρέμενος τῶν τῶν, ἡβῇ ποικίλῳ παγί-
δῳ τῆς ἀλάστορος. ἐκ χειρὶ τῶν πῖστιν.
ἐν σοὶ γὰρ αὐχέει ἐκρατιῶται.

Θεοτοκίον.

Ε Ν Πράματι προφῆται, σὲ τὴν Παρ-
θεῖον προτυπῶσι. σκηνώ τε ἐκράπεζαμ,
ἐκ γάμμου ἐκ λυχνίας, Σ ὅρος παραγίον
Σ μεφέλλῳ Σ πλάκα, κιβωτόν τε ἐκ ράβ-
δου πύλῳ ἐν Θεῷ. δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις, λυοίχθῃ ὁ πάλαι Παράδεισος.

Αἴλος. Χείρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Ο Τδεμ ἀθλοφόρε ἡβῇ δεινῶν, ὃ πῦρ ὃ μά-
στιγες, ὃδὲ ἐρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' ὃδὲ

δαμάτος ἰχυσε. διαρρήξαι τὴν σινάφειαν,
πρὸς τὸν Δεσπότην Σ φοργῶν δι' ἧς ἐκράυ-
γας. ἄλογεῖτε, πάντα τὰ.

Η Τμφῶμα τὸρπρὸν Σ καθαρὸν, ὁ σὸς
ρυμφίος Χείρας, σοὶ μὴ δεδώρηται,
διπλαῖς ἐκλάμπασαμ χεῖρι, καθορώμ
σε παρσεβάσμιε. ὅρπρὸν ποθήσασα θόρ-
μῶς, χαίρῃς ἐκφάλλες. ἄλογεῖτε, πάμ-
τα τὰ ὄργα.

Ω πόθῳ κατάλληλῳ ἰχυῖ, ὁ ὄρας ἧς
σε Χριστός, σαφῶς ἐμὲ πρὸς σε. δι' ἧς τὴν
ἀσχετομ ἡλεῖξας, ἀθεότητα παρόλβιε.
Σ τὲς ποικίλῳς πειρασμοῖς ἐφόδες φάλλῃ-
σα, ἄλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα.

Θεοτοκίον.

Ε ἡμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακα-
ρίζομεν Θεομακάρισε, μακαριότητος
ἐν Θεῷ, ὡρνήκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν
μακάριον ἡμῶν Λόγον γεμῆσασαμ. ὃ
βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμρεῖτε.

Ο Εἰρμός.

Χ εἶρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Ω δὴ, ὁ Εἰρμός.

Ο ὁ ἄσπορον τόκομ σε Θεοτόκε ἀχρη-
τε, Χείρας τὸν Θεόν, ἐν ὑμνοῖς ἀσι-
γητοῖς μεγαλιώομεν.

Υ Φάρμῃ σοὶ ἀμώθει ὁ χιτῶν τῆς πίστε-
ως. δι' ἧς ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρόν,
ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἐμδόξε.

Ε μινῶς ὁ τύραμνος ἀποκλύειν ὤετο,
θωπείαις τὸν μάρτυρα. ἀλλ' αὐτὸς
ἐν πῖστιν ἐσθρέωτο.

Ε Τδεὶς ὁλοκαύτωμα ἐκ δεκτὸν θυμίαμα,
Καλλίρικε ἐμδόξε, τῷ πυρὶ ἡβῇ ἀγῶ-
νι προσώχθῃς Θεῷ.

Ω Ραῖοι οἱ πόδες σε ἀθλητὰ Καλλίρι-
κε, τοῖς ἡλοῖς πειρώμενοι, Σ πρὸς
κήρυγμα θεῖον πορνώμενοι.

Θεοτοκίον.

Ε Κέπῳ σε κεκτημένα ἐκ λιμερὰ πάμα-
χε, ἐκ ὀπλομ ἐκ ἄγκυραμ, ἐκ βεβαίαιμ
ἐλπίδα ἐν κινδιῶσι αἰεῖ.

Αἴλος. Αἰθὺς ἀχαιρότμητος.

Τ Λεῶν γεμῆσαι θεόφρων, τὸν σοὶ ἀθά-
ματον ρυμφίον, ὑπὸρ ἡβῇ ὑμνῶν σε
πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμασε,
διὰ παρτὸς ἐκλάμπασα, ταῖς λαμπηδόσι
ταῖς τῆς χείρος.

Εἵνατι παρέσῃ καὶ ὁρῶν, σὺ παρ-
ρησία τῷ δεσπότη, οἷα πόρ Παρθένος
ἐ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρω ἀρετῆς ἡσασα,
τῷ τῷ ἰσχυῶσι πρῶτα, ἐ πλετοδό-
τως γεφωώσαται.

Οὐκ εἶ καλὴ Θεοδότη, πεπονημένη τῷ
Δεσπότη. ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις,
ἐ μῶμος ὅλως, Μάρτυς ἔκ' ἐστὶν ἐν σοί. σὺ
γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφόρως
κεχαρίτωσαι. *Θεοτοκίον.*

Ητμὴ καὶ γεμνῆρια ὠφθης, τῷ ἡβ
ἀπ' αὐτῶν Βασιλέως. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶ-
μος ἐφάνης, ἀγιωτόρα πάσης τῆς Κτίσε-
ως. ἐ διὰ σὲ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγα-
λιώμεν. *Ο' Εἰσός.*

Αἶδος ἀχειρότμητος ὄρεος.

Εἰς ἀποστολῆς. Εἰς πεσκέφατο ἡμᾶς.

ΚΑὶ θαρῶσα ζωῶν, αἱμάτων μύρον
ἐβλυσας, ὡς ἂν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, ἐ δια-
θήκης τῆς αὐτῆς, κληρονόμος ἡξίωσαι, Θεο-
δότη φρεῖσα, τὴν πόθω ὑμνήσας σε.

Θεοτοκίον. Ο' μοιον.

Η Πλατυτόρα οὐρανῶν, πρὸς ἄραρον
ἀπάσσα, μὴ καταλίπης ἀγαθῇ,
ἡμᾶς τὴν κάτω γῆν. πρὸς τὸν εὐσπ-
λαχρον Κύριον, χείρας εἰς μεσιτείαν, τῷ
Κόσμῳ ἐφάπλωσον.

*Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως.
καὶ ἀπολύσις.*

*Μὴν τῷ αὐτῷ, λ'. Τῷ Ἀγίῳ Ἀπο-
στόλῳ, Σύλα, καὶ Σιλουανῷ, καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ.
προσόμοια. ἡ' χ' γ' δ'.*

Ὡς γεμνῆριον ἐν Μάρτυρι.

Αΐραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τῷ Πρῶ-
ματος παύσοι, τὰ τῆς γῆς πληρώ-
ματα περιηλθετε, ὅς τὴν πρὸς ἐφωτί-
σατε, τὸν ζῶντα μεύσαυτες, ἀγνωσίας
τῷ βυθῷ, ὡς τῷ Λόγῳ Ἀπόστολοι. ὁδεύ-
σῃ μόνον, γευνθότα τέλει, τῷ Ἀ-
γίῳ, ἐ φωσφόρον ὑμῶν μνήμῃ, ἀγιασ-
μὸν κομίζόμενοι.

Ο' μοιον.

Ως μεφέλαι μακάριοι, ὅτι πάντα τὰ
πράγματα, ὑετὸν ἐράματα τὸν ἑαῖον.

ἐ τὰς ψυχὰς καθηρδύσατε, πρὸς ὧν θεῶν
χάριτι, ἀποπρίξαυτὰν δεινὰ, ἀδείας
ζιζάνια, ἐ τελέσαυτὰν, τὰς ψυχὰς καρ-
ποφόρους, ἡβ' ἀνθρώπων. διὰ τὸ ἐν αἰ-
μέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Ο' μοιον.

Ετμελθόρτα τιμήσωμεν, ἐ πρὸς μα-
καρίσωμεν, Σύλα τὸν παπαρίον,
ἐ Ἀνδρόνικον, Εἰς πειροτὸν καὶ Κρίσ-
κερτα, ἐ πόθω τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς
Σιλουανῷ, τὴν τῆς πίστεως κήρυκα. τὴν
προχέοντα, ποταμὸς ἰαμάτων, καὶ
παρτοῖον, παθημάτων ἐπηρεῖας, Πρῶ-
ματι θεῶν ἡξίωμεν.

Δόξα, ἐ μὴ. ἡ. ὁμοιον.

ΚΑτακρίσεως λύφωσαι, παραγία
θεορμυφε, καὶ δεινῶν πατισμάτων
τῷ ταπεινῷ ψυχῷ. καὶ τῷ θαράτῳ
ἀπάλλαξον, ὡς αἰσὲς ἐ δώρησαι, δικαιο-
σεως τυχεῖν, ἐν ἡμῶν ἐτάσεως. ἡς ἐπέ-
τυχον, ἡβ' ἀγίων οἱ δῆμοι, μετανοία,
καθαρθεῖν με πρὸ τέλους, ἐ ἡβ' δακρύων
ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ο' μοιον.

Η Ἀμῶν ἡ κυνῶσα, τὸ ἀρῖον τὸ ἄ-
κακον, τὸ τῷ ἁμαρτίῳ ἐλθόν ἰάσα-
σαι, παρτὸς τῷ Κόσμῳ παμάχαυτε, οἱ-
κέω ἐν αἵματι, τὸ σφαγεῖ ὑπὸ ἡμῶν,
ἐ ζῶσα τὰ σύμπαντα, σὺ με εὐδυσον,
γυμνωθεῖν ἀπάσης ἀφθαρσίας, ὅς ἐ-
εἰς τῷ σὲ τόκῳ, περιβολῷ θεῶν χά-
ριτος.

*Εἰς τὸν ὁρθρον οἱ καμόντες τῆς Ὀκτωήχης,
ἐ ἡβ' Ἀποστόλων. ἡ ἁκροσυχίς.*

Παράκλησις μαθητῶν ὑμῶν τῷ Λόγῳ.

Γωσῆφ. Ω, δὴ, α. ἡ' χ', β.

Τῷ τῷ ἁβαστῷ.

ΠΑρισάμενοι, θρόνῳ τῷ θεῷ παύ-
τοτε, φέγγει λαμπρυνόμενοι, ἀ-
δύτῳ ἁγίοι, φωτισμὸν πρῶτατικόν, ἀ-
πασιν αἰτήσαδε, ἐκ τοῦ τῷ φωτὶ πα-
ρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πρὸς ὧν ὑ-
μᾶς γοῦν ἡμῶν.

ΑΝαλάμψαντα, δικαιοσύνης ἡλιον,
ἐμδοξοὶ θεασάμενοι, Κόρης θεόπαι-
δος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θεῶν καὶ μέθε-
ξιν, φῶς χρηματίζοντάς, καὶ ἀπηνάσσα-
τε, ἀπάτης ζῶντος ἀπαυτῶν.

Η Ομορ εἶθεοι, Ἐπὶ τῆς γλῶττης φέ-
ροισιν, πᾶσαν τὴν γλῶττιν διήλθετε,
τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίρουσιν σοφοί,
Κεῖσκε, καὶ Ἀνδρομικε, Σύλα καὶ Σι-
λαμὲ, καὶ κατασφείρουσιν, τὴν γλῶττιν
τὴν σωτήριον.

Ε Παιρέσωμεν, Εἰ παιμετὸν τὸν εἰδοξοῦ,
Καθαργεῖν καὶ χημα, θεῖον γε-
μερον, ἐκ τῆς Λόγου μαθητῶν, ἐκ τῆς ἰαμά-
των, πηγῶν ἐκ μέγαλιν κήρυκα, τὸν ὑπὸ
εἰμοίαν, ἐκ πίστεως ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Υ Πόρυνμηντο, Θεοὶ ἀρρήτως τέτοκας,
σάρκα ἐκ σὲ φέρεσσαν, δι' ἀγαθότη-
τα, ὑπὸ ρύμνιτε Ἀγνῆ. ὅθεν ἐν φωμαῖς,
ἀχαιρῆσι τοῖς ὑμνολογοῦσιν σε, ἐκ μακα-
ρίζουσιν, ὡς παλαι προεφῆτῶσας.

Ω δὲ, γ. Εἰ πέραι με τῆς πίστεως.

Κ Ηρύξαντο τὴν σάρκα σου τῆς δεσπότης,
ἐκ λύσαντες τὸν σκῆπτρον τῆς κακί-
ας, τῆς παλαι δεδεμένης τῆς ἀπιστίας, σο-
φοί ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεοὶ
προσῆξατε διὰ πίστεως.

Αμπήρες τῆς ἀδύτης φωτοχυσίας, γε-
μέμοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἤλα-
σατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπι-
γνώσεως, τὸ φῶς παμδιφῆμοι. διὰ τὴν
παύσαντε μακαρίζετε.

Ε Ἰς πᾶσαν ὁρμήνυτε καθὼς ψάλλει,
Δαβὶδ ἦν Ἀποστόλων ὁ θεὸς φθόγ-
γος, διδάσκων τὰ παθήματα τῆς Σωτήρος,
ἐκ τῆς ἀνάστασιν. δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνη-
μάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

Ε Ἰσώμεν ἦν Ἀγγέλων καθαρωτόρων.
ὑπέδωκε τὴν γὰρ ἐρασαν τὴν ἀγίαν, ὅ φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε. καὶ ὡφθῆναι ἀν-
θρώπου, ἐκ σὲ σαρκέμερος, ἐν δυὶ ταῖς
φύσεσι γινώσκόμενος.

Ο' Εἰρμός. Εἰ πέραι με τῆς πίστεως.

καὶ ἡχ. δ. Εἰ πεφάνης σκῆπτρον.

Ω Ἄσπερον μέγιστον τὴν Οἰκονομίαν,
ἀσεβείας λαμβάνει, φωταγωγῶν τὸν
ἀσέβητον, εἰς τὸν αἰῶνα δοξαζέσθαι, θαυ-
ματοφόροι Κυεῖς Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ο' μοῖον.

Ας ἀλαφρῶς χεῖρας σε παρθενομῆ-
τορ, ἐφαπλῆσα σκέπασον, τῆς πεποι-

θότας Ἐπὶ σοὶ, ἐκ τῆς ἡμῶν κραυγᾶς οὔρας,
πᾶσι παράχῃ Χεῖρας τὰ ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ο' μοῖον.

Ε Πιξίλα βλέπῃσα ἀμάρτηματα, τὸν
ἡμῶν Παράχῃ, σπλάγχνα μητρῶα
γοερῶς, σπαραττομένη ἐκκράζουσα. οἱ-
μοὶ πῶς ἔδωκε τὸ φῶς με τὸ ἀχρηστον.

Ω δὲ, δ. Ἰμῶν σε ἀκούει Κύριος.

Ι Σχῆμα, τῆς τὰ πάντα κτίσματος, διελ-
θόντες τὴν Οἰκονομίαν, καθάπερ ὑ-
πόπτοροι, ἐσώσατε τῆς ἐν πελάγει δει-
μῶς, θεοφόροι κηρύττοντες, ἐκ γαλιλῶν
πρὸς ὄρμον ἐπωκείλατε.

Ε Τηρίζων, παρεμείνας εἰδοξε, διαφορίας
τῆς λόγου Σύλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυ-
κι, πεπορεύσασιν εἰς πάντα Κόσμον πολ-
λοῖς, πειρασμοῖς περιεπλήμενος, ἐκ τῶν
Σωτήρα, ἅπασιν κηρύττων φανῶς.

Ι Γρεῖδω, Κεῖσκε ἐκ Ἀνδρομικος, ἐκ
σὺν Σύλα μεγαλιεύδω, Σιλαμὲν
σήμερον, Εἰ παιμετὸς τε ἐπαιρέδω Χει-
ρας, τῆς ἀμπέλης χρηματίζοντες, βόρυνες
γλεῦκον, γάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Ανυμάτων ὑπὸ δέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ
γεμόμενον θαῦμα. νομίζων γὰρ ἀν-
θρώπου, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χεῖρας,
ἀποτίκτεται τὴν παραβάσιν, ἦν προπατό-
ρων, λύοντα Παμάνωμε.

Ω δὲ, ε. Ο' φωτισμός.

Η ῥαβίω, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυτ-
τόντων, τοῖς Ἐπὶ γῆς σε, τὴν σεπτῶν
παρῆσιν, Στὰ πάσιν Στὴν ἀνάστασιν,
Λόγε τῆς Θεῆς Ἰησοῦ ὑπὸ δάγαδε.

Π Ο' διαγωγῆς, ἐκ ὑπὸ ἡλίου προσηύχον τῆς
Παρακλήτης, ἦν πεπληρωμένη τὴν ὁδη-
γίαν, Θεσσαλονίκης, τὸ περιδοξοῦν εὐ-
χος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν
Σιλαμὲν, τὸν σοφὸν ἀνέστησαν.

Α Νδρειωθεῖς, φόρων ἡμῶν λόγῳ τῆς
συμμαχίας, παμσοφὲς Ἀνδρομικε
διαθέεις, ἐπισημίζων, παρεθέσας καρ-
δίας, ἐπηρεαίεις τῆς πολεμήτορος, ἐκ φωτα-
γωγῶν, εἰς Θεὸν καταμόνη.

Θεοτοκίον.

Ε ὁ Δαβὶδ, προδιέγραψεν ὅρος τετυρω-
μέμον, ὅρος τῆς Θεῆς ἡμῶν ὅρος πῶς ἐν σοὶ

γάρ Κόρη, ἐμωρείδισαμ τέττε, αἱ πορεῖαι
σαρκα πτωχάσαμτος, Ὡς πρὸς τὸ ἀρχαῖ-
ον, ἡμας ἐπαμάξαμτος.

Ω δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Π ρὸς Κύριον ἐκ κήτης ὁ Ἰωρᾶς ἐβόησε.
σὺ με ἀγάγαγε, ἐκ πυθμένος αἶδου
δέομαι. ἴνα ὡς λυθῶτῃ, ἐν φωρῇ αἰρέ-
σεως, ἀληθείας τε πρῶματι θύσω σοι.

Υ ψάλλοι πρὸς Κύριον καθαρὰς σινώ-
σεις, τὰς καταρῶσαμτας, ἀπωλείας
πρὸς τὰ βαράθρα, εἰλκύσατε σοφοὶ, ὕψος
πρὸς ὑψίστην, ὑψηλῆς θεωρίας ἐν πράξεως.

Μ Οραδα μὴ ὑπάρχει, χαρακτηρὶς Τεταδα
δὲ, θεομακαρίσ οἱ, ἐν τοῖς πόρᾳσι κηρύ-
ξαμτες, πολυθεοὺ ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύ-
σατε, ἐν φωρῇ ἡρῆς ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Ν Εκρώσας Χειρὸς τὸν λογισμὸν Κρίσ-
κε χεῖσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως,
Χαλκιδόμος ἀρχιποίμνη, ὡς τέττε μαθη-
τῶν, ὡσεβῶς ἀπέδεξε, πλατωμεῖοις
τῶν ῥίβουρ δεικνύοντα.

Θεοτοκίον.

Ω ραίσαμ σε κάλλει ὁ Ποιητὴς ἀράμμος,
ἐν σοὶ ἐσκλῶσε, Ὡς ὡραίως, ὑπὸ
ἀπαρτας, ὡς ἡ γυνεῶν, ὡφθῇ σωματε-
μμος, Παραγία Παρθένε παρῦμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Π ρὸς Κύριον ἐκ κήτης.

Τῶ αὐτῷ Μῶσι, Χ. Τῶν Ἀγίων Ἀπο-
στόλων Σύλα, Σιλβαν, Κρίσκωτος,
Εὔπαιρετῃ, ἐν Ἀνδροκίᾳ. ἡ.

Τῶς κήρυκαί σε Σιλβανὸν ἐν Σύλαμ,
Σὺ ὡτὸρ θαύματος, πῶς ἀκηρύκτες λίπω;
Ἀμφω κταρέτω μύσα Θεοῦ ἐν τετα-
κωσῇ.

Ο Ἰ, ἐκ κηρύξαμτες ἐν Χαλκιδόμ ἐν Ἰτα-
λία, Ὡς ἀπαρτας τὸν Κόσμον ἀνι-
δήλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ
διδάξαμτες, ἐν πολλὰς ἡρώδων διδάξαμ-
τες ἐν βασιλείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τὰ πρῶ-
ματα αὐτῶν, τῷ Θεῷ ἀπέδωκαμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἰβλῆτις.

Η Τίς ὡρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας
Καππαδοκίας. ὡς ἐν ὁ μέγας Βασι-
λεὺς ἐγκωμίοις ἐτίμησε. τοῖσι δίκης αὐ-
τῇ σωερώσης, πρὸς τινα πλεομεκτικὸν
ἀνδρα, καὶ βίαιον, ὅς τῆς γῆς ταύτης π

πλεῖον ἀποτεμῶν, Ὡς ἀνδρὸς καὶ κόμας,
καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, Ὡς πᾶσαν
τὴν τοῦ βίου κατασκάλῳ, πρὸς ἑαυτὸν
μετέστησε, καταφρονησας τοῦ δικαίου,
καὶ αὐτῇ τῇ Θεοῦ, συκοφανταῖς, Ὡς ἡ-
δομαρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόν-
των ἐπὶ δεινόμενος. ἀρχομένης γάρ τῆς
γυναικὸς ἀπαδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τῶν
τυραννίδων, καὶ παρᾶντα αὐτὸς διαβάλ-
λει αὐτῷ ὡς χειριστῶν. καὶ ὡς ἐν δὲ
ταύτῃ τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ
λαβάνουσα τοῖς ἡρώδων Βασιλέων θεοῖς. ἡ
δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλ-
λὰ πάντα καταφρονησασα, ἐρρέτω εἶ-
περ ὁ βίος καὶ ἡ τέττε δόξα. ἐγὼ γάρ
τὸν ἀπαρτῶν δημιουργόν, καὶ κτίστην ἐκ
ἀρῆσομαι. τότε ὁ ἄδικος κηρύττει, πυ-
ρεῖ ταύτῃ παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμνος
περιχοῦσα τῆς ἀγίας τὸ σῶμα, ἀκέ-
ραιον διεσώσατο, τοῖς προσήκουσι, καὶ
πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὴ, γ. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Υ Ἀσκήν τὰ χωρήσαντα πᾶσαν τοῦ
Παρακλήτῃ τῶν χάλων, ἐν τὰ δοχεῖα
τῆς πλάνης ἀνακαλῶντας, γεγενημένους
δεκτικὰς Θεῷ, Σύλαμ ἐν Σιλβανὸν ὑμνή-
σωμεν ἐν δέως.

Ο Ἰκ ἐστὶν ἰκαρὸς τίς ἐπαιρεῖν, Εὔπαιρε-
τὸν τὸν θαυμαστόν. σινεμορφώθῃ γάρ
Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθή-
ματα, βασιλείας τε συμμετέχε, τῆς αὐ-
τῇ καλῶς ἀγωνισάμενος.

Υ Μρείδω Κρίσκης ἄσματος θεοῖς, ὁ κε-
κρυμμένος τὰς ὁδὸς, τὰς τοῦ Χριστοῦ
ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρ-
κὶ αὐτῇ, τῶν κατάκριτον ἀμαρτίαν καὶ
πολλὰς, ἀκατακρίτους δέξας.

Θεοτοκίον.

Τ σὸν μου τὰς σειρὰς ἡρώδων τωτισμάτων,
τῇ μεσιτείᾳ σε Ἀγνή ἐν τῇ ἀγάπῃ τε-
λείως τῇ ἀγαθῇ ἡοῦ σου πρόσδου, μα-
κρυόμενον κατ' ἐκαστὸν ὅς αὐτῇ, δι' ἡ-
δονῶν ἀτόπων.

Ω δὴ, ἡ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ο Ἰκ ἐδωκαμ ὑπὸν ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄνθρω-
ποι τῇ Λόγῃ ὑπηρεταί. ὡς ἐν ὑπὲρ βα-
ρέως ἀτιγῆς, πλάνης ἐλυθώσαμτο. ἐν φω-

φωτὸς ἡμῶν, ἡοὺς ἐμαπέδειξαμ.

Ερμόλμοι ἄρμα τῷ Θεῷ, ἐκτίσαθε αὐ-
τὸν ὡς χεῖρα, πρὸς ἐπεραῖον μύ-
σασιν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, ἐν ταῖς ἀρμα-
ταῖς τῆς πλάνης σωτρίβουτα.

Ο Πάσις σοφός Σύλας ὡς Χειρὶς, Διάκομος
ἀξίως ἐπαιρεύω. ἐν αὐτῷ αὐτῷ δοξαζέσθω
πιστῶς, Κρίσκος ἐν Ἀνδρομίκος, οἱ φω-
σῆρὸν, οἱ πάντα τὰ ἔδρη φωτίσαντῶν.

Δόξα.

Υ Μνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριᾶδα
χαρακτῆρι τριωσχεμῶν, ἡρωειζομέ-
νῳ δὲ φύσει μιᾷ, ἐν ἑαλλοῦντες εἰπωμῶν.
ἀλογεῖτε τὰ ὄντα.

Ο' Εἰρμός.

Ω δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσοι
φῆς παῖδων μὴ πειθεῖντῶν, ἐν τῇ κα-
μίνῳ βληθέντες Θεῶν, ὑμολόγησαν ἑαλ-
λοῦντες. ἀλογεῖτε τὰ ὄντα Κυεῖς τὸν
Κύριον.

Ω, δὴ, θ', ο' Εἰρμός.

Η Τὸν πρὸ ἡλίας, φωσῆρα τὸν Θεῶν
ἑξαπατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐ-
πιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθεμικῶν,
ἀφράσως σωματώσασα, ἀλογημενὴν πά-
μαρτε, σὲ Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Αροὶ ψυχῶν τε, σωματῶν τε γεγόνα-
τε σωτήριοι, πρῶματικοῖς φαρμάκοις
ἐκαθαράντες, τῆς ροσῆρας ἐν ὑγιείας, δεκ-
μιώτες ἀμφοτέρωθεν, Θεοφειγγῆς Ἀ-
πόστολοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζετε.

Ω Φθῆτε τῇ ζήσει, τῷ Πρώματός ἀνά-
πτορτες ὡς ἀνδρακες. ἐν τὸν κρυμ-
μὸν τῆς πλάνης διελύσατε. ἐν καρδίας τας
πληγυμενὰς πῖς ἐκατεθάλαψατε, ἐν πρὸς
τὸ ἔαρ παύσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγῆ-
σατε.

Ε Τησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν δοξαζοῦντες, Σιλκαφὸν Σ Σύλαν
ἐν Ἀνδρομίκον, ἐν τὸν μέγαμ ἑπαιμετὸν,
καὶ Κρίσκον τὸν παύσοφον, ὡς ἀ-
ληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβύτας ἡμῶν
ὑπαρχοῦντας.

Η Αὔγιωτάτη, ἐν πλήρης χαρισμάτων
θεῖς Πρώματος, ἐν ἰδρὰ ἐν ὅπως ἀξίε-
παιρος, ὑμῶν μνήμην θεουργικαῖς, ἀκτίσι
καταυγάζουσα, ἡμῶν ἀσεβῶν τὸ πλήρωμα,
ὑμῶν ὑμᾶς σοφοὶ προδρέπεται.

Θεοτοκίον.

Εἴσαί με ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ὀρ-
χεῖσθαι θεότητος, χεῖραι τῷ Οἴκῳ μέ-
νῳ παρτοδύαμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειραμ-
δρως Δέσποτα τεκνύσης σε. ἐν μὴ εἰς πῦρ πέμ-
ψῃς με, κατεγλωσμενὸν ἀμαρτήμασιν.

Ο' Εἰρμός.

Η' τὸν πρὸ ἡλίας φωσῆρα.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως,
καὶ ἀπολύσις.

Μὴν τῷ αὐτῷ, λα. τῇ ἀγίῃ ἐν οἴκῳ τῷ
δοκίμῳ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκένερασεν, ἡ προ-
σφομα. ἡχ, α.

Τὸν ἡρώων ταγματῶν.

Η Ακαριώτατον τέλος, εὐδρες Εὐδόκιμε,
ἀδοκιμήσας θεῖαις, ἀρεταῖς φόδωρῳ.
μῶς. ἐν Κόσμῳ ταῖς ἀπάταις, μὴ συγχω-
θεῖς, ἀνάλამψας φαιδρότορον, ἡμῶν τῷ
ἡλίας ἀκτίων, ἐν ἡμῶν πῖς ὡν, καταυγάζου-
σα τὰ συσῆματα.

Ο' ἡμῶν.

Η Ἐλεήμων καρδιά, ἐν ἀσυμπάθῃτος,
ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀφθαλμῶν ὁ
προσάτης, γυμνῶν ἐν περὸν μῶν, ὁ σκε-
παθῆς, σωφροσύνης τὸ ἀγαλμα, ἡμῶν ἐν-
τολῶν τῷ Κυεῖν ὁ πληρωτῆς, ἀφῆμείδω
μῶν Εὐδόκιμος.

Ο' ἡμῶν.

Η Καθαρά σε καρδιά, Θεῶν ἐζήτησας, ἐν
τῷ τῷ Κόσμῳ πάντα, ἐν δὲ λυξῶν ἡδέα, Εὐ-
δόκιμε θεοφρῶν. ὅθεν πῖς ὡς, ἐν ἡμῶν κό-
πων ἀντάμεψιν, παρὰ Θεῷ ἐκομίσω πα-
ραληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφαιδρῶται.

Δόξα, ἡχ, π.β.

Η Αὐτὸς δικαῖς μνήμην μετ' ἐγκωμίων
γίνεται. μεθ' ὧν ἐν ἡσὴ, θόραπων
Χειρὶς Εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔχες Σταυ-
ρὸν ἐν κράτος, Τριᾶδα ὁμοῦσιον πῖς ἡν.
διὰ τὸ μετ' Ἀγγέλων, σωμαπαυῖν
ἀείμνησε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Ἡ πᾶσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀντί-
στημι, Μήτηρ τῷ Θεῷ, φύλαξόν με
ἐν τῷ σκέπῳ σου.

Σταυροῦ. Ὅτε, ἐκ τῆς ἐξουσίας.

Η Νῦν θραξ, ὅν προέδωκε ὁ κλεινός, πρῶτον
ἡ σαῖας σαρκῶνται, ὅς ἀπειραμδρῶν Μν.

ῥος, μύματι τῆ φύσματος, αὐτὸν γε-
μνητορος, ἐ τεχθεὶς σφαγιαζεται, ἐκὼν ὁ
τῆ Κόσμου, αἴρων ἀμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς
ἀμωμος. ὁθεν, ἡ ἀμαρτία καὶ Παρθενος,
τῆτον ἐν Σταυρῷ καθοράσα, λύπη τῷ
καρδίᾳ ἐτιρώσκετο.

Α' πολυτίκιον. ἡχος, δ'.

Ε' Κ' γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰώνις μο-
μας, τηρεῖ μτ' θαύατον, ἀδιαλώβητον,
τὸ σῶμά σε ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ,
καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, Μάκαρ ἐπολιτά-
σω, μὴ μολύμας τῷ σάρκα. διὸ ἐν παρ-
ρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.
Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ σωτηρίας ἡλὸ. Σ' οἱ κορό-
μεν τῆς ὀκτωήχης, καὶ τῆς αἰγίας.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τ' μῶν Μάκαρ σὺ τὲς παμδσεβεῖς ῥόπης.

Γωσιφ. Ω, δὴ, α. ἡχ, β.

Εἰς βυθαῖ κατέβρωσε ποτέ.

Υ' Φηλὸν τὸν βίον ἐρχηκὸς, καὶ ταῖς ἀ-
μαβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς, ὀλοαμπῆς
γερόμνος, φωτισμὸν μοι αἴτησαι, ἀφῆ-
μοιῶτίσῃ, τὰ σεπτὰ προτορήματα. οἷς
ἀδοκιμήσας, ἔτυχες ὡς ἡλπίσας Εὐδό-
κιμε.

Η' Τειπρόνς εὐργων διδασκὰς, ἐ ταῖς
ἀμαβάσεσι, ἡβ' ἰδρῶν, γραφῶν ἐμα-
χολέμνος, ἡδονῶν ὀξέκλιμας, παμμα-
κάρισε, τὸ δυσῶδες ἐ ἀτιμὸν. Σ' τῇ ἀω-
δία, θεῶν δωρεῶν καλλωπιζόμενος.

Ν' Τσαγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μά-
καρ ἀπεδίωξας, ἐπαρρυπρῶν, Σ'
Θεῷ συγγιγόμενος, ταῖς παμνύχοις εὐ-
σεσι, μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀμαγχαῖς τῆς
φύσεως. ὁθεν πρὸς ἡμῶν, ὅπως τῷ
ἀνέσπερον κατλήψῃς.

Θεοτοκίον.

Ω' Σ' παρὰ δα' ἐμφυχον Θεῷ, ἐ θυμια-
πύριον, τῆ ροιτῆς, ἐ φωτοφόρος ἀνθ-
ρακος, τῷ ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν
Θεοτόκον κραυγάζοντες. χαῖρε ἡ αἰτία,
τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ω, δὴ, γ. Εἰς πέρα με τῆς πίστεως.

Ρ' Ἡμῶν ζωηρῶν πηγὰς ἐκχέων,
ὀξέτιες τὸ ρῆμα τῆς σωτηρίας, ἐμ-
μέσας τῷ κατὰ πικρὸν ἀμαρτίαν, ἐ ψάλ-
λων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε. ὡς ἔκ' ἐστι
ἅγιος πλῶς Κύριε.

Ε' Τρυπάζειν ἐκπῶν χειρομνήτως,
διέμεμας τὸν πλῆτον τοῖς δεομένοις,
ἐρατίον τὸν ὄλβον σοι προξενῆτα. ἔπορ
καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδοκίμε. ὡς ἔκ' ἐστι
ἅγιος πλῶς Κύριε.

Ω' Κεῶθης τῷ Κτίσῃ ἀγάπῃ θεῷ,
ἐδέξω τῷ ἐρατίον κληροχίαν, παμ-
μάκαρ Εὐδοκίμε. ὁθεν χαίρων, θεῶν
θεσμῶν, καὶ μέλπων ἔλεγες. ὡς ἔκ' ἐ-
στι ἅγιος πλῶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υ' Παρῆχσα Α' γγέλων τιμιωτόρα, τὸν
Κτίσῃ ἡβ' Α' γγέλων τῇ σῇ μηδύνι,
ἐβάσας Σ' τέτοκας Θεομήτορ, βρο-
τῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδῶν σοι.
ὡς ἔκ' ἐστι ἀλφειὸς πλῶς σου Δέσπο-
μα.

Ο' Εἰρμός.

Ε' Ν' πέρα με τῆς πίστεως εὐδρώσας, ἐ-
πλάτυνας τὸ εἶμας ἐπ' ἐχθρὸς με.
ἡφραμένη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλ-
λει. ἔκ' ἐστι ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καθίσμα, ἡχ, δ'.

Ο' Τ' ψάλλεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ε' Τ' δοκιμήσας ἀγαθαῖς ὀργασίαις, ἐδο-
κιμάθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς
πειρασμοῖς Εὐδοκίμε αἰοῖδιμε. θαύμα-
τα πηγάζεις δὲ, καὶ ροσήματα παύεις.
καὶ τὸν ὑπόραγον, τοῦ Θεοῦ Θεὸν
Λόγον, ὑπὸ ἡμῶν αἰὲ ἐκδυσωπῶν,
ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λά-
βωμεν.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η' Μόνη κυήσας, τὸν ποιητὴ τῆ παμ-
τὸς, ἡ μόνη κοσμήσας, τῷ ἀνθρω-
πότητι, τῷ τόκῳ σε θεομήνε, ῥῦσαί με
ἡβ' παγίδων, τῆ δολίης βελίας. εἰσοίμε
σὺ πέραν, ἡβ' Χριστὸν θελημάτων. αὐ-
τὸν δυσωπῆσα ἐκτεμῶς ὅν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ο' ροιον.

Υ' Ψάλλεις ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας
ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνύψω-
σει τῇ σῇ, ὡς φῶς ἡβ' ὁμμάτων μου. δέχου
ἡβ' τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκκρίως. φόρε
Σταυρὸν τῆς ἡλῆς, καὶ τὸν σπύγγον τῷ
λόγῳ σου. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβ-
ράβδωσας.

Ω δὴ, δ. Ε ληλυθας ἐκ Παρθενῆς.

Π Α' δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττω αλώβητα, ὁδοδόξων φρόνημα, σὺ ἐκ μεότητος ἔχνηκας. βίον ἀκηλίδωτον, καὶ ἀσυνπάθητον γῆμιν ἀξιάγαγε.

Ο Τ' σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐδοξὰ ἐπὶ κηρος, σοὺ τὸν πρὸς Κύριον ὄρωτα, ἡμβλυων Εὐδοκίμε. ἀλλ' ἀδοκίμησας ὁρτως θείαις πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Π Αρμόνιτε, τρατηγίαις τὸν αἰῶν ὑμῖν μέμνημι, Θεὸν ἀπεκύνσας, αἰθρῶν ὁρτως γερόμνημι. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν δούλων σου, ἐκδυσωπούσα μὴ παύσῃ αἰπαρθεμε.

Ω δὴ, ε. Ο' φωτισμὸς ἡμῶν.

Α Γ' γλῆ σεπτή, τῆς ἀγμείας θεόφρων λελαμπρυσμένος, νόμω τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τε βίῃ, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πωρόμενος, Μάκαρ Σ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Ν Τ' ὑπὸ σοὶ, θαῦμα μέγα ὁράται Σ θάμβους πλήρες, πῶς μὲν κηδεῖαι ὁρτως χροιά, διατηρεῖται, ἀδιάλυτον Μάκαρ, σὲ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κείμενον οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζωμε.

Ε Τ' γε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρήσας. εὐγε τῆ πόθου, ἔπὸρ ἐκ καρδίας πρὸς τῆτον ἔχων, ἀδοκίμησας, φθωρύνωμε καὶ λάμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, Σ καταφαιδριώας, πηγῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υ Πὸρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα Παρθερομήτορ, πάντοτε δυσώπει ἡμῶν σὲ ὑμνοῦντων, τῆ λωβωθιῶναι, ἐκ παθῶν, Σ κηδεύων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, Σ αἰωρίζου, φλογὸς Σ κολάσεως.

Ω δὴ, ς. Ε' ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Α Ταλαγμοῖς γλυκυτάτοις ἐσάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἰδρωτές καὶ ἀγαλλίασι, ἐ' ἰαμάτων ἑλλαμψιν, εἰς Χειρὲς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἰμεσι.

Ε Ν αὐλαῖς τῆ Θεῆ ἀμβλάσθου, ἀμπελος πολύφορος ἀκκληματίσασα, καὶ ἀρετῶν τὰς βόρυσας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθισαύριτας.

Β Ασλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, ἐ' κατὰ παθῶν βασιλεύσας αἰοῖδιμε, κατ' ἀδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ε Κλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐλχημάτισας, ὡς ὠραιότατη χωρίου ἀρύχωρον, τέτε Παρθεμέ γεγόνας, ἐ' πασὰς ἐ' λυχρία Σ φράπεζα.

Ο' Εἰρμός.

Ε μ' ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος. Τ' αὐτῇ Μελίλῃ. τῇ Ἀγνῇ καὶ Δικαίῃ Εὐδοκίμῃ.

Τ ὃν θεῖον Εὐδοκίμον αἰ βίος γέλως,

Τ ὁ Θεῖον ἀδόκησε ἐκφυῶναι βίῃ.

Δ ἐχρυστα Εὐδοκίμον πρώτῃ τάφος ἐν τριακοσῇ.

Ο Τ'τος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ γεμνητόραν σὺν τῇ τοῦ βίου περιφαιά. πατέριόιοι γὰρ ἦσαν, καὶ ὁδοδοξοὶ ἐγμωρίζοντο. Βασίλειος καὶ Εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα. Καππαδόκαι τὴν γένεσιν. διὸ καλῶς ὁ Εὐδοκίμος ὑπ' αὐτῇ ἀναγόμενος τὰς εἰς ἀρετὴν, Καμδίδατος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται. καὶ τρατοπεδαρχεῖν τάσσεται. πρῶτον μὲν καὶ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν Χαρασιανῶν. ζυγός τις δίκαιος ὢν καὶ καλῶν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων. ἐλεημοσιώας ὅτι πλείστας ἐκτελῶν κατ' ἐκάστῳ. καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιδόγων τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν. Σ ἀπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετόρχόμενος ὢν. ἔτος τοῖμιν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτεύμενος, μόσῳ σωματικῇ κατασχεθεῖς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. οἱ δὲ προσήκοιτάς τινι αὐτοῦ ἠξέλωσιν ἀποπληρωῶν, μετὰ γε ἡμῶν ἐνδυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξαζέμεν. ἃ μὲν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μόρος λέγειν. γέ-

γομε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτῆς μετακομιδὴν
πρὸς τὸ Βυζάντιον Γουλιώ, ᾧ ἡ δὲ ἁγία
αὐτῆς κοίμησις Γ'ηλίω, λέγει.

Ἡ αὐτὴ ἡμῶν, ἡ ἀπαρμένη τῆς ἐγκα-
μίων τῆς σεβασμίας Οἴκης τῆς ὑποστάσεως
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης, τοῦ ἐν Βλα-
χόρραις. ἐνθα ἀπεκατεῖται ἡ ἁγία σοφός,
καὶ προσέστια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιού
Σταυροῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Ἀρτίθεον προσημα.

Ἰσχὺ ῥωμύμηνος τῆς ζωοδότης, σαρκὸς
κατεκράτησας ὀρέξεω παμόλβιε, Σ
ρῆν ἀνέωτόρωςας πρὸς τὰ ἔσθια, μέλ-
πων σωτομώτατα ὁ ὦν, ὀλογυμνός Σ
ὑπόδρεμδος.

Α' αἶψα βασιλεία τῷ αἶψα πόλιν, Θεῶ
τὸν Παραδεισον, δικαίω τῷ ἀπο-
λαυσῇ, ρυθλῷ τῷ ἀπόθ' αὐτον, ὀλβον
τὸν ἄσυχον, φέγγος τὸ ἀνέσπ' ὄρον ὀρεῖν,
κατηξιώθης Μάκαρ Εὐδόκιμε.

Εὐρωτῶν τὸ ἄσπ' αὐτον καταμόσας, ψυ-
χῆς τὰ κινήματα Θεῶν πρὸς μόρον ἰ-
δυίας. ἤ οὐ ἐλλαμπόμηνος θείαις λαμ-
πρότησι, βίβ' τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀ-
ρεμ' ὑποδ' ὡς ὄντως παρέδραμ'.

Θεοτοκίον.

Ν' ἔτεκ' ὁ Δέσπονα αἰεὶ δυσώπει, δε-
λείας ρυθλῷ αἰ με, παθῶν ἐ κατακρί-
σεως. καὶ τῆς σινεχέσσης με δεινῆς πορώ-
σεως. καὶ τῆς τῆς θλιβόμηνος με αἰεὶ, ἐ-
πικρατείας Θεοχαρίτω.

Ω δὲ, η. Τὸν ἐν καμίνω τῆς πυρός.

Τ' ἔμων τὸ φοβόρον, πρὸ τῆς θρό-
νου τῆς Θεῶς μέλλου ἐκχεῖσθαι, κατα-
μύξει καρδίας θρόνου ἐκχεῖς κρυβῆς, δακ-
ρύων, ἐραποτεφρῶντας σε, τῆς παθῶν
καμίνης, Εὐδόκιμε Θεόφρων.

Λογ' ἀνέδνης αὐτὸν, πρὸς τὸν Κύ-
ριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ
αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς,
Χειρῆ μου, ἰλύος με λύρωσαι, τῶν
θαυματιφόρων, παθῶν εἰς τὴν αἰῶ-
νας.

Τ' ἔμων ἔχων θεῖκ' ὡς, πληρωτῆς δε-
σποτικῶν ὡφθης λογίω, δεξιάς ἑδ' ὄ-
γων τείβους. τὰς ἀνωμύμους σαφῶς,
ἐκκλίνας, ἐμπείρως ὡς φρόνιμος, ὑ-

πόδ' ὀλογῶν τὸν Χειρῶν εἰς τὴν αἰῶ-
νας.

Θεοτοκίον.

Τ' ἔμων ἀνέδνης αὐτὸν, πρὸς τὸν Κύ-
ριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ
αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς,
Χειρῆ μου, ἰλύος με λύρωσαι, τῶν
θαυματιφόρων, παθῶν εἰς τὴν αἰῶ-
νας.

Εὐρωτῶν τὸ ἄσπ' αὐτον καταμόσας, ψυ-
χῆς τὰ κινήματα Θεῶν πρὸς μόρον ἰ-
δυίας. ἤ οὐ ἐλλαμπόμηνος θείαις λαμ-
πρότησι, βίβ' τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀ-
ρεμ' ὑποδ' ὡς ὄντως παρέδραμ'.

Ω δὲ, θ. Ἀρχὴν γεννητορῶν.

Δ' ἔμων ἀνέδνης αὐτὸν, πρὸς τὸν Κύ-
ριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ
αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς,
Χειρῆ μου, ἰλύος με λύρωσαι, τῶν
θαυματιφόρων, παθῶν εἰς τὴν αἰῶ-
νας.

Σ' ὄρθρος ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν ἡ μνήμη
σε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφω-
τίξασα. σὺ γὰρ ἐ φωτὸς ἐ ἡμῶν, ὡς ἀ-
ληθῶς ὡς ἐγνωρίθης, Θεόφρων Εὐδόκι-
με. διὰ τῆς τοῦ σε γοῦν αἰρώμεν.

Ο' φῶς κοσμοῦμηνος, καὶ γνῶσις λαμ-
πρυνόμηνος, ταπεινώσει καρδίας ὡρα-
ζόμενος, ὕψις πολιτείας ἐμπρέπων,
πρὸς ροτὰς ἐπέβης ἐπαύλεις. μεθ' ὧν
ἡμῶν μνήσῃ, τῶν τιμῶν τῶν σε Εὐ-
δόκιμε.

Μ' ὄρθρος ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν ἡ μνήμη
σε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφω-
τίξασα. σὺ γὰρ ἐ φωτὸς ἐ ἡμῶν, ὡς ἀ-
ληθῶς ὡς ἐγνωρίθης, Θεόφρων Εὐδόκι-
με. διὰ τῆς τοῦ σε γοῦν αἰρώμεν.

Θεοτοκίον.

Ωτὸς ἐρδιαίτημα, τῆς πάντας κατα-
γασσάμενος, ἐ σκληρὴν καθωράθης Θεο-
χαρίτω. γέφυρα ἐ κλίμαξ πρὸς ὕψος,
τὴν γηγεῖς, ἀνάγασα Κόρη. διόσε γε-
ραίρωμεν, ἐ πῆγ' ὡς σε μακαρίζομεν.

Ο' Εὐρωτῶν.

Α' ἄρχου γεννητορῶν Τίος Θεὸς καὶ
Κύριος.

Εὐρωτῶν εὐλαρίω.

Ο' οὐρανὸν τοῖς ἁγίοις.

Καὶ ζῶν ἀδόκιμος ὡφθης, καὶ πα-
θῶν παρτοδαπῶν. ἐ μὴ εἰσέτι ὑ-
πάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς. ἤ
ἡς καθαιροῦνται πάθ' ἡ, ψυχῶν ὅμ' ἐ σω-
μάτων.

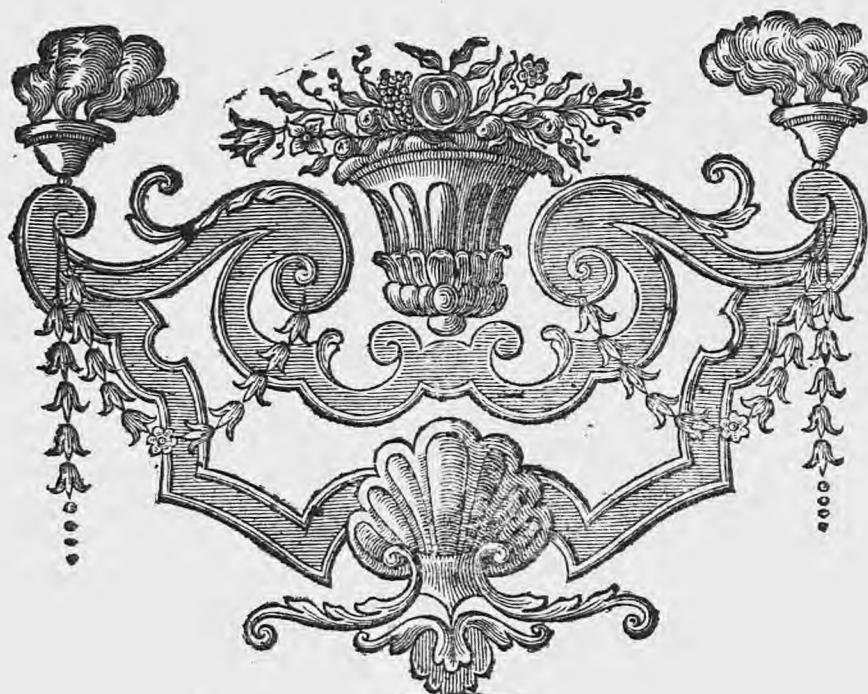
Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

¶ Ἡ κραταιὰ σου σκέπη ἀπὸ ἐχθρῶν
ἐπιβουλῆς ἡμᾶς Ἀγμή τῆς σὸς δού-
λους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς, σὲ

γὰρ κεκτήμεθα πάντῳ, καταφυγὴν ἐν
ἀνάγκαις.

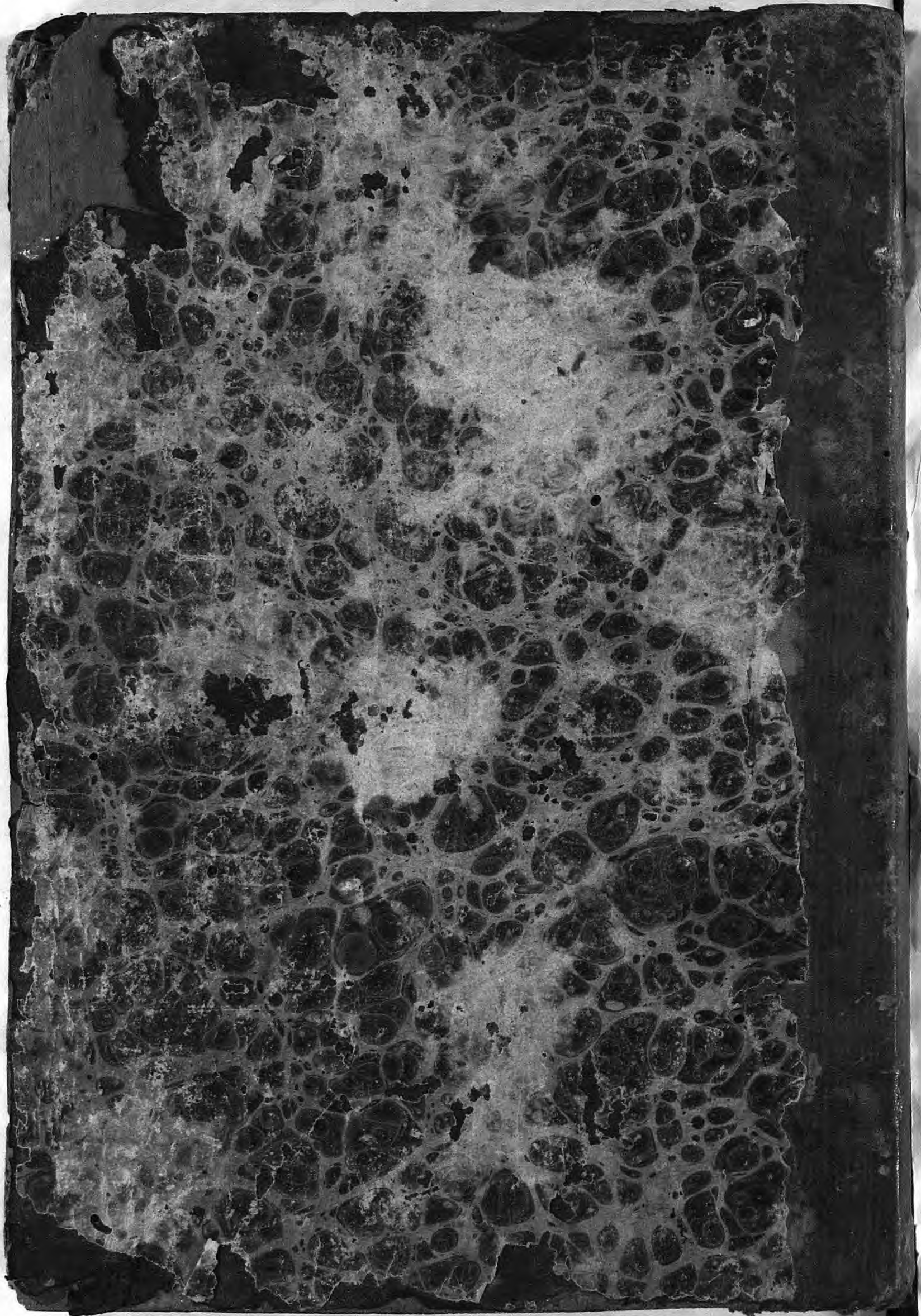
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, ἣ
πρώτη ὥρα ὡς συνῆδον, ἔκ ἀπολυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΟΥΛΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Εὐλομὶα Σαυταλίου μοῦς παγιότα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας